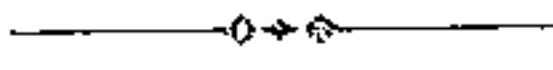

အင်္ဂါတရားအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆဋ္ဌတေ

နမော၊တဿ ဘာဝတောအရဟတော၊သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ။
 နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သွာက္ခာတဿ၊သန္တိဋ္ဌိကဿ၊ ။
 နမော၊တဿ ဘိဗ္ဗာဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ။

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊

၁ ✓အဋ္ဌကနိပါတဿ၊အဋ္ဌကနိပါတ်ဇာ၊ ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ အသေ
 ဝိတာယာတိ၊အသေဝိတာယံဟူသည့်ကား၊အာဒရေန၊ရိသေသဖြင့်၊သေ
 ဝိတာယ၊ ဖြစ်အပ်သော၊ ဘာဝိတာယာတိ၊ဘာဝိတာယ ဟူသည့်ကား၊
 ဝဇိတာယ၊ပွားစေအပ်ပြီးသော၊ဗဟုလိကတာယာတိ၊ဗဟုလိကတာယ
 ဟူသည့်ကား၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊အပနံတလဲလဲ၊ကတာယ၊ပြုအပ်သော၊ ယာနိက
 တာယာတိ၊ယာနိကတာယဟူသည့်ကား၊ယုတ္တယာနသဒိသကတာယ၊
 အာဇာနည်မြင်းကသောယာဉ်နှင့်တူသည့်ကိုပြုအပ်သော၊ဝတ္ထုကတာ
 ယာတိ၊ ဝတ္ထုကတာယဟူသည့်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနဇဋ္ဌန၊ တည်ရာဟူသော
 အနက်ကြောင့်၊ဝတ္ထုဝိယ၊တည်ရာကဲ့သို့၊ကတာယ၊ပြုအပ်သော၊ အနုဋ္ဌိ
 တာယာတိ၊အနုဋ္ဌိတာယဟူသည့်ကား၊ ပစ္စုပ္ပိတာယ၊ အပနံတလဲလဲ
 အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော၊ ပရိဝိတာယာတိ၊ပရိဝိတာယဟူသည့်ကား၊
 သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဝိတာယ၊ပွားစေအပ်သော၊ ဥပဝိတာယ၊
 ဆည်းပူးအပ်သော၊သမာရန္တိယာတိ၊သမာရန္တိယဟူသည့်ကား၊ သုဋ္ဌ၊
 ကောင်းစွာ၊သမာရန္တိယ၊အားထုတ်အပ်သော၊သုကတာယ၊ ကောင်းစွာ
 ပြုအပ်သော၊အာနိသံသာတိ၊အာနိသံသာဟူသည့်ကား၊ ဂုဏာ၊အကျိုး

၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဆဋ္ဌတွဲ . ၁၉၃

ဆက်တို့ကို၊ သုခံသုပတိဘိအာဒိသု၊ သုခံသုပတိဤသို့ အစရှိသည်တို့နှင့်၊
ယံ။ အကြင်စကားသည်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထို
စကားကို။ ဧကောဒသနိပါတေ၊ ဧကောဒသနိပါတ်၌၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ အပ္ပ
မာဏန္တိ၊ အပ္ပမာဏံဟူသည်ကား၊ ဗရုဏဝေသန၊ နို့စေခြင်း၏အတွင်းအား
ဖြင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ တနူသံယောဇနာဟောန္တိ၊ ပဿ
တောဥပမိက္ခယန္တိ၊ တနူသံယောဇနာဟောန္တိ၊ ပဿတော ဥပမိက္ခယံ
ဟူသည်ကား၊ မေတ္တာပဒဋ္ဌာနာယ၊ မေတ္တာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ
သော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဥပမိက္ခယ
သင်္ခါတံ၊ ဥပမိဟုဆိုအပ်သောကုန်ရာရှိသော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သံယော
ဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တနူသံယော
ဇနာဟောန္တိတိ၊ တနူသံယောဇနာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိစသဉ္စ၊ ဒေါသ
သည် လည်းကောင်း၊ ပဋိစသဗ္ဗယုတ္တ သံယောဇနာစ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်
သောသံယောဇဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တနူကား၊ ပါးကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဿတောဥပမိက္ခယန္တိ၊ ပဿတောဥပမိက္ခယံဟူသည်
ကား၊ တေသံယောဝ ကိလေသုပဒိနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကိလေသာ
တည်းဟူသောဥပမိတို့၏သာလျှင်၊ ခယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊
မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ အဓိဂမဝေသန၊ ရသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဿန္တဿ၊
ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသလံတေနဟောဝီတိ၊ ကုသလံတေနဟောဝီ
ဟူသည်ကား၊ တေနမေတ္တာယနေန၊ ထိုသို့သောမေတ္တာကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တသဏ္ဌန္တိ၊ သတ္တသဏ္ဌံ
ဟူသည်ကား၊ သတ္တ သင်္ခါတေန၊ သတ္တဟု ဆိုအပ်သော၊ သဏ္ဌန၊
အပေါင်းအရနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သတ္တဘရိတံ၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းနှင့်ပြည့်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဝိစေတောတိ၊ ဝိစေတော ဟူသည်ကား၊ အဒဏ္ဍေန၊ ထုတံ မရှိသဖြင့်၊
အသဏ္ဌေန၊ လက်နက်မရှိသဖြင့်၊ ဓမ္မေနဝ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဖိနိတွာ
အောင်မြင်၍၊ ရာဇိသယောတိ၊ ရာဇိသယောဟူသည်ကား၊ ဣသိသဒိသာ၊
ရသေ့နှင့်တူကုန်သော၊ ဓမ္မိကာရာဇာနော၊ တရားစောင့်သောမင်းတို့သည်၊
ယဇမာနာတိ၊ ယဇမာနာဟူသည်ကား၊ ဒေါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေမာနာ၊ လှူ
ကုန်လျက်၊ အနုပရိယဂါတိ၊ အနုပရိယဂါဟူသည်ကား၊ ဝိစရိံသု၊ ထည့်

၈ အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊ ၂၃၂ . ၃

လည်ကုန်၏။ သဿမေဓန္တိအာဒိသု၊ သဿမေဓံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
ပေါရာဏကရာဇကောလေးရှေးမင်းတို့လက်ထက်၌၊ သဿမေဓံဝါ၊ သဿ
မေဓလည်းကောင်း၊ ဝုရိသမေဓံဝါ၊ ဝုရိသမေဓလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပါ
သံဝါ၊ သဗ္ဗပါသလည်းကောင်း၊ ဝါစပ္ပေယျံ၊ ဝါစပ္ပေယျလည်းကောင်း၊
ဣတိဤသို့၊ စတ္တဝရိလေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့
သည်၊ အဟေသုကိရုဗြစ်ကုန်သတတ်၊ ယေဟိ၊ အကြင်လေးပါးသော
သင်္ဂဟ ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်း
ကို၊ သင်္ဂဏှိသု၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြီးခြောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော
ဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိဗ္ဗန္ဓ သဿတော၊ ခြီးပြည့်စုံသော ကောက်မှ၊ ဒသမ
ဘာဂဂ္ဂဟဏံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အဖို့ကိုယူခြင်းသည်၊ သဿမေဓံ
နာမ၊ သဿမေဓမည်၏။ သဿသမ္ဘာဒနေ၊ ကောက်ကိုပြည့်စုံစေခြင်း၌၊
မေဓဝိတာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ မဟာယောဓာနံ၊ သူရဲကြီးတို့အား၊ ဆမာသိကံ၊
ခြောက်လမျှသောက်သော၊ ဘက္ကဝေတနာနုပ္ပဒါနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကိုပေး
ခြင်းသည်၊ ဝုရိသမေဓံနာမ၊ ဝုရိသမေဓမည်၏၊ ဝုရိသသင်္ဂဏှိနော၊ အမှု
ထမ်းလောကျားတို့ကို ခြီးခြင်း၌၊ မေဓဝိတာ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်
သည်၊ ယေဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊
ဒလိဒ္ဓမနုဿာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား၊ ဘက္ကဝေဓံ၊ လက်၌အရေးကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝနိယာ၊ အတိုးအပွား၌၊
ပိနာ၊ ကင်း၍၊ သဿသန္တိ၊ သဿမတ္တနာနုပ္ပဒါနံ၊ တထောင်နှစ်ထောင်
အတိုင်းအရှည်ရှိသောဥက္ကာကိုပေးခြင်းသည်၊ သဗ္ဗပါသံနာမ၊ သဗ္ဗပါသ
မည်၏။ ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူဆင်းရဲတို့အား တထောင် နှစ်ထောင်
အတိုင်းအရှည်ရှိသောဥက္ကာကိုပေးခြင်းသည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုဿေ
လူတို့ ကို၊ ပါသေတိ၊ ကျော့ကွင်းကဲ့သို့ဖွဲ့တတ်၏။ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌၊
ဗန္ဓိယွာပိယ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့၊ ဌပယိ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သဗ္ဗပါသန္တိ၊ သဗ္ဗပါသမည်၏။ ဝုရိသမေဓံ၊ ဝုရိသမေဓံ၊ တတ၊ အမောင်၊ မာတု
လ၊ ခြီးရိုး၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ သဏ္ဌဝါစာ
တဏှနံ၊ သိမ်မွေ့သောစကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ ဝါစပ္ပေယျံနာမ၊ ဝါစပ္ပေယျ
မည်၏။ ပိယဝါစာ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတူဟိလေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂ
ဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်း

နိုင်ငံသည်။ ဣန္ဒဝေဝ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဖိတဉ္စ၊ ပွင့်လင်း
သည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဗဟုအနုပါနုဉ္စ၊ ယျားစွာသောထမင်းအဖျော်ရှိ
သည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ခေမဉ္စ၊ ဘေးမရှိသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
နိရဗ္ဗ၊ ဒဉ္စ။ ခိုးသူမရှိသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ မနုဿ၊ လူတို့သည်၊
မုဒါမောဒမာနာ၊ ခင်းမြောက်ကုန်သူကံ၊ ဥရေ၊ ရေငြိမ်း၊ ပုတ္တေ၊ သားငယ်တို့၊
ငယ်တို့ကံ၊ နစ္စန္ဒာ၊ ကုဓေကုန်သူကံ၊ အပါရုတဗာရာ၊ မပိတ်သောအိမ်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို၊ ဗာရုဒ္ဓါ
ရေသူ၊ အိမ်တံခါးတို့၌၊ အဂ္ဂဠာနံ၊ တံခါးရှက်တို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ နိရဂ္ဂဠန္တိ၊ နိရဂ္ဂဠာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပေါ
ရာဏိကာ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သော၊ ပဝေဏိ၊ အစဉ်အဆက်တည်း၊ အပဘာဝေ
ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား၊ ဩက္ကာကရာဇကောလေ၊ ဩက္ကာကမင်း၏ လက်
ထက်၌၊ ပြာဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ
သင်္ဂဟဝတ္ထု၊ နိစ။ ဤသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စရဠသမ္ပတ္တိံ၊
ဤတိုင်းနိုင်ငံ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လွန်၍၊ ဥဒ္ဓ
မူလကံ၊ အထက်၌အမြစ်အရင်းရှိသည်ကံ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဿမေဓံပုရိ
သမေဓန္တိ၊ အာဒိကေ၊ သဿမေဓံပုရိသမေဓံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
ယညေနာမ၊ ငါးပါးသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမည်သည်တို့ကို၊ အကံသု၊ ပြု
ကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသဿမေဓအစရှိသည်တို့တွင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူ
ဇော်ခြင်း၌၊ အဿံ၊ မြင်းကို၊ မေဓန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အဿမေဓော၊ အဿမေဓမည်၏။ ဧတံ၊ ဤအဿမေဓဟူသော
အမည်သည်၊ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိယညဟိ၊ မဟာယည၏ရှေ့အဖို့
နောက်အဖို့ဖြစ်သောအခြေအရံဖြစ်သောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ယဇ်
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကပိသတိယူပဿ၊ နှစ်ဆဲ့တစ်ဆယ့်သောယဇ်တိုင်ရှိသော၊
ဧကတ္ထိံ၊ တစ်ဆယ့်သော၊ ပန္နိမဒိသေယေဝ၊ အဆုံးဖြစ်သောနေ၌သာလျှင်၊
သတ္တနုဂုတိပဉ္စပသုသတဗာတာဘိသနဿ၊ ကိုးဆယ်ခုနှစ်ခုအလွန်ရှိ
သောငါးရာသောသားတို့ကိုသတ်သဖြင့်ကြောက်မက်ဖွတ်ရှိသော၊ ဘူမိဉ္စ၊
ယဇ်ပူဇော်ရာမြေကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသေစ၊ ယောက်ျားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသ သဗ္ဗဝိဘဝ ဒက္ခိဏဿ၊ အ
ကြွင်းမရှိသော အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို ပေးလှူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
ယညဿ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်
ခြင်း၌၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ မေဓန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို

၆-ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊ ၁၂၄ ၁

ကြောင့်၊ ဗုရိသမေဓေ၊ ဗုရိသမေဓမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဗုရိသမေဓဟူသော အမည်သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာမြေနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဿမေဓေ၊ သဿမေဓံ၊ ဝုတ္တုပိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ် ပြီးသောစည်းစိမ်ကို ပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်ပူဇော် ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုး ပေါက်၌သွင်းအပ်သောထမ်းပိုးကြီးလှံတံကို၊ ပါသန္တိ၊ ပစ်ချတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာပါသော၊ သမ္မာပါသမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသမ္မာ ပါသဟူသောအမည်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ယုဂန္တိဂ္ဂ ဇ္ဇေ၊ ထမ်းပိုးပေါက်၌၊ ပဝသနဒဏ္ဍကသင်္ခါတံ၊ သွင်းသောထမ်းပိုးကြီး လှံတံဟု ဆိုအပ်သော၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးကြီးလှံတံကို၊ ဝိပိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ တဿ၊ ထိုထမ်းပိုးကြီး လှံတံ၏၊ ပတ်တော ကာသေ၊ ကျရာအရပ်၌၊ ဝတိံ၊ စောင်းရုန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဟာရိမေဟိ၊ ရွှေ့ရှားကောင်းကုန် သော၊ ယူပါဒိဟိ၊ ယဇ်တိုင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်နမိယာ၊ မြှင့်၌၊ နိမုဂ္ဂေါကာ သတော၊ ဂုတ်နစ်ရာအရပ်မှ၊ ပဘူဟိ၊ စ၍၊ ပဋိလောမံ၊ နောက်ဆုတ်၊ ဝန္တ ဇန္တနံ၊ သွားသဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ယဇ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သတြိယာဂဿ၊ များစွာသောနေ၌ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဝါစံ၊ မန္တန်ဖြင့် စီရင်အပ်သော ထောပတ် ပျားကို၊ ပိ ဝန္တိ၊ သေသက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါစပွေယျာ၊ ဝါစပွေယျ မည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝါစပွေယျဟူသောအမည်သည်၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ပရိယညေန၊ မဟာယည၏ရှေ့ အဖို့ နောက်အဖို့အခြံအရံဖြစ်သော ယဇ် ဖြင့်၊ သတ္တရသဟိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ကောင်ကုန်သော၊ ပသုဟိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗေလုဝရူပဿ၊ ဥသျှစ်ယဇ် တိုင်ရှိသော၊ သတ္တရသကဒက္ခိဏဿ၊ တဆဲ့ခုနစ်ခုအပေါင်းကို ပေးလှူ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇာ၊ တံခါးရှက်တို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇာ၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇာမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤနိရုဂ္ဂဇ္ဇာဟူသော အမည်သည်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့ ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာစ၊ မြေနှင့်လည်းကောင်း၊ ဗုရိ သေဟိစ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓံ၊ ဝုတ္တုပိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်အလှူဟု

၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-သဋ္ဌတုံ ၁၉၅

ဆိုအပ်သောသဗ္ဗမေဓပရိယာယနာမဿ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါကိုသတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရိယာယဝိအမည်ရှိသော၊ ငါ့သမေဓ ဝိကပ္ပဿ၊ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းငှါကြံခြင်းကိုပြုခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊

ကလတ္တိတေနာ နူဘဝန္တိသောဋ္ဌသိန္တိ၊ ကလတ္တိတေနာနူဘဝန္တိသောဋ္ဌသိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တမဟာယာဂါ၊ ထိုကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊ မေတ္တာဓိတ္တဿ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်၏၊ ဝိပါကမဟန္တတာယ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဋ္ဌသိ၊ တဆွဲခြောက်စိတ် ခြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နအဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ သောဋ္ဌသမံ၊ တဆွဲခြောက်ခု ခြောက်သော၊ ဘာဝံ၊ အဖို့သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မချောက်ကုန်၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နဇိနာတိတိ၊ နဇိနာတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရေဿ၊ သူတပါးအား၊ ဇာနိ၊ ရှုံးခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ နဇာပယေတိ၊ နဇာပယေဟူသည်ကား၊ ပရေန၊ သူတပါးဖြင့်၊ ပရေဿ၊ သူတပါးအား၊ ဇာနိ၊ ရှုံးခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မေတ္တံသောတိ၊ မေတ္တံသောဟူသည်ကား၊ မေတ္တာသမာဓိစိတ္တကောဋ္ဌာသော၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောသမာဓိစိတ်အဖို့ရှိသည်၊ ဟုဘွားဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတာနန္တိ၊ သဗ္ဗဘူတာန်ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တေဿ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဝေရံတဿနကေနပိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်အဖို့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နကနိ၊ တခုတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အကုသလဝေရံဝါ၊ အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောနေသုသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝေရံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောနေသုသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာယသတိ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသမာဓိတည်းဟူသောမြတ်သောအကုသိုလ်အစားကုသလသမာဓိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပညာပယာတိ၊ ပညာပယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဂရုဋ္ဌာနိယန္တိ၊ ဂရုဋ္ဌာနိယံဟူသည်ကား၊ ဂါရုဋ္ဌတ္တိပစ္စယဘူတံ၊ ရှိသောခြင်းဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂရုဘာဝနိယံ၊ အလေးအမြတ်ပွားစေအပ်သော၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တိဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသော၊ ပရိပုစ္ဆတိတိ၊ ပရိပုစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိအနုသန္တိ၊ ပါဠိအနုသဇ္ဇ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊ ၂၉၅ ၃

တို့လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့နောက်အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ္ဍတိ၊
မေး၏။ ပရိပဉ္စတိတိ၊ ပရိပဉ္စတိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအနက် ဤမည်သော အနက်ကိုလည်း၊
ဂုဏ္ဍိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။ နွယေနာတိ၊ နွယေန
ဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ နာနာကထိကောတိ၊ နာနာ
ကထိကောဟူသည်ကား၊ အနာနတ္တကထိကော၊ အထူးထူးသောသဘော
ရှိသောစကားကိုမဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိရုတ္တဝနကထိကော
တိ၊ တိရုတ္တဝနကထိကောဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိသော၊ တိရုတ္တဝနကထိ၊ မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊ နကထေသိ၊
မဆို၊ အရိယံ ဝါတုဏှိဘာဝန္တိ ဧတ္ထ၊ အရိယံ ဝါတုဏှိဘာဝံဟူသောဤပါဌ
၌၊ အရိယတုဏှိဘာဝေါနာမ၊ ဖြတ်သောဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းမည်သည်ကား
စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်တည်း၊ သေသကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရောပိ၊ ကြွင်း
သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇကိ၊ သင့်၏၊ ဇာနိဇာနာ
တိသိ၊ ဇာနိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဇာနိတဗ္ဗကံ၊ သိသင့်သိထိုက်သော
တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပဿံပဿတိတိ၊ ပဿံပဿတိ ဟူသည်
ကား၊ ပဿိတဗ္ဗကံ၊ မြင်သင့်သောတရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဝိယတ္ထာ
ယာတိ၊ ဝိယတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ဝိယဘာဝတ္ထာယ၊ ချစ်အပ်သည်၏
အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှါ၊ ဝရုတ္ထာယာတိ၊ ဝရုတ္ထာယဟူသည်
ကား၊ ဝရုဂါရဝတ္ထာယ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူတို့အားအလေး
အမြတ် ပြုခြင်းဟူသော အကျိုးငှါ၊ ဘာဝနာယာတိ၊ ဘာဝနာယဟူ
သည်ကား၊ ဘာဝနတ္ထာယ၊ ပွားစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဂုဏသမ္ဘာဝနာယ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ သာမညာယာတိ၊ သာမညာယ
ဟူသည်ကား၊ သမဏဓမ္မတ္ထာယ၊ ရဟန်း၏တရားဟူသောအကျိုးငှါ၊ ဧကီ
ဘာဝါယာတိ၊ ဧကီဘာဝါယဟူသည်ကား၊ နိရုဇ္ဈရဘာဝတ္ထာယ၊ အခြား
မရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အပိယ ပသံသိတိ၊ အပိယ ပသံ
သိဟူသည်ကား၊ အပိယသာ ဇနဿ၊ မချစ်သင့်သော သူကို၊ ပသံသ
ကော၊ ခြီးမွမ်းတတ်၏၊ ဝတ္ထုဘာဏိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုတတ်၏၊ ဝိယဂရဟိတိ
ဝိယဂရဟိဟူသည်ကား၊ ဝိယဇနဿ၊ မချစ်သင့်သောသူကို၊ နိန္ဒကောဂရ
ဟကော၊ ကဲ့ရဲ့တတ်၏၊ ။

၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဓိကထာနိသျှ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၁၉၆

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အနဝညတ္တိကာမောတိ၊ အနဝညတ္တိ
 ကာမောဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါးကို၊ အညော၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ နအဝ
 ဇာနေယျ၊ အယုတ်အားဖြင့်မသိကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်း
 လေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနဝဇာနံ၊ သူတပါးတို့၏အယုတ်အားဖြင့်မသိခြင်း
 ကို၊ နိကာမေသိ၊ အလိုရှိ၏၊ အကာလညှုတိ၊ အကာလညှုဟူသည်ကား၊
 ကာလာကာလံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ မလျောက်ပတ်သော အခါကို၊
 နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အသု
 စိတိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ အသုစိဟိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာ
 ဒိဟိ၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ ဓမ္မာ၊ သဘော
 တို့တည်း၊ ဣတိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ လောကဓမ္မာ၊ လောကဓမ္မမည်ကုန်၏၊
 ဧတေဟိ၊ ထိုလောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့မှ၊ မုတ္တောနာမ၊ လွတ်သောသတ္တ
 ဝါမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ လောကံ အနုပရိဝတ္တန္တိတိ၊
 လောကံ အနုပရိဝတ္တန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနုဗန္ဓနန္တိ၊
 အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ နပ္ပဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ လောကတော၊ သတ္တလော
 ကမှ၊ နနိဝတ္တန္တိ၊ မနစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ လောကောစအဋ္ဌလောကဓမ္မအနုပရိဝတ္တေတိတိ၊ လောကောစ
 အဋ္ဌလောကဓမ္မ အနုပရိဝတ္တေတိ ဟူသည်ကား၊ အယဉ္စလောကော၊
 ဤလောကသည်လည်း၊ ဧတေ၊ ဤလောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့သို့၊ အနုဗန္ဓ
 တိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ နပ္ပဗဟတိ၊ မစွန့်၊ တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုလောကဓံတရား
 ရှစ်ပါးတို့မှ၊ နနိဝတ္တတိ၊ မနစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ လာဘောအလာဘောတိ၊ လာဘောအလာဘော ဟူသည်ကား၊
 လာဘော၊ လာဘ်ရခြင်းသည်၊ အာဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အလာ
 ဘော၊ လာဘ်မရခြင်းသည်၊ အာဂတောယေဝ၊ ရောက်အပ်သည်သာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယသဒိသုပိ၊ အယသ
 အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဝေက္ခ
 တိဝိပရိဏာမဓမ္မေဟိ၊ အဝေက္ခတိဝိပရိဏာမဓမ္မ ဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊
 ဤသဘောတရားတို့သည်၊ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသဘော
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဝိဇ္ဇပိတာတိ၊ ဝိဇ္ဇ

ဂ- သဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊ ၁၉၆

ဝိတာဟူသည်ကား၊ ဝိန္ဒတိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ ပဒဉ္စ ဥတွာတိ၊ ပဒဉ္စ ဥတွာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်ရောက်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဇာနာတိ ဘဝသပါရဂူတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဇာနာတိဘဝသပါရဂူဟူသည်ကား၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့၊ ဂတ၊ ရောက်၏။ နိဗ္ဗတ္တိံ မတ္တကံ၊ ပြီးခြင်းအဆုံးသို့၊ ပတ္တောရောက်၏။ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဥတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊ တံပါရံ၊ ထိုကမ်းသို့၊ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သမ္ဗုဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ်ဝဋ်၊ ဝဋ်တရား၊ ဝဋ်ကင်းရာ တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကောဝိသေသောတိ၊ ကောဝိသေသောဟူသည်ကား၊ ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ကောအဓိပ္ပါယောသောတိ၊ ကောအဓိပ္ပါယောသောဟူသည်ကား၊ အဓိကပ္ပယောဂေါ၊ လွန်စွာအားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော အမူအရာသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ပရိယာဒါယာတိ၊ ပရိယာဒါယဟူသည်ကား၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဣဝေ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဝဋ်ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းရာတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အဓိရ၊ ပက္ကန္တေတိ၊ အဓိရ၊ ပက္ကန္တေဟူသည်ကား၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ စွဲ၍၊ နဓိရ၊ ပက္ကန္တေ၊ ဖွဲ့မကြာမြင့်မီ၊ အာရက္ခာတိ၊ အာရက္ခဟူသည်ကား၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ အတ္တဝိပတ္တိန္တိ၊ အတ္တဝိပတ္တိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပတ္တိံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ ဝိပန္နာကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာသို့၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပရဝိပတ္တိံ အတ္တသမ္ပတ္တိံ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဘိသုယျာတိ၊ အဘိသုယျဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋ ဇာလိကာယန္တိ၊ ဝဋ္ဋ ဇာလိကာယဟူသည်ကား၊ ဇဝံနာမကေ၊ ဤသို့ဝဋ္ဋဇာလိကဟူသော အမည်ရှိသော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ သော၊ ထိုကျောင်းသည်၊ ဝဋ္ဋဝနေ၊ ပညောင်ပင်တော၌၊ နိဝိဋ္ဌတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋဇာလိကာတိသင်္ခံ၊ ဝဋ္ဋဇာလိကဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတောကိရ၊ ရောက်သတတ်၊

ပါတုရဟောသီတိ၊ ပါတုရဟောသီဟူသည်ကား၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေဝရညော၊ သိကြားမင်းအား၊ အာရောဂေဿာမိ၊ ကြားအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝတ္တံသွား၍၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟော သိးဖြစ်၏၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကောတိ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကောဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ သကလ သာသနုဗြဟ္မစရိယဿံ၊ အလုံးစုံသောသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏၊ အာဒိဘူတော၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ၊

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကုလပုတ္တောတိ၊ ကုလပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇာတိကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗလဝါတိ၊ ဗလဝါဟူ သည်ကား၊ ထာမသမ္ပန္နော၊ အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ပါသာဒိကောတိ၊ ပါသာဒိကော ဟူသည်ကား၊ ပသာဒဇနကော၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်၏၊ တိဗ္ဗရာဂေါတိ၊ တိဗ္ဗရာဂေါဟူသည်ကား၊ ဗလဝရာဂေါ၊ ထူထဲ သောရာဂရှိ၏၊ ကိမညတြာတိအာဒိ၊ ကိမညတြာဤသို့အစရှိသောပါဌ် တို့၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အယံနန္ဒော၊ ဤနန္ဒသည်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသောဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိရော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိ၏၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ် ၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိ၏၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်၏၊ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇညနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်၊ ပရိ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတု၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တတော၊ ထိုအကြောင်းမှ၊ ကထိတေန၊ ဆိုအပ်သော၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်း ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်း တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သစေနာဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအုံး၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိဟတတ္ထာတိ၊ ဣတိဟတတ္ထဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့အရပ်သို့ တူ၍ကြည့်ခြင်း၌၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇိုကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အညေနညံပဋိစရတိတိ၊ အညေနညံပဋိစရ တိဟူသည်ကား၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-မေတ္တာဝဂ်၊ ၁၉၇၁၁

ဝါးတနည်းကား၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ ကထံ အပနာမေ
 တီတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ကထံအပနာမေတိ ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရုတော၊ အပမ္ပ၊
 အညံ့၊ ဟပါးသော၊ အာဂန္တုကကထံ၊ အာဂန္တုက ဖြစ်သော စကား
 ကို၊ ဩဿာရေတိ၊ သွင်း၏၊ အပ နေယျောတိ၊ အပ နေယျော ဟူသည်
 ကား၊ အပနေယျော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဧသ၊ ဤစကားကို၊ နိဟရိ တဗ္ဗော၊
 ထုတ်အပ်၏၊ သမဏဇ္ဈပီတိ၊ သမဏဇ္ဈပီ ဟူသည်ကား၊ သမဏဒုသ္မိ
 ယော၊ သိလမရှိသော ရဟန်းတည်း၊ သမဏ ပလာသောတိ၊ သမဏ
 ပလာသော ဟူသည်ကား၊ ဝိဟိသု၊ ကောက်တို့၌၊ ဝိဟိပလာသောဝိယ၊
 စပါး အဖျင်းကဲ့သို့၊ နိဿာရတယ၊ အနှစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ သမဏပလာသော၊ စပါးအဖျင်းနှင့် တူသော
 ရဟန်းတည်း၊ သမဏကရဏ္ဍကောတိ၊ သမဏကရဏ္ဍကော ဟူသည်
 ကား၊ သမဏကစဝရော၊ အမြိုက်သဖွယ်ဖြစ်သောရဟန်းတည်း၊ ဗဟိ၊
 အပသ္မိ၊ နိဟရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ ယဝကရဏေတိ၊ ယဝကရဏေဟူသည်
 ကား၊ ယဝက္ခေတ္တေ၊ မုယောခင်း၌၊ ဗုသမာနတ္တာတိ၊ ဗုသမာနတ္တာဟူသည်
 ကား၊ ဥစ္စေဋ္ဌာနေ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ မဟာဝါတေ၊ သည်း
 စွာသောလေ၌၊ ဩရသိယမာနသ၊ ရွှင့်အပ်သော၊ အပသမ္ပန္နန္တိတိ၊ အပ
 သမ္ပန္နန္တိ ဟူသည်ကား၊ သာရဓညာနံ၊ အနှစ်ရှိသော စပါးတို့ကို၊ ဧက
 တော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဒုဗ္ဗလဓညာနံ၊ အားနည်းသောစပါးတို့ကို၊ ဧက
 တော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကရဏတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ
 အပသမ္ပန္နန္တိ၊ ခတ်ကုန်၏၊ အပသမ္ပန္နန္တိသင်္ခါတေန၊ ခတ်ကြောင်းဖြစ်သော
 ဝါတဂ္ဂါဟိနာ၊ လေကိုယူတတ်သော၊ သုပ္ပေနဝါ၊ မန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထေနဝါ၊ အဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဟရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ ဒဒ္ဓရန္တိ၊
 ဒဒ္ဓရံဟူသည်ကား၊ ဒဒ္ဓရသဒ္ဓံ၊ ဒုန်းဒုန်းဟူသောအသံကို၊ သံဝါသာယန္တိ၊
 သံဝါသာယံဟူသည်ကား၊ သံဝါသေန၊ တကွပေါင်းဖော်ခြင်းဖြင့်၊ အယံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဇာနာထာတိ၊ ဝိဇာနာထဟူသည်ကား၊ အာဇာနေယျာ
 တ၊ လိကုန်ရာ၏၊ သန္တဝါစောတိ၊ သန္တဝါစောဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌဝါ
 စော၊ သိမ်မွေ့သော စကားရှိ၏၊ ဇနဝတိတိ၊ ဇနဝတိဟူသည်ကား၊ ဇန
 မန္တေ၊ လူအပေါင်း၏အလပပ်၌၊ ရဟောကရောတိကရဏန္တိတ္ထေ၊ ရဟော
 ကရောတိကရဏံဟူသောဤပါဌ၌၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကရဏံ၊
 ကုသိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ တံ၊ ထို့

မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆန္နောယံကွယ်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သံသပ္ပိစမုသာဝါဒါတိ၊ သံသပ္ပိစမုသာဝါဒါဟူသည်ကား၊ သံသပ္ပိတွဲ၊ တုန်လှုပ်၍၊ မုသာဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုလျက်၊ သံသပ္ပတိ၊ ရှေးရှေးတတ်၏၊ ပဉ္စတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ ကထေတွဲ၊ ဟောပြီး၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းရာတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ မေတ္တာဝဂ္ဂေါ၊ မေတ္တာဝဂ်တည်း။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊

၁ ခုတိယဿ၊ ခုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အဘိဝါဒေတိတိ ဝေမာဒိနိ၊ အဘိဝါဒေတိ၍ သို့အစရှိသောဝုဒ်တို့ကို၊ နဿမဏောဂေါတမောတိဇ္ဇေ၊ နဿမဏောဂေါတမောဟူသော ဤဝုဒ်၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော၊ နကာရေန၊ နအက္ခရာနှင့်၊ ယောဇေတွဲ၊ ယှဉ်၍၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ နဝဉ္စတိ၊ ရှိမခိုး၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ နဝဋ္ဌာတိ၊ မထ၊ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့၊ ဣမ၊ ဤနေရာ၌၊ နိသီဒန္တ၊ ထိုင်တော်မူကုန်လော၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အာသနေနပိ၊ နေရာဖြင့်လည်း၊ နနိမန္တမိ၊ ဖိတ်လည်းမဖိတ်၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇ္ဇေ၊ ဤအဘိဝါဒေတိဝါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ပိဘာဝနေ၊ သဘောကိုထင်စွာပြုခြင်းဟူသော၊ နာမအတ္ထေ၊ နာမသဒ္ဓါ၏ အနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ သုဝိယ၊ အဘယ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရူပံနိစ္စံဝါအနိစ္စံဝါတိအာဒိသုဝိယ၊ ရူပံနိစ္စံဝါအနိစ္စံဝါ၍သို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသောသဘောရှိသလော၊ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသောသဘောရှိသလော၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝတွဲ၊ ဆို၍၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဘိဝါဒနာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တယိဒံဘောဂေါတမ နဿမ္ပန္နမေဝါတိ၊ တယိဒံ ဘောဂေါတမ နဿမ္ပန္နမေဝ

၈- အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက- ၂-မဟာဝဂ်၊ ၁၉၈၁၃

ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဘိဝါဒနာဒိနိရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ တံအက
ရဏံ၊ ထိုသို့မပြုခြင်းသည်။ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝေရုဇ္ဇာပုဏ္ဏားအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အတ္တုတ္တံသနုပရဝတ္ထနဒေါသံ၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးဖြောက်ခြင်းသူတပါး
အားရှုံ့ချခြင်းတည်းဟူသောအဖြစ်သို့။ အနုပဝဗ္ဗ၊ ကော်မူ၍။ ကရုဏာ၊
သိတလေန။ ကရုဏာတော်ဖြင့် ချမ်းမြေ့သော၊ ဟဒယေန၊ နှလုံးဖြင့်၊
တံအညာဏံ၊ ထိုဝေရုဇ္ဇာပုဏ္ဏား၏မသိခြင်းကို။ ဝိမမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
တော်မူ၍။ ယုတ္တဘာဝံ၊ သင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿတုကာမော၊
ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ နာဟံတံပြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ နာဟံတံပြာဟ္မဏာဤသို့
အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုနာဟံတံပြာဟ္မ
ဏအစရှိသောစကား၌။ အဟံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်
သောအနက်တည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ဝေရုဇ္ဇာပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပဋ္ဌိ
ဟတေန၊ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိသော၊ သဗ္ဗညုတညာဏစက္ခု
နာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသော ချက်မိဖြင့်။ လောကံ၊ လောကကို။
ဩလောကေန္တောပိ၊ ဩညှံသော်လည်း။ သဒေဝကာဒိဘေဒေ၊ နတ်နှင့်
တကွသောလူစသည်အပြားရှိသော။ ဧကသ္မိ၊ လောကေ၊ တခုသော လော
က၌။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိဝါဒယျံဝါ၊ ရှိခိုးမှုလည်း
ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျံဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုလည်းကြိုဆိုရာ၏။ အာသနေနဝါ၊
နေရာဖြင့်မှုလည်း။ နိမန္တေယျံ၊ ဖိတ်ရာ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊
ငါသည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ သွာဟံသော
အဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊
ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူသည်။ ဝေရုဇ္ဇံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နိပစ္စာ
ကာရာရဟံ၊ အရိအသေပြုခြင်း၌ ထိုက်သော၊ ပုပ္ဖလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယံ
နပဿာမိ၊ အကြင်မြင်တော်မူ။ ဧတံ၊ ဤသို့သဗ္ဗညုတ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်၍ အရိအသေပြုခြင်း၌ ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မမြင်ခြင်းသည်။
အနန္တရိယံ၊ မအံ့ အင်သေး။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ယဒ၊ ပိ၊
အကြင်အခါ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ပတိဇာတောဝ၊ ဖွားစဖြစ်၍
သာလျှင်၊ ဥတ္တရေနမူခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု။ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊
ခုနစ်ပဝါးတွင်းသဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ သကလသဒသသဟသိလောက
ဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ဩညှံ၏။
တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သဒေဝကာဒိဘေဒေ၊ နတ်လူအစရှိသည်အပြား

ရှိသော၊ တေသ္မိလောကေ၊ ဤလောကန္တိ၊ ပဟံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နိပစ္စာကာရံ၊ အရိအသေပြုသော အခြင်းအရာကို၊ ကရေယျ၊ ပြုစု၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သောဠသ ကပ္ပသဟဿာယုကော၊ ကမ္ဘာတသောင်း၊ ခြောက်ထောင် အသက်ရှည် သော၊ သိကာသဝမဟာဗြဟ္မာပိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောမဟာဗြဟ္မာကြီးသည်၊ လည်း၊ အဗ္ဘလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ တံ၊ အရှင်သား သည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊ မဟာ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်တည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ သီလသမာဓိအစ ရှိသောရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းမြတ်တော်မူ၏၊ ဇေဋ္ဌာစ၊ သီလသမာ ဓိအစရှိသောရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကြီးတော်မူ၏၊ သေဋ္ဌာစ၊ သီလ သမာဓိအစရှိသော ရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်း ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ တယာ၊ အရှင်သားထက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူးသဖြင့်လွန်မြတ်သောသူသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာတံသောမနသော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိမာနေသိ၊ ပူဇော်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သောသူကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂေါဟမသ္မိလောကဿ၊ ဇေဋ္ဌာဟ မသ္မိလောကဿ၊ သေဋ္ဌာဟမသ္မိလောကဿ၊ အဂ္ဂေါဟမသ္မိလော ကဿ၊ ဇေဋ္ဌာဟမသ္မိ လောကဿ၊ သေဋ္ဌာဟမသ္မိ လောကဿဟူ၍၊ အာသတိံ၊ မြတ်သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရေသိ၊ ဖြတ်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီးသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ သေဋ္ဌာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပတိဇာတဿာပိ၊ ဖွားစမြစ် သော်လည်း၊ မေတ္တံ၊ ငါ၏၊ အဘိဝါဒနာဒိရဟော၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကို ထိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သ္ဗာပံသောအဟံ၊ ထိုငါ သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဘိဝါဒေယျံ၊ ရှိခိုးရအံ့နည်း၊ တေသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟူတာ၊ ဝေရညာပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရမနိပစ္စာကာရံ၊ အလွန်

၈-ဇာဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၁၉၉ ၁၅

အရိအသေပြုသော အခြင်းအရာကို၊ မာပတ္တယိတ္တ၊မတောင့်တလင်းဟိ
သစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား၊ ယံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တဿ
ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဝါဒေယျဝါ၊ရှိခိုးမှုလည်း ရှိခိုးရာ၏၊
(၀)၊အာသနေနဝါ၊နေရာဖြင့်မူလည်း၊ နိမန္တေယျ၊ဖိတ်ရာ၏၊တဿပုပ္ဖ
လဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊မုဒ္ဓါပိ၊ဦးခေါင်းသည်လည်း၊ ရုတ္တိပရိယောသာနေ၊
ညဉ့်၏အဆုံး၌၊ ပရိပါကသိဝိလပန္နံ၊မှည့်နှင့်သဖြင့်လျော့သောအဥ္ဗာရှိ
သော၊ဝဏ္ဏ၊အဥ္ဗာမှ၊မုတ္တတာလပလံဝိယ၊ကြွေကျသောထန်းသီးကဲ့သို့၊
ဂိဝတော၊လည်မှ၊ဆိဇ္ဇိတွာ၊မြတ်၍၊သဟဿာဝ၊အဆောတလျှင်သာလျှင်၊
ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ နိပတေယျ၊ ကျရာ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေပိ၊ မိန့်အပ်သော်
လည်း၊ဗြာဟ္မဏော၊ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏားသည်၊ဒုပ္ပညတာယ၊ပညာမရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊တဿဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကဇေဋ္ဌဘာဝံ၊
လူအပေါင်းထက်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်နိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊တံ၊စေနံ၊ထိုစကားတော်ကို၊ အသဟ
မာနော၊သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အရသရူပေါဘဝံဂေါတမောတိ၊ အရ
သရူပေါဘဝံဂေါတမောဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အဿ၊
ထိုဝေရဉ္ဇာ ပုဏ္ဏား၏၊ အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်၊ လောကေ၊
လောက၌၊ယံအဘိဝါဒနပစ္စ၊ဋ္ဌာနံလိကဗ္ဗဿ၊မိမိကမ္ပံ၊အကြင်ကြီးသော
သူတို့အားရှိခိုးခြင်းခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းလက်အုပ်ချီခြင်း အရိအသေပြုခြင်း
အမှုကို၊ သာမဂ္ဂိရသောတိ၊ သာမဂ္ဂိရသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တံ၊ထို
ကြီးသောသူတို့အား ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အညီအညွတ် သာယာအပ်
သောသဘောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊
အရှင်ဂေါတမသည်၊အရသရူပေါ၊ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိ
သောအညီအညွတ်သာယာအပ်သော သဘောမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အဿ၊ထိုဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား၏၊ အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊အဿ၊ထိုဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်
စိတ္တမုဒုဘာဝဇာနနတ္ထံ၊စိတ်၏နူးညံ့ သော အဖြစ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊
ဥဇျာပစ္စနိကဘာဝံ၊ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကို၊ပရိဟရေန္တော
ရှောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အညထာ၊ပုဏ္ဏားဆိုအပ်သည်မှတပါးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊တဿဝစနဿ၊ထိုအရသရူပေါဘဝံဂေါတမောဟူသော
စကား၏၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ ယံဒသေသန္တော၊ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊အတ္ထိန္ဒေသဗြာဟ္မဏပရိယာယောတိအာဒိ၊အတ္ထိန္ဒေသဗြာဟ္မ

ဏပရိယာယော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံ၊ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ထိုအတ္တိဇ္ဇေသအစရှိသောပါဌ်၌၊ အတ္တိဇ္ဇေသာတိပဒဿ၊ အတ္တိဇ္ဇေ
သဟူသောဝုဒ်ကို၊ အတ္တိခေါသောတိပဒန္တေဒေါ၊ အတ္တိခေါသောဟူ၍
ဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတံဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယေသေသော ပရိယာယော၊ဤ
အကြောင်းသည်၊ အတ္တိခေါ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပရိယာယောတိ၊ပရိ
ယာယောဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊တဝံ၊အရှင်ကို
တဝံဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်၊ အရသရူပေါ၊အညီအညွတ်သာ
ယာအပ်သောသဘောငှကင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊ဆိုသော၊ ပုဂ္ဂ
လော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊အဝိတထဝါဒီတိ
သင်္ချံ၊မချွတ်မယွင်းသောစကားကိုဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောအရေ
အတွက်သို့၊ဝန္တေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ ဧတံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းသည်၊
အတ္တိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော
ပရိယာယော၊ထိုအကြောင်းသည်၊ကာတမော၊အဘယ်နည်း၊ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ယေတေရူပရသာ၊
အကြင်ရူပါရုံ၌ သာယာခြင်းတို့သည်၊(ပ)။ ယေတေ ဗောဉ္ဇဗ္ဗရသာ၊
အကြင်ဗောဉ္ဇဗ္ဗရုံ၌သာယာခြင်းတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ၊ထို
ရူပါရုံ၌သာယာခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊တထာဂတသာ၊မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ပဟိနာ၊ကင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေ
တည်း၊ ကိံအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်အဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဇာတိဝသေနဝါ၊ အမျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဝသေနဝါ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊သေဗ္ဗသမ္ပတာနန္တိ၊ အမြတ်ဟူ၍သမုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ရူပါရမ္မဏာဒိနိ၊ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊အဿာဒေန္တနံ၊သာယာ
ကုန်သော၊ အဘိနန္တန္တနံ၊နှစ်သက်ကုန်သော၊ ရေန္တန္တနံ၊တပ်တတ်ကုန်
သော၊ဝုဘုန္တနံ၊ ပုကုဉ်တို့အား၊ ကာမဘုခဿာဒသင်္ခါတား၊ ကာမ
ဂုဏ်ချမ်းသာကိုသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေတေရူပရသာ၊
အကြင်ရူပါရုံ၌သာယာခြင်းတို့သည်၊ယေတေသဒ္ဓရသာ၊အကြင်သဒ္ဓါရုံ
၌သာယာခြင်းတို့သည်၊ယေတေဂန္ဓရသာ၊အကြင်ဂန္ဓာရုံ၌သာယာခြင်း
တို့သည်၊ ယေတေရသရသာ၊ အကြင်ရသာရုံ၌ သာယာခြင်းတို့သည်၊

၈- အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက- ၂-မဂ္ဂသင်္ဂါ ၇၉၉ ၁၇

တောယောဋ္ဌဗ္ဗရသသ၊ ထိုယောဋ္ဌဗ္ဗရသသံသယသံခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ယေ၊ အကြင်ရူပါရုံအစရှိသည်တို့သည်၊ ဣဒံလောကံ၊ ဤလောကကို၊
ဂိဝါယ၊ လည်နှိုးဗန္ဓိတွာဝိယ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့၊ အာဝိဋ္ဌန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဝတ္ထာရမ္မ
ဏာဒိသမမ္ပိယန္တ၊ ဝတ္ထုအာရုံ အစရှိသည်တို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်
လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သမမ္ပိရသသတိ၊ သမမ္ပိရသဟူ၍၊
ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရူပရ
သအစရှိသည်တို့ကို၊ တဿ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဟိနာ၊
ပယ်အပ်ကုန်၏။ မဟံပဟိနာတိ၊ မဟံပဟိနာဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေပိ၊ ဆိုသင့်လျက်
လည်း၊ မမိကာရေန၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ အနုက္ခိပန္နော၊ မပြီးမြောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧသေသော၊ ဤတထာဂတဿပဟိနာဟူသော
စကားသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဝိလာသော၊ ဒေ
သနာတော်၌တင့်တယ်စွာယှဉ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ဟိုတထာဂတဿပဟိ
နာဟူသောပုဒ်၌၊ ပဟိနာတိ၊ ပဟိနာဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တသန္တာနတော၊ ဗိတ်
အစဉ်မှ၊ ဝိရတော၊ ကင်းကုန်၏။ ဂါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပဇဟိတာ၊ ပယ်
အပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ထိုပဇဟိတာဟူသော
ပုဒ်၌၊ ကရဏေ၊ ကရုဏ်းအနက်၌၊ သာဝိဇစနံ၊ သာဝိဝိဘတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ငှတ်
အပ်၏။ ဧတသံ၊ ထိုရူပရသအစရှိသည်တို့အား၊ အရိယမဂ္ဂသဗ္ဗေန၊
အရိယမဂ်တည်းဟူသောလက်နက်ဖြင့်၊ ဥန္တိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်သော၊ ကဏ္ဍာ
ဝိဇ္ဇာမယံ၊ ကဏ္ဍာအဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သောမူလံ၊ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥန္တိန္နမူလံ၊ ဥန္တိန္နမူလမည်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရူပ
ရသအစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထု၊ တည်ချက်ကို၊ တာလာဝတ္ထု၊ ဝိယ၊ ထန်းပင်
ရာကိုကဲ့သို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာလာဝတ္ထု၊ ကတာ
တာလာဝတ္ထု၊ ကတာမည်ကုန်၏။ ဟိတံပါကဋံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်
ရှားဆိုပြီးအံ့၊ တာလရက္ခံ၊ ထန်းပင်ကို၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ၊ ဥဋ္ဌရိတွာ၊
နှုတ်၍၊ တသ္မိံ၊ ဝေဒေသ၊ ထိုတရားကို၊ တဿ၊ ထိုထန်းပင်၏၊ ဝတ္ထု၊ တရား
အရာ၌၊ ဤတထေ၊ ပြုအပ်ပြုသည့်အသံ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ တဗုဒ္ဓံ၊ တဿတေသေသေ၊
ထိုထန်းပင်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိယထာ၊ မတင်သကဲ့သို့၊
ဧတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယမဂ္ဂသဗ္ဗေန၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော
လက်နက်ဖြင့်၊ သမူလေ၊ ကဏ္ဍာအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်
တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိရသေ၊ ရူပါရုံအစရှိသောရသတို့ကို၊ ဥဋ္ဌရိတွာ

ဂုဏ်နုတ်၍၊ နေသံ၊ ထိုရူပရသအစရှိသည်တို့၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧတံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်
 သောအခါ၌၊ ဥ န္တပုဗ္ဗဘာဝေန၊ ဖြစ်တူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗိတ္တသန္တာနေ၊
 စိတ်အစဉ်၌၊ ဝတ္ထုမတ္တ၊ အရာမျှကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ရှိသော်၊
 သဗ္ဗေဝိ၊ အသုံးဝင်သည်၊ ဖြစ်ကုန်သောတော၊ ထိုရူပရသအစရှိသည်တို့ကို၊
 တာလာဝတ္ထု၊ ကတာ၊ တာလာဝတ္ထု၊ ကတာ၊ တာလာဝတ္ထု၊ ဟူ၍၊ ဝုန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 ၏။ ၁။ တနည်းကား၊ အဝိရုပ္ပိဓမ္မတ္တာ၊ မစည်ပင်မပေါက်ရောက်ခြင်းသဘော
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မတ္တကန္တိန္တ၊ တာလံသင်္ဂဟံ၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီး
 သောထန်းပင်ကိုကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တာလာဝတ္ထု၊ ကတာ၊ တာလာဝတ္ထု၊ ကတာမည်ကုန်၏။ ပုန၊ ဆက်၍ ဆိုပြီး
 အံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာလာဝတ္ထု၊ ကတာ၊ အဖူးဒ ရှက်
 အသီးဝသည်၏တည်ရာမဟုတ်ထန်းပင်ဂုဏ်ကဲ့သို့ပြုအပ်သော ရူပရသ
 အစရှိသည်တို့သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတာ၊
 ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နေသံ၊ ထိုရူပရသအစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္ဆိမံ၊
 နောက်၌၊ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတာ၊ ပြု ခ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနဘာဝံကတာတိ၊ အနဘာဝံကတာဟူ၍၊ အေဟ၊ ခေါ်၏၊ အေ
 ယတိ၊ အနုပ္ပါဒ ဓမ္မာတိ၊ အေယတိ၊ အနုပ္ပါဒ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ အနာဂ
 တော၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပန္နကသဘာဝါ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ နော
 စခေါယံတွံသန္တာယဝဒေသိတိ၊ နောစခေါယံတွံသန္တာယဝဒေသိဟူသည်
 ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ကြီးသောသူတို့အား ရှိခိုးခြင်းအစရှိ
 သောအညီအညွတ်သာယာအပ်သောသဘော၏မရှိခြင်း၊ ဟုသော
 အကြောင်းကို၊ ဝဒေသိ၊ အရသရူပေါတဝံဂေါတမောဟူ၍ဆို၏၊ သောပရိ
 ယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌေသု၊ ငါတို့၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့နောစခေါယံတွံ သန္တာယဝဒေသိဟူ၍၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ဗြာဟ္မဗောန၊ ဝေဇ္ဇောပုဏ္ဏားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ ယောသာမဂ္ဂိ
 ရသော၊ အကြင်သာမဂ္ဂိ၊ သသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုကြီးသောသူတို့
 အားရှိခိုးခြင်းအစရှိ သော အညီအညွတ်သာယာအပ်သော သဘော၏၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အနုညာတာ၊
 ခွင့်ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိနန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၃၄ ၁၉

နံသာမဂ္ဂိရသံ၊ ထိုကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အညီအညွတ်
သာယာအပ်သောသဘောကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နကရောတိ၊ မပြုသော၊ ထိုသူသည်၊ တဒဘာဝေန၊ ထိုကြီး
သောသူတို့အား ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အညီအညွတ်သာယာအပ် သာ
သဘော၏မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရသရူပေါတိ၊ အရသရူပဟူ၍၊
ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုသင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တဂဝါပန၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤကြီးသောသူတို့အား ရှိခိုးခြင်းအစရှိ
သောအညီအညွတ် သာယာအပ်သော သဘောကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
အတဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကရ
ဏေ၊ ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်း အညီညွတ်အစရှိသောသာယာအပ်
သောသဘောကိုပြုခြင်း၌၊ အဘဗ္ဗတံ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
သေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နောစခေါယံတွံသန္ဓာယဝဒေသီတိ၊ နောစ
ခေါယံတွံသန္ဓာယဝဒေသီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပရိဘာရော၊ အခြေတည်း၊ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုး
ခြင်းအစရှိသော အညီအညွတ် သာယာအပ်သော သဘော၏ မရှိခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ မျည်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊
အရသရူပေါတိ၊ အရသရူပဟူ၍၊ ဝဒေသီ၊ ဆို၏၊ သောပရိယာယော၊ ထို
အကြောင်း ကို၊ အဓမ္မသု၊ ငါတို့၌၊ နေဝဝတ္ထုဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အမိပ္ပ၊ ပေသာ၊ အလိုတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဝေရုဇ္ဈာ
ဝုဏ္ဏားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အရသ
ရူပတံ၊ ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အညီအညွတ်သာယာ
အပ်သောသဘော၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရောပေတုံ၊ တင်အံ့သော
ငှါ၊ အသန္တောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ နိဗ္ဗေဒဂေါ
ဘာန္တိအာဒိ၊ နိဗ္ဗေဒဂေါဘာဝံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗေဒဂေါဘာဝံအစရှိသောဝုန်တို့၌၊ သဗ္ဗပရိ
ဟေယောသု၊ အသုံးစုံသောအကြောင်းတို့၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ ယောဇနတ္ထမံ၊ ယောဇနာခြင်း၏အစဉ်တို့၊ ဝိဒိတွာ
လိ၍၊ သန္ဓာယဘာဝီတံ၊ ဝုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်းကောင်းရည်၍ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဝေရုဇ္ဈာဝုဏ္ဏားသည်၊ ဝယောဝုဒ္ဓါ
နံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးရင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ တဒေဝ အဘိဝါဒနာဒိ

ကမ္မံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အမှုကိုပင်လျှင်၊ လောကော၊ လောကန္တံ၊ သာ
မဂ္ဂိပရိဘောဂေါဟိ၊ အညိအညွတ်သုံးဆောင်အပ်သော သဘောဟူ၍၊
မညဗာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ တဒဘာဂေန၊ ထိုကြီးသောသူတို့
ဟောကြားခဲ့ရင်း၊ အစရှိသော အညိအညွတ် သုံးဆောင်သော သဘော
၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဗ္ဗာနဝါတိအာဒိ၊
နိဗ္ဗာဂေါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
သွာယံသော အယံဆန္ဒရာဂပရိဘောဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာတပ်တတ်သော
ရာဂဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဒဘာဂံ၊ ထိုရူပါရုံ အစရှိ
သည်တို့၌ပြင်းစွာတပ်တတ်သောရာဂဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း၏မရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမ္မဿမာနော၊ မြင်းတပ်မှုသည်ဖြစ်၍၊ ပရံ၊
တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ပုန၊
တဖန်၊ ပြောဟူသော၊ ဝေဇ္ဇောပုဏ္ဏားသည်၊ လောကော၊ လောကန္တံ၊ ဝယော
ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရှယ်ကြီးသောသူတို့အား၊ ယံအာဝါဝါဒနာဒိကုလသမုဒါစာရ
ကမ္မံ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်း အစရှိသောအမျိုးတို့၏ အလေ့အကျင့် ဖြစ်သော
အမှုကို၊ လောကိယာ၊ လူတို့သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကဿ၊ ထိုကြီး
သောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမျိုးတို့၏အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော
အမှုကို၊ အကရိယံ၊ မပြုခြင်းကို၊ သမ္မဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အကရိယ ဝါဒေါတိ၊ အကရိယဝါဒဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာယဒုစ္စရိ
တာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၏၊ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံအကိရိယဝါဒံ၊ ထိုကာယ
ဒုစရိုက်စသည်တို့ကို မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ဟောတော် မူခြင်းကို၊
အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အပရံ၊ တပါး
သော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကာ
ယဒုစ္စရိတဿ အစရှိသောပါဌ၌၊ ကာယဒုစ္စရိတာနိ၊ ကာယဒုစရိုက်စ
သည်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ အကု
သဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနေကဝိခာ၊ များ
သော အပြားရှိကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ပုတ်မာကုန်သော၊ အကုသဿ၊
အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပြောဟူသော၊ ဝေဇ္ဇောပုဏ္ဏားသည်၊ တဒေ

၈- အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက- ၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁ ၊ ၂၁

ဝအဘိဝါဒနာဒိကမ္ဘံထိကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုကို
ပင်လျှင်၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံ၊
ဤ၊ ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုကို၊ အာဂမ္မေတွဲ၍၊ အယံ၊
ဤ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဝေဝေကဗန္ဓိ၊ လောကအစဉ်ကို၊ လောကပလ္လ
ဏီ၊ လောက၏အဆက်ကို၊ ဥဇ္ဈိန္ဒတိ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနေ၊
မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဇ္ဈေဒဝါဒေါတိ၊ ဥဇ္ဈေ
ဒဝါဒဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပဉ္စကမဂုဏ်ကရာဇာသစေဝ၊ ငါးပါးသောကမဂုဏ်
လျှင် အာရုံရှိသော ရာဂကို လည်းကောင်း၊ အကုသလ ဝိတ္တ နှစ်သမ္ပ
ပယုတ္တဿ၊ ဒေါသမူဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်တရား နှစ်ပါးအပေါင်း
နှင့်သမ္ပပုတ် ဖြစ်သော၊ ဒေါသဿလ၊ ဒေါသကို လည်းကောင်း၊ အနာ
ဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဥဇ္ဈေဒံ၊ ဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ သဗ္ဗာကုသလသမ္ဘဝဿ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်၌ဖြစ်သော၊ မော
ဟဿပန၊ မောဟကိုကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဥဇ္ဈေဒံ၊
ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလောဘဒေါ
သမောဟတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝေသသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ပါပ
ကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ
နံ၊ တရားတို့ကို၊ ယထာနုရူပံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ စတူဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ ဥဇ္ဈေဒံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံဥဇ္ဈေဒဘာဝံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြတ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ သမ္ပဿမာနေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ အပရံ၊ တပါး
သော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုဇာနံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊
ပြောဟူသော၊ ဝေမုဉ္ဇာဂုဏ္ဏာသညံ၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါ
တမသည်၊ ဝယောဂုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်ဖြင့် ကြီးသော သူတို့အား၊ ဣဒံအဘိ
ဝါဒနာဒိကုလ သမုဒါစာရ ကမ္ဘံ၊ ဤရှိခိုးခြင်း အစရှိသောအမျိုးတို့၏အ
ကျင့်ဖြစ်သောအမှုကို၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ မညေ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရွယ်ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမျိုးတို့
၏အကျင့်ဖြစ်သောအမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနေ၊ အော်
မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဂုစ္ဆတိတိ၊ ဇေဂုစ္ဆတိ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ကာယဒုတ္တရိတာဒိဟိ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊

၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၂၀၂

စက်ဆုပ်၏။ ကာယဝစိမနောဒုပ္ပရိတာနိစေတ။ ကာယဒုစရိက်ငမိဒုစရိက်
မနောဒုစရိက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလသနံ။ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
သော သာမကမ္မာနံ။ ယုတ်သောတရားတို့ကို၊ ယာစသမာပတ္တိ၊ အကြင်
ရေခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာစသမာပတ္တိနာ၊ အကြင်ရေခံခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယောစသမာပတ္တိသာဝေါ၊ အကြင်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ခိုးဆင်းခြင်းသဘော
ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဂူထံ၊ မစင်ဘိုး၊ ဇိဂူန္တတိဝိယ၊ စက်
ဆုပ်သကဲ့သို့၊ တံသဗ္ဗဗ္ဗိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကာယဒုစရိက်အစရှိသည်ကို
လည်း၊ ဇိဂူန္တဘိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်နိုး၏၊ တသ္မာ၊ ထုံကြောင့်၊ တံ
ဇေဂူန္တတံ၊ ထိုကာယဒုစရိက်အစရှိသောအကုသိုလ်တို့ကိုစက်ဆုပ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊
အပရံ၊ တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုဇာနံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုကာယဒုပ္ပရိတေနအစရှိသောပါဌ၌၊ ကာယဒုပ္ပရိတေနာတိအေဒိ၊
ကာယ ဒုပ္ပရိတေနဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ဣရိဏ်းဝိ
ဘတ်ဘိုးဥပယောဂဓတ္ထ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝုန၊
တဖန်၊ ပြာဟ္မဇဏာ၊ ဝေဇ္ဇောပုဏ္ဏားသည်၊ တဒေဝအဘိဝါဒနာဒိ၊ ဣဗ္ဗံ၊ ထို
ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုကိုပင်လျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်
စွာဘုရား၌၊ အပဿနော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤမုဟန်းဂေါတမ
သည်၊ ဣဒံသောကဇေဋ္ဌကကမ္ဘံ၊ ဤလောက၌ကြီးသောသူတို့အားပြုအပ်
သောရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုကို၊ ဝိနတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝိနာဒေတိ၊
ပျက်တတ်၏၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇတံသာမိ
စိကမ္ဘံ၊ ထိုကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်း အစရှိသောအရိအသေပြုသော
အမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤမုဟန်းဂေါတမကို၊
ဝိနေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ နဂ္ဂဏှိတဗ္ဗော၊ နှိပ်နင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဉာမာ
နော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေနယိကောတိ၊
ဝေနယိကဟူ၍၊ အာဟာသိတိ၊ တကြားထိုပုဏ္ဏားသည်ဆိုအပ်သောဝေန
ယိကဟူသောပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဒေတ္တော၊ ပုင်၏၊ အနုတံ၊ တည်ခ
ဝိနယတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနယော၊ ဝိနယမည်
၏၊ ဝိနာဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနယောဝေ၊ ပျက်ဆီးတတ်သော သူသည်ပင်လျှင်၊
ဝေနယိကော၊ ဝေနယိကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိနယံ၊ ဆုံးမခြင်းကို၊

၈-အံဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၁ ၂၃

အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေနယိကော၊ ဝေနယိက
မည်၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ယသ္မာ
အကြင်ကြောင့်၊ ရာဂဒိန္နံ၊ ရာဂစသည်ကို၌၊ ဝိနယာယ၊ ဖျက်သိမ်းခြင်းငှါ၊
ဂုပသမာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်
မူတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေနယိကော၊ ဝေနယိကမည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
သည်မိန့်တော်မူအပ်သောဝေနယိကဟူသောဝုန်၌၊ ပဒတ္တော၊ ဝုန်၏အနက်
တည်း။ ဝိနယာယ၊ ရာဂစသည်ကိုဖျက်သိမ်းခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
တိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေနယိကော၊ ဝေနယိ
ကမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏။ တဒ္ဓိတဝုဒ္ဓိ၊ တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။
ဝိစိတြာ၊ ဆန်းကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သွာယံသောအယံဘဂဝါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဝေနယိကဘာဝံ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်ကိုဖျက်သိမ်း
ခြင်းငှါ တရားဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တနိမိမိန္ဒြိယဗ္ဗဿ
မာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊
အကြောင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဝုနံ၊ တဖန်၊ ပြာဟ္မဏော၊
ဝေရဇ္ဇာဝုတ္တောသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိဝါဒနာဒိန္နံ၊ ကြီးသော
သူတို့အား ရှိခိုးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သာမိစိကမ္မာနိ၊ အရိုအသေပြုအပ်
သောအမှုတို့ကို၊ ဣရောန္တာ၊ ပြုသောသူတို့သည်။ ဝယောဝုဒ္ဓေ၊ အရွယ်
ဖြင့်ကြီးသောသူတို့ကို၊ တောသေန္တိ၊ နှစ်သက်စေကုန်၏။ အကရောန္တာ၊
မပြုသောသူတို့သည်။ ဝယောဝုဒ္ဓေ၊ အရွယ်ဖြင့်ကြီးသောသူတို့ကို၊ တာ
ပေန္တိ၊ ပူပန်စေကုန်၏။ ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုအရွယ်ဖြင့်
ကြီးသောသူတို့အား၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေ
ကုန်၏။ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တာနိ၊ ထိုအရွယ်ဖြင့်ကြီး
သောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို၊ နကရေ၊ တီးမပြု။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ဝယောဝုဒ္ဓေ၊ အရွယ်ဖြင့်ကြီး
သောသူတို့ကို၊ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ ဖြတ်
ထင်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တပသတိ၊ တပသတိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သပ္ပုရိသာစာရဝိရဟိတတ္ထော၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏အကျင့်မှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းဂေါတ
မသည်။ ကပဏပုရိသော၊ အထီးကျန်သော ယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့၊ မညမာနော၊ ဗုဒ္ဓိတိသညဉ္စရိန္တိ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 တပဿိတိ၊ တပဿိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တကြံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ဆိုအပ်
 သောတပဿိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဒေက္ခော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အနက်
 တည်း၊ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပေါ၊ တပ
 မည်၏၊ ရောသေတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏၊ ဝိဟေသေတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဧတံ၊ ဤတပဟူသော
 အမည်သည်၊ သာမိကဗ္ဗကရဏသမ္ပ၊ အရိအသေပြုအပ်သောကြီးသော
 သူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကို မပြုခြင်း၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တပေါ၊ ကြီးသောသူတို့ကို ပူပန်စေတတ်
 သောရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအရိအသေပြုအပ်သောအမှုကိုမပြုခြင်းသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပဿိ၊ တပဿိမည်၏၊ ဒုတိယေ၊
 ဒုတိယမြောက်သော၊ အတ္ထဝိကဗ္ဗ၊ အနက်ကိုကြံရာ၌၊ ဗုဒ္ဓနာနိ၊ သဒ္ဓါတို့ကို၊
 အဝိစာရေတွာ၊ မစိစစ်မှု၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကပဏ၊ ဝုရိသော၊
 အထီး ကျန်သော လောကျားကို၊ တပဿိတိ၊ တပဿိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ အဇ္ဈသလ္လ၊ အကု
 သိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ လောကံ၊ လောက
 ကို၊ တပနတော၊ ပူပန်စေတတ်သောကြောင့်၊ တပနိယတိ၊ တပနိယာ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုသတ္တ လောကကို ပူပန်စေ
 တတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တပဿိတိသင်္ခံ၊ တပဿိဟူသော
 လောကီဖြစ်သော၊ ဝတော၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပဿိတံ၊
 ထိုသတ္တလောကကို ပူပန်စေတတ်သော အကုသိုလ်တရားကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တနိမိတိန္တံ၊ သမ္ပဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊
 အပရံ၊ တပ၊ သော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊
 တကြံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်တော်မူအပ်သော တပဿိဟူသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနက္ခော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်
 သဘောတရားတို့သည်၊ ဝေဝေ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသဘော တရားတို့သည်၊ တပေါ၊ တပမည်ကုန်၏၊
 ဧတံ၊ ဤတပဟူသောအမည်သည်၊ အကုသလဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရား
 တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတတပေ၊ ထိုပူပန်စေတတ်သောအကု
 သိုလ်တရားတို့ကို၊ အသိနိရသမိ၊ ပျောက်ပြီးပဟာသမိ၊ ဖယ်ပြီးဝိန့်သေတိ၊

၇-အဓမ္မကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၂ ၂၁

ဗျက်ခင်းပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပဿိ၊ တပဿိမည်၏၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၊ မိန့်တော်မူအပ်သော တပဿိဟူ
သောပုဒ်၌၊ ဝစနုတ္တော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဝေရုဇ္ဈာ
ပုဏ္ဏားသည်၊ တံအဘိဝါဒနာဒိကမ္ဘံ၊ ထိုကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစ
ရှိသောအမှုသည်၊ ဒေဝလောကဂဟ္ဘသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပဋိ
သန္ဓေ၏ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ ဒေဝလောကပဋိသန္ဓိပဋိလာဘာယ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်
သောပဋိသန္ဓေကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဉ္ဇမာနော၊
မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိစ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုကြီး
သောသူတို့အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှု၏၊ အဘဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဂဗ္ဘောတိ၊ အပဂဗ္ဘောဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကောဝဝသေန၊ အမျက်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ ပဋိ
သန္ဓိဂ္ဂဟဏေ၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသန္ဓောပိ၊
ပြသည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပဂဗ္ဘောသိ၊ အပဂဗ္ဘောဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ တတြ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ဆိုအပ်သော အပဂဗ္ဘောဟူသော
ပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနုတ္တော၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ ဂဟ္ဘတော၊ နတ်ပြည်
၌ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေမှ၊ အပဂတော၊ ကင်း၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အပဂဗ္ဘော၊ အပဂဟ္ဘမည်၏၊ ဒေဝလောကဂဟ္ဘာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပဋိ
သန္ဓေသို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဝေရုဇ္ဈာပုဏ္ဏား၏အလိုတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဿ၊
ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ဟိနော၊ ယုတ်သော၊ ဂဗ္ဘော၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဂဗ္ဘော၊ အပဂဟ္ဘမည်၏၊ ဒေဝလောက
ဂဟ္ဘာ၊ နတ်ပြည်ပဋိသန္ဓေမှ၊ ပရိဗာဟိရတ္တာ၊ အပဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဟိနဂဟ္ဘပဋိလာဘတာဂိ၊ ယုတ်သော
ပဋိသန္ဓေကိုရခြင်းအတို့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနုတ္တော၊ ဝိဂြိုဟ်
တည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ဟိနော၊ ယုတ်သော၊ မာတု
ကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဝ၊ ပါသော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတည်း၊ ဘဂဝတော
ပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်
အခါ၌၊ ဂဟ္ဘသယျာ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ အပဂတော၊ ကင်း၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံအပဂဟ္ဘတံ၊ ထိုပဋိ

သန္ဓေနေခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုအတ္တနိမိမိ၌၊ သမ္ပယသမာနေသးခြင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ အပရံ၊ တပါးသောပရိယသယံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုစာနိဗ္ဗင်္ဂ
 ပြုတော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တကြ၊ ထိုဘုရားသခင်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
 သောအတ္တိဓမ္မသပြာဟူ၍အစရှိသော ပါဠိအနုပေါင်းတို့တွင်း၊ ယသသခေါ
 ပြာဟူ၍အာယတိံ ဝတ္တသယျာ၊ ပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိပဟိနာတိ၊ ယသသခေါ
 ပြာဟူ၍အာယတိံ ဝတ္တသယျာပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိပဟိနာဟူသော၊ ဧတေ
 သံပဒါနံ၊ ထိုဝုန်တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို
 ဧဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပြာဟူ၍၊ ဧဝေဓ္မောပုဏ္ဏော၊ ယသသပုဂ္ဂလသမ္ပ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဝတ္တသယျာ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပုနုတ္တဝ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိစ၊
 အသစ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရေန၊ အဘုမရှိသော၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပိ ဘတကာရုဏတ္တာ၊ ပယ်အင်ြင်းသော ကိလေ
 သတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်
 အပ်ပြီး၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထော၊ ဤဝတ္တသယျာပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိဟူသော
 ဝုန်တို့တွင်း၊ ဝတ္တသယျာပုဂ္ဂဟဏေန၊ ဝတ္တသယျာသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇလသဗုဓဇယောနိ
 ဇလသဗုဓပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိပုဂ္ဂဟဏေန၊
 ပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးထုနဲ့သော၊ တိသေသဝိ၊ သုံး
 ပါး ပြားရှိသောအန္ဓဇ သံသေဇဇ ဩပပါတိက ပဋိသန္ဓေတို့ကိုလည်း၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းတူ၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဂ္ဂတော၊ ဆိုပြီးအံ၊ ဝတ္တသယျာ၊ သူငယ်၏၊ သေယျာ၊ ကိန်းအိပ်
 ခြင်းတည်း၊ ဝတ္တသယျာ၊ သူငယ်၏ကိန်းအိပ်ခြင်း၊ ပုနုတ္တဝါဧဝ၊ တဖန်
 ဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ
 တဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်အသစ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထော၊ ဤဝတ္တ
 သယျာပုနုတ္တဝါတိနိဗ္ဗတ္တိဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်
 အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတိ၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိဟူ၍၊ ပုတ္တေဝိ၊
 ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဝိညာဏတော၊ ဝိညာဉ်မှ၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ဋ္ဌိတိ၊
 တည်ရာသည်၊ နအတ္တိယသော၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဒါနိ၊ ဤအရာ
 ၌လည်း၊ ဝတ္တတော၊ သူငယ်မှ၊ အညာ၊ တပါးသော၊ သေယျာ၊ ကိန်းအိပ်
 ခြင်းကို၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ နာမ၊
 အသစ်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုနုတ္တ ဝဘူတာ
 ဝိ၊ တဖန် အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ အပုနုတ္တ ဝဘူတာဝိ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသင်္က-၂-မဟာဝဂ္ဂ၊ ၂၀၃ ခု၊ ၁၅

တဖန်ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣစ္ဆာရီ၊ဤအရာ၌၊ ပုနန္ဒဝေသာနာ၊တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၊
အဓိပ္ပေယျာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပုနန္ဒဝေါဝေ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ
ပုနန္ဒဝါ၊အဘိနိဗ္ဗတ္တိဘိ၊ ပုနန္ဒဝေါဝေ အဘိနိဗ္ဗတ္တိပုနန္ဒဝါ၊အဘိနိဗ္ဗတ္တိပုနန္ဒဝါ၊
ပုနန္ဒဝေါ၊ထိုအခါ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဂတကာလံ၊တော်၊လောကသော၊အခါမှ၊ပဋ္ဌာ
ယ၊စ၍၊ အရသရူပတာဒိဟိ၊ ကြီးသောသူတို့အားရှိခိုးခြင်း၊ အစရှိသော
အညှိအညွှတ် သာယာအပ်သော သဘောမျက်နှာသုံးခုရှိသည့်အပြင် အမြစ်အစရှိ
ကုန်သော၊အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊အက္ခောသံဝဇ္ဈဟိ၊အစေးကြောင်း
ဖြစ်သောဝဏ္ဏတို့ဖြင့်၊အက္ခာသန္တံ၊အစေးသော၊ဗြဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊
ဓမ္မံ၊ဓမ္မာ၊တရားကိုအစိုးရသော၊ဓမ္မချာဇာတိ၊တရား၊ကြောင့်လျှောက်ဆို၏
မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ဓမ္မကော၊တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊တံ၊တံ၊
ဂင်္ဂော၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းစွာ
မူသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ဘာယံ၊အစဉ်သန်းငါးရာ
သဖြင့်၊ ဘိတလေနေဝ၊ ချမ်းအေးသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိက္ခန္ဓာ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်ဝကျွဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ သြဇာလောကေ၊အစွမ်း
ကြည့်တော်မူလျက်၊ ယံဓမ္မဓာတု၊ အကြင်သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟု ဆိုအပ်
သောဓမ္မဓာတ်ကို၊ ဝဇ္ဇိပိန္နိတွာ၊ထုတ်ခြင်းလျှင်ထွင်း၍၊ ဒေသနာပိဗောသံ၊
ဒေသနာတော်၌ တင့်တယ်စွာဖြစ်သွားပညာနှင့်မေးရန်ကိုသည်မည်
သည်ဟောတော်မူ၏၊တဿာဓမ္မဓာတု၊ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်သည်
ဟူသောဓမ္မဓာတ်၏၊သုပ္ပဋိဒိဋ္ဌတ္တာ၊ကောင်းမွန်ထိုးထွင်း၍အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိဘတဝလာဟကေ၊ကောင်းသောဝိနည်းကိုရှိသော၊နဝေ၊
ကောင်းကင်၌၊ပုဏ္ဏာစန္ဒာပိယ၊လပြည့်နေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊သုန္ဒကံ၊
လေးတန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌၊သုရိယောဝိယစ၊နေမင်းကဲ့သို့ရင်း၊ဗြဟ္မဏံ၊
ဇာသံ၊ ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား၏၊ ဟဒယန္တကာရံ၊စိတ်နှလုံး၌ဖြစ်သောမိမိ
တည်းဟူသော အဓိကတို့ကို၊ဝိစရမန္တော၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ တာနိယေဝ အက္ခောသံဝဇ္ဈ၊နိ၊ထိုအစေးခြင်းအကြောင်းတို့
ကိုပင်လျှင်၊တနုပတနုပရိယာသယနံ၊ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊အည
တံ၊ပုဏ္ဏားဆိုအပ်သည်မှတစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဒေသဝဇ္ဇာ၊
ပြု၍၊ပုနပိ၊တဖန်လည်း၊အတ္တေနာ၊မိမိ၏၊ကရုဏာဝိပ္ပါရံ၊ကရုဏာ၏ပြန့်နှံ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊လောကဓမ္မဟိ၊လောက
ဓမ္မတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္ဘိယံ၊ဘဝနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်

ဖြင့်၊ ပဋိလက္ခဏာဒိဂုဏလက္ခဏာ၊ ရအပ်သောတာဒိဂုဏ၏လက္ခဏာကို
လည်းကောင်း၊ ပထဝီသမဓိတ္တု၊ မြေကြီးနှင့်တူသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ အကုပ္ပဓမ္မတု၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသဘောမရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ပြေလျက်၊ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤ
ဝေရုဉ္ဇောပုဏ္ဏားသည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပလိတာသိရေဏ္ဍဒန္တဝလိတ္တ
စတာဒိဟိ၊ ဖြူသော ဦးခေါင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ဖြူသော သွားရှိသည်၏
အဖြစ်တွန့်သောအရေရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ ဝုဒ္ဓဘာဝံ၊ ကြီးရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သလ္လက္ခသိ၊ ဖွတ်နိုင်၏၊ အတ္တနံ၊
မိမိသို့၊ ဇာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်အပ်
သည်ကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အနုသဋ္ဌံ၊ ရပ်ပတ်အပ်သည်တို့၊ ဗျာဓိနာ၊
ဗျားနာခြင်းသည်၊ အဓိဘူတံ၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည်တို့၊ မရဏေန၊
သေခြင်းသည်၊ အဟ္တာဟတံ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ကို၊ အန္ဓ၊ ယနေ့၊
မရှိတွာ၊ သေ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၌၊ ဥတ္တနသေယျဒါကေတာဝမနိ
ယံ၊ ပက်လက် အိပ်တတ်ခါမျှဖြစ်သော သူငယ်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်အပ်
သည်ကို၊ နောစခေါဇာနာတိ၊ မသိရှာသလျှင်ကတည်း၊ ဗေဟန္တေန၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဥဿာဟေနပန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်ကင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အဿ၊ ထိုဝေရုဉ္ဇောပုဏ္ဏား၏၊ တံအာဂနံ၊ ထိုလာ
ခြင်းသည်၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဣမသ္မိံ၊ လောက၊ ဤလောက၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
တော်၏၊ အပ္ပဋိသမံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုရေဇာတဘာဝံ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာပိ
ပြာဟ္မဏာတိအာဒိနာ၊ သေယျထာပိပြာဟ္မဏဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊
ဝဇေကိ၊ ပွားစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိ ပြာဟ္မဏအစရှိသော ပုန်၌၊
သေယျထာပိတိအာဒိနံ၊ သေယျထာပိဤသို့အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေ
သော၊ အထူးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအုံး၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေကုက္ကု၊ ဝေပေါတကာ
ထံကြက်ငယ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ဝိရနန္တော၊ ခါကုန်
လျက်၊ တံဇာနာနုရူပံ၊ ထိုဇာနာအားလျော်သော ဖြည်သံကို၊ ဝိရဝန္တာ၊ မြည်

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၃ ၂၆

ကုန်လျက်၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိက္ခန္ဓာ
နံ၊ ထွက်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုကြက် ငှက်အပေါင်းတို့တွင်း၊ ယော၊ အကြင်
ကြက်ငယ်သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ သော၊ ထိုရှေး
ဦးစွာထွက်သောကြက်ငယ်ကို၊ ဇေဋ္ဌာတိ၊ ကြီး၏ဟူ၍၊ ဓုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာယဥပမာယ၊ ထို
ကြက်ငယ်ဥပမာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌာဘဝံ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊
သာဓေတုကာမော၊ ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ဝေရုဇ္ဇာပုဏ္ဏားကို၊
ယောနုခေါတေသံကုက္ကု၊ ခုပေါတကာနံ(ပ)ကိန္တိ သွာဿဝစနိယောဟိ၊
ယောနုခေါတေသံကုက္ကု၊ ခုပေါတကာနံ(ပ)ကိန္တိ သွာဿဝစနိယောဟူ၍၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကိန္တိ သွာဿဝစနိယောဟိ၊ ကိန္တိ သွာဿ
ဝစနိယောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုရှေးဦးပေါက်သောကြက်ငယ်သည်၊
ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊
ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊
ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီး၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကနိဋ္ဌော၊ ငယ်၏။ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊
ဇေဋ္ဌာတိဿ၊ ဘောဂေါတမ ဝစနိယောဟိ၊ ဇေဋ္ဌာတိဿ၊ ဘောဂေါ
တမဝစနိယောဟူသည်ကား၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ သော၊ ထိုရှေး
ဦးစွာပေါက်သောကြက်ငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌာဣတိ၊ ကြီး၏ဟူ၍၊ ဝစနိယော
ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရှေးဦး
စွာပေါက်သောကြက်ငယ်ကို၊ ဇေဋ္ဌာဣတိ၊ ကြီး၏ဟူ၍၊ ဝစနိယော၊ ဆို
အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆို
ငြားအံ့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာပေါက်သောကြက်
ငယ်သည်၊ နေသံ၊ ထိုကြက်ငယ်အပေါင်းတို့ထက်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီး၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုကြက်သည်၊ ဇေဋ္ဌာဣတိ၊ ကြီး၏ဟူ၍၊ ဝစနိ
ယော၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထို
ရှေးဦးစွာ ပေါက်သောကြက်ငယ်သည်၊ နေသံ၊ ထိုကြက်ငယ်အပေါင်း
တို့ထက်၊ ဝုဒ္ဓတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီး၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝေရုဇ္ဇာပုဏ္ဏားအား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ သမ္ပုပ္ပါဒေန္တော၊ ပြီးစေ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝေဝခေါတိ၊ ဝေဝေဝခေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏။ သောကုက္ကု၊ ခုပေါတကာ၊ ထိုကြက်ငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌာတိသင်္ချံ၊ ကြီး

၃၉ ဘဝအင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-သဋ္ဌတော် ၂၁၄

၏ဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထုတိယသားရောက်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊
ထိုအတူ၊ အဟိဝိ၊ ဝါသုရားသည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဂတာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၌ဖြစ်
သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဇေဋ္ဌာတိသင်္ချ၊ ကြီး၏ဟူသော
အရေအတွက်သို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်၏၊ အဝိဇ္ဇာဂတာယသတိဇ္ဈ၊ အဝိဇ္ဇာ
ဂတာယဟူသောဤဝုဒ်၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ၌၊ ဂတာယ၊ ဖြစ်သော၊ ပဇာယာတိ၊
ပဇာယဟူသည်ကား၊ သတ္တပဇာယ၊ အခြားအားဖြင့်ဖြစ်သော သတ္တဝါ
အပေါင်း၌၊ အဝိဇ္ဇာကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ္စ၊ အန္တော၊
အတွင်းသို့၊ ပရိဇ္ဈာ၊ စင်ကန်သော၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏ္ဏဘူတာပသတိ၊ အဏ္ဏဘူ
တာယဟူသည်ကား၊ အဏ္ဏ၊ အံဥဉ္စ၊ ဘူတာယ၊ ဖြစ်သော၊ ပဇာတံ၊
ဖြစ်သော၊ သံဇ္ဇာတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဟိတံ၊ ပါကဋံ၊ ကရေမိ၊ ထို
စကားကိုထင်စွာပြဦးအံ၊ အဏ္ဏ၊ အံဥဉ္စ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကံ၊
အချို့ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဏ္ဏဘူတာတိ၊ အဏ္ဏဘူတာတို့
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗာ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဏကော
သော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ္စ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဏ္ဏဘူတာတိ၊ အဏ္ဏဘူတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိယောနန္ဒ၊ ယဉ္စ
တိ၊ ပရိယောနန္ဒ၊ ယဟူသည်ကား၊ ဧတနအဝိဇ္ဇာဏ္ဏကောသေန၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသောဥဉ္စဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩနန္ဒ၊ ဖြိုး
ရှက်အပ်သော၊ ဗန္ဓာယ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဝေဠိတာယ၊ ရှစ်ပတ်အပ်သော၊
အဝိဇ္ဇာဏ္ဏကောသံ၊ ပဒါလေတွာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဏ္ဏကောသံ၊ ပဒါလေတွာဟူ၍
သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာမယံ၊ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော၊ တံ၊ အဏ္ဏကောသံ၊
ထိုဥဉ္စကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ဧကောဝလောကေသိ၊ ဧကောဝလော
ကေဟူသည်ကား၊ ဩကလေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကသန္တိ
ဝါသော၊ ခုဝေး၍ နေတတ်သော၊ သတ္တလောကန္တိ၊ ဧကော၊ တလောကံ
ထည်းတည်းသော၊ အနုတိယော၊ အဖော်မရှိသော၊ အဟရမဝ၊ ဝါသုရား
သည်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗမိ၊ အဘိသဗ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အနုတ္တရံ
သဗ္ဗာသဗ္ဗမိ၊ အဘိသဗ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရေပိတံ၊ လွန်ကဲ
သောတရားမှ ကင်းသော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ထက်
အထူးသဖြင့်မြီးမွင်းအပ်သော၊ သဗ္ဗာ၊ မဖောက်မပြန်၊ သာမညေတိ

၈-အဇ္ဈိကနိပါတ်-ပဋိမ္မပရိယောဂသင်္ဂဓိပုဂ္ဂိုလောဝဂ်၊ ၂၃၄ ခု

ရတနီတိုင်သာလျှင်လေမိ၊ သစ္စာလေးပါး၊ တရားကို သိတတ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အသဝါတနည်းကား၊ ပဿတ္တိစ၊ အထူးသဖြင့်
ပြီးမွမ်း၊ အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်
သော၊ လေမိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသဗ္ဗာ သဗ္ဗောဓိဟူသော အမည်သည်၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်သုံးအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သဗ္ဗညုတညာ
ဏ်သမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏လည်း၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဉာယမိ၊ နှစ်
ပါးစုံသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အထူးမရှိသော၊ လေမိ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊ နုပေသ
တိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အသုဗ္ဗရုဏာ ဒါဟ
ကတ္တော၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မပေးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
တသုံးပါးဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားမှ တပါးသောအရိယာ
သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တွင်၊ ကသမိ၊ အချို့သောသူတို့၏၊ အရဟတ္တ
မဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အရဟတ္တဗလမေဝ၊ အရဟတ္တဗိုလ်ကိုသာ
လျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကသမိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်သည်၊ တိသေသ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး
၏၊ ကသမိ၊ အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊
သ္မုအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကသမိ၊
အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ စေတံသေဝံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကသမိ၊
အချို့သောသာဝက၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သာဝကဝါ
ရမိဉာဏံ၊ မဟာသာဝကတို့၏ပါရမီဉာဏ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ပိရေက္ခကဗုဒ္ဓေါ
နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ပစ္စေက
ဗ္ဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗ္ဗောဓိဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ပန၊ အထူးကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊
သဗ္ဗရုဏသမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေတိ၊
ပေး၏၊ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရညောမင်း၏၊ ဧတိသေ
က္ခော၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်၊ သဗ္ဗလေဝကိယာတောဝံ၊ အလုံးစုံသော
လောကတို့၊ အစိုးရသည်၏၊ အဖြစ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အညဿ၊ ဘုရားမှတပါးသော၊ ကဿ၊ မိမိ၊ တရံ
 တယောကံသောအရိယာသာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊
 အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော၊ ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုသိတတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ အတ္တညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်
 ဖြင့်သိပြီး၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်းပြီး၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေမေဝခေါတိအာဒိနာ၊ ဝေမေဝခေါ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ယဒေတံယံဇေတံဩပဋ္ဌသံပဋိပါဒနံ၊
 အကြင်ဥပမာဥပမေယျနီးနှောခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဥပမာဥပ
 မေယျနီးနှောခြင်းကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထေန၊ ဥပမေယျဖြစ်သောအနက်၌၊
 သံသန္ဓေတွာ၊ နီးနှော၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ထိုစကားကို
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ တဿ၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ၏၊ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ အဇ္ဈာသု၊
 အဥတို့၌၊ အဓိယယိတာဒိတံဝိဓကိရိယာကုရေတံယထာ၊ အထက်၌အိပ်
 ခြင်းအစရှိသောသုံးပါးအပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဇေတံတထာ
 ထိုအတူ၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂကံ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒဿ၊ နေတော်မူသော၊ ဗော
 ဓိဿဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အတ္တေနာ၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲ
 မရှိ၊ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနုတ္တော၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓာနူပဿနာ
 ကုရေတံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အနုပဿနာကို ပြုခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏၊ တိဝိဓာကရိယာသမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသောအမူအရာကိုပြီးစေသဖြင့်၊ အဇ္ဈာနံ၊ အဥတို့၏၊ အပူတိတာ
 ဝေါဝိယ၊ မပုပ်သေးသောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရား
 လောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တိဝိဓာနူပဿနာ
 သံပါဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာကိုပြီးစေသဖြင့်၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ အပရိဟာနိ၊ မယုတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏၊ တိဝိဓာကရိယာကုရေတံ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော အမူအရာကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈာနံ၊ အဥတို့၏၊ အလ္လင်္ဂဝိနေ
 ဟဿ၊ ရှိသောအစေး၏၊ ပရိယာဒါနံဝိယ၊ ခန်းခြောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဗောဓိ
 သတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ တိဝိဓာနူပဿနာသမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာ

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပစ္ဆိမသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၅ ၃၃

ကိုပြီးစေသဖြင့်၊ ဘဝတ္ထယာနုဂတနိကာန္တိ သိနေဟပရိယာဒါနံ၊ ဘဝသုံး
ပါးသို့အစဉ်လိုက်တတ်သောတပ်ခြင်းတဏှာတည်းဟူသော အစေးကို
ကုန်စေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ တိရိဓကိရိ
ယာကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ အဏ္ဏကပါ
လာနံ၊ ဥခွံတို့၏။ တနုဘာဝေါဝိယ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဗောဓိသတ္တ
ဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
တိရိဓာနုပဿနာသမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာကိုပြီးစေ
သဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသဿ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥခွံ၏။ တနုဘာဝေါ
ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။
တိရိဓကိရိယာကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုခြင်းဖြင့်၊
ကုက္ကုဒ္ဓုပေါတကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပါဒနစတုဏ္ဏကာနံ၊ ခြေသည်းဖျား
နှုတ်သီးဖျားတို့၏။ ထဒ္ဒစရ ဘာဝေါဝိယ၊ ခက်မာသည်၏အဖြစ် ကြမ်း
တန်းသည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တိရိဓာနုပဿနာသမ္ပာဒနေန၊
သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာကိုပြီးစေသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဥာဏဿ၊
ဝိပဿနာဥာဏ်၏။ တိက္ခခရေဝိပ္ပသန္တသ္မုရဘာဝေါ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်
ကြမ်းတန်းသည်၏အဖြစ်အထူးသဖြင့်ကြည်သည်၏အဖြစ်ရင့်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ တိရိဓကိရိယာ
ကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ ကုက္ကုဒ္ဓုပေါတ
ကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပရိဏာမကာလောဝိယ၊ ရင့်သောအခါကဲ့သို့၊ ဗော
ဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ တိရိဓာနုပဿနာ သမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အနုပဿ
နာကိုပြီးစေသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဥာဏဿ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်၏။ ပရိဏာမကာ
လော၊ ရင့်သောကာလကို၊ ဝုဇိကာလော၊ ပွားစေသောကာလကို၊ ဂန္တဝ္ဗဟ
ဏကာလော၊ မဂ်ဥာဏ်၏တိုက်ကိုယူသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ တိရိဓကိရိယာကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သောအမူအရာကိုပြုသဖြင့်၊ ကုက္ကုဒ္ဓုပေါတကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပါဒနစ
သိခါယဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရှေ့တုဏ္ဏကေနဝါ၊ နှုတ်သီး
ဖျားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥခွံကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ပေါက်ခွံ၍၊
ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗေါဇေတွာ၊ ခေါ၍၊ သောတ္ထိနာ၊ ချင်းသာစွာ၊ အထိ
နိဗ္ဗိဒကာလောဝိယ၊ ပေါက်သော အခါကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏ကိရိသာနုပဿနာသမ္ပာဒနေး သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿ
နာသို့ပြီးစေသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဥာဏေး၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်၊ ဂတ္တိမင်
ဥာဏ်၏တိုက်ခန်းကိုးဂဏှာပေတွားယူစေ၍၊ အနုပုဗ္ဗာမိဂတေးအစဉ်
အတိုင်းရအပ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂနု၊ အရဟတ္တမင်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏှကော
သံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဉ္စာသို့၊ ပဒါလေတွားပေါက်ခွဲ၍၊ အဘိညာ
ပက္ခ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော အတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗေါဇေတွားခါ၍၊
သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သကလဗုဒ္ဓဂုဏသန္တိကတတာဝေါ၊ အလုံးစုံ
သောဘုရား၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မျက်မှောက် ပြုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟဉ္စိဗြာဟ္မဏဇေဋ္ဌော သေဋ္ဌော လောကဿာဝေါ၊
အဟဉ္စိဗြာဟ္မဏဇေဋ္ဌောသေဋ္ဌောလောကဿ ဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊ တေသံကုက္ကုဋုပေါတကာနံ၊ ထိုကြက်ငယ်တို့တွင်း၊ ပဋ္ဌမတရံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ အဏှကောသံ၊ ဥဉ္စာကို၊ ပဒါလေတွား ပေါက်ခွဲ၍၊ အဘိနိဗ္ဗိဒ
ကုက္ကုဋုပေါတကာ၊ ပေါက်သောကြက်ငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသည်၊
ဟောသိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝိဇ္ဇာဂတယ၊
အဝိဇ္ဇာ၌ဖြစ်သော၊ ပဇောယ၊ သတ္တဝါ၌၊ တံအဝိဇ္ဇဏှကောသံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသောဥဉ္စာသို့၊ ပဒါလေတွား ပေါက်ခွဲ၍၊ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
အနိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဇာဘိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံဟိအဟံဝေ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဇေဋ္ဌောဝုဇ္ဈတမောတိ
သင်္ချံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော သူဟူသော အရေးအတွက်သို့၊ ဂတော၊
ရောက်၏၊ သဗ္ဗဂုဏဟိ၊ အလုံးစုံသောလောကီ လောကုတ္တရာကျေးဇူး
ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အပ္ပဒိသမတ္တာ၊ အတူမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌောတိ
သင်္ချံ၊ အထူးသဖြင့် ငြီးမွမ်းအပ်သော သူဟူသော အရေးအတွက်သို့၊
ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိသော၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသည်၏
အဖြစ်အထူးသဖြင့် ငြီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
အား၊ ပကာသေတွားပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာယပနိပဒါယ၊ အကြွင်း
အကျန်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအထူးသဖြင့်ကြီးသည်၏အဖြစ် အထူးသဖြင့် ငြီးမွမ်း
အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အမိဂတော၊ ရှေ့တံပနိပဒံ၊ ထိုအကျန်ကို၊ ပုဗ္ဗဘာ
ဂတော၊ ရှေးအနီးမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဒေသ၊ တုံ့ပြုခြင်းငှါ၊ အာရန္တခေါပနုဓေ
ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ အာရန္တခေါပနုဓေဗြာဟ္မဏဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာ
ဟ၊ အောတော်မူ၏၊ တပ္ပာ၊ ထိုအာရန္တခေါအစရှိသောပါဠိ၌၊ အာရန္တခေါ

၈-သဠကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၈၅ ၃၅

ပနုမေဗြာဟ္မဏာ ဝိရိယံအဟောသိတိ၊ အာရေန္တံခေါပနမေ ဗြာဟ္မဏာဝိရိယံ
အဟောသိဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယော၊ ငါသည်၊ အနုတ္တရော၊
အထူးမရှိသော၊ အယံဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတာဝေါ၊ ဤခပ်သိမ်းသောလောကထက်
အထူးသဖြင့်ကြီးသည်၏အဖြစ် အထူးသဖြင့်မြီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်
ကိုးကုသိတေန၊ ဖျင်းရိသဖြင့်၊ မုဋ္ဌဿတိနာ၊ ကင်းလွတ်သော သတိရှိ
သဖြင့်၊ သာရဇ္ဈကာယေန၊ ပူပန်တတ်သောကိုယ်ရှိသဖြင့်၊ ဝိက္ခိတ္တဓိက္ကန၊
ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ နအဓိဂတော၊ မရအပ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုလောကထက်အထူးသဖြင့်ကြီးသည်၏အဖြစ်အ
ထူးသဖြင့်မြီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုရခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိ
ယကို၊ အာရေန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဂ္ဂဟိတံ၊ မြီးဖြင့်
အပ်သည်၊ အဝီနပ္ပဝတ္တိ၊ မလျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
အာရဇ္ဈတ္တာယေဝ၊ အားထုတ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံဝိရိယံ၊
ထိုဝိရိယသည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ စ၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိရိယမေဝ၊ ဝိရိယသည်သာလျှင်၊
အာရေန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်သည်၊ နအဟောသိ၊ ဖြစ်
သည်မဟုတ်သေး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတိဝိ၊ သတိသည်လည်း၊ အာရဇ္ဈဏာဘိရုခ
တာဝေန၊ အာရုံကိုရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ ကပ်၍တည်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဥပဗ္ဗိတတ္တာယေဝ၊ ကပ်၍တည်သောကြောင့်သာ
လျှင်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မခွေလျော့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဿဒ္ဓေါကာယော
အသာရဒ္ဓေါတိ၊ ပဿဒ္ဓေါကာယော အသာရဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ကာယ
စိတ္တပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော
ဝိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထို
ပဿဒ္ဓေါကာယော ဟူသောဝုန်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ နာမကာယော၊
နာမ်ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊ ပဿဒ္ဓေ၊ ငြိမ်းသော်၊ ရူပကာယောဝိ၊ ရူပကာ
သည်လည်း၊ ပဿဒ္ဓေါယေဝ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာမကာယောရူပကာယောတိ၊ နာမကာယောရူပကာ
ယောဟူ၍၊ အဝိသေသေတွာ၊ အထူးမပြုမူ၍၊ ပဿဒ္ဓေါ ကာယောတိ၊
ပဿဒ္ဓေါကာယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသာရဒ္ဓေါတိ၊ အသာရဒ္ဓေါဟူ
သည်ကား၊ သော၊ ထိုနာမကာယရူပကာယသည်၊ ပဿဒ္ဓတ္တာယေဝ၊
ငြိမ်းသောကြောင့်သာလျှင်၊ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဝိဂတဒ
ရေထာ၊ ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ

၈၀ ဣတ္ထာသိသိသညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဟိတံပိတ္တံ၊ ကေတုန္တိ၊ သမာဟိ
 တံပိတ္တံ၊ ကေတုန္တိဟု သည်ကား၊ မေးငါ၏၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်ကုလည်း၊ သဗ္ဗာအာဟိ
 တံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်၊ သုဠုဠဝံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်၊
 အပ္ပိတံ၊ သမာဟိတံ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမာဟိတတ္ထာ၊
 ကောင်းစွာတည်ကြည်သောကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အစလံ၊
 တုန့်ယှပ်ခြင်းမရှိသည်၊ နိဗ္ဗန္ဓံ၊ တုန့်ယှပ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော မကားအစဉ်ဖြင့်၊ ချာနဿ၊ ချာန၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂ
 ပဋိပဒါ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်၊ ကလိတာ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ အဓိဂတံ၊
 ရအပ်သော၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမချာနကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဝိဇ္ဇတ္တ
 ယပရိယံသာသနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အပေါင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ ဝိသေသံ၊
 တရားထူးကို၊ ဒေသာန္တော၊ ပြုလျက်၊ သောခေါ အဟန္တိ အာဒိ၊ သော
 ခေါအဟံဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 သောခေါအဟံ အစရှိသောပါဌ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
 စကားသည်၊ ဝိနိစ္ဆယနယေန၊ ဆုံးဖြတ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝဠုန္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ အယံခေါမေဗြာဟ္မ
 ဏာတိအာဒိသု၊ အယံခေါမေဗြာဟ္မဏ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊
 ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝိဒိတကရေဏဗျေန၊ ထင်စွာပြုခြင်းဟု သောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်စွာ၊
 ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဝုဠုနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်
 စွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၍၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ တဿဝုဠုနိ
 ဝါသဿ၊ ထိုရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို ပင်လျှင်၊ အဝိဒိတကရေဏဗျေန၊ ထင်
 စွာမပြုနိုင်ခြင်းဟု သောအနက်သဘောကြောင့်၊ တဗ္ဗန္တိန္ဒာဒကဿောဟာ
 ထိုရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အေဟတည်း၊ တဿာ
 တိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ အေဝအေဟာ၊ ထိုရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို
 ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အေဟသည်ပင်လျှင်၊ တဗ္ဗန္တိန္ဒာဒကဿောဟာ၊ ထိုရှေး၌
 နေဘူးသော ခန္ဓာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အေဟကြောင့်၊ တဿာနာမ၊
 တမမည်၏၊ အာလောကောတိ၊ အာလောကော ဟူသည်ကား၊ သာဝေ

၈-သဠကနိပါတ်-ပိဋကပတ္ထဝံသက-၂-မဟာဝဂ်၊၂၀၆ ၃၇

ဝိဇ္ဇာ၊ထိုရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကိုပြုတတ်သောဝိဇ္ဇာသည်ပင်လျှင်၊
ဩဘာသကဏ္ဍဓမ္မန၊အရောင်အလင်းကိုပြုခြင်းဟူသောအနက်သဘော
ကြောင့်၊ အာလောကော၊အာလောကမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ဤဝိဇ္ဇာအဓိဂတာအစ
ရှိသောသဒ္ဓါတို့တွင်၊ ဝိဇ္ဇာအဓိဂတာတိ၊ ဝိဇ္ဇာအဓိဂတာဟူသော သဒ္ဓါ
သည်၊ အတ္ထော၊လိုအပ်သောအနက်တည်း၊ သေသံ၊ကြွင်းသောအဝိဇ္ဇာ
ဝိဟတာအစရှိသောသဒ္ဓါသည်၊ပသံသာဝစနံ၊ပြီးမွမ်းကြောင်းဖြစ်သော
သဒ္ဓါတည်း၊ ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဇ္ဇာအဓိဂတာ အစရှိသော
ပါဌ၌၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သေနည်း
ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊မေ၊ငါသည်၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ဤရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကိုသိတတ်သော ဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ရအပ်၏၊ တဿမေ၊
ထိုငါအား၊အဓိဂတာ၊ရအပ်သော၊ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာကြောင့်၊အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာ
သည်၊ ဝိဟတားကင်း၏၊ ဝိနဋ္ဌာ၊ပျောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာသည်၊
ဝိဟတာ၊ကင်းသနည်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်၊ဥပ္ပန္နာ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတေသိ၊ဤမှတပါးသော၊ ပဒန္ဒယဝိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာတမောဝိဟ
တောဟူသောဝုဒ္ဓိနှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ သေသောနယော၊ဤနည်းကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ယထာတန္တိ၊ဧတ္ထ၊ယထာတံဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၊ တန္တိ၊
တံဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ သတိယာ၊သတိ
နှင့်၊အဝိပ္ပဝါသေန၊ မကင်းသောနေခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊မမေ့မလျော့
သော၊ဝိရိယာတပေန၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောဝိရိယဖြင့်၊အာ
တာဝိနော၊ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ကာယေစ၊
ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခ
တာယ၊ဇွဲခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိတတ္တဿပေသိတတ္တဿ၊
နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊
ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊
အပ္ပမတ္တဿ၊မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊အာတာဝိနော၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်
စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဟိတတ္တဿ၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတော၊နေသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာ
သည်၊ဝိဟညေယျယထာ၊ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ

ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတေယျယထာ၊ ပျော်ရာ
သကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နောယျယထာ၊ ဖြစ်ရာ
သကဲ့သို့၊ ဝေဝေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မမ၊ ငါအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊
ဝိဟတာ၊ ကင်း၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊
ဝိဟတော၊ ကင်း၏၊ အာလောကော၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏
ပဓာနာနုယောဂဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သော၊ တဿမေ၊ ထိုငါသည်
အနုရူပမေဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဖဏံ၊ အကျိုးကို၊
လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံခေါမေ၊ ပြောဟူသောပဌမာတိနိဗ္ဗိဒါအဟောသိ ကုက္ကု၊ ခုန့်ပကသေ
ဝအဏ္ဏကောသမှတိ၊ အယံခေါမေ၊ ပြောဟူသောပဌမာတိနိဗ္ဗိဒါအဟောသိ
ကုက္ကု၊ ခုန့်ပကသေ၊ အဏ္ဏကောသမှဟူသည်ကား၊ ပြောဟူသော၊ ဝုတ္တော၊
ကုက္ကု၊ ခုန့်ပကသေ၊ ကြက်ငယ်၏၊ မုခတုဏ္ဏကေနဝါ၊ နှုတ်သီးဖျားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါဒနသိခါယဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏ
ကောသံ၊ ဥဇ္ဇံသို့၊ ပဒါလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ တမှာအဏ္ဏကောသာ၊ ထိုဥဇ္ဇံမှ အဘိ
နိဗ္ဗိဒါ၊ ပေါက်ခြင်းကဲ့သို့၊ နိက္ခန္တိ၊ နှုတ်သီးထွက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ကုက္ကု၊ ခုန့်က
ယေ၊ ကြက်ငယ်အပေါင်း၌၊ ပဌမာ၊ ဇာတိဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝုဗ္ဗေ
နိဝါသာနုဿတိ၊ ဥာဏမုခတုဏ္ဏကေန၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တည်းဟူသော
နှုတ်သီးဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေနိဝုတ္တကုန္တုပုဗ္ဗိန္ဒာဒကံ၊ ရှေးဦးသုံးနေဘူးသောခန္ဓာကိုဖုံး
လွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဇ္ဇံကို၊ ပဒါ
လေတွာ၊ ပေါက်ခွဲ၍၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ ပေါက်ခြင်းသည်၊
ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
အရိယာဇာတိ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသကထာယံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသက
ထာ၌၊ နယော၊ နည်းတည်း၊ ပန၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ ဥာဏကထာ၌အဆုံး
အဖြတ်မှတစ်ပါး၊ ရုတုပပါတဉာဏကထာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ရုတု
ပပါတကထာယံ၊ ရုတိပရိသန္ဓေကိုသိသောဉာဏ်ကိုဆိုရာဖြစ်သောစကား
၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗတက္ခုဉာဏဝိဇ္ဇာ၊ ဗိဗ္ဗတက္ခု
ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သောဝိဇ္ဇာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ရုတု
ပပါတပုရိစ္ဆာဒိကာ၊ ရုတိပရိသန္ဓေကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောအဝိဇ္ဇာတည်း၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသကထာယံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသကထာ၌၊ ဝုဗ္ဗေနိ

၂၀

၈-ဧဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၇ ခု

ဝါသာနုဿတိဉာဏမုခတုဏ္ဏကေနပုဗ္ဗေနိရတ္တက္ခန္ဓပုဋိန္ဒာဒကံအဝိဇ္ဇဏ္ဏ
ကောသံပဒါလေတွာတိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏမုခတုဏ္ဏကေနပုဗ္ဗ
ေနိရတ္တက္ခန္ဓပုဋိန္ဒာဒကံအဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသံပဒါလေတွာဟူ၍၊ ရက္ခံပာဏာ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဣဓာပိ၊ ဤရတုပပါတကထာ၌လည်း၊ ရတုပပါတဉာဏ
မုခတုဏ္ဏကေနရတုပပါတပုဋိန္ဒာဒကံအဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသံပဒါလေတွာတိ
ရတုပပါတဉာဏမုခတုဏ္ဏကေနရတုပပါတပုဋိန္ဒာဒကံ အဝိဇ္ဇဏ္ဏကော
သံပဒါလေတွာဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာ
ဏပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ယံဇေတံ
အာသဝါနံဓယဉာဏာမိဓမံ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာအရ
ဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကိုရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာသဝါနံဓယဉာဏာမိ
ဂမံ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကိုရခြင်းကိုး
ပြောဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဒဿေယန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အယံခေါမေ
ပြောဟူဏတတိယာဝိဇ္ဇာတိအာဒိ၊ အယံခေါမေပြောဟူဏ တတိယာဝိဇ္ဇာ
အစရှိသောပါဌ်ကိုးအာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအယံခေါမေအစရှိသောပါဌ်
၌၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏာဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်
သြဉ်သောဉာဏ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်
ကား၊ စတုသစ္စပုဋိန္ဒာဒိကာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာ
တည်း၊ အယံခေါမေပြောဟူဏတတိယာအဘိနိဗ္ဗိဒါ အဟောသိတိဇ္ဇေ၊
အယံခေါမေပြောဟူဏတတိယာအဘိနိဗ္ဗိဒါအဟောသိဟူသောဤပါဌ်၌၊
ပြောဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုဏ္ဍု၊ နိဗ္ဗာနပကဿ၊ ကြက်ငယ်၏၊ မုခတုဏ္ဏကေနဝါ၊
နှုတ်သီးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒန ခသိခါယဝါ၊ ခြေသည်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥဉ္စံကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်၍၊ တဌာအဏ္ဏကော
သဌာ၊ ထိုဥဉ္စံမှ၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါဝေ၊ ပေါက်ခြင်းကဲ့သို့၊ နိက္ခန္တိယထာ၊ ထွက်
ခြင်းကဲ့သို့၊ ကုဏ္ဍု၊ နိကာယေး၊ ကြက်ငယ်အပေါင်း၌၊ ပစ္စာဇာတိဇ္ဇဝ၊
နောက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မမ၊ ငါးရား၏၊ အာသဝါနံဓယ ဉာဏမုခတုဏ္ဏ
ကေန၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်သော
ဉာဏ်တည်းဟူသောနှုတ်သီးဖြင့်၊ စတုသစ္စပုဋိန္ဒာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါး
ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ္စံကို၊
ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါ၊
ပေါက်ခြင်းသည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ နိက္ခန္တိ၊ ထွက်ခြင်း
သည်၊ တတိယာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ အရိယဇာတိ၊ အရိယာ၏ဖြစ်ခြင်း

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ကိံ၊
အဘယ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ဟိ၊ ခွဲ၍ဆိုပြီးအံ့၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သောကုက္က၊ ဝုစ္ဆာပုကော၊ ထို
ကြက်ငယ်သည်၊ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥဉ္စကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ တတော၊ ထို
ဥဉ္စ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ သကိမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဇာ
ယတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝုတ္တက္ခန္ဓပဋိစ္ဆာဒကံ၊ ရှေး၌
သုံးနေဘူးသော ခန္ဓာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော ဥဉ္စကို၊ သိ၌တွာ၊ ခွဲ၍၊ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ
သာနုဿတိဥာဏဝိဇ္ဇာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဥာဏတည်းဟူသော
ဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
၏၊ ဂုတိပဋိသန္ဓိ ပဋိစ္ဆာဒကံ၊ ဂုတိပဋိသန္ဓေကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အ
ဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဉ္စကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်
ခွဲ၍၊ ဂုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ
တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ စတုသစ္စပုဋိစ္ဆာ
ဒကံ၊ သစ္စလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော ဥဉ္စကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်
မြောက်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယဥာဏဝိဇ္ဇာယ၊ ကုန်
ရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ဥာဏတည်း ဟူသော အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊
တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊
မေ၊ ငါ၏၊ သာစဇာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အရိယာ၊ မြတ်၏၊
သုပရိသန္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိဇ္ဇာဒံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊
ပြ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသောတရားသခင်သည်လည်း၊
ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏေန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏ်ဖြင့်၊ အတိတဥာဏံ၊ အတိတ
အဖို့၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနခတ်တို့၌ဖြစ်သော ဥာဏကို၊ ပကာသေ
တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နာနာဂတဥာဏံ၊
ပဗ္ဗုပ္ပန်ဖိုလ် အနာဂတ်ဖိုလ်၌ဖြစ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု ဥာဏ်နှင့် ကက္ခသော
ယထာကပ္ပပဂ ဥာဏ် အနာဂတံသ ဥာဏ် စေတောပရိယ ဥာဏ်ကို၊
ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ သကလ လောကီယ လောကုတ္တရေဂုဏံ၊ အလုံးစုံသော
လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိ
သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊၂၀၇ ၄၁

သောသဗ္ဗညုဂုဏေလောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုဘုရားဂုဏ်
ကျေးဇူးတော်တို့ကိုပကာသေတွာပြု၍ အတ္တနောကိုယ်တော်၏ အရိ
ယာယာမြတ်သောဇောတိယာဇာတ်အားဖြင့်၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝံ၊ခပ်သိမ်း
သောသတ္တလောကထက် အထူးသဖြင့် ကြီးသည်၏ အဖြစ် အထူးသ
ဖြင့်မြီးပွန်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြောဟူကသာ၊ ဂုဏ္ဏားအား၊ ဒေသတိ၊
ပြတော်မူ၏၊ ဧဝံဂုတ္တေဝေရေ္ဍောပြောဟူကောတိ၊ဧဝံဂုတ္တေဝေရေ္ဍောပြောဟူ
ကောဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ လောကာနုကမ္မမာနေန၊သတ္တလောကကို
အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပြောဟူ
ကံ၊ဂုဏ္ဏားကို၊အနုကမ္မမာနေန၊အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊နိဂ္ဂဟိတ၊ဗ္ဗ
ဝိ၊လျှို့ဝှက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အရိယာယာဇောတိ
ယာ၊အရိယာဇာတ်ဖြင့်၊ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝေ၊ကြီးသည်၏အဖြစ်မြတ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ဝိဇ္ဇတ္တပာပွကာသိတာယ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုပြတတ်သော၊ဓမ္မ
ဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာဖြင့်၊ ဂုတ္တေ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝီတိ
ဝိပ္ပာရပရိဂုဏ္ဏ ဂုတ္တဝိဇ္ဇော၊ ဝီတိဖြန့်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်စိတ်ရှိ
သော၊ ဝေရေ္ဍော၊ ဝေရေ္ဍောအမည်ရှိသော၊ ပြောဟူကော၊ ဂုဏ္ဏားသည်။
အရိယာယာမြတ်သော၊ ဇာတိယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊ တံဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝံ၊
ထိုကြီးသည်၏အဖြစ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ဤဒိသံနာမ၊ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊သဗ္ဗလောကဇေဋ္ဌ၊
ခပ်သိမ်းသောသတ္တလောကထက်အထူးသဖြင့် ကြီးတော်မူသော၊သဗ္ဗ
ဂုဏသံဂန္ဓာဂတံ၊ အလုံးစုံသောလောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊သဗ္ဗညု၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အညေသံ၊တပါးသော
သူတို့အား၊အဘိဝါဒနာဒိကမ္မံ၊ရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုကို၊ နကရောတိ၊
မပြု၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝဇံ၊ပြောဆိုမိ၏၊ဘော၊အချင်းတို့၊ အညာဏံ၊မသိ
ခြင်းသည်၊ စိစက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝတ၊စင်စစ်၊အတ္ထု၊
ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဂရဟိတွာ၊ကဲ့ရဲ့၍၊ ဒါနိ၊ယခု
အခါ၌၊အသံ၊ဤရှင်ဂေါတမသည်၊လောကေ၊လူအပေါင်း၌၊အရိယာယာ၊
မြတ်သော၊ ဇာတိယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဂုရေဇာတဋ္ဌေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
အနက်သဘောကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တလောကထက်
ကြီး၏၊ သဗ္ဗဂုဏေတိ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အပ္ပဋိသမဋ္ဌေန၊မတူ
သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သေဋ္ဌော၊မြီးပွန်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နိဋ္ဌံ၊
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ဂန္တံ၊ရောက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဋ္ဌော

ဘဝံဂေါတမော သေဋ္ဌောဘဝံ ဂေါတမောတိ၊ စေဋ္ဌောဘဝံဂေါတမော သေဋ္ဌောဘဝံဂေါတမောဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှော့ဆို၏။ ဇေတံပန၊ ဤသို့သောစကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍၊ ဝုန၊ တဖနံ၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ကို၊ အတ္တနုမောဒမာနော၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကန္တံဘောဂေါတမာတိအာဒိ၊ အဘိက္ကန္တံဘောဂေါတမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုအဘိက္ကန္တံဘောဂေါတမံအစရှိသောစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ် အဖွင့် အပြီးသတ်သတည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဘိညာတာတိ၊ အဘိညာတာဟူသည်ကား၊ ဉာတာ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ ပညာတာပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ သန္ဓာဂါရေတိ၊ သန္ဓာဂါရေဟူသည်ကား၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဝိဿမနတ္ထာယ၊ အပင်အပန်းဖြေစရာအလို၌၊ ဌ၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သော၊ အဂါရေ၊ စရပ်၌၊ သာသန္ဓာဂါရေသာလော၊ ထိုလူအများ၏အပင်အပန်းဖြေစရာအလို၌ပြုအပ်သော စရပ်သည်၊ နဝရမဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌၊ အဟောသိက္ခိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်သောသူတို့အား၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ အာဂတမနုဿာ၊ လာသောလူတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်၌၊ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ရာဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးတို့၏၊ ရုဇ္ဈကိစ္စံ၊ တိုင်းရေးကိစ္စကို၊ သန္ဓာရဏတ္ထာယ၊ တိုင်ပင်စရာ အလို၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အဂါရံ၊ စရပ်တည်း၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ လိစ္ဆ၊ ဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ရုဇ္ဈကိစ္စံ၊ တိုင်းရေးကိစ္စကို၊ သန္ဓရန္တိကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝိစာရေန္တိ၊ စိရင်ကုန်၏၊ သန္ဓိသိန္နာတိ၊ သန္ဓိသိန္နာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ နိသီဒနတ္ထညေဝ၊ ထိုင်စရာ အလို၌၊ ဌာသာလျှင်၊ ပညတ္တေသု၊ ခင်းကုန်သော၊ မဟာရဟဝရေ၊ ပဗ္ဗတ္ထရဏေသု၊ မြတ်သောသူအား၊ ထိုက်သော မြတ်သောအခင်း ရှိကုန်သော၊ သမုသဝိတ သေတစ္ဆတ္တေသု၊ ကောင်းစွာစိုက်ထူအပ်သောထီးမြို့ရှိကုန်သော၊ အာသနေ

၈-အဗ္ဗကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၀ ဓာရသ

သု၊နေရာတို့၌၊သန္တိသိန္န၊ကောင်းစွာနေကုန်လျက်၊အနေကပရိယာယေန
ဗုဒ္ဓဿဝဏ္ဏံ ဘာသန္တိတိ၊ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿဝဏ္ဏံ ဘာသန္တိ
ဟူသည်ကား၊ရာဇကုလေးမင်းအိမ်၌၊ ကိစ္စစေဝ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုလည်း
ကောင်း၊လောကတ္ထကိရိယဉ္စ၊ လောကအကျိုးငှါ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိစာဓေတွာ၊စီရင်ပြီး၍၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ကာရ
ဏေတိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝဏ္ဏံ၊ဦးမွင်းခြင်းကို၊
ဘာသန္တိ၊ကလေးန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏၊ဒီပေန္တိ၊ပြကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊၌၊တေ
ရာဇာနော၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိကုန်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ
တရားရှိကုန်၏၊ ပသန္န၊ကြည်ညိုကုန်၏၊ သောတာပန္န၊ပရိယောဂတာပန်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိနောပိ၊သကဒါဂါမ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊အနာဂါမိနောပိ၊အနာဂါမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရိယဿ
ဝကာပိ၊ အရိယာတပည့်ဘို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
တေသဗ္ဗေပိ၊ထိုအလုံးစုံသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်လည်း၊လောကီယဇဉ်
လု၌ဖြစ်သောအထုံးအဖွဲ့ကို၊ခိန္တိတွာ၊ဖြတ်၍၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်
သော၊တိဏ္ဍံ၊သုံးပါးကုန်သော၊ရတနာနံ၊ရတနာတို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊
ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏၊ ကျေးဇူးတို့တွင်း ဗုဒ္ဓ
ဝဏ္ဏောနာမ၊ဘုရား၏ကျေးဇူးမည်သည်ကား၊ စရိယဝဏ္ဏော၊အကျင့်၏
ကျေးဇူးလည်းကောင်း၊ သရိယဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးလည်း
ကောင်း၊ဂုဏဝဏ္ဏော၊သီလသမာဓိစသောဂုဏ် ၏ကျေးဇူးလည်းကောင်း
ဣတိ၊ဤသို့၊ တိပိဓေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တတြ၊ထို
သုံးပါးသောဘုရားကျေးဇူးတို့တွင်၊ စရိယာယ၊ အကျင့်တော်၏၊ဝဏ္ဏံ၊
ကျေးဇူးကို၊ဣမေရာဇာနော၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊အာရဘိံသု၊ ပြော
ဆိုကြကုန်၏၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကပ္ပသတသဟဿာ
မိကာနိ၊ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယာနိ၊လေး
အသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ဒသ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊ပါရမီယော၊ သား မယား
ဥစ္စာ ပြည့်စွာ တိုင်းကား အစရှိသော အဆောက်အဦကို စွန့်ခြင်းအစ
ရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသ၊ဆယ်
ပါးကုန်သော၊ဥပပါရမီယော၊ မိမိကိုယ်အင်္ဂါကိုစွန့်ခြင်းအစရှိသည်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဥပပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ဒသ၊ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ မိမိအသက်ကို စွန့်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

သမတိံသ ပါရမိယော၊ အမှသုံးဆယ်သော ပါရမိတို့ကို၊ ပူရေန္တေန၊
ဖြည့်တော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လောကတ္ထစရိယံ၊ သတ္တလော
က အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း
အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မတ္တကံ၊ အပြီး အဆုံးသို့၊ ပါ
ပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာဂေ၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ကို၊
ပရိစ္ဆဇန္တေန၊ စွန့်တော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော
အမှုကို၊ ဝတံစင်စစ်၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနန္တက္ကသတေ
ဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွ ခြောက်ရာသောစာတ်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တာ၊ ပြောဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုသိတာဝနံ၊ ဝုသိ
တာနတ်ပြည်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ပထပယိံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏၊
ဝန၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုဆိုသော အခြင်းအရာမှ တပါး
တရားတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုသောအခြင်းအရာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓပ္ပဿ၊
တရားတော်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တာ၊ ဆိုကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့
သည်၊ တေနာဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်
သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နိကာယတော၊ နိကာယ်အားဖြင့်၊ ပဉ္စနိကာ
ယာ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိဋကတော၊ ပိဋ
ကတ်အားဖြင့်၊ တိဏိပိဋကနိ၊ သုံးပါးသောပိဋကတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အင်္ဂိတော၊ အင်္ဂါအားဖြင့်၊ နဝင်္ဂါနိ၊ နှင်းပါးသောအင်္ဂါတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခန္ဓတော၊ ခန္ဓာအားဖြင့်၊ စတုရာသိတိဓမ္မက္ခန္ဓ
သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဋ္ဌာသဝသေန၊ အဖို့အရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မ
ဂုဏံ၊ တရား၏ကျေးဇူးကို၊ ကထပယိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊
ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တာ၊ ဆိုကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဋိ
လဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊ ကုလသုက္ကာ၊ အမျိုးကောင်း
သားတို့သည်၊ ဘောဂက္ခန္ဓဉ္စေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအရကိုလည်းကောင်း၊ ဥာ
တိပရိဝနုဉ္စေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အစဉ်အဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်
စွန့်၍၊ သေတန္တတ္တံ၊ တီးဖြူကိုလည်းကောင်း၊ ဩပရေန္တံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ သေနာပတိ သေဋ္ဌိ ဘဏ္ဍာဂါရိ ကဋ္ဌာနန္တရုဒ္ဓိနိ၊ စစ်
သူကြီးရာထူး သူဌေးရာထူး ဘဏ္ဍာစိုးရာထူး အစရှိသည်တို့ကိုလည်း

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၈၉၁

ကောင်း၊ အဂဏယိတွာ၊ မရေတွက်မှု၍၊ နိက္ခမ္ပံ၊ တောထွက်၍၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဿသနော၊ မြတ်သောသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊
ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ သေတန္တတ္ထံ၊ ထီးဖြူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊
ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ဘဒ္ဒိယရာဇမဟာကပ္ပိနု၊ ဂုတ္တု၊ သာတိအာဒိနံ၊ ဘဒ္ဒိယ
မင်းမဟာကပ္ပိနမင်း၊ ဂုတ္တု၊ သာတိမင်းအစရှိကုန်သော၊ ရာဇပဗ္ဗဇိတာနံ
ယေဝ၊ မင်းမျိုးဖြစ်သောရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားလက်
ထက်တော်၌၊ အသိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် တို့သည်၊
အဟေသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထီးဖြူစသောအရာဌာနအထူးကိုစွန့်ပစ်
၍ရဟန်း ပြုသောသူတို့၏၊ အရေအတွက်မှ တပါးဥစ္စာကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြု
သောသူတို့၏အရေအတွက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အနေကကောဋီသတံ၊ ကုဋေအရာ
မကသော၊ ခန့်ဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊
ယသကုလဂုတ္တသောဏသေဋ္ဌိပုတ္တရေဋ္ဌပါလကုလဂုတ္တာဒိနံ၊ ယသအမျိုး
သား သောဏသုဋ္ဌေးသား၊ ရေဋ္ဌပါလအမျိုးသား အစရှိသည်တို့၏၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝရူပါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝရူပါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုလ
ဂုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသ
နာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သင်္ခေပ ဝသေ
န၊ ကာယ ခုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်း၏
အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာဂုဏေ၊ သံဃာ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထယိ
သု၊ ဆိုကုန်၏၊ သိဟောသေနာပတိတိ၊ သိဟောသေနာပတိဟူသည်ကား၊
ဇေနာမကော၊ ဤသို့သိဟဟူသောအမည်ရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်၌၊
အဓိပတိ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သောသူတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ၊ ခွဲ၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝ
သာလိယံ၊ ဧဝသာလိပြည်၌၊ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်ကုန်သော၊
ရာဇာနောစ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တသတာနိ၊ ခုနစ်ရာ
ကုန်သော၊ ရာဇာနောစ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်
ကုန်သော၊ ရာဇာနောစ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
သဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ခုနစ်ယောက် ကုန်သော
လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်လည်း၊ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊
ဝိစာရေတုံ၊ စီရင်အံ့သောငှါ၊ သမတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ဧကံ၊ တယောက်
သောသူကို၊ ဝိစာရေထ၊ စုစမ်းကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝိဝိနန္ဒာ၊

စူးစမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊ သီဟရာဇကုမာရ်၊ သီဟအမည်ရှိသော မင်း
သားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသီဟအမည်ရှိသော မင်းသားသည်။
သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသော မင်းသားအား၊ ရုတ္တမဏိ
ဝဏ္ဏံ၊ ပတ္တမြားနီ အဆင်းရှိသော၊ ကမ္မလပရိယောနန္တံ၊ ကမ္မလာဖြင့် မြှေး
အပ်သော၊ သေနာပတိန္ဒြိယံ၊ စစ်သူကြီးအား ပေးအပ်သော ထီးကို၊ အဒံ
သု၊ ပေးကုန်၏၊ တံ၊ ထိုထီးကိုပေး၍ စစ်သူကြီးအရာ၌ ထားသည်ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သိဟော၊ သေနာပတိတိ၊ သိဟော၊ သေနာပတိဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဂဏ္ဌ သာဝကောတိ၊ နိဂဏ္ဌ သာဝကော ဟူသည်
ကား၊ နာဓုပုတ္တဿ၊ နာဓု၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌ၏၊ ပစ္စယ
ဒါယကော၊ ပစ္စည်းကို ပေးတတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်
သောသူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မုဒိပတလသ္မိံ၊ ဓမ္မုဒိပကျွန်းအပြင်၌၊
တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏၊
အဂ္ဂုပဋ္ဌာကာ၊ မြတ်သောအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
နာဇ္ဇန္ဓာယံ၊ နာဇ္ဇန္ဓာပြည်၌၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိအမည်ရှိသော၊ ကောပတိ၊ သူကြွယ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကပိလဝုရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ ဝပ္ပေါ၊ ဝပ္ပအမည်
ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေသာလိယံ၊
ဝေသာလီပြည်၌၊ သိဟော၊ သီဟအမည်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤစစ်သူကြီး
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိသိန္ဓောဟောတိတိ၊ နိသိန္ဓောဟောတိဟူသည်
ကား၊ သေသရာဇုနံ၊ ကြွင်းသောမင်းတို့အား၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ အန္တ
ရန္တရေ၊ အကြားအကြား၌၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပယိံသု၊ ခင်း
ကုန်၏၊ သီဟဿပန၊ သီဟအမည်ရှိသော စစ်သူကြီးအားကား၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်ဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အံသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပယိံသု၊ ခင်း
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့
အားထိုက်သော၊ တသ္မိံ၊ ရာဇာသနံ၊ ထိုမင်း၏နေရာ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိသံသယံန္တိ၊ နိသံသယံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိကိန္တံ၊
ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗါဇေကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဧတေ၊ ထိုလိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ယဿဝါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ တဿဝါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပေ
သက္ခဿ၊ တုန်းတုန်းနည်းသောသူ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနေ
ကသတေဟိ၊ အရာမကများကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၀ ၄၇

နာဠုပုတ္တော၊ နာဠုပုတ္တအမည်ရှိသော၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈသည်၊ သီဟော၊
သီဟအမည်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤစစ်သူကြီးသည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝဇ္ဇိ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တဿ၊ ဆိုသော၊ ကဿမိဒေ
ဝ၊ တရံတယောက်သောသူ၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့၊ သစေဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍ကပ်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ပရိဟာနိ၊
ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဘိဝံသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပဌမ
တရံယေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ သီဟံ၊ သီဟအမည်ရှိသော၊ သေနာပတိံ၊
စစ်သူကြီးကို၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊
ဥပသင်္ကမတုကာမော၊ ကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဝုစ္ဆေယျာသိ၊ မေး
လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ယုတ္တဋ္ဌာနံ၊ သင့်တင့်ရာသို့၊ ပေသေ
ဿာမိ၊ စေလွှတ်အံ့၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ နိဝါရေဿာ
မိ၊ တားမြစ်အံ့၊ ဣတိဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆိုဘူး၏၊ သော၊ ထို
စစ်သူကြီးသည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲ
အောင်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝံ၊ ငါကို၊ သစေပေသေသတိ၊ အကယ်၍စေလွှတ်အံ့၊
ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ နောစေပေသေသတိ၊ အကယ်၍မစေအံ့၊ နဂမိဿာ
မိ၊ မသွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ နာဠု
ပုတ္တော၊ နာဠု၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊
ထိုနိဂဇ္ဈရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကပ်ပြီးသည်မှ
နောက်၌၊ အဿ၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈသည်၊ မဟာပဗ္ဗတေန၊ တောင်ကြီးဖြင့်၊
ဩတ္တရေဝာရိယ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီးသကဲ့သို့၊ ဗလဝသောကေန၊ အားကြီးသော
သောကဖြင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရဟန်းဂေါတမရှိရာအရပ်သို့၊
အဿ၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီး၏၊ ဝမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နန္တုတ္ထာမိ၊ အလိုမရှိ၊ တထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဝန္တု၊ ကာ
မော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသီဟ

အမည် ရှိသော စစ်သူကြီးအား၊ ပဋိဗာဟာ နုပါယံ၊ တားမြစ် ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရိယသမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတု၊ ကြံ၍၊ ကိံ ပနတွံ တိအာဒိ၊ ကိံ ပနတွံ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော နိဂဏ္ဌသည်၊ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်သော၊ ဂေါဏံ၊ နွားကို ဒဏ္ဍာနု၊ တံတံဖြင့်၊ ပဟရန္တော၊ ပိယစ၊ ဝုတ်ခတ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇလမာနံ၊ တောက်ပသော၊ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ပိယစ၊ ငြိမ်းစေ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘတ္တဘာရိတံ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ် ကို၊ နတ္ထုန္တော၊ ပိယစ၊ ငှောက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိဟဿ၊ သိ ဟအမည်ရှိသော စစ်သူကြီးအား၊ ဥပ္ပန္နပီတိ၊ ဖြစ်သော ပီတိကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဂမိယာဘိသင်္ခါရောတိ၊ ဂမိယာဘိသင်္ခါရောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိယာနာဒိနံ၊ ဆင်ယာဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ယောဇာပန ဂန္ဓမာလာဒိ ဂဟဏဝသေန၊ ကခြင်းနံ၊ သာပန်းအစရှိသည်ကို ပုဉ္ဏခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့ လသည်၊ သောပနိပ္ပဿန္တိတိ၊ သော ပနိပ္ပဿန္တိဟူသည်ကား၊ သောဂမိယာဘိသင်္ခါရော၊ ထိုသွားအံ့ဟုဖြစ် သောလုံ့ လသည်၊ ဝပသန္တော၊ ငြိမ်း၏၊ ဒုတိယံဝိခေါတိ၊ ဒုတိယံဝိခေါဟူ သည်ကား၊ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်၌လည်း၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ ဝါရေ၊ ဤနှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ တုသိတာဘဝနတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝမဟာ ဗောဓိပလ္လင်္ကံ၊ မဟာဗောဓိ ပလ္လင်တိုင်အောင်၊ ဒဿလဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဧဟဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပါဒတလဟိ၊ ခြေတဝါးတော်အပြင်တို့ဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကေသဂ္ဂေဟိ၊ ဆံဖျားတို့ဖြင့်၊ ပရိန္ဒုဒ္ဓိတု၊ ပိုင်းခြား၍၊ နတ္ထိံ သမဟာဝုရိသလက္ခဏာအသိဘိအနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပဘာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး သောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးရှစ်ဆပင်သော လက္ခဏာ တော်ငယ်တလံမျှလေသောရောင်ခြည်တော်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သရိရဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်တော်၏ကျေးဇူးကို၊ ကထယိံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားတော်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့ သည်၊ ဧကပဒေဝိ၊ တခုသောဝုန်၌လည်းကောင်း၊ ဧကဗျဉ္ဇနဝိ၊ တခုသော ဝါကျ၌လည်းကောင်း၊ အဝခလိတံနာမ၊ ချွတ်လွှဲခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုကလိတဝသေနဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဓပ္ပဂုဏံ၊ တရားတော်၏ကျေးဇူးကို၊ ကထယိံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ သံဃဿ၊

၁-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၇၇ ၄၉

သံဃာ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တာ၊ ဆိုသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊
 ဇေဝံရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယသသိရိဘဝံ၊ အခြံအရံစည်းစိမ်ကို၊
 ပဟာပားပယ်စွန့်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်
 ၌၊ ပဗ္ဗဇိငွားရဟန်းပြု၍၊ နိဿဇ္ဇပကတိကာ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်တည်း
 ဟူသောသဘော ရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ တေရသံသု၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ ဂုတင်္ဂဂုဏေသု၊ ဂုတင်၏
 ကျေးဇူးတို့၌၊ ပရိပူရေကာရိနော၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွား
 ဖြစ်ကုန်၍၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုပဿနာသု၊ အနုပဿနာတို့၌၊
 ကမ္မံ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အဋ္ဌတိ
 သာရမ္ပဏဝိဘတ္တိယော၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသောအာရုံကို ဝေဘန်
 ခြင်းတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဒါဝသေန၊
 အကျင့်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာဂုဏေ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊
 ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တတိယဝါရေပန၊ သုံးခုမြောက်သော အကြိမ်၌
 ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တာ၊ ဆိုကုန်သော
 လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဣတိပိသောဘဂဝတိ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါဟူသော
 သုတ္တန္တံ၊ ပရိယာယေနေဝ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓ
 ဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
 သွာခါတောဘဂဝတာဓမ္မောတိအာဒိနာ၊ သွာခါတော ဘဂဝတာဓမ္မော
 ဤသို့အစရှိသော၊ သုတ္တန္တံ၊ ပရိယာယေနေဝ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မဂုဏေ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထယိံသု၊
 ဆိုကုန်၏၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇောဘဂဝတောသာဝကသံဃောတိအာဒိနာ၊ သုပ္ပဋိ
 ပဇ္ဇောဘဂဝတောသာဝကသံဃော ဤသို့အစရှိသော၊ သုတ္တန္တံ၊ ပရိယာ
 ယေနေဝ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သံဃာဂုဏေ၊ သံဃာ
 တော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း၊ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တေတော၊ ထိုသို့
 ဆိုကြသောအခါ၌၊ သိဟော၊ သိဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီးသည်၊ ဗိန္တ
 သိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊ တတိယဒိဝသတော၊
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာဂုဏေ၊ ဘုရားတရား
 သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထေန္တာနံ၊ ပြောဆိုကုန်သော၊
 ဣမောဂ္ဂလိစ္ဆဝိရာဇကုလသနံ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းမျိုးတို့၏လည်း၊ မေခံ၊ ခံတွင်း
 သည်၊ နပ္ပဟာတိ၊ မလောက်အရွှါ၊ မချွတ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနောမဂုဏေန၊ မယုတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး၌၊ သမန္တသု

ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နီတိ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းကို၊ အဝိဇ္ဇဟိတွာဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်၌၊ အဿ၊ ထိုသိဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီးအား၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကိန္တိမေ ကရိဿန္တိ အစရှိသောပါဠိ၌၊ ကိန္တိမေကရိဿန္တိတိ၊ ကိန္တိမေကရိဿန္တိဟူသည်ကား၊ အပလောကီတာဝါ၊ ပန်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနပလောကီတာဝါ၊ မပန်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာပုစ္ဆိတာဝါ၊ ပန်ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနာပုစ္ဆိတာဝါ၊ မပန်ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာပုစ္ဆိတာဝါ၊ ပန်အပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ယာနဝါ၊ ယခုသမ္ပတ္တိ၊ ဟေ၊ ထည်းအစရှိသောအဝိညာဏကယောဉ် ဆင် ဖြင်း အစရှိသော သဝိညာဏကယောဉ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရိယဝိသေသံ၊ အစိုးရခြင်းအထူးကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ နာပိဟရိဿန္တိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧတေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား၊ အာပုစ္ဆိနာယပန်ခြင်းဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဧတေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား၊ အာပုစ္ဆိနံ၊ ပန်ခြင်းသည်၊ အဖလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဝိပ္ပါယော၊ သိဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီး၏အလိုတည်း၊ ဝေသာလိယာနိယျာသိတိဇ္ဇေ၊ ဝေသာလိယာနိယျာသိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝိဋ္ဌကာလေ၊ နွေကာလ၌၊ ဧဝေ၊ မိုဗ်းသည်၊ ဝုဠေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ သြတရိတွာ၊ သက်၍၊ ထောကမေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊ တိဋ္ဌကိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ နပ္ပဝတ္တိယထာ၊ မစီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သိဟဿ၊ သိဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီး၏၊ ပဌမဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့၌၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိကို၊ နိဂဏ္ဌေန၊ နိဂဏ္ဌသည်၊ ပဋိဗာဟိတကာလော၊ တားမြစ်အပ်သောအခါကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဧဝေ၊ မိုဗ်းသည်

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁ > ၅၀

ဝုဋ္ဌေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ သန္ဓမ္မာနံ၊ စီးသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊
 ဩတရိတွာ၊ သက်၏၊ ထောကံ၊ အနည်းငယ်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝါလိကာ
 ဝုဋ္ဌေ၊ သဲပုံအရပ်၌၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍၊ အပဝတ္တံ၊ မစီးသည်၊ ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သိဟဿ၊ သိဟအမည်ရှိသောစစ်သူ
 ကြီး၏၊ နုတိယဒိဝဿ၊ နှစ်ရက်မြင်သောနေ့၌၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝီတိယာ၊
 ဝီတိကို၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌသည်၊ ပရိဗာဟိတကာလော၊ တားမြစ်အပ်သော
 အခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တတိယဒိဝဿ၊ သုံးရက်မြောက်သော
 နေ့၌၊ ဒေဝေ၊ မိသားသည်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ သန္ဓမ္မာနံ၊ စီးသော၊ ဥဒကံ
 ရေသည်၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဝုရာဏပဏ္ဏသုက္ခဒဏ္ဍကဋ္ဌ
 ကစဝရာဒိနိ၊ သစ်ရွက်ဟောင်း၊ သစ်ရွက်မြောက် ထင်း၊ အမြိုက် အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ပရိကုဇန္တံ၊ ငင်ဆွဲလျက်၊ ဝါလိကာဝုဋ္ဌံ၊ သဲပုံအရပ်ကို၊
 ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ သမုဒ္ဒနိန္ဒမေဝ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွှတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ
 ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သိဟော၊ သိဟအမည်ရှိသော
 စစ်သူကြီးသည်၊ တတိယဒိဝဿ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံး
 ပါးကုန်သော၊ ဝတ္ထုနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ဝုဏကထံ၊ ဝုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပ္ပန္နဝီတိပါမုဇ္ဈော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ အပလား၊ အကျိုးမရှိကုန်၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊
 နိပ္ပယာ၊ အကျိုးမရှိကုန်၊ ဣမေ၊ ဤနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တု၊ ကာမာ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အညာတကဝဏ္ဏေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ ဂန္တု၊
 သွားခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နခေါပနယုတ္တံ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယေကေမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူတို့သည်၊ ဒသဗလ
 သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂန္တု၊ ကာမာ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိ
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ နိက္ခမန္တု၊ ထွက်စေကုန်သ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောသနံ၊ ကြွေးကျော်ခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊
 ပဉ္စရထသတာနိ၊ ငါးရာသောရထားတို့ကို၊ ဝေဝာဇာပေတွာ၊ ကစေ၍၊ ဥတ္တ
 မရေထေ၊ မြတ်သောရထားထက်၌၊ ပိတော၊ တည်လျက်၊ တေဟိစေဝပဉ္စ
 ဟိရေထသတေဟိ၊ ထိုငါးရာသောရထားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာတိ
 ယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော

ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓဝုပ္ပဝဏ္ဏဝါသာဒီနိ၊ နံသာ ပန်း အဆင်းအထုံအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊
 မဇ္ဈိန္ဒိကေ၊ မွန်းထည့်သော အခါသည်၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ၊ လွန်ကာမျှ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏၊ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊
 ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ပဝိ
 သန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဒုရုတောဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှသာလျှင်၊ အသိ
 တိအနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပသံ၊ ရှစ်ဆတ်သောလက္ခဏာတော်ငယ် တသံမျှလေသံ
 သောအရောင်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာဒိ
 သမ္ပန္နံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးအစ
 ရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ စာနုပုဗ္ဗေသို့ယော၊ တခဲနက်
 သော သုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဧဝဉ္စပနာမ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသည်မည်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဧတ္တကကာလံ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသမျှကာလပတ်လုံး၊ နာဒ္ဒသံ၊ ငါးမပူးမြင်မျှဝတ်၊ စင်စစ်၊
 ဝဠိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဂုဏာဝိသေ
 သာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးတို့ကို၊ အလာဘာဝတ၊ မကုန်စွတကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟာနိမိံ၊ ရွှေအိုးကြီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒလိဒ္ဓ
 ပုရိသော၊ ဆင်းရဲသောယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗာတပိတိပါမောဇ္ဇာဝိယ၊
 ပြင်းစွာဖြစ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသကဲ့သို့၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသုရားရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ပရမေနာဿာသေနာတိ၊ ပရမေန
 အဿာသေနဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂစတုပ္ပလသင်္ခါ၊ တေန၊ လေးပါးသော
 မဂ် လေးပါးသောဒိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ အဿာ
 သာယ၊ သက်သာရာရခြင်းဖြင့်၊ အဿာသာယမေဓိဒေသေမိတိ၊ အဿာ
 သာယမေဓိဒေသေမိ ဟူသည်ကား၊ အဿာ သနတ္ထာယ၊ သက်သာရာ
 ရစေခြင်းငှါ၊ မေဓိတရားကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့၊ သန္တိ၊ မှန်ကွာယ၊ ခိုင်မာ
 စေခြင်းငှါ၊ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာသုရားသည်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊
 သိဟဿ၊ သိဟအမည်ရှိသော၊ သေနာပတိဿ၊ စပ်သူကြီးအား၊ မေဓိ
 တရားကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟော၏၊ အနုဝိစ္စကာရန္တိ၊ အနုဝိစ္စကာရံဟူသည်
 ကား၊ အနုဝိစိတွာ၊ သိ၍၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ တုလယိတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နှိုင်း

၈-သေဋ္ဌကနီပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက- ၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၂ ၅၃

ချိန်၍၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအရာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ
 ဝတ္ထာဝတ္ထုကာမေ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဓုဟောတိတိ၊
 သာဓုဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရော၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တုဗ္ဗာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသော ထင်ရှားသော
 သူတို့အား၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
 ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိဂဏ္ဌာ၊
 နိဂဏ္ဌကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံသိဟော၊ ဤသိဟအမည်ရှိသော စစ်သူကြီး
 သည်၊ ဒိဋ္ဌ၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်တိုင်း၊ မြင်တိုင်းကို သာလျှင်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုပိစ္စ၊ ရုပ်စင်းဆင်ခြင်၍၊ ကာ
 ရော၊ ပြုခြင်းသည်၊ တုဗ္ဗာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသော ထင်ရှားသော
 သူတို့အား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသာတံ၊ ပြု၏၊ ပဋ္ဌာကံပရိ
 ဟရေယျန္တိ၊ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျံ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာဝကံ၊ တပည့်ကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊
 အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ရာဇဝါ၊ မင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ရာဇမဟာမက္ခောဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌဝါ၊
 သူဌေးသည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဋ္ဌာကံ၊ တံခွန်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ စောသေ
 န္တာ၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက်၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ကိရ၊ လှည့်လည်ကုန်သတတ်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ မဟန္တဘာဝေါ၊ များမြတ်
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍ လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌသို့ ဆည်းကပ်သော သူ
 အား၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သို့၊ သရ
 ဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ကပ်မိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာ
 ရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်၊ သဓေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံပိ၊
 ထိုနှလုံးမသာခြင်းကိုလည်း၊ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသို့ကပ်သောသူသည်၊ ဧတေ
 သံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏဂတဘာဝံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ရောက်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်၊ ဧနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣဒါ

နိယသုအခါ၌၊ ပဋိနိဝုတ္တိတုံ၊ ဆုတ်နစ်အံ့သောငှါ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ နပဋိက္ကမိဿတိ၊ မ ဖဲလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာကံ၊ တံခွန်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ သောသေန္တာ၊ ကြေးကြော်ကုန်လျက်၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌာကံပဋိဟရေယျန္တိ၊ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဩပါနဘူတန္တိ၊ ဩပါနဘူတံဟူသည်ကား၊ ပဋိယတ္တဥဒပါနောဝိယ၊ ဖိရင်အပ်သောရေတွင်းကဲ့သို့၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ကုလန္တိ၊ ကုလံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်စစ်သူကြီး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ ဒါတဗ္ဗမညေယျာသိတိ၊ ဒါတဗ္ဗမညေယျာသိဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဒသဝိ၊ တကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိဝိ၊ နှစ်ကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိဝိ၊ ခြောက်ကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဂတေ၊ လာကုန်သော၊ ဇနေ၊ နိဂဏ္ဌတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဒေသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝံ၊ ငါကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွပ်ရာဟူ၍၊ ဂတကာရဏမတ္တေနဝ၊ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း မျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဣမေသံ၊ ဤနိဂဏ္ဌတို့အား၊ ဒေယျမမ္ပံ၊ ပေးလှူသင့်သော ဝတ္ထုကို၊ မာဥပုန္တိန္ဒသ၊ မဖြတ်ကုန်သင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သောသူတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးလှူသင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ သုတမေတံဘန္တေ၊ တိဇ္ဇေ၊ သုတမေတံဘန္တေဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကုတော၊ အတတ်သူထံမှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သနည်း၊ ဣတိအပပံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုန္တာ၊ အမေးတည်း၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိအပပံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း၊ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ကုလဗာရေသု၊ ဒါယကာတို့၏ အိပ်တို့၌၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ပကာသေန္တိ၊ ကိရ၊ ပြကုန်သတတ်၊ မသံ၊ ငါတို့သည်၊ သမ္ပတ္တသ၊ ရောက်လာသော၊ ယသကသမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူအား၊ ဒါတဗ္ဗလ္လသင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမ၊ ဆိုကုန်၏၊ သမဏောဂေါတမောပန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်ကား၊ မယှမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗပေးလှူအပ်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ နဒါတဗ္ဗမပေးလှူအပ်၊ မယှမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗပေးလှူအပ်၏၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ နဒါတဗ္ဗမပေးလှူအပ်၊ မယှမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော ဒါနသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၃ ၅၅

အား၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မယှမေဝ၊ ငါ၏သာယာမှု၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏။ အညသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသေန္တိ ကိရ၊ ပြကုန်သတတ်၊ ထံ၊ ထိုဒါယကာတို့၏ အိမ်တို့၌ပြသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံ၊ ဤသီဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီးသည်၊ သုတံမေတန္တိ၊ သုတံမေတံဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အနုပုဗ္ဗကထန္တိ၊ အနုပုဗ္ဗကထံဟူသည်ကား၊ ဒါနာနန္တရံ၊ ဒါန၏အခြားမဲ့၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သီလနန္တရံ၊ သီလ၏အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာကို၊ သဂ္ဂါနန္တရံ၊ နတ်ရွာ၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပဒိုပါဒိုကထံ၊ အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဒါနကထံအစရှိသောပါဌ်တို့တွင်၊ ဒါနကထန္တိ ဧတ္ထ၊ ဒါနကထံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံဒါနံနာမ၊ ဤဒါနမည်သည်ကား၊ သုခါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ တမလွန်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောချမ်းသာတို့၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းဖြစ်၏၊ သမ္ပတ္တိနံ၊ လူစည်းဝိပ်နတ်စည်းဝိပ်အစရှိသည်တို့၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၏၊ ဘောဂါနံ၊ သုံးဆောင် ခံစားအပ်ကုန်သော ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်၏၊ ဝိသမဂတဿ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောသူ၏ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာဖြစ်၏၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဖြစ်၏၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်၏၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာဖြစ်၏၊ ဣဝေလောကပရလောကေသု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကတို့၌၊ ဒါနသဒိသော၊ ဒါနနှင့်တူသော၊ အဝဿယော၊ မှီရာသည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာသည်၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဒါနသည်၊ အဝဿယဇ္ဇေန၊ မှီရာဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနမယာဘိဟာသနသဒိသံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောခြင်္သေ့မင်း၏နေရာနှင့်တူ၏၊ အာရမ္မဏဇ္ဇေန၊ စွဲလမ်းရာဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ အာလမ္မဏဇ္ဇေန၊ သဒိသံ၊ စွဲလမ်းရာကြီးနှင့်တူ၏၊ ဟိ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဒံ၊ ဤဒါနသည်၊ နက္ခနိတ္ထရဏဇ္ဇေန၊ အပါယ်၌ ဖြစ်သောနက္ခမမှ ထုတ်တတ်သော သဘော

ကြောင့်၊ နာဝါ၊ ဝေဠုနှင့်တူ၏။ သမဿာသနဋ္ဌေန၊ သက်သ္မာဘုရားစေတတံ
သော အနက်ကြောင့်၊ သင်္ဂါမသုရော၊ စစ်မြေခွဲရဲရင့်သော သူရဲနှင့်တူ၏။
ဘယပရိတ္တာကာဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဘေးကို
စောင့်ရှောက်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ သုသင်္ခတနဂရံ၊ ကောင်းစွာပြု
ပြင်စီရင်အပ်သော မြို့နှင့်တူ၏။ မဇ္ဈေရမဿာဒီဟိ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူ
သော အညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့သည်၊ အနုပလိတ္တဋ္ဌေန၊ မလိပ်းကပ်
တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူ၏။ နေသံ၊ ထိုဝန်တို
ခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေး အစရှိသည် တို့ကို၊ နိဒဟနဋ္ဌေန၊
လောင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးနှင့်တူ၏။ ဒုရာသဒဋ္ဌေန၊ ချဉ်း
ကပ်နှိုင်ခဲသော အနက်ကြောင့်၊ အာသိဝိသော၊ မြွေဟောက်နှင့် တူ၏။
အသန္တာသနဋ္ဌေန၊ မထိတ်လန့်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ သိဟော၊
ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ဗလဝန္တာဋ္ဌေန၊ အားကြီးသော အနက်ကြောင့်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်
နှင့်တူ၏။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတဋ္ဌေန၊ အလွန်လျှင်မင်္ဂလာရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်
သော အနက်ကြောင့်၊ သေတဝသဘော၊ ပြူသော နွားလား ဥသတနှင့်
တူ၏။ ခေမန္တဘူမိသမ္ပာပနဋ္ဌေန၊ ဘေး၏ကင်းရာဖြစ်သော သမ္ပတ္တိဘဝသို့
ရောက်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဝလာဟော၊ ဝလာဟအမည်ရှိ
သော၊ အဿရာဇာ၊ မြင်းမင်းနှင့်တူ၏။ ဇေတံဒါနံနာမ၊ ဤဒါနမည်သည်
ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သော ခရီးတည်း၊ သောမဂ္ဂေါ၊
ထိုဒါနတည်းဟူသော ခရီးသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း၊ ဒသပါရမီ
ယော၊ ဧဝံပေါးသောပါရမီတော်တို့ကို၊ ပူရေဇန္တနံ၊ ဖြည့်သော၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ ဝေလာမမဟာယညော၊ ဝေလာမပုဏ္ဏား၏ကြီးစွာသောပူဇော်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ မဟာဂေါဝိနမဟာယညော၊ မဟာဂေါဝိနပုဏ္ဏား၏ကြီး
စွာသောပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မဟာသုဒဿနမဟာယညော၊ မဟာ
သုဒဿနမင်း၏ကြီးစွာသောပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေဿန္တရမဟာ
ယညော၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏ကြီးစွာသောပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အနေကမဟာယညော၊ များသောကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊
ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ သသဘူတေန၊ ယုန်မင်းအစစ်ဖြစ်သော
ဘုရားလောင်းသည်၊ ဇလိတအဂ္ဂိက္ခန္ဓေ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးပုံရင်း၊
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိယျာဓေဇန္တနံ၊ ဆောင်ခွင်းသဖြင့်၊ သမ္ပတ္တယာစကာ
နံ၊ ရေဝံလာသောသူတောင်းစားပုဏ္ဏားလောင်ဆောင်သော သိကြားမင်း
တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအုံး၊ ဒါနံ၊ ဒါနသည်၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၇၄ ၁၇

လေ၊ ကေးလေ၊ ကန္တသမ္ပတ္တိ၊ နတ်မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်
၏၊ မာရသမ္ပတ္တိ၊ မာရ်စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိ၊ ဗြဟ္မာ
မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ စကြာမင်း၏
စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ သာဝကပါရမိဉာဏံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏
အထွဋ်ဆုံးကိုနှိုင်းယှဉ်တတ်သောဉာဏ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ ပစ္စေက
ဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ အဘိသမ္မောမိ
ဉာဏံ၊ သမ္မာသမ္မောမိဉာဏ်ကို၊ ဒေဝီ၊ ပေးတတ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသဖြင့်၊ ဒါနဂုဏ်ပွင့်သံယုတ္တကထံ၊ ဒါန၏ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကား
ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ဒါနကထာကိုဟောသည်၏ အခြားမဲ့
၌သီလကထာကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ ဒါနကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးသောသူသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သမာ
ဒါတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တဒနန္တရံ၊ ထိုဒါနကထာ၏ အခြားမဲ့၌၊ သီလကထံ၊ သီလကထာကို၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သီလကထန္တိတ္ထေ၊ သီလကထံဟူသောဤ
ပါဌ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤသီလမည်သည်ကား၊ အဝဿ
ယော၊ ငြိရာဖြစ်၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်၏၊ အာရဇ္ဇဏံ၊ အာရုံပြုရာဖြစ်၏၊
တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏၊ လေဏံ၊ ဝုန်းအောင်းရာဖြစ်၏၊ ဂတိ၊ လား
ရာဖြစ်၏၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာဖြစ်၏၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤသီလမည်
သည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏သော၊ အနွယ်တည်း၊ အပံ၊ ငါသည်၊ သင်္ခပါလ
နာဂရာဇေ၊ သင်္ခပါလ နဂါးမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဘုရိ
ဒတ္တနာဂရာဇကောလေ၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊
စမ္ပယျ နာဂရာဇကောလေ၊ စမ္ပယျ နဂါးမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ သီလဝ ရာဇကောလေ၊ သီလဝ မင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ မာတုပေါသကဟတ္ထိရာဇကောလေ၊ အမိကိုလုပ်ကျွေးသောဆင်
မင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တဟတ္ထိရာဇကောလေ၊ ဆဒ္ဒန္တ
ဆင်မင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုန္တေ၊ အဆုံးမရှိ
ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောတို့၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိပူဇေသိ၊
ဖြည့်ပြီ၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣလေသက ပရလေသကသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤ
ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ပြည့်စုံခြင်း တမလွန်လောက၌ပြည့်စုံခြင်းတို့၏၊ သီလံ
သဒိသော၊ သီလနှင့်တူသော၊ အဝဿယော၊ ငြိရာသည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာ

သည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ တာဏံ၊ ဝုန်းအောင်းရာသည်၊ လေဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဂံတိ၊ လားရာသည်၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလသလင်္ကာရသမိသော၊ သီလတည်းဟူသောတန်ဆာနှင့်တူသော၊ အလင်္ကာရော၊ တန်ဆာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလပုပ္ဖသမိသံ၊ သီလတည်းဟူသောပန်းနှင့်တူသော၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလဂန္ဓသမိသော၊ သီလတည်းဟူသောနံ့သာနှင့်တူသော၊ ဂန္ဓော၊ နံ့သာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီလသလင်္ကာရေန၊ သီလတည်းဟူသောတန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သီလဂန္ဓာနုလိတ္တံ၊ သီလတည်းဟူသောနံ့သာတို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလ်ကို၊ သဒ္ဓေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကောပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညှာသည်ဖြစ်၍၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဂန္တတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဣတိဇေမာဒိသီလဂုဏပ္ပနိသံယုတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောသီလ၏ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ သီလကထာကိုဟောသည်၏၊ အခြားမဲ့၌သဂ္ဂကထာကိုဟောခြင်း၏၊ အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံသီလံ၊ ဤသီလကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ အယံသဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ပြည်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သီလာနန္တရံ၊ သီလကထာ၏၊ အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ပြည်စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဂ္ဂကထန္တိဇ္ဈေ၊ သဂ္ဂကထံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိနန္တယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဤနတ်ပြည်မည်သည်ကား၊ ဣဇ္ဈော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ ဇ္ဈေ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ နိစ္စံ၊ အဖြ၊ ကိဇ္ဇော၊ မြူးတူးကစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အဖြ၊ သမ္ပတ္တိယော၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်တံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နဝတိဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်ကိုးသန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ပြည်၏ချမ်းသာကို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ တိဿောစာသကောဓီယော၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိစဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ပြည်၏ချမ်းသာကို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ ဣတိဇေမာဒိသဂ္ဂဂုဏပ္ပနိသံယုတ္တံ၊

၈-နန္ဒကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၄ ၅၆

ဤသို့အစရှိသောနတ်ပြည်၏ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောကထံ၊ စကားကို၊ ကထေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ပြည်၌ ပြည့်စုံခြင်း
ကို၊ ကထာယန္တာနံ၊ ဟောတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ အနေကပရိယာ
ယေနွါဟံ ဘိက္ခဝေ သဂ္ဂကထံ ကထေယျန္တိ အာဒိ၊ အနေက ပရိယာ
ယေနွါဟံဘိက္ခဝေ သဂ္ဂကထံကထေယျံ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ ဂုတ္တဗ္ဗိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ သဂ္ဂ
ကထာ၏အခြားမဲ့၌ အာဒိနဝကထာစသည်ကို ဟောခြင်း၏ အကျိုးကို
ဆိုဦးအုံးဝေ၊ ဤသို့၊ သဂ္ဂကထာယ၊ နတ်ပြည်စကားဖြင့်၊ ပလောဘေတွာ၊
ဖျားယောင်း၍၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာ ဆင်ပြီး၍၊
ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို၊ ဆိန္ဒုန္တောဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊
အယဗ္ဗိသဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ပြည်သည်လည်း၊ အနိစ္စော၊ အမြဲမရှိ၊ အရဝေါ၊
အတည်မရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ ခုန္တရာဂေါ၊ အားကြီးသော ရာဂကို၊
နကာတဗ္ဗော၊ မပြုသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုး၌၊ အပ္ပဿာ
ဒါကာမာ ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ အာဒိနဝေါဧတ္ထ ဘိယျောတိအာဒိ
နာ၊ အပ္ပဿာဒါ ကာမာ ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ
ဘိယျောဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊
အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဩကာရံ၊ ယုတ်သောအခြင်းအရာကို၊ သံကိလေသံ၊
ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ သည်၊
အပ္ပဿာဒါ၊ သာယာအပ်သောသဘောမရှိကုန်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များစွာသော
ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များစွာသောပင်းပန်ခြင်းရှိကုန်၏၊
ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ များစွာ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုကာမာနံအာဒိနဝံ အစရှိသောပါဌ၌၊ အာဒိနဝေါတိ၊ အာဒိနဝေါ
ဟူသည်ကား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း၊ ဩကာရေတိ၊ ဩကာရေဟူ
သည်ကား၊ အဝကာရော၊ ယုတ်သောအခြင်းအရာတည်း၊ လာမကာတာ
ဝေါ၊ ယုတ်သည်၏ အပြစ်တည်း၊ သံကိလေသောနာမ၊ သံကိလေသ
မည်သည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ကိလိဿနံ၊ ညစ်ညူးခြင်းတည်း၊ ယထာဟ၊
ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောသနည်း၊ ကိလိဿန္တိ ဝတဘောသတ္တာတိ၊
ကိလိဿန္တိဝတဘော သတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘော၊
အချင်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကိလိဿန္တိဝတ၊ ညစ်ညူးကုန်စွ

၆၀

တကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာမာဒိနဝေန၊ ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်ဖြင့်၊ တေဇ္ဇေတွာ၊
 ခြမ်းချောက်၍၊ နိက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အ
 ကျိုးကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကလ္လမိတ္တန္တိ၊ ကလ္လမိတ္တံဟူသည်ကား၊
 အရောဂမိတ္တံ၊ အသဒ္ဓိယအစရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသောအနာ
 မရှိသော စိတ်ရှိသည်ကို၊ သာမုက္ကံသိကာတိ၊ သာမုက္ကံသိကာဟူသည်
 ကား၊ သာမံကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ကံသိကာ၊ ထုတ်အပ်သော၊ အတ္တနာယေဝ၊
 ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓမ္မိတွာ၊ ထုတ်နှုတ်၍၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်
 သော၊ သယန္တု၊ ဥာဏေန၊ သယန္တု၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော၊ အညေ
 သံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သားထိုကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်အပ်သော
 ဒေသနာဟူသည်ကား၊ ကာပန၊ အတယ်နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အရိယသစ္စဒေသနာ၊ အရိယသစ္စာ လေးပါးကို
 ပြကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊
 အဖြေတည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံသမုဒယံနိရောဓံမဂ္ဂန္တိ၊
 ဒုက္ခံသမုဒယံနိရောဓံမဂ္ဂံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိရဇံဝိတမလန္တိ၊
 ဝိရဇံဝိတမလံ ဟူသည်ကား၊ ရာဂဇုဇာဒိနံ၊ ရာဂတည်းဟူသောမြို့အစ
 ရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသော
 ကိလေသာဟူသော မြို့မရှိသော၊ ရာဂမသာဒိနံ၊ ရာဂတည်းဟူသောမြို့
 အညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဝိတမလံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး
 မရှိသော၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊
 သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 တပ္ပတ္တိ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ အာကာရ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော
 အခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှါ၊ ယံကိပ္ပိသမုဒယခမ္မံ သဗ္ဗန္တံနိရောဓ ဓမ္မန္တိ၊
 ယံကိပ္ပိသမုဒယခမ္မံသဗ္ဗန္တံနိရောဓ ဓမ္မံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်သည်၊ နိရောဓံ၊ ဒုက္ခတို့၏
 ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ကိပ္ပဝသေန၊
 ကိပ္ပ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသင်္ခတံ၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခတတရား
 ကိုးပဉ္စိဝိဇ္ဇန္တံ၊ ထိုးထွင်းချက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဧတေန၊ ထိုသိဟ
 အမည်ရှိသောစစ်သူကြီးသည်၊ အရိယသစ္စဓမ္မော၊ အရိယသစ္စာလေးပါး
 တရားကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိဟ

၈-ဇာတိကုဏ္ဍိယ-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၅-၆၁

အမည်ရှိသောစစ်သူကြီးသည်၊ ဝိစိကိန္နော၊ ယံမှားခြင်းကို၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကူး
မြောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသော
စစ်သူကြီးသည်၊ ဝိဇ္ဇာဝိစိကိန္နော၊ ဝိဇ္ဇာဝိစိကိန္နမည်၏၊ အဿ၊ ထို
သီဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီးအား၊ ဝိဂတ၊ ကင်းသော၊ ကထံကထာ၊
သို့လောသို့လောဟုယံမှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သော၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသော စစ်သူကြီးသည်၊ ဝိဂတကထံကထော၊
ဝိဂတကထံကထမည်၏၊ ဝိသာရန္တံ၊ ကင်းသောရှံ၊ ရှာခြင်းရှိသောသူ၏
အဖြစ်တည်းဟူသော ဥာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝေသာရန္တပတ္တော၊ ဝေသာရန္တပတ္တမည်၏၊ ကတ္ထ၊ အတယ်အမျှ
၌၊ ဝိသာရန္တံ၊ ကင်းသော ရှံ၊ ရှာခြင်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
ဥာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပုန္နော၊ အမေး
တည်း၊ သတ္တ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိသာရန္တံ၊
ကင်းသောရှံ၊ ရှာခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောဥာဏ်သို့၊ ပတ္တော
ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဝိသာရန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ အဿ၊ ထိုသီဟ
အမည်ရှိသောစစ်သူကြီးအား၊ ပရော၊ တပါးသော၊ ပစ္စယော၊ ယုံကြည်စေ
အပ်သောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပရံ၊ သူတပါး
ကို၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်၊ နဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သော၊ ထိုသီဟအမည်ရှိသောစစ်သူကြီးသည်၊ အပရပစ္စယော၊ အပရပစ္စ
ယမည်၏၊ ပတ္တမံသန္တိ၊ ပတ္တမံသံဟူသည်ကား၊ ပကတိယာ၊ သဘော
အားဖြင့်၊ ပဝတ္ထတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ကပ္ပိယမံသံ၊ အပ်သောအသား
ကို၊ မူလံ၊ အဖိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တရာပဏော၊ အိမ်ဈေး၌၊ ပရိယေ
သာဟိ၊ ရှာလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ သီဟအမည်ရှိသော
စစ်သူကြီး၏ အလိုတည်း၊ သမ္ပဟုလာနိဂဏ္ဌာတိ၊ သမ္ပဟုလာနိဂဏ္ဌာ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ သတ မတ္တာ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊
နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ထူလံပသန္တိ၊ ထူလံပသံဟူသည်ကား၊ ထူလံ၊
ဆူပြီးသော၊ မဟာသရီရံ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ ဂေါကဏ္ဍမဟိ၊ သသူက
ရသင်္ခါတံ၊ နွားနောက် ကွဲ ဝက်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပသုံ၊ အခြေလေးချောင်း
ရှိသောသတ္တဝါကို၊ ဥဒ္ဓိသကတန္တိ၊ ဥဒ္ဓိသကတံဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ ကတံ၊ သုတ်သောအားဖြင့်ပြုအပ်
သော၊ မာရိတံ၊ သေစေအပ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္စကမ္မံဟူသည်ကား၊ သွာယံသောအယံ၊ ထိုရဟန်း

ဂေါတမသည်၊ တံမံသံ၊ ထိုအခါကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တံပါဏဝကောမ္ဘံ၊ ထိုသတ္တဝါကိုသတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကံသို့၊ ဖုသတိ၊ ရောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံအကုသလံ၊ ထိုသတ္တဝါကိုသတ်သော အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥပဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်၊ ဒါယကဿ၊ ပေးတတ်သောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်၊ ပဋိစ္စပါပကဿ၊ ခံတတ်သောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ နေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့၏၊ လဗ္ဗံ၊ အယူတည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ချဉ်းအံ့၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္စကမ္ဘံဟူသည်ကား၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ ဇေတံ၊ ပဋိစ္စကမ္ဘံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ နိမိတ္တကမ္မဿ၊ အကြောင်းဖြင့် ရအပ်သောအမှု၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအခါ၌၊ ပဋိစ္စကမ္ဘံ၊ စွဲ၍ဖြစ်သောအမှုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မံသံပိ၊ အခါကိုလည်း၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္စကမ္ဘံဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပကဏ္ဍကေတိ၊ ဥပကဏ္ဍကေဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌၊ အလန္တိ ဇေတံဝစနံ၊ အလံဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ပဋိက္ခေပဝစနံ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤအဇ္ဈသီဟေန သေနာပတိနာအစရှိသော နိဂဏ္ဌတို့၏ စကားဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နစပနေတေတိ၊ နစပနေတေ ဟူသည်ကား၊ ဇေတေအာယသ္မုန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ ဒီဃဂုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဝဏ္ဏကာမာ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘာသန္တာပိ၊ ဆိုကုန်သော်လည်း၊ အတ္တာမိက္ခန္တာ၊ စွပ်စွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဇိရိဒန္တိ၊ အဆုံးသို့မရောက်နိုင်ကုန်၊ အဗ္ဘက္ခာနဿ၊ စွပ်စွဲခြင်း၏ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒံ ဇိရိဒန္တိ ပဒံ၊ ဤဇိရိဒံဟူသောဝုဒ်ကို၊ လဇ္ဇနတ္ထေ၊ ရှက်ခြင်းအနက်၌၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နလဇ္ဇန္တိ၊ မရှက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အင်္ဂေဟိတိ၊ အင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ ဂုဏင်္ဂေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အင်္ဂါတို့နှင့်၊ တသံဒိသာယံ ဇာတောဟောတိတိ၊ တသံဒိသာယံ ဇာတောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ တဿာသိန္နုတိနုဒိသာယံ၊ ထိုသိန္နုအမည်ရှိသောမြစ်ကင်းနားအရပ်၌ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညေပိ၊ တပါးလည်း

၄-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၆ ဇ ၃

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဒြာ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အဿာဇာနိယာ၊ အာဇာနည်
 မြင်းတို့သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသိန္ဓု၊ အမည်ရှိသော မြစ်ကမ်းနားအရပ်၌သာ
 သျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အလ္လံဝါသုက္ခံဝါတိ၊ အလ္လံဝါသုက္ခံဝါဟူသည်
 ကား၊ အလ္လံ၊ စိုသော၊ တိဏံဝါ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော၊
 တိဏံဝါ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ နာညေအသေဥဗ္ဗေဇေတာတံ၊ နာညေ
 အသေဥဗ္ဗေဇေတာဟူသည်ကား၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ အသေ၊
 မြင်းတို့ကို၊ နဥဗ္ဗဇ္ဇေတိ၊ မထိတ်လန့်စေ၊ နပဟရတိ၊ မကန်ကျောက်၊ နဉ့်
 သတိ၊ မကိုက်၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ သာဓေယျာနိတိ၊
 သာဓေယျာနိဟူသည်ကား၊ သဌဘာဝေါ၊ စဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်သည်၊
 ကုဓေယျာနိတိ၊ ကုဓေယျာနိဟူသည်ကား၊ ကုဓဘာဝေါ၊ ကောက်ကျစ်
 သကဲ့သို့ကောက်ကျစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဇိဓေယျာနိတိ၊ ဇိဓေယျာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ဇိဓဘာဝေါ၊ နွားသေးကောက်ကဲ့သို့ကောက်ကျစ်သည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဝကေယျာနိတိ၊ ဝကေယျာနိဟူသည်ကား၊ ဝက်ဘာဝေါ၊
 ထွန်ကိုင်း ကောက်ကဲ့သို့ ကောက်ကျစ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ စတုဟိ၊ သေးပါးကုန်သော၊ ပဒေတိ၊ ပုန်တို့ဖြင့်၊ အသေ၊ ထိုမြင်း၏၊ အ
 သိက္ခိတာဘာဝေါ၊ မသင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဝါဟိတိ၊ ဝါဟိဟူသည်ကား၊ ဝဟနသဘာဝေါ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်း
 သဘောရှိသည်၊ ဗိန္နောဝါဒဗ္ဗုဒ္ဓိကရော၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမကိုလိုက်
 နာသည်၊ ယာဝဇိဝိတမရဏပရိယာဒါနာတိ၊ ယာဝဇိဝိတမရဏပရိယာ
 ဒါနာဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတသေဝ၊ အသက်၏သာလျှင်၊ မရဏန၊ သေ
 သဖြင့်၊ ယာဝပရိယောသာနာ၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ သက္ကစ္စံပရိဘုဉ္ဇတိ
 တိ၊ သက္ကစ္စံပရိဘုဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ အမတ်ဝိယ၊ အမြှိုက်ကဲ့သို့၊ ပစ္စဝေက္ခိ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သာမညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်
 ၍၊ ပုရိသက္ခာမေနာတိအာဒိသု၊ ပုရိသက္ခာမေနဤသို့အစရှိသောပုန်တို့၌၊
 ဥာဏက္ခာမာဒယော၊ ဥာဏ၏အစွမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟော
 အပ်ကုန်၏၊ သဏ္ဌာနန္တိ၊ သဏ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ဩသက္ကနံ၊ ဆုတ်နှစ်
 ခြင်းသည်၊ ပရိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပေဟိတိ၊ ရက္ခေတိ၊ ပေဟိတိ၊ ရက္ခေတိဟူ
 သည်ကား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရက္ခေတိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ပိဗ္ဗိတောရထံပဝေတ္ထတိတိ၊ ပိဗ္ဗိတောရထံပဝေတ္ထတိဟူသည်ကား၊ ခဏ္ဍု

ကေနပခုံးရိုးဖြင့်၊ ယုဂံထင်းပိုးကို၊ ဥဇ္ဇိတွာ၊ နှိပ်၍၊ ပန္နိမဘာဂေန၊ နေဝံ
 အဗ္ဗိဖြင့်၊ ရေထံ၊ ရေထားကို၊ ပဝတ္တေန္တော၊ လည်စေလျက်၊ ဩသက္ကတိ၊ ဆုတ်
 နစ်၏။ ပန္နာလံခိပတိကုဗ္ဗရံ ဟနတိတိ၊ ပန္နာလံခိပတိကုဗ္ဗရံ ဟနတိဟု
 သည်ကား၊ နေပန္နိမပါဒေ၊ နေဝံခြေနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှော၍၊
 တေဟိ၊ ထိုနောက်ခြေနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ကန်ကျောက်၍၊ ရေထ
 ကုဗ္ဗရံ၊ ရေထားလှည်းဘီးအကွပ်ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ တိဒဏ္ဍကံဘဉ္စတိ
 တိ၊ တိဒဏ္ဍကံဘဉ္စတိဟုသည်ကား၊ ရေထသားရေထား၏၊ ဝုရတော၊ ရှေးမှ
 တယော၊ သုံးချောင်းကုန်သော၊ ဒဏ္ဍကာ၊ လှံတံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုသုံးချောင်းသောလှံတံတို့ကို၊ ဘဉ္စတိ၊ ချိုးဖျက်၏၊ ရထိသာယ
 သတ္ထိ၊ ဥဿဇ္ဇိတွာတိ၊ ရထိသာယသတ္ထိ၊ ဥဿဇ္ဇိတွာဟုသည်ကား၊ ဘိသံ
 ဦးခေါင်းကို၊ နာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ ယုဂံထင်းပိုးကို၊ ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေ
 တွာ၊ ကျစေ၍၊ သတ္ထိယာ၊ ပေါင်ဖြင့်၊ ရထိသံ၊ ရေထားသံကို၊ ပဟရိတွာ၊ ကန်
 ကျောက်၍၊ အဇ္ဈောမဒ္ဒတိတိ၊ အဇ္ဈောမဒ္ဒတိဟုသည်ကား၊ ဒွိဟိဝုရိမပါ
 ဒေဟိ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဤသံ၊ ရေထားသံကို၊ မဒ္ဒန္တော၊ နှိပ်နင်း
 လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဥဗ္ဗုဇျမံရထံကရောတိတိ၊ ဥဗ္ဗုဇျမံရထံကရောတိ
 ဟုသည်ကား၊ ထလံဝါးကုန်းသို့လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံဝါ၊ ဆူးရှိရာ
 အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ရေထံ၊ ရေထားကို၊ အာရောဂေတိ၊ တင်၏၊ အနာဒိ
 ယိတွာတိ၊ အနာဒိယိတွာဟုသည်ကား၊ အမနသိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍၊
 အဂဏိတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ရခါဒါနန္တိ၊ ရခါဒါနံဟုသည်ကား၊ ရခတ္ထ
 ပနတ္ထာယ၊ နှုတ်ဘီးနှံထားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ အယသံခလိ
 ကံ၊ သံကွင်းကို၊ ဗိလဋ္ဌာယိတိ၊ ဗိလဋ္ဌာယိဟုသည်ကား၊ စတ္တာရောပါဒေ၊
 ခြေလေးဘက်တို့ကို၊ ထဇ္ဈေဝိယာ၊ သည်တိုင်ကဲ့သို့၊ နိစ္စလံ၊ ထုန်လှုပ်ခြင်း
 မရှိအောင်၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်
 ၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၃ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အသဏ္ဌာယမလာတိ၊ အသဏ္ဌာယမလာဟု
 သည်ကား၊ ဥဂ္ဂဟိတမန္တာနံ၊ သင်အပ်ပြီးသောမန္တာနံတို့၏၊ အသဏ္ဌာယ
 ကရဏံ၊ သရဏ္ဌာယခြင်းကိုမပြုခြင်းသည်၊ မလံနာမ၊ အညစ်အကြေးမည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဋ္ဌာနမလာတိ၊ အနုဋ္ဌာနမလာဟုသည်ကား၊
 ဥဋ္ဌာနဝိရိယာဘာဂေါ၊ ထကြွခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လ၏မရှိခြင်းသည်၊
 စာရိနံ၊ အိပ်တို့၏၊ မလံနာမ၊ အညစ်အကြေးမည်၏၊ ဝဏ္ဏသမာတိ၊ ဝဏ္ဏသ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၃၇ ဧ ၅

ဟူသည်ကား၊ သရီရဝဏ္ဏဿ၊ ကိုယ်အဆင်း၏၊ ရက္ခတောတိ၊ ရက္ခတော
ဟူသည်ကား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ နွား
ကျွဲအစရှိသော ဥစ္စာရှိရခြောက်ပါးတည်းဟူသော ဥစ္စာကို၊ ရက္ခန္တဿ၊
စောင့်ရှောက်တတ်သောလူ၏၊ အဝိဇ္ဇာပရမံမလန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာပရမံမလံဟူ
သည်ကား၊ သေဿ၊ မောဟမှကြွင်းသော၊ တတောအကုသလဓမ္မမလ
တော၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတည်းဟူသောအညစ်အကြေးထက်၊ အဋ္ဌ
သု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အညာဏဘူတာ၊ မသိခြင်းဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋမူလသင်္ခါတမလန္တကာရာ၊ ဝဋ္ဋ၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်
သောထူထဲသော အရိုက်တိုက်တည်းဟူသော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊
ပရမံမလံ၊ လွန်ကဲသောအညစ်အကြေးမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတော၊ ထို
အဝိဇ္ဇာထက်၊ မလတရံနာမ၊ အထူးသဖြင့်ထူသောအညစ်အကြေးမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋတရားကိုသာ
လျှင်၊ ကထိတံ၊ ဧဟာအပ်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ခုတေယျန္တိ၊ ခုတေယျံဟူသည်ကား၊ ခုတကမ္ပံ၊
တမန်သည်တို့၏အမှုကို၊ ဂန္တု၊ မရဟတိတိ၊ ဂန္တု၊ မရဟတိဟူသည်ကား၊
ခုတေယျသင်္ခါတံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှုဟုဆိုအပ်သော၊ တံသာသနံ၊
ထိုသတင်းစကားကို၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အရ
ဟတိ၊ ထိုက်၏၊ သောတာတိ၊ သောတာဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်စေ
ခိုင်းသောသူသည်၊ အဿ၊ ထိုတမန်အား၊ တံသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကား
ကို၊ ခေတိ၊ ပေး၏၊ တဿ၊ ထိုစေခိုင်းသောသူအား၊ သောတာ၊ နာခံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုစေခိုင်းသောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သော
တံ၊ နာခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝေတာတိ၊ သာဝေတာဟူသည်ကား၊
တံ၊ ထိုသတင်းစကားကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ မှတ်၍၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော
သတင်းစကားကို၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိသသေတော၊ တမန်ကြားတတ်သည်၊ ဥဂ္ဂဟေတာတိ၊ ဥဂ္ဂဟေတာဟူ
သည်ကား၊ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာယူသည်၊ ဓာရေတာတိ၊ ဓာရေတာ
ဟူသည်ကား၊ သုဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာဆောင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေ
တာ၊ ဆောင်တတ်သည်၊ ဝိညာတာတိ၊ ဝိညာတာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ တဿ၊ ထိုသတင်းစကား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနိတာ၊ သိ
တတ်သည်၊ ဝိညာပေတာတိ၊ ဝိညာပေတာဟူသည်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါး

ကိုဝိဇာနာပေတာ၊ သိစေတတ်၏။ သဟိတာသဟိတဿာတိ၊ သဟိတာသဟိတဿဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤသတင်းစကားသည်။ သဟိတံ၊ ပြေပြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသတင်းစကားသည်။ အသဟိတံ၊ မပြေပြစ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ သဟိတာ သဟိတဿ၊ ပြေပြစ်သည် မပြေပြစ်သည်၌။ ဣသလော၊ လိမ္မာသည်၊ ဥပဂတာနုပဂတေသု၊ အကျိုးစီးပွားသို့ကပ်သည်မကပ်သည်တို့၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ အာရောစေန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သလ္လက္ခေတ္တော၊ မှတ်၍၊ အာရောစေတိ၊ ကြား၏။ နဗျာဓေတိတိ၊ နဗျာဓေတိဟူသည်ကား။ နဝဓေတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နဆန္တတိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်မရှိ၊ အသံဒိဋ္ဌန္တိ၊ အသံဒိဋ္ဌဟူသည်ကား။ နိဿန္ဓေဟံ၊ ယုံမှားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတသံသယံ၊ ကင်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆိတောတိ၊ ပုစ္ဆိတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စတ္ထာယ၊ ပြဿနာအလိုငှါ၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ရုဇ္ဈန္တနာတိ၊ ရုဇ္ဈန္တနဟူသည်ကား။ ရုဒိတေန၊ ဝိကြွေးသဖြင့်၊ အာကပ္ပေနာတိ၊ အာကပ္ပေနဟူသည်ကား။ နိဝါသနပါရူပနာဒိနာ၊ ဝတ်ခြင်းရုံခြင်းအစရှိသော၊ ဝိဓာနေန၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဝနဘဏီနာတိ၊ ဝနဘဏီနဟူသည်ကား။ ဝနတော၊ တောမှ၊ ဘဉ္စိတွာ၊ ချိုး၍၊ အာဟတေန၊ ဆောင်အပ်သော၊ ပုပ္ဖဗလ္လာဒိနာ၊ သစ်ပွင့်သစ်သီးအစရှိသော၊ ပဏ္ဏာကာရေန၊ လက်ဆောင်ဖြင့်။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပဟာရာဒေါတိ၊ ပဟာရာဒေါဟူသည်ကား။ ဧနာမကော၊ ဤသို့ပဟာရာဟေဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒောတိ၊ အသုရိန္ဒောဟူသည်ကား။ အသုရဇေဋ္ဌကော၊ အသုရာအကြီးအကဲဖြစ်သောသူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အသုရေသု၊ အသုရ၊ ပြည်တို့၌၊ ဝေပမိတ္တိ၊ ဝေပမိတ္တိအမည်ရှိသော အသုရာလည်းကောင်း၊ ရာဟု၊ ရာဟုအမည်ရှိသော အသုရာလည်းကောင်း၊ ပဟာရာဒေါ၊ ပဟာရာဒအမည်ရှိသော အသုရာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤအသုရာတို့သည်ဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီးအကဲတို့တည်း၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိသမ္ပန္န နိဝသတော၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဇ္ဈ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၇-၇၂

ယနေ၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ၊ သွေးနက်ဖြန်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ ကောဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့တနှစ်တို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်
၍၊ ဤဒသမေ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဿေ၊ နှစ်၌၊
သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေရုဇ္ဇာယံ၊ ဝေရုဇ္ဇာပြည်၌၊ ဝသနကာလေ၊ သီ
တင်း၊ သုံးနေတော်မူသောအခါ၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဇ္ဈယနေ၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ၊ သွေးနက်ဖြန်၊ ဂမိဿာ
မိ၊ သွားအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော၊ မမေ၊
ငါအား၊ ဤဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့သည်၊ ဇောတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဟန္တ၊
ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တစ်ဏံလေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ အသုရဂဏ
ပရိဝုတော၊ အသုရာအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသုရာသဝနာ၊ အသု
ရာတုံမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
ပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှော့ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သော၊ ထိုပဟာရာဒအမည်
ရှိသောအသုရာသည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊
ပုစ္ဆိတွာ၊ ဝေးမေးလျှော့၍သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏိဿာမိ၊ နာအံ၊ ဣတိ
ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်လာသော်
လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မျိုးမြင်ရသော
ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ဝံ၍၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၌ရှိသောသဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတုံ၊
မေးလျှော့အံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တောအဝိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိ၊ မိန္ဒေသိ၊ အတယ်သို့ကြံတော်
မူသနည်း ဟူမူကား၊ အယံပဟာရာဒေါ၊ ဤပဟာရာဒ အမည်ရှိသော
အသုရာသည်၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ အကထေန္တေ၊ စကားမဆိုသည်
ရှိသော်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿတိ၊
မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ မိဏ္ဍဝသိဋ္ဌာနေယေဝ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသိတော်
ရှိသောအရာ၌သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုပဟာရာဒအမည်ရှိသောအသုရာကို၊ ကထာ

၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတုံ ၂၁၈

သမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကေပဉ္စံတရသောပြဿနာကို၊
ပုစ္ဆိဿာမိ၊မေးအံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊နံ၊ထို
ပဟာရာဒအမည်ရှိသောအသုရာကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊အပိ
သုပနပဟာရာဒ၊တိအာဒိ၊အပိသုပနပဟာရာဒ ဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဌ၌၊ အဘိရမန္တိတိ၊ အဘိရမန္တိ
ဟူသည်ကား၊ရတိ၊ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ရကုန်သနည်း၊ အနုက္ကဏ္ဌ
မာနာ၊မဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသန္တိ၊နေကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သော၊ထိုပဟာရာဒအမည်ရှိသော
အသုရာသည်၊ ပရိဝိဏ္ဏဋ္ဌာနေယေဝ၊လေ့လာအပ်သောအရာ၌သာလျှင်၊
မံ၊ငါ့ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊မေးတော်မူပေ၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အဘိရမန္တိ
ဘန္တေတိ၊အဘိရမန္တိဘန္တေဟူ၍၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ အနုပုဗ္ဗနိန္ဒော
တိအာဒိနိ၊အနုပုဗ္ဗနိသိန္ဒောဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ခပ်သိမ်းကုန်
သောဘုန်တို့သည်၊ အနုပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ နိန္ဒဘာဝဿ၊ချိုင့်
ဝှမ်းသည်၏အဖြစ်၏၊ဝေဝစနာနိ၊ဝေဝစံတို့တည်း၊ နအာယတကောနေဝ
ပပါတောတိ၊ နအာယတကောနေဝ ပပါတော ဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒတဓု
မဟာသောန္တောဝိယ၊ပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော အိုင်ကြီးကဲ့သို့၊ အာဒိ
တောဝ၊အစမှသာလျှင်၊ပပါတော၊နက်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊သော၊ထိုသမုဒ္ဒရာသည်၊ တိရုတော၊ကမ်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ကေဂုံ
လ န္ဒဂုံလ ဝိဒတ္ထိ ရုတန ယဋ္ဌိ ဥဿာ အစ ဂါဂုတ ဂါဂုတအစ ယောဇ
နာဒိဝသေန၊ လက်တသစ် နှစ်သစ် တထွာ တတောင် တတာ တဥ
ဿာ တဂါဂုတ ဂါဂုတခွဲ ယူဇနာခွဲ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဂန္တိ
ရော၊နက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဂစ္ဆန္တော၊သွားလေသည်ရှိသော်၊သိနေရ
ပါဒမူလေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်း၌၊ စတုရာသီတိ ယောဇန သဟဿ
ဂန္တိရော၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်း လေးထောင် နက်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
ဌိတော၊တည်၏၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒဿတိ၊ပြု၏၊ဌိတဓမ္မော
တိ၊ဌိတဓမ္မော ဟူသည်ကား၊ ဌိတသဘာဝေါ၊ တည်ခြင်းသဘောရှိ၏၊
ကုဏပေနာတိ၊ကုဏပေနဟူသည်ကား၊ ယေနကေနစိ၊အမှတ်မရှိသော၊
ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊ ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ကဇ္ဇေဝရေန၊ သေသော
အကောင်နှင့်၊ ထလံဥဿာရေတိတိ၊ ထလံ ဥဿာရေတိ ဟူသည်ကား၊
ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ထလံ၊ကြည်းထက်သို့၊ဝိပတိဝိယ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁ ကဇေ

ပစ်သကဲ့သို့၊ ငိမိပဟာရေနေဝ၊ လှိုင်းတံပိုးခတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ထလံ၊ ကုန်းသို့၊ ခိပကိ၊ ပစ်၏၊ ဂင်္ဂါယမုနာတိဇ္ဈဝ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအစရှိသောဤပါဠိ ဌ၊ ဌတွာ၊ တန်ခတ်၍၊ ဇ္ဈမာသံနဒိနံ၊ ဤဂင်္ဂါယမုနာ မြစ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိကထံ၊ မြစ်ခြင်းစကားကို၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံဓမ္မုဒီပေါ၊ ဤဓမ္မုဒီပါကျွန်းသည်၊ ဒသသဟဿ ပရိမာဏော၊ ယူဇနာတသောင်း၊ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မုဒီပ ကျွန်း၌၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ အဇ္ဈောတ္ထဇော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ စတု သဟဿ ယောဇနပရိမာဏော၊ ယူဇနာလေးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ ပဒေသော၊ အရပ်သည်၊ သမုဇ္ဈေါတိသင်္ခံ၊ သမုဒ္ဒရာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏၊ တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာ သုံး ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာသုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်၌၊ ဟိမဝ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဥဗ္ဗေဓေနံ၊ အစောက်အားဖြင့်၊ ပဉ္စယောဇနသတိ ကော၊ ယူဇနာငါးရာရှိ၏၊ စတုရာသီကိကုဋ္ဌ သဟဿပရိမဏ္ဍိတော၊ ရှစ် သောင်းလေးထောင်သောအထွဋ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ သမန္တ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္ဓမာနပဉ္စသကနဒိဝိမိတ္တော၊ စီးသောငါးရာ သောမြစ်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ အာယာ မဝိတ္ထာရေနစ၊ အလျားအနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ထိရတောစ၊ အနက် အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသ ပဏ္ဏာသယောဇနာ၊ ယူဇနာငါးဆယ် ယူဇနာငါးဆယ်စီရှိကုန်သော၊ ဒိယမုယောဇနသတပရိမဏ္ဍလာ၊ အခွဲနှင့် တကွ ယူဇနာ နှစ်ရာအဝှန်းရှိကုန်သော၊ အနာတတ္ထဒဟော၊ အနဝတတ် အိုင်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍအိုင် လည်းကောင်း၊ ရထကာရဒဟော၊ ရထကာရအိုင်လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တဒဟော၊ ဆဒ္ဒန္တ အိုင်လည်းကောင်း၊ ကုဏာလဒဟော၊ ကုဏာလအိုင်လည်းကောင်း၊ မန္တာ ကိနိဒဟော၊ မန္တာကိနိအိုင်လည်းကောင်း၊ သိဟပ္ပပါတဒဟော၊ သိဟပ္ပ ပါတအိုင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာ သရာ၊ အိုင်ကြီးတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုခုနစ်ပါး သောအိုင်ကြီးတို့တွင်၊ အနာတတ္ထော၊ အနဝတတ်အိုင်သည်၊ သုဒဿန ကုဋံ၊ သုဒဿနကုဋ်တောင်လည်းကောင်း၊ ဖိတ္တကုဋံ၊ ဖိတ္တကုဋ်တောင် လည်းကောင်း၊ ကာဠကုဋံ၊ ကာဠကုဋ်တောင်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာဒန

ကုဋံ၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋတောင်လည်းကောင်း၊ ကေလာသကုဋံ၊ ကေလာသကုဋတောင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးလုံးကုန်သော၊ ဣမေဟိပဗ္ဗတေဟိ၊ ဤတောင်တို့သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ရံအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးလုံးသော တောင်တို့တွင်၊ သုဒဿနကုဋံ၊ သုဒဿနကုဋတောင်သည်၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ ခွိယောဇနသတုဗ္ဗေဝံ၊ အစောက်ယူစနာ နှစ်ခုရှိ၏၊ အန္တောဝက်၊ အတွင်း၌ကောက်၏၊ ကာကမုခသဏ္ဌာနံ၊ ကျိုးနှုတ်သီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ တမေဝသရံ၊ ထိုအနုဝတတ်အိုင်ကိုပင်လျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဗိတ္တကုဋံ၊ ဗိတ္တကုဋတောင်သည်၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံသော ရတနာတို့ဖြင့်ပြီး၏၊ ကာဠကုဋံ၊ ကာဠကုဋတောင်သည်၊ အဉ္စနမယံ၊ မျက်စင်းဖြင့်ပြီး၏၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋံ၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋတောင်သည်၊ သာနုမယံ၊ တောင်လျင်တောင်ဝှမ်းဖြင့်ပြီး၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ရုဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိ၏၊ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်နံလည်းကောင်း၊ သာရဂန္ဓော၊ အနှစ်နံလည်းကောင်း၊ ဗေဂ္ဂဂန္ဓော၊ အကာနံလည်းကောင်း၊ တစဂန္ဓော၊ အခွံနံလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓိကဂန္ဓော၊ အပွေးနံလည်းကောင်း၊ ရသဂန္ဓော၊ အရည်နံလည်းကောင်း၊ ပတ္တဂန္ဓော၊ အရွက်နံလည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဂန္ဓော၊ အပွင့်နံလည်းကောင်း၊ ဗလဂန္ဓော၊ အသီးနံလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဂန္ဓော၊ နံသာမျိုးတို့၏အနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ သတ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဂန္ဓေဟိ၊ ဤအနံတို့ဖြင့်၊ ဥဿန္တံ၊ များ၏၊ နာနပ္ပကာရဩသဓသစ္စန္တံ၊ အတူးတူးအပြားပြားရှိသောဆေးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ကာဠပက္ခဥပေါသသဒိဝသော၊ လဆုတ်ပက္ခဥပုသ်နေ့၌၊ အာဒိတ္တံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော၊ အင်္ဂါရံ၊ ဣဝ၊ မီးကျိုးကဲ့သို့၊ ဇလန္တံ၊ တောက်ပလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ကေလာသကုဋံ၊ ကေလာသကုဋတောင်သည်၊ ရတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီး၏၊ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတောင်တို့သည်၊ သုဒဿနေန၊ သုဒဿနတောင်နှင့်၊ သမာနုဗ္ဗေသဏ္ဌာနာနိ၊ တူမျှသော အစောက်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသရံ၊ ထိုအနုဝတတ်အိုင်ကိုပင်လျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဒေဝါနုဘာဝေနစ၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာဂါနုဘာဝေနစ၊ နဂါးတို့၏ အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇတေသု၊ ထိုတောင်တို့၌၊ နဒိယောစ၊ မြစ်တို့သည်လည်း၊ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ သဗ္ဗိ၊ လုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေသည်၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၉၂၀

အနောတတ္တမေဝ။ အနဝတတ်အိုင်သို့သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ စန္ဒိမ
သုရိယာ၊ လ နေတို့သည်၊ ဒက္ခိဏေနဝါ၊ ဒက္ခိဏယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥတ္တရေနဝါ၊ ဥတ္တရယာဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်
ရှိသော်၊ ပဗ္ဗတန္တရေန၊ တောင်တို့၏အကြားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဩဘာသံ၊
အရောင်အလင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အဿ၊ ထိုအိုင်၏၊ အနောတတ္တောတိသင်္ခံ၊ အနောတတ္တော ဟူသော
အမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ မနော
ဟရပဒသိသာနိ၊ စိတ်နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော စောင်းတန်း ခြေဖြစ်
သောကျောက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ မစ္ဆကန္တပါနိ၊ ငါးလိပ်တို့
သည်၊ ဖလိကသဒိသာနိ၊ ဖလ်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်၏၊ နိဗ္ဗ
လောဒကာနိ၊ ကြည်သော ရေရှိကုန်၏၊ နှာနတိတ္တာနိ၊ ရေချိုးဆိပ်တို့
သည်၊ သုပ္ပဋိယတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ယေသု၊ အကြင်ရေချိုးဆိပ်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဝိဏာသဝါစ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဣသယော
စ၊ ရသေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊ နှာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏၊ ဒေဝယက္ခာ
ဒယော၊ နတ်ဘီလူး အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥယျာနုကီဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစား
ခြင်းကို၊ ကီဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၏၊ စတုသု
ပဿသု၊ လေးဘက်နံပါးတို့၌၊ သီဟမုခံ၊ ခြင်္သေ့၏ခံတွင်းလည်းကောင်း၊
ဟတ္ထိမုခံ၊ ဆင်၏ခံတွင်းလည်းကောင်း၊ အဿမုခံ၊ မြင်း၏ခံတွင်းလည်း
ကောင်း၊ ဥသဘမုခံ၊ နွားလား ဥသဘ၏ ခံတွင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေပါးကုန်သော၊ မုခါနိ၊ ရေ၏ထွက်ရာ အဝတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်လေးပါးသောအဝတို့မှ၊ စတသော၊
လေးပါးကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်၊ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ သီဟမုခေန၊
ခြင်္သေ့၏ခံတွင်းဖြင့်၊ နိက္ခန္တနဒိတိရေ၊ ထွက်သောမြစ်နား၌၊ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့
တို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဟတ္ထိမုခါဒိဟိ၊ ဆင်၏ခံတွင်းဝ အစရှိသည်တို့မှ၊ နိက္ခန္တနဒိတိရေ၊ ထွက်
သောမြစ်နား၌၊ ဟတ္ထိအဿဥသဘာ၊ ဆင် မြင်း ဥသဘတို့သည်၊ ဗဟု
တရာ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုရုတ္ထိမဒိသတော၊ အရှေ့အရပ်

မျက်နှာမှ၊ နိက္ခန္ဓနဒီ၊ ထွက်သောမြစ်သည်၊ အနောတတ္တံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ တိဿော၊ သုံးစင်းကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့သို့၊ အနုပဂဗ္ဗ၊ မကပ်မူ၍၊ ပါဗိနဟိမဝန္တေနဝ၊ အရှေ့ဟိမဝန္တာတောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ အမနုဿပထံ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ပစ္ဆိမဒိသတောစ၊ အနောက်အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဒိသတောစ၊ မြောက်အရပ်မှလည်းကောင်း၊ နိက္ခန္ဓနဒိယောပိ၊ ထွက်သောမြစ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ အနောတတ္တံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္ဆိမဟိမဝန္တေနဝစ၊ အနောက်ဟိမဝန္တာတောင်ဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဟိမဝန္တေနဝစ၊ မြောက်ဟိမဝန္တာတောင်ဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ အမနုဿပထံ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏမုခတော၊ တောင်မျက်နှာမှ၊ နိက္ခန္ဓနဒိပန၊ ထွက်သောမြစ်သည်ကား၊ တံ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ ဥဇုကံ၊ ပြောင့်ပြောင့်၊ ပါဿဏ ပိဋ္ဌေနဝ၊ ကျောက်ဖျာ၏အပြင်ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဝုဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ပရိက္ခေပေန၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏာ၊ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇေနာမ၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇ အမည်ရှိသော၊ ပါဿဏေ၊ ကျောက်ဖျာ၌၊ ပတိတာ၊ ကျ၏၊ ပါဿဏေ၊ ကျောက်ဖျာသည်၊ ဥဒကဓာရာဝေဝေန၊ ရေအယဉ်၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒော၊ ကွဲ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကွဲရာအရပ်၌၊ ပညာသယောဇနပ္ပမာဏာ၊ ယူဇနာငါးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇေနာမ၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇအမည်ရှိသော၊ မဟာပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်ကြီးသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ ရေကန်၏၊ ကူလံ၊ ကမ်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ပါဿဏံ၊ ကျောက်ဖျာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတာ၊ သွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗာနပထပိ၊ တခဲနက်သောမြေကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၁၊ ၃

ဥမင်္ဂေန၊ ဥမင်ဖြင့်၊ သမ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့ တိုင်တိုင်၊
 ဂစ္ဆိယသွား၍၊ ဝိဇ္ဇိယနာမ၊ ဝိဇ္ဇိယအမည်ရှိသော၊ တိရစ္ဆာန်ပဗ္ဗတံ၊ အလျား
 ရှည်သောတောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ဝုတ်ခတ်၍၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါး
 အပြင်၌၊ ပဉ္စဂုံလိသဒိသာ၊ လက်ငါးချောင်းနှင့်တူကုန်သော၊ ပဉ္စဓာရာ၊
 ငါးပါးသောအယဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တတိ၊ စီး၏၊ သာ၊ ထိုရေ
 အယဉ်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အနောတတ္တံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ ပဒက္ခိ
 ဏံ၊ လက်ျာရစ်ထည်သည်ကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊
 အာဝတ္တဂင်္ဂါတိ၊ အာဝတ္တဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်
 ဖြောင့်၊ ပါသာဏံ၊ ဝိဇ္ဇန၊ ကျောက်ယုဒပြင်ဖြင့်၊ သမ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ
 ခြောက်ဆယ်တို့ တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ကဏ္ဍဂင်္ဂါတိ၊
 ကဏ္ဍဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သမ္ဗိ
 ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်
 ၌၊ အာကာသဂင်္ဂါတိ၊ အာကာသဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိယဂ္ဂဠုပါ
 သာဏေ၊ တိယဂ္ဂဠုကျောက်ဖျား၌၊ ပညာသယောဇနောကာသေ၊ ယူဇနာ
 ငါးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်သောရေအယဉ်ကို၊
 တိယဂ္ဂဠုပေါက္ခရဏီတိ၊ တိယဂ္ဂဠုပေါက္ခရဏီဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကူ
 လံ၊ ကမ်းကို၊ တိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမ္ဗိ
 ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်
 ၌၊ ဗဟလဂင်္ဂါတိ၊ ဗဟလဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥမင်္ဂေန၊ ဥမင်ဖြင့်၊
 သမ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာ
 အရပ်၌၊ ဥမင်္ဂဂင်္ဂါတိ၊ ဥမင်္ဂဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇိယနာမ၊ ဝိဇ္ဇိ
 ယအမည်ရှိသော၊ တိရစ္ဆာန်ပဗ္ဗတံ၊ အလျားရှည်သောတောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊
 ဝုတ်ခတ်၍၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါးပါးသောအယဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တဋ္ဌာ
 နေပန၊ စီးရာအရပ်၌ကား၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ယမုနာ၊ ယမုနာ
 မြစ်လည်းကောင်း၊ အစိရဝတိ၊ အစိရဝတိမြစ်လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊ သရ
 ဘူမြစ်လည်းကောင်း၊ မဟိ၊ မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါး
 ပါးအပြားဖြင့်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဧတာပဉ္စမဟာနဒိယော၊ ထိုမြစ်ကြီးတို့သည်၊ ဟိမဝန္တာ
 တော၊ ဟိမဝန္တာတောင်မှ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်ကုန်၏၊ သဝန္တိယောတိ၊ သဝန္တိယောဟူသည်ကား၊ ယာကာမိ၊
 အမှတ်မရှိကုန်သော၊ သဝမာနာ၊ စီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တန္တိယော၊ သွား

ကုန်သော၊ မဟာနဒိယောဝါ၊ မြစ်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုန္ဒဒိယော
 ဝါ၊ မြစ်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေန္တိတိ၊ အပ္ပေန္တိဟူသည်ကား၊
 အတ္တိယန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ ဓာရာတိ၊ ဓာရာဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဓာရာ၊ မိဗန်း
 ရေအယဉ်တို့သည်၊ ပူရတ္တန္တိ၊ ပူရတ္တိဟူသည်ကား၊ ပုဏ္ဏတာဝေါ၊ ပြည့်
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤမြစ်ကြီးမြစ်ငယ်တို့မှစီးဝင်
 သောရေထက်ကောင်းကင်မှကျသောရေတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ယုတ်သည်အ
 ဖြစ်၏မထင်ခြင်းသည်၊ မဟါသမုဒ္ဒဿ၊ မဟါသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘော
 တည်း၊ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ ခေဝေါ၊ မိဗန်းသည်၊ မန္ဓော၊ နည်း
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဇာလက္ခိပါဒီနိ၊ ပိုက်ကွန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါ
 ယ၊ ယူ၍၊ မစ္ဆကစ္ဆပေ၊ ငါးလိပ်တို့ကို၊ ဂဏှိဿာမိ၊ ပမ်းယူအံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤ
 သို့လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ ဝေဠု၊ မိဗန်းသည်၊ မဟန္တော၊
 ကြီး၏၊ ပိဋ္ဌိပဿာရဏဌာနံ၊ ကျောက်ကုန်းကိုဆန့်ရာအရပ်ကို၊ လဘိဿာ
 မနုခေါ၊ ရပါကုန်အံ့လော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊
 နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဌမကပ္ပိကကာလတော၊ ကမ္ဘာ
 တည်မကာလမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယံသိနေရမေလံ၊ အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်
 မင်း၏ခါးကို၊ အာဟတ္ထံ၊ ထိခိုက်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ တတော၊
 ထိုမြင့်မိုရ်တောင်ခါးမှ၊ ဧကင်္ဂီလမတ္တမ္ပိ၊ လက်တသစ်မျှလည်းဖြစ်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ နေဝဩသီဒတိ၊ မဆုတ်နစ်၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်သို့၊ နဥဒ္ဓရတိ၊ မတက်၊ ဧကရသောတိ၊ ဧကရသောဟူသည်ကား၊
 အသန္တိန္နုရသော၊ မရောနှောသောအရသာရှိ၏၊ မုတ္တာတိ၊ မုတ္တာဟူသည်
 ကား၊ ခုဒ္ဒက မဟန္တ ဝဇ္ဇဒိဃာဒိ ဘောဒေါ၊ ငယ်သောပုလဲ ကြီးသောပုလဲ
 လုံးသောပုလဲ ရှည်သောပုလဲစသည်အပြားရှိသော၊ အနေကရိဓော၊ များ
 သောအပြားရှိသောပုလဲတည်း၊ မဏိတိ၊ မဏိဟူသည်ကား၊ ရတ္တနိဿာဒိ
 ဘောဒေါ၊ နိသောပတ္တမြား ညိုသောပတ္တမြား အစရှိသည်အပြားရှိသော၊
 အနေကရိဓော၊ များသောအပြားရှိသောပတ္တမြားတည်း၊ ဝေဠုရိယောတိ၊
 ဝေဠုရိယောဟူသည်ကား၊ ဝံသဂ္ဂသီရိသပပ္ပဝဏ္ဏာဒိဘောဒေါ၊ ဝါးညွန့်၏
 အဆင်းရှိသောကျောက်မျက်ရွဲကုက္ကိုပွင့်၏အဆင်းရှိသောကျောက်မျက်
 ရွဲအစရှိသည် အပြားရှိသော၊ အနေကရိဓော၊ များသောအပြားရှိသော
 ကျောက်မျက်ရွဲ တည်း၊ သင်္ခါတိ၊ သင်္ခါ ဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိတာ
 ဝဇ္ဇတမ္ပကုန္တိကမေန သင်္ခါဒိဘောဒေါ၊ လက်ျာရစ်ထည့်သော နိသော
 ဝမ်းရှိသော မှုတ်အပ်သော ခရုသင်းစသည် အပြားရှိသော၊ အနေက

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၀၇၅

ဝိဇော၊ များသော အပြားရှိသော ခရုသင်းတည်း။ သိလ္လာဟိ၊ သိလ္လာဟူသည်ကား။ သေတကာဠု မုဂ္ဂ ဝဏ္ဏာဒိ ဘေဒါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ကျောက်သလင်း မည်းသောအဆင်းရှိသော ကျောက်သလင်း ဝဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်သလင်း အစရှိသည် အပြားရှိသော၊ အနေကဝိဓ၊ များသော အပြားရှိသော ကျောက်သလင်းတည်း။ ပဝါဠန္တိ၊ ပဝါဠိဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကမဟန္တ ရှေ့ စာနုရတ္တာဒိဘေဒံ၊ ငယ်သောသန္တာ ကြီးသောသန္တာ စင်းငယ်နီသောသန္တာ တခဲနက်နီသောသန္တာအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသောသန္တာတည်း။ မဿာရေဂလ္လန္တိ၊ မဿာရေဂလ္လံဟူသည်ကား။ ကဗရေမဏိ၊ ပတ္တမြားပြောက်တည်း။ နာဂါတိ၊ နာဂါဟူသည်ကား။ ဗြိမိဝိဋ္ဌဝါသိနာဝိ၊ လှိုင်းတံပိုးအပြင်၌နေကုန်သော နတ်နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိမာနဠုကာ၊ ဝိမာန၌တည်ကုန်သော၊ နဂါဝိ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ အဠုပဟာရာဒါတိ၊ အဠုပဟာရာဒါ အစရှိသောစကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဠုပိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ သောဠုသပိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ ဗာတ္ထိံ သာပိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ စတုသဠုပိ၊ ခြောက်ဆွဲလေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သတုမ္ဘိ၊ တရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သဟသုမ္ဘိ၊ တထောင်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဟောခြင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ ပဟာရာဒေန၊ ပဟာရာဒအမည်ရှိသောအသုရိန်သည်။ အဠု၊ ရှစ်ပါးကုန်သောအံ့ဘွယ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အဟမ္ဘိ၊ ဝါသည်လည်း၊ တေဟေဝ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၌ ဖြစ်သော အံ့ဘွယ် ရှစ်ပါးတို့နှင့် သာလျှင်၊ သရိက္ခကေ၊ တူသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေသသမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ၊ အစဉ်အားဖြင့်ကျင့်အပ်သောသိက္ခာဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊

သိက္ခာတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာယ၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုအရာဖြင့်၊ တေရသ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂါ
 နိ၊ ဓုတင်တို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါယ၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်ဖြစ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုပဿနာစ၊ အနု
 ပဿနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာ
 ဝိပဿနာစ၊ မဟာဝိပဿနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌတိံသ၊ သုံးဆဲ့
 ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အာရမ္မဏ ဝိဘတ္တိယော၊ အာရုံကိဝေတန်ခြင်း တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ သတ္တတိံသ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ
 စ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။
 နအာယတကေနေဝ အညာပဋိဝေခေတိ၊ နအာယတကေနေဝ အညာ
 ပဋိဝေခေဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍုကဿ၊ ပေး၏။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုနစ်ပါး၊ ဂမနံဝိယ၊
 သွားခြင်းကဲ့သို့၊ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်၊ သီလမူရုဏာဒိံ၊ သီလကို
 ဖြည့်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အရဟတ္တပုဋိဝေခေနာမ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သီလသမာဓိပညာယော၊ သီလ
 သမာဓိပညာတို့ကို၊ ပူရေတွာဝ၊ ပြည့်စေ၍သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာရကာဘိ၊ အာရကာဟူသည်
 ကား၊ ဒုရေယေဝ၊ ဝေးသောအရပ်၌သာလျှင်၊ နတေနိဗ္ဗာန ဓာတုယာ
 ဉိနတ္တံဝါပူရတ္တံဝါတိ၊ နတေနိဗ္ဗာနဓာတုယာဉိနတ္တံဝါ ပူရတ္တံဝါဟူသည်
 ကား၊ အသင်္ခေယျဝိ၊ မရေမတွက်နိုင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကပ္ပေ၊
 ကန္တာတို့ပတ်သုံး၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနုပုဗ္ဗန္တေသု၊ ပွင့်
 တော်မမူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကသတ္တောဝိ၊ တယောက်သော သတ္တဝါ
 သည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
 တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ တုန္တု၊ ဆိတ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကာလေစပန၊
 ဘုရား ပွင့်တော် မူသော အခါ၌ကား၊ ဧကေသန္တိ၊ တပါး ပါးသော၊
 သမာဂမေ၊ အစည်းအဝေး၌၊ အသင်္ခေယျဝိ၊ မရေမတွက်နိုင်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာ
 ရာဓေန္တိ၊ ပြီးစေကုန်၏၊ တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်
 သည်၊ ပုရားပြည့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်

၈-အာဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၁၇

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာ ဆိုကြောင်းဖြစ်
သော စကားရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နိသိန္ဓောဟောတိတိ၊ နိသိန္ဓောဟောတိ
ဟူသည်ကား၊ ဥပေါသထကရဏတ္ထာယ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှါ၊ ဥပါသိကာယ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမ၏၊ ရတနပါသာဒေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောပြာသာဒ်၌၊
နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိသဇ္ဈပန၊ နေတော်မူပြီး၍
လည်း၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဗိတ္တာနိ၊ ဗိတ်တို့ကို၊ ဩလောကန္တော၊
ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဒုသီလပုဂ္ဂလံ၊
သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမသ္မိ ပုဂ္ဂလေ၊
ဤသီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိသိန္ဓယေဝ၊ နေစဉ်သာလျှင်၊ ပါတိ
မောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ သဓေဉ္စန္ဒိသိဿာမိ၊ အကယ်၍ပြီအံ့၊ တဿ၊ ထို
သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်ဖြာခုနစ်ပိတ်၊
ဖလိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်
သနားသဖြင့်၊ တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
အဘိက္ကန္တာတိ၊ အဘိက္ကန္တာဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တာ၊ လွန်ပြီးပရိက္ခိ
ကာ၊ ကုန်ပြီးဥဒ္ဓဗ္ဗေအရုဏေတိ၊ ဥဒ္ဓဗ္ဗေအရုဏေဟူသည်ကား၊ အရုဏ
သီသေ၊ အရုဏ်ဦးသည်၊ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ နန္ဒိမုခိယာတိ၊
နန္ဒိမုခိယာဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌမုခိယာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောမျက်နှာရှိသော
အပရိသုဒ္ဓါအာနန္ဒပရိသာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓါအာနန္ဒပရိသာ ဟူသည်ကား၊
အသုကပုဂ္ဂလေ၊ ဤမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ အပရိသုဒ္ဓါအာနန္ဒပရိသာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓါ
အာနန္ဒပရိသာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
စကားရပ်အဆုံးအဖြတ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ ဥတ္တာန
မေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏အဖွင့်
ကိုဆိုရာ ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားရပ် အပြီးသတ် သတည်း။ ၊
ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်
တည်း။ ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်။

၁ တတိယဿ။တတိယဝဂ်၏။ပဌမေပဌမသုတ်၌။ပညတ္တောအာသ
နေနိသီဒိတိဇ္ဇေ။ ပညတ္တောအာသနေနိသီဒိဟူသောဤပုဒ်၌။ဝိနိစ္ဆယော။
အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ တဿ။ ထိုဥပ္ပမည်သောသူ
ကြွယ်၏။ စာရေ။အိမ်၌။ ပဉ္စန္ဒဘိက္ခုသတာနံ။ ငါးရာကုန်သောပေးနံးတို့
အား။ပဉ္စအာသနသတာနိ။ငါးရာသောနေရာတို့သည်။နိစ္စံ။အမြဲ။ပညတ္တာ
နေဝ။ ခင်းအပ်ကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိကိရ။ ဖြစ်ကုန် သတတ်။
တေသု။ ထိုငါးရာသော အခင်းတို့တွင်။ အညတေသ္မိံ။အမှတ်မရှိသော။
အာသနေနေရာ၌။ နိသီဒိနေ၏။ တံသုဏာဟိတိ။ တံသုဏာဟိဟူသည်
ကား။ တေ။ ထိုရှစ်ပါးသော အံ့ဘွယ် တရားတို့ကို။ သုဏာဟိနာလော
အဋ္ဌမိမံ။ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ တံအန္တရိယဓမ္မံ။ထိုအံ့ဘွယ်သောတရား
ကို။သုဏာဟိ။ နာလော။ စိတ္တံပသီဒိတိ။ စိတ္တံပသီဒိဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓေါ
နုခေါ။ဘုရားလောလော။နဗုဒ္ဓေါနုခေါ။ဘုရားမဟုတ်လောလော။ဣတိ။ဤသို့။ဝိ
တက္ကမတ္တံပိ။အကြံမျှသည်လည်း။နဥပ္ပဇ္ဇံ။မဖြစ်။အယမေ။ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ။ဘုရားတည်း။ ဣတိ။ဤသို့။စိတ္တုပ္ပါဒေါ။စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း
သည်။ပသန္ဓော။ကြည်သည်။ အနာပိလော။မနောက်ကျသည်။အဟော
သိ။ဖြစ်၏။ သကာနိဝါ ဥာတိကုဿနိတိ။ သကာနိဝါ ဥာတိကုဿနိဟူ
သည်ကား။အတ္တနော။မိမိအား။ယာပနမတ္တံ။မျှလောက်ပုံမျှသော။ဝနံ။ဥစ္စာ
ကို။ဝဟေတွာ။ယူ၍။ ဥာတိစာရာနိ။ဆွေမျိုးတို့အိမ်တို့သို့။ ဂစ္ဆတု။သွား
လော။ကဿဝေါဒ္ဓိတိ။ကဿဝေါဒ္ဓိဟူသည်ကား။ကတပုရိသဿ။
အဘယ်မည်သော ယောက်ျားအား။ တုမှ။ သင်တို့ကို။ ဒဒါမိ။ပေးအံ့
နည်း။အတ္တနော။မိမိ၏။ အဝိပ္ပါယံ။အလိုကို။မေ။ငါ့အား။ အာရောလေ။
ကြားကြကုန်လော။ ဇတ္တကံ။ဤမျှလောက်ကို။ ဒဿာမိ။ပေးအံ့။ ဇတ္တကံ။
ဤမျှလောက်ကို။နဒဿာမိ။မပေးအံ့။ဣတိ။ဤသို့။စိတ္တံ။စိတ်ကို။ဥပ္ပါဒေန္တေနံ။
ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပဋိဝိဘတ္တာနာမ။ဝေဘန်အပ်သည်မည်သည်။
ဟောတိ။ဖြစ်၏။မဟံပန။ငါအားကား။ ဇေဝိမိ။ဤသို့သဘောရှိသောစိတ်
သည်။ နဟောဟိ။ မဖြစ်။ အထခေါ။ စင်စစ်သောကား။ သံဃိကာဝိယ။
သံဃာ၏ ဥစ္စာတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဂဏသန္တကာဝိယစ။ ဂိုဏ်း၏
ဥစ္စာတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သိလဝန္တေဟိ။သိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။
သဗ္ဗိံ။တကွ။ သာဓာနုဏာယေဝ။ ဆက်ဆံကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂၂၊ ၃

သက္ကန္တံယေဝပယိရူပါသာမိတိ၊ သက္ကန္တံယေဝပယိရူပါသာမိ ဟူသည်
 ကား၊ သာသက္ကန္တံ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟာမိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ စိတ္တိကာရေန၊
 ရိုသေသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမာမိ၊ ကပ်၏၊ အနန္တရိယံခေါ်ပန
 မံဘန္တေတိ၊ အနန္တရိယံခေါ်ပနမံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ဝေ၊ ဤသို့သွားခါတောဂဟပတိဘဂဝတာဓမ္မောဟူ၍၊ ယံအာရောစေန္တိ၊
 အကြင်ကြောင့်ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ကြားခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ မအံ
 အပ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနတ်
 ကြားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယံဥဏ္ဏတိ
 အကြင်တက်ကြွခြင်းကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ တံဝေ၊ ထိုစိတ်၏
 မတက်ကြွခြင်း သည်သာလျှင်၊ အနန္တရိယံ၊ အံတွယ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သာဓုသာဓုဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ သာဓုသာဓုဘိက္ခုဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဘိုး၊ ကိဉ္စာဝိအာမန္တေသိ၊ အကယ်၍ကား
 ခေါ်တော်မူ၏ရှင်၊ ပနကထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ခေါ်တော်မူသော်လည်း၊ ဥပါ
 သကသေဝ၊ ဥပ္ပအမည်ရှိသောသူကြွယ်အားသာလျှင်၊ ဝေယျာကဏှံ၊
 ကြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပဟံသနေ၊ ရွှင်ခြင်း၌၊ သေသေသော
 သာဓုကာရော၊ ဤသို့သော ကောင်းချီး ပေးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၂၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နာဂဝနေတိ၊ နာဂဝနေဟူသည်ကား၊
 တဿသေဋ္ဌိနော၊ ထိုဥပ္ပအမည်ရှိသောသူဌေး၏၊ နာဂဝနံနာမ၊ နာဂဝနံ
 အမည်ရှိသော၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 သော၊ ထိုဥပ္ပအမည်ရှိသောသူဌေးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနာဂဝနံအမည်ရှိသော
 ဥယျာဉ်၌၊ ဝုရောတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဂန္ဓမာလာဒိနံ၊ နံသာ ပန်း အစရှိသည်
 တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဥယျာနကိဋ္ဌိကံ၊ ဥယျာဉ် ကစားခြင်း
 ကို၊ ကိဋ္ဌိတုကာမော၊ ကစားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တိာ၊ သွား၍၊ ပါရိစာရိယ
 မာနော၊ စမ္ပဟံ ဓမ္မ၊ လျော်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
 အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဒဿနေနေဝ၊ မြင်ခြင်း၌သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊
 အဿ၊ ထိုဥပ္ပအမည်ရှိသော သူဌေးအား၊ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသိဒိ၊ ကြည်၏၊ သုရာပါနေန၊ သေသောကံ
 သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နမဒေါစ၊ ဖြစ်သော မူးယစ်ခြင်းသည်လည်း၊ တင်္ဂဏံယေဝ၊
 ထိုစိတ်ကြည်သော ခဏ၌သာလျှင်၊ ပဟိယိ၊ ပျောက်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာ

ဘုရားကိုမြင်သဖြင့် စိတ်၏ကြည်ခြင်း သေမူးယစ်ခြင်း ပျောက်ခြင်းကို၊
 သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့သဟဒဿနေနေဝ အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ဩဏောဇေသိန္တိ၊ ဩဏောဇေသိ ဟူသည်ကား၊
 ဥဒကံ၊ရေကို၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊
 အသုကောတိ၊ အသုကောဟူသည်ကား၊ အမုကော၊ ဤအမည်ရှိသော
 သူသည်၊သမဗိက္ခောဝဒေသိတိ၊သမဗိက္ခောဝဒေမိဟူသည်ကား၊ဣမဿ၊
 ဤသူအား၊ ထောကံ၊အတန်ငယ်၊ ဣမဿ၊ဤသူအား၊ ဗဟုကံ၊များစွာ၊
 ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ဗိတ္တနာနတ္တံ၊စိတ်၏အထူးကို၊ နကရေ၊မိ၊ မပြု၊ပန၊စင်စစ်
 သော်ကား၊ ဒေယျမေဓံ၊ သွာတွယ်ဖြစ်သောဝတ္ထုကို၊ ကေသဒိသံ၊ထပ်တူ
 ထပ်မျှ၊ကရေ၊မိ၊ပြု၏၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊
 ပြု၏၊အာရောစေန္တိတိ၊အာရောစေန္တိဟူသည်ကား၊အာကာသေ၊ကောင်း
 ကင်၌၊ဋ္ဌတွာ၊တည်၍၊အာရောစေန္တိ၊ကြားကုန်၏၊ နတ္ထိတံသံယောဇနန္တိ၊
 ဣမိနာ၊နတ္ထိတံသံယောဇနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ဥပါသကော၊ဥဂ္ဂမည်သော
 ဒါယကာသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရေတိ၊ကြား၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဟတ္ထကောအာဇ္ဇဝကောတိ၊ ဟတ္ထ
 ကောအာဇ္ဇဝကောဟူသည်ကား၊အာဇ္ဇဝကယက္ခဿ၊အာဇ္ဇဝကဘိလူး၏၊
 ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထဟိ၊လက်
 တော်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပန္နိန္တိတတ္တာ၊ ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟတ္ထ
 ကောတိ၊ ဟတ္ထကဟူ၍၊ သန္ဓနာမော၊ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ရာဇ
 ကုမာရော၊မင်းသားတည်း၊သီလဝါတိ၊သီလဝါဟူသည်ကား၊ပဉ္စသီလ
 ဒသသီလေန၊ငါးပါးသောသီလ ဆယ်ပါးသောသီလဖြင့်၊သီလဝါ၊သီလ
 ရှိ၏၊စာဂဝါတိ၊စာဂဝါဟူသည်ကား၊ စာဂသမ္ပန္နော၊စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံ၏၊ကမ္မိတ္ထဘန္တေတိ၊ ကမ္မိတ္ထဘန္တေဟူသည်ကား၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
 ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္ထဗျာကရဏဋ္ဌာနေ၊ဤသို့ကြားတော်
 မူသောအခါ၌၊ဇေတ္ထိ၊အသိနည်း၊ အပ္ပိန္နောတိ၊ အပ္ပိန္နောဟူသည်ကား၊
 အဓိဂမပ္ပိန္န တာယ၊ရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်ဖြင့်ယုတ်သောအလိုမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊အပ္ပိန္နော၊အလိုနည်းသည်မည်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဥပါသက သတေဟိတိ၊
 ပဉ္စမတ္ထေဟိဥပါသကသတေဟိဟူသည်ကား၊သောတာပန္နသုကဒါဂါမိ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂၇၀

နံယေဝ၊ သောတာပနံ သကဒါဂေါသယျင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယသာဝ
ကဥပါသကာနံ၊ အရိယသတပည့်ဖြစ်သော ဒါယကာတို့၏၊ ပဉ္စဟိသတေ
ဟိ၊ ငါးရာတို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊
ထမင်းနံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓမာလ ဝဏ္ဏရုဏ္ဏာနိ၊ နံ့သာ ပန်း
အဆင်းအမွှာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ မှီ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား မှီတော်မူရာ
အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊ နိတိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊ နိဟူသည်
ကား၊ သင်္ဂဗျာနုကာရဏာနိ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း၏အကြောင်းတို့တည်း၊ တေ
ဟာဟန္တိ၊ တေဟာဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေဟိ၊ ထို
လေးပါးသောသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ တံဒါနေနသင်္ဂဗျာမိတိ၊ တံဒါနေနသင်္ဂ
ဗျာမိ ဟူသည်ကား၊ နင်္ဂလဗလိဗဒ္ဓ ဘတ္တဗိဇာဒိနိဝေဝ၊ ထွန်နွားလား
ထမင်းမျိုးစေ့ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလာဒိနိဝေဝ၊ နံ့သာပန်း
အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်၏၊
ပေယျဝဇ္ဇေနာတိ၊ ပေယျဝဇ္ဇေနဟူသည်ကား၊ အမ္မ၊ အမိ၊ တာတာ၊ အမောင်၊
ဘာတာ၊ ညှိ၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဣတိအာဒိကေန၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ကဏ္ဍသုခေ
န၊ နား၌ချမ်းသာသော၊ မုဒုကေန၊ နူးညံ့သော၊ ဝိယဝစနေန၊ ချစ်ဘွယ်သော
စကားကိုဆိုသဖြင့်၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်၏၊ အတ္တစရိယာယာတိ၊ အတ္တ
စရိယာယဟူသည်ကား၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ ဒါနေနဝါ၊ ပေးသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိယဝစနေနဝါ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုသဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ကိစ္စံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တစရိယာယ၊
အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်သဖြင့်၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်ထိုက်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥပ္ပန္နကိစ္စနိဋ္ဌရုဏသင်္ခါတာယ၊ ဖြစ်သောကိစ္စ
ကိုထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တစရိယာယ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ခြင်း
ဖြင့်၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်၏၊ သမာနုတ္တတာယာတိ၊ သမာနုတ္တတာယ
ဟူသည်ကား၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ ဒါနာဒိဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမာနုတ္တ
တာယ၊ မိမိနှင့်ထပ်တူထပ်မျှရှိသဖြင့်၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်သင့်
သောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧကေတာ၊ တကွနက်၊ ခါဒနဝိဝ
နနိသဇ္ဇာဒိဟိ၊ စားခြင်းသောက်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိနှင့်၊ သမာနံ၊ ထပ်တူထပ်မျှကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ဂဗျာမိ၊ ခြီးမြှောက်
၏၊ ဒလိဒ္ဓဿ ခေါ်နောတထာသောတဗ္ဗမညန္တိတိ၊ ဒလိဒ္ဓဿခေါ်နောတ

ထာသောတဗ္ဗံမညန္တိဟူသည်ကား၊ ဒလိဒ္ဓဿ၊ ဆင်းရဲသောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ ယထာ၊ အော်မေ့ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒါတုံဝါ၊ ပေးခြင်း၊ ဌါလည်းကောင်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို၊ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်း၊ ဌါလည်းကောင်း၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတွင်းနိုင်သော၊ ဒလိဒ္ဓဿ၊ ဆင်းရဲသောသူအား၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ဟူ၍၊ နောမညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်၊ မမပန၊ အကျွန်ုပ်အားကား၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ ဒိန္နောဝါဒေ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမ၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနုဿသနိ၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်းကို၊ အတိတ္တမိတဗ္ဗံ၊ လွန်အပ်၏ဟူ၍၊ နမညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်၊ ယောနိခေါတျာယန္တိ၊ ယောနိခေါတျာယံဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသို့လေးပါးသောသင်္ဂဟတို့ဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဥပါယောခေါ၊ လျောက်ပတ်သော အကြောင်းသာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဋီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုပိသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌လည်း၊ မိဿကာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ရောကုန်သော၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သီလစာဂပညာ၊ သီလစာဂပညာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အတ္ထုပပရိက္ခိတာဟောတိတိ၊ အတ္ထုပပရိက္ခိတာဟောတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိသည်ကို၊ ကာဏောကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတာ၊ ရူးစင်းဆင်ခြင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မိဿကာ၊ ရောနှောကုန်သော၊ သဒ္ဓါသီလစာဂါ၊ သဒ္ဓါသီလစာဂတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဥဇ္ဈတ္တိဗလာတိ၊ ဥဇ္ဈတ္တိဗလာဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈာနဗလာ၊ အယုတ်အားဖြင့်ရှုခြင်းတည်းဟူသောအားရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယံပစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ နအာဟ၊ မဆို၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာနမေဝ၊ အယုတ်အားဖြင့်ရှုခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဗလံ၊ အားတည်း၊ နိဇ္ဈတ္တိဗလာတိ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂ ၃၀၃

နိဇ္ဈတ္တိဗလောဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာနတ္ထနိဇ္ဈာပနံယေဝ၊ အကျိုးရှိသည်
အကျိုးမရှိသည်ကို ရှုခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဗလံ၊ အားတည်း၊ ပဋိသင်္ခါ န
ဗလောတိ၊ ပဋိသင်္ခါ နဗလောဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနဗလော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
တည်းဟူသောအားရှိကုန်၏၊ ခန္တိ ဗလောတိ၊ ခန္တိ ဗလောဟူသည်ကား၊ အဓိ
ဝါသနဗလော၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသောအားရှိကုန်၏။ ၊

၈၂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမာရုတ်၌၊ ဗလောနိတိ၊ ဗလောနိဟူသည်ကား၊ ဥာဏ
ဗလောနိ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအားတို့သည်၊ အာသဝါနံ ခယံ ပဋိဇာနာတိ
တိ၊ အာသဝါနံ ခယံ ပဋိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝနံ၏၊ အနိစ္စတောတိ၊ အနိစ္စတောဟူသည်ကား၊ ဟုက္ခာ
ဖြစ်ပြီး၍၊ အတာဝါကာရေန၊ မရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူ
တန္တိ၊ ယထာဘူတံဟူသည်ကား၊ ယထာသဘာဝတော၊ သဘောအား
လျော်စွာ၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယ ဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊
ဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အင်္ဂါရုကာ
သုပမာတိ၊ အင်္ဂါရုကာသုပမာ ဟူသည်ကား၊ သန္တာပနဋ္ဌေန၊ ပူပန်စေ
တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဣဒမကာမာ၊ ဤဝတ္ထုကာမကိလေ
သာကာမတို့ကို၊ အင်္ဂါရုကာသုယာ၊ မီးကျိုးရဖြင့်၊ ဥပမိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်
အပ်ကုန်၏၊ ဝိဝေကနိန္ဒန္တိ၊ ဝိဝေကနိန္ဒဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေ
န၊ ဗလသမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော၊ ဝိဝေကဋ္ဌ
န္တိ၊ ဝိဝေကဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇိတံ၊
ကြည်အပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ခုရိ
ဘူတံ၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နေက္ခမ္မာဘိရတန္တိ၊ နေက္ခမ္မာဘိရတံဟူ
သည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိရတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌ပွေ့ လျော်သော၊ ဗျန္တိဘူတန္တိ၊
ဗျန္တိဘူတံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတန္တဘူတံ၊ ယုတ်သောတဏှာဟု ဆိုအပ်
သောတရား၏ကင်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဧကဓေသနာပိ၊ တမိတ်အား
ဖြင့်လည်း၊ အနုလ္လိနံ၊ မကပ်ငြိသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကင်းသော၊ ဝိသံသံဋ္ဌံ၊ မနှိုး
နှောသော၊ အာသဝဋ္ဌာနိယေဟိတိ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယေဟိဟူသည်ကား၊
သမ္ပယောဂဝသေန၊ သမ္ပယောဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာ
သဝေါတရားတို့၏၊ ကာရုဏာဘူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊

ကိလေသဓမ္မေဟိ၊ ကိလေသာတရားတို့မှ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗျန္တိဘူတန္တိ၊ ဗျန္တိဘူတံဟူသည်
 ကား၊ ပိဂတံ၊ ယုတ်သောတဏှာဟုဆိုအပ်သောတရား၏ကင်းခြင်းသို့၊
 ဘူတံ၊ ရောက်သော၊ နိတဏှံ၊ တဏှာမှကင်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 အာသဝဋ္ဌာနိယေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဘူမကဓမ္မေဟိ၊ တေဘူမကဖြစ်ကုန်
 သောတရားတို့နှင့်၊ ကုတောသံယုတ္တံ၊ အတယ်မှာယှဉ်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ အရိယ
 မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရော၊ လောကီလောကုတ္တရ
 ရောသည်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ခဏော၊ ပြုသောအခွင့်၌၊ ကိစ္ဆာနိ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စ
 တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခဏကိစ္စော၊ ခဏ
 ကိစ္စမည်၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လဘိတွာဝ၊ ရ၍သာလျှင်၊ ကိစ္ဆာနိ၊ ကိစ္စ
 တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 ကို၊ ဩပသမိကောတိ၊ ဩပသမိကော ဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပသမာ
 ဝဟော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ ပရိနိဗ္ဗာနိကော
 တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနိကောဟူသည်ကား၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနကရော၊ ကိလေသာ
 တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ စတုမဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတံ၊ လေးပါးသော
 မဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗောမိံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်
 သောဉာဏ်သို့၊ ဂစ္ဆတိသမ္ဘာဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗောဂေါမိ၊ သဗ္ဗောဂေါမိမည်၏၊ ဒိဃာယုကံဒေဝနိကာယန္တိ
 ဣဒံ၊ ဒိဃာယုကံဒေဝနိကာယံဟူသောဤစကားကို၊ အသည်၊ အသည်
 သတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေဝနိကာယံ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ အဝိညာတာရေသုတိ၊ အဝိညာတာရေသုဟူသည်ကား၊ အတိ
 ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အဝိညာသု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို မသိနိုင်ကုန်သော၊
 သုပ္ပဝေဒိတေတိ၊ သုပ္ပဝေဒိတေဟူသည်ကား၊ သုကထိတေ၊ ကောင်းစွာ
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အန္တရာယိကာတိ၊ အန္တရာယိကာဟူသည်
 ကား၊ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ခဏောဝေမာ

၈-အဋ္ဌကနီပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂၅ ဝ ၅

ဥပစ္စဂါတိ၊ ခဏောဝေမာဥပစ္စဂါဟူသည့်ကား၊ လခွေး၊ ရအပ်သော၊ အယံ
 ခဏော၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဇ္ဈဏသည၊ မာအတိက္ကဋ္ဌိ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဣခစေနံ
 ဝိရာဇေတိကိ၊ ဣခစေနံဝိရာဇေတိဟူသည့်ကား၊ ကောမိ၊ တရံတယောကံ
 သော၊ ပမတ္တစာရိ၊ မေဇေျာသောအားဖြင့်ကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်၊ ဣခ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဣမံခဏံ၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဇ္ဈဏကို၊ လဘိတွာပိ၊
 ရလျက်လည်း၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ နိယမတံ၊ မြဲသည်၏
 အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်တရားကို၊ သစေဝိရာဇေတိ၊
 အကယ်၍ ချွတ်ယွင်းစေအံ့၊ သစေနသမ္ပာဒေတိ၊ အကယ်၍မပြီးစေအံ့၊
 အတိတက္ကောတိ၊ အတိတက္ကောဟူသည့်ကား၊ ဟံသပိတက္ကော၊ ပယုတ်သော
 အကျိုးစီးပွားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတ္တံအနုတပေဿတိတိ၊ ဝိရတ္တံအနုတပေဿ
 တိဟူသည့်ကား၊ ဝိရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သောဝိဿ
 တိ၊ စိုးရိမ်လတ္တံ့၊ ဟိတံပါကဋ်ကဗျောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြဦးအံ့၊
 အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊ ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းဝယ်အပ်သော
 ဥစ္စာသည်၊ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကော၊ တယောကံ
 သော၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်မိုက်သည်၊ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားဘူး၊ အညေ၊
 တပါးသော လိမ္မာသောကုန်သည်တို့သည်၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဂဏ္ဍေယျ၊
 ယူကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုလိမ္မာသောကုန်သည်တို့အား၊ တံ၊ ထိုယူအပ်
 သောရောင်းဝယ်အပ်သော ဥစ္စာသည်၊ အဋ္ဌဂုဏံပိ၊ ရှစ်ဆတက်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒသဒဂုဏံပိ၊ ဆယ်ဆတက်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဣတရော၊ ကုန်သည်မိုက်သည်၊
 မမ၊ ငါအား၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ အတိက္ကဋ္ဌော၊ လွန်လေပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုတဗျေယျယထာ၊ နောင်တဖန်ပူပန်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ
 ထိုအတူ၊ ယော၊ အကြင် မေဇေျာသော အားဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသောသူ
 သည်၊ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ခဏံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဇ္ဈဏကို၊ လဘိတွာ၊
 ရလျက်၊ အပ္ပမ္ဘိပဇ္ဇန္တော၊ မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း
 တရား၏၊ နိယာမတံ၊ မြဲသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အရိယမဂ်တရား
 ကို၊ ဝိရာဇေတိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ သော၊ ထိုမေဇေျာသော အားဖြင့်ကျင့်
 လေ့ရှိသောသူသည်၊ အယံဝါဏိဇောဝ၊ ဤကုန်သည်မိုက်ကဲ့သို့၊ အတိ-
 တက္ကော၊ လွန်သော အကျိုးစီးပွားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အနု
 တဝိဿတိ၊ နောင်တဖန်ပူပန်ရလတ္တံ့၊ သောဝိဿတိ၊ စိုးရိမ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိဉ္စတိယျော၊ စဉ်းငယ်ဆို

ဘွယ်ရှိသေး၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝုတော၊ အဝိဇ္ဇာသည်ပိတ်ဆို့အပ်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာနိဝုတောအစရှိသောစကားသည်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ပစ္စဝိဒန္တိ၊ ပစ္စဝိဒုံဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိန္နိ၊ သု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်ပြီ။ သံဝရာတိ၊ သံဝရာဟူသည်ကား၊ သီလသံဝရာ၊ သီလကံစောင့်စည်းခြင်းတို့သည်၊ မာရဓေယျပရာနူဂေတိ၊ မာရဓေယျပရာနူဂေဟူသည်ကား၊ မာရဓေယျသစ်၊ ဟိတံ၊ မာရ်၏အရာဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသာရာသို့၊ အနူဂတေ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ပါရုံဂတာတိ၊ ပါရုံဂတာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဂတာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ယေပတ္တာအာသဝက္ခယန္တိ၊ ယေပတ္တာအာသဝက္ခယံဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အရဟတ္တပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇိတရား၊ ဝဇ္ဇိကင်းရာတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ စေတိသူတိ၊ စေတိသူဟူသည်ကား၊ စေတိနာမကင်္ဂါနံ၊ စေတိအမည်ရှိကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္ထာ၊ နေရာအရပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓဝေါဟာရေ၊ ဤသို့စေတိဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ရုဋ္ဌေ၊ တိုင်း၌၊ ပါစိနဝံသဒါယေတိ၊ ပါစိနဝံသဒါယေဟူသည်ကား၊ ဒသဗလဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူရာအရပ်မှ၊ ပါစိနဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဝံသဒါယေ၊ ဝါးရုံတော၌၊ နိလောတာသေဟိ၊ စိနးညှိသောအရောင်ရှိကုန်သော၊ ဝေဠုဟိ၊ ဝါးရုံတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓေ၊ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဧဝံစေတသောပရိဝိတက္ကောဥဒပါဒိတိ၊ ဧဝံစေတသောပရိဝိတက္ကောဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဌမအန္တောဝဿမိယေဝ၊ ပဌမဝါ၏ အတွင်း၌ ပင်လျှင်၊ သမေပတ္တိလာတိ၊ သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဟဿလောကဓာတုဒဿနသမတ္တံ၊ တထောင်သောလောကဓာတ်ကို ဖြစ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိကိရ၊ ဖြစ်စေသတတ်၊ သော၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရံဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အာရုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဝိဟာပတိဝဂ်၊ ၂၂၅ ၈၇

ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏
 မျက်စိအမြင်တို့ လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ ရူပါဝရရသာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဒိဗ္ဗ
 ဝိဟာရကိုမိုသော၊ စက္ခုနာ၊ အဘိညာဉ်စက္ခုဖြင့်၊ သဟဿလောကံ၊
 တထောင်သော လောကကို၊ ဩလောကေမိ၊ ကြည့်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဒ္ဓံခေါ၊ အားထုတ် ပြီးသည် သာလျှင် တည်း၊
 အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုးမေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံသို့
 ကပ်၍တည်၏၊ အသံမုဋ္ဌာ၊ မမေးလျှော့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်
 သည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်း၏၊ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်
 သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်၏၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိ၏၊
 အထစပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိသည်၊ အနုပါဒါယ၊
 တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် တရံတခုသော အာရုံကိုမစွဲလမ်းမှု၍၊ အာသဝေဟိ၊
 အာသဝတို့မှ၊ နဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိသုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ အာရသော အနုရုဒ္ဓံ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ (ပ)၊ ဩလောကေမိ၊ ကြည့်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့
 သောဝိတ်အကြံသည်၊ ယံဟောတိ၊ အကြင်ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ တေ၊ သင့်အား၊ မာနသ္မိံ၊ မာန၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရသော
 အနုရုဒ္ဓံ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဒ္ဓံခေါ၊
 အားထုတ်အပ်သည် သာတည်း၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိ၏၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ သင့်အား၊ ယံဝိဟောတိ၊ အကြင်သို့မူလည်းဖြစ်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဥဒ္ဓစ္စသ္မိံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အာရသော အနုရုဒ္ဓံ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အထစပန၊ စင်စစ်သော်လည်း၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလမ်းမှု၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသ
 ဝတို့မှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင့်အား၊ ယံဝိ
 ဟောတိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင့်အား၊
 ကုက္ကုစ္စသ္မိံ၊ ကုက္ကုစ္စ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမေခဓမ္မေ၊ ဤမာနအစရှိသော တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေခဓမ္မေ၊ ဤမာနအစရှိသော တရားတို့ကို၊ အမနသိ
 ကရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမှု၍၊ အမတာယ ဓာတုယာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဓာတ်၌
 ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပသံဟရတု၊ ဆောင်လော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆောင်ခြင်းသည်၊

ဝတ၊ စင်စစ်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအခွေရုဒ္ဓါမထေရ်
အား၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအခွေရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊
ပန်လျှောက်၍၊ စေတိရဋ္ဌံ၊ စေတိတိုင်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုလျက်၊ အနုမာသံ၊ လခွဲကို၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံဖြင့်၊
ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ သော၊ ထိုအခွေရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ပဓာနဝေဂနိမ္မ
ထိတတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၏အဟုန်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော ကိုယ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
ကေဿ၊ တခုသော၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗဿ၊ ဝါးချုံ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အခံ၌၊ နိသီဒိ၊ နေ၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအခွေရုဒ္ဓါမထေရ်အား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊
စိတ်၏၊ အယံပရိဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏၊
သေသော၊ မဟာဝုရိသဝိတက္ကော၊ ဤသောကျားမြတ်၏ အကြံသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပိစ္ဆဿာ
တိတ္ထေ၊ အပ္ပိစ္ဆဿဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ပစ္စယပ္ပိစ္ဆော၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌
ယုတ်မာသောအလိုမရှိသောရဟန်းလည်းကောင်း၊ အဓိဂမပ္ပိစ္ဆော၊ ရအပ်
သောချာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၌ ယုတ်မာသော အလိုမရှိသော ရဟန်းလည်း
ကောင်း၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆော၊ ပရိယတ်၌ ယုတ်မာသော အလိုမရှိသော
ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဓုတင်္ဂိပ္ပိစ္ဆော၊ ဓုတင်အကျင့်၌ယုတ်မာသော အလို
မရှိသောရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော
အပ္ပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသောအလိုမရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအပ္ပိစ္ဆ တို့တွင်၊ ပစ္စယပ္ပိစ္ဆော၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌
ယုတ်မာသောအလိုမရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဗဟု၊ များစွာကို၊ ဒေန္တေ၊ ပေး
သည်ရှိသော်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊
ဒေန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ အပ္ပတရံ၊ အလွန်အနည်းငယ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊
ယူ၏၊ အနဝသေသဂ္ဂါဟိ၊ အကြွင်းမဲ့ခံယူလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
အဓိဂမပ္ပိစ္ဆော၊ ရအပ်သောချာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၌ယုတ်မာသောအလိုမရှိ
သောရဟန်းသည်၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကဏ္ဍရောဝိယ၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကမထေရ်ကဲ့သို့၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ အဓိဂမံ၊ ရအပ်သောချာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ အညေသံ၊ တပါး
သောသူတို့အား၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆော၊
ပရိယတ်၌၊ ယုတ်မာသော အလိုမရှိသော ရဟန်းသည်၊ တေပိဋကော၊

၁-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂၆၈၉

မိစ္ဆကတ်သုံးပုံကို ဆောင်တတ်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊
 ဗဟုဿုတာဘာဝံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတု
 ကာမော၊ သိစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ နဟောဟိ၊ မဖြစ်၊ ကောဝိယ၊ အဘယ်
 မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာကေတတိ၊ သက္ကေတရောပိယ၊ သာကေတ
 ပြည်၌တိ၊ သမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ရတင်္ဂပိန္နော၊ ရတင်အကျင့်၌ယုတ်မာ
 သောအလိုမရှိသောရဟန်းသည်၊ ရတင်္ဂပရိဟရဏာဘာဝံ၊ ရတင်အကျင့်ကို
 ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဇာနိတုံ၊ သိစေ
 ခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 နွေဘာတိကက္ကေရေသု၊ ညီနောင်ဖြစ်သော မထေရ်တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကက္ကေ
 ရောပိယ၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သောမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ပိသုဒ္ဓိ
 မဂ္ဂေ၊ ပိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အယံဓမ္မောတိ၊ အယံဓမ္မောဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တရုဏာနိဂ္ဂဟဏေန၊ ထင်ရှားသောရုဏ်ကျေးဇူးကို
 လျှိုဝှက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒိုဂ္ဂဟဏေ၊ ခံယူခြင်း၌၊ မတ္တညတယစ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို သိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိန္နဿ၊ ယုတ်မာသော
 အလိုမရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံနဝလောကုတ္တရဓမ္မော၊ ဤ
 ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ မဟိန္နဿ၊
 ကြီးသောယုတ်မာသောအလိုရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ နောသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်
 စုံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဝါကျတို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဘွဉ်အပ်၏
 သန္တုဋ္ဌဿာတိ၊ သန္တုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သန္တောသေဟိ၊ ရောင့်ရဲ
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသောရဟန်းအား၊ ပရိဝိတ္တဿာတိ၊ ပရိ
 ဝိတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ ကာယဝိတ္တ ဥပဓိဝိဝေကောဟိ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏
 ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထို
 သုံးပါးသောဝိဝေကတို့တွင်၊ ကာယဝိဝေကောနာမ၊ ကာယဝိဝေကမည်
 သည်ကား၊ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊ အချွေအရံတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်
 ကိုးပါးနာဓေတွာ၊ ဖယ်ဖျောက်၍၊ အရဟ္တ ဝတ္ထု ဝသေန၊ ရှစ်ပါးသောအာ
 ရဟ္တ ဝတ္ထု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကိဘာဝေါ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်တည်း၊ ဧကိ
 ဘာဝမက္ကေနေဝ၊ တယောက်တည်း၏အဖြစ်မျှဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မံ၊ ရဟန်း
 တို့၏ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နနိပ္ပန္နတိ၊ မပြီးသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
 ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊
 ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံ၊ ဤသို့ပြည့်စုံခြင်း

သည်။ စိတ္တဝိဝေကောနာမ၊ စိတ္တဝိဝေကမည်၏။ သမာပတ္တိမတ္တေနေဝ၊
သမာပတ်မျှဖြင့်သာသျှင်၊ ကမ္မံ၊ ရဟန်းတို့၏ပြာဗ္ဗဟိကိစ္စသည်၊ နနိပ္ပဇ္ဇတိ၊
မပြီးသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိ
သန္တိဒါဟိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊
ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊
ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပမိဝိဝေကောနာမ၊ ဥပမိဝိဝေက
မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယဝိဝေ
ကောစဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ (ပ) ဝိသင်္ခါရဂတာနန္တိ၊ ကာယဝိဝေကောစ
ဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ (ပ) ဝိသင်္ခါရဂတာနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
နေက္ခမ္ဘာဘိရတာနံ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌မ္ပေ၊ လျော်ကန်သော
ဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌တည်သော ကိုယ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏၊ ကာယဝိဝေကောစ၊ ကာယဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ပရမဝေါဒါန
ပတ္တာနံ၊ မြတ်သော ဖြူစင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ပရိသုဒ္ဓိပိတ္တာနံ၊ စင်
ကြယ်သောစိတ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စိတ္တဝိဝေကောစ၊ စိတ္တဝိဝေက
လည်းကောင်း၊ နိရုပဓိနံ၊ ကင်းသောဥပမိရှိကုန်သော၊ ဝိသင်္ခါရဂတာနံ၊
သင်္ခါရကင်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥပမိဝိဝေ
ကောစ၊ ဥပမိဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဝိဝေကာ၊ ဝိဝေကတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်္ဂဏိကာရာ
မဿာတိ၊ သင်္ဂဏိကာရာမဿဟူသည်ကား၊ ဂဏသင်္ဂဏိကာယစေတ၊
ချွေရံပရိသတ်တည်းဟူသောအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်ရင်းခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ ကိလေသသင်္ဂဏိကာယစ၊ ကိလေသတည်းဟူသော
ပေါင်းဖော်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရုတဿ၊ မ္ပေ၊ လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
အာရုဒ္ဓဝိရိယဿာတိ၊ အာရုဒ္ဓဝိရိယဿဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိ
ကဝိရိယဝသေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ အာရုဒ္ဓဝိရိယဿံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဥပဋ္ဌိတသတိဿာတိ၊ ဥပဋ္ဌိတသတိဿဟူသည်ကား၊ စတုဿတိပဋ္ဌာန
ဝသေန၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတသတိဿ၊
အာရုံသို့ကပ်၍တည်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာဟိတဿာတိ၊
သမာဟိတဿဟူသည်ကား၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တဿ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိ
သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညဝတောတိ၊ ပညဝတောဟူသည်ကား၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသနာ-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၂၂၂၉၁

ကမ္မဿကတာပညာယကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်
သောပညာဖြင့်၊ ပညဝတော၊ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာဓုသာဓုတိ
ဇံ၊သာဓုသာဓုဟူသောဤစကားကို၊ ထေရဿ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်
၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊သမ္ပဟံသေန္တော၊ရှင်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ဣမံအဋ္ဌမန္တိဇံ၊ဣမံအဋ္ဌမံဟူသောဤစကားကို၊သတ္တ
နိမိလဒ္ဓပုရိဿ၊ချနစ်လုံးသောရွှေအိုးကို ရသောယောကျ်ားအား၊ အဋ္ဌမံ၊
ရှစ်လုံး ခြောက်သော ရွှေအိုးကို၊ ဒေန္တောဝိယ၊ ပေးသိသကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ သတ္တမဏိရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးသောပတ္တမြားရတနာတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သတ္တဟတ္ထိရတနာနိ၊ ခုနစ်စီးသော ဆင်ရတနာတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ သတ္တအဿရတနာနိ၊ ခုနစ်စီးသော မြင်းရတနာတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ လဒ္ဓပုရိဿဿ၊ ရသောယောကျ်ားအား၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုခြောက်
သောပတ္တမြားရတနာ ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာကို၊ဒေန္တောဝိယ၊ပေးဘိ
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သတ္တမဟာပုရိသ ဝိတက္ကေ၊ ခုနစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ ကြံခြင်းတို့ကို၊ ဝိတက္ကေတွာ၊ကြံ၍၊ဌိတဿ၊တည်
သောအနုရုဒ္ဓါ မထေရ်အား၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုခြောက်သော၊ မဟာပုရိသ
ဝိတက္ကံ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏ အကြံကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိပ္ပပဉ္စာရာမဿာတိ၊ နိပ္ပပဉ္စာရာ
မဿဟူသည်ကား၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ပပဉ္စ ရဟိတတ္တာ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသော ပပဉ္စတရားမှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပ္ပပဉ္စသင်္ခါ
တေ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပပဉ္စတရား၏ မရှိရာဟု ဆိုအပ်
သော၊ နိဗ္ဗာနံပဒေ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းတရား၌၊ အာဝိရ
တဿ၊ အလွန်မွေ့လျော်သောသူအား၊ ဣတရံ၊ဤမှတပါးသောနိပ္ပပဉ္စာ
ရတနာနောဟူသောပုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ထိုနိပ္ပပဉ္စရာမဿဟူသောပုဒ်၏
သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ဝေဝစ်တည်း၊ ပပဉ္စာရာမဿာတိ၊ပပဉ္စာရာမဿဟူ
သည်ကား၊ ယထာဝရက္ကသု၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော၊ ပပဉ္စေ
သု၊ပပဉ္စတို့၌၊အာဝိရတဿ၊အလွန်မွေ့လျော်သောသူအား၊ ဣတရံ၊ဤမှ
တပါးသောပပဉ္စရတိနောဟူသောပုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ထိုပပဉ္စရာမဿ
ဟူသောပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ဝေဝစ်တည်း၊ ယတောတိ၊ယတောဟူ
သည်ကား၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊
တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ နာနာရက္ခာနန္တိ၊ နာနာရက္ခာနံဟူသည်ကား၊ နိလပီတ
လောဟိတောဒါတဝဇ္ဇေဟိ၊ညှိသောအဆင်း ရွှေသောအဆင်း နိသော

အဆင်းဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ နာနာရေစနေဟီးအထူးထူးသောဆိုး
ရည်တို့ဖြင့်၊ ရေတ္တာနံ၊ ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ပံသုကူလန္တိ၊ ပံသုကူလံဟူသည့်
ကား၊ တေဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပါးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ခေတ္တ
သု၊ သင်္ကန်း၏ခေတ်တို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ပံသုကူလစိဝရံ၊ ပံသုကူဖြစ်
သောသင်္ကန်းသည်၊ ခါယိဿတိတိ၊ ခါယိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဗ
ဒ္ဓသမယာဒိသု၊ နံနက်အခါအစရှိသည်တို့တွင်း၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ယံ၊ အကြင်သင်္ကန်းကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထို
အခါ၌၊ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပန္တဿ၊ ရုံသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
သောဒုဿကရဏ္ဏကော၊ ထိုဝုဆိုးထည့်သောကြုတ်သည်၊ မနောပေါ၊ နှလုံး
ကိုပွားစေတတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတံယထော၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာပိ၊ ထိုအတူလည်း၊ စိဝရသန္တောသမဟာအရိယဝံသေန၊ သင်္ကန်း
၌ရောင့်ရဲခြင်းတည်းဟူသောမြတ်သောအရိယဝံသတရားဖြင့်၊ တုဋ္ဌဿ၊
နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောဝုတ္တုလ်အား၊ ပံသုကူလစိဝရံ၊
ပံသုကူသင်္ကန်းသည်၊ ခါယိဿတိဥပဋ္ဌတိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ ရတိယာ
တိ၊ ရတိယာဟူသည်ကား၊ ရတိအတ္ထာယ၊ ဝေဠုလျော်ခြင်းဟူသောအကျိုး
ငှါ၊ အပရိတဿာယာတိ၊ အပရိတဿာယဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိပရိ
တဿာနာဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တင်မကံခြင်းတို့ဖြင့်၊ အပရိ
တဿနတ္ထာယ၊ မတပ်မက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဗောသုဝိဟာရာယာတိ၊ ဗောသုဝိ
ဟာရာယဟူသည်ကား၊ သုဝိဟာရတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေရဲခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ ဩက္ကမနာယနိဗ္ဗာနဿာတိ၊ ဩက္ကမနာယနိဗ္ဗာနဿ ဟူသည်ကား၊
အမတံ၊ အမြိုက်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဩတရေဏတ္ထာယ၊
သက်ဝင်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပန္တိ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပံဟူသည်
ကား၊ ဂါမနိဝမရာဇဋ္ဌာနိသု၊ ရွာ နိရုံးမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဇဗ္ဗဗလံ၊ မြင်း
ခေါင်း၏အစွမ်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ စာရုပ္ပဒိုပါဒိယာ၊ အိမ်စဉ်အားဖြင့်၊
စရန္တေန၊ ထည့်လည်သောရဟန်းသည်၊ လဒ္ဓပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ၊
ရအပ်သောတအိမ် တဆုတ်တဆုတ်မျှသောဆွမ်းသည်၊ ခါယိဿတိတိ၊
ခါယိဿတိဟူသည်ကား၊ တဿဂဟပတိနော၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ နာနဂ္ဂ
ရသဘောဇနံ၊ အထူးထူးသောမြတ်သောအရသာရှိသောဘောဇဉ်သည်
ဥပဋ္ဌာတိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌတိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ သန္တုဋ္ဌဿဝိဟ
ရတောတိ၊ သန္တုဋ္ဌဿဝိဟရတော ဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍုပါတသန္တော
သမဟာအရိယ ဝံသေန၊ ဆွမ်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း တည်းဟူသော မြတ်

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်။ ၉၃

သောအရိယဝံသ တရားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရတော၊ နေသောရဟန်းအား၊ ရုက္ခမူလသေနာသနံခါယိဿတိတိ၊ ရုက္ခ
မူလသေနာသနံ ခါယိဿတိ ဟူသည်ကား၊ တံဿ ဂဟပတိနော၊ ထို
သူကြွယ်အား၊ တေဘူမက ပါသာဒေ၊ ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌၊
ဂန္ဓကုသုမ ဝါသ သုဂန္ဓံ၊ နံသာဖြင့် ထုံခြင်း၊ ပန်းဖြင့် ထုံခြင်း တို့ဖြင့်
ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ရုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောပြာသာဒ်
သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင် ရင်းတည်းဟူ
သောကျောင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ သန္တုဋ္ဌဿာတိ၊
သန္တုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ သေနာသနသန္တေသ မဟာအရိယဝံသေ
န၊ ကျောင်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းတည်းဟူသော မြတ်သော အရိယဝံသတရား
ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသည် ဖြစ်၍၊ တိဏ သန္တရကောတိ၊ တိဏ
သန္တရကောဟူသည်ကား၊ တိဏဟိဝါ၊ မြက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဏဟိဝါ၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘုမိယံဝါ၊ မြေ၌လည်း
ကောင်း၊ ဗလကပါသာဏတလာနံ၊ ပျဉ်ချပ်ကျောက်ဖျာအပြင်တို့တွင်၊
အညတရသ္မိံဝါ၊ တပါးပါး၌ လည်းကောင်း၊ သန္တတ သန္တတေခင်း
အပ်သော အခင်းတည်း၊ ပူတိမုတ္တန္တိ၊ ပူတိမုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊
အမှတ်မရှိသော၊ မုတ္တံကျင်ငယ်ကို၊ ဒုဂ္ဂန္ဓတ္တာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တင်ဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ဂဟိတံဝိ၊ ယူအပ်သော်လည်း၊ ပူတိ
မုတ္တမေဝ၊ ကျင်ငယ်ပုပ်ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တုဋ္ဌဿဝိဟ
ရတောတိ၊ သန္တုဋ္ဌဿဝိဟရတောဟူသည်ကား၊ ဂိလာနပစ္စယဘောသန္တ
ပရိက္ခာရသန္တောသေန၊ သူနာတို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်သောအသက်၏အရံအတားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေး၌ရောင့်
ရဲခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောရဟန်း
အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပက္ခိပန္နော၊
ထည့်သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော
တော်မူ၍၊ ကတရသေနာသနေ၊ အဘယ်မည်သောကျောင်း၌၊ ဝသန္တဿ၊
နေသောအနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျော်
ပတ်သည်၊ ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ညေဝ၊ ထိုပါစီနဝံသမည်သောဝါး
တော၌ပင်လျှင်၊ ဝသန္တဿ၊ နေသောအနုရုဒ္ဓါအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း

၆၄

သည်။ သပ္ပာယ်၊ နေရာကပ်ပတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥက္ခာသိ၍၊ တေနဟိတွံအနုရုဒ္ဓါတိအာဒိ၊ တေနဟိတွံအနုရုဒ္ဓါဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဝိတ္တဿဝိဟရေတာတိ၊ ပရိ
 ဝိတ္တဿဝိဟရေတာဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပိဝေကေဟိ၊
 ပိဝေကတို့ဖြင့်၊ ပိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောအနု
 ရုဒ္ဓါအား။ ဥယျောဇနိကပ္ပဋိ သံယုတ္တန္တိ၊ ဥယျောဇနိကပ္ပဋိ သံယုတ္တိဟူ
 သည်ကား၊ ဥယျောဇနိကေ ဟေဝဝစနေဟိ၊ တိုက်တွန်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 တည်းဟူသောစကားတို့နှင့်၊ ပဋိသံယုတ္တိ၊ ယှဉ်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်းအစ
 ရှိသောပရိသတ်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာနဂမနကိရိယာယေဝ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသွား
 ခြင်းအမှုအရာကိုသာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ပပဉ္စနိရောဓေတိ၊ ပပဉ္စနိရောဓေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပဒေ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်
 သောအကြောင်းတရား၌၊ ပက္ခန္ဓတိတိ၊ ပက္ခန္ဓတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏ
 ကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးငင်၏၊ ပသီ
 ဒတိတိအာဒိသုဝိ၊ ပသီဒတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ အာရမ္မဏဝသေ
 နေဝ၊ အာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပသီဒနသန္တိဋ္ဌနမုစ္စနာ၊ ကြည်
 ညိုခြင်းကောင်းစွာတည်ခြင်းညွတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စေတိရဋ္ဌေ၊ စေတိတိုင်း၌၊ ပါဗိန
 ဝံသဒါယေ၊ အရှေ့ဝါးတော၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊
 အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်
 သော၊ အဋ္ဌမဟာပုရိသဝိတက္ကေ၊ ရှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်၏အကြံတို့
 ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘိသကဋ္ဌဝနမဟာဝိပာဝရေ၊ ဘိသကဋ္ဌအမည်ရှိသောဘိ
 လူးသည်၊ စောင့်ထိန်းအပ်သောတော၌ တည်သောကျောင်းကြီး၌၊ နိသီ
 ဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဝိတ္ထာရေန၊
 အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ မနောမယေနာတိ၊ မနော
 မယေနဟူသည်ကား၊ မနော၊ မိတ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတကာယောဝိ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သောကိုယ်ကိုလည်း၊ မနောမယောတိ၊ မနောမယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 မနေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဂတကာယောဝိ၊ သွားသောကိုယ်ကိုလည်း၊ မနောမယော
 တိ၊ မနောမယောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမေဤအရာ၌၊ မနေန၊ မိတ်ဖြင့်၊
 ဂတကာယံ၊ သွားသောကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနောမယေန
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယထာမေအဟုသင်္ကပ္ပေတိ၊ ယထာမေအဟုသင်္က
 ပ္ပေဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂဟပတိဝဂ်၊ ၆၅

ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုငါ၏အကြံဖြစ်သည်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာပုရိသဝိတက္ကံ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏အကြံကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုငါ၏အကြံဖြစ်သည်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်သတည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်တည်း၊ ။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အာသန္ဓဒါနံ၊ ဒေဝီတိ၊ အာသန္ဓဒါနံ၊ ဒေဝီဟူသည်ကား၊ ပတွာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ရေခံလာခြင်းကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဝီ၊ ပေး၏၊ အာဂတံ၊ ရေခံလာသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ယုတ္တံ၊ ယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ နိသီဒါ၊ ပေတွာ၊ နေစေ၍၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဝီ၊ ပေး၏၊ ဒဿမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နကိလမေတိ၊ မပင်ပန်းစေ၊ ဘယာတိ၊ ဘယာဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အဒါယကော၊ မပေးလှူတတ်၊ အကာရကော၊ တစ်စုံတစ်ခုသောကောင်းမှုကိုမပြုတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟဘယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်၊ အပါယဘယာ၊ အပါယ်ဘေးမှကြောက်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဒါယိမေတိ၊ အဒါယိမေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သေသော၊ ဤသူသည်၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို၊ အဒါယိ၊ ပေးဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဒေဝီ၊ ပေး၏၊ ဒဿတိမေတိ၊ ဒဿတိမေဟူသည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဒေဝီ၊ ပေး၏၊ သာဟုဒါနန္တိ၊ သာဟုဒါနံဟူသည်ကား၊ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်ကား၊ သာဓုသန္ဓရံ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစ ချီကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဿတ္တံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဒေဝီ၊ လှူ၏၊ ဝိတ္တာလင်္ကာရ၊ ဝိတ္တပရိက္ခာရတ္ထံ ဒါနံ၊ ဝိတ္တာလင်္ကာရ၊ ဝိတ္တ ပရိက္ခာရတ္ထံ ဒါနံ၊ ဒေဝီတိ၊

ဟူသည်ကား၊ သမထ ဝိပဿနာ စိတ္တဿ၊ သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်
သောစိတ်၏၊ အလင်္ကာရတ္ထဉ္ဇေဝ၊ တန်ဆာဟူသော အကျိုးငှါ လည်း
ကောင်း၊ ပရိက္ခာရတ္ထဉ္ဇေဝ၊ အခြံအရံအဆောင်အဦဟူသော အကျိုးငှါလည်း
ကောင်း၊ နေတိ၊ ပေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒါနံ၊ ဒါနသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မုဒုံ၊
နူးညံ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ယေန၊ အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
လခန္ဓါ၊ ရအပ်၏၊ သော၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ လခန္ဓံ၊ ရအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုဒုမိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊
အကြင်ပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊ သောပိ၊ ထိုပေးလှူ
တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မုဒုမိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မုဒုံ၊ နူးညံ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ တေနေဝ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ အဒန္တဒမနန္တိ၊ အဒန္တဒမနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဒန္တဒမနံ
ဒါနံ အဒါနံဒန္တဒမနံ ဒါနေနပိယဝါစေန ဥဏ္ဏမန္တိ နမန္တိ စာတိ၊ အဒန္တ
ဒမနံဒါနံ အဒါနံ ဒန္တဒမနံ ဒါနေနပိယဝါစေန ဥဏ္ဏမန္တိ နမန္တိ စဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အဒန္တဒမနံ၊ မယဉ်ကျေးသော
သူကိုဆုံးမတတ်၏၊ အဒါနံ၊ မပေးလှူခြင်းသည်၊ ဒန္တဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးပြီး
သောသူကိုပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဒါနေန၊ ပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိယ
ဝါစေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏမန္တိ စ၊ တက်လည်း
တက်ကြွကုန်၏၊ နမန္တိ စ၊ ညွတ်လည်းညွတ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဒါနေသု၊ ဤအလှူဒါနတို့တွင်၊ စိတ္တာ
လင်္ကာရ ဒါနမေဝ၊ သမထဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော စိတ်၏တန်ဆာ
အလိုငှါ ပေးလှူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
ပဌမသုတ်အဖွင့်ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၉၆

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သဒ္ဓါတိဣဒိနာ၊ သဒ္ဓါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
ယာယသဒ္ဓါယ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နေတိ၊ ပေးလှူ၏၊
သာသဒ္ဓါ၊ ထိုပေးလှူကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတရားကို၊ အမိဓေတာ၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ ဟိရိယန္တိ ဣဒိနာ၊ ဟိရိယံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယာယဟိရိယာ၊
အကြင် ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဟိရိ

ဖြင့်ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ သာဝ၊ ထိုပေးလှူကြောင်းဖြစ်သောဟိရိ
ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကုသလဉ္စဒါနန္တိ၊ ကုသလဉ္စဒါနံ
ဟူသည်ကား၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော
စေတနာသည်လည်း၊ ဒိဝိသန္တိ၊ ဒိဝိယံဟူသည်ကား၊ ဒိဝင်္ဂမံ၊ နတ်ပြည်
သို့သွားကြောင်းဟူ၍။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဒါနဝတ္ထုနိတိ၊ ဒါနဝတ္ထုနိဟူသည်
ကား၊ ဒါနကာရဏာနိ၊ အလှူပေးခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ ဓာန္တာဒါနံ
ဒေတိတိ၊ ဓာန္တာဒါနံဒေတိဟူသည်ကား၊ ပေမေန၊ ချစ်သဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒေတိ၊ လှူ၏၊ ဒေါသာတိ၊ ဒေါသာဟူသည်ကား၊ ဒေါသေန၊ မုန်းသဖြင့်၊
ကုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
မောဟာတိ၊ မောဟာဟူသည်ကား၊ မောဟေန၊ မိုက်သဖြင့်၊ မုဇ္ဈော၊ တွေ
ဝေသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဘယာတိ၊ ဘယာဟူသည်ကား၊
ဂရဟ ဘယေနဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
အပါယဘယေနဝါ၊ အပါယ်ဘေးမှကြောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
တဿတဿဝ၊ ထိုထိုဝတ္ထုမှသာလျှင်၊ ဘယေနဝါ၊ ကြောက်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကုလဝံသန္တိ၊ ကုလဝံသံဟူသည်ကား၊
ကုလပဝေဏီ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အဆက်အနွယ်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ နမဟပုလံဟောတိတိ၊ နမဟပုလံဟော
တိဟူသည်ကား၊ ခညပလေန၊ စပါးဝါးဖြင့်၊ မဟပုလံ၊ များသောအဝါးရှိ
သည်၊ နမဟာတိ၊ မဖြစ်၊ နမဟဿာဒန္တိ၊ နမဟဿာဒံ ဟူသည်ကား၊
အဿ၊ ထိုကောက်ပင်၏၊ ယံပိပလံ၊ အကြင်အဝါးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအဝါး၏၊ အဿာဒေါ၊ မဿာယာအပ်သောသဘော
သည်၊ မဟာ၊ များသည်၊ နမဟာတိ၊ မဖြစ်၊ မန္တဘဿံ၊ အနည်းငယ်သာယာ
အပ်သည်၊ မရနံ၊ ချို့မြို့နည်း၊ နမဟာတိ၊ မဖြစ်၊ နမဟာတိသေယျန္တိ၊ နမဟာ
တိသေယျံဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုကောက်ပင်၏၊ သေယျာပိ၊ မြတ်ခြင်း
သည်လည်း၊ နမဟာတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကောက်ပင်၏၊ ဂုဗ္ဘိ၊ ကြီးပွားခြင်း
သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သည်၊ နမဟာတိ၊ မဖြစ်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊
ဝိဟိတ္တ မ္တသံနိဝေသံ၊ ကောက်ပင်ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်၊ နမဟာတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဏ္ဌာမနိန္ဒာမိတိ၊ ဥဏ္ဌာ

မနိန္ဒာမိဟူသည်ကား၊ နိန္ဒတ္ထလဝသေန၊ အနိဝံ အမြင့်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝိသမတလံ၊ မညီညွတ်သောအပြင်ရှိသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 အရပ်တို့တွင်၊ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နသဏ္ဌာတိ၊
 မတည်၊ နိန္ဒေ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတိဗဟု၊ အလွန်များ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပါသာဏသက္ခရိကန္တိ၊ ပါသာဏ
 သက္ခရိကံဟူသည်ကား၊ ပတ္ထရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့၍၊ ဗြဟ္မဗိဇ္ဇိပါသာဏေဟိ၊
 တည်သောကျောက်ဖျာတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကမတ္တာဟိ၊ ငယ်သော
 အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သက္ခရာဟိ၊ ကျောက်စရစ်တို့နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဗြိသရန္တိ၊ ဗြိသရ်ဟူသည်ကား၊ ဥန္တိန္ဒ
 သောဏံ၊ ပေါက်သောဆားရှိသည်၊ နဝဂန္တိရသိတန္တိ၊ နဂေန္တိရသိတံ
 ဟူသည်ကား၊ တဒ္ဓတုမိတာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော မြေရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဂန္တိရာနူဂတံ၊ နက်သည်၏အဖြစ်သို့အစဉ်လိုက်သော၊ နဂ်လမဂ္ဂံ
 ထွန်ကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကသိတံ၊ ထွန်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ ဇာတ်ကောင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥတ္တာနနဂ်လမဂ္ဂမေဝ၊ တိမ်သောထွန်ကြောင်း
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နအာယသမ္ပန္နန္တိ၊ နအာယသမ္ပန္နံဟူသည်
 ကား၊ ဥဒကာဂမနသမ္ပန္နံ၊ ရေ၏ဝင်ရာအဝနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ နအပါယ
 သမ္ပန္နန္တိ၊ နအပါယသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်အဖျိ၌၊ ဥဒ
 ကနိဂ္ဂမနမဂ္ဂသမ္ပန္နံ၊ ရေ၏ထွက်ရာအဝနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 နမာတိကာသမ္ပန္နန္တိ၊ နမာတိကာသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကမဟန္တိဟိ၊
 ငယ်ငယ် ကြီးကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကမာတိကာဟိ၊ ရေမြောင်းတို့နှင့်၊
 သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နမရိယာဒသမ္ပန္နန္တိ၊ နမရိယာဒ
 သမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ ကေဒါရမရိယာဒါဟိ၊ ကန်သင်းအပိုင်းအခြားတို့နှင့်၊
 သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နမဟပ္ပလန္တိအာဒိနိ၊ နမဟပ္ပလံ
 ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပုဒ်တို့ကို၊ ဝိဟိဗလ
 ဝသေနဝ၊ ကောက်တည်းဟူသော အကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာ
 လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သမ္ပန္နေတိ၊ သမ္ပန္နေ ဟူသည်ကား၊
 ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်စုံသော၊ သမ္ပတ္တိ ယုတ္တေ၊ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊
 ပရုတ္တာ ဝိဇ သမ္ပဒါတိ၊ ပရုတ္တာ ဝိဇ သမ္ပဒါဟူသည်ကား၊ သမ္ပန္နဝိဇံ၊
 ပြည့်စုံသောမျိုးစေ့ကို၊ ရောဝိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်၏၊ ဒေဝေသဗ္ဗာဒယန္တုမ္ပိ
 တိ၊ ဒေဝေ သဗ္ဗာဒယန္တုမ္ပိ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝေ၊ မိမိသည်၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ အနိတိ သမ္ပဒါ ဟောတိတိ၊

၁၁

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊ ၂၃၅ ဇေ

အနိတိ သမ္ပဒါဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ကိစ္စကိမိအာဒိ ပါဏက ဤတိ
ယာ၊ ပေါက်ဖက်သိုးရှု အစရှိသော သိုးတည်းဟူသော ဘေးရန်၏၊ အဘာ
ဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ ကော၊ တပါးသော၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရုဋ္ဌိတိ၊ ဝိရုဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဝုဇီ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်၊
ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝေပုလ္လန္တိ၊ ဝေပုလ္လံဟူသည်ကား၊ ဝိပုလဘာဝေါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်
သည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဖလန္တိ၊ ဖလံဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဖလံ၊ အသီးသည်
စတုတ္ထိ၊ လေးခုမြောက်သော၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သမ္ပန္နသီလေသုတိ၊ သမ္ပန္နသီလေသု ဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏ သီလေသု၊
ပြည့်စုံသောသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဘောဇနသမ္ပဒါတိ၊ ဘောဇနသမ္ပ
ဒါဟူသည်ကား၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊
ဘောဇနံ၊ ဘောဇနံသည်၊ သမ္ပဒါနန္တိ၊ သမ္ပဒါနံဟူသည်ကား၊ တိဝိဓံ၊ သုံး
ပါးအပြားရှိသော၊ ကုသလသမ္ပဒံ၊ ကုသိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပနေတိ
တိ၊ ဥပနေတိဟူသည်ကား၊ သာဘောဇနသမ္ပဒါ၊ သိဘောဇနံ၏ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်၊ ဥပနယတိ၊ ဆောင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပနယတိ၊
ဆောင်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြု
အပ်သော အမှုသည်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်မည်၏၊
ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပနယတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ သမ္ပန္နတ္ထံ၊ ဓာတိ၊ သမ္ပန္နတ္ထံ၊ ဓာဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိစ၊
ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပုညဒသဟိ၊ တဆွေငါးပါးကုန်သော၊ စရဏစမ္ပေ
ဟိစ၊ စရဏတရားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
လဒ္ဓါတိ၊ လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဇေဓူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုပ္ပဇေယ၊
ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဝိတ္တံ၊ သမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဝေကလ္လံ၊ မချွတ်
ခြင်းကို၊ ပရိပုဏ္ဏဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေး၊ ကရော
တိကမ္မသမ္ပဒန္တိ၊ ကရောတိကမ္မသမ္ပဒံဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏကမ္မံ၊ ပြည့်စုံ
သောကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ လဘတိဝတ္ထု၊ သမ္ပဒန္တိ၊ လဘတိဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ

ဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အတ္တန္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း၊ လော
 တိ၊ ရုဇ္ဈိ၊ ဗိမ္ဗိသမ္ပဒန္တိ၊ ဗိမ္ဗိသမ္ပဒံဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဗိမ္ဗိ၊ ဝိပဿနာ
 တည်းဟူသောဗိမ္ဗိသမ္ပဒန္တိ၊ မဂ္ဂသမ္ပဒန္တိ၊ မဂ္ဂသမ္ပဒံဟူသည်ကား၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ယာကိသမ္ပန္နမာနသောတိ၊ ယာတိ
 သမ္ပန္နမာနသောဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ဗိမ္ဗိသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံသောစိတ်ရှိသည်။
 ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏။ သာဟော
 ကိသဗ္ဗသမ္ပဒါတိ၊ သာဟောကိသဗ္ဗသမ္ပဒါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဒုက္ခဟိ၊
 ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခတို့မှ၊ သာဝိရတ္တံ၊ ထိုလွတ်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပဒါနာမ၊
 ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 စတုတ္ထသုတ်အပြီးတည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဒါနုပပတ္တိယောတိ၊ ဒါနုပပတ္တိယောဟူသည်
 ကား၊ ဒါနုပစ္စယာ၊ ဒါနုလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဥပပတ္တိယော၊ ပဋိသန္ဓေ
 တို့သည်၊ ဒဟတိတိ၊ ဒဟတိဟူသည်ကား၊ ဌပတိ၊ ထား၏။ အဓိဋ္ဌာတိတိ
 ဧတံ၊ အဓိဋ္ဌာတိဟူသောဤစကားသည်၊ ဘသေဝ၊ ထိုဒဟတိဟူသော
 ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝေနံ၊ ဝေဝေတည်း၊ ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်
 ကား၊ ဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဟိနေဝိရတ္တန္တိ၊ ဟိနေဝိရတ္တံဟူသည်ကား၊ ဟိနေ
 သု၊ ပုတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့
 ၌၊ ဝိရတ္တံ၊ ညွတ်၏။ ဥတ္တရိအဘာဝိတန္တိ၊ ဥတ္တရိအဘာဝိတံဟူသည်ကား၊
 တတော၊ ထိုယုတ်သောကာမဂုဏ်ထက်၊ ဥပရိ၊ အလွန်၊ မဂ္ဂဖလတ္ထာယ၊
 မဂ်ဖိုလ်အကျိုး၌၊ အဘာဝိတံ၊ မပွားစေအပ်၊ တတြုပပတ္တိယာသံဝတ္တတိ
 တိ၊ တတြုပပတ္တိယာသံဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊
 ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတရာ
 ဂဿာတိ၊ ဝိတရာဂဿဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေနဝါ၊ မဂ်ဖြင့်မူလည်း၊ သမုတ္တိန္တိ
 ရာဂဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောရာဂရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာပတ္တိယာဝါ၊
 သမာပတ်ဖြင့်မူလည်း၊ ဝိက္ခန္တိတရာဂဿ၊ ခွါအပ်ပြီးသောရာဂရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒါနုမတ္ထေနဝ၊ ဒါနုမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလော
 ကေ၊ ဗြဟ္မာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဒါနုပန၊
 ဒါနုသည်ကား၊ သမာမိ ဝိပဿနာစိတ္တဿ၊ သမာမိ ဝိပဿနာစိတ်၏၊
 အလင်္ကာရပရိဝါရံ၊ တန်ဆာအခြံအရံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော

၈-အာဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊ ၂၃၁ ဝေဝ

တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဒါနနဲ့လှူသဖြင့်၊ မုရစိတ္တော၊
နူးညံ့သောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့
ကို၊ ဘာဝေတွံ၊ ပွားစေ၍၊ ဗြဟ္မသေဝကေ၊ ဗြဟ္မသံသိ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
န၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတရာဂဿနောသရာဂဿာတိ၊ ဝိတရာဂဿနောသရာ
ဂဿဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၉-အာဠကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊ ၂၃၂ ဝေဝ
ဟူသည်ကား၊ ပုညကိရိယာ ဝတ္ထုနိတိ၊ ပုညကိရိယာ ဝတ္ထုနိ
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပြုအပ်သောကောင်းမှုတို့ဟူသည်၊
တေသံ တေသံ အာနိသံသာနံ၊ ထိုထိုအကျိုးဆက်တို့၏၊ ဝတ္ထုနိတိ၊
အကြောင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပုညကိရိယာ ဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယာ ဝတ္ထုမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဒါနာဒိနံ၊ ဒါနအစရှိသည်တို့၏၊ လက္ခဏေ၊ သဘောလက္ခဏာ၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဌပေတွံ၊ ထား၍၊ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အမှတ်၊ ငါတို့သည်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ သီလံ၊ သီလ
ကို၊ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်အပ်၏၊ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွား
စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တံ၊ သံတ္တံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
တို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဒါနမေဝ၊ ဒါနသည်ပင်လျှင်၊ ဒါနမယံ၊ ဒါန
မယာမည်၏၊ ဝိ၊ တနည်းကား၊ ဒါနစေတနာသု၊ ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့
အလယ်အဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သော စေတနာတို့တွင်၊ ပုရိမ စေတနာတော၊
ရှေ့၌ဖြစ်သော စေတနာကြောင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓာ၊ ပြီးသော၊ သန္နိဋ္ဌာပကစေတ
နာ၊ ဆုံးဖြတ် ပိုင်းခြားတတ်သော စေတနာသည်၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနမယာ
မည်၏၊ ဝိဇ္ဇာဒိတိ၊ မုံညက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓာနိ၊ ပြီးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇ
မယာဒိနိဝိယ၊ မုံညက်ရုပ် အစရှိသည် တို့ကဲ့သို့တည်း၊ သီလာဒိတိ၊
ကျောက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓာနိ၊ ပြီးကုန်သော၊ သီလမယာဒိနိဝိယ၊
ကျောက်ရုပ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ သေသန္တယေသုဝိ၊ ကြွင်းသော
သီလမယံဘာဝနာမယံဟူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အပေါင်းတို့၌လည်း၊ ဧသ
ဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပရိတ္တံကတံဟောတိတိ၊ ပရိတ္တံကတံဟော
တိဟူသည်ကား၊ ထောက်၊ အတန်ငယ်၊ မန္တံ၊ မန္တံ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဘိသမ္ဘောတိတိ၊ နာဘိသမ္ဘောတိဟူသည်ကား၊ နနိဗ္ဗဇ္ဇ
တိ၊ မပြီးအံ့၊ အကတံဟောတိတိ၊ အကတံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဘာဝ
နာယ၊ ဘာဝနာကို၊ ယောဝေယေဝ၊ အားထုတ်ခြင်း၌သာလျှင်၊ အနာရုဋ္ဌေါ၊

အားမထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ မနုဿသေဝါဘဏှန္တိ။ မနုဿသေဝါဘဏှိဟူသည်ကား။ မနုဿေ
 သု၊ လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သမ္ပတ္တိရဟိတံ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှကင်းသော၊ ပစ္ဆိမံ၊ ငါးပါး
 အပြားရှိသော၊ နိဓကူလံ၊ ယုတ်သောအမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိ
 ဟူသည်ကား။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်
 ရ၏။ ထာတ္ထ၊ ထိုယုတ်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မတ္တာသောကတန္တိ၊ မတ္တာသောကတံဟူ
 သည်ကား။ ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ထောကံ၊
 အနည်းငယ်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သည်။ န၊ မဟုတ်၊ မနုဿသေဝါဘဏှန္တိ၊ မနုဿသေဝါဘဏှိ ဟူသည်ကား။
 မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ သုဘဂဘာဝံ၊ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ တိပိဓံ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကုလသမ္ပတ္တိ၊ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ အဓိမတ္တန္တိ၊
 အဓိမတ္တဟူသည်ကား။ အဓိကပ္ပမာဏံ၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဗလံ၊ အားကြီးသည်ကို၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိတိ၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိဟူ
 သည်ကား။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဝိသိဋ္ဌတရား၊
 အထူးသဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ ဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သုစိန္တိ၊ သုစိဟူသည်ကား။ ပရိသုန္ဓံ၊
 ဝင်ကြပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ဝတ္ထုကို၊
 ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပဏီတံန္တိ၊ ပဏီတံဟူသည်ကား။ ရေသုပပန္နံ၊ အရေသာနှင့်
 ပြည့်စုံသောဝတ္ထုကို၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား။ ယုတ္တပတ္တ
 ကာလေန၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ ကပ္ပိယံဟူသည်
 ကား။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ကပ္ပိယံ၊ ရဟန်းတို့အားအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝိစေယုဒေ
 တိတိ၊ ဝိစေယုဒေတိဟူသည်ကား။ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိန္နံ၊ အလှူသည်
 မဟာပူလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမဿ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိန္နံ၊ အလှူသည်။ မဟာပူလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဘဝိဿ
 တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ပဋိစ္စါဟကံဝါ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း
 ကောင်းပဏီသဟဝသေန၊ ပွန်မြတ်သောဝတ္ထု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒါနံဝါ၊ ဒါန
 ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊ ၂၃၂ ၁၀၃

၈ အဋ္ဌမ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟူသည်ကား၊
အတ္ထတ္ထာယ၊ အကျိုးဟူသောအလို၌၊ ဟိတာယသုခါယာတိ၊ ဟိတာယ
သုခါယ ဟူသည်ကား၊ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွားဟူသော အကျိုး၌၊
သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုး၌၊ ပုဗ္ဗပေတာနန္တိ၊ ပုဗ္ဗပေတာနံဟု
သည်ကား၊ ပရေလောကဂတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော၊
ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မမူသည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္တိရောဇာနောစ၊ စကြာ
ဝတေးမင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တဝေ၊ သုရားလောင်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဘန္တိ၊
ရအပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဗုဒ္ဓါစေတ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
တပည့်သားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ယထာဝုတ္ထာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန်သောစကြာဝတေးမင်းမြတ်
စွာဘုရားအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုအမိအဘအစရှိသော
သူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း၌၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
ခြင်း၌၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဗဟူနံ ဝတ၊ အတ္ထာယ သပ္ပညောစာရေမာဝ
သန္တိ၊ ဗဟူနံ ဝတ၊ အတ္ထာယ သပ္ပညောစာရေမာဝသံဟူသည်ကား၊ စာရေး
အိမ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဗဟူနံ၊ များ
စွာသောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗ
တိ၊ ပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ပုဗ္ဗေကတမနုဿ
ရန္တိ၊ ပုဗ္ဗေကတမနုဿရံဟူသည်ကား၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊
ပုဗ္ဗကာရဂုဏေ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသောကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အဖန်
တလဲလဲအောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟဓမ္မေနဟူသည်
ကား၊ သကာရေဏန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ပစ္စယပူဇေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်
ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ အပစေဗြဟ္မစာရိနောတိ၊ အပစေဗြဟ္မစာရိနော
ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပစယတိ၊ အရိအသေပြု၏၊ နေသံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်
ကိုကျင့်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နိစသုတ္တိတံ၊ နိမ့်ကျသော ဖြစ်ခြင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ပေသလာတိ၊ ပေသလာဟူသည်
ကား၊ ပီယသီလာ၊ ချစ်အပ်သောသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဒါနာနိတိ၊ ဒါနာနိဟူသည်ကား၊ စေတနာဒါနာနိ၊ စေတနာတည်းဟူသောဒါနတို့သည်၊ အဂ္ဂညာနိတိအာဒိနံ၊ အဂ္ဂညာနိဤသို့အခရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောစတုကနိပါတ်၏အဖွင့်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပါဏာတိ ပါတောတိ၊ ပါဏာတိပါတောဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတစေတနာ၊ ပါဏာတိပါတစေတနာသည်၊ သဗ္ဗလဟူသောတိ၊ သဗ္ဗလဟူသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗလဟူကား၊ ခပ်သိမ်းသောပါဏာတိပါတကံအောက်ပေါ်၏၊ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကောတိ၊ အပ္ပါယုက သံဝတ္တနိကောဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တေန၊ အနည်းငယ်သော၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုပါဏာတိပါတကံ၏အကျိုးဖြင့်၊ အပ္ပါယုကော၊ တို့သောအသက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ နိန္ဒမတ္တာယဝါ၊ ပေးကာမျှဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိစိယတိ၊ ကြေပျက်၏၊ မာတုကုန္တိတေ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခန္တမတ္တာယဝါ၊ ထွက်ကာမျှဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိစိယတိ၊ ကြေပျက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအသက်တို့ခြင်းသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ကာသမိ၊ တစုံတခုသောကံ၏၊ နိဿန္ဓေါ၊ အကျိုးဆက်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသို့အသက်၏တို့ခြင်းသည်၊ ပါဏာတိပါတသေဝ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏သေလျှင်၊ ငတမဂ္ဂေါ၊ လွှားရာခရီးတည်း၊ ဘောဂဗျသနသံဝတ္တနိကောတိ၊ ဘောဂဗျသနသံဝတ္တနိကောဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံဝတ္တနိယမာနေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာကဏိကာမတ္တံ၊ တချင်းရွေးမျှသောဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ နဝိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘောဂဗျသနံ၊ စည်းစိမ်ဖျံပျက်စီးခြင်းကို၊ သံဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သပတ္တဝေ၊ သံဝတ္တနိကောဟောတိတိ၊ သပတ္တဝေ၊ သံဝတ္တနိကောဟောတိဟူသည်ကား၊ သပတ္တဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောရန်သူတို့နှင့်၊ သမ္ဘာ၊ တကွ၊ ဧဝရံ၊ အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောရန်သူကို၊ သံဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသပ၊ ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံနှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ သပတ္တာစ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ ဟေဋ္ဌန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဧဝရမေဝ၊ ရန်သူကိုသာ

၈-ဒု-ဗြဟ္မကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒါနဝဂ်၊ ၂၃၂၀၀၅

လျှင်၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ နနိဗ္ဗာယတိ၊ မငြိမ်းစေနိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေ
 ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ရန်သူများခြင်းအကု
 သိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ရန်သူကိုဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊
 ရက္ခိတဂေါပိတဘဏ္ဍေးစောင့်ရှောက်အပ်လုံခြုံစေအပ်သော ဥစ္စာ၌၊ အပ
 ရာဿ၊ ပြစ်မှားခြင်း၏၊ နိဿန္နော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ အဘူတ ဗြဟ္မာ
 နသံဝတ္ထနိကော ဟောတိတိ၊ အဘူတ ဗြဟ္မာနသံဝတ္ထနိကောဟောတိဟူ
 သည်ကား၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ အဗြဟ္မာနံ၊ စွပ်စွဲ
 ခြင်းကို၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ တဿေဝ၊ ထိုမူသာဝါဒကံနှင့်ပြည့်စုံ
 သောသူ၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ မိတ္တေဟိဘောဒန
 သံဝတ္ထနိကောတိ၊ မိတ္တေဟိဘောဒနသံဝတ္ထနိကောဟူသည်ကား၊ မိတ္တ
 ဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ ဘောဒံ၊ ကွဲပြားခြင်းကို၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 ယံယံမိတ္တံ၊ အကြင်အကြင်အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောသော၊
 ထိုထိုဖွဲ့အပ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိယေဝ၊ ကွဲသည်သာလျှင်
 တည်း၊ အမနာပသဒ္ဓ သံဝတ္ထနိကောတိ၊ အမနာပသဒ္ဓ သံဝတ္ထနိကော
 ဟူသည်ကား၊ အမနာပသဒ္ဓံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သောအသံကို၊ သံဝတ္ထတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ ကဏ္ဍကာ၊ ဆူးနှင့်တူ၏၊
 ကတ္တသာ၊ ကြမ်းတမ်း၏၊ ကဋ္ဌကာ၊ ခါးစပ်၏၊ အဘိသဇ္ဇနိ၊ ဆူးကဲ့သို့
 သူတပါးတို့၌ကပ်ငြိတတ်၏၊ မဗ္ဗန္တေဒိကာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကိုဖြတ်တတ်
 ၏၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်းသောအရပ်၌၊ တမေဝ၊
 ထိုမနှစ်သက်ဖွယ်သောအသံကိုသာလျှင်၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ မနာပသဒ္ဓ
 သဝနံနာမ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အသံကို ကြားရခြင်း မည်သည်ကို၊
 နလဘာတိ၊ မရ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်
 ဖွယ်ရှိသောအသံကိုကြားရခြင်းသည်၊ ဖရသဝါစာယ၊ ဖရသဝါစာ၏၊
 ဂတမဂ္ဂေါနာမ၊ သွားရချစ်မည်၏၊ အနာဒေယျဝါစသံဝတ္ထနိကောတိ၊
 အနာဒေယျဝါစသံဝတ္ထနိကောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဟေတုဗ္ဗဝစနတံ၊ မယူ
 အပ်သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကထေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ကောဟိ၊
 အဘယ်သူသည်သာလျှင်၊ တဝံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဟေသတိ၊
 ယူလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇ
 တိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့မယူအပ်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊

သဗ္ဗပ္ပလာပဿ၊ သဗ္ဗပ္ပလာပဏ္ဍိ၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးမည်၏။ ဥဗ္ဗတ္တက
သံဝတ္တနိကော ဟောတိတိ၊ ဥဗ္ဗတ္တက သံဝတ္တနိကော ဟောတိဟူသည်
ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တကသာဝံ၊ ရူးသွပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေန၊ ထိုသုရာမေဇယကံကြောင့်၊ မနုဿော၊ လူသည်၊
ဥဗ္ဗာဒေါဂါ၊ ရူးသွပ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ခိတ္တမိတ္တောဝါ၊ စိတ်ပျံ့
လွင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇေဋ္ဌမူဂေါဝါ၊ အရိအရုံ ယိုသောခံတွင်း
ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤရူးသွပ်ရခြင်း စိတ်ပျံ့
လွင့်ရခြင်းသည်၊ သုရာပါနဿ၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်း၏၊ နိဿန္နော
အကျိုးဆက်တည်း၊ ဣမသ္မိ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝံကိုသာလျှင်၊
ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း။
စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒါနဝဂ္ဂေါ၊ ဒါနဝဂ်တည်း။

ဂ- အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၅-ဥပေါသထဝဂ်၊

၄ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဣမေစေပိတိ၊
သေဋ္ဌမဟာသာလာတိ၊ ဣမေစေပိတိသေဋ္ဌမဟာသာလာဟူသောစကား
ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပင်ကုန်သော၊ သာလ
ရက္ခေ၊ အင်ကြင်းပင်တို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ ပရိကပ္ပေါပမံ၊
ကြံစည်အပ်သော ဥပမာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမေမဟာသာလာ၊ ဤအင်ကြင်းပင်
ကြီးနှစ်ပင်တို့သည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်မရှိကုန်၊ ဇေတဝိ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်
ကြီးနှစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ သစေတနာ၊ စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
အဋ္ဌဂံသမန္နာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊
ဥပုသ်ကို၊ သစေဥပဝသေယျံ၊ အကယ်၍သုံးကုန်ငြားအံ့၊ ဇေတသံဝိ၊ ထို
အင်ကြင်းပင်းကြီးနှစ်ပင်တို့၏လည်း၊ သောဥပေါသထဝါသော၊ ထိုသုံး
အပ်သောဥပုသ်သည်၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊
စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သူတေပန၊
ဖြစ်၍ဖြစ်သော်ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
ဣဒံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝတ္တုကာမော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ဥပေါသထဝဂ်၊ ၁၀၇

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ယေနာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါတိဇ္ဇေ၊ ယေနာယသ္မာ
 အနုရုဒ္ဓေါဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သို့တို့သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကိံ၊
 အဘယ်သူကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ အယံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ အမေဟိ၊
 ငါတို့သည်၊ လဗ္ဗါနုခေါ၊ ရလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဇ္ဇမာနာ၊ စုံစမ်း
 ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ စက္ကဝတ္တိဇ္ဇံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊
 အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏၊ ပါဒပါရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးတို့
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဒိန္နောဝါဒေ၊
 ပေးအပ်သောအဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဣဒံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊
 လဘိမှာကိရ၊ ရကုန်သတတ်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ထေရံ၊ အရှင်အနု
 ရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဣမံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ အနု
 ဘဝိဿာမ၊ ခံစားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကြ၍၊ ဒိဝါနေ၊ အခါ၌၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊
 တိသုဋ္ဌာနေသုတိ၊ တိသုဋ္ဌာနေသုဟူသည်ကား၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ကာရဏေသု၊ အကြောင်းတို့၌၊ ပဋိလဘာမာတိ၊ ပဋိလဘာမဟူသည်
 ကား၊ ခဏေနဝ၊ ခဏဖြင့်သာလျှင်၊ လဘာမ၊ ရကုန်၏၊ သရန္တိ၊ သရံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝစနသဒ္ဓံဝါ၊ စကားသံကို လည်းကောင်း၊ ဂီတသဒ္ဓံဝါ၊
 သီချင်းသံကိုလည်းကောင်း၊ အာဘရဏသဒ္ဓံဝါ၊ ဆင်အပ်သော တန်ဆာ
 ၏အသံကိုလည်းကောင်း၊ ဝီတာအသုတိအာဒိနိ၊ ဝီတာအသုဤသို့အစ
 ရှိသောပုဒ်တို့ကို၊ နိလဝ၊ ညှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊
 ဝီတာ၊ ရွှေကုန်သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်း
 နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏၊ တာဝိ၊ ထိုနတ်သို့တို့သည်လည်း၊
 ဣဒါနိယရအခါ၌၊ အယျာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ ဝီတဘာဝံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊
 ဣဒါနိယရအခါ၌၊ လောဟိတဘာဝံ၊ နီသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တာဒိသာဝ၊ ထိုသို့ရွှေသော

၁၀၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဆဋ္ဌတံ၊ ၂၃၄

အဆင်း ရှိသည်၏အဖြစ် နိဿောအဆင်း ရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသော
သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏။ အတ္ထရံဝါဒေသိတိ။
အတ္ထရံဝါဒေသိဟူသည်ကား။ ပါဏိတလံ၊ လက်ဝါးအပြင်ကို။ ဝါဒေသိ၊
တီးခတ်၏။ ပဉ္စဂီကသာသတိ၊ ပဉ္စဂီကဿ ဟူသည်ကား။ အာတတံ၊
တဖက်ပိတ်သောအိုးစည်စည်ဝုတ်အစရှိသော အာတတဟုဆိုအပ်သော
တူရိယာမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝိတတံ၊ နှစ်ဖက်ပိတ်သောစည်ကြီး မရိုး
စည်အစရှိသောဝိတတဟုဆိုအပ်သောတူရိယာမျိုးကိုလည်းကောင်း။ အာ
တတဝိတတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖွဲ့အပ်သော လေးထောင့်စည် ထက်စည်
အစရှိသော အာတတ ဝိတတဟု ဆိုအပ်သော တူရိယာမျိုးကိုလည်း
ကောင်း။ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသော ဂြေ့နဲ့ ခရုသင်း အစရှိသောသုသိရဟု
ဆိုအပ်သောတူရိယာမျိုးကိုလည်းကောင်း။ စာနံ၊ တခဲနက်သော ကြေး
နင်းခွက်ခွင်း အစရှိသော စာနဟု ဆိုအပ်သော တူရိယာမျိုးကို လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ဤ
အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ တဗ္ဘ၊ ထိုငါးပါး
သောတူရိယာမျိုးတို့တွင်။ အာတတံနာမ၊ အာတတမည်သည်ကား။ စမ္ပ
ပရိယောနဋ္ဌေသု၊ သားရေဖြင့် ကြက်အပ်ကုန်သော။ ဘေရိအာဒိသု၊ စည်
ကြီးအစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကတလတူရိယံ၊ တဖက်အပြင်ရှိသော အိုး
စည် စည်ဝုတ်အစရှိသော တူရိယာမျိုးတို့တည်း။ ဝိတတံနာမ၊ ဝိတတ
မည်သည်ကား။ ဥဘယတလံ၊ နှစ်ဖက်အပြင်ရှိသော စည်ကြီး မရိုးစည်
အစရှိသောတူရိယာမျိုးတည်း။ အာတတဝိတတံနာမ၊ အာတတဝိတတ
မည်သည်ကား။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပရိယောနဋ္ဌံ၊
မြှေးအပ်သော လေးထောင့်စည် ထက်စည် အစရှိသော တူရိယာမျိုး
တည်း။ သုသိရံ၊ သုသိရစည်ကား။ ဝံသာဒိ၊ ဂြေ့နဲ့ အစရှိသောတူရိယာမျိုး
တည်း။ စာနံ၊ စာနစည်မည်သည်ကား။ သမ္မာဒိ၊ ကြေးနင်းခွက်ခွင်းအစ
ရှိသော တူရိယာမျိုးတည်း။ သုဝိနိတဿာတိ၊ သုဝိနိတဿ ဟူသည်
ကား။ အာကုနုသိဝိလကဏာဒိဟိ၊ ငင်ခြင်း လျော့လျော့ပြုခြင်းအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမုန္တိတဿ၊ ကောင်းစွာ မြည်စေ အပ်သော။ သုပ္ပဋိ
ပတာဋိတဿာတိ၊ သုပ္ပဋိပတာဋိတဿဟူသည်ကား။ ပမာဏေ၊ မတင်း
လွန်း မလျော့လွန်းသော အတိုင်းအရှည်ဟု ဆိုအပ်သော အလယ်ဖြစ်
သောအသံနှင့်။ ဥတဘာဝဇာနနတ္ထံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှါ။
သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပတာဋိတဿ၊ တီးအပ်သော။ ကုသလေဟိသု

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ပဌမပုစ္ဆာသီက-၅-ဥပေါသထဝဂ်။ ၁၀၉

သမန္နာဟတဿာတိ၊ ကုသလေဟိသု သမန္နာဟတဿဟူသညကား၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝါဒေတုံ၊ တီးခြင်းငှါ၊ ဆေကာကုသလာ၊
လိမ္မာကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝါဒိတဿ၊ တီးအပ်သော၊ ဝဂ္ဂုတိ၊
ဝဂ္ဂဟူသညကား၊ ဆေကောသုန္ဓရော၊ ကောင်းသည်၊ ရဇနိယောတိ၊
ရဇနိယော ဟူသညကား၊ ရဇ္ဇေတုံ၊ တပ်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်း
နိုင်သည်၊ ဝမနိယောတိ၊ ဝမနိယော ဟူသညကား၊ ကာမေ တဗ္ဗ
ယုတ္တော၊ အလိုရှိစေအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သည်၊ ခမနိယောတိဝါ၊
ခမနိယောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒိဝသံဝိ၊
တနေပတ်လုံးလည်း၊ သုယျမာနော၊ ကြားနာအပ်သည်ရှိသော်၊ ခမတေ
ဝ၊ နှစ်သက်စေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နနိဗ္ဗိန္နတိ၊ မပြီးငွေ့စေတတ်၊
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဒနိယောတိ၊ မဒနိယော
ဟူသညကား၊ မာနမဒပုရိသမဒဇနနော၊ မာန်ဖြင့်ယစ်ခြင်းငှါ ယောကျ်ား
ဟုမာန်ယစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိဩက္ခိပီတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိ
ဩက္ခိပီဟူသညကား၊ အသာရုပ္ပံ၊ မလျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ ဣမာဒေ
ဝတာ၊ ဤနတ်သွီးတို့သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယာကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ခိဝိ၊ ချ၏၊ အက္ခိနံ၊ ချက်မိတို့
ကို၊ ဥဇ္ဈိလေတွာ၊ ဖွင့်၍၊ နဩဇောကေသိ၊ မကြည့်၊ နန္ဒယျောအနုရုဒ္ဓေါသာ
ဒိယတိတိတ္ထေ၊ နန္ဒယျောအနုရုဒ္ဓေါသာဒိယတိဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ နစ္စာမ၊ ကကုန်၏၊ ဂါယာမ၊ သီလည်းသီကုန်၏၊ အယျောပန
အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်ကား၊ နခေါသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ အက္ခိ
နံ၊ ချက်မိတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိလေတွာ၊ ဖွင့်၍၊ နဩဇောကေသိ၊ မကြည့်၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ နစ္စိတွာဝါ၊ က၍လည်းကောင်း၊ ဂါယိတွာဝါ၊ သီ၍လည်းကောင်း၊
ကိမေဝ၊ အဘယ်အမှုကိုသာလျှင်၊ ကရိဿမ၊ ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ သု၊ ကွယ်
ကုန်၏၊ ယေနဘဂဝါတေနူပသကံမိတိတ္ထေ၊ ယေနဘဂဝါတေနူပသကံမိ
ဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်သွီးတို့၏၊ အာနူဘာဝံ၊
အာနူဘာဝ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ကျေး
ဇူးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊
မနာပကာယိကေ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော ကိုယ်ရှိသောနတ်တို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်

၁၁၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ။

၂၃၄

သော၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တဟိန္ဒူခါ၊ ဖြစ်ရလေသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အယံလောကော အာရုဋ္ဌေါ ဟောတိတိ၊
အယံလောကော အာရုဋ္ဌေါလောကော၊ အယံလောကော၊ ထုမာတု
ကမသည၊ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်၊ ဣလောကော၊
ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ကရုဏမတ္တာယ၊ ပြုအပ်ကာမျှသော ကိစ္စ၏၊ အာ
ရုဋ္ဌံ၊ အားထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝုဏ္ဏတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရုဋ္ဌေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ပရိဝုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဠသကာရသမ္ပန္နာတိ၊ သောဠသကာရ
သမ္ပန္နာ ဟူသည်ကား၊ သုတ္တေ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး ကုန်သော အခြင်း အရာတို့နှင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝါယာသု၊ ဝါယာတို့၌၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သောဠသဟိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ
တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ယာနိအဋ္ဌင်္ဂါနိ၊
အကြင်ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပရံပိ၊ သူတပါးကို
လည်း၊ တေသု၊ ထိုရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်
စေ၏၊ ဣတိဝေဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ သောဠသကာရသမ္ပန္နာ၊ တဆွဲခြောက်ပါး
သောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ သဒ္ဓါသိလစာဂပညာ၊ သဒ္ဓါသိလစာဂပညာ
တို့ကို၊ မိဿကာ၊ ရောနှောခြင်းတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၁၀ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ကထိ
တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗသုတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသုတ်
တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ အာဂတနယတ္တာ၊ လာသောနည်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ဒသမသုတ်အပြီးတည်း။ ပစ္ဆမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ဥပေါသထဝဂ္ဂေါ၊ ဥပေါသထဝဂ်တည်း။ ၊

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၁၁

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊

၁၂၁။ သဗ္ဗသမ္ဘဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သက္ကေသုဝိဟရတိတိ၊ သက္ကေသုဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ ပဌမဂမနေန၊ ရှေးဦးစွာကြွတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ မဟာပဇာတိတိ၊ မဟာပဇာပတိဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တပဇာယစေတ၊ သားဖြစ်သောသူ၏လည်းကောင်း၊ မိတုပဇာယစ၊ သွီးဖြစ်သောသူ၏လည်းကောင်း၊ မဟန္တတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမာ၊ ဤသို့ပဇာပတိဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပဌမမေတ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ နန္ဒ၊ နန္ဒမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေ၏၊ သတ္တဝီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလသမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ ဓမ္မဋ္ဌကလပဟပန၊ ခေါင်းခုတ်စွဲ၍ကျေးကျွန်တို့၏ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ကား၊ ဥဘယနဂရဝါသိကေသု၊ ကပိလဝတ်ပြည် ကောလိယပြည်ဟုဆိုအပ်သောနှစ်မြို့၌နေကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ယဒ္ဓတ္ထာယ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ၊ နိက္ခန္တေသု၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ တေရာဇာနော၊ ထိုသာကီဝင်မင်း ကောလိယမင်းတို့ကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ပသိဒိတွာဝ၊ ကြည်ညို၍သာလျှင်၊ အနုတိယသတေ၊ အခွဲနှင့်တကွသုံးရာစီကုန်သော၊ ကုမာရေ၊ မင်းသားတို့ကို၊ အဒံသု၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏၊ တာနိပဉ္စကုမာရသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောမင်းသားတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရှင်ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုငါးရာသောမင်းသားတို့၏၊ ပဇာပတိယေသ၊ မယားဟောင်းတို့သည်၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ အနုတိရတိံ၊ သာသနာတော်၌၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒပိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏၊ အနုတိရတိယာ၊ မဇ္ဈေလျော်သည်အဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေဗဟရတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့ကို၊ ကုဏာလဒ္ဓဟံ၊ ကုဏာလဒ်ခိုင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတ္တ

နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကုဏ္ဍာလကောလေ၊ ကုဏ္ဍာလံ ဥဩဖြစ်သော ကာ
လန္တံ၊ နိဿိန္နပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌နေဘူးသော၊ ပါသာဏာ တလေ၊ ကျောက်ဖျာ
အပြင်၌၊ နိဿိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ကုဏ္ဍာလဇာတာကာကထာယ၊ ကုဏ္ဍာ
လဇာတ်ကိုဟောတော်မူသဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်သော ငါးရာ
သောရဟန်းငယ်တို့၏၊ အနဘိရုတိံ၊ မပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဗေတွာ၊
ပယ်ဖျော့၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေပိ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်သောငါး
ရာသော ရဟန်းငယ်တို့ကိုလည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့၊
အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊
တည်စေ၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်သောငါးရာသောရဟန်းငယ်တို့၏၊
စိတ္တဇာနနတ္ထံ၊ စိတ်ကိုသိခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ပဇာပတိ
ယော၊ မယားဟောင်းတို့သည်၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိံသု၊
စေတုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်သောငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ ဃာရာဝါသာယ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်၌နေ
ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသာသနံ၊ တဖန်ပြန်သော
သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိံသု၊ စေတုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါးရာသောမိန်းမတို့
သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပရေစာရံ၊ သူတပါးတို့၏အိမ်
သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ မဟာပဇာပတိယာ၊ မိထွေးတော်
မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်
ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ သာမ၊ ရဟန်းပြု
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်
လည်း၊ မဟာပဇာပတိ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသို့၊ ဥပသကံပိတွာ၊ ကပ်၍၊
အယေ၊ အရှင်မ၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုဇာနာ
ပေထ၊ ခွင့်ပြုစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မဟာပဇာ
ပတိ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည်၊ တာဇ္ဇုတ္တိယော၊ ထိုမင်းမိန်းမတို့ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ သေတန္တ
တ္တဿ၊ ထီးပြု၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ရဉ္ဇော၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သောသုဒ္ဓေါ
ဒနမင်းကြီး၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကာလ၌၊ ဥပသကံမိ၊
ကပ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝေန္တိယေဝ၊ ဆိုကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
အလံဂေါတမိ မာတေရုတ္တိတိ၊ အလံဂေါတမိမာတေရုတ္တိဟူ၍၊ ကုသ္မာ၊

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၁၃

အဘယံကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယံတေသံမူလေသနည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊
ပရိသတ်ကိုသည်၊ ဟောန္တိနန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်ဘဲလော၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ သဗ္ဗေသံပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊
ပရိသတ်တို့သည်၊ အာမဟောန္တိ၊ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်
ကုန်သော်လည်း၊ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေပြီး၍၊ အနုကဝါရံ၊ အကြိမ်
များစွာ၊ ယာစိတေ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်သော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ လန္ဈ၊
ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သမ္ဘာ၊ ကော်ဝင်းစွာ၊ ပရိပါလေသာန္တိ၊
စောင့်ရှောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ဝိုက်၍၊ ဂရံ၊ လေးသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုညာတုကာမော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိက္ခိ
ပိ၊ ပယံတေသံမူလံ၊ ပက္ကိဒိတိ၊ ပက္ကိမိဟူသည်ကား၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ကပိလဝုရ
မေဝ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ယထာဘိဇ္ဇန္တိပိ
ဟရိတွာတိ၊ ယထာဘိဇ္ဇန္တိဟရိတွာဟူသည်ကား၊ ဗောဓနေယျသတ္တာ
နံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊
ဥပနိဿယံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းကို၊ ဩလောက
န္တော၊ ဩဉ္ဇာလျက်၊ ယထာဇ္ဈာသယေန၊ အကြင်အကြင်အလိုဖြင့်၊ ဝိဟ
ရိတွာ၊ နေ၍၊ စာရိကံပက္ကိဒိတိ၊ စာရိကံပက္ကိမိဟူသည်ကား၊ မဟာဇန
သင်္ဂဟံ၊ လူအပေါင်းအား သင်္ဂြိုဟ်ခြီးခြောက်ခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ ပြု
လျက်၊ ဥတ္တမာယ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏အသရေတော်ဖြင့်၊
အနောပမေန၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝိလာသေန၊ ဘုရား၏
တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ အတုရိတစာရိကံ၊ မလျှင်လွန်းသောဒေသစာရိကို၊
ပက္ကိမိ၊ ကြွေတော်မူ၍၊ သမ္ပဟုလာဟိသံသကိယာနိဟိသမ္ဘိန္တိ၊ သမ္ပဟုလာ
ဟိသံသကိယာနိဟိ သမ္ဘိဟူသည်ကား၊ အန္တောနိဝေသနမှိယေဝ၊ နန်း
တော်တွင်း၌သာလျှင်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဗ္ဗန္တ
ဝေသံ၊ ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊
တာသံသကိယာနိယော၊ ထိုသံသကိဝင်မင်းသွီးတို့ကို၊ ပဗ္ဗန္တဝေသံ၊
ရဟန်း၏အသွင်ကိုသာလျှင်၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ သဗ္ဗာဟိပိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ပဟုလာဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ တာဟိသံသကိ
ယာနိဟိ၊ ထိုသံသကိဝင် မင်းသွီးတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ စာရိကံပက္ကိဒိတိ၊

စာရိကံပတ္တမိဟူသည်ကား၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသို့၊ အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်
 ၏၊ ဂမနာဘိနိဟရဏကာလေပန၊ သွားခြင်းသို့ရှေးရှုဆောင်သောကာ
 လဋ္ဌကား၊ သုခုမာ၊ သိန္နိဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ တာရာဇိတ္ထိယော၊ ထိုမင်းမျိုးဖြစ်
 သောမိန်းမတို့သည်၊ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုခံ၊ သာကိယကောလိယရာ
 ဇာနေ၊ သာကိဝင်မင်း၊ ကောလိယမင်းတို့သည်၊ သောဝဏ္ဏံ၊ သိဝိကာ
 ယောစ၊ ရွှေထမ်းစင် တို့ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌာ၊ ပယ်၊ သု၊ အနီး၌ တည်စေ
 ကုန်၏၊ တာပန၊ ထိုငါးရာသော မင်းမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတို့သည်ကား၊
 ယာနေ၊ ယာဉ်တို့သို့၊ အာရုဠာ၊ တက်စီး၍၊ ဂန္တန္တိဟိ၊ သွားကုန်သောငါ
 တို့သည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဂါရဝေါ၊ မရှိသေခြင်းကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုခံ၊ သာကိယကောလိယ
 ဇာနေ၊ ငါးဆူတယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဒသာဝ၊
 ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သု၊ သွားကုန်၏၊ ရာဇာနေပိ၊ သာကိဝင်မင်း
 ကောလိယမင်းတို့သည်လည်း၊ ဝုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိ
 တောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိ
 ဒဘာပေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ တဏှု၊ လသပ္ပိတေလသဒိနံ၊ ဆန် ထောပတ် ဆီ
 အစရှိသောအဆောက်အဦးတို့ဖြင့်၊ သကဇ္ဇာနိ၊ လည်းတို့ကို၊ ပူရာပေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ နေရာရောက်ရာအရပ်၌၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊
 ပဋိယာဒေထ၊ စီရင်ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊
 ပေသယိ၊ သု၊ စေကုန်၏၊ သုနေဟိပါဒေဟိတိဇ္ဈေ၊ သုနေဟိပါဒေဟိဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့
 တာသံ၊ ထိုငါးရာသော မင်းမျိုးဖြစ်သောမိန်းမတို့၏၊ သုခုမာလတ္တံ၊ သိပ်
 ဖွေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဖောဇော
 ဖူးရုဈးသည်၊ ဥဇ္ဇေဟိ၊ ထ၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဖောဇော၊ ဖူးရုဈးသည်၊
 ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ ဥဘောပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ကတကမ္ပိ၊ သမ္ပရိ
 ကိဏ္ဏာဝိယ၊ ခပေါင်းရေကြည်စေတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ထက်ဝန်း ကျင်မှ
 ဖြွင်းကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓုမာတာ၊ ဖူးဖူးရောင်ကုန်သည်၊
 ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုနေဟိပါဒေဟိတိ၊ သုနေဟိ
 ပါဒေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌ
 ကေဟူသည်ကား၊ ဒွါရကောဋ္ဌကဿ၊ တံခါးမုတ်၏၊ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌ၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဌိတာ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဝေါသမိဝဂ်၊ ၁၁၅

တည်း၊ တဿ၊ ထိုမိတွေးတော်ဂေါတမီအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
သည်၊ အဟောသိက္ခိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာ
တာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူဘဲ၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗန္ဓာဝေသံ၊
ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူသိ၏၊ ဧဝံ၊ ဟိတဘာဝေါစ၊ ဤသို့
မိမိအလိုလို ရှင်ရဟန်း၏အသွင်ကို ယူသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သက
လဗ္ဗေဒိပေ၊ အလုံးစုံသော ဗျူဒိပ်ကျွန်း၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊
ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်
ကို၊ သဝေအနုဇာနာတိ၊ အကယ်၍ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣစ္စေတံ၊ ဣတိ
ဧတံအနုဇာနံ၊ ဤသို့ခွင့်ပြုခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝေနာနု
ဇာနိဿတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ခွင့်မပြု
သည်ရှိသော်၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့တွယ်သည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိက္ခိရ၊
ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာန္တိ၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒမာနာဝ၊ ပိုလျက်
သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊
ကိံနုတံဂေါတမိတိ၊ ကိံနုတံဂေါတမိဟူသည်ကား၊ နာဇကုလသနံ၊ မင်း
မျိုးတို့အား၊ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာကိံနု၊ ဖြစ်သလော့တွံ၊ သင်
သည်၊ ကေနကာရဇဏန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဏ္ဏ
ဘာဝံ၊ ဘောဓ်ပြန့်သော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သ
နည်း၊ ဣဒနဟိ၊ ငါတော်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ရဇဇာကိဏ္ဍေန၊
မြို့ဖြင့်ပွမ်းသော၊ ဂတ္တေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဌိတာ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အညေနပိပရိယာယေနာတိ၊ အညေနပိပရိယာ
ယေန ဟူသည်ကား၊ အညေနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကာရဇဏန၊
အကြောင်းဖြင့်၊ သာဓုဘန္တေဗဟုပကာရာတိအာဒိနာ၊ သာဓုဘန္တေဗဟု
ပကာရာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုမိတွေးတော်ဂေါတမီ၏၊ ဂုဏံ၊
ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်
ကို၊ ယာစန္ဒာ၊ တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာဓုဘန္တေလဘောယု
မာတုဂါမောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား၊ ပရိတ္တပညာ၊
နည်းသောပညာရှိကုန်၏၊ ဧတာ၊ ဤသာကိဝင်မင်းမိန်းမတို့သည်၊ ယာစိ

၆၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတံ၊ ၂၃

တမတ္တာယေဝ၊ တောင်းပန်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုညာတာယ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဂရုံ၊ အလေးအမြတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဂဏ္ဌိသန္တိ၊ မယူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂရုံ၊ လေးသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂါဟာပေတု၊ ကာမတာယ၊ ယူစေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သစေ

အာနန္ဒ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ အဋ္ဌဂရုဓမ္မေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ သာဝဿာဟောတု ဥပသမ္ပဒါတိအာဒိ၊ သစေအာနန္ဒ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိအဋ္ဌဂရုဓမ္မေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ သာဝဿာဟောတုဥပသမ္ပဒါဤသို့အစရှိသည်ကို အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသစေအာနန္ဒအစရှိသောပါဌ၌၊ သာဝဿာတိ၊ သာဝဿာဟူသည်ကား၊ အဿာ၊ ထိုမိလ္လေးတော်ဂေါတမိအား၊ သာဝေ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မာကို ဝန်ခံခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒါပိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ တဒဟုပသမ္ပန္နဿာတိ၊ တဒဟုပသမ္ပန္နဿဟူသည်ကား၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုခုနစ်၊ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းခံသော၊ အဘိဝါဒနပစ္စုဒ္ဓာန အဇ္ဈလိ ကမ္မ သာမိမိကမ္မန္တိ၊ အဘိဝါဒနပစ္စုဒ္ဓာန အဇ္ဈလိ ကမ္မသာမိမိကမ္မံ ဟူသည်ကား၊ ဩမာနာတိမာနေ၊ အယုတ်အားဖြင့် မာန်မူခြင်း အလွန်အားဖြင့်မာန်မူခြင်းတို့ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပဉ္စပတိမ္ပိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိဝါဒနဉ္စ၊ အလွန်ရှိသောစွာ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ပစ္စုဒ္ဓာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်မနဝသေန၊ ခရီးဦးကြိုဆိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စုဒ္ဓာနဉ္စ၊ ရှေ့နေရာမှ ထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသနစေ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်သည်းတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ အဇ္ဈလိကမ္မဉ္စ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာသနပညာပနဗိဇနာဒိကံ၊ နေရာခင်းခြင်း ယပ်ခပ်ခြင်းအစရှိသော၊ အနုတ္တရိကကမ္မသင်္ခါတံ၊ လျှော့ပတ်သောအမှုဟုဆိုအပ်သော၊ သာမိမိကမ္မဉ္စ၊ အစရှိအသေပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ အဘိက္ခုကေအာဝါသေတိ၊ အဘိက္ခုကေအာဝါသေဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်လျောင်း၌ ဝသန္တိယာ၊ နေသောဘိက္ခုနီမအား၊ အနုန္တရေန၊ အန္တရယ်မရှိသဖြင့်၊ ဩဝါဒတ္ထာယ၊ အဆုံးအမကို ခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပသင်္ကမနဋ္ဌာနေ၊ ကပ်ရာအရပ်၌၊ ဩဝါဒ ဒါယကော၊ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤကျောင်းသည်၊ အဘိက္ခုကော၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၁၇

ရဟန်းမရှိသော၊ အာဝါသောနာမ၊ ကျောင်းမည်၏။ ဧဝံစူပေ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝဿံ၊ ဝါသို့၊ နဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်၊
အန္တုမာသန္တိ၊ အန္တုမာသံဟူသည်ကား၊ အနုပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့
တိုင်း၊ ဩဝါဒုပ သကံမနန္တိ၊ ဩဝါဒုပသကံမနံ ဟူသည်ကား၊ ဩဝါ
ဒတ္ထာယ၊ အဆုံးအမကိုခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပသကံမနံ၊ ကပ်ခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌေ
နာတိ၊ ဒိဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ဇိဋ္ဌေန၊ မြင်သဖြင့်၊ သုတေ
နာတိ၊ သုတေနဟူသည်ကား၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သုတေန၊ ကြားသဖြင့်၊
ပရိသကံသယာတိ၊ ပရိသကံသယဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသုတဝသေန၊ မြင်ခြင်း
ကြားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိသကံတေန၊ ရှုံ့ရှားသဖြင့်၊ ဂရုဓမ္မန္တိ၊
ဂရုဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဂရုကံလေးသော၊ သံဃာဒိသေသာပတ္တိံ၊ သံဃာ
ဒိသိသ် အာပတ်ကို၊ ပက္ခမာနတ္တန္တိ၊ ပက္ခမာနတ္တံဟူသည်ကား၊ အနုနာနိ၊
မယုတ်ကုန်သော၊ ပန္နရသဒိဝသနာနိ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ၊
မာနတ်ကို၊ ဆသုဓမ္မေသုတိ၊ ဆသုဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ ဝိကာလဘောဇ
နန္တုဋ္ဌေသု၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုန်လျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော၊
သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်ဘို့၌၊ သိက္ခိတ သိက္ခာယာတိ ဧပ္ပေ၊ သိက္ခိတ
သိက္ခာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ဧကသိက္ခန္တိ၊ တပါးတည်းသောသိက္ခာပုန်ကို
လည်း၊ အက္ခန္တံ၊ မကျိုးမပျက်ရအောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာယသိက္ခိတ
သိက္ခာယ၊ ထိုသို့ကျင့်အပ်ပြီးသောသိက္ခာပုန်၌၊ အက္ခောသိတဗ္ဗောပရိဘာ
သိတဗ္ဗောတိ၊ အက္ခောသိတဗ္ဗောပရိဘာသိတဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ဒေသန္တံ၊
ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခောသဝတ္ထုနံ၊ ဆဲရေးခြင်း၏ အကြောင်းတို့
တွင်၊ အညတနေ၊ တပါးပါးသော၊ အက္ခောသဝတ္ထုနာ၊ အက္ခောသဝတ္ထု
ဖြင့်၊ နအက္ခောသိတဗ္ဗော၊ မဆဲရေးအပ်၊ ဘယူပရိပရာယ၊ တေးအဆင့်ဆင့်
ကိုပြတတ်သော၊ ယာယကာယစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရိဘာသာယ၊ ရေး
ရွတ်ခြင်းဖြင့်၊ နပရိဘာသိတဗ္ဗော၊ မရေးရွတ်အပ်၊ ဩဝေခေသိက္ခုနိနံ
သိက္ခုသုဝစနပထောတိ၊ ဩဝေခေသိက္ခုနိနံ သိက္ခုသု ဝစနပထောဟူ
သည်ကား၊ သိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏၊ သိက္ခုသု၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့၌
ဩဝါဒါနုသာသနဓမ္မကထာသင်္ခါတော၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်းတရားစကား
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝစနပထော၊ စကားတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ ဩဝရိ
တောပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်၏၊ သိက္ခုနိယာ၊ သိက္ခုနိမသည်၊ ကောစိ၊ တစုံ
တယောက်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းယောက်ျားကို၊ နဩဝဒိ တဗ္ဗောဝါ၊
ဆုံးမမှုလည်း မဆုံးမအပ်၊ နအနုသာသိတဗ္ဗောဝါ၊ ကံမြစ်မှုလည်း မကံ

မြစ်အပ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပေါရာဏကတ္တရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောမထေရ်
 တို့သည်၊ ဣဒံဝိဝရဝတ္ထံ၊ ဤသို့သင်္ကန်း၌ဖြစ်သောကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရုယံ၊ သု၊
 ဖြည့်ကုန်၏၊ ဣတိဝေပန၊ ဤသို့မူကား၊ ပဝေဏီဝသေန၊ အစဉ်အဆက်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ အနောဝဇ္ဇော
 ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနိသုတိ၊ အနောဝဇ္ဇော ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနိသု ဟူသည်ကား၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏၊ ဘိက္ခုနိသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ယထာ
 ရုစိ၊ အလိုအလျောက်၊ ဩဝေတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အနုသာသိတံ၊ ကံမြစ်
 ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေတံ၊ ပြောဟောခြင်းငှါ၊
 ဝစနပထော၊ စကားတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ အနိဝါရိတော၊ မမြစ်
 အပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမနောရေထပူရုဏီအမည်ရှိသော
 အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်ကျမ်း၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊
 အကျယ် အားဖြင့်ကား၊ သောဂရုဓမ္မ ကထာ၊ ဤဂရုဓမ္မကို ဆိုရာဖြစ်
 သောစကားရပ်ကို၊ သမန္တ ပါသာဒိကာယ၊ သမန္တပါသာဒိက အမည်
 ရှိသော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ယေရေန၊ အရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အာရောစိယမာနေ၊ ကြား
 အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဂရုဓမ္မေ၊ ဤဂရုဓံတရားတို့
 ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုတွာဝ၊ ကြားကတည်းကပင်လျှင်၊ မဟာပဇာပတိ
 ယာ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမိအား၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းသည်၊ ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ ပရိပုဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ အနော
 တတ္တဒဟတော၊ အနတ်တတ်အိုင်မှ၊ အာဘတေန၊ ဆောင်အပ်သော၊ သီ
 တုဒကဿ၊ ချမ်းအေးသောရေဖြင့်၊ သတသဇ္ဇေန၊ အိုးအရာဖြင့်၊ မတ္ထကေ
 တိဝံထက်၌၊ သိတ္တာဝိယ၊ သွန်းလောင်းတိသကဲ့သို့၊ ဝိဂတပရိဇ္ဇာဟာ၊
 ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂရုဓမ္မ ပရိဂ္ဂဟဏေန၊ ဂရုဓံ တရားကို ဝန်ခံသဖြင့်၊
 ဥပ္ပန္နိတိပါမုန္တံ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝိဘန္တေ၊ တိအာဒိကံ၊ အေမယုဓေ၊
 ဝိဘန္တေ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ
 ၏၊ ကုမ္ဘ ဧတ္တနကေဟိတိ၊ ကုမ္ဘ ဧတ္တနကေဟိဟူသည်ကား၊ ကုမ္ဘ၊ အိုး၌၊
 ဒိဝံ၊ ဆီမီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိထွန်း၍၊ တေနအာလောကေန၊ ထိုဆီမီး၏

၁၁၈

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၁၉

အရောင်အလင်းဖြင့်၊ ပရုဇာဓေ၊ သူတပါးတို့၏အိမ်၌၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဘဏ္ဍာကို၊
ပိမိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ ထေနကစောဓရဟိ၊ ခိုးတုတ်သော သူခိုးတို့သည်၊
သေတဋ္ဌိကာနာမရောဂဇာတိတိ၊ သေတဋ္ဌိကာနာမရောဂဇာတိဟူသည်
ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပါဏကော၊ ပိုးသည်၊ နာဠမဇ္ဈေ၊ အရိုး၏အလယ်
၌၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အညွှာကို၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုး၏၊ ယေန၊ အကြင်ပိုးသည်၊
ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ အညွှာမှ၊ နိက္ခတ္တမ္ပိ၊ ထွက်
သော်လည်း၊ သာလိသိသံ၊ သလေးနှံသည်၊ ခီရံ၊ နို့၊ ရည်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူ
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုပိုးသည်၊ သေတဋ္ဌိကာနာမ၊
သေတဋ္ဌိကပိုးမည်၏၊ မဇ္ဇဋ္ဌိကာနာမရောဂဇာတိတိ၊ မဇ္ဇဋ္ဌိကာနာမရောဂ
ဇာတိမည်သည်ကား၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ကြံတို့၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ရုတ္တဘာဝေါ၊
နိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ မဟတောတဋ္ဌာကဿပဋိကစွေဝအာဠိန္တု၊ ဣမိနာ၊
မဟတောတဋ္ဌာကဿပဋိကစွေဝအာဠိ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ တဋ္ဌာ
ကဿ၊ ထဘက်ဆည်ကန်၏၊ ပါဠိယာ၊ ကန်သင်းကို၊ အဗဒ္ဓါယပိ၊ မဖွဲ့အပ်
သော်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ မိုးစဉ်းသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ တိဋ္ဌတေဝ၊ တည်ရာ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဗဒ္ဓါယ၊ ဖွဲ့အပ်သည်
ရှိသော်၊ ယံ၊ အကြင်ရေသည်၊ အဗဒ္ဓပစ္စယာ၊ မဖွဲ့ခြင်းတည်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ နုတိဋ္ဌေယျ၊ မတည်ရာ၊ တမ္ပိ၊ ထိုမတည်ရာသောရေ
သည်လည်း၊ တိဋ္ဌေယျယထာ၊ တည်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ သို့၊ လွန်ကျူးအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ၊ ပဋိ
ကစွေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်၊ အနုတိက္ကမနုတ္တယာ၊ မလွန်ကျူးမိသောငှါ၊
ယေဇ္ဈမေဂရုဓမ္မာ၊ အကြင်ဂရုဓံ တရားတို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသု၊ ထိုဂရုဓံ တရားတို့ကို၊ အပညက္ကေသု၊ မပညတ်
အပ်သည်ရှိသော်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်း
ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊
သဒ္ဓဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ပဋိကစွေဝ၊
ရှေးဦးစွာကလျှင်၊ ပညတ္တတ္တာပန၊ ပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊
အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့
ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊
ဣတိဧဝံဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ ဝဿသုဟသမေဝ၊ အနှစ်တထောင်သည်သာလျှင်၊ ဌဿတိ၊

တည်လတ္တံ့၊ စ၊ သင်္ကဋ်သိုဦးအံ့၊ ဝဿသဟဿန္တိတေ၊ ဝဿသဟဿံ
ဟူသောဤစကားကို၊ ပဋိသန္တိဒါပဘောဗေဒပုဂ္ဂိုလ်ဇီဝာသဝါနံ၊ ပဋိသန္တိဒါ
အပြားသို့ရောက်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအံ့ဝံ၏၊ တတော၊ ထိုအနှစ်တထောင်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊
အလွန်လည်း၊ သုက္ခ ဝိပဿက ဇီဝာသဝ ဝသေန၊ သုက္ခဝိပဿကာ
ရဟန္တာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်လည်း
ကောင်း၊ အနာဂါမိ ဝသေန၊ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဿ
သဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဝသေန၊ သကဒါ
ဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်လည်းကောင်း၊
သောတာပန္နဝသေန၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဿသဟဿံ၊
အနှစ်တထောင်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ၊
အနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောသူ
တော်ကောင်းတရားသည်၊ ဌာသတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ ပရိ
ယတ္တိတရားသည်လည်း၊ တာနိယေဝ၊ ထိုအနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံးပင်
လျှင်၊ ဌာသတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိ
သည်ရှိသော်၊ ပဋိဝေဓော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း
သည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်သည်၊
သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟောတိဧဝ၊
ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ လိင်္ဂဗ္ဗန၊ ရဟန်း၏အသွင်သည်ကား၊ ပရိယတ္တိ
ယာ၊ ပရိယတ်သည်၊ အန္တရဟိတာယဝိ၊ ကွယ်သော်လည်း၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်
စွာ၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်အပြီးတည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဗဟုဿုတောတိဣမိနာ၊ ဗဟုဿုတော
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣမံ၊ ဤသုတ်၌၊ သကလဿာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဗဟုဿုတဘာဝေါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝရုဓမ္မန္တိ၊ ဝရုဓမ္မဟူသည်ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်
လက်နှီးနှောခြင်းသို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခပေါ၊
အကျဉ်းတည်း၊ ဘိက္ခုနေဝါဒကဝိနိန္တယောပန၊ ဘိက္ခုနီမကိုဆုံးမသော
အဆုံးအဖြတ်ကိုကား၊ သမန္တပါသဝိနိကာယ၊ သမန္တပါသဝိနိကအမည်
ရှိသောဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁ နိယပတ္ထာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၂၁

၉ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သရာဂါတိ၊ သရာဂါဟူသည်ကား၊ သရာဂတ္ထာယ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယဟူသည်ကား၊ ဝိရဇ္ဇနတ္ထာယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုး၌၊ သံယောဂါယာတိ၊ သံယောဂါယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌၊ သံယောဂတ္ထာယ၊ ယှဉ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဝိသံယောဂါယာတိ၊ ဝိသံယောဂါယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌၊ ဝိသယောဂ ဘာဝတ္ထာယ၊ မယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုး၌၊ အာစယာယာတိ၊ အာစယာယဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဌဿ၊ ဝတ်၏၊ ဝဋ်နတ္ထာယ၊ ပွားခြင်းအကျိုး၌၊ နောအပစယာယာတိ၊ နောအပစယာယဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဌဝိဒ္ဓံသနတ္ထာယ၊ ဝဋ်တံရားကိုဖျက်ဆီးခြင်းတည်းဟူသောအကျိုး၌၊ နဝံပတ္တကိးမဋ္ဌိ၊ နုသာရဇာယာတိ၊ နုသာရဇာတယဟူသည်ကား၊ နုပေါသနတ္ထာယ၊ မွေးမြူနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုး၌၊ နောသုဘရတာယာတိ၊ နောသုဘရတာယဟူသည်ကား၊ သုခပေါသနတ္ထာယ၊ မွေးမြူလွယ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုး၌၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပဌမဝါရေန၊ ပဌမဝါရ်ဖြင့်၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယဝါရေန၊ ဒုတိယဝါရ်ဖြင့်၊ ပိပဇ္ဇံ၊ ဝဋ်မှကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမိနာစသြဝါဒေန၊ ဤသြဝါဒဖြင့်လည်း၊ ဂေါတမိ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမိသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။

၁၀ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဗျုပ္ပပဇ္ဇာတိ၊ ဗျုပ္ပပဇ္ဇဟူသောဤ စကားသည်၊ အဿ၊ ထိုဒိဃာဇာလုအမည်ရှိသောကောလိယမင်းသားကို၊ နာမပဝေလီဝသေန၊ အမည်အစဉ်အဆက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုဒိဃာဇာလုအမည်ရှိသောကောလိယမင်းသား၏၊ ဝုပ္ပဝုရိသားရှေးဦးယောက်ျားတို့သည်၊ ဗျုပ္ပပထေ၊ ကျားတို့၏သွားရာခရီး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မိံကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ဗျုပ္ပပဇ္ဇာတိ၊ ဗျုပ္ပပဇ္ဇတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣဿတ္ထေန၊ ဣဿတ္ထေနဟူသည်ကား၊ ဣဿါသကဓမ္မေန၊ လေးအတတ်တည်းဟူသောအမှုဖြင့်၊ တတြုပါယာယာတိ၊ တတြုပါယာယဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံကလေးဤကာလ၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်း၌၊ ဝဋ္ဌတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနေန၊ သိခြင်းဖြင့်၊ တတြုပါယာ

တာယ၊ ထိုသင့်သောကာလကို သိခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓ
သီလိနောတိ၊ ဗုဒ္ဓသီလိနောဟူသည်ကား၊ ဝဇီတသီလာ၊ ကြိုးပွားသောသီ
လရှိကုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓသမာစာရာ၊ ကြိုးပွားသောအကျင့်ရှိကုန်သည်၊ အာ
ယန္တိ၊ အာယံဟူသည်ကား၊ အာဝဓနံ၊ ရောက်သောဥစ္စာကို၊ နုစွာဂါဠန္တိ၊
နုစွာဂါဠံ ဟူသည်ကား၊ နာတိမဟန္တံ၊ များလွန်းသည်ဖြစ်၍၊ နာတိဟိ
နန္တိ၊ နာတိဟိနံဟူသည်ကား၊ နာတိကသိရံ၊ မဆင်းရဲလွန်းသည်ဖြစ်၍၊
ပရိယာဒါယာတိ၊ ပရိယာဒါယဟူသည်ကား၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခေပေတွာ
ကုန်စေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာယဉ္စ ဘောဂါနံ ဝိဒိတွာ အစရှိသော ပါဠိ၌၊
ယဿ၊ အကြင်အမျိုးသားအား၊ ဝယတော၊ ပျက်စီးသောဥစ္စာထက်၊
ဒိဂုဏော၊ နှစ်ဆတက်သော၊ အာယော၊ တိုးပွားသောဥစ္စာသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဝယော၊ ပျက်စီးသောဥစ္စာသည်၊
အာယံ၊ တိုးပွားသောဥစ္စာကို၊ ပရိယာဒါတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မစွမ်းနိုင်၊ စာရံ၊ အိမ်၌၊ အာဝသံ၊ အာဝသန္တော၊ နေသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်၊ စတုခေ၊ လေးပါးသော အဖို့အားဖြင့်၊
ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝိဘဇေ၊ ဝေတနံရာ၏၊ ဇေကေန၊ တဖို့သောအရ
ဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ သုဉ္ဇေယျ၊ ခံစားရာ၏၊ ဦဟိ၊ နှစ်ခုသောအဖို့
တို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ပယောဇယေ၊ ယှဉ်စေရာ၏၊ စတုတ္ထံ၊ စလေးခုမြောက်
သောအဖို့ကိုကား၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ဖြစ်သောကာလတို့၌၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ နိဓာပေယျ၊ မြေ၌သိုမှီးဖြုတ်ထားရာ၏၊
ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆေတော၊ ကျင့်သော
အမျိုးသားအား၊ ဝယော၊ ပျက်စီးသောဥစ္စာသည်၊ အာယံ၊ တိုးပွားသော
ဥစ္စာကို၊ ပရိယာဒါတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိယေဝ၊ မစွမ်းနိုင်သည်
သာတည်း၊ ဥဒုမ္ပရခါဒိဝါတိ၊ ဥဒုမ္ပရခါဒိဝါဟူသည်ကား၊ ဥဒုမ္ပရာနိ၊ ရေ
သဖန်းပင်တို့ကို၊ ခါဒိတု ကာမေန၊ စားခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူသည်၊
ပက္ကေ၊ မှည့်သော၊ ဥဒုမ္ပရေက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်တို့ကို၊ စာလိတေ၊ ထုပ်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဇေကပ္ပဟာရေနေဝ၊ ကပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဟူနိ၊
များစွာကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ရေသဖန်းသီးတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ကြွေကုန်၏၊
ခါဒိတဗ္ဗယုတ္တကာနိ၊ စားသင့်သောရေသဖန်းသီးတို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊
ဣတေရာနိ၊ ဤစားအပ်သောရေသဖန်းသီးမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဗဟုတံရာနိ၊
အလွန်များကုန်သောရေသဖန်းသီးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊
သွားသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာယတော၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမီဝဂ်၊ ၁၂၃

တိုးပွားသော ဥစ္စာထက်၊ ဝယ်ယူက်စီးခြင်းကို၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပွက်ရန္တော၊ ဖရိုဖရဲကြံလျက်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်
တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ သောအယံကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသား
ကို၊ ဥဒုဗ္ဗုခါဒိကံ၊ ရေသဖန်းသီးကို စားသောသူကဲ့သို့၊ ဘောဂေ၊ စည်း
စိမ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဇေဋ္ဌမရုဏန္တိ၊
အဇေဋ္ဌမရုဏံ ဟူသည်ကား၊ အနာယကမရုဏံ၊ အကြီးအကဲမရှိသော
သေခြင်းသို့၊ သမဇိဝိတံကပ္ပေတိတိ၊ သမဇိဝိတံကပ္ပေတိဟူသည်ကား၊
သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေးမြူ၏။ သမဇိဝိတာ
တိ၊ သမဇိဝိတာဟူသည်ကား၊ သမဇိဝိတာယ၊ ကောင်းသော အသက်
မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပါယမုခါနိတိ၊
အပါယမုခါနိ ဟူသည်ကား၊ ဝိနာသဿ၊ ဖျက်စီးခြင်း၏၊ ဌာနာနိ၊ အ
ကြောင်းတို့သည်၊ ဥဠာတာ ကမ္မဓေယျေသုတိ၊ ဥဠာတာ ကမ္မဓေယျ
သုဟူသည်ကား၊ ကမ္မကရုဏဋ္ဌာနေသု၊ အမှုကိုပြုသောအရာတို့၌၊ ဥဠာ
နဝိရိယသမ္ပန္နော၊ ထကြွလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိဓာနဝါတိ၊ ဝိဓာနဝါ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဒဟသမ္ပန္နော၊ စီရင်ခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတ္ထာ
နံ သမ္ပရာယိကန္တိ၊ သောတ္ထာနံ သမ္ပရာယိကံ ဟူသည်ကား၊ သောတ္ထိ
ဘူတံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမ
လွန်၌ ဖြစ်သော၊ သစ္စနာမေနာတိ၊ သစ္စနာမေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ
ယေဝ၊ တရားကို သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဧ၊ ဤသို့၊ အဝိပာယနာမေန၊ မချွတ်လွင်းသော အမည်ရှိ
တော်မူသော၊ စာဂေါပုညံ ပဝဇုတိတိ၊ စာဂေါ ပုညံ ပဝဇုတိဟူသည်
ကား၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သေသ ပုညဉ္စ၊ စွန့်
ကြဲခြင်းမှ ကြွင်းသော ကောင်းမှု သည်လည်းကောင်း၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား၏၊
ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ကို၊ မိဿ
ကာ၊ ချောနှောခြင်းတို့ကို၊ ကဝိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

၅ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဂစ္ဆာတိ၊ ဂစ္ဆာဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆဝါ
သော၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာပီတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာပိ
ဟူသည်ကား၊ သန္တိဋ္ဌိကာ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော၊ ဂစ္ဆဝါသသဒိသာ၊
အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းနှင့် တူသော၊ ဝုန၊ တဖန်၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်

သော၊ သမ္ပရာယိကာပီတိ၊ သမ္ပရာယိကာပိဟူသည်ကား၊ မနုဿေ၊ လူ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂစ္ဆေ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍
 သေသိဂစ္ဆေ၊ ကြွင်းသော အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း၊ ဥဘယံ
 ဇေတကာမာပဝုစ္စန္တိတိ၊ ဥဘယံ ဇေတကာမာ ပဝုစ္စန္တိ ဟူသည်ကား၊
 ဘယဉ္စ၊ ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဘယဉ္စ၊ ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ရောဂဉ္စ၊ အနာကိုလည်းကောင်း၊ ဘယဉ္စ၊
 ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍဉ္စ၊ အိုင်းအမာကိုလည်းကောင်း၊ ဘယဉ္စ၊
 ဘေးကို လည်းကောင်း၊ သလ္လဉ္စ၊ ငြောင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဘယဉ္စ၊
 ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂေ၊ ကပ်ငြိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘယဉ္စ၊
 ဘေးကို လည်းကောင်း၊ ပကောံစ၊ ညွှန်ကို လည်းကောင်း၊ ဘယဉ္စ၊
 ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆေစ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေတဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံတို့ကို၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့ဟူ၍၊ ပဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သာတရူပေနာတိ၊ သာတရူပေန
 ဟူသည်ကား၊ ကာမသုခေန၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ပလိပထန္တိ၊ ပလိ
 ပထံ ဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋပလိပထံ၊ ဝဋ္ဋတရားတည်းဟူသော ခရီးကို၊
 အတိတ္တမ၊ လွန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ အရဟတ္တဘာဝံ
 ရဟန္တာအဖြစ်ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသဘောရှိသော၊
 ဇာတိဇရူပေတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တိသုဘဝေသု၊
 ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဗန္ဓမာနံ၊ တုန်လှုပ်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို၊ အဝေက္ခတိ၊
 ရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော
 တော်မူပြီး၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋကင်းခြင်းကို၊ ကထိတံ၊
 ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။

၇-၈ သတ္တမဋ္ဌမာနိ၊ သတ္တမသုတ် အဋ္ဌမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာ
 နေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဥဇုဘူတောတိ၊ ဥဇုဘူတောဟူသည်ကား၊
 ကာယဝင်္ကာဒိနံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဥဇုကော၊ ဖြောင့်မတ်၏၊ ပညာသီလသမာဟိတောတိ၊
 ပညာ သီလ သမာဟိတော ဟူသည်ကား၊ ပညာယစ၊ ပညာနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဏာသက-၁-ဂေါတမိဝဂ်၊ ၁၂၅

ယဇမာနာနန္တိ၊ ယဇမာနာနံဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တာနံ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ ဝုညပေက္ခာနန္တိ၊ ဝုညပေက္ခာနံဟူသည်ကား၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဩသောကေန္တာနံ၊ ဩညကုန်သော၊ ဝေဝေသန္တာနံ၊ ရှာကုန်သော၊ ဩပမိကန္တိ၊ ဩပမိကံဟူသည်ကား၊ ဥပမိဝိပါကံ၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော အကျိုးရှိသော၊ ဩပမိဘူတံ၊ ဥပမိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဌာနံ၊ ဌာနံသည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ၊

၁၂၅ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သမုက္ကဋ္ဌောတိ၊ သမုက္ကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဥက္ကမော၊ မြတ်၏၊ သတ္တာနန္တိ၊ သတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဂေါတမိဝဂ္ဂေါ၊ ဂေါတမိဝဂ်တည်း၊ ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလဝဂ်၊

၁ သတ္တမဿ၊ သတ္တမဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပရိဝိတ္တဿာတိ၊ ပရိဝိတ္တဿဟူသည်ကား၊ ကာယာဝိဝေကေန၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ နိရာယတ္တဝုတ္တိနောတိ၊ နိရာယတ္တဝုတ္တိနောဟူသည်ကား၊ ကတ္တမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအာရုံ၌၊ အနာယတ္တဝုတ္တိနော၊ မစပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိပဿနာကမ္မဿ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောအမှုရှိသော၊ လာဘာယာတိ၊ လာဘာယဟူသည်ကား၊ စတုပ္ပစ္စယလာဘာယ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းကိုရခြင်းငှါ၊ သောစိစပရိဒေဝိစာတိ၊ သောစိစပရိဒေဝိစဟူသည်ကား၊ သောကာစ၊ မိုးရိမ်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝါစ၊ ဝိုကြွေးခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ သောစိစ္စ ပရိဒေဝိစာတိ၊ သောစိစ္စပရိဒေဝိစ္စဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ရတောသဒ္ဓမ္မာတိ၊ ရတောသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ တံခဏံဟေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနာသဒ္ဓမ္မာ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ ရတော၊ ရွှေ၊ လျှော့၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋိဝဋ္ဋိ၊ ဝဋ္ဋိတရား၊ ဝဋ္ဋိကင်းရာတရားကို၊ ကဝိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ၊

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အလံအတ္တနောအလံပရေသန္တိ၊ အလံ
အတ္တနောအလံပရေသံဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊
ပရေသန္တိ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတပဋိပတ္တိယံ၊ စီးပွားကိုကျင့်
ခြင်း၌၊ သမတ္တောပရိယတ္တော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အနုန္တ ဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏၊
ဝိပ္ပာနိသန္တိတိ၊ ဝိပ္ပာနိသန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပာ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပစာရေတိ၊ မှတ်
နိုင်၏၊ ခန္ဓာစာတုအာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာစာတ် အာယတန အစရှိသည်
တို့ကို၊ ကထိယမာနေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေဓမ္မေ၊
ထိုတရားတို့ကို၊ ဝိပ္ပာ၊ လျှင်စွာ၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿ
နာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ဝုပ္ပလဏှာ သယေနစ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသနာ ဝိလာသေနစေတ၊ ဒေ
သနာ၌ တင့်တယ်စွယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မတ္တကတော၊ အထက်
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ဩတရန္တံ၊ သက်သည်ဖြစ်၍၊
ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း။ ၊

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ ဇေမေဝါတိ၊ ဇေမေဝဟူသည်ကား၊
နိက္ကာရဏေနော၊ အကြောင်းမရှိဘဲသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ယာစ
တိယထာ၊ တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မောစာပုရိ
သာတိ၊ မောစာပုရိသာဟူသည်ကား၊ မုဋ္ဌပုရိသာ၊ မိက်မဲတွေဝေသော
ယောကျ်ားတို့တည်း၊ တုန္တပုရိသာ၊ ကျေးဇူးတရားအပေါင်းမှဆိတ်သော
ယောကျ်ားတို့တည်း၊ အတ္တေသန္တိတိ၊ အတ္တေသန္တိဟူသည်ကား၊ ယာစန္တိ
တောင်းပန်ကုန်၏၊ အနုဗန္တိတဗ္ဗန္တိ၊ အနုဗန္တိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဣရိယာ
ပထာနုဗန္တနေန၊ ဣရိယာပုတ်သို့အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ အနုဗန္တိတဗ္ဗံ၊ အစဉ်
လိုက်အပ်သည်ကိုးနဝိဇဟိတဗ္ဗံ၊ မစွန့်အပ်သည်ကို၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့
ကုန်၏၊ အာဇာနနတ္ထံ၊ သိခြင်းအကျိုး၌၊ အပဿာဒေန္တော၊ မောင်းမဲလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေမေဝအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧသတိက္ခ၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဩဇ္ဈိဒေ၊ အဆုံးအမကို၊ ဗိန္နေဝိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊
ပမာဒမေဝ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို သာလျှင်၊ အနုယုတ္တတိ၊ သုံ့လံပြု၏၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝသတိဂီရေ၊
နေသတတ်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သော၌၊ နုဇ္ဈန္တတိ
ဂီရေ၊ အလိုမရှိသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဘဂဝါ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘုမ္မိဝံသဝဂ်၊ ၁၂၇

မြတ်စွာံ ဘုရားသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အပ်သာဒေတွာ၊ မောင်းမဲပြီး၍၊ ယုန၊
တံဖနိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တဿ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော၊ အားကြီးသောအကြောင်းနှင့်ပြည့်
စုံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်
ဖြစ်၍၊ တသ္မာတိဟတေဘိက္ခု၊ ဇေံသိက္ခိတဗ္ဗန္တိအာဒိ၊ တသ္မာတိဟတေ
ဘိက္ခု၊ ဇေံသိက္ခိတဗ္ဗန္တိသုခဂ္ဂိယောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုတသ္မာတိဟ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အဇ္ဈတ္တံမေ ဗိတ္တံ ဌိတံ ဘာဝိဿ
တိ သုသဗ္ဗိတံ နရုပ္ပန္နာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ ဗိတ္တံ ပရိယာဒါယ
ဌဿန္တိတိဣမိနာ၊ အဇ္ဈတ္တံမေ ဗိတ္တံ ဌိတံ ဘာဝိဿတိ သုသဗ္ဗိတံနရုပ္ပန္နာ
ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ ဗိတ္တံ ပရိယာဒါယ ဌဿန္တိ ဟူသောဤပါဌ်
ဖြင့်၊ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
နိယကဇ္ဈတ္တဝသေန၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တေ
ကပ္ပတမတ္တော၊ စိတ်တည်ကြည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မူလသမာဓိ၊
မူလသမာဓိကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧတ္တကေနော၊
ဤစိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းမျှသာသျှင်၊ သန္တုဋ္ဌိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ အနာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သောသမာဓိ၊ ထိုမူလသမာဓိကို၊
ဝဇေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
ယတောခေါတေဘိက္ခု၊ အဇ္ဈတ္တံ ဗိတ္တံ ဌိတံ ဟောတိ သုသဗ္ဗိတံ နရုပ္ပန္နာ
ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ ဗိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိ တတော တေ
ဘိက္ခု၊ ဇေံ သိက္ခိတဗ္ဗ မေတ္တာမေ စေတော ဝိရတ္တိ ဘာဝိတာ ဘာဝိဿ
တိ (လ) သုသမာရဒ္ဓါတိ၊ ယတောခေါ တေဘိက္ခု၊ အဇ္ဈတ္တံ ဗိတ္တံ ဌိတံ
ဟောတိ သုသဗ္ဗိတံ နရုပ္ပန္နာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ ဗိတ္တံ ပရိယာဒါ
ယတိဋ္ဌန္တိ တတောတေဘိက္ခု၊ ဇေံ သိက္ခိတဗ္ဗ မေတ္တာမေ စေတောဝိရတ္တိ
ဘာဝိတာ ဘာဝိဿတိ (လ) သုသမာရဒ္ဓါဟူ၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ မေတ္တာဝသေန၊ မေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တာဝနံ၊ တာဝနာကို၊
ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ယုန၊ တဖနိ၊ ယတောခေါ တေဘိက္ခု၊ အယံ သမာဓိ
ဇေံ ဘာဝိတော ဟောတိ ဗဟုလိကတော တတော တံ ဘိက္ခု၊ ဣမံ
သမာဓိံ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဘာဝေယျာသိတိအာဒိ၊ ယတောခေါ တေ
ဘိက္ခု၊ အယံ သမာဓိ ဇေံ ဘာဝိတော ဟောတိ ဗဟုလိကတော တတော
တံ ဘိက္ခု၊ ဣမံ သမာဓိံ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဘာဝေယျာသိ အစရှိသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယတောခေါအစရှိသော

ပါဌ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အယံမူလသမာဓိ၊ ဤ
မူလသမာဓိကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေတ္တာဝသေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ သင်
သည်။ တာဝတကေနပိ၊ ထိုမေတ္တာကို ပွားစေကာမျှဖြင့်လည်း၊ တုဋ္ဌိ၊
ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ အနာပဗ္ဗိတွာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ ဣဓံမူလသမာဓိ၊
ဤမူလသမာဓိကို၊ အညောသုပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊
အာရုံတို့၌၊ စတုက္ကပဉ္စကဏ္ဍာနာနိ၊ စတုက္ကဗျာနံ ပဉ္စကဗျာနံတို့ကို၊ ပါပယ
မာနေ၊ ရောက်စေလျက်၊ သဝိတက္ကံသဝိစာရန္တိ အာဒိနာ၊ သဝိတက္ကံသဝိ
စာရံဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဘာဝေယျာသိ၊ ပွားစေလော၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာစပန၊ ဟောတော် မူပြီး၍လည်း၊ အယ၊ ထိုရဟန်း
အား၊ အဝသေသဗြဟ္မဝိဟာရုပ္ပင်္ဂမံပိ၊ ကြွင်းသော ဗြဟ္မဝိဟာရတရား
လျှင် ရှေ့သွားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညောသု၊ တပါးကုန်သော၊ အာ
ရမ္မဏေသုစ၊ အာရုံတို့၌လည်း၊ စတုက္ကပဉ္စကဏ္ဍာနဘာဝနံ၊ စတုက္ကဗျာနံ
ပဉ္စကဗျာနံကို ပွားစေခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသိုသည်ဖြစ်၍၊ ယတောခေါတေဘိက္ခု၊ အယံသမာ
ဓိဧဝံဘာဝိတောဟောတိ သုဘာဝိတော တတော တေဘိက္ခု၊ ဧဝံ သိက္ခိ
တဗ္ဗံ ကရုဏာမေစေတောဝိမုတ္တိတိအာဒိ၊ ယတောခေါတေဘိက္ခု၊ အယံ
သမာဓိ ဧဝံ ဘာဝိတော ဟောတိ သုဘာဝိတော တတော တေဘိက္ခု၊
ဧဝံသိက္ခိတဗ္ဗံ ကရုဏာမေ စေတောဝိမုတ္တိ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊
အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာဒိပုပ္ပင်္ဂမံ၊ မေတ္တာအစရှိသည်
လျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ စတုက္ကပဉ္စကဏ္ဍာနဘာဝနံ၊ စတုက္ကဗျာနံ ပဉ္စကဗျာနံ
၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတု၊ ပြ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကာယာနုပဿနာဒိပုပ္ပင်္ဂမံ၊ ကာ
ယာနုပဿနာအစရှိသည်လျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ စတုက္ကပဉ္စကဏ္ဍာနဘာဝ
နံ၊ စတုက္ကဗျာနံ ပဉ္စကဗျာနံကိုပွားခြင်းကို၊ ဒဿတု၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
ယတောခေါတေဘိက္ခု၊ အယံသမာဓိ ဧဝံ ဘာဝိတော ဟောတိ သုဘာဝိ
တော တတော တေဘိက္ခု၊ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ ကာယေ ကာယာ နုပဿိတိ
အာဒိ၊ ယတောခေါတေဘိက္ခု၊ အယံသမာဓိ ဧဝံ ဘာဝိတော ဟောတိ
သုဘာဝိတော တတော တေဘိက္ခု၊ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ ကာယေ ကာယာနု
ပဿိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ယတောခေါတေ
ဘိက္ခု၊ အယံသမာဓိဧဝံဘာဝိတော ဘာဝိသုတိ သုဘာဝိတော တတော

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလင်္ဂ ၁၂၉

တွံဘိက္ခုယေနယေနဝဂ္ဂဋ္ဌသီတိအာဒိ၊ ယတောခေါတေဘိက္ခုအယံ သမာဓိ ဧဝံ ဘာဝိတော ဘာဝိဿတိ သုဘာဝိတော တတော တွံ ဘိက္ခုယေန ယေနဝဂ္ဂဋ္ဌသီ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုယေနယေနဝဂ္ဂဋ္ဌသီအစရှိသောပုဒ်၌၊ ဂဋ္ဌသီတိ၊ဂဋ္ဌသီဟူသည်ကား၊ ဂမိဿသိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ ဗသုညေဝါတိဣမိနာ၊ ဗသုညေဝဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒုဿတိ၊ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အရဟတ္တပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗိရိယာပဏေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဗသု၊ချမ်းသာစွာ၊ဝိဟရတိနာမ၊နေသည်မည်၏၊

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ပဓာနဘူမိယံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောအရပ်၌၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ဝိတက္ကံ၊အကြံတော်ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ရဟန်းသံဃာအား၊အာရောစယိတံ၊ကြားတော်မူခြင်းငှါ၊ဧဝံဝုဗ္ဗာဟံဘိက္ခဝေတိအာဒိဝစနံ၊ ဧဝံဝုဗ္ဗာဟံဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ဟောတော်မူ၏၊ဩဘာသန္တိ၊ဩဘာသံဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏောဘာသံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ဉာဏဒဿနံဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဘူတံဉာဏသင်္ခါတံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်၍ဖြစ်သော ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒဿနံ၊အမြင်သည်၊ သန္တိဝုတ္တပုဗ္ဗန္တိ၊သန္တိဝုတ္တပုဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊တကွနက်၊ဝသိတပုဗ္ဗံ၊နေဘူးသည်ကို၊ဣမသ္မိံ၊ပုဒ်သုတ္တေ၊ဤသုတ်၌ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ စေတောပရိယဉာဏံ၊ စေတောပရိယဉာဏ်လည်းကောင်း၊ယထာကမ္မပဂဉာဏံ၊ ယထာကမ္မပဂဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အနာဂတံသဉာဏံ၊အနာဂတံသ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နသဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အတိတံသ ဉာဏံ၊ အတိတံသ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဉာဏာနိ၊ဤဉာဏ်တို့သည်၊ပါဠိယံယေဝ၊ပါဠိတော်၌ပင်လျှင်၊အာဂတာနိ၊လာကုန်၏၊ ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊တေဟိ၊ ထိုရှစ်ပါးသောဉာဏ်တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊တံကွ၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ဝိပဿနာဉာဏာနိ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊

လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဉာဏာနိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဗလဉာဏာနိ၊ ဗိုလ်ဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စဝေက္ခန ဉာဏာနိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါဉာဏာနိ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါ
 ဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အသာဓာရဏဉာ
 ဏာနိ၊ အသာဓာရဏ ဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တောနိ
 ဉာဏာနိ၊ ထိုဉာဏ်တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ကထေန္တေန၊
 ဖွင့်ဆိုတော်မူသော ဝုတ္တုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုသဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
 သုတ်သည်၊ သုကထိတံနာမ၊ ကောင်းစွာ ဖွင့်ဆိုအပ်သည် မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဘိဘာယတနာနီတိ၊ အဘိဘာယတနာနိ
 ဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝန ကာရဏာနိ၊ နှိပ်နင်းခြင်း၏ အကြောင်းတို့
 သည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်သနည်း၊ ပစ္စနိကဓမ္မေ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏာ နိဝိ၊
 အာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တာနိ၊ ထိုအဘိဘာယတနာချာန်တို့သည်၊ ဝုတ္တ
 လဿ၊ ဝုတ္တုလ်၏၊ ဉာဏုတ္တရိယတာယ၊ လွန်ကဲသော ဉာဏ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗိပက္ခတာဝေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပစ္စနိက
 ဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊
 ဝုတ္တလဿ၊ ဝုတ္တုလ်၏၊ ဉာဏုတ္တရိယတာယ၊ လွန်ကဲသောဉာဏ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊
 အဇ္ဈတ္တရူပသညီတိအာဒိသုပန၊ အဇ္ဈတ္တရူပသညီဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့
 ၌ကား၊ အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ မိမိအတ္တဘောကိုစွဲ၍ဖြစ်သောကသိုဏ်းရုပ်၌၊ ပရိ
 ကမ္မဝသေန၊ အဖန်တလဲလဲစီးဖြန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 အတ္တဘောကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား၌၊ ရူပသညီနာမ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌သညာ
 ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီး
 အံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိအတ္တဘောကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား၌၊ နီလပရိဟေမ္မံ၊ အညို
 ဟူ၍စီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောဝုတ္တုလ်သည်၊ ကေသေဝါ၊ ဆံ
 ၌လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တေဝါ၊ သည်းခြေ၌လည်းကောင်း၊ အက္ခိတံရကာယ
 ဝါ၊ မျက်လုံး၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝီတပရိကမ္မံ၊ အရွှေ့ဟူ၍စီး
 ဖြန်းခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောဝုတ္တုလ်သည်၊ မေဒေဝါ၊ အဆီခဲ၌လည်း

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိဝသလဝဂ်၊ ၁၃၁

ကောင်း၊ ဆဝိယာဝါ၊ အရေ၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတလပါဒတလေသုဝါ၊
လက်ဘဝါးအပြင်ခြေဘဝါးအပြင်တို့၌လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊ မျက်စိတို့
၏၊ ပိတုဋ္ဌာနေဝါ၊ ရွှေသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ လော
ဟိတပရိကမ္ဘံ၊ အနိဟူ၍ စီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ခံသေဝါ၊ အသား၌ လည်းကောင်း၊ လောဟိတေဝါ၊ အသွေး၌
လည်းကောင်း၊ ဇိဝှိယဝါ၊ လျှာ၌လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊ မျက်စိတို့၏၊
ရတ္တဋ္ဌာနေဝါ၊ နီသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဩဒါတပရိ
ကမ္ဘံ၊ အပြုဟူ၍စီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌိမ္မိ
ဝါ၊ အရိုး၌လည်းကောင်း၊ နန္တေဝါ၊ သွား၌လည်းကောင်း၊ နုခေဝါ၊ လက်
သည်းခြေသည်း၌လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊ မျက်စိတို့၏၊ သေတဋ္ဌာနေဝါ၊
ပြုသောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တာပန၊ ထိုအဇ္ဈတ္တ
သဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော ကသိုဏ်းရှပ်သည်ကား၊ သုနိလံ၊ အလွန်ညိုသည်၊
သုပိတကံ၊ အလွန်ရွှေသည်၊ သုလောဟိတကံ၊ အလွန်နီသည်၊ သုဩဒါ
တံ၊ အလွန်ဖြူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သုပိသုဒ္ဓမေဝ၊ အလွန်အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊
ဧကောဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိပဿတိဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သာ
လျှင်၊ ပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိအတ္တဘောကိုစွဲ၍ဖြစ်
သောတရား၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘဝနိမိတ်
သည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသဏ္ဌာန်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိအတ္တဘောကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
တရား၌၊ ပရိကမ္ဘံ၊ ပရိကံ၏လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသဏ္ဌာန်၌၊
အပ္ပနာယဝ၊ အပ္ပနာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ
ရူပသညိဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံရူပသညိဧကောဗဟိဒ္ဓါ
ရူပါနိပဿတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိတ္တာနိတိ၊ ပရိတ္တာနိဟူသည်
ကား၊ အဝဇီဘာနိ၊ မပွားစေအပ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏရုဗ္ဗဏ္ဏာနိတိ၊ သုဝဏ္ဏ
ရုဗ္ဗဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏာနိဝါ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်
မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ရုဗ္ဗဏ္ဏာနိဝါ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိ
ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ပရိတ္တဝသေနေဝ၊ အနည်းငယ်
၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒံအဘိဘာယတနံ၊ ဤအဘိ ဘာယတန
စွာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တာနိအဘိ
ဘုယျာတိဇ္ဇေ၊ တာနိအဘိဘုယျ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာ

မည်သည်ကား၊ သမ္ပန္နဂဟဏိကော၊ ပြည့်စုံသောဝမ်းရှိသောသူသည်၊
 ကုဋ္ဌန္တုမတ္တံ၊ တဟင်းချိုမျှလောက်သော၊ တတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ လသိတွာ၊
 ရ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤတဟင်းချိုမျှလောက်သောထမင်း၌၊ ဝဋ္ဋိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သံ
 ကဗီတွာ၊ ရုံးစု၍၊ ဧကကဗဠမေဝ၊ တလုပ်ထည်းကိုသာလျှင်၊ ကရေတိ
 ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥာဏုတ္တရိကော၊ လွန်ကဲ
 သောဥာဏ်ရှိသော၊ ဝိသဒဉ္ဇာဏော၊ သန့်ရှင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂ
 လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိတ္တကေ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဧတ္ထအာရမ္မဏေ၊ ဤ
 အာရုံ၌၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အယံ၊ ဤအနည်းငယ်သောအာရုံသည်၊ မိမေ၊ ငါအား၊
 ဒုက္ခရော၊ ခဲယဉ်းခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ တာနိဂ္ဂပါ
 နိ၊ ထိုကသိုဏ်းရပ်တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား
 ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရိတ္တဖြစ်သောအာရုံ၌၊ နိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်
 သည်နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇာနာမိပဿာမိတိ
 ဣမိနာပန၊ ဇာနာမိပဿာမိဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်ကား၊ အဿ၊ ထိုယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကဝိတော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း၊ သမာပတ္တိတော၊
 သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တော
 သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌၊ ဧဝံသညိ၊ ဤသို့သိအံ့ရှုအံ့ဟုအမှတ်
 ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အာဘောဂသညာယဝိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌ ဖြစ်သော သညာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဈာနသညာယဝိ၊ ဈာန်၌ဖြစ်သောသညာဖြင့်လည်းကောင်း
 ဧဝံသညိ၊ ဤသို့သိအံ့ရှုအံ့ဟုအမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိဘဝနသညာ၊ နှိပ်နင်းအံ့ဟုဖြစ်သော
 သညာသည်၊ အန္တောသမာပတ္တိယံဝိ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌လည်း၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ အာဘောဂသညာပန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသညာသည်ကား၊ သမာပတ္တိ
 တော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတဿေဝ၊ ထပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား သာလျှင်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပ္ပမာဏာနိတိ၊ အပ္ပမာဏာနိဟူသည်ကား၊ ဝဗီတပမာဏာ
 နိ၊ ပွားစေအပ်သောပမာဏရှိကုန်သော၊ မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိဘုယျာတိ ဧတ္ထပန၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ခုတ်ယာယဝတ္ထုသက-၂-ဘူမိစာလင်္ဂ။ ၁၃၃

အဘိဘုယုဟူသောဤပါဌ၌ကား၊ မဟာဋ္ဌသော၊ များစွာစားတတ်သော၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ကော၊ တခုသော၊ ဘတ္တဓမ္မိတကံ၊ ပွားစေအပ်
သောထမင်းရှိသော ထမင်းပွဲကို၊ လင်္ကာ၊ ရေ၍၊ အညံ့၊ တပါးသော
ထမင်းပွဲသည်မူလည်းဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သော၊ ဤထမင်းပွဲသည်၊ မဟံ၊
ငါ့အား၊ ကိံ၊ ကရိယတိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုတခု
တည်းသောထမင်းပွဲကို၊ မဟန္တတော၊ များသောအားဖြင့်၊ နပဿတိ
ယထာ၊ မရှုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥာဏုတ္တရော၊ လွန်ကဲ
သောဥာဏ်ရှိသော၊ ဝိသဒဉာဏော၊ သန့်ရှင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ ပုပ္ဖလော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပ္ပမာဏဖြစ်သောအာရုံ၌၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စား
အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရူပါရုံ
သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောအာရုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
မဟံ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တကုတုတာကရေတော၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို ပြုရာ၌၊
ဘာရော၊ ဝန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တာနိရူပါနိ၊ ထို
ရူပါရုံတို့ကို၊ အဘိဘဝိဟော၊ လွန်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပ္ပ
မာဏဖြစ်သောအာရုံ၌၊ နိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည်နှင့်
သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဣတိ
အသိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အရူပသညတိတိ၊
အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညိ ဟူသည်ကား၊ အလာဘိတာယဝါ၊ မရသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနတ္တိကတာယဝါ၊ အလိုမရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ အဇ္ဈတ္တရုပ်၌၊ ပရိကမ္မသညာ
ဝိရဟတော၊ ပရိကမ္မသညာမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿ
တိတိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူသည်ကား၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံသည်လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂ
နိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပရိကမ္မဿဝေဝ၊
ပရိကံ၏လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာယစ၊ အပ္ပနာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အ
စွမ်းဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အရူပသညိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အ
ရူပသညိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအ
ဘိဘာယတန၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ စတုတ္ထာဘိဘာယတနေ၊
စတုတ္ထအဘိဘာယတန၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
သာတည်း၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု၊ ဤအဘိဘာယတနတို့၌၊

ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော အာရုံသည်၊ ဝိတက္ကစရိတဝသေန၊ ဝိတက်စရိတ်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏသည်၊ မောဟစရိတ
 ဝသေန၊ မောဟစရိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းသော
 အဆင်းရှိသော အာရုံသည်၊ ဒေါသစရိတဝသေန၊ ဒေါသစရိတ်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသော အာရုံသည်၊
 ရာဂစရိတဝသေန၊ ရာဂစရိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုဝိတက်စရိတ်စသည်ပြောသော ဝုတ္တုလ်တို့အား၊ ဧတာ
 နိ၊ ထိုပရိတ္တစသော အာရုံတို့သည်၊ သပ္ပါယာနိ၊ လျော့ပတ်ကုန်၏၊ နေသံ၊
 ထိုပရိတ္တစသော အာရုံတို့၏ သာစသပ္ပါယတာ၊ ထိုလျောက်ပတ်သည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ စရိယနိဒ္ဒေသေ၊ စရိယနိဒ္ဒေ
 သ၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ပဉ္စမအဘိဘာယတနာဒိသု၊ ပဉ္စမအဘိဘာယတန
 အစရှိသည်တို့၌၊ နိလ္လာနိတိဧတံ၊ နိလ္လာနိဟူသော ဤစကားကို၊ သဗ္ဗ
 သင်္ဂါဟိကဝသေန၊ အလုံးစုံသော အာရုံကို အကုန်ကျုံးသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိလဝဏ္ဏာနိတိဧတံ၊ နိလဝဏ္ဏာနိဟူသော
 ဤစကားကို၊ နိလဝဏ္ဏ ဝသေန၊ ညှိသော အဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိလဒဿနာနိတိဧတံ၊ နိလဒဿနာနိဟူသော ဤစကား
 ကို၊ ဒဿနဝသေန၊ လင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပညာ
 ယမာနဝိဝရာနိ၊ မလင်သော အပေါက်ရှိကုန်သော၊ အသံဘိန္ဒဝဏ္ဏာနိ၊
 မရောရှက်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဧကနိလ္လာနေဝ၊ တစ်နက်ညှိသော
 အဆင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဿန္တိ၊ လင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တောဝုတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိလ္လာနိဘာ
 သာနိတိဣဒံပန၊ နိလ္လာနိဘာသာနိဟူသော ဤစကားကိုကား၊ ဩဘာသ
 ဝသေန၊ အရောင်အလင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိလော
 ဘာသာနိ၊ မိမ်းညှိသော အရောင်ရှိကုန်သော၊ နိလပ္ပဘာသံယုတ္တာနိ၊ မိမ်း
 ညှိသော အရောင်နှင့်နှိုင်းကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧတေန၊ ထိုနိလောဘာသာနိဟူသော ဝုန်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုအာရုံတို့၏၊
 ဝိသုဒ္ဓတံ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဝဏ္ဏဝသေနေဝ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဣမာနိအဘိဘာယတနာနိ၊ ဤအဘိဘာယတနတို့ကို၊
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ နိလကသိဏံ၊ နိလကသိဏ်းကို၊ ဥဂ္ဂ
 ဣန္ဒြော၊ ယူသော ဝုတ္တုလ်သည်၊ နိလသတ္တိ၊ ညှိသော အာရုံ၌၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက- ၂-ဘူမိစာလဝဂ်၊ ၁၃၅

ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိလကသိုဏ်းကိုယူရာ၌၊
ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ၊ ပန်း၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ အဝတ်ပုဆိုး၌လည်းကောင်း၊
ဝဏ္ဏဓာတုယာ၊ ဧတျာက်အစရှိသော ဝဏ္ဏဓာတ်၌လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တံ၊
အာရုံကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိအာဒိကဉ္စ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို
လည်းကောင်း၊ ကသိဏကရဏဉ္စ၊ ကသိုဏ်းကိုပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပရိကမ္ပဉ္စ၊ စီးဖြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပနာဝိဓာနဉ္စ၊ အပ္ပနာဝိရင်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရေတာ၊ ချွေသောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဉ္စမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဝိမောက္ခာတိဧတ္ထ၊ ဝိမောက္ခာဟူသောဤပါဌ၌
ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်သို့သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခ
မည်သနည်း၊ အဓိမုစ္စနဋ္ဌေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့မှ လွတ်
ခြင်းဟူသောအနက်အာရုံ၌ညွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊
ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံအဓိမုစ္စနဋ္ဌော
နာမ၊ ဤအဓိမုစ္စနဋ္ဌမည်သည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့မှ၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ အဓိမုစ္စနဋ္ဌောစ၊
လွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သည်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊
အဘိရုတိဝသေန၊ မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ မုစ္စ
နဋ္ဌောစ၊ လွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သည်လည်းကောင်း၊ အဓိမုစ္စနဋ္ဌော
နာမ၊ အဓိမုစ္စနဋ္ဌမည်၏၊ ဝိတု၊ အတူ၏၊ အကေ၊ ရင်ခွင်၌၊ ဝိဿဋ္ဌင်္ဂပစ္စင်္ဂသ၊
လွတ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏၊ သယနံဝိယ၊
အိပ်ရာကဲ့သို့၊ အနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ နှိပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နိရာသကံတာယ၊ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပနတ္ထော၊ ဤအာရုံ၌ညွတ်ခြင်းအနက်သည်
ကား၊ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရိမေသု၊
ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု ဝိမောက္ခေသု၊ အလုံးစုံသောဝိမောက္ခတို့၌၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ချပိဗ္ဗပါနိပဿတိတိဧတ္ထ၊ ချပိဗ္ဗပါနိပဿတိဟူသောဤပါဌ၌၊
အတ္တတ္တံ၊ မိမိအတ္တသောကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ ကေသာဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌
နိလကသိဏာဒိဝသေန၊ နိလကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါ

ဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ရူပဏ္ဍာနံ၊ ရူပဈာန်သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၊ ဈာနစက္ခုနာ၊ ဈာန်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဣမိနာ၊ ဤရူပါရူပါနိ အစရှိသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု၊ ကသု၊ အဏ္ဏတ္တတရား ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော၊ ကသိဏေသု၊ ကသိုဏ်းတို့၌၊ ဥပ္ပါဒိတဏ္ဍာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဈာန်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ အဏ္ဏတ္တံ အရူပသညိတိ၊ အဏ္ဏတ္တံအရူပသညိဟူသည်ကား၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ မိမိအတ္တတောကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား၌၊ နရူပသညိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သောရူပါဝစရဈာန်သည်မှာ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသာဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌၊ အနုပ္ပါဒိတရူပါဝစရဏ္ဍာနော၊ မဖြစ်စေအပ်သောရူပါဝစရဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤအဏ္ဏတ္တံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပရိကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟိဒ္ဓါဝ၊ အပဉ္စသာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒိတဏ္ဍာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဈာန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ရူပါဝစရဏ္ဍာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ သုဘန္တေဝအဓိမုတ္တောဟောတိတိဣမိနာ၊ သုဘန္တေဝအဓိမုတ္တောဟောတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော၊ နိလသဒိသု၊ အညှီအစရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ အဆင်းရှိသော ကသိုဏ်းတို့၌၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဘန္တေဝအဓိမုတ္တောဟောတိဟူသောပုဒ်၌၊ အန္တောအပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌၊ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေပန၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌ကား၊ ကထံသုဘန္တေဝအဓိမုတ္တောဟောတိတိ (ပ) ဧဝံသုဘန္တေဝအဓိမုတ္တောဟောတိဝိမောက္ခောတိ၊ ကထံသုဘန္တေဝအဓိမုတ္တော ဟောတိ (ပ) ဧဝံသုဘန္တေဝအဓိမုတ္တော ဟောတိ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလဝဂ်၊ ၁၃၇

ဝိမောက္ခောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်၊ ကထံ၊ အသို့
သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ဣဓ၊
ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မေတ္တာသဟဂတေ
န၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံဒိသံ၊ တခုသော
အရပ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ ပြန်နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏၊ ဘာဝိ
တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပ
နိကူလာ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကရုဏာ
သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာ
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာယာဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော၊
စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ ပြန်နှံ့စေ၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပေက္ခာယဘာဝိတတ္တာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားစေအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပနိကူလာ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း
ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခ
သည်၊ သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသောရူပသညာနန္တိ အာဒိသု၊ သဗ္ဗသောရူပ
သညာနံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏၊ တံ၊
ထိုစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တမေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ အယံအဋ္ဌမောဝိမောက္ခောတိ၊ အယံအဋ္ဌမောဝိမောက္ခောဟူသည်
ကား၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
သိမ်း၊ ဝိသုတ္တော၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြော်သော၊ အယံဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သဗ္ဗသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနရိယဝေါဟာရာတိ၊ အနရိယဝေါဟာ
ရာဟူသည်ကား၊ နအရိယကယာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သူယုတ်တို့၏
စကားတို့သည်၊ သဒေါသကထာ၊ အပြစ်ရှိသောစကားတို့သည်၊ ဧတံ၊
ဤအနရိယဝေါဟာရာဟူသောအမည်သည်၊ ယာဟိစေတနာဟိ၊ အကြင်
စေတနာတို့ဖြင့်၊ တေဝေါဟာရေ၊ ထိုစကားတို့ကို၊ ဝေါဟာရန္တိ၊ ပြောဆို
ကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုစေတနာတို့၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်
၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော နည်းအားဖြင့်၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ခတ္တိယပရိသာတိ၊ ခတ္တိယပရိသာဟူသည်
ကား၊ ခတ္တိယသံ၊ မင်းမျိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိသာသံ၊ ပရိသတ်တို့၏။
သဒ္ဓိပါတော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ သမာဂမော၊ ကောင်းစွာ ရောက်
အပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဗြာဟ္မဏ ပရိသာ အစရှိသောဝုဒ္ဓိ
တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနေကသတံ
ခတ္တိယပရိသန္တိ၊ အနေကသတံခတ္တိယပရိသံဟူသည်ကား၊ ဗိမ္ဗိသာရ၊
သမာဂမ ဥာတိသမာဂမ လိန္တဝိသမာဂမာဒိ သဒိသံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
အမှူးရှိသော အစည်းအဝေး ဆွေတော်မျိုးတော် အမှူးရှိသော အစည်း
အဝေး လိန္တဝိမင်း အမှူးရှိသော အစည်းအဝေးနှင့် တူသော၊ ခတ္တိယ
ပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခတ္တိယ ပရိသာဒိ
ဥပသကံမနံ၊ မင်းပရိသတ် အစရှိသည်တို့သို့ ကပ်ခြင်းကို၊ အညေ၊ တပါး
ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေလုဝိ၊ စကြာဝဠာတို့၌လည်း၊ လန္တကတဝ၊ ရအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ သလ္လဝိတပုဗ္ဗန္တိ၊ သလ္လဝိတပုဗ္ဗ ဟူသည်ကား၊
အလ္လာပသလ္လာပေါ၊ အစဉ်ပြောဆိုခြင်းစကားတုံ ပြောဆိုခြင်းကို၊ ကတ
ပုဗ္ဗော၊ ပြုအပ်ဘူးသည်ကို၊ သာကန္တာဝိ၊ သာကန္တာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
သာကန္တာဝိ၊ တရားကိုနှိုးနှောခြင်းကိုလည်း၊ သမပဇ္ဇိတပုဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်
ဘူးသည်ကို၊ ယာဒိသကော တေသံဝဇ္ဇောဝိ၊ ယာဒိသကော တေသံ
ဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ဩဒါတာဝိ၊ ပြုကုန်သည်
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာဠာဝိ၊ မည်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ မဂ်ရန္တဝိ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့အရေရှိကုန်သည်လည်း၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဇ္ဈာဝဇ္ဇော၊ ရွှေ
အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ရွှေအဆင်း
နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤယာဒိသကောတေသံဝဇ္ဇော
အစရှိသော စကားကို၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကာဝိတံ၊
ဆိုအပ်၏၊ တေသံဝိ၊ ထိုမင်းတို့၏လည်း၊ လက္ခဏသဗ္ဗာနံဝိယ၊ လက္ခဏာ
သာ အသွင်ကဲ့သို့၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာန်သည်၊
တေသံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပညာယတိယေဝ၊
ထင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိဝါသဝဂ်၊ ၁၃၉

သည်။ မိလက္ခသဒိသော၊ တောင်သုနှင့်တူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာ
မုတ္တမဏိကုဏ္ဍာလော၊ စွတ်အပ်သော ပတ္တမြား နားခောင်းရှိသည်။ နာပိ
ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဗုဒ္ဓဝေသေနဝ၊ ဘုရား၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊
နိဝိဒကိ၊ နေတော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုမင်းတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သမာနသဏ္ဌာနမေဝ၊ တူသောသဏ္ဌာန်ကိုသာလျှင်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်
၏။ ယာဒိသကော၊ တေသံသရောတိ၊ ယာဒိသကော၊ တေသံသရောဟူ
သည်ကား၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ သိန္ဓသရပိ၊ ပြတ်သော အသံရှိ
ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဂ္ဂရဿရပိ၊ ကွဲသောအသံ
ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာကဿရပိ၊ ကျိုးကွဲသို့
သောအသံရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဿရောဝ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့သော အသံရှိတော်မူ
သော်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤယာဒိသကောတေသံသရောအစရှိသောစကားကို၊
ဘာသန္တရံ၊ ဘာသာတပါးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာသနေ၊ မင်း၏နေရာ၌၊
နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ သဗေပိကထေတိ၊ အကယ်၍ကားဟောတော်မူ၏ရှင်၊
ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူသော်လည်း၊ အဇ္ဇယနေ၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ မရနေ၊ သံယာဇာသောအသံဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့နေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ ဝေပိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ကာဂတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲတော်
မူသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပဂကံ၊ လောသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသာယာစွာသော အသံဖြင့်ဆို၍ ဖဲသွားသော သူသည်၊
ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသံ၊ ရံစမ်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဘု၊ ထိုကောနုခေါအယံအစရှိသောပုဒ်၌၊ ကောနုခေါအယန္တိ၊
ကောနုခေါအယံဟူသည်ကား၊ ဣသေဗ္ဗိ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခု၌
ပင်လျှင်၊ မဂဂဘာသာယ၊ မဂဂဘာသာဖြင့်၊ သိဟဋ္ဌဘာသာယ၊ သိ
ဟိဋ္ဌဘာသာဖြင့်၊ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်၊ အန္တပေတော၊ ကွယ်
ပျောက်သော၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဒေဝေါ
ကိ၊ နတ်လေးလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မနုဿံ၊ လူလေးလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တပိ၊ ရံစမ်းကုန်သော်လည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိမတ္ထံ၊ ဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဝေံ၊

၁၆၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ

၁၂၄

ဤသို့၊ အဇာနန္တနံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝါသနတ္ထာယ၊
 နောင်အခါထုံခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတေတိ၊ နာအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊
 တရားသည်၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ပစ္စယော၊ မဂ်ဖိုလ် ရခြင်း၏
 အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောအကျိုးကို၊ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း၊ အနေကသတံ၊ ပြာဟ္မဏပရိ
 သန္တိ အာဇီနံ၊ အနေကသတံပြာဟ္မဏပရိသံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏၊ သော
 ဏဒဏှ သမာဂမာဒိဝသေနစေတိ၊ သောဏ ဒဏှပုဏ္ဏားတို့၏ အစည်း
 အဝေး၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညစက္ကဝါဠဝသေနစ၊ တပါး
 သောစကြာဝဠာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တ ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နိသီဒနန္တိ၊ ဣဝိနာ၊ နိသီဒနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်
 ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ စမ္မက္ခဏံ၊ သားရေပိုင်းကို၊ အမိဗ္ဗေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဥဒေ
 နစေတိယန္တိ၊ ဥဒေနစေတိယံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒေန ယက္ခဿ၊ ဥဒေန
 အမည်ရှိသောဘီလူး၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ ကတဝိဟာရော၊ ပြု
 အပ်သောကျောင်းကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂေါတမကာဒိသုပိ၊ ဂေါတမက
 စေတိအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဘာ
 ဝိတာတိ၊ ဘာဝိတာဟူသည်ကား၊ ဝဗ္ဗိတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဗဟုလိကတာတိ
 ဗဟုလိကတာဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏
 ယာနိကတာတိ၊ ယာနိကတာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယသနံဝိယ၊ အာဇာနည်
 မြင်းကသောယာဉ်ကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကတာတိ၊ ဝတ္ထု
 ကတာဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်သဘော
 အားဖြင့်၊ ဝတ္ထုဝိယ၊ တည်ရာကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ အနုဋ္ဌိတာတိ၊
 အနုဋ္ဌိတာ ဟူသည်ကား၊ အမိဋ္ဌိတာ၊ ဆောက်တည် အပ်ကုန်၏၊ ပရိ
 ဗိတာတိ၊ ပရိဗိတာဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗိတာ
 သုဝဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်၏၊ သုသမာရေခ္ဓါတိ၊ သုသမာရေခ္ဓါ
 ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ သမာရေခ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အနိယမေန၊ အမှတ်မရှိသောအားဖြင့်၊ ကထေတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုန၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလင်္က ၁၄၁

တဖန်၊ နိယတော၊ မှတ်၍၊ ဒေသန္တော၊ ပြောတတ်မူလို၍၊ တထာဂတဿ
ခေါတိအာဒိ၊ တထာဂတဿခေါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတထာဂတဿခေါအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကပ္ပန္တိ၊
ကပ္ပံဟူသည်ကား၊ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ ထိုထိုသို့သော ကာလ၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ယံအာယုပ္ပမာဏံ၊
အကြင် အသက် အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအသက်
အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါတိ၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါဟူသည်
ကား၊ အပ္ပံဝါ ဘိယျောဝါတိ၊ အပ္ပံဝါ ဘိယျောဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဝဿသတတော၊ အနှစ် ခပ်ရာထက်၊ အတိရေကံ
ဝါ၊ လွန်စွာမူလည်း၊ မဟာသိဝက္ခေရောပန၊ မဟာသိဝ မထေရ်သည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏၊ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဂဇ္ဇိတံနာမ၊
ကျုံးဝါးခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
ဝင်စား၍၊ မရဏန္တိကဝေဒနံ၊ သေခြင်းလျှင် အနီးရှိသော ဝေဒနာကို၊
ဝိက္ခန္တေန္တော၊ ခွါလျက်၊ ဘဒ္ဒကပ္ပံမေဝ၊ ဘဒ္ဒကပ် ပတ်လုံး သာလျှင်၊
တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကသ္မာပန၊ အတယ်
ကြောင့်ကား၊ နဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မမူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊
အမေးတည်း၊ ဥပါဒိန္နကသရိရံနာမ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သောကိုယ်မည်သည်
ကား၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိဟိ၊ သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့သည်၊ အတိ
ဘုယျတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့သည်လည်း၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိကာဝံ၊
သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့သို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပဉ္စ
မေ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အာယုကောဋ္ဌာသေ၊ အသက်အဖို့ အရပြု၍၊
ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ ပိယမနာပကာလေယေဝ၊ ချစ်
အပ်နှစ်သက်အပ်သောကာလ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်
၏၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်စွာဘုရားသို့အတုလိုက်၍ သစ္စာ
လေးပါး တရားကို သိကုန်သော၊ မဟာသာဝကေသု၊ မဟာသာဝက
တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကကေနေ
ဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်၊ ခါဏုကေနဝိယ၊ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့၊ ဌာတဗ္ဗံ၊
တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဟရဿ၊ မဏေရပရိဝါရေနဝါ၊ ရဟန်း
လယ်သာမဏေလယ်အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊

မြတ်စွာဘုရားတို့၏ပရိသာပရိသတ်တို့သည်၊ အဟော၊သြော်အံ့သွယ်
ရှိကုန်စွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟိဇ္ဇေတဗ္ဗတံ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇေ
ယျ၊ရောက်ရာ၏၊ တံသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နဗ္ဗိတော၊ တည်တော်မူ၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ဝိသာဇ္ဇနာ၊အဖြေတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟော
တော်မူသတတ်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တုပိ၊ဟောသော်လည်း၊ သောကပ္ပေါ၊ထို
ကပ်ကို၊ အာယုကပ္ပေါတိ၊အာယုကပ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တုတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣဒမေဝ၊
ဤအာယုကပ်ကိုသာလျှင်၊ အဋ္ဌကထာယ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ နိယာမိ
တံ၊မှတ်အပ်၏၊ ယထာတံမာရေနပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တောတိတ္ထေ၊ယထာတံမာ
ရေနပရိယုဋ္ဌိတမိတ္တောဟူသောဤပါဌ၌၊ တန္တိပဒံ၊တံဟူသောဝုဒ်သည်၊
နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ မာရေန၊ မာရ်မင်းသည်၊ ပရိယုဋ္ဌိပာ
မိတ္တော၊နှိပ်စက်အပ်သောမိတ်ရှိသော၊အညောဝိ၊တပါးလည်းဖြစ်သော၊
ကောမိ၊တစ်ခုတစ်ခုသော၊ဝုထုဇ္ဇနော၊ဝုထုဇဉ်သည်၊ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ထိုးထွင်း၍
သိခြင်းငှါ၊ နသတ္တု၊ဧကယုယထာ၊မတတ်နှိုင်းရာသကဲ့သို့၊ ဧဝေဝ၊ဤ
အတူသာလျှင်၊ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊နသက္ခိ၊မစွမ်းနှိုင်း၊ဣတိ
ဤသည်ကား၊ အညော၊အနက်တည်း၊မာရောဟိ၊ မာရ်မင်းသည်ကား၊
ယထာ၊အကြင်သူ၏၊ သဗ္ဗနသဗ္ဗံ၊အချင်းချပ်သိမ်း၊ ဒွါဒသ၊တဆဲ့နှစ်ပါး
ကုန်သော၊ဝိပလ္လာသာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊မပယ်အပ်ကုန်၊
တဿ၊ထိုသူ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ နှိပ်စက်နှိုင်း၏၊ ထေရဿ၊
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ ဝိပလ္လာသာ၊
ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ မာရော၊မာရ်မင်းသည်၊
ပရိယုဋ္ဌာတိ၊နှိပ်စက်နှိုင်း၏၊ သောပနံ၊ထိုမာရ်မင်းသည်ကား၊ စိတ္တံ၊စိတ်
ကို၊ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ ကရောဟိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေး
တည်း၊ - ဘေရံ၊ - ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ ရူပါ၊ရေမ္မဏံဝါ၊ ရူပါရုံကို
လည်း၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သဒ္ဓါ၊ရေမ္မဏံဝါ၊ သဒ္ဓါရုံကို လည်း၊သာဝေတိ၊
ကြားစေ၏၊ တတော၊တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုသို့ကြောက်မက်ဖွယ်သော
ရူပါရုံကိုပြုခြင်း သဒ္ဓါရုံကို ကြားစေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တံ၊ထိုရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍
လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊
သတိံ၊သတိကို၊ ဝိသာဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍၊ ဝိဝေရခါ၊ ဖွင့်သောခံတွင်း

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိဝေလဝဂ်၊ ၁၄၃

ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ မုခေန၊
ခံတွင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊
မဒ္ဒတိ၊ ဆုပ်နယ်၏၊ တဏှော၊ ထိုသို့ဆုပ်နယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသညာဝ၊
ဖောက်ပြန်သော သညာရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ သေသော၊ ဤမာရ်မင်းသည်၊ ထေရေသမံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
၏၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဝေသေတုံ၊ သွင်းခြင်းငှါ၊ ကိံ
သက္ခိဿတိ၊ အဘယ်မှာတတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဘေရဝါရမ္မဏံပန၊ ကြောက်
မက်ဖွယ်သော အာရုံကိုကား၊ ဒသေသတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ တံ၊ ထိုကြောက်မက်
ဖွယ်သောအာရုံကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
နိမိတ္တဘာသံ၊ နိမိတ်ဩဘာကို၊ နပ္ပဒ္ဓိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနန္တောယေဝ၊ သိလျက်ပင်လျှင်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်
အကျိုးငှါ၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ ပရေတာ၊
နောက်၌၊ တိဋ္ဌတုဘန္တေဘဂဝါတိ၊ တိဋ္ဌတုဘန္တေဘဂဝါဟူ၍၊ ယာဝိ
တေ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤသို့မတောင်းပန်ခြင်းသည်၊
တုယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသောအမူအရာတည်း၊ ဧတံ၊
ဤသို့မတောင်းပန်ခြင်းသည်၊ တုယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ အ၊ ပရုဇ္ဈံ၊ အ၊ ဖြစ်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါသာရောပနေန၊ အဖြစ်တင်သဖြင့်၊ သောကတနူက
ရဏတ္ထံ၊ မိုးရိမ်ခြင်း၏ပါးခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
အောင်၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေ
တည်း၊ မာရောပါရိမာတိဇ္ဈေ၊ မာရောပါရိမာဟူသောဤပါဌ၌၊ သတ္တေ၊
သတ္တဝါတို့ကို၊ အနတ္တေ၊ အကျိုးမဲ့သည်၌၊ နိယျာဇေန္တော၊ ယှဉ်စေ
သည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏမာရေနေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ မာရေတိ၊
ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာရော၊ မာရ်မည်၏၊ ပါရိမာတိ
ဧတံ၊ ပါရိမာဟူသောဤစကားသည်၊ တသေဝ၊ ထိုမာရ်ဟူသောပုဂ္ဂိုလ်
သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်မင်းကို၊
ပါပဓမ္မသမန္နာဂတတ္တာ၊ ယုတ်မာသောသဘောနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပါရိမာတိ၊ ပါရိမာဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာသိတာခေါပနေ
သာတိဇ္ဈေ၊ ဘာသိတာခေါ ပနေသာဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊
အကျယ်ကို၊ မဃာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤမာရ်မင်းကို၊

ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မောဓိပက္ခော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်သည်မှ၊ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော၊ သတ္တာ
ဟေ၊ သတ္တာဟန္တံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ပင်လျှင်၊ အာဂတိန္ဒာ၊
လာ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဖြတ်စွာဘုရား၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်
ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပါရမီယော၊
ပါရမီတို့ကို၊ ပုရိတာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ သော
အတ္ထော၊ ထိုဘုရားဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊
အစဉ်ရောက်ပြီး၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိအပ်ပြီး၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ လောကဝိစရေဏန၊ လောက၌
လှည့်လည်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
လျှောက်ဆို၍၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူသော အခါ၌၊
ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါဟူ၍၊ ယာစ
တိယထာ၊ တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာတု
ဒါနိဘန္တေဘဂဝါတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါဟူ၍၊ ယာစ၊ တောင်း
ပန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းအား၊ နတာ
ဝါဟန္တိ အာဒိနိ၊ နတာဝါဟံဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို
တော်မူ၍၊ ပဋိက္ခိဝိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပယ်တော်မူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ
ရည်၍၊ ဘာသိတာခေါပနေတာ ဘန္တေတိအာဒိ၊ ဘာသိတာခေါပနေတာ
ဘန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘာ
သိတာခေါအစရှိသောပါဌ၌၊ ဝိယတ္တာတိ၊ ဝိယတ္တာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂ
ဝသေန၊ မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်၊ မဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ မဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသာရဒါ၊ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်းကုန်
သည်၊ ဗဟုသုတာတိ၊ ဗဟုသုတာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့
အား၊ တေဝိဇုကဝသေန္တံ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗဟုသုတံ၊ များ
သောအကြားအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုသု
တာ၊ ဗဟုသုတမည်ကုန်၏၊ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သောတရားကိုပင်လျှင်၊ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဓရာ၊ ဓမ္မဓရမည်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိယတ္တိ
ဗဟုသုတာစေဝ၊ ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော များသော အကြားအမြင်
ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဗဟုသုတာစေဝ၊ ပဋိဝေဓဟု

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယ-ဋီကာသက-၂-ဘူမိစာလင်္က ၁၄၅

ဆိုအပ်သောများသောအကြားအမြင်ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊
ပရိယတ္တိပုဒ်ဝေဓမ္မာနံယေဝ၊ ပရိယတ်ပုဒ်ဝေဓဟုဆိုအပ်သော တရား
တို့ကိုသာလျှင်၊ ဓာရဏတော၊ ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဓရာ
ဓမ္မဓရမည်ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဓရဟူသောဝုဒ်၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ
ဟူသည်ကား၊ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားအား၊ အနုရူပံ၊
လျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောမဂ်
ကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ သာမိဗိပ္ပဋိပန္နာတိ၊ သာမိဗိပ္ပဋိပန္နာဟူသည်
ကား၊ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားအား၊ အနုစ္ဆပိကံ၊
လျောက်ပတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ အနု
ဓမ္မသရိနောတိ၊ အနုဓမ္မစာရိနော ဟူသည်ကား၊ အနုဓမ္မစရဏသီလံ၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်
၏။ သကံအာစရိယန္တိ၊ သကံအာစရိယံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အာစရိယဝါဒံ၊ ဆရာ၏အယူကို၊ အာစိက္ခိယန္တိ၊ အာစိက္ခိယံ၊ အာစိက္ခိယန္တိ
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောဝုဒ်တို့သည်၊ အညမည
ဝေဝစနာနိ၊ တပါးသည် တပါး၏ ဝေဝစ်တို့တည်း၊ သဟဓမ္မနာတိ၊
သဟဓမ္မနဟူသည်ကား၊ သဟေတုကေနသကာရဏေန၊ အကြောင်းနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ဝေဝစနေန၊ ဝေဝစ်ဖြင့်၊ သပ္ပါဒိဟာရိယန္တိ၊ သပ္ပါဒိဟာရိ
ယံဟူသည်ကား၊ ယသဝ၊ အကြင်မျှလေသံ၊ နိယျာနိကံ၊ ဝနိဆင်းရဲမှထွက်
မြောက်ကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဗေသသန္တိ၊ မဟော
နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယ
သင်္ဂဟိတံ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက် အပ်သော၊ သကလံ၊
အလုံးစုံသော၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်
သောအကျင့်သည်၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဈာနဿာဒဝသေန၊ ဈာနံ
ချမ်းသာ၌သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဖိတန္တိ၊ ဖိတံ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အ
ဘိညာယ၊ အဘိညာဉ်၏၊ သမ္ပတ္တိဝသေန၊ ပြည့်စုံခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဝိဇ္ဇိပတ္တံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဝိတ္ထာရိကန္တိ၊ ဝိတ္ထာရိကံဟူသည်
ကား၊ တသ္မိတသ္မိတိယာဘာဂေ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်မျက်နှာအဖို့၌၊
ပတိဗ္ဗိတဝသေန၊ တည်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထတံ၊ ပြန့်နှံ့သည်၊
ဗဟုဗညန္တိ၊ ဗဟုဗညံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုဟိ၊ များကုန်သောသူတို့

သည်၊ ဝိညာဏံ၊ သိအပ်သည်၊ မဟာစနာဘိသမယဝသေန၊ များစွာသော
လူအပေါင်းတို့၏ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇံ၊ ထိုးထွင်း
၍သိအပ်သည်၊ ဝုဇ္ဇဘူတန္တိ၊ ဝုဇ္ဇဘူတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇလဘာဝံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်၊ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇလဘာဝံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊
ပတ္တံ၊ ရောက်သနည်း၊ ယာဝဇေဝမနုဿေဟိ၊ အကြင်မျှလောက်သော
နတ်လူတို့သည်၊ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်သည်၊ ယတ္ထကာ၊
အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဝိညူဇာတိကာ၊ သိကြားလိမ္မာသောသဘော
ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသောလူနတ်တို့
သည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပေါသုက္ခောတိ၊ အပ္ပေါသုက္ခောဟူသည်
ကား၊ နိရာလယော၊ အားထုတ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
ပါဝိမ၊ ပာလိမာန်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဋ္ဌမသတ္တာဟတော၊ အဋ္ဌမ
သတ္တာဟမ္၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတု ဒါနိဘန္တေဘဂဝါ ပရိနိဗ္ဗာတု
သုဂတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဒါနိဘန္တေဘဂဝါ ပရိနိဗ္ဗာတုသုဂတောဟူ၍၊
ဝိရုဇန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိက္က၊ ထည့်လည်ဘိ၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊
ယခု၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိဂတုဿာဟော၊ ကင်းသောအားထုတ်
ခြင်းရှိသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြုခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဝါယာမံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ မာကရောဟိ၊ မပြုလေလင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သတောသမ္ပဇာနေ အာယုသင်္ခါရံ
ဩဿန္တိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနေ အာယုသင်္ခါရံ ဩဿန္တိ ဟူသည်
ကား၊ သတိ၊ သတိကို၊ သုပဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပရိတ္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းဖြတ်၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယု
သင်္ခါရကို၊ ဝိဿန္တိပဗောတိ၊ စွန့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရံဩဿန္တိ
ဟူသောပုဒ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ လေဒ္ဒု၊
ခဲကို၊ ဩဿန္တိဝိဟ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊
နဩဿန္တိ၊ စွန့်တော်မူ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေမာသမတ္တမေဝ၊
သုံးလမျှသာလျှင်၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်
စား၍၊ တတော၊ ထိုသုံးလမှ၊ ပရံ၊ နေ့၌၊ နသမာပတ္တိဿာမိ၊ မဝင်စားအံ့။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလဝဂ်၊ ၁၄၇

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖိတ်ကို
ဖြစ်စေတော်မူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဩဿန္တိတိ၊ ဩဿန္တိဟူသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဩဿန္တိတိပိ၊ ဩဿန္တိဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိအချို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဟာဘူမိစာလောတိ၊ မဟာဘူမိ
စာလောဟူသည်ကား၊ မဟာဇန္တာ၊ ကြီးစွာသော၊ ပထဝိကမ္မော၊ မြေလွှပ်
ခြင်းသည်၊ တဒါ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရကိုလွှတ်တော်မူသောအခါ၌၊ ဒသ
သဟသပိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်၊ ကမ္မိတ္ထ
ကိရ၊ တုန်လှုပ်သသတ်၊ ဘိသနကောတိ၊ ဘိသနကော ဟူသည်ကား၊
ဘယဇနကော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒေဝဒန္တုဘိ
ယောစပလိံ သူတိ၊ ဒေဝဒန္တု ဘိယောစ ပလိံ သု ဟူသည်ကား၊ ဒေဝ
ဘေရိယော၊ နတ်စည်တို့သည်၊ ပလိံ သု၊ မြည်တုန်၏၊ ဒေဝေါ၊ မိဗ်းသည်၊
သုက္ခဂန္တိတံ၊ မရွာဘဲ အခြောက်ထစ်ချုန်းခြင်းကို၊ ဂန္တိ၊ ထစ်ချုန်း၏၊ အကာ
လဝိဇ္ဇုလတာ၊ အခါမဲ့ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်၊ နိစ္ဆိရိံ သု၊ ထွက်တုန်၏၊
ခဏိကဝသံ၊ တခဏမျှရှာသောမိဗ်းသည်၊ ဝသိ၊ ရွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိတ္ထေ၊ ဥဒါနံ
ဥဒါနေသိဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်
သနည်း၊ ကောစိနာမ၊ တစုံတယောက်သောယူမည်သည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပစ္ဆိတောပစ္ဆိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ ပရိ
နိဗ္ဗာတုဘန္တေတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတုဘန္တေဟူ၍၊ ဥပဒ္ဓု၊ တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊
ပိဿန္ဓေသိ၊ စွန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တဿ၊ ထိုသို့
ဆိုသောသူအား၊ ဩကာသော၊ ဆိုခြင်း၏အခွင့်သည်၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်
စေလင့်၊ ဘိတဿ၊ ကြောက်သောသူအား၊ ဥဒါနံ၊ ကျူးရင့်ခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ပီတိဝေဂပိသာဋ္ဌံ၊ ပီတိ၏အဟုန်
သည်လွှတ်အပ်သော၊ တံဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါနိကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဒါနိစကား၌၊ သဗ္ဗေသံ၊ အသုံးစုံတုန်သော၊ သောဏသိင်္ဂါ
လာဒိနံပိ၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ပစ္စက္ခဘာဝတော၊ မျက်
မှောက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ တုလိတံပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တုလံ၊ တုလမည်၏၊ တံ၊ ထိုပိုင်းခြားအပ်သည်ဟူသည်၊ ကိံ၊
အဘယ်နည်း၊ ကာမာဝစရုကမ္မံ၊ ကာမာဝစရုကံတည်း၊ တုလံ၊ ပိုင်းခြား

၆၄၆   အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှဆဒ္ဓိတွဲ၊ ၂၅၇

အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဿ၊ ထိုကံအား၊ တုလံ၊ တုသောကံသည်၊ နအတ္ထိ၊
မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကံအား၊ သဒိသမေဝ၊ တုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အညံ၊
တပါးသော၊ လောကီယကမ္မံ၊ လောကီကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ တံ၊ ထိုအတုလသည်၊ ကိံ၊ အတယ်
နည်း၊ မဟပွတကမ္မံ၊ မဟပွတကံတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမာ
ဝစရံ၊ ကာမာဝစရကံသည်လည်းကောင်း၊ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရကံသည်
လည်းကောင်း၊ တုလံ၊ တုလမည်၏၊ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါဝစရကံသည်၊
အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပ္ပဝါကံ၊ နည်းသောအကျိုး
ရှိသောကံသည်၊ တုလံ၊ တုလမည်၏၊ ဗဟုဝါကံ၊ များသောအကျိုးရှိ
သောကံသည်၊ အတုလံ၊ အတုလမည်၏၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ သမ္ဘဝံဟူသည်
ကား၊ သမ္ဘဝဟေတုတုတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဝ
သင်္ခါရန္တိ၊ ဘဝသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ ဝုနန္တိဝသင်္ခါရကံ၊ တဖန်ဘဝ
သစ်ကိုပြုပြင်တတ်သော၊ ရာသိကာရကံ၊ အရကိုပြုတတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာကာ
ရကံ၊ အပေါင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အဝဿဇိတိ၊ အဝဿဇိဟူသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ စွန့်တော်မူ
၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ တရားတည်းဟူသော မုနိသည်၊
အဇ္ဈတ္တရတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တရတောဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တရတော၊
မိမိအတ္တဘောကို စွဲ၍ဖြစ်သောတရား၌ ဖွေလျော်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိ
တောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ ဥပစာရ
သမာမိအပ္ပနာသမာမိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
သည်ဖြစ်၍၊ အဘိန္ဒိကဝစမိဝါတိ၊ အဘိန္ဒိကဝစမိဝဟူသည်ကား၊ ကဝ
စံဝိယ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကဲ့သို့၊ ဘိန္ဒု၊ ဖျက်ဆီး၏၊ အတ္တသမ္ဘဝန္တိ၊ အတ္တ
သမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ အတ္တနိမိမိန္ဒု၊ သဉ္ဇာတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ကိ
လေသံ၊ ကိလေသာကို၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဝိပါကဋ္ဌေန၊ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်သောအနက်သဘော
ကြောင့်၊ သမ္ဘဝံ၊ သမ္ဘဝမည်၏၊ ဘဝသင်္ခါရဏဋ္ဌေန၊ ဘဝသင်္ခါရိုပြုပြင်
တတ်သောကြောင့်၊ ဘဝသင်္ခါရန္တိစ၊ ဘဝသင်္ခါရဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓ
နာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ တုလံ၊ တုလသင်္ခါရံ၊ ပိုင်းခြားအပ်
သည် မပိုင်းခြားအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ လောကီယကမ္မံ၊ လောကီ
ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ဩဿန္တိ၊ စွန့်တော်မူ၏၊ သင်္ဂါမသိ၊ စစ်မြေ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ရတိယပဏ္ဏာသံသကံ-၂-ဘူမိဝာသဝဂ်၊ ၁၄၉

ဦး၌၊ မဟာယောခေ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကဝဓံ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို၊
သိန္နတိရိယ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိအတ္တဘော၌ဖြစ်သော၊
ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော
တရား၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အဘိဋ္ဌ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ဣတိဣဒံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအလို
သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
တုလန္တိ၊ တုလံဟူသည်ကား၊ တုလန္တော၊ နှိုင်းချိန်လျက်၊ တိရေန္တော၊ ရံ
စမ်းလျက်၊ အတုလံစသ မ္ဘဝန္တိ၊ အတုလံစသ မ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
နဉ္စေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝဉ္စေ၊ ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသင်္ခါ
ရန္တိ၊ ဘဝသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ ဘဝဝါမိကမ္ဘံ၊ ဘဝတပါးသို့ချောက်စေ
တတ်သော ကံကို၊ အဝဿဇိ မုနိတိ၊ အဝဿဇိမုနိ ဟူသည်ကား၊
ပဗ္ဗက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အဓိမရှိကုန်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သည်၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တုလ
ယန္တော၊ နှိုင်းချိန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ တရားတည်းဟူသောမုနိသည်၊ ဘဝေ၊
ဘဝသုံးပါး၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံ
ဘဝသင်္ခါရံကမ္ဘံ၊ ထိုဘဝသင်္ခါရံကိုပြုပြင်တတ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
ကံကို၊ ကမ္မက္ခယာယသံဝတ္တတိတိ၊ ကမ္မက္ခယာယသံဝတ္တတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကမ္မက္ခယကရေန၊ ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
ဖြင့်၊ အဝဿဇိ၊ စွန့်တော်မူပြီး၊ ကထံအဝဿဇိ၊ အဘယ်သို့စွန့်တော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ မိမိသန္တာန်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊
သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်
သောကိလေသာကို၊ ကဝဓဝံ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကဲ့သို့၊ အဘိဋ္ဌ၊ ဖျက်ဆီး
တော်မူပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိပဿနာဝသေ
န၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တရတော၊ မိမိသန္တာန်၌မွေ့လျော်သည်
ဖြစ်၍၊ သမထဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမာ
ဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော
ကိလေသာကို၊ ကဝဓဝံ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကဲ့သို့၊ အဘိဋ္ဌ၊ ဖျက်ဆီးပြီး၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗဘာဝတော၊ ရှေးအဖို့မှ၊ ပဠာယာ၊ စ၍၊ သမထ

ဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကံဝစမ်ဝ၊ချပ်ဝတ်
 တန်ဆာ ကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိယော နန္ဒိတွာ၊ မြေး
 ရှက်၍၊ဌိတံ၊တည်သော၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ သမ္ဘ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အတ္တသမ္ဘ ဝန္တိ၊ အတ္တသမ္ဘဝံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော
 အမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗကိလေသ ဇာတံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာအ
 ပေါင်းကို၊ အဘိန္ဒ္ဒ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၊ ကိလေသာ ဘာဝေန၊ ကိလေ
 သာ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံသည်လည်း၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကတ္တာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို မဖြစ်စေ တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဿဋ္ဌိနာမ၊ စွန့်
 အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ဤသို့၊ ကိလေသပဟာနေန၊
 ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဇဟိ၊ စွန့်တော်မူပြီး၊ ပဟိန
 ကိလေသဿာစ၊ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
 ဘယံနာမ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဘိ
 တောဝ၊မကြောက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရ
 ကို၊ဩဿန္တိ၊စွန့်တော်မူပြီး၊ အဘိတဘာဝဉာပနတ္ထဉ္စ၊ကြောက်ခြင်းမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှါလည်း၊ဥဒါနံ၊ဥဒါနံကို၊ဥဒါနေသိ၊မြွက်ဆို
 ၍၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊သိအပ်၏၊ ယံမဟာဝါတသတိ၊ ယံမဟာဝါ
 တာဟူသည်ကား၊ယေနသမယေန၊အကြင်အခါ၌၊မဟာဝါတာ၊ကြီးစွာ
 သောလေတို့သည်၊ ဝါယန္တိတိ၊ ဝါယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥက္ခေပကဝါ
 တာနာမ၊ ပစ်လွှင့်တတ်သောလေမည်သည်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ထလတ်
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဥက္ခေပက လေတို့သည်၊ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်သည်ရှိ
 သော်၊သဋ္ဌိသဟသသမိဓာနဝယောဇနသတသဟဿဗဟလံ၊ ခြောက်
 သောင်းအလွန်ရှိသောယူဇနာကိုးသိန်းအထူရှိသော၊ဥဒကသန္ဓာရံကဝါ
 တံ၊ရေကိုခံသောလေကို၊ ဥပ္ပန္နိန္ဒန္တိ၊ဖြတ်ကုန်၏၊ တတောတသ္မာ၊ထိုသို့
 ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊အာကာသေ၊အောက်ကောင်းကင်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊
 ဘဿတိ၊လျောကျ၏၊တသ္မိံ၊ထိုရေသည်၊ ဘဿန္တေ၊လျောကျသည်ရှိ
 သော်၊ပထဝီ၊မြေသည်၊ဘဿတိ၊ကျ၏၊ဝုန၊တဖန်၊ ဝါတော၊လေသည်၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အန္တောဓမ္မ ကရဏေဝိယ၊ ဓမ္မ
 ကရိုဏ်၏အတွင်း၌ကဲ့သို့၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊အာဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ ဂဏှာတိ၊ယူ
 ၍၊တတော၊ထိုနောက်မှ၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ဥပ္ပန္နိ တိ၊တက်၏၊ တသ္မိံ၊ထို
 ရေသည်၊ဥပ္ပန္နိန္ဒန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ပထဝီ၊မြေသည်၊ ဥပ္ပန္နိ တိ၊
 တက်၏၊ဇေ၊ဤသို့၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ကမ္မိတံ၊လျှပ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝီ၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဘူမိစာလဝဂ်၊ ၁၅၁

မြေကို၊ ကမ္မေတိ၊ လှုပ်စေ၏၊ ဧဝံစကမ္ပနံ၊ ဤသို့မြေလှုပ်ခြင်းသည်လည်း၊
ယာဝဇ္ဇကာလေပိ၊ ယခုအခါတိုင်အောင်လည်း၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်
သံသျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့မြေ၏လျောကျခြင်းတက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း၊
ဗဟုဘာဝေန၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩဂစ္ဆနုဂ္ဂစ္ဆနံ၊ လျောကျခြင်း
တက်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ မဟိဒ္ဓိကာမဟာနုဘာဝါတိ၊ မဟိဒ္ဓိ
ကာမဟာနုဘာဝါဟူသည်ကား၊ ဣဇ္ဈနဿ၊ လိုအပ်သောအကျိုးပြည့်စုံ
ခြင်း၏၊ မဟန္တတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ မဟိဒ္ဓိကမည်
၏၊ အနုဘဝိတဗ္ဗဿ၊ ခံစားအပ်သောအစိုးရခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၏၊ မဟန္တ
တာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ မဟာနုဘာဝမည်၏၊
ပရိတ္တာတိ၊ ပရိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗလ၊ အားနည်းသော၊ အပ္ပမာဏာတိ၊
အပ္ပမာဏာဟူသည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ သောဣမံပထဝီ၊ ကမ္မေတိ
တိ၊ သောဣမံပထဝီ၊ ကမ္မေတိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုတန်ခိုးအဘိညာဉ်
နှင့်ပြည့်စုံသော ခုဟန်းပုဏ္ဏားသည်၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွားဖြစ်
စေ၍၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်စည်းစိမ်ဖြင့်၊ ပမတ္တံ၊ ခေ့လျော့သော၊ သက္ကံ၊
သိကြားမင်းကို၊ သံဝေဇေဇန္တော၊ ထိတ်လန့်စေသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော
ဝိယဝါ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်
လျှင်၊ သမဓိဂတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ တန်
ခိုး၏အစွမ်းကို၊ ဝိမံသဇန္တော၊ စုံစမ်းလိုသော၊ မဟာနာဂတ္ထေရဿ၊ မဟာ
နာဂမထေရ်၏၊ ဘာဂိနယျော၊ တူဖြစ်တော်မူသော၊ သံဃာရက္ခိတဿ၊
မဏောရောဝိယဝါ၊ သံဃာရက္ခိတဿမဏောကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊
မြေကို၊ ကမ္မေတိ၊ လှုပ်စေ၏၊ သံကမ္မေတိတိ၊ သံကမ္မေတိဟူသည်ကား၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ကမ္မေတိ၊ လှုပ်စေ၏၊ သမ္ပကမ္မေတိတိတော၊
သမ္ပကမ္မေတိ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုကမ္မေတိဟူသောပုဒ်၏
သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဿ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ဣမေသုပထဝီကမ္မေသု၊ ဤမြေလှုပ်ခြင်းတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော
မြေလှုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောမြေလှုပ်
ခြင်းသည်၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တန်ခိုး၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ တတိယစတုတ္ထာ
တတိယစတုတ္ထတို့သည်၊ ပုညတေဇေန၊ ကောင်းမှု၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သောမြေလှုပ်ခြင်းသည်၊ ဥာဏတေဇေန၊
အရဟတ္တမဂ် ဥာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာဋ္ဌော၊
မြောက်ခုမြောက်သော မြေတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ သာဓုကာရဒါနဝသေန၊

ကောင်းချီးပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခု
 မြောက်သော မြေတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ကာရုညဘာဝေန၊ သနားခြင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သောမြေ
 တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အာရောဒနေန၊ ငိုကြွေးခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မဟာသတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မာတုကုန္တိ၊ မယ်တော်၏ဝမ်းသို့၊
 ဩက္ကမန္တေ၊ သက်တော်မူသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထို
 မယ်တော်ဝမ်းမှ၊ နိက္ခမန္တေ၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊
 တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊ ပုညတေဇေန၊ ကောင်းမှု၏ အစွမ်းကြောင့်၊
 ပထဝီ၊ မြေသည်၊ အကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်၏၊ အဘိသမ္ပောဓိယံ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိတော်မူသောအခါ၌၊ ဥာဏတေဇာတိဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၏
 တန်ခိုးသည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်၏၊ ဓမ္မစက္က
 ပဝတ္ထနေ၊ တရားတည်းဟူသောစကြာရတနာကိုလည်စေတော်မူသော
 အခါ၌၊ သာဓုကာရ ဘာဝသဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းချီး ပေးသည်၏ အဖြစ်၌
 တည်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓုကာရ၊ ကောင်းချီးကို၊ ဒဓမာနော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊
 အကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်၏၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩဿဇ္ဇနေ၊ စွန့်
 တော်မူသောအခါ၌၊ ကာရုညဘာဝေန၊ သနားခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊
 သဗ္ဗိတာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိက္ကသင်္ခါဝံ၊ ဗိတ်၏ချောက်ချားခြင်း
 ကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ၌၊ အာရောဒနဝေဂတုန္နာ၊ ငိုကြွေးခြင်း၏
 အဟုန်သည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်၏၊ အယံ
 ပနတ္ထော၊ ဤသို့ကောင်းချီးပေးခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လှုပ်ခြင်း
 အစရှိသောအနက်ကိုကား၊ ပထဝီဒေဝတာယ၊ မြေစောင့်နတ်၏၊ ဝေသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဟာဘူတ
 ပထဝီယာ၊ မဟာဘူတ်ဖြစ်သော မြေကြီးအား၊ အဝေတနတ္ထော၊ ဗိတ်မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤသို့ကောင်းချီးပေးခြင်း စသော သဘော
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သတ္တမော၊
 ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဘူမိစာလဝဂ္ဂေါ၊ ဘူမိစာလဝဂ်တည်း၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယမကဝဂ်၊ ၁၅၃

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယမကဝဂ်၊

၁ အဋ္ဌမဿ၊ အဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ နောစသီလဝါတိ၊ နောစသီလဝါဟူသည်ကား၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမန္တပါသာဒိကောတိ၊ သမန္တပါသာဒိကောဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပသာဒဇနကော၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရောတိ၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမဏာကာရေဟိ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရတို့နှင့်၊ သမဏဓမ္မကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ရဟန်း၏ တရားတည်းဟူသော အရတို့နှင့်၊ ပရိပူရော၊ ပြည့်သည်။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကသန္တာတယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တာ၊ သန္တမည်ကုန်သော၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာစ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခမည်ကုန်သော။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဘာဝေထနောတိ၊ ဘာဝေထနောဟူသည်ကား၊ ဘာဝေထနု၊ ပွားစေအပ်ကုန်သလေခ၊ သာသနန္တိ၊ သာသနဟူသည်ကား၊ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာသဝါနံ ခယာယာတိ၊ အာသဝါနံ ခယာယဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးငှါ။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပဋိဟိတာယာတိ၊ ပဋိဟိတာယ ဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နာယ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သောမမဿ အန္တရာယောတိ၊ သောမမဿ အန္တရာယော ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုမြေခြင်းအစရှိသည်သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဇီဝိတန္တရာယောပိ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုထုတ္တနကာလကိရိယံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏သေခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောငါ့အား၊ သဂ္ဂန္တရာယောပိ၊ နတ်ရွာ၏ အန္တရာယ်သည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂန္တရာယောပိ၊ မဂ်၏ အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတ္ထကာဝါမေဝါတာတိ၊ သတ္ထကာဝါမေဝါတာဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိယ၊ လက်နက်ကဲ့သို့၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါ

ကြီးပေတို့ကို၊ ကန္တန္တိ၊ ဖြတ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တကာ၊ သတ္တကမည်ကုန်၏။ ။

၅-၈ ပဉ္စမာဒိနိ၊ ပဉ္စမအစရှိသည်တို့သည်၊ ဂုတ္တနယာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သံသဂ္ဂါရာမတာတိ၊ သံသဂ္ဂါရာမတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သံသဂ္ဂေ၊ နှိုးနှောခြင်း၌၊ အာရာမတာ၊ ဖွေလျော်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကုသိတဝတ္ထုနိတိ၊ ကုသိတဝတ္ထုနိဟူသည်ကား၊ ကုသိတဿအလသဿ၊ ပျင်းခြင်း၏၊ ဝတ္ထုနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ပဟိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့တည်း၊ ကောသဇ္ဇကာရဏာနိ၊ ပျင်းခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကမ္မံကတ္တဗ္ဗံဟောတိတိ၊ ကမ္မံကတ္တဗ္ဗံဟောတိဟူသည်ကား၊ စိဝရိစာရဏာဒိကမ္မံ၊ သင်္ကန်းကိုစီရင်ခြင်းအစရှိသော အမှုသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝိရိယံအာရတတိတိ၊ နဝိရိယံအာရတတိဟူသည်ကား၊ ဒုဝိခဋ္ဌိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရတတိ၊ အားမထုတ်၊ အပတ္တဿာတိ၊ အပတ္တဿဟူသည်ကား၊ အပတ္တဿမရောံအပ်သေးသော၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလဿ၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားသို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနမိဂတဿာတိ၊ အနမိဂတဿဟူသည်ကား၊ အနမိဂတဿ၊ မသိအပ်သေးသော၊ တဿောဝ၊ ထိုဈာနဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားကိုသာလျှင်၊ အမိဂမတ္ထာယ၊ သိခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿာတိ၊ အသန္တိကတဿဟူသည်ကား၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော၊ တဒေဝ၊ ထိုဈာနဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားကိုသာလျှင်၊ သန္တိကရဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံပဌမန္တိ၊ ဣဒံပဌမံ ဟူသည်ကား၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အတံ၊ ငါသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇာပိ၊ အိပ်အံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဩသိဒနံ၊ ဤသို့ဆုတ်နစ်ခြင်းသည်၊ ပဌမံ၊ ခြေးဦးစွာသော၊ ကုသိတဝတ္ထု၊ ပျင်းရိခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာသာဝိတံမညေတိတ္ထေပန၊ မာသာဝိတံမညေဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ မာသာဝိတံနာမ၊ မာသာဝိတမည်သည်ကား၊ 'တိန္ဒမာ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယမကဝဂ်၊ ၁၅၅

သော၊ ရေစွတ်သောဝဲကြီးစေတည်း။ တိန္ဒမာသော၊ ရေစွတ်သောဝဲကြီး
သည်။ ဂရုကော၊ လေးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
ဂရုကော၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယ်သော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဂိဿနာ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ဟောတိတိ၊ ဂိဿနာ၊ ဝုဋ္ဌိတောဟော
တိဟူသည်ကား။ ဂိဿနာ၊ နာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊
ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဝတ္ထုနိဟိ၊ အာရမ္မဝတ္ထုနိဟူ
သည်ကား။ ဝိရိယကာရဏာနိ၊ ဝိရိယ၏အကြောင်းတို့တည်း။ တေသံဝိ၊
ထိုအာရမ္မ၏ အကြောင်းတို့၏လည်း။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာ
တည်း။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်တည်း။ ။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သတိဝဂ်၊

၁ နဝမဿ၊ နဝမဝဂ်၏၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တနုပမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓာ
ယ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသောသူသည်။ နောရပသင်္ကမိတာတိ၊ နောရပသင်္ကမိတာ ဟူသည်
ကား။ နဥပဋ္ဌဟတိ၊ မထုပ်ကျေး။ နောစပရိပုစ္ဆိတာတိ၊ နောစပရိပုစ္ဆိတာ
ဟူသည်ကား။ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို၊ ကာရဏာကာရ
ထံ၊ အကြောင်းဟုတ် မဟုတ်သည်ကို၊ ပရိပုစ္ဆိတာ၊ မေးမြန်တတ်သည်၊
နယောတိ၊ မဖြစ်၊ သမန္နာဂတန္တိ၊ ဧတံ၊ သမန္နာဂတံဟူသောဤပုဒ်သည်၊
သာမိအတ္ထော၊ သာမိအနက်၌၊ ပစ္စတ္တံ၊ ပဌမာဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။
သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောသူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကန္တပ္ပဋိဘာနံ တထာဂတံ ဓမ္မဒေသနာ ဟောတိတိ၊
ဧကန္တပ္ပဋိဘာနံတထာဂတံ ဓမ္မဒေသနာဟောတိဟူသည်ကား။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧကန္တပ္ပဋိဘာနာ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ထင်သော၊
ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကန္တေနဝ၊ စင်

စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိဘာတိဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗေဓမ္မာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာဟူသည် ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ ဆန္ဒမူလကာတိ၊ ဆန္ဒမူလကာ ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာသယန္တန္ဓော၊ အလိုတည်းဟူသောဆန္ဒသည်လည်း ကောင်း၊ ကတ္တု၊ ကမ္မတာဆန္ဒော၊ အမှုကိုပြုခြင်း၌၊ အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထို ခန္ဓာငါးပါးတို့အား၊ တံ၊ ထိုအဇ္ဈာသယ ဆန္ဒကတ္တု၊ ကမ္မတာ ဆန္ဒဟုဆို အပ်သော၊ မူလံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆန္ဒမူလကာ၊ ဆန္ဒမူလကမည်ကုန်၏၊ မနသိကာရတော၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်း ကြောင့်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနသိကာရသမ္ဘဝါ၊ မနသိကာရသမ္ဘဝမည်ကုန်၏၊ ဗဿတော၊ တွေ့ခြင်းကြောင့်၊ သမု ဒေန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာသိတဝန္တိ၊ အရအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဗဿသမုဒယာ၊ ဗဿသမုဒယမည်ကုန်၏၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒ နာ၌၊ သမောသရန္တိ၊ ရဝေးကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနာ သမောသရဏာ၊ ဝေဒနာသမောသရဏမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏၊ ပမုခေါ၊ အဦးကား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သမာဓိပမုခေါ၊ သမာဓိပမုခမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တို့အား၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌေန၊ အကြီးအကဲဟူသော အနက်သဘော အားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော၊ အဓိပတေယျော၊ အကြီးအမှူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတာဓိပတေယျာ၊ သတာဓိပတေယျမည် ကုန်၏၊ သတိဇေဋ္ဌကာ၊ သတိလျှင်အကြီးအမှူးရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့အား၊ ပညာ၊ ပညာဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တရာ၊ လွန်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညတ္တရာ၊ ပညတ္တရမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါးတို့အား၊ ဝိမုတ္တိဧဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သာရော၊ အနှစ်သာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသာရာ၊ ဝိမုတ္တိသာရမည်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဟရား တို့တွင်၊ ဆန္ဒမူလကာဒယော၊ ဆန္ဒမူလကအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရောဝိ၊ လေးပါးသောတရားတို့ကိုလည်း၊ လောကီယာ၊ လောကီဖြစ်သောတရား တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သေသာ၊ ကြွင်းသောတရား

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သထိဝဂ်။ ၁၅၇

လေးပါးတို့ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရဒိဿကာ၊ လောကီလောကုတ္တရဟရားတို့နှင့် ရောသည့်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မဟာစောရောတိ၊ မဟာစောရောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မန္တရေ၊ ပြည်အတွင်း၌၊ ဒုန္တိတုံ၊ ပြစ်မှားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးတည်း။ ပရိယာပဇ္ဇတိတိ၊ ပရိယာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ နဗိရုဗ္ဗိတိ၊ ကောဟောတိတိ၊ နဗိရုဗ္ဗိတိကောဟောတိဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလကို၊ ပါလေန္တော၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အပ္ပဟရန္တဿပဟရတိတိ၊ အပ္ပဟရန္တဿပဟရတိဟူသည်ကား၊ အပ္ပဟရန္တ၊ မိမိမပုတ်ခတ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝေရီဇနေ၊ ရန်သူဖြစ်သော ဥစ္စာရှင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟရန္တ၊ မပုတ်ခတ်ကုန်ဘဲလျက်၊ အပ္ပဟရိတဗ္ဗယုတ္တကေ၊ မပုတ်ခတ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဂုဏသမ္ပန္နစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသုတ္တံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟလ္လကေ၊ ကြီးကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တရုဏဒါရကေ၊ ပျိုနုသောသူငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟရတိ၊ ပုတ်ခတ်ဘိ၏၊ အနဝသေသံအာဒိယတိတိ၊ အနဝသေသံအာဒိယတိဟူသည်ကား၊ နိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုတ္တစောရောနံ၊ လိမ္မာသောခိုးသူတို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်တည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သာဓုကေသု၊ ပုဆိုးတို့တွင်၊ ဧကော၊ တထည်သောပုဆိုးကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခိုးယူအပ်၏၊ ဧကတ္ထိ၊ တထည်သောပုဆိုးသည်၊ သန္တေ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသောပုဆိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့၍၊ ထိရော၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခံသောပုဆိုးကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ပုဗ္ဗဘတ္တတဏှ၊ လာဒီသု၊ ထမင်းထုပ် ဆန်အစရှိသည်တို့၌၊ ဧကကောဌာသံ၊ တဖို့သောအရကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဧကော၊ တခုသောအဖို့ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်တည်း။ အစ္စာသန္ဓေကမ္မံ ကရေတိတိ၊ အစ္စာသန္ဓေကမ္မံ ကရေတိဟူသည်ကား၊ ဂါမနိဂမ ရာဇဌာနိယံ၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၏၊ အာသန္နဌာနေ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌၊ စောရိကမ္မံ၊ ခိုးသူတို့၏အမှုကို၊ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၊ နဗဟိတုံ၊ သိမ့်ခြင်းငှါ၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသောသူသည်၊ နဟော

တိ၊မဖြစ်၊ ပရသေကမဂ္ဂံ၊ တမလွန်သို့ သွားကြောင်းဖြစ်သော ခရီးကို။
နသောစေတိ၊မသုတ်သင်၊ ။

၂ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ယံသမဏေနာတိ၊ ယံသမဏေနဟူသည်
ကား၊ယံဂုဏဇာတံ၊အကြင်ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းသို့၊သမဏေန၊ရဟန်း
သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဝုသိမတောတိ၊ ဝုသိမတာဟူသည်ကား၊
ဗြဟ္မစရိယဝါသသံဝုတေန၊ မြတ်သောအကျင့်ကို သုံးခြင်းဖြင့်ကျင့်သုံး
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုတ္တော မောစေမိဗန္ဓနာတိ၊ မုတ္တောမောစေမိ ဗန္ဓနာ
ဟူသည်ကား၊အဟံ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗဗန္ဓနေဟိ၊အဆုံးစုံသောအနှောင်အဖွဲ့
တို့မှ၊မုတ္တော၊လွတ်သည်၊ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံပိ၊လူများအပေါင်းကို
လည်း၊ ရာဂါဒိဗန္ဓနတော၊ ရာဂအစရှိသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မောစေမိ၊
လွတ်စေ၏၊ ပရမဒန္တောတိ၊ပရမဒန္တောဟူသည်ကား၊ အညနု၊တပါး
သော၊ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အသိက္ခာပိတော၊မသင်
စေအပ်ဘဲ၊ အစောဒိတော၊ မတိုက်တွန်းအပ်ဘဲ၊ သယမ္ဘူ၊ ဥာဏနု၊
သယမ္ဘူ၊ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ပရမေနဒန္တတ္တာ၊မြတ်
သောအဆုံးအမဖြင့် ဆုံးမအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမဒန္တနာမ၊
ပရမဒန္တမည်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ကိလေသ
ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသာကိုငြိမ်းစေသဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်း၏၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မာစမယာယသောတိ၊ မာစမယာယသော
ဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ယသော၊ အခြံအရံသည်၊ မာ
ဂဉ္စိ၊မထွေစေလင့်၊ အကသိရေသာဘိတိ၊ အကသိရေသာဘိဟူသည်ကား၊
ဝိသုလသာဘိ၊ပြန်ပြောစွာရခြင်းရှိသည်၊သီလပညာဏန္တိ၊သီလပညာဏံ
ဟူသည်ကား၊ သီလဉ္စေဝ၊ သီလလည်းကောင်း၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်လည်း
ကောင်း၊ သံဂဗ္ဗာတိ၊ သံဂဗ္ဗဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိပဟိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊
သမာဂဗ္ဗာဘိ၊သမာဂဗ္ဗဟူသည်ကား၊သမာဂဇ္ဇံ၊တကွရောက်၍၊သင်္ဂ
ဏိကဝိဟာရန္တိ၊သင်္ဂဏိကဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ ဂဏသင်္ဂဏိကဝိဟာ
ရံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေး အပေါင်းအဖော်အချွေအရံ
ပရိသတ်တည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်တို့နှင့် ပေါင်းဖော် စုဝေးခြင်းရှိ
သောနေခြင်းကို၊ နဟိနုနမေတိပဒဿ၊နဟိနုနမေဟူသောပုဒ်ကို၊ နဟိနုန
ဣမေတိပဒဋ္ဌေဒေါ၊ နဟိနုနဣမေဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြု
အပ်၏၊ ဣမေအာယသ္မန္တာ၊ ဤအရှင်တို့သည်၊ ဣမသ္မိံ နေက္ခမ္မ သုခေ၊
ဤစွာနိချမ်းသာ၌၊ နိကာမလာဘိနော၊ အသိရှိတိုင်း ရကုန်သည်၊ နဟိ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သတိဝဂ်၊ ၁၅၉

နဝေဟောန္တိ နုနု၊ မဖြစ်ကုန်ယောင်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာဟိပနမေ
တိပဒဿ။ တထာဟိပနမေဟူသောပုဒ်ကို၊ တထာဟိပန ဣမေတိပဒန္တ
ဒေါ၊ တထာဟိပန ဣမေဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။
တထာဟိတဟောဝေ၊ ထိုသို့နေကုမ္ဘ သုခအစရှိသည်ကို ရှေ့ခြင်းကြောင့်
သာလျှင်၊ ဣမေအာဟသ္မန္တာ၊ ဤအရှင်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အင်္ဂုလိ
ပတောဒကေနာတိ၊ အင်္ဂုလိပတောဒကေနဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုလိပတော
ဒယဋ္ဌိ၊ လက်ချောင်းတည်းဟူသောနှင်တံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဇ္ဈနေန၊ ထိုး
သဖြင့်၊ သဇ္ဈန္တေတိ၊ သဇ္ဈန္တေဟူသည်ကား၊ မဟာဟသိတံ၊ သည်း
ထန်စွာရယ်ခြင်းကို၊ ဟသန္တေ၊ ရယ်သည်တို့ကို၊ သံကိဋ္ဌန္တေတိ၊ သံကိ
ဋ္ဌန္တေဟူသည်ကား၊ ကေဋ္ဌိ၊ ပြက်ရယ်မှုကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နိက္ကုဇ္ဈေယျာတိ၊ နိက္ကုဇ္ဈေယျဟူသည်
ကား၊ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊
လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ မခံစိမ့်သောငှါ၊ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဈနကမ္မဝါ
စာယ၊ သင်္ဂတိကိုမှောင်ကြောင်းဖြစ်သောကမ္မဝါစာဖြင့်၊ နိက္ကုဇ္ဈေယျ၊
မှောက်ရာ၏၊ အဝေမုခတ္ထပနေန၊ အံအောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားသဖြင့်၊
နိက္ကုဇ္ဈေယျ၊ မမှောက်ရာ၊ အလာဘာယာတိ၊ အလာဘာယ ဟူသည်
ကား၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးတုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ အလာဘတ္ထာ
ယ၊ မခံစိမ့်သောငှါ၊ အနတ္ထာယာတိ၊ အနတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဒဝါ
ယ၊ တေးရန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အဝဇီယာ၊ မကြီးပွားစေခြင်းငှါ၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျာ
တိ၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျ ဟူသည်ကား၊ ဥက္ကုဇ္ဈန ကမ္မဝါစာယ၊ သင်္ဂတိကိုထွန်
ကြောင်းဖြစ်သောကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျ၊ ထွန်ရာ၏၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အပ္ပသာဒံပဝေဒေယျန္တိ၊ အပ္ပသာဒံပဝေ
ဒေယျံဟူသည်ကား၊ အပ္ပသန္နတာဝံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဇာနာပေယျံ၊ သိစေကုန်ရာ၏၊ အပ္ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုဘွယ် မရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေန္တေနပန၊ သိစေသောဒါယကာသည်ကား၊ ကိ၊ အတယ်
သို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊
နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်သောနေရာမှ၊ နုဥဠာကဗ္ဗံ၊ မထအပ်၊ နဝဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ ရှိ
မခိုးအပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုသည်ကို၊ နကတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဒေယျ
ဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်၊ အဂေါစရေတိ၊ အဂေါ
စရေဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဂ္ဂေါ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ အဂေါစရေ၊ ရဟန်းတို့
၏ကျက်စားရာမဟုတ်သည်၌၊ ၊

၇) နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဓမ္မိကဉ္စရိဟိ ပုဋိဿ ဝန္တိ၊ ဓမ္မိကဉ္စရိဟိ ပုဋိဿ
 ဝံဟူသည်ကား၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး၊ ဣဝေဝ၊ ဤ
 အကျွန်ုပ်တို့ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊
 လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒါယကာတို့ဆိုတိုင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 လော၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဋိဿဝံ၊ ဝန်ခံ
 ခြင်းကို၊ နသစ္စာပေတိတိ၊ နသစ္စာပေတိဟူသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်သည်ကို၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ဝိသံဝါဒေတိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပစ္စေကဋ္ဌာနေတိ၊ ပစ္စေကဋ္ဌာနေဟူသည်
 ကား၊ အဓိပတိဋ္ဌာနေ၊ အစိုးရသောအရာ၌၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအကဲ
 အရာ၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုတဿပါဝိယသိကကံ ပြုအပ်သောရဟန်း
 ကို၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ သံဃကမ္မံ၊
 သံဃကံကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘတိ၊ မရ၊ နထနမူလေန ဂုဋ္ဌာပေ
 တဗ္ဗန္တိ၊ နထနမူလေန ဂုဋ္ဌာပေတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုတဿပါဝိ
 ယသိကကံ ပြုသောရဟန်းကို၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 အတ္တနုကမ္မံ၊ အတ္တနုကံကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘတိ၊ မရ၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တနမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ နဝမော၊ ကိုးခု
 မြောက်သော၊ သတိဝဂ္ဂေါ၊ သတိဝဂ်တည်း။

ဣတော၊ ဤသတိဝဂ်မှပရံ၊ နေ၌၊ အထခေါဗောဇ္ဈာဥပါသိကာတိ အာ
 ဒိသု၊ အထခေါဗောဇ္ဈာဥပါသိကာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဗောဇ္ဈာ၊ ဗောဇ္ဈာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ သိရိမာ၊ သိရိမာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ သုတနာ၊ သုတနာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ မနုဇာ၊ မနုဇာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ မုတ္တာ၊ မုတ္တာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ ခေမာ၊ ခေမာ
 အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ ဝုန္ဒိ၊ ဝုန္ဒိအမည်
 ရှိသော၊ ရာဇကုမာရီ၊ မင်းသမီးလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိ၊ ဗိဗ္ဗိအမည်ရှိသော၊
 ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ သုမနာ၊ သုမနအမည်ရှိသော၊

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သတိဝဂ်၊ ၁၃၁

ရာဇကုမာရီ၊ မင်းသွီးလည်းကောင်း၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝီ၊ မိဖုရားလည်းကောင်း၊ တိဿာ၊ တိဿ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိ
 ကာ၊ ဒါယိကာမ လည်းကောင်း၊ တိဿမာတာ၊ တိဿ သတို့သား၏
 အမိဖြစ်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ လည်းကောင်း၊ သောဏာယ၊
 သောဏသတို့သွီး၏၊ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ
 လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ
 လည်းကောင်း၊ နန္ဒမာတာ၊ နန္ဒသတို့သား၏ အမိဖြစ်သော၊ ဥပါသိကာ၊
 ဒါယိကာမ လည်းကောင်း၊ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေး၏ အမိအရေ၌
 တည်သော၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါလည်းကောင်း၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာအ
 မည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ သာမာဝတီ၊ သာမာဝ
 တီအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊ ကောလိယဇိတာ၊
 ကောလိယ မင်းသွီးဖြစ်သော၊ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသ လည်းကောင်း၊
 သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမလည်းကောင်း၊
 နကုလမာတာ၊ နကုလသတို့သား၏အမိဖြစ်သော၊ ဂဟပတာနီ၊ သူကြွယ်
 မလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထကာနံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
 ဣမာသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဥပေါသထ ကမ္မမေဝ၊ ဥပုသ်ကံကို သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊
 ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသောအမျိုးသားသည်၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချွေ၍၊ ကထေတဗ္ဗံ၊
 ဟောအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ဝုဒ္ဓိတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်ဟည်၊ မနော
 ရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏီ အမည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယဗ္ဗ
 ကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်နိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ အဋ္ဌကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌက
 နိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-အဋ္ဌကနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

•

၂

၂

(၁၆၃)

၀၀၂

နဝကနိပါတ်။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗောဓိဝဂ်။

၁။ နဝကနိပါတဿ၊ နဝကနိပါတ်ဏှိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သဗ္ဗောဓိပက္ခိကာနန္တိ၊ သဗ္ဗောဓိပက္ခိကာနံဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂသင်္ခါတဿ၊ လေးပါးသော မဂ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗောဓိဿ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတတ်သောတရားဏှိ၊ ပက္ခေ၊ အပင်းအသင်း၌၊ ဘဝါနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပကာရကာနံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါဠိယာဂတေ၊ ပါဠိတော်၌လာကုန်သော၊ နဝဓမ္မေ၊ ကိုးပါးကုန်သောတရားတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရေည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဧဝံ၊ ဘုရား သိက္ခဝေအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကာဥပနိဿတိ၊ ကာဥပနိဿဟူသည်ကား၊ ဥပနိဿယ ပစ္စယော၊ အားကြီးစွာ ဖြစ်သောအကြောင်းသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသလ္လေခန္တိ၊ ကိလေသာကို လွန်စွာခေါင်းပါးစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိသလ္လေခိကာ၊ အဘိသလ္လေခိကာမည်ကုန်၏၊ သမထဝိပဿနာပိတ္တဿ၊ သမထဝိပဿနာပိတ်၏၊ ဝိပရဟပစ္စယာ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်ခြင်းအားလျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ဥပကာရကာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာ၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယမည်ကုန်၏၊ အပ္ပိစ္ဆတံ၊ ယုတ်မာသောအလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရေဏ္ဏ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာမည်ကုန်၏၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောသန္တုဋ္ဌိကထာအစရှိသောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အသုဘာဘာဝေတဗ္ဗာရာဂဿပဟာနာယာတိဇ္ဈေ၊ အသုဘာဘာဝေတဗ္ဗာရာဂဿပဟာနာယဟူသောဤဝုန်၌၊ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်သော၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ သာလိလာယကောပမာယ၊ သလေးကိုရိတ်သောသူ၏ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧကော၊

တယောကံသော၊ ဗုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အသိတံ၊ တစင်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ ကောဋိတော၊အစွန်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ သာလိက္ခေတ္တ၊
 သလေးခင်း၌၊သာလိယော၊သလေးတို့ကို၊လာယတိ၊ရိတ်၏၊အထ၊ထိုသို့
 ရိတ်သောအခါ၌၊ အသ၊ထိုသလေးကိုရိတ်သောယောကျ်ား၏၊ ဝတိံ၊
 စောင်ရန်းကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဂါဝေါ၊နွားတို့သည်၊ပရိသံသိ၊ဝင်
 ကုန်၏၊သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ အသိတံ၊တစင်ကို၊ဌပေတွာ၊ထားခဲ့
 ၍၊ယဋ္ဌိံ၊ထွံတံကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုဝင်ရာဖြစ်သော
 ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ဂါဝေါ၊နွားတို့ကို၊နိဟရိတွာ၊ထုတ်၍၊ ဝတိံ၊စောင်ရန်း
 ကိုးပါကတိကံ၊ပြုကတေ့၊ရှိအောင်၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပုန၊တဖန်လည်း၊အသိ
 တံ၊တစင်ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊သာလိယော၊သလေးတို့ကို၊လာယိ၊ရိတ်၏၊
 ဧတ္ထ၊ဤဥပမာစကား၌၊သာလိက္ခေတ္တံ၊သလေးခင်းကဲ့သို့၊ဗုဒ္ဓသာသ
 နံ၊မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ သာလိလာယ
 ကော၊သလေးရိတ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ယောဂါဝရော၊ယောဂါ
 ဝရပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ အသိတံ၊တစင်ကို၊ပညာ၊
 ပညာကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊လာယနကာလော၊လာယရိတ်သောအခါကဲ့သို့၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မကရဏကာလော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန့်ခြင်း
 အမှုကိုပြုသောကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ယဋ္ဌိံ၊ထွံတံကဲ့သို့၊
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝတိံ၊
 စောင်ရန်းကဲ့သို့၊သံဝရော၊စောင့်စည်းခြင်းကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဝတိံ၊
 စောင်ရန်းကို၊ဘိန္ဒုတွာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ ဂါဝိနံ၊နွားတို့၏၊ပရိသံသိ၊ဝင်ရာ
 ကဲ့သို့၊သဟသာ၊အဆောတလျှင်၊ အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊မဆင်ခြင်မှု၍၊ပမာဒံ၊
 မေ့လျော့ခြင်းကို၊အာရဟန္တ၊အကြောင်းပြု၍၊ရာဂဿ၊ရာဂ၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ အသိတံ၊တစင်ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ယဋ္ဌိံ၊
 ထွံတံကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ပရိဋ္ဌမဂ္ဂေန၊ ဝင်ရာဖြစ်သော ခရီးဖြင့်သာ
 လျှင်၊ဂါဝေါ၊နွားတို့ကို၊နိဟရိတွာ၊ထုတ်၍၊ဝတိံ၊စောင်ရန်းကို၊ ပဋိပါက
 တိကံ၊ပြုကတေ့ ကိုးကတွာ၊ပြု၍၊ပုန၊တဖန်၊ ကောဋိတော၊အစွန်မှ၊ ပဋ္ဌာ
 ယ၊စ၍၊ သာလိလာယနံ၊ သလေးကိုရိတ်သကဲ့သို့၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာ
 နေန၊အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ရာဂံ၊ရာဂကို၊ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ခွါ၍၊ ပုန၊တဖန်၊
 ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာရဟန္တ၊အနက်ကို၊သန္ဓာ
 ယ၊ရည်၍၊ အသုဘတာဝေတဗ္ဗာ ရာဂဿပဟာနာယာတိ၊ အသုဘာ

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဓိဝဂ်၊ ၁၆၅

ဘာဝေတဗ္ဗာရာဂဿပဟာနာယဟူသော စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
✓တဗ္ဗံ၊ ထိုအသုဘာဘာဝေတဗ္ဗာအစရှိသောပုဒ်၌၊ ရာဂဿတိ၊ ရာဂဿ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဂဿ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်လျှင်
အာရုံရှိသောရာဂကို၊ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူသည်ကား၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ၊
မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဗျာပါဒဿပဟာနာယတိဇ္ဈေ၊ ဗျာပါဒဿပဟာ
နာယဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဥပ္ပန္နကောပဿ၊ ဖြစ်သော အမျက်ဒေါသကို၊ ပဇဟနက္ခာယ၊ ပယ်
ခြင်းငှါ၊ အာနာပါနဿတိတိ၊ အာနာပါနဿတိ ဟူသည်ကား၊ သောဠ
သဝတ္ထုကာ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော၊ အာနာပါနဿတိ၊
ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသောသတိကို၊ ဝိတက္ကပစ္ဆေဒါယာ
တိဇ္ဈေ၊ ဝိတက္ကပစ္ဆေဒါယဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိတက္ကနံ၊ ဝိတက်
တို့ကို၊ ဥပစ္ဆေဒနက္ခာယ၊ ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အသ္မိမာနသမုပ္ပာဒှာယာ
တိ၊ အသ္မိမာနသမုပ္ပာဒှာယဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်သော၊ တိဝိဓဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊
မာနဿ၊ မာနကို၊ သမုပ္ပာဒှက္ခာယ၊ ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနတ္တသညာ
သဏ္ဌာတိတိ၊ အနတ္တသညာသဏ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စလက္ခဏေ၊
အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဖိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တ
လက္ခဏာသည်၊ ဖိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ
မှန်၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတေသုလက္ခဏေသု၊ ဤလက္ခဏာတို့တွင်၊
ဧကသ္မိံ၊ တခုသောလက္ခဏာကို၊ ဖိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတရဒယံ၊
ဤမှတပါးသောလက္ခဏာနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ ဖိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်အပ်သည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စသညိနောမေဃိယ
အနတ္တသညာ သဏ္ဌာတိတိ၊ အနိစ္စ သညိနောမေဃိယ အနတ္တသညာ
သဏ္ဌာတိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဖိဋ္ဌေဝဓမ္မနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဖိဋ္ဌေဝ
ဓမ္မနိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ ဖိဋ္ဌေယေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့
လည်း၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇ
ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇိတရား ဝဇ္ဇိကင်းရာတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နိဿယသမ္ပန္နောတိ၊ နိဿယသမ္ပန္နော
ဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနသမ္ပန္နော၊ တည်ရာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓန္တိ၊ သဒ္ဓိ

ဟူသည်ကား၊ ဩကပ္ပနသန္တံသက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိရိယန္တိ၊
 ဝိရိယံဟူသည်ကား၊ ကာယစေတသိကဝိရိယံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ
 စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လကို၊ ယံသာတိပဒဿ၊ ယံသာဟူသော ပုဒ်ကို၊ ယံ
 အသာတိပဒန္တေဒေါ၊ ယံအသာဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
 ၏၊ အရိယာယပညာယာတိ၊ အရိယပညာယာယဟူသည်ကား၊ သဟ
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာနှင့်၊ သင်္ခါ
 ယာတိ၊ သင်္ခါယဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဧကံပဋိသေဝတိတိ၊ ဧကံ
 ပဋိသေဝတိဟူသည်ကား၊ သေဝိတဗ္ဗယုတ္တံ၊ ဖြစ်အပ်သောပစ္စည်းလေးပါး
 ကို၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓိဝါသေတိတိ၊ အဓိဝါသေတိ ဟူသည်ကား၊
 အဓိဝါသေတဗ္ဗယုတ္တံ၊ သည်းခံအပ် သည်းခံသင့်သော အချင်းအပူအစ
 ရှိသည်ကို၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏၊ ပရိဝဇ္ဇေတိတိ၊ ပရိဝဇ္ဇေတိဟူသည်
 ကား၊ ပရိဝဇ္ဇေ တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ကြဉ်အပ်သင့်သော ဆင်ကြန့် မြင်းကြန့်
 အစရှိသည်ကို၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်၏၊ ဝိနောဒေတိတိ၊ ဝိနောဒေတိဟူသည်ကား၊
 နိဟရိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထုတ်အပ်ထုတ်သင့်သောကာမဝိတက်အစရှိသည်ကို
 နိဟရိ၊ ထုတ်၏၊ ဧဝံခေါဘိက္ခုတိ၊ ဧဝံခေါဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝသေနစေဝ၊ သင်ခြင်းအပန်တလဲလဲမေးခြင်း၏ အစွမ်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝဝတ္ထာနဝသေနစ၊ တရားကိုပိုင်းခြား ဖွတ်သား
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိသေဝိတဗ္ဗာဒီနိ၊ ဖြစ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ သုပ္ပုပ္ဖိဝိဒ္ဓါနိ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်
 သည်တို့ကို၊ သုပစ္စက္ခာနိ၊ ကောင်းစွာ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်တို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိသေဝဇ္ဇောစ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိဝဇ္ဇေဇ္ဇောစ၊
 ကြဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဿယသမ္ပန္နောနာမ၊
 ဖြစ်ရာနှင့် ပြည့်စုံသည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။

၆။ ၁။ ၁။ ၁။ ၁။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ စာလိကာယန္တိ၊ စာလိကာယံ ဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့စာလိကာအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ ကိရေ၊
 ဝိတ္ထာဇေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တံ၊ ထိုမြို့သည်၊ စလံ၊ လှုပ်သော၊ အဂ္ဂိံ၊
 မီးကို၊ နိဿယယံ၊ ဖြစ်၍၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩလော
 ကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ စလံမာနံဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာ
 တိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စာလိကာတိ၊ စာလိကဟူ၍၊ 'သင်္ခါ'၊ ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ စလပကံ၊ လှုပ်သောညွန့်သည်၊ ဟောတိ၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဓိဝဂ်၊ ၁၆၇

ဖြစ်၏။ စာလိယပဗ္ဗတောတိ၊ စာလိယပဗ္ဗတော ဟူသည်ကား၊ သောပိပဗ္ဗ
တော၊ ထိုတောင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗသေတတ္တာ၊ အလုံးစုံဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကာဠုပက္ခ၊ ပေါသထေ၊ လက္ခယံပက္ခဥပုသ်နေန္တိ၊ ဩလောကေန္တာ
နံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ စလမာနောဝိယ၊ ဟွမ်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊
ထင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စာလိယပဗ္ဗတောတိ၊ စာလိယပဗ္ဗတောဟူ၍၊
ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစာလိယမည်သောတောင်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရယိံ၊ သု၊ ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံနဂရံ၊ ထိုစာလိယမည်သောမြို့ကို၊ နိဿာ
ယ၊ မြို့၍၊ စာလိယပဗ္ဗတမဟာဝိဟာရေ၊ စာလိယမည်သောတောင်၏အနီး
ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဇန္တုဂါမန္တိ၊ ဇန္တုဂါမံဟူသည်
ကား၊ ဧဝံနာမကံ၊ ဤသို့ဇန္တုအမည်ရှိသော၊ အပရံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ တဿေဝ ဝိဟာရဿ၊ ထိုကျောင်း၏ သာယျင်၊ ဂေါစရဂါမံ၊
ဆွမ်းခံရွာကို၊ ဇတ္ထုဂါမန္တိ ပိ၊ ဇတ္ထုဂါမံဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ချွတ်ကုန်၏၊
ပဓာနတ္ထိကဿာတိ၊ ပဓာနတ္ထိကဿ ဟူသည်ကား၊ ပဓာနကမ္မိကဿ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းအမှုရှိသော၊ ပဓာနာယာတိ၊ ပဓာနာယဟူ
သည်ကား၊ သမဏဓမ္မကရဏတ္ထာယ၊ ရဟန်း၏တရားတည်းဟူသော
ကမ္မဋ္ဌာန်းပီးဖြန်းခြင်းအမှုကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာဂမေဟိတာဝါတိ၊ အာဂမေဟိ
တာဝဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤကောင်းကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊
မေဃိယမထေရ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပဒါရေန္တော၊ စုံစမ်း
တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်အား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဉာဏံ၊
ဉာဏ်သည်၊ နတာဝပရိပက္ခံ၊ မရင့်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဋိဗာ
ဟန္တော၊ တားမြစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိရာသကော၊ ရှိရှားခြင်းကင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေမဝသေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုန၊
တဖန်၊ အာဂန္တိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အဿ၊ ထို
မေဃိယမထေရ်အား၊ ဝိတ္တမဒ္ဒုဝဇနနတ္ထံ၊ စိတ်၏နူးညံ့ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
အာဟ၊ ဆို၏။ နတ္ထိကိဉ္စိဥတ္တရိကရဏိယန္တိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိ ဥတ္တရိကရဏိယံ
ဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဇ္ဈေသု၊ သစ္စာတို့၌၊ စတုန္တံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏိယံနာမ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စ
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတဿဝါပဋိစယောတိ၊ ကတဿဝါပဋိစယော
ဟူသည်ကား၊ ကတဿဝါ၊ ပြုအပ်သောမက်ကိစ္စကိုလည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊

ပဋိစယောဝိ၊ ပွားစေခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဘာဝိတ
မဂ္ဂေါ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောမဂ်ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ နဘာဝိယတိ၊ မပွားစေအပ်၊
ပဟိနကိလေသာနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဟာ
နံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဓာနန္တိခေါမေဃိယဝဒမာနံ ကိန္တိ ဝဒေ
ယျာမာတိ၊ ပဓာနန္တိခေါမေဃိယဝဒမာနံကိန္တိ ဝဒေယျာမဟူသည်ကား၊
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနံ၊ ဆို
သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အညံ၊ တပါးသောစကားကို၊ ကိ
နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝဒေယျာမ၊ ဆိုရကုန်သနည်း၊ ဒိဝါဝိဟာရံနိသိဒတိ
တိ၊ ဒိဝါဝိဟာရံနိသိဒတိဟူသည်ကား၊ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ၊ နေနေခြင်း
အကျိုးငှါ၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ နိသိန္နော၊ နေသောမေဃိယမထေရ်သည်၊ ယသ္မိ
မဂ်လသိလာပဇ္ဇေ၊ အကြင်မဂ်လာရှိသောကျောက်ဖြာထက်၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
၌၊ အနုပ္ပဋိပါဒိယော၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်
လုံး၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥယျာနကိဗ္ဗိကံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်း
ကို၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ ဝိဝိနောဓုကပရိဝါရော၊ သုံးပါးအ
ပြားရှိသောကခြေသည်အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊ နေဘူး၏၊ တသ္မိ
ယေဝ၊ ထိုမဂ်လာရှိသောကျောက်ဖြာထက်၌ပင်လျှင်၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်အား၊ နိသိန္နကာလတော၊ နေသော
ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ဇဟိတော
ဝိယ၊ စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇဝေဝံ၊ မင်း၏အသွင်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နာဓုကဝရပရိဝုတော၊ ဖြတ်သောကခြေသည်အပေါင်း
တို့သည်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေတန္တတ္တဿ၊ ထီးငြူ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောင်၌၊
မဟာရဟေ၊ ဖြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော၊ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်၌၊ နိသိန္နော
ဝိယ၊ နေသကဲ့သို့၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံသမ္မတ္ထိ၊ ထိုစည်း
စိတ်ကို၊ အဿာဒယတော၊ သာယာသော၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်
အား၊ ကာမဝိတဏှော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊
ထိုမထေရ်သည်၊ တသ္မိ၊ ယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ မဟာယောဓေ
ဟိ၊ စင်သူကြီးတို့သည်၊ ဂဟိတေ၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်သော၊ အာနေတွာ၊
ဆောင်၍၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ထဝိတေဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သော၊
ဇေဓာဇေ၊ နှစ်ယောက်သောခိုးသူတို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပုရတော၊
ရှေ့၌၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏၊ တေသု၊ ထိုခိုးသူနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဧကဿ၊
တယောက်သောခိုးသူအား၊ ကမ္မကရဏ အာဏာပနဝသေန၊ ညှဉ်းဆဲ

ဇ-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဓိဝဂ်၊ ၁၆၆

ခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ စေခိုင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယ
မထေရ်အား၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧကဿ၊ တယောက်သောခိုးသူအား၊ ဗန္ဓနအာဏာပနဝသေန၊ နှောင်ဖွဲ့
ခြင်းငှါစေခိုင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုမေဃိယမထေရ်သည်၊ လတာ
ဇာလေန၊ နွယ်တည်း ဟူသော ကွန်ယက်သည်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို၊
ပရိက္ခိတ္တောဝိယ၊ ရစ်ပတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မရမက္ခိကာဟိ၊ ပျား
ကောင်တို့သည်၊ မရဗာတကော၊ ပျားကိုဖျက်ဆီးသောသူကို၊ ပရိက္ခိတ္တော
ဝိယ၊ ရစ်ပတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အကုသလဝိတက္ကောဟိ၊ အကုသိုလ်
ဝိတက်တို့သည်၊ ပရိက္ခိတ္တသံပရိကိဏ္ဏော၊ ဝန်းရံအပ်သဖြင့် ထက်ဝန်း
ကျင်မှပြွမ်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့အကုသလဝိတက်တို့
သည်ဝန်းရံအပ်ထက်ဝန်းကျင်မှပြွမ်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍၊ အထခေါ အာယသ္မတော မေဃိယသာဝတိအာဒိ၊ အထခေါအာယသ္မ
တောမေဃိယသာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အန္ဓာသတ္တာတိ၊ အန္ဓာသတ္တာဟူသည့်ကား၊ အနုဗဒ္ဓါ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏
သမ္ပရိဝါရိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှခြုံရံအပ်ကုန်၏၊ ယေနဘဂဝါ တေနုပ
သင်္ကမီတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမီဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပ
ဝိတက္ကော၊ မကောင်းသောဝိတက်တို့သည်၊ သမ္ပရိကိဏ္ဏော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပြွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ
ကို၊ ကာထံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဈော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ၊
စင်စစ်ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဝိတက်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှပြွမ်းအပ်
သည်အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒိဗ္ဗာဒသမိ၊ အရှည်ကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသေဒေတိ၊ တားမြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဣဒံ၊ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍၊ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်နေရာအရပ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာယန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာ
ယံဟူသည်ကား၊ တောဇနသာလာယံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ယေနုပဋ္ဌာနသာ
လာတိ၊ ယေနုပဋ္ဌာနသာလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

နန္ဒကတ္ထေရေန၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊ မရရသေရေန၊ သာယာစွာသော အသံ
 ဖြင့်၊ အာရဒ္ဓါယ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌၊
 သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဥပဋ္ဌာနသမာယာ၊ ဆွမ်း
 စားစရပ်၌၊ မရရေန၊ သာယာစွာသော၊ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ သေသ၊ ဤတရားဟောသောသူသည်၊
 ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဓမ္မကထိကနန္ဒကတ္ထေရဿ၊ တရားဟောတတ်သော
 နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဝါရော၊ အလှည့်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆိုသော
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သေသဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ အတိမရရံ၊ အလွန်သာယာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ကထေသိ၊ ဟော၏၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သုဇာယာ
 မ၊ ကြားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥပဋ္ဌာ
 နသမံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုစရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊
 ကပ်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါရုက္ခောဋ္ဌကော အဋ္ဌာသိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါရုက္ခောဋ္ဌကော အဋ္ဌာသိ
 ဟူသည်ကား၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရုတ္တိယော၊ ခြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်တော်တို့
 ကို၊ စိဝရေဂန္တေ၊ သင်္ကန်း၏အတွင်း၌၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ အည
 တရေဝသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ကထာ
 ပရိယောသာနံ အာဂမယမာနောတိ၊ ကထာပရိယောသာနံ အာဂမယမာ
 နောဟူသည်ကား၊ ဣဒမဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစဟူသော၊ ဣဒံကထာသော
 နံ၊ ဤတရားစကား၏ဆုံးသည်ကို၊ ဥဒိက္ခမာနော၊ မြှော်တော်မူလျက်၊ ဓမ္မ
 ကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏန္တော၊ နာတော်မူလျက်၊ အဋ္ဌာသိယေဝ၊ ရပ်
 တော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
 ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဌမေယာမေ၊ ပဌမယောင်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်
 ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဌမော ယာမော၊ ပဌမ ယောင်သည်၊
 အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပါပြီ၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိဿမထ၊ အပန်းဖြေတော်
 မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတရားနာရာ
 တံခါးမှတ်ဝံ့ပင်လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာ
 အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယောင်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊
 ထွက်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
 ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ခတ္တိယသုရမာယာ၊ မင်းမျိုးဖြစ်၍သိမ်မွေ့

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သဗ္ဗောဓိဝဂ်၊ ၁၇၁

ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ တဖန်၊ ဗုဒ္ဓသုခုမာလာ၊ ဘုရားဖြစ်၍ သိင်္ဃဗွေကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရမသုခုမာလာ၊ အလွန်သိင်္ဃဗွေကုန်၏။ မဇ္ဈိမယာ
မောဝိစ၊ မဇ္ဈိမယာဝံသည်လည်း။ အဘိက္ကန္တော၊ လွန်ပြီ။ မဟုတ္တံ၊ တခဏ
မျှ၊ ဝိဿမထ၊ အပန်းဖြေတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတရားနာရာတံခါးမုတ်ဝဋ်
သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုတရားနာရာတံခါးမုတ်ဝဋ်၊
ဦးတကသောဝ၊ တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊ အရုဏုဂ္ဂံ၊ အရုဏ်ဦးသည်။ ပညာယိတ္ထံ၊ ထင်၏။ အရုဏုဂ္ဂမနုဉ္စ
အရုဏ်တက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊
ဣဒမဝေါတတိ၊ ဣဒမဝေါတဟူသောတရားစကားသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်
စေ၍၊ ကထာပရိယောသာနုဉ္စ၊ တရားစကား၏ ပြီးဆုံးခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဒဿဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗဏ္ဏသရီရုရသ္မိဝိဿန္တနုဉ္စ၊
ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည် တော်ဟု ဆိုအပ်သော ကိုယ်တော်၏
အရောင်တော်ကိုလွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တ
ပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဂ္ဂဋ္ဌံအာကောဓေတိတိ၊
အဂ္ဂဋ္ဌံအာကောဓေတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂနုဓနု၊ လက်သည်းဖျားဖြင့်၊ ခွါရ
ကဝါတံ၊ တံခါးရှက်ကို၊ အာကောဓေသိ၊ ခေါက်၏။ သာရဇ္ဈမာနရူပေါဟိ၊
သာရဇ္ဈ မာနရူပေါ ဟူသည်ကား၊ ဟရာယမာနေဝ၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊
အံဿ၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်အား၊ ဒေါမနဿသာရဇ္ဈံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း
အားဖြင့်ဖြစ်သောရှုံ့ရှာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထကံပိနောနပ္ပဋိဘာသေ
ယျာတိ၊ ဧတ္ထကံပိနောနပ္ပဋိဘာသေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္တိဒါပတ္တဿ၊
ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပဋိဘာနံနာမ၊ မထင်
ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှသာ တရားစကားကိုလည်း၊ န
ကထေယျ၊ မဟောအုံးဣတိဣဇံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ
၏။ သာရဿာရတိ၊ ကောင်း၏ကောင်း၏ဟူသောစကားကို၊ ထေရဿ၊ နန္ဒ
ကမထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာကို၊ သမ္ပဟံသန္တော၊ ရွှင်စေ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
သာရဿာရဟူသောဝုန်၌၊ အဿံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တေ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုဂဟိတာစ၊ ကောင်း
စွာလည်းယူအပ်၏။ သုကဝိတာစ၊ ကောင်းစွာလည်းဟောအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုလပုတ္တနန္တိ၊ ကုလပုတ္တာနံ

၀၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ။ ၂၆၁

ဟူသည်ကား၊ အာစာရ ကုလ ဗုတ္တော နန္ဒေဝ၊ အကျင့်အားဖြင့် အမျိုး
 ကောင်းသားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဇာတိကုလဗုတ္တောနန္ဒ၊ အမျိုးအားဖြင့်
 အမျိုးကောင်းသားတို့၏ လည်းကောင်း၊ အရိယောစတုဏ္ဍိ ဘာဝေါတိ၊
 အရိယောစတုဏ္ဍိဘာဝေါဟူသောစကားကို၊ ဒုတိယဇ္ဈာန သမာပတ္တိ၊
 ဒုတိယဈာန်သမာပတ်ကို၊ သန္ဓာယေဝ၊ ရည်၍သာလျှင်၊ အာဟာပော
 တော်မူ၏၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယာတိ၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယ
 ဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရပရိစ္ဆဟာဝိပဿနာဉာဏသ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို
 သိမ်းဆည်းတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ စတုပ္ပါဒကောတိ၊ စတုပ္ပါဒ
 ကောဟူသည်ကား၊ အဿဂေါဏဂဗြိဘာဒိကောပိ၊ မြင်းခွားမြည်းအစ
 ရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ ဣဒံဝတ္ထာတိ၊ ဣဒံဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ စတု
 ဟင်္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒံဓမ္မံ၊ ဤ
 တရားကို၊ ကထယိတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဝိဟာရံပါဝိသိတိ၊ ဝိဟာရံပါဝိ
 သိဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ
 ၏၊ ကာလေနဓမ္မသဝနေတိ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနေဟူသည်ကား၊ ကာလေ၊
 လျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ ဓမ္မသဝနသ္မိံ၊ တရားနာခြင်း၌၊ ဓမ္မသာကန္တာ
 ယာတိ၊ ဓမ္မသာကန္တာယဟူသည်ကား၊ ပညာကထာယ၊ ပြဿနာကား
 ၌၊ ဂန္တိရံအတ္ထပဒန္တိ၊ ဂန္တိရံအတ္ထပဒံဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊
 ဂုဋ္ဌံ၊ လျှိုဝှက်အပ်သော၊ ရဟသံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်ကား၊ သဟာဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမ္မသနပနိုဝေပညာပိ၊ သုံး
 သပ်တတ်ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောပညာသည် လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟ
 ပရိပုစ္ဆာပညာပိ၊ သင်ခြင်းအဖန်တလဲလဲဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ဖြစ်သောပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သင့်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ပတ္တောဝါပစ္ဆတိဝါတိ၊ ပတ္တောဝါပစ္ဆတိဝါ ဟူသည်ကား၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တောဝါ၊ ရောက်ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပါပုဏိဿတိဝါ၊ ရောက်မူလည်းရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 ဂုဏသန္တာဝနာယ၊ ဂုဏ်ကိုထင်စွာပြုခြင်းဖြင့်၊ သမ္ဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊
 အပ္ပတ္တမာနသာတိ၊ အပ္ပတ္တမာနသာဟူသည်ကား၊ အပ္ပတ္တအရဟတ္တာ၊
 မရော်အပ်သေးသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဇေတေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တံ၊
 မရောက်သော၊ မာနသံ၊ မိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်

၀၂၂

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သဗ္ဗောဓိဝဂ်၊ ၁၇၃

လည်း၊ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ အပ္ပတ္တမာနသာမည်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာဝန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရောတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
 သုခဝိဟာရောဟူသည်ကား၊ လောကီယောဝိ၊ လောကီဖြစ်သောတရားတို့
 သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ လောကုတ္တရောဝိ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော
 တရားသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဝိဇ္ဇာ ကောသဇ္ဇ သာဝဇ္ဇ အဿဒ္ဓိယေသု၊
 မသိခြင်း၊ ပျင်းသောသူ၏အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း၊ မယုံကြည်သောသူ၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အင်္ဂုသိုလ်တို့ကြောင့်၊ အကမ္မနတော၊ မတုန်မလှုပ်
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဗလသဒ္ဓိနိ၊ ပညာဗိုလ်အစရှိသည်တို့ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ အကုသလသင်္ခါတာတိ၊ အကုသလသင်္ခါတာ
 ဟူသည်ကား၊ အကုသလာတိ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍၊ ဥာတာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝဇ္ဇသင်္ခါတာအစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧသနယော၊
 ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နာလမရိယာတိ၊ နာလမရိယာဟူသည်
 ကား၊ အရိယာတာဝံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထော၊
 မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အန
 နုတ္ထမိကာ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်၊ ဝေါဒိဋ္ဌာတိ၊ ဝေါဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သုဠ
 ကောင်းစွာ၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ ဝေါစရိတာတိ၊ ဝေါစရိတာဟူသည်
 ကား၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ သမုဒါစာရပတ္တာ၊ လေ့လာခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်၏၊ အတ္ထိကဿာတိ၊ အတ္ထိကဿ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊
 တရားဟောခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဇီ
 မိကာဘယန္တိ၊ အာဇီမိကာဘယံ ဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတ ပုတ္တိဘယံ၊ အ
 သက်မွေးခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကို၊ အသိလောက ဘယန္တိ၊ အသိ
 လောကဘယံ ဟူသည်ကား၊ ဂရဟာဘယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော
 ဘေးကို၊ ပရိသာသာရဇ္ဇဘယန္တိ၊ ပရိသာသာရဇ္ဇဘယံ ဟူသည်ကား၊
 ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့၊ ပဟွာ၊ ရောက်၍၊ သာရဇ္ဇံ၊ ရှုံးရှားခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန
 ဘယံ၊ သက်ခြင်းတည်းဟူသောဘေးကို၊ ဣမသ္မိ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋ
 ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရား၊ ဝဋ္ဋကင်းရာ တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဇီဝိတ ပရိက္ခာရာတိ၊ ဇီဝိတ ပရိက္ခာရာဟူ
 သည်ကား၊ ဇီဝိတသမ္ဘာရာ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 ပစ္စည်းတို့ကို၊ သမုဒါနေတဗ္ဗာတိ၊ သမုဒါနေတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သမာ

ဟရိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာဆောင်အပ်ကုန်၏။ ကသိရေနသမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ၊ ကသိရေနသမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရတ္တိဘာဝံဒိဝသဘာဝံဝါတိတ္ထေ၊ ရတ္တိဘာဝံဒိဝသဘာဝံဝါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရတ္တိဘာဝေနဝ၊ ညဉ့်အဖို့၌ပင်လျှင်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲသွားအပ်၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ စဏ္ဍဝါဠာဒိပရိပဇ္ဇေ၊ ကြမ်းသော သားရဲအစရှိသော ဘေးရန်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အရုဏုဂ္ဂမနံ၊ အရုဏ် တက်ခြင်းကို၊ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငုံ့လင့်အပ်၏။ ဒိဝသဘာဝေ၊ နေအဖို့၌၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒိဝါဝါ၊ နေ၌မူလည်း၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲသွားအပ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ပရိပဇ္ဇေ၊ ဘေးရန်သည်၊ သတိရှိသော်၊ သုရိယတ္ထင်္ဂမနံ၊ နေဝင်ခြင်းကို၊ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငုံ့လင့်အပ်၏။ သံခါဒိတိ၊ သံခါဒိဟူသည်ကား၊ သာမညတ္ထဿ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုး၏၊ ဘာဝနာပါရိပုရိအာဂမနံ၊ ပွားခြင်း ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ သောပုဂ္ဂလောတိပဒဿ၊ သောပုဂ္ဂလောဟူသောပုဒ်ကို၊ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗောတိဣဏိနာ၊ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗောဟူသောဤပုဒ်၌၊ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ အနာပုစ္ဆာတိဣဓပန၊ အနာပုစ္ဆာဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲသွားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ အဝိပနုဇ္ဈမာနေနာတိ၊ အဝိပနုဇ္ဈမာနေန ဟူသည်ကား၊ နိက္ကမိယမာနေနအဝိ၊ ဆွဲငင်ထုတ်သဖြင့်လည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒါရုကလာပသတံ၊ ထင်းစည်းအရာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒဏ္ဍံဝိ၊ ဒဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝါလိကာစာဓုသတံ၊ သဲပြည့်အိုးအရာဟုဆိုအပ်သော၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ ဒဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သစေအာရောပေတိ၊ အကယ်၍တင်စေအံ့၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ မာပသိ၊ မနေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေပိနိက္ကမာပေတိဝါ၊ အကယ်၍လည်းနှင်ထုတ်စေအံ့၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခမာပေတွာဝိ၊ နှစ်သက်စေမူ၍လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်သက်ဆုံးသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗောဝ၊ အစဉ်လိုက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နဝိဇဟိတဗ္ဗော၊ ဂွန်ကားမစွန့်အပ်။ ။

၂။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပဉ္စဋ္ဌာနာနိအဏ္ဍာစရိတုန္တိ၊ ပဉ္စဋ္ဌာနာနိအဏ္ဍာစရိတုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာရဏာနိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ကို၊ အဘိက္ကမိတု၊ လွန်စေခြင်းငှါ၊ ပါဏန္တိ၊ ပါဏံဟူသည်ကား၊ အန္တမသော၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဓိဝဂ်၊ ၁၇၅

ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ကုန္တကိပ်လွှဲကံ၊ ပိုးရွခြံပုန်းကိုးအမိန့်နီ
အမိန့်ဟူသည်ကား၊ ထေယျမိတ္တေန၊ ခိုးသိုသော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူ
သောစိတ်အရဖြစ်၊ သန္တိမိကာရကံကာမေပရိဘုဂ္ဂိတုန္တိ၊ သန္တိမိကာရကံ
ကာမေပရိဘုဂ္ဂိတုံ ဟူသည်ကား၊ သန္တိမိ'၊ သိုမှီးခြင်းကို၊ 'ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝတ္ထုကာကိမလေသကာမေစ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသ
ကာမတို့ကိုလည်း၊ ပရိဘုဂ္ဂိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊
ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မာဒိသုပိ၊ တရားစသည်တို့၌
လည်း၊ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော၊ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခာတုန္တိ၊ ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခာတုံဟူသည်ကား၊
ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမဟုတ်၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မာဒိသုပိ၊ တရားစသည်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌ
ကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ပါဠိယံပန၊ ပါဠိတော်၌ကား၊
အဂတိဂမနာနိ၊ မလားအပ်သည်သို့ ထားခြင်းတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟော
အပ်ကုန်၏၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စက္ခာနံ၊
စွန့်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သန္တိ'၊ တက္ခ၊
ဂဟိတက္ခာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟုနေယျောတိ၊ အာဟု
နေယျဟူ၍၊ နဝုတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဂေါတြဘူတိ၊ ဂေါတြဘူဟူသည်ကား၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အား၊ အနန္တရုပစ္စယေန၊ အနန္တ
ရုပစ္စည်းဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော၊ သိခပတ္တဗလဝရိပဿနာ
မိတ္တေန၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သောအားကြီးသော ဝိပဿနာစိတ်နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
ရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥက္ကာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ
သော၊ သမ္ဘောဓိဝဂ္ဂေါ၊ သမ္ဘောဓိဝဂ်တည်း၊ ၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ ယေနဘဂဝါ
 တေနုပသင်္ကမိတိဇ္ဈေ၊ ယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိဟူသော ဤပုဒ်၌။
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်
 ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပတ္တမိတုကာမော၊
 ဖဲသွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣမသ္မိံကာ
 လေ၊ ဤကာလ၌၊ ပတ္တမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏။ ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရိ
 ကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ဝမနတ္ထာယ၊ သွားခြင်းငှါ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အာပုစ္ဆာမိ၊ ပန်လျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ သိက္ခသံစာပရိ
 ဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏။ အာယသ္မာ
 ဓံဘန္တေတိ၊ အာယသ္မာဓံဘန္တေဟူသည်ကား။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဝစ္ဆန္တံ၊ သွား
 သော။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းတို့သည်။ ဘယာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။
 အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဝမနဝိန္ဒေဒံ၊ သွားခြင်း၏မြတ်
 ခြင်းကို။ ကရိယာသိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။
 ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဇေဝံ၊ ဤအာယသ္မာဓံဘန္တေအစရှိသော
 စကားကို။ အာဟကိရ၊ လျှောက်ဆိုသတတ်။ တတ္ထ၊ ထိုအာယသ္မာ
 ဓံဘန္တေ အစရှိသော စကား၌။ အာသန္ဓာတိ၊ အာသန္ဓ ဟူသည်ကား။
 စာရေတွာ၊ ထိခိုက်၍။ အပ္ပုဒ္ဓိနိသန္ဓာတိ၊ အပ္ပုဒ္ဓိနိသန္ဓ ဟူသည်ကား။
 အက္ခမာပေတွာ၊ မကန်တော့စေမူ၍။ အစူယံ၊ အပြစ်ကို။ အဒေသေတွာ၊
 မကြားမူ၍၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကိသ္မိံကာရဏေ၊ အာယံအကြောင်း
 ၌။ အာစာသတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊
 အမေးတည်း။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 ဝစ္ဆန္တေ၊ ကြွဲသွားသည်ရှိသော်။ ယေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 ၏။ ဗိဇရကဇ္ဈော၊ သင်္ကန်းစွန်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်
 ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ထိခိုက်၍။ ဝါတော၊ သင်္ကန်း၏လေသည်။ ပဟာရိ၊ ခင်မိ၏။
 ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္တကေန၊ ဤသို့သင်္ကန်းစွန်းကို
 ထိခိုက်ခြင်းဖြင့်၊ အာစာသတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ မဟတာ၊ များစွာသော။

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သိဟနာဒဝဂ်။ ၁၇၇

၉

ပရိဝါရေန၊ အဗြဲအရံဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားသော။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဿယမာနော၊ ငြိစုသည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဂမနဝိစ္ဆန္တံ၊ သွားခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာယသ္မာမံဘန္တေ
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသာဇ္ဇနာ၊ အဖြေ
တည်း၊ ဧဟိတွံသိက္ခ၊ ဘိက္ခု၊ ဧဟိတွံသိက္ခ၊ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တဿသိက္ခ၊ နော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သိက္ခ၊
ရဟန်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နပဟရိ၊ မဂုတ်
ခတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဂ္ဂသာဝကဿဝ၊ အဂ္ဂ
သာဝက၏သာလျှင်၊ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို၊ ဂဟထ၊ ရှက်ဆောင်တော်
မူကုန်သိ၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို၊ နဂဟထ၊ ရှက်
ဆောင်တော်မမူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ မနောပဒေါသံ၊ စိတ်ကို
ပျက်ဆီးတတ်သောဒေါသကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌၊
နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
ပုတ္တရာကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊
ပုစ္ဆိယသမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သိက္ခ၊
ရဟန်းကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဧဟိတွံသိက္ခ၊ အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဝါပုရဏံအာဒါယာတိ၊ အဝါပုရဏံ
အာဒါယဟူသည်ကား၊ ဂုဉ္ဇိကံ၊ သံကောက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သိဟ
နာဒန္တိ၊ သိဟနာဒံဟူသည်ကား၊ သေဠနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို၊ ပမုနာ
ဒံ၊ အပြီးဖြစ်သောအသံကို၊ အပ္ပဗူတတ္ထိယနာဒံ၊ သူတပါးတို့သည်မထား
မြင်နိုင်သောအသံကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇီဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာထေရေဟိ၊
ရှင်မောဂ္ဂလာန်ရှင်အာနန္ဒာဟုဆိုအပ်သောမထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အာရော
စိတော၊ ကြားအပ်သော၊ သိက္ခ၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ရတ္တိဋ္ဌာန
ဒိဝဠာနာနိ၊ နေ့သန့်ရာညဉ့်သန့်ရာအရပ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သတ္ထ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဝိယနုဗ္ဗေန္တိ၊
ဝိယနုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ကထာဓမ္မံ၊ စကားတည်းဟူသော သဘောသို့၊
ဂူထဂတန္တိ၊ ဂူထဂတံဟူသည်ကား၊ ဂူထမေဝ၊ မစင်ကိုပင်လျှင်၊ သေသေ
သုဝိ၊ ကြွင်းသောမုတ္တဂတံအစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊

ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပထဝီသမေနာတိ၊ ပထဝီသမေန ဟူသည်ကား၊
 အကုဏ္ဏနက္ခေန္တန၊ အမျက်မထွက်သော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ပထဝီ
 ယာ၊ မြေနှင့်၊ သမာနေန၊ တူသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ မဟိ၊
 ငါ၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သောအကျော်ကရမက်အစရှိသည်ကို၊ နိက္ခိပန္တိ၊
 ပစ်ချကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နကရောတိ၊
 မပြု၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သောမစင်ခွေးကောင်ပုပ်အစရှိသည်ကို၊ နိက္ခိ
 ပန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ န
 ကရောတိ၊ မပြု၊ ဣမိနာ၊ ဤပထဝီသမေနအစရှိသောပုဒ်ဖြင့်၊ မယှံဝိ၊ အကွန့်ဝ်
 ၏လည်း၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိအဓိအတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဝိပုလေနာတိ၊ ဝိပုလေနဟူသည်ကား၊ အ
 ပရိက္ခေန္တန၊ မလော်သော၊ မဟဂ္ဂတေနာတိ၊ မဟဂ္ဂတေနဟူသည်ကား၊ မဟန္တ
 ဘာဝံ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝတေန၊ ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေနာတိ၊
 အပ္ပမာဏေန ဟူသည်ကား၊ ဝမိတပ္ပမာဏေန၊ ကြီးပွားသော အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ အဝေရေနာတိ၊ အဝေရေနဟူသည်ကား၊ အကုသလဝေ
 ရပုဂ္ဂလ ဝေရရဟိတေန၊ အကုသိုလ် တရားတည်းဟူသောနေ့ ပုဂ္ဂိုလ်
 တည်းဟူသောရန်မှကင်းသော၊ အဗျာပဇ္ဈေနာတိ၊ အဗျာပဇ္ဈေနဟူသည်
 ကား၊ နိဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ဝိဂတဒေါမနဿေန၊ ကင်းသော
 နှလုံးမသာခြင်းရှိသော၊ သောဣဓာတိ၊ သောဣဓဟူသည်ကား၊ အနုပဋိတ
 ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနော၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယာနု
 ပဿနာသတိပဋ္ဌာန်မရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သူ
 တပါးကိုထိပါးခြင်းတည်းဟူသောအမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သော၊ ထိုအာ
 ရုံသို့ကပ်၍တည်သောကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ရှိသောရဟန်းသည်၊
 ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သူတပါးကိုထိပါးခြင်း
 တည်းဟူသောအမှုကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာသော၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောအသံကို၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 အလုံးစုံတို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိဟဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်၏။ ရဇော ဟရဏန္တိ၊ ရဇော ဗျာရဏံ ဟူသည်ကား၊ ရဇယဗ္ဗဇ္ဇန
 စောဇ္ဇကံ၊ မြို့ကိုသုတ်သင်ကြောင်းဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ ပါဒပုဉ္ဇနန္တိ၊ ပါဒပုဉ္ဇ
 နံဟူသောဤအမည်သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုရဇောဟရဏံ ဟူသောပုဒ်၏
 သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကလောဝိဟတ္ထောတိ၊ ကလောဝိဟတ္ထော

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၇၉

ဟူသည်ကား၊ ပန္နိဟတ္ထော၊ မြင်းတောင်း လက်ဆွဲလျက်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဥက္ခလိဟတ္ထော၊ ထမင်းအိုးလက်ဆွဲလျက်၊ နန္တကဝါသီတိ၊ နန္တက
 ဝါသီဟူသည်ကား၊ အန္တန္တိန္ဒဝိလောတိကာဝသနော၊ အစွန်အနား၌ပြတ်
 သောပုလိုးခွင်းကို ဝတ်လျက်၊ သူရတောတိ၊ သူရတောဟူသည်ကား၊
 သုစိသီလော၊ တင့်ကယ်သောကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှု နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်
 သော အမှု၌ပွေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော စင်ကြယ်သော
 သီလရှိသော၊ သောရစွေန၊ ပွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ သုဒန္တောတိ၊ သုဒန္တာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဒမထံ၊ ဆုံးမအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်သော၊ သုသိက္ခိ
 တောတိ၊ သုသိက္ခိတောဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သိက္ခိတော၊
 သင်အပ်သော၊ နကိဉ္စိဟိ သတိတိ၊ နကိဉ္စိဟိ သတိဟူသည်ကား၊ ဝိသာ
 ဏာဒိသု၊ ဦးချိုအစရှိသည်တို့၌၊ ဂဏှန္တိ၊ ကိုင်သောသူကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဉ္စိ၊ ကျောက်ကုန်းကို၊ ပရိမဇ္ဇန္တိ၊ သုံးသပ်သောသူကို လည်းကောင်း၊
 ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူကို၊ နဝိဟောဠေသိ၊ မညှဉ်းဘဲ၊ ဥသဘန္တိ
 ဝိသာဏသမေနာတိ၊ ဥသဘန္တိ နှုတ်သောဏသမေနဟူသည်ကား၊ ဆီနုဝိ
 သာဏသမ၊ ကျိုးသောဦးချိုရှိသော၊ ဥသဘသမ၊ ဥသဘ၏၊ ဝိတ္တသဒိသ
 န၊ စိတ်နှင့်တူသော၊ အဋ္ဌိယေယျာတိ၊ အဋ္ဌိယေယျဟူသည်ကား၊ အာ၊ ရွာ
 ဝိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟရာယေယျာတိ၊ ဟရာ
 ယေယျဟူသည်ကား၊ လဇ္ဇေယျ၊ ရှက်နိုးရာ၏၊ ဇိဂုစ္ဆယျာတိ၊ ဇိဂု၊ ခွယ်
 ဟူသည်ကား၊ ဇိဂုစ္ဆ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ သုန
 ကာရုကေတိ၊ အမဲကို ပြုကုန်သော သူတို့သည်၊ ယုသနိက္ခ/မနဋ္ဌာယ၊
 အရည်အစေးကိုထွက်စေခြင်းငှါ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ကတန္တိန္ဒ၊
 ပြုအပ်သော အပေါက်ရှိသော၊ ထာလိကာ၊ ခွက်ကို၊ မေဒကထာလိကာ၊
 မေဒကထာလိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဟရေယျာတိ၊ ပရိဟရေယျ
 ဟူသည်ကား၊ မံသသမ၊ အမဲသားဖြင့်၊ ချေတော၊ ပြည့်စေ၍၊ ဥက္ခိပိတွာ၊
 ရွက်၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဆိဒ္ဓါဝန္တိန္ဒန္တိ၊ ဆိဒ္ဓါဝန္တိန္ဒဟူသည်ကား၊
 ပရိတ္တမဟန္တေဟိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဆိဒ္ဓေဟိ၊ အပေါက်တို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥဒ္ဓိ၊ မန္တိန္ဒ၊ ဥဒ္ဓိရန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပရိ
 မုခေဟိ၊ အထက်၌ တည်သော အဝဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဆိဒ္ဓေဟိ၊
 အပေါက်တို့မှ၊ နိက္ခမာနယူသံ၊ ထွက်သော အစေးရှိသော၊ ပဋ္ဌရန္တိန္ဒ၊
 ပဋ္ဌရန္တိဟူသည်ကား၊ အခေမုခေဟိ၊ အောက်၌တည်သော အဝဟုဆို

၉

အပ်ကုန်သော၊ ဆိဒ္ဓေဟိ၊ အပေါက်တို့မှ၊ နိက္ခမမာနယူသံ၊ ထွက်သော
 အစေးရှိသော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံး
 သည်၊ ယူသမက္ခိတံ၊ အစေးဖြင့်လိမ်းကုန်အပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓန္တိ၊ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓဟူသည်ကား၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဇောမု
 ခေဟိ၊ အမာဝတို့မှ၊ ပရိတ္တမဟန္တိ၊ အလပ်အကြီးဖြစ်သော၊ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်
 ရှိသော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေယျ၊ ဤသုတ်၌၊ အဋ္ဌမနဝမေဟိ၊ အဋ္ဌမနဝမဖြစ်ကုန်
 သော၊ ခ္ခိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ထေရော၊ အရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ နိစ္ဆန္ဒရာဂတံ၊
 ကင်းသောရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေသိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အထခေါ
 သောဘိက္ခုတိ၊ အထခေါသောဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘိဟနာဒေ၊ မြတ်သောအသံကို၊ နဒိတေ၊ လျှောက်ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တ
 ယောဟိ၊ အတ္တယောဟူသည်ကား၊ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်၊ မံအစ္စာဂမာ
 ဟိ၊ မံအစ္စာဂမာဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး
 ၍၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိဂ္ဂဏှတုတိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှတုဟူသည်ကား၊ ခမတု၊
 သည်းခံသော၊ အာယတိံ၊ သံဝရာယာတိ၊ အာယတိံ၊ သံဝရာယဟူသည်
 ကာ၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရဏတ္ထာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊
 ပုန၊ ပန၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အပရာဓဿ၊ အပြစ်ကို၊
 အကာရုဏတ္ထာယ၊ မပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ တဋ္ဌာတိ၊ တဋ္ဌ ဟူသည်ကား၊
 ကေသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရောသိတိ၊ ယထာဓမ္မံပဋိ
 ကရေသိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော၊
 သဘောတရားသည်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
 သာလျှင်၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေ၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
 ဤသို့သော အနက်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘန္တေမယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမာတိ၊ ဘန္တေမယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ ဟူသည်ကား၊
 တဝ၊ သင်၏၊ တံအပရာဓံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ မပံ၊ ငါတို့သည်၊ ခမာမ၊
 သည်းခံကုန်၏၊ ဝုဒ္ဓိဟေသာဘိက္ခု၊ အရိယသမ္ပာဒ်နယတိ၊ ဝုဒ္ဓိဟေသာ
 ဘိက္ခု၊ အရိယသမ္ပာဒ်နယဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သော၊ ဤသည်
 ကား၊ အရိယဿ၊ မြတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိနယေသာသနေ၊ အဆုံး

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သိဟနာဒဝဂ်။ ၁၈၁

အမတောဝံသံ၊ ဝုဗ္ဗိနာမ၊ ကြီးပွားသည်မည်၏၊ သာ၊ ထိုကြီးပွား၏ဟူသည်၊
 ကဝေမာ၊ အဘယ်နည်း၊ အတ္တယံ၊ အပြစ်ကို၊ အတ္တယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယထာ၊ ခမ္ဘံ၊ သဘောတရားအား လျော်စွာ၊ ပဋိကရိတွာ၊
 ကုစား၍၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရာပဇ္ဇနာ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းသည်၊ ဒေသနံပန၊ ဒေသနာကိုကား၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 လျှင်တည်ရာ ရှိသည်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ယောအတ္တယံ အတ္တ
 ယတော ဒိသ္မာ ယထာ ခမ္ဘံ ပဋိကရောဘိအာယတိံ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိတိ၊
 ယောအတ္တယံအတ္တယတောဒိသ္မာ ယထာခမ္ဘံပဋိကရောဘိအာယတိံ သံဝရံ
 အာပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗလတိတိဇ္ဇေ၊ ဗလတိဟူသောဤပုဒ်၌၊
 ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ သစေ နမေယျ၊ အကယ်၍သည်းမခံငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခု၊
 နော၊ ထိုရဟန်း၏၊ မုဒ္ဒါ၊ ဦးထိပ်သည်၊ တဇ္ဈဝ၊ ထိုအချပ်၌ပင်လျှင်၊ သတ္တ
 ဓာ၊ ခုနစ်စိတ် ခုနစ်ဖြား၊ ဗလေယျ၊ ကွဲရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သစေမံသောတိ၊
 သစေမံသောဟူသည်ကား၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤပြစ်မှားသောရဟန်းသည်၊
 ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သစေဇေတိ၊ အကယ်၍ဆိုငြား
 အံ့၊ ခမတုစမေသောတိ၊ ခမတုစမေသော ဟူသည်ကား၊ အယံဝိစအာ
 ယံသ္မာ၊ ဤပြစ်မှားသောအရှင်သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ခမတု၊ သဉ္စံ၊ ခံ
 ပါလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အတ္တယံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ၊ ခံ၍၊ သယံဝိ၊ မိမိ
 သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံမုခေ၊ မျက်
 မှောက်တော်၌၊ ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၍
 အပ္ပင်္ဂအပြီးတည်း။

၂ ဇုတိယေ၊ ဇုတိယသုတ်၌၊ သဥပါဒိသေသန္တိ၊ သဥပါဒိသေသံ
 ဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိသေသံ၊ ကြွင်းသောဥပါဒိနိတရားရှိသည်၊ အနုပါဒိ
 သေသန္တိ၊ အနုပါဒိသေသံဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိသေသပေတိ၊ ကြွင်း
 သောဥပါဒိနိတရားမှကင်းသည်ကို၊ နိက္ခမမောနံ၊ ဥပါဒိနိတရားမှထွက်
 မြော်သည်ကို၊ မတ္တသောကာရီတိ၊ မတ္တသောကာရီဟူသည်ကား၊ ပမာဏ
 ကာရီ၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရိပူရကာရီ၊
 ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နတာဝါယံသာရိပုတ္တမ္ပပရိ

၂

ယာယောပဋိဘာသိတိဇ္ဇေ။ နတာဝါယံသာရိပုတ္တံ၊ ဓမ္မပရိယာယောပဋိ
ဘာသိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘဝံဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အပ္ပဋိဘာနံ
နာမ၊ မထင်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်၊
ဣမံဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ နကထေသိ၊ မဟော၊
ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာဣမံဓမ္မပရိယာယံ
သုတွာပမာဒံအာဟရိ၊ သူတို့ပမာဒံအာဟရိ၊ မာဣမံဓမ္မပရိယာယံသုတွာပမာဒံအာဟရိ
သုဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေ
ဟိ၊ အပါယ်တုံတို့မှ၊ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
အရဟတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အက
ရောန္တာ၊ မပြုကုန်မူ၍၊ ပမာဒံ၊ ဓမ္မေလျော့ခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိ၊ သု၊ မရောက်
စေကုန်လင့်၊ ပဉ္စာမိပ္ပါယေနဘာသိတောတိ၊ ပဉ္စာမိပ္ပါယေနဘာသိတော
ဟူသည်ကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုစ္ဆိတပဉ္စဿ၊ မေးအပ်သောပြဿ
နာ၏၊ သဘာဝေန၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဂတိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ နဝန္တံ၊ ကိုးယောက်ကုန်သော၊
ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သဘာဝေသု၊ သဘောတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂ
ဝိနောဒနတ္ထံ၊ အားကြီးစွာသောရာဂကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တေ
မေဝံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အပါယ်လေးပါးမှလွတ်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
ဂံ၊ သာလျှင်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကဝ္ဘာ၊ ပြု၍၊ သေယျ
ထံ၊ ဝိဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ ဂူထောဒုဂ္ဂန္ဓာဟောတိ၊ ဝေမေဝခွါဟံ
ဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ ဘဝံနဝဇ္ဇောမိ၊ အန္တမသော၊ အန္တရာ သံဃာသု
မတ္တိတိ၊ သေယျထာဝိဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ ဂူထောဒုဂ္ဂန္ဓာဟောတိ၊
ဝေမေဝခွါဟံဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ ဘဝံနဝဇ္ဇောမိ၊ အန္တမသော၊ အန္တရာ
သံဃာသုမတ္တိဟူ၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသူတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊
ဂူထော၊ မစင်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျ
ထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ အန္တ
မသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တရာ သံဃာသု မတ္တိ၊
လက်ဖျတ်တတွက်မျှလည်း၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နဝဇ္ဇောမိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မမူ၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ နဝန္တံ၊ ကိုးယောက်ကုန်သော၊
ဇေတသံယေဝပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၈၃

သောဂတိသည်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓါ၊ ဖြစ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေသံ၊ ကုလသနံ၊ အကြင်အမျိုးတို့အား၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏာနိ၊ သရဏာဂုံတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလသနိ၊ သီလတို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တကြိမ်သော၊ သလ္လကဘတ္တံ၊ စာရေးတံးဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တကြိမ်သော၊ ဝဿာဝသိကံ၊ ဝါဆို သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အာဝါသော၊ ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဧဝရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗဒ္ဓပုညာနိ၊ အမြဲတည်သောကောင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတသံပိ၊ ထိုအမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်သောဂတိသည်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓါ၊ ဖြစ်၏၊ တာနိကုလသနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သောတာပန္နသဒိသာနေဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိပစ္စနကကမ္မံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကံသည်၊ သမ္မရာယ ဝေဒနိယန္တိ၊ သမ္မရာယဝေဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပစ္စနကကမ္မံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံသည်၊ သုခဝေဒနိယန္တိ၊ သုခဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ သုခဝေဒနာဇနကကမ္မံ၊ သုခဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သောကံသည်၊ ဒုက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ ဒုက္ခဝေဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဝေဒနာဇနကကမ္မံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သောကံသည်၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ လဒ္ဓဝိပါကဝါရံ၊ ရအပ်သော အကျိုးပေးခြင်းတည်းဟူသောအလှည့်ရှိ၏၊ အပရိပက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ အပရိပက္ခဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ အလဒ္ဓဝိပါကဝါရံ၊ မရအပ်သော အကျိုးပေးခြင်းတည်းဟူသောအလှည့်ရှိ၏၊ ဗဟုဝေဒနိယန္တိ၊ ဗဟုဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဝိပါကဒါယကံ၊ များစွာသောအကျိုးကို ပေးတတ်၏၊ အပ္ပဝေဒနိယန္တိ၊ အပ္ပဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ နုဗဟုဝိပါကဒါယကံ၊ များစွာသောအကျိုးကိုမပေးတတ်၊ အဝေဒနိယန္တိ၊ အဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဝေဒနာယ၊ ဝိပါက၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ အဒါယကံ၊ မပေးတတ်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်တရား၊ ဝဋ်ကင်းရာတရားကိုးကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ သမိဒ္ဓိတိ၊ သမိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အတ္တ
ဘာဝသမိဒ္ဓတာယ၊အတ္တဘော၏ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓ
နာမော၊ဤသို့သမိဒ္ဓိဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ထေရဿ၊အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတ္တေရော၊ အတုနေဖြစ်သော မထေရ်
တည်း၊ ကိမာ ရမ္မဏာတိ၊ ကိမာ ရမ္မဏာ ဟူသည်ကား၊ ကိပစ္စယာ၊
အဘယ်တရားလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သည်၊ သင်္ကပ္ပဝိတက္ကာတိ၊ သင်္ကပ္ပ
ဝိတက္ကာ ဟူသည်ကား၊ သင်္ကပ္ပဘူတာ၊ ကြံခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဝိတက္ကာ၊ဝိတက်တို့သည်၊ နာမရူပါရမ္မဏာတိ၊နာမရူပါရမ္မဏာဟူသည်
ကား၊ နာမရူပပစ္စယာ၊နာမ်ရုပ်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ဤနာမ
ရူပါရမ္မဏာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊စက္ကာရော၊လေးပါးကုန်သော၊အရူပက္ခန္ဓာစ
နာမက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘူတုပါဒါဟရူပဉ္စ၊ဘူတရုပ်ဥပါဒါနိရုပ်
ကိုလည်းကောင်း၊ဝိတက္ကာနံ၊ဝိတက်တို့၏၊ ပစ္စယော၊အကြောင်းတည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ပြု၏၊ ကွနာနာတ္တံ၊နန္တိတိ၊ ကွနာနာတ္တံ၊နန္တိ
ဟူသည်ကား၊ကသ္မိဋ္ဌာနေ၊အဘယ်အရာ၌၊နာနာသဘာဝတံ၊အထူးထူး
သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ဝေမတ္တံ၊ထူးသည်၏အဖြစ်သို့၊ဂန္တိ
ရောကုန်သနည်း၊ဓာတုသုတိ၊ဓာတုသုဟူသည်ကား၊ရူပဓာတုအာဒိသု၊
ရူပဓာတုအစရှိသည်တို့၌၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ရူပဝိတက္ကာ၊ရူပဝိတက်သည်၊
အညေယေဝ၊တပါးသာလျှင်တည်း၊ သဒ္ဓိဝိတက္ကာဒယော၊သဒ္ဓိဝိတက်
အစရှိသည်တို့သည်၊အညေယေဝ၊တပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း၊ဗဿ
သမုဒယောတိ၊ ဗဿသမုဒယာဟူသည်ကား၊ သမ္ပယုတ္တဗဿပစ္စယာ၊
သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဗဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏၊ ဝေဒနာသမောသရ
ဏာတိ၊ဝေဒနာသမောသရဏာဟူသည်ကား၊တိသော၊သုံးပါးကုန်သော
ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊သမောသရဏာ၊စည်းဝေးရာဖြစ်ကုန်၏၊ဧတ္တ
ကေန၊ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောနာမရူပါရမ္မဏာအစရှိသောပါဠိ၌၊ကုသ
လာကုသလမိဿကာ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ရောသောဝိတက်တို့ကို၊ကတိ
တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သမာမိပ္ပမုခါတိအာဒယောပန၊ သမာမိပ္ပမုခါဤသို့
အစရှိသောပါဠိတို့ကိုကား၊အပစ္စယပက္ခိကာတိ၊ အကြောင်းကင်းသော
နိဗ္ဗာန်၏အဖို့ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသမာ
မိပ္ပမုခါအစရှိသောဝုဒ်၌၊ ဧတေသံ၊ထိုဝိတက်တို့အား၊ ပုဗ္ဗိမဋ္ဌေန၊ရှေ့
သွားဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဇေဠကဋ္ဌေနဝါ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော
အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမာမိ၊သမာမိဖြစ်သော၊ပမုခံ၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သိဟနာဒဝဂ်၊ ၁၀၅

အဦးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဓိပမုခါ၊ သမာဓိ
ပမုခမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုဝိတက်တို့အား၊ ဇေဋ္ဌက ကရုဏာဇေဋ္ဌန၊
အကြီးအကဲကို ပြုခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ သတိ၊ သတိ
ဖြစ်သော၊ အဓိပတေယျာ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သတာဓိပတေယျာ၊ သတာဓိပတေယျမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊
ထိုဝိတက်တို့အား၊ ဥတ္တရာ၊ လွန်ကဲသော၊ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာသည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညတ္တရာ၊ ပညတ္တရာမည်ကုန်၏၊
ဖလမုတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သာရပတ္တာ၊
အနှစ်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသာရာ၊ ဝိမုတ္တိသာရမည်ကုန်၏၊ အာရမ္မဏဝသေန၊
အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဩဂါ
ဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အမတောဂဂ၊ အမတောဂမည်ကုန်၏၊ တေနစမာမညိတိ၊
တေနစမာမညိဟူသည်ကား၊ တေနဝိသုဇ္ဈနေန၊ ထိုသို့ဖြေသဖြင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အဂ္ဂသာဝကေန၊ အဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဗုဒ္ဓိတေ၊ မေးအပ်ကုန်
သော၊ ပဌေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိသုဇ္ဈံသိ၊ ဖြေဆိုနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ
ဝါ၊ မာန်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဗ္ဗံဝါ၊ ထောင်လွှားခြင်းကိုလည်းကောင်း
မာအာကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်တည်း
ဟူသောအိုင်းအမာအား၊ တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့ကို၊
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့ကို၊ ဂဏိကော၊ ရေတွက်အပ်
သော၊ အနေကော၊ များစွာသော၊ ဝဿဂဏော၊ နှစ်အရေအတွက်သည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနေကဝဿဂဏိကော၊ အနေက
ဝဿဂဏိကမည်၏၊ တဿသုတိ၊ တဿသုဟူသည်ကား၊ တဿ၊
ထိုခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော အိုင်းအမာအား၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
အဘောဒနမုခါနိတိ၊ အဘောဒနမုခါနိဟူသည်ကား၊ ကေနမိ၊ တစ်ခုတယောက်
သောသူသည်၊ ခိန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်
ကုန်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကမ္မသမုဋ္ဌိတာနေဝ၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်
သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏမုခါနိ၊ အမာဝတို့သည်၊ အသုဘဝေ
ယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဇေရုန္တိယေဝါတိ၊ ဇေရုန္တိယေဝဟူသည်ကား၊ ဇိရုန္တိ
တဗ္ဗမေဝ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ ပဒိုကုလမေဝ၊ ရှုံရှာ

အပ်သောဝတ္ထုသည့်သာလျှင်၊ စာတုမဟာဘူတိကဿာတ်၊ စာတုမဟာ
ဘူတိကဿဟူသည့်ကား၊ စာတုမဟာဘူတမယဿ၊ မဟာဘူတိလေးပါး
ဖြင့်ပြီးသော၊ ဩဒနကုမ္မာသုပစယဿာတိ၊ ဩဒနကုမ္မာ သုပစယဿ
ဟူသည့်ကား၊ ဩဒနေနစေဝ၊ ထမင်းဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ကုမ္မာ
သေနစ၊ မုယောမုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပစိတဿာစိတဿ၊ ကြီးပွားစေ
အပ်သော၊ အနုစ္စန္တုဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿာတိ၊ အနုစ္စန္တုဒန
ပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿဟူသည့်ကား၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝ
ဓမ္မန၊ မရှိခြင်းတည်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စဓမ္မဿ၊ မမြဲ
သောသဘောရှိသော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓဝိဘာတက္ကဿ၊ မကောင်းသောအနံ့ကိုဖျက်
ဆီးခြင်းငှါ၊ တနူဝိလေပနေန၊ ပါးပါးလိမ်းကျံသဖြင့်၊ ဥန္တုဒနဓမ္မဿ၊ ချေး
ပွတ်သောသဘောရှိသော၊ အင်္ဂိပဗ္ဗင်္ဂါဗာဓ ဝိနောဒနက္ကဿ၊ အင်္ဂါကြီး
ငယ်တို့၏ကျင်နာခြင်းကိုပယ်ပျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ခုဒ္ဒကသမ္ဘာဟနေန၊
အနည်းငယ် ဆုတ်နုတ် ခြင်းဖြင့်၊ ပရိမဒ္ဒန ဓမ္မဿ၊ ဆုတ်နုတ် အပ်သော
သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သောအခါ၌၊
ဥရုသု၊ ပေါင်တို့၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဂစ္ဆဝါသေန၊ ဝမ်း၌ကိန်း
အောင်းရသဖြင့်၊ ဒုဿန္တိတာနံ၊ မကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊
တေသံအင်္ဂါနံ၊ ထိုအင်္ဂါတို့၏၊ သဏ္ဌာနသမ္ဘာဒနတ္ထံ၊ သဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဉ္ဇန ပိဋ္ဌနာဒိဝသေန၊ ဆွဲငင်ခြင်း နှိပ်နုတ်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိမဒ္ဒနဓမ္မဿ၊ ဆုတ်နုတ်အပ်သောသဘောရှိ
သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဟရိတဿာတိ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သော်လည်း၊ ဘေဒန
ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ ကွဲပျို့ခြင်းပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော၊ ဘိဇ္ဇနဝိကီရေဏ
သဘာဝဿေဝ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိမရဲကြခြင်းသဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤဩဒနကုမ္မာသုပစယဿအစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ အနိစ္စသဒ္ဓေနစေ
ဝ၊ အနိစ္စသဒ္ဓါဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘေဒနဝိဒ္ဓံသနပဒေဟိစ၊ ဘေဒနဝိဒ္ဓံသန
ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော
ဒိုင်းအမာ၏၊ အတ္တင်္ဂိမော၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားကြီးသောဝိပဿ
နာကို၊ ကထိတော၊ ဟော၊ အပ်ကုန်၏။

၉-နဝကနိပါတ် ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သိဟနာဒဝဂ်၊ ၁၈၇

၆ ဆဋ္ဌိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သညာ၊ သိသေန၊ သညာကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဥာဏမေဝ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ကလိတံ၊ ဟောအပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နမနာပေနပစ္စုဋ္ဌေန္တိတိ၊ နမနာပေနပစ္စုဋ္ဌေန္တိဟူသည်ကား၊ မနဝဗုဒ္ဓေန၊ ဗိတ်ကိုပွားစေတတ်သော၊ မနအလ္လိယကေန၊ ဗိတ်၌ပြုတတ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုတုန်း၊ နမနာပေနအဘိဝါဒေန္တိတိ၊ နမနာပေနအဘိဝါဒေန္တိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောဝိခြင်းဖြင့်၊ နဝဗ္ဗန္တိ၊ ရှိမခိုးတုန်း၊ အသက္ကစ္စန္တိတိ၊ အသက္ကစ္စန္တိဟူသည်ကား၊ အဓိတ္တိကာရေန၊ ဗိတ်၌မပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ရှိခိုးတုန်း၏၊ နောသက္ကစ္စန္တိ၊ နောသက္ကစ္စဟူသည်ကား၊ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူတုန်း၊ နဥပနိသိဒေန္တိ၊ ဓမ္မသဝနာယာတိ၊ နဥပနိသိဒေန္တိ ဓမ္မသဝနာယဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ သုဏိဿာမ၊ နာတုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ နနိသိဒေန္တိ၊ မနေတုန်း၊ နသုဿသန္တိတိ၊ နသုဿသန္တိဟူသည်ကား၊ ဗာဠုပိဋ္ဌေ၊ အိုး၏အပြင်ဘက်၌၊ အာသိတ္တဥဒကံဝိယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေကဲ့သို့၊ ဝဇူတွာ၊ လိပ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝေနေယျဏ္ဍာသယဝသေန၊ ဝေနေယျတို့၏ အလို၏အတွင်းအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို၊ ပက္ခိပံတွာ၊ ထည့်၍၊ နဝဂံ သမန္နာ ဂတောတိ၊ နဝဂံ သမန္နာ ဂတောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

☞

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနိယောတိ၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနိယောဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ လှည့်လှမ်းသောယာခြင်းသို့၊ မဂ္ဂိဘာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိမှ၊ ရောက်တုန်း၏၊ ဟိနံကာယန္တိ၊ ဟိနံကာယံဟူသောဤဝုဒ္ဓံ၊ ဥပရိဒေဝလောကံ၊ အထက်နတ်ပြည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဟေဋ္ဌမေ၊ အောက်ဖြစ်သောနတ်ပြည်ကို၊ ဟိနောတိ၊ ဟိနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နောစခေါယထာသတ္တိ ယထာဗလံသံဝိဘဇိ၊ မှာတိ၊ နောစခေါယထာသတ္တိယထာဗလံသံဝိဘဇိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတ္တိယာစ၊ သတ္တိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလသာစ၊ အစွမ်း

ဝိဂ္ဂဟ

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ

၂၆၇

အားလည်းကောင်း၊ အနုရူပေန၊ လျှော်သဖြင့်၊ သိလပန္နာနံ၊ သိလရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သံဝိဘာဝံ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဘဇိဌ၊ မဝေ
ဘန်ကုန်၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဝိနုတေ ဂဟပတိ ကုလေဒါနံ ဒိယျ
တိတိဇ္ဈဒံ၊ အဝိနုတေ ဂဟပတိ ကုလေဒါနံ ဒိယျတိဟူသော ဤစကားကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား၊
ဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူဒါနကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နပုစ္ဆာမိ၊ မေးတော်
မူ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေဗြဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ ဗာရေ၊ အိပ်၌၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပဏီတဒါနံ၊ မွန်မြတ်
သောဒါနကို၊ ဒိယျတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အလှူဒါန
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော် မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပန၊ အဖြေကိုဆိုပြီးအံ့၊ တံ၊ ထိုရဟန်း
သံဃာအား မပြတ်မွန်မြတ်သောအလှူကို ပေးလှူအပ်သည်ကို၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဇာနာတိ၊ သိတော်မူသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဇာနာ
တိဝေ၊ သိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ လောကီ
ယမဟာဇနဿ၊ လောကီဖြစ်သောလူအပေါင်းအား၊ ဒိယျမာနဒါနံ၊ ပေး
လှူအပ်သောဒါနသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလောကီဖြစ်သောလူအပေါင်း
အားပေးလှူအပ်သောဒါနသည်၊ လူခံ၊ ခေါင်းပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သေဗြဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နပီဏေတိ၊ မမြို့စေ၊ တံ၊
ထိုလောကီဖြစ်သော လူအပေါင်းအားပေးလှူအပ်သောဒါနကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊
မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကဏာဇကုန္တိ၊
ကဏာဇကံဟူသည်ကား၊ သကုဗ္ဗာကတတ္တံ၊ ဆန်ကွဲနှင့် တကွချက်အပ်
သောမနူးနစ်သောထမင်းကို၊ အကုဏ္ဏကေဟိပိ၊ ဆန်ကွဲမရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ကဏီကတဏ္ဍာလေယေဝ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော
ဆန်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပက္ကံ၊ ချက်အပ်သော ထမင်းကို၊ ဗိလင်္ဂီဒုတိယန္တိ၊
ဗိလင်္ဂီဒုတိယံဟူသည်ကား၊ ကဉ္စိယဒုတိယံ၊ ပအုန်းရည်မှဖြစ်သော ဟင်း
လျှင်နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ အသက္ကစ္စံဒေတိတိ၊ အသက္ကစ္စံဒေတိဟူသည်
ကား၊ အသက္ကရိတွာ၊ အရိအသေမပြုမူ၍၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ အဗိတ္တိကာရေန၊
စိတ်ဖြင့်မပြုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ အဂါရဝေန၊ မရှိသောသဖြင့်၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ အသဟတ္ထာတံ၊ အသဟတ္ထာ
ဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ပရဟတ္ထေန

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၀၉

သုတပါးတို့၏ လက်ဖြင့်၊ ဒေတိလျှာ၏၊ အာဏတ္တိမတ္တမေဝ၊ စေခိုင်းခြင်း၊
 ဈာန်သောလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ အပရိဒ္ဓဒေတိတိ၊ အပရိဒ္ဓဒေတိဟူသည်ကား၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊
 နဒေတိ၊ မပေး၊ သံဝစ္ဆရိကံ၊ နှစ်ခြာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေဏ္ဍဗလိ
 ဝိယ၊ သေသောက်ကြူးတို့၏ဗလိနပ်စာကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂမ
 နဒိဋ္ဌိကောဒေတိတိ၊ အနာဂမနဒိဋ္ဌိကောဒေတိဟူသည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကို
 လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊
 ယုံကြည်၍၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ယတ္ထယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထယတ္ထ ဟူသည်ကား၊
 တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုလသမ္ပဒါသု၊ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း တို့တွင်၊
 ယသ္မိံယသ္မိံကုလေ၊ အကြင်အကြင်အမျိုး၌၊ နဥဇ္ဇာရာယတတ္တဘောဂါ
 ယာတိအာဒိသု၊ နဥဇ္ဇာရာယတတ္တဘောဂါယဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ နာ
 နဂ္ဂရသသုဂန္ဓသာလိဘောဇနေ၊ အထူးထူးမြတ်သောအရသာကောင်း
 သောအနံ့ရှိသောသလေးထမင်းဟုဆိုအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဥပနိတေ၊
 ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ ဇေတံ၊ ဤ
 သလေးထမင်းကို၊ ဟရထ၊ ပယ်ကုန်လော၊ ဇေတံ၊ ဤသလေးထမင်းသည်၊
 ရောဂဝဗုဒ္ဓံ၊ အနာကိုဥှားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယေနဝါ
 တေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ခူကေန၊ ဟင်းရွက်ကျက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ သကုဏ္ဍကတတ္တံ၊ ဆန်ကွဲနှင့်တကွ ချက်အပ်သော မနူးနပ်သော
 ထမင်းကို၊ အမတံဝိယ၊ အမြှိုက်သုခသတုတ်ကဲ့သို့၊ သံဝိယာယမာနော၊
 အလွန်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ ကာသိကာဒိသု၊ ကာသိကရာဇ်
 တိုင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ပဝတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝရဝတ္ထေသု၊ မြတ်သော
 အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို၊ ဥပနိတေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇေတံနိ၊
 ထိုကာသိကရာဇ်တိုင်းသည်တို့၌ဖြစ်သောအဝတ်ပုဆိုးတို့ကို၊ ဟရထ၊
 ပယ်ကုန်လော၊ ဇေတံနိ၊ ထိုကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်ပုဆိုး
 တို့သည်၊ နိဝါသေန္တဿ၊ ဝတ်သောသူအား၊ ပဋိစ္ဆာဒေတုဝိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 ဌာလည်း၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဂတ္တေသုဝိ၊ ကိုယ်တို့၌လည်း၊
 နသက္ကဟန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နာဋိကေရသာဓုက
 မူလတစသဒိသာနိ၊ အရန်းဆံဖြင့်ငြီးသောပုဆိုး အမြစ်အခေါက်နှင့်တူကုန်
 သော၊ ထူလဝတ္ထာနိ၊ ရုန့်ကြမ်းသောပုဆိုးတို့ကို၊ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏၊
 ဣမာနိ၊ ဤရုန့်ကြမ်းသောပုဆိုးတို့ကို၊ နိဝါသေန္တော၊ ဝတ်သောသူသည်၊
 နိဝတ္ထဘာဝံဝိ၊ ဝတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပဋိစ္ဆာ

၁၆၀

ဒေတဗ္ဗိယံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်ကိုလည်း၊ ပဋိစ္ဆိဒ္ဓန္တိ၊ ဖုံး
 လွှမ်းနှိုင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝိယာယမာနေ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်
 ၍၊ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏၊ ဟတ္ထိယာနအဿယာနသုဝဏ္ဏသိဝိကာဒိသု၊ ဆင်
 ယာဉ်မြင်းယာဉ်ရွှေထမ်းစင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိတေသု၊ ဆောင်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧတာနိ၊ ထိုဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်စသည်တို့ကို၊ ဟရေ၊
 ပယ်လေကုန်၊ ဧတာနိ၊ ထိုဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်စသည်တို့သည်၊ စလာနိ၊
 ကုန်လှုပ်တတ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်စသည်၌၊ နိသီဒိတုံ၊
 ထိုင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဇေရရေထ
 ကေ၊ ရထားအိုကို၊ ဥပနိတေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤရထားအို
 သည်၊ နိစ္စလော၊ ကုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤရထားအို၌၊ နိသီဒိတုံ၊ ထိုင်ခြင်း
 ငှါ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုရထားအိုကို၊ သာဒိယတိ၊ သာ
 ယာ၏၊ နဥဇ္ဇာရေသု ပဉ္စသု ကာမဂုဏေသုတိ၊ နဥဇ္ဇာရေသု ပဉ္စသု ကာမ
 ဂုဏေသု ဟူသည်ကား၊ အလင်္ကတဗ္ဗိယက္ကာ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့်
 စပ်ကုန်သော၊ ခူပဝတိယော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊
 မိန်းမတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ယက္ခိနိယောမညေ၊
 ဘိလူးတို့ယောင်တကား၊ ဧတာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ခါဒိတုကာမာ၊ စား
 ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ ဧတာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဗာသုကေန၊ ချမ်းသာသည်အား လျော်
 သောကာမဂုဏ်ဖြင့် သာသျှင်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ နသုဿူသန္တိ
 တိ၊ နသုဿူသန္တိ ဟူသည်ကား၊ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ၊ နဇ္ဇန္တိ၊
 အလို မရှိကုန်၊ နသဒ္ဓဟန္တိ၊ မယုံ ကြည်ကုန်၊ ဣတိပိ အတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကိုလည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နသောတံ ဩဒဟန္တိတိ၊
 နသောတံဩဒဟန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကထိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား
 ကို၊ သဝနတ္ထံ၊ နာခြင်းငှါ၊ သောတပံသံဒံ၊ သောတပသဒကို၊ နဩဒ
 ဟန္တိ၊ မထောင်ကုန်၊ သက္ကစ္စန္တိ အာဒိနိပိ၊ သက္ကစ္စဤသို့အစရှိသည်တို့ကို
 လည်း၊ ဂတ္တပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝေလာမေတိ၊ ဝေလာမောဟူသည်ကား၊ ဇာတိဂေါတ္တ
 ခူပဘောဂသဒ္ဓါပညာဒိဟိ၊ အမျိုး အနွယ် အဆင်း စည်းစိမ် သဒ္ဓါပညာ
 အစရှိကုန်သော၊ မရိယံဒဝေလံ၊ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သောအပိုင်းအခြားကို
 အတိတ္တန္တေဟိ၊ လွန်ကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊
 ဂုဏ်တို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတက္ကာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေလဒ္ဓ

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၉၈

နာမော၊ ဤသို့ဝေလသမဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သောဇေဝရူပဒါနမဒါ
သီမဟာဒါနန္တိတ္ထေ၊ သောဇေဝရူပဒါနမဒါသီမဟာဒါနံဟူသောဤပါဌ်၌၊
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကား
တည်း၊ ကိရိညာဓရမိ၊ ထိုစကားကိုခွဲ၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ဝေလသမပုဏ္ဏား
သည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီပံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌၊ ပုရောဟိတဂေဟ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိ
သန္တေကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဝေလသမကုမာရောတိ
နာမံ၊ ဝေလသမကုမာရဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုဝေ
လသမသတို့သားသည်၊ သောဇ္ဇသဝသကာလေ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ရှိသော
အခါ၌၊ ဗာရာဏသီရာဇကုမာရေန၊ ဗာရာဏသီမင်းသားနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊
သိပ္ပဂဟဏတ္ထံ၊ အတတ်ကိုသင်ယူခြင်းငှါ၊ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်
သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တေဉ္စဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောဗာရာဏသီ
မင်းသားဝေလသမသတို့သားတို့သည်လည်း၊ ဗိသုပါမောက္ခဿ၊ အရပ်
မျက်နှာ၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပတ္တပယိံ၊ သု၊ သင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသား
ဝေလသမသတို့သားတို့သည်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပတ္တပယိံ၊ သုယထာ၊ သင်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မုဒိပေ၊ ဓမ္မုဒိပကျွန်း၌၊ စတုရာသီတိ သဟဿ ရာဇကုမာရေ၊ ရှစ်
သောင်းလေးထောင်သောမင်းသားတို့သည်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပတ္တပယိံ
သု၊ သင်ယူကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္ထော၊ တရားလောင်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
သည်၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသော အရာ၌၊ ဗိဋ္ဌိအာစရိယော၊
ဆရာ၏လက်ထောက်ဆရာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုရာသီတိရာဇကုမာ
ရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမင်းသားတို့ကို၊ သိက္ခာပေ
တိ၊ သင်စေ၏၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ သောဇ္ဇသဝသေဟိ၊ တဆွဲ
ခြောက်နှစ်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗသိပ္ပံ၊ သင်ယူအပ်သောအတတ်ကို၊ တိဟိ
ဝသေဟိ၊ သုံးနှစ်တို့ဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်ယူ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊
ဝေလသမကုမာရဿ၊ ဝေလသမသတို့သားအား၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်၊ ပဂုဏံ
လေ့လာပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝေလသမော၊ ဝေလသမသည်၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဉာတံ၊ သိအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအတတ်ကို၊ ဇာနာတိ၊
သိ၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊
ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုဝေလသမသတို့သား၏

သန္တိကော၊ အထံဉ္စ၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍထ၊ သင်ယူကြကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရာသီတိကုမာရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 သောမင်းသားတို့ကို၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ နိယျာဇေသိ၊
 ဆောင်နှင်း၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊
 ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ စတုရာသီတိကုမာရသဟဿပရိဝါရော၊ ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်သောမင်းသားအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 ဧကံ၊ တခုသော၊ အာသန္နနဂရံ၊ အနီးဖြစ်သောမြို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 နဂရဿာမိကံ၊ မြို့အရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာ
 ပေတွာ၊ သင်ယူစေ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ သိပ္ပေ၊ အတတ်ကို၊ ပဂု
 ဏော၊ လေ့လာအပ်သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအနီးဖြစ်
 သောမြို့၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ နိဝတ္တေသိ၊ နှစ်စေ၏၊ ဇေတနူပါ
 ယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ စတုရာသီတိနဂရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်သောမြို့တို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ စတုရာသီတိရာဇကုမာရာနံ၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမင်းသားတို့အား၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပဂုဏံ၊
 လေ့လာသည်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုထိုမြို့၌၊
 တံတံ၊ ထိုထိုမင်းသားကို၊ နိဝတ္တိတွာ၊ နှစ်စေ၍၊ ဗာရာဏသိရာဇကုမာရံ၊
 ဗာရာဏသီမင်းသားကို၊ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသိပြည်
 သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပရိယောသိတသိပ္ပံ၊
 အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သော အတတ်ရှိသော၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊
 ရဇ္ဇေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌၊ အဘိသဉ္စိ၊ သု၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်၏၊ ဝေလ္လာမဿ၊
 ဝေလ္လာမပုဏ္ဏားအား၊ ပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို၊ အဒံ၊ အပေး
 ကုန်၏၊ တေပိစတုရာသီတိရာဇကုမာရာ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 မင်းတို့သည်လည်း၊ သကေသု၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ရဇ္ဇေသု၊ မင်း
 အဖြစ်တို့၌၊ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းလောင်းခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ အနုဘိဝဇ္ဇရံ၊ နှစ်တိုင်း၊ ဗာရာဏသိရေညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊
 ဥပဌာနံ၊ စားခြင်းငှါ၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊
 ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍၊ ဝေလ္လာမဿ၊ ဝေလ္လာမ
 အမည်ရှိသောပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 အာစရိယံ၊ ဆရာ၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့သည်၊ ရဇ္ဇေသု၊ တိုင်းတို့၌၊ ပဘိဋ္ဌိတာ၊
 တည်ကုန်ပြီ၊ ယေန၊ အကြင်တ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊
 ဝဇေယျာထ၊ ဆိုပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊

ဇ-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၉၃

လာကုန်၏။ အာဂမနကာလေးလောသောအခါ၌၊ သကဓူသန္ဓမာနိကဂါဝိ
ဂေါဏ ကုဏ္ဍုဒ သူကရာဒယော၊ ထွန်းထမ်းစင် နွားမ နွားပိုက် ကျက်
ဝက် အခရှိသည်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တာပိ၊ ပမ်းယူကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်း
တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုန်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်
စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ ဇနော၊ လူများသည်၊ သန္တိ
ပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ရာဇဂံဏ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝေလာမံ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏားကို၊ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍၊
အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုန်ကို၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊
ရာဇာဇနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဂမနာ ဂမန ကာလေး၊ သွားလာသော အခါ၌၊
မဟာဝိလောပံ၊ ကြီးစွာသော ဗျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စိမ့်သောဌာ၊ နသက္ကောန္တိ၊
မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဇနပဒ ပိဇ္ဇာယ၊ ဇနပုန်ကို နှိပ်စက် ခြင်း၏၊ ဥပသမံ၊
ငြိမ်းကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ က
ရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ တုမှာကံ၊
အရှင်မင်းကြီးတို့အား၊ ယတ္ထကေန၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဇနပဒေန၊
ဇနပုန်ဖြင့်၊ အက္ခော၊ အလိုရှိ၏၊ ထံ၊ ထိုဇနပုန်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊
ဂဏ္ဍထ၊ ယူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝေလာမော၊ ဝေလာမပုဏ္ဏားသည်၊
ဓတုရာသိဘိယာရာဇသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မင်း
တို့၏၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်ကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍၊ စက္ကနာဘိယံ၊ ထွန်းဘီး
အကွပ်၌၊ အရေဝိယ၊ အကန့်တို့ကဲ့သို့၊ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဇနပဒံ၊
ဇနပုန်ကိုလည်း၊ ဩရာပေသိ၊ ထား၏၊ တထော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ ဝ၍၊
တေရာဇာဇနော၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ အာဂန္တန္တာပိ၊ လာကုန်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဂန္တန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇန
ပဒေနဝ၊ ဇနပုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့
၏၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိလောပံ၊ လုယက်ဗျက်ဆီးခြင်း
ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ရာဇဂါရဝေန၊ ဗာရာဏသီမင်း၌ ရှိသောသဖြင့်၊
ရညော၊ မင်း၏၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်ကိုလည်း၊ နပိဇ္ဇန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်၊ ဇနပဒေါ၊
ဇနပုန်တို့သည်၊ သန္တိသိန္ဓာ၊ ကောင်းစွာနေကုန်သည်၊ နိဿဒ္ဓါ၊ အသံမရှိ
ကုန်သည်၊ နိရုဂါ၊ မြည်တမ်းခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ အဟာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ရာဇာနားမင်းတို့သည်၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လင်
နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်
ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၍၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ဝဒေ
ထ၊ ဆိုပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရယိ၊ သု၊ ဖိတ်ကုန်၍၊ ဝေလာမော၊
ဝေလာမပုဏ္ဏားသည်၊ သိသံန္တာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးအပ်ပြီး
သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဝေသနေ၊ အိပ်၌၊ သတ္တရတနပရိပူရနံ၊
ရတနာချနစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ ဂစ္ဆာနံ၊ တိုက်တို့၏၊ ဧရာနိ၊ တံခါး
တို့ကို၊ ပိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍၊ ယာဝသတ္တမာကုလပရိဝုဒ္ဓာ၊ အမျိုး
ချနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဩလော
ကောတွာ၊ ကြည့်၍၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ဥပခာရေတွာ၊ စုံစမ်း
ဆင်ခြင်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိကျွန်းကို၊
ခေါဘောန္တေန၊ ချောက်ချားစေလျက်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါဝံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇ
တိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေတွာ၊
ကြားစေ၍၊ ဂင်္ဂံ၊ တိရေ၊ ဂင်္ဂံ၊ မြစ်နား၌၊ ဧဒသယောဇနိကာ၊ တဆွဲနှစ်ယူ
ဇနာရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓနပန္နိယော၊ ခုံလောက် အစဉ်တို့ကို၊ ကာရေတွာ၊
ပြုစေ၍၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ သပ္ပိမရဗာဏိတတေလတိလ
တဏှုလသဒိနံ၊ ထောပတ် ပျား တင်လဲ ဆီ နှမ်း ဆန် အစရှိသည်တို့ကို၊
ဌပနတ္ထာယ၊ ထားစရာ အလိုငှါ၊ မဟာကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ကြီးစွာသော
ကျိုက်တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဧကောသ္မိံ၊ တခုတခုသော၊
ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဧတ္တကာဧတ္တကာ၊ ဤမျှဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သံဝိဒဟထ၊ စီရင်ကုန်လော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊
ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ လဒ္ဓဗ္ဗိနာမ၊ ရအပ်သောဝတ္ထုမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
တတော၊ ထိုရအပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောဝတ္ထုသည်လည်း၊
အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အာရောစေယျာထ၊ ကြားကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿ၊ အစီအရင်ထားသော လူတို့ကို၊ သံဝိဒဟထ၊
စီရင်၍၊ အသုကဒိဝသတော၊ ဤမည်သောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝေလာမ
ပြာဟ္မဏဿ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏား၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ တူတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေတွာ၊ ထည့်လည်စေ၍၊ ဒါနဂ္ဂံ၊
အလှူဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲရာဖြစ်သော တင်းကုပ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပါပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါနယုတ္တဟိ၊ အလှူ၌အားထုတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အာ
ရောစိတေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်၊ သဟဿဂ္ဂနိကံ၊ အဖိုးတထောင်

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၉၅

ထိုက်သောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ပဉ္စသတုပ္ပနိကံ၊ အဖိုးငါးရာ
ထိုက်သောအဝတ်ကို၊ ဧကတ္ထိံ အံသေ၊ လက်ဝဲတဖက်ပခုံး၌၊ ကတွာ၊
တင်၍၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရာသီတော၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒါနဝိမံသနတ္ထာယ၊ အလှူကို ရံစမ်းအံ့သောငှါ၊
ဖလိကဝဏ္ဏဿ၊ ဖလ်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဥဒကဿ၊
ချေဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီ ၂၇၊ ရွှေကရားကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဣမတ္ထိံ လော
ကေ၊ ဤလောက၌၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဣမံဒါနံ၊ ဤဒါနကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ခံခြင်းငှါ၊
ယုတ္တရူပါ၊ ထိုက်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလာ၊ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သစေအတ္ထိသန္တိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်အံ့၊ ဣဒံဥဒကံ၊ ဤ
ချေသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပထဝိံ၊ မြေကို၊ ဂဏ္ဍာတု၊ ယူစေသတည်း၊
သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိကုန်အံ့၊ ဧဝမေ၊ ဤရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊
တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ သိင်္ဂီ ၂၇၊ ကရားကို၊ အဓောမုခံ၊ အောက်၌အဝရှိသည်ကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဥဒကံ၊ ချေသည်၊ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစပ်သည်၊
ဂဟိတံဝိယ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗေဒမိသက္ခော၊ ဘုရား
လောင်းသည်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဓမ္မဒီပေါ၊ ဓမ္မ၊ ဒိင်္ကျန်းသည်၊ သုညော
ဂတ၊ ဆိတ်စွတကား၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ခံခြင်း
ငှါ၊ ယုတ္တရူပါ၊ ထိုက်သောသဘောရှိသော၊ ဧကပုဂ္ဂလောပိ၊ တယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာ
ယာခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အယံဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်၊ သစေဝိသုန္နိယာတိ၊ အ
ကယ်၍စင်ကြယ်လတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဥဒကံ၊ ချေသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
ပထဝိံ၊ မြေကို၊ ဂဏ္ဍာတု၊ ယူစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ့၏
ဖလိကဝဏ္ဏသဒိသံ၊ ဖလ်၏အဆင်းနှင့်တူသော၊ ဥဒကံ၊ ချေသည်၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပထဝိံ၊ မြေကို၊ ဂဏ္ဍိယုဇ္ဈ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူငွေကြေးစွန့်ရာ
ဖြစ်သောတင်းတုပ်သို့၊ ပဟွာ၊ ရောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်၍၊ ယာဂုဝေလယ၊ ယာဂုကိုသောက်အံ့သောအခါ၌၊ ယာဂု၊ ယာဂု
ကို၊ ဓမ္မကဝေလယ၊ ခဲဘွယ်ကိုစားအံ့သောအခါ၌၊ ဓမ္မကံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘော
ဇနဝေလယ၊ ဘောဇဉ်ကိုစားအံ့သောအခါ၌၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါ
ပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ ဧတေနဝနိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊

ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ဒါနံ၊ အလ္လကု၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူ၏၊ တသ္မိံ
ခေါပနဒါနဒွ၊ ထိုအလ္လဝတ္ထုကိုစွန့်ရာဖြစ်သောတင်းကုပ်၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤ
မည်သောဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗွံ၊ ဆိုဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဒါနံ၊
ထိုအလ္လသည်၊ ဧတ္တကမတ္တေနဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောရက်ဖြင့်
သာသျှင်၊ နိဗ္ဗိ၊ ပြီးခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္ထုဗွံဒိဝသေ၊ ဆိုသင့်သောနေ၌၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏံ၊ နိမြန်းသောရွှေကို၊ နိဟ
ရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍၊ သုဝဏ္ဏပါတိယော၊ ရွှေခွက်တို့ကို၊ ကာဓေတွာ၊ ပြု
စေ၍၊ စတုရာသီတိသုဝဏ္ဏပါတိသဟဿာဒိနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
သောရွှေခွက်အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ စတုရာသီတိရာဇ
သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မင်းတို့အား၊ သာ သနံ၊
သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ
တို့ကို၊ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်ကုန်သည်၊
စိရသံဝတ၊ ကြာမြင့်ပေကုန်ပြီးတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပေသေသုံ၊ စေသလိုက်
ကုန်၏၊ ဒါနေ၊ အလ္လကု၊ ဒိယု၊ ခာနေယေဝ၊ ပေးလှူစဉ်ပင်လျှင်၊ သတ္တဝသ္မာ
နိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်၊ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့သည်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်
ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝေဿမပုဏ္ဏားသည်၊ ဟိ၊ ညည်း၊
ရွှေငွေအစရှိသောရတနာခုနစ်ပါးကို၊ ဘာဇေတွာ၊ ဝေတန်၍၊ ဒါနံ၊ အလ္လ
ကု၊ ဒသ္မာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးငိုက်၍၊ မဟန္တေ၊ ကြီးကျယ်သော၊
ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလ္လကု၊ သဇ္ဇာပေသိ၊ စီရင်စေ၏၊ သဇ္ဇာ
ပေတွာ၊ စီရင်ပြီး၍၊ စတုရာသီတိသုဝဏ္ဏပါတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်သောရွှေခွက်တို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ကောဒိတော၊
အစွန့်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတုရာသီတိသုဝဏ္ဏ
သဟဿာနိ အစရှိသောပါဌ၌၊ ချပ်ယပူရာနိတိ၊ ချပ်ယပူရာနိ ဟူသည်
ကား၊ ရုဇတတဋ္ဌိရုဇတဗာလရုဇတမာသကေဟိ၊ ရွှေခွက်ရွှေပရင်းရွှေပဲတို့
ဖြင့်၊ ပူရာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော၊ ပါတိယောပန၊ ခွက်တို့ကိုကား၊ ခုဒ္ဒကာတိ၊
ငယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နသလ္လက္ခေတဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်ကုန်၊ ဧကကရိသပ္ပမာဏေ၊
တပယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌၊ စတသေသာဝ၊
လေးလုံးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါတိယော၊ ခွက်တို့ကို၊ ဌပယိံ၊ သူထား
ကုန်၏၊ ပါတိမကုဋ္ဌံ၊ ခွက်ဝသည်၊ နဝရတနံ၊ ကိုးတောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၉၇

ဖြစ်၏။ မုခဝဋ္ဋိတော၊ မျက်နှာရေးမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဋ္ဌရတနံ၊ ရှစ်တောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိ၊ မုခဝဋ္ဋိယာ၊ ခွက်၏မျက်နှာရေး၌၊ သံယုတ္တော၊ လှည့်သော၊ အာဇာနည်ရထား၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားသည်၊ အနုပရိယာယတိ၊ လှည့်၍တည်၏၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ ပါတိယာ၊ ခွက်၏၊ ဗာဟိရဇ္ဇန္တနံ၊ အပစ္စန်း၌၊ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂေ၊ အရပ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပဌမပါတိယာ၊ ရှေးဦးစွာသောခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပစ္ဆိမနောက်မှ၊ သန္တိတော၊ အစပ်မှ၊ ဝိယောဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ စတုရာသီတိပါတိသ၊ ဘဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးလောင်သောရွှေခွက်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ရူပိယပါတိအာဒိ၊ သုပိ၊ ငွေခွက်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထပိ၊ ဤငွေခွက်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သုဝဏ္ဏပူရာနိတိ၊ သုဝဏ္ဏပူရာနိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏတဋ္ဌိ၊ သုဝဏ္ဏဗာလ၊ သုဝဏ္ဏမာသကေဟိ၊ ရွှေခွက်ရွှေဖရင်းရွှေပဲတို့ဖြင့်၊ ပူရာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော၊ ဟိရညပူရာနိတိ၊ ဟိရညပူရာနိဟူသည်ကား၊ သတ္တရတနပူရာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော၊ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနိတိ၊ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနိ၊ ရွှေတန်ဆာရှိကုန်သော၊ ကံသုပဓာရာနိတိ၊ ကံသုပဓာရဏာနိဟူသည်ကား၊ ရတတမယနိ၊ ပုဗ္ဗိန္ဒြိယကောနိ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောနို့ရည်ထည့်စရာဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိပန၊ ထိုခွက်တို့သည်ကား၊ ဓေနနံ၊ နွားမတို့၏၊ သိင်္ဂါနိ၊ ဦးချိုတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏကောသကပရိယောနုဒ္ဓါနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောဦးချို၌စွပ်အပ်သော အအိမ်ဖြင့်မှေးရှက်အပ်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဝါယ၊ လည်၌၊ သုမနဒါမံ၊ မြတ်သောပန်းကုံးကို၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ သု၊ ဆင်ယင်ကုန်၏၊ စတုသုပါဒေသု၊ အခြေလေးဘက်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏရုရာနိ၊ ရွှေခွါတို့ကို၊ ဗန္တိ၊ သု၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဝိဠိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ ရေဒုကူလံ၊ မြတ်သောဘွဲ့ဖြူပုဆိုးကို၊ ပါရုတံ၊ ရုံအပ်သည်၊ ဝဇ္ဇော၊ လည်၌၊ သုဝဏ္ဏစာဏူ၊ ရွှေဆည်းလည်းကို၊ ဗန္တိ၊ သု၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဝတ္ထကောဋိ၊ သဟဿာနိတိ၊ ဝတ္ထကောဋိ သဟဿာနိဟူသော ဤပါဌ၌၊ လောက ဝေါဟာရတော၊ လောက ဝေါဟာရအားဖြင့်၊ ဝိသတိဝတ္ထယုဂါနိ၊ နှစ်ဆယ်သောပုဆိုးအစုံတို့သည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကောဋိ၊ တလိပ်မည်၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဒသဿာရုကာ၊ ဆယ်ထည်သော ပုဆိုးတို့သည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကောဋိ၊ အလိပ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခေါမသုရမာ

၁၆၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတံ၊

၂၇၁

နန္တိ အာဒိတ္တိ၊ ခေါမသုရမာနံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခေါမာဒိသု၊ ခေါမတိုင်း၌
ဖြစ်သောပုဆိုးအစရှိသည်တို့၌၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ပုဆိုးသည်၊ သုရံမံ
သိမ်မွေ့၏၊ ထံတဒေဝံ၊ ထိုထိုသိမ်မွေ့သောပုဆိုးကိုသာလျှင်၊ အဒါသိ၊
လှူ၏၊ ဣတ္ထိဒါနံ၊ မိန်းမဟူသော အလှူလည်းကောင်း၊ ဥသဘဒါနံ၊ နွားလား
ဥသဘ ဟူသော အလှူလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇဒါနံ၊ ယစ်မျိုးဟူသော အလှူ
လည်းကောင်း၊ သမဇ္ဇဒါနံ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ဟူသော အလှူလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒါနသမ္ပတာနံ၊ ဒါနမဟုတ်ဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ယာနိ
ပနတာနိဒါနာနိ၊ အကြင်အလှူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိပိ၊ ထိုအလှူ
တို့ကိုလည်း၊ သေသော၊ ဝေလာမော၊ ဤဝေလာမပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေလာ
မဿ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏား၏၊ ဒါနမုခေ၊ အလှူဘုရားကုပ်၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်
သောဝတ္ထုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနပထံ၊ စကားတည်းဟူသော
အကြောင်းကို၊ ပရိန္တိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိဝါရတ္ထာယ၊ အခြံအရံအလို
ငှါ၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ နန္ဓောမညေ ဝိဿန္တန္တိတိ၊ နန္ဓောမညေ ဝိဿန္တန္တိ
ဟူသည်ကား၊ နမိယောဝိယ၊ မြစ်ကဲ့သို့၊ ဝိဿန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ ဣမိနာ၊
ဤဘုတပုဗ္ဗံဂဟပတိဝေလာမောနာမဗြာဟ္မဏောအဟောသိအစရှိသော
ပါဌ်၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေလာမဿ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏား၏၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ဧတံ
မဟာဒါနံ၊ ထိုကြီးစွာသောအလှူကို၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နအဒါ
သိ၊ မပေးလှူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူဘူးပြီးဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒန္တောပိ၊ ပေးလှူသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ခံခြင်းငှါ၊ ပုတ္တရူပံ၊ ထိုက်သောသဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နာယတ္ထံ၊ မရ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မာဒိသေ၊ ငါသို့သဘောရှိသော၊
မုဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လောကသ္မိ၊ လောက၌၊ ဒိဗ္ဗမာနေ၊ ဖူးမြင်ရလျက်၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒမာနေ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေဋ္ဌိဿ၊ အနာထဝိဏ်သူဌေးအား၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဝဇေန္တော၊ ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သိယာခေါပနတေ
တိအာဒိ၊ သိယာခေါပနတေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ နန္တစ၊ စင်စစ်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်သောအခါ၌၊
ယာနိရူပဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏာနိ၊ အကြင် ရုပ်ဝေဒနာသညာ
သင်္ခါရဝိညာဉ်တို့သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရုပ်ဝေဒနာ
သညာသင်္ခါရဝိညာဉ်တို့သည်၊ နိရုဒ္ဓါနိ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သီဟနာဒဝဂ်၊ ၁၉၉

ကြောင့်၊ အဟံတေနသမယေနဝေလာမောဗြာဟ္မဏောတိ၊ အဟံတေန
သမယေနဝေလာမောဗြာဟ္မဏောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေမိ၊ စောဒနာအံ၊ ပဝေဏိယာ၊ ခန္ဓာအစဉ်၏၊ အဝိဇ္ဇိန္ဒ
က္ခာ၊ မပြတ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီး
အံ၊ တာနိဈပါဒိနိ၊ ထိုဈပက္ခန္ဓာ အစရှိသည်တို့သည်၊ နိရုဇ္ဈာနာနာနိ၊ ချုပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမေသံ၊ ဤယခုဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ရုပ် ဝေဒနာ သညာ
သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့အား၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ နိရုဇ္ဈာနိ၊
ချုပ်ကုန်၏၊ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ အဝိဇ္ဇိန္ဒပဝေဏိံ ။ မပြတ်သော
ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဟံတေနသမယေနဝေလာ
မောဗြာဟ္မဏောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နတံကော
ဝိဒက္ခိဏံသောဓေတိတိ၊ နတံကောဝိဒက္ခိဏံသောဓေတိ ဟူသည်ကား၊
ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်း
ကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ တံဒက္ခိဏံ၊
ထိုဝေဇာသမ ပုဏ္ဏား၏အလှူကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထို
ဝေလာမလှူသော အလှူကို၊ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဥတ္တမကောဋိယာ၊ မြတ်သောအစွန်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
သောဓေယျ၊ သုတ်သင်နိုင်ရာ၏၊ ဟေဗ္ဗိမကောဋိယာ၊ ယုတ်သောအစွန်း
အားဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တက္ကေယေသိသော၊ တရားစစ်သူကြီး
ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်နှင့်တူသော၊ သာဝကော၊ တပည့်
သည်၊ သောဓေယျ၊ သုတ်သင်နိုင်ရာ၏၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နန္တိ၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နံဟူသည်
ကား၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သောတာပန္နံ၊
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣဒံတတောမဟပ္ပလတေန္တိ၊ ဣဒံတတောမဟပ္ပ
လတရံဟူသည်ကား၊ သောတာပန္နံသာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဒံဒိန္ဒ
ဒါနံ၊ ဤသို့ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ လောကီယမဟာဇနဿ၊ လောကီ
ဖြစ်သောလှူအပေါင်းအား၊ သတ္တမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်လအလွန်ရှိကုန်သော၊
သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ပရိစ္စဇန္ဓေန၊ စွန့်သဖြင့်၊ ဒိန္ဒဒါနတော၊ ပေးလှူအပ်
သောဒါနထက်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏၊ ယောစသတံဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာ

နန္ဒိတ္ထေ၊ယောစသတံမိဋ္ဌိသမ္ပန္နံဟူသောဤပုဒ်၌၊ဧကဿ၊တယောက်
သော၊သကဒါဂါမိဿ၊သကဒါဂါဝပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဧကုတ္တရသတံ၊တပါးလွန်သောတရာသော၊ သောတာပန္နေ၊သောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုကတွာ၊ပြု၍၊ သောတာပန္နဂဏနာ၊သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
အရေအတွက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊သဗ္ဗဝါရေသု၊အဆုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊
အာဂတေ၊လာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနန္တရေန၊ အခြားမဲ့၌ဆိုအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊သတဂုဏံ၊တရာဖြင့်မြှောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ပုဂ္ဂလဂဏနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အရေအတွက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ဗုဒ္ဓ
ပမာနိတ္ထေ၊ဗုဒ္ဓပမာန်ဟူသော ဤပါဌ၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
သံစာဋ္ဌေရံ၊သံစာထေရ်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ နိသိန္ဓော၊နေသော၊သံစော၊
သံစာကို၊ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေါ၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊သံစောတိ၊သံစာဟူ၍၊ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စာတုန္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌တည်သော၊ သံဃံ၊
သံဃာကို၊ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်ညွှန်း၍၊ ကတဝိဟာရေနာမ၊ ဆောက်လုပ်အပ်
သောကျောင်းမည်သည်ကား၊ယတ္ထ၊အကြင်ကျောင်း၌၊ စေတိယံ၊စေတီ
သည်၊ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဓမ္မသဝနံ၊တရား
နာခြင်းကို၊ကရိယတိ၊ပြုအပ်၏၊စတုပိဒိသာပတိစ၊အရပ်လေးမျက်နှာတို့
၌လည်းကောင်း၊ အနုဒိသာပတိစ၊ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊သိက္ခာ၊ရဟန်းတို့သည်၊အာဂတံ၊လာ၍၊အပ္ပမ္ပိပုစ္ဆိတွာယေဝ၊
မပန်ကြားမူ၍သာလျှင်၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ဆေး၍၊ ကုပ္ပိကာယ၊
သံကောက်ဖြင့်၊ခွါရုံ၊တံခါးကို၊ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ
ကို၊ပဋိဇေတိတွာ၊သုတ်သင်၍၊ ဝသိတွာ၊နေ၍၊ ယထာဗာသုကံ၊ ချမ်းသာ
သည်အားလျော်စွာသော၊ဌာနံ၊အရပ်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏၊ သော၊ထို
ကျောင်းသည်၊ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ စတုရေတနိယာ၊ လေး
တောင်ရှိသော၊ ပဏ္ဏသာယာပိ၊သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ စာတုန္ဒိသသံဃံ၊ စာတုန္ဒိသာသံဃာကို၊ ကတဝိဟာ
ရောတွေဝ၊ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်းဟူ၍သာလျှင်၊ပုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်
၏၊သရဏံဂစ္ဆေယျာတိတ္ထေ၊ သရဏံဂစ္ဆေယျဟူသောဤပုဒ်၌၊ မဂ္ဂေန၊
မဂ်ဖြင့်၊အာဂတံ၊လာသော၊အနိဝတ္တနုသရဏံ၊ မဆုတ်နစ်သောသရဏ
ဂုံကို၊အမိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊အပရေ၊တပါးသော
ဆရာတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိယျာဓေတွာ၊ ဆောင်ရှင်း၍၊

၂၇၂

ဒိန္နတ္တာပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံယူခြင်းကို၊
 တင်တာမဟပ္ပလတရန္တိ၊ တင်တာမဟပ္ပလတရံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သိက္ခာပဒံသမာဒိယေယျာတိ၊ သိက္ခာ
 ပဒံသမာဒိယေယျဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသီလနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊
 ဂဏှယျ၊ ယူရ၏၊ သီလံပိ၊ သီလကိုလည်း၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အာဂတံ၊
 လာသော၊ အနိဝတ္တနသီလမေဝ၊ မဆုတ်နစ်သောသီလကိုသာလျှင်၊ ကာထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာ
 တို့သည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား၊ အဘယဒါနဿ
 ဘေးမေ၊ အဂ္ဂူ၏၊ ဒိန္နတ္တာပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊
 တင်တာမဟပ္ပလတရန္တိ၊ တင်တာမဟပ္ပလတရံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဂန္ဓောဟနမတ္တန္တိ၊ ဂန္ဓောဟနမတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ဂန္ဓဗြဟ္မာနမတ္တံ၊ နံ့သာကိုလိမ်းကျံကာမျှဖြစ်သောကာလ၌၊ ဗြဟ္မာဂုံလီ
 ဟိ၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂန္ဓပိဏ္ဍံ၊ နံ့သာဆိုင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ
 သိဃနမတ္တံ၊ နမ်းကာမျှဖြစ်သောကာလ၌၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရေ၊
 တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဂန္ဓေါဟနမတ္တန္တိ၊ ဂန္ဓေါဟနမတ္တံဟူ၍၊ ပါဠိ၊
 ပါဠိကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂါဝိယာ၊ နွားမ၏၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ လနအဉ္စနမတ္တံ
 နို့ကိုဆွဲငင်ကာမျှ ဖြစ်သော ကာလ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ မေတ္တာဝိတ္တန္တိ၊ မေတ္တာဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တာ
 နံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား၊ ဟိတာနုဖရဏာဝိတ္တံ၊ အစီးအပွားဖြင့်
 အစဉ်နဲ့ သောစိတ်ကို၊ တမ္ပန၊ ထိုမေတ္တာဝိတ်ကိုကား၊ အပ္ပနာဝသေနေဝ၊
 အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ အနိစ္စသည်န္တိ၊
 အနိစ္စသည့်ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား၊ အနန္တရ၊ ပစ္စယဘာဝစေန၊
 အနန္တရပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သိခါပတ္တဗလဝရိပဿနံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့
 ရောက်သောအားကြီးသောဝိပဿနာကို၊ ဥပမာတောပန၊ ဥပမာအားဖြင့်
 ကား၊ ဒေါနဒိနိ၊ ဒေါနအစရှိကုန်သော၊ ဣမာနိဝုညာနိ၊ ဤကောင်းမှုတို့ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိဇ္ဇာရေမိ
 ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မဒိပံ၊ ဓမ္မဒိပံကျွန်းကို၊ ဘေရိတလ
 သဒိသံ၊ စည်၏အပြင်နှင့်တူသော၊ သမေတလံ၊ ညီညွတ်သောအပြင်
 ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကောဒို့တော၊ အစွန်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပလ္လင်္ကေ၊
 ပလ္လင်တို့ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ အရိယပုဂ္ဂလေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 သစေဝိနိသိဒါပေယျ၊ အကယ်၍လည်းနေစေပြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုနေစေအပ်

သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သောတာပန္နာနံ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 ဒသပန္နိယော၊ ဆယ်ခုသောအစဉ်တို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ သင်္က
 ဒါဝါမိနံ၊ သင်္ကဒါဝါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဉ္စပန္နိယော၊ ငါးခုသောအစဉ်တို့
 သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အနာဂါမိနံ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အစု
 တေယျာနိပန္နိယော၊ အခွဲနှင့်တကွသုံးခုသောအစဉ်တို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်
 ကုန်ရာ၏၊ ဒိကာသဝါနံ၊ ဟေန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဒိယဗုဒ္ဓိယော၊ အခွဲနှင့်
 တကွနှစ်ခုသောအစဉ်တို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဧကပန္နိ၊ တခုသောအစဉ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကံလံတတ်တည်းသာလျှင်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧက္ကကဿ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဇနဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းအား၊ ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူဒါနထက်၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်သာ
 လျှင်၊ မဟပုလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ဝိဟာရေ၊ နါ
 နံ၊ ကျောင်းဟူသောအလှူသည်၊ ပါဏိပ၊ တော၊ အရိအသေပြု၍ဆောက်
 တည်အပ်သောသင်္ကေတသည်၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေ
 ခြင်းသည်လေတော၊ ကုန်သောအားဖြင့်၊ သမ္မသန္တဿ၊ သုံးသင်ခြင်း၏၊
 သောဠာသိ၊ ဘာသေ့၊ မြောက်စိတ်၊ မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နုအဠာတိ၊
 မထိုက်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံစီနိုးသောကာလ၌၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပပတ္တိအနုတ္တရာ
 ပူဇော်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပနိပတ္တိအနုတ္တရာပူဇော်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တ
 မေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣသိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမ
 သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်ဖြစ်သော၊
 သိဟနာဒဝဂ္ဂေါ၊ သိဟနာဒဝဂ်တည်း။ ။

ဇ-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-သတ္တာဝါသဝဂ်၊

၁၂ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဥတ္တရကုရုကာ
 တိ၊ ဥတ္တရကုရုကာဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရကုရုဝါသိနော၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌
 နေလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိဟိ၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိဟူသည်

၆-နဝကနိပါတ်-ပဋ္ဌမဗျူဟသက-၃-သတ္တဝါသဝဂ်၊ ၂၀၃

ကား၊ အဓိဘဝန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သည်၊ ဝိသိဋ္ဌာ၊ ထူးကုန်သည်၊ ဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီးအကဲတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အမမာတိ၊ အမမာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာဏာ၊ အဝတ်တန်ဆာ အပျော် တောဇဉ် အစရှိသည်တို့၌တပ်သော တဏှာမရှိကုန်သည်၊ အဋ္ဌကထာယံပန၊ အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဘိ၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အပရိဂ္ဂဟာတိ၊ အပရိဂ္ဂဟာဟူသည်ကား၊ ဣဒံသော၊ ဤမိန်းမသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဂ္ဂဟရဟိတာ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ နယတာယုကာတိဇ္ဈေ၊ နိယတာယုကာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ သံ၊ ထိုဥတ္တရကုရုကျွန်းသူတို့၏၊ အယု၊ အသက်သည်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြဲ၊ ဝဿ၊ သာယာသမေဝ၊ အနှစ်တထောင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုဥတ္တရကုရု ကျွန်းသူတို့၏၊ ဂတိဝိ၊ ဂတိသည်လည်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြဲ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတာ၊ ထိုဥတ္တရကုရုကျွန်းမှ၊ ဝဝိတွာ၊ ဝုတေ၍၊ သဂ္ဂေယေဝ၊ နတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတိမန္တောတိဇ္ဈေ၊ သတိမန္တောဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဧကန္တသုခိတာယ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ထိရံ၊ မြဲမြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေရယိကာနံ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့အား၊ ဧကန္တဒုက္ခိတာယ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ထိရံ၊ မြဲမြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမေသံပန၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသူတို့အားကား၊ ဝေ၊ ကိန္တသုခဒုက္ခတ္တာ၊ ရော့ဇွမ်းသော ချမ်းသာ ဆင်းရဲ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ထိရံ၊ မြဲမြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ ဣဗြဟ္မစရိယဝါသောဟူသည်ကား၊ ဇမ္ဗူဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဥပ္ပန္နနတော၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသောပိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်လည်း၊ ဣဝေဝ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဧဝံသမ္ပန္နောတိ၊ ဧဝံသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ပဒဇေဝန၊ ခြေ၏မြန်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိ၊ နဝဏ္ဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သရိရဝဏ္ဏေန၊ ကိုယ်၏

အဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုရိသခလုကေသု၊
ကြမ်းသောယောကျ်ားတို့၌။ ဇဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဇဝသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊
ဥာဏဇဝန၊ ဥာဏ်၏လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ နဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိ၊ နဝဏ္ဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝဏ္ဏန၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအဆင်းနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ပါဠိနယေနော၊ ပါဠိတော်နည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တိကနိပါတဝဏ္ဏနာယံ၊ တိကနိပါတ်၏ အဖွင့်၌၊
ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ တဏှံ ပဋိစ္စာတိဧတ္ထ၊ တဏှံ ပဋိစ္စ
ဟူသောဤဝန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဇေနတဏှာစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ကိုရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော တဏှာ လည်းကောင်း၊ ဇေတိ တဏှာစ၊
ရှာအပ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၌ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧန္တု၊ ဤသို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာယ တဏှာယ၊ အ
ကြင်တဏှာနှင့်၊ အပေထသကုပထာဒိနံ၊ ဆိတ်ရဲရှိသောခရီး တံသင်း
ဖြင့်သွားအပ်သော ခရီးအစရှိသည်တို့သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ သွား၍၊ ဘောဂေ၊
စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဇေတိဂဝေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အသံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဇေန
တဏှာနာမ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သော တဏှာမည်၏။
ဇေသိတေသု၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော၊ ဂဝေသိတေသု၊ အဖန်တလဲလဲရှာမှီး
အပ်ကုန်သော၊ ပဋိလဇ္ဈေသု၊ ရအပ်ကုန်ပြီးသော၊ လာဘောသု၊ လာဘ်တို့၌၊
ယာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဇေတိ
တတဏှာနာမ၊ ရှာအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၌ဖြစ်သော တဏှာမည်
၏။ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဇေနတဏှာ၊ ဇေနတဏှာကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ၊ မှတ်
အပ်၏။ ပရိယေသနာတိ၊ ပရိယေသနာဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏံ၊
ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို၊ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊
ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောအာရုံကိုရှာမှီးခြင်းသည်၊ ဇေနတဏှာ
ယ၊ ဇေနတဏှာသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လာဘောတိ၊ လာ
ဘောဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏပဋိလာဘော၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံ
ကိုရခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောအာရုံကိုရခြင်း
သည်၊ ပရိယေသနာယ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-သတ္တဝါသဝဂ်၊ ၂၀၅

ဝိနိစ္ဆယောပန၊ အဆုံးအဖြတ်သည်ကား၊ ဥာဏတဏှာ ဗိဗ္ဗိဝိတက္က
ဝသေန၊ ဥာဏ်တဏှာ ဗိဗ္ဗိဝိတက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုပ္ပါဒေ၊
လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ပောသတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဝိနိစ္ဆ
ယတို့တွင်၊ သုခဝိနိစ္ဆယံ ဧညာတိ သုခဝိနိစ္ဆယံ ဥတွာ အဏ္ဏတ္တ သုခ
မနု ယုဉ္ဇေယျာယံ ဧတ္ထ၊ သုခ ဝိနိစ္ဆယံ ဧညာတိ သုခ ဝိနိစ္ဆယံ ဥတွာ
အဏ္ဏတ္တ သုခ မနုယုဉ္ဇေယျဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ၇-တ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ အယံ၊ ဤဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဥာဏဝိနိစ္ဆယော၊ ဥာဏဝိနိစ္ဆယ
မည်၏၊ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ ချမ်းသာကို ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဥာဏ်ကို၊ ဧညာ၊
ထိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ သုခဝိနိစ္ဆယကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
အဏ္ဏတ္တံ၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အဖန်တလဲလဲ
အားထုတ်ရာ၏၊ ဝိနိစ္ဆယောတိဧတ္ထ၊ ဝိနိစ္ဆယဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝိနိစ္ဆ
ယော၊ အဆုံးအဖြတ်ဘူသည်၊ တဏှာ ဝိနိစ္ဆယောစ၊ တဏှာ ဝိနိစ္ဆယ
လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိဝိနိစ္ဆယောစ၊ ဗိဗ္ဗိဝိနိစ္ဆယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧဒေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်၊ ပောသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်
သော၊ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဉ္စရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်တို့
သည်၊ တဏှာဝိနိစ္ဆယော၊ တဏှာဝိနိစ္ဆယမည်၏၊ ဒွါသဋ္ဌိဗိဗ္ဗိယော၊
ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝိစ္ဆာဗိဗ္ဗိတို့သည်၊ ဗိဗ္ဗိဝိနိစ္ဆယော၊ ဗိဗ္ဗိဝိနိစ္ဆယ
မည်၏၊ ဆန္ဒောခေါဒေဝါနမိန္ဒဝိတက္ကနိဒါနောတိ၊ ဆန္ဒောခေါဒေဝါနမိန္ဒ
ဝိတက္ကနိဒါနောဟူသော၊ ဣမတ္ထိံ ပနသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဣမံ၊ ဤတတ်
ယဖြစ်သောသုတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယောတိ၊ အဆုံးအဖြတ်ဟူ၍၊ ၇-တ္တာ၊ ဟော
အပ်သော၊ ဝိတက္ကောယေဝ၊ ဝိတက်သည်ပင်လျှင်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လာတံ၊ လာတံကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်
သည် အလို မရှိအပ်သည်ကို၊ သုန္ဒရာသုန္ဒရံ၊ ကောင်းသည် မကောင်း
သည်ကို၊ ဝိတက္ကေနဝ၊ ဝိတက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏၊
ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာဥစ္စာသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဂူပါရမ္မဏတ္ထာယ၊ ဂူပါရုံဟူ
သောအလို၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာလက်သောဥစ္စာ
သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဒ္ဓါရမ္မဏတ္ထာယ၊ သဒ္ဓါရုံအလို၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာဥစ္စာသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာဥစ္စာသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာဥစ္စာကို၊ ပရိဘုဂ္ဂိဿာမိ၊ သုံးဆောင်အံ့၊ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှသာဥစ္စာကို၊ နိဒဟိဿာမိ၊ သိပြီးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်

ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ လာဘံပဋိစ္စရိနိစ္ဆယောတိ၊ လာဘံပဋိစ္စရိနိစ္ဆ
ယောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဆန္ဒရာဂေါတိ၊ ဆန္ဒရာဂေါဟူသည်ကား၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ အကုသလဝိတက္ကေန၊ အကုသလဝိတက်ဖြင့်၊ ဝိတက္ကိတေ၊ ကြံအပ်
သော၊ ဝတ္ထုသို့၊ ဝတ္ထု၌၊ ဒုဗ္ဗလရာဂေါ၊ အားနည်းသောရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ ဆန္ဒောတံ၊ ဆန္ဒောဟူသောဤ
အမည်သည်၊ ဒုဗ္ဗလရာဂဿ၊ အားနည်းသောရာဂ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်
တည်း၊ အတ္ထောသာနန္တိ၊ အတ္ထောသာနံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မမ၊
ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဗလဝသန္တိဋ္ဌာနံ၊ အားကြီးသောဆုံး
ဖြတ်ခြင်းတည်း၊ ပရိဂ္ဂဟောတိ၊ ပရိဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝ
သေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟကဗျဏံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းကို
ပြုခြင်းတည်း၊ မစ္ဆရိယန္တိ၊ မစ္ဆရိယံဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ တပါးသော
သူတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာသာဝဿ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသဟာန
တာ၊ သည်းခံနိုင်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အဿ၊ ထိုမစ္ဆရိယဟူသောဝန်၏၊ ဝစနတ္ထံ၊ ဝိဂြိုဟ်ဘိုးပေါရာဏာ၊ ရှေးသူ
ဟောင်းတို့သည်၊ ဣဒံ၊ အစ္ဆရိယံမယှမေဝဟောတုမာအညဿ၊ အစ္ဆရိယံ
ဟောတုဟိ ပဝတ္တတ္တာမစ္ဆရိယန္တိ ဝုပ္ပတိတိ၊ ဣဒံ၊ အစ္ဆရိယံ မယှမေဝ
ဟောတုမာအညဿ အစ္ဆရိယံဟောတုဟိ ပဝတ္တတ္တာမစ္ဆရိယန္တိ ဝုပ္ပတိ
ဟူ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒံ၊ အစ္ဆရိယံ၊ ဤအံ့ဘွယ်သည်၊ မယှ
မေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣဒံ၊ အစ္ဆရိယံ၊ ဤ
အံ့ဘွယ်သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော သူအား၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေ
သတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မစ္ဆရိယံ၊
မစ္ဆရိယမည်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာရက္ခောတိ၊ အာရက္ခော
ဟူသည်ကား၊ ခွါရိဒဟနမညူသာဂေါပနာဒိဝသေန၊ တံခါးကိုပိတ်ခြင်း
တံတင်းကိုလုံခြုံစေခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်း
စွာ၊ ရုက္ခနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊
အဓိကရောတိ၊ လွန်စွာပြုတတ်၏၊ ဣတံ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိကရဏံ၊
အဓိကရဏမည်၏၊ ဇေ၊ ဤအဓိကရဏဟူသော အမည်သည်၊ ကာရ
ဏဿ၊ အကြောင်း၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ အာရက္ခာအဓိကရဏန္တိ၊ ဣဒံ၊
အာရက္ခာအဓိကရဏံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုဒ်ဖြစ်
သောပုဒ်တည်း၊ အာရက္ခာ ဟောတု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒဏှော

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-သတ္တဝါသဝဂ်၊ ၂၀၃

ဒါနာဒိသု၊ ဒဏ္ဍာဒါန အစရှိသည်တို့၌၊ ပရနိသေ နေတ္ထံ၊ သူတပါးကို တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ဒဏ္ဍာသေ၊ လုံတံကို၊ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊ ဒဏ္ဍာဒါန မည်၏၊ ဧကတော ဓာရုဒိနေ၊ တသက်သွားရှိသော ဓားအစရှိသော၊ သတ္တသေ၊ လက်နက်ကို၊ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသည်၊ သတ္တဒါနံ၊ သတ္တဒါန မည်၏၊ ကလဟောတိ၊ ကလဟောဟူသည်ကား၊ ကာယ ကလ ဟောပိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဝါစာကလဟောပိ၊ နှုတ်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကလဟော၊ ကလဟာ မည်၏၊ ဝုရိမော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပဟော၊ ဝိပ္ပဟာ မည်၏၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒ မည်၏၊ တုဝံတုဝန္တိ၊ တုဝံတုဝံဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါရဝေန၊ ရှိသောခြင်းမရှိသည်၏အ စွမ်းအားဖြင့်၊ တုဝံတုဝံ၊ နင်နင်ဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သတ္တဝါသဝဂ်၊ သတ္တဝါသဝဂ်ဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဝါသ၊ နေရာတို့သည်၊ သနဋ္ဌာနာနိ၊ နေရာအရပ်တို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုးပါးသော သတ္တဝါသဝဂ်တို့၌၊ သုဒ္ဓဝါသပိ၊ သုဒ္ဓဝါသတုံသည်လည်း၊ သတ္တဝါသေဝ၊ သတ္တဝါတို့၏နေရာအရပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့သတ္တဝါတို့၏နေရာအရပ်ဖြစ်သော်လည်း၊ အသဗ္ဗကာလိကတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလတို့၌မတည်သည်၏အဖြစ်၊ ကြောင့်၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဒ္ဓါဝါသ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ခန္ဓာဝါရုဋ္ဌာန သဒိသာ၊ သစ်ခက်တပ်နှင့် တူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသင်္ချေယုကဗ္ဗေ၊ အ သင်္ချေယူကပ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနိဗ္ဗတ္တေသု၊ ပွင့်တော်မမူကုန်သည်ရှိသော်၊ တံဌာနံ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသတုံသည်၊ သညံ၊ ဆိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသဗ္ဗကာလိကတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလတို့၌မတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ သေသံ ကြွင်းသောစကားကို၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိသု၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌၊ ဂတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုပရိနိတံဟောတိတိ၊ သုပရိနိတံဟောတိဟူသည်

ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်၊ သုဝဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလ္လံဝစနာယာတိ၊ ကလ္လံဝစနာယဟူသည်ကား၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဝိရာဂန္တိ၊ ဝိရာဂ်ဟူသည်ကား၊ ဝိရာဂ်၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ အသန္ဓနသဘာဝံ၊ ကပ်ငြိခြင်းသဘောမရှိ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မန္တိ။ အနာဝတ္တိဓမ္မံဟူသည်ကား၊ အနာဝတ္တနသဘာဝံ၊ လည်ခြင်းသဘောမရှိ၊ နနိဗ္ဗတ္တိရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ အပ္ပဗ္ဗိသန္တိကတာဝေနေဝ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈနသဘာဝံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဇာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ စန္ဒိကာပုတ္တောတိ၊ စန္ဒိကာပုတ္တောဟူသည်ကား၊ မာတုနာမဝသေန၊ အဓိအမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာတော၊ ထင်ရှားသော၊ စန္ဒိကာပုတ္တတ္ထေရော၊ စန္ဒိကာအမည်ရှိသော မိန်းမ၏သားဖြစ်သောမထေရ်တည်း၊ စေတသာပိတံ ဟောတိတိ၊ စေတသာပိတံဟောတိဟူသည်ကား၊ စိတ္တဝါရပရိယာယေန၊ စိတ်၏အလှည့်တည်းဟူသောအကြိမ်ဖြင့်၊ စိတ္တဝါရ ပရိယာယော၊ စိတ်၏အလှည့် တည်းဟူသောအကြိမ်သည်၊ ပိတော၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်၊ ဝဇ္ဇိတော၊ ပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စေတသာပိတ္တံသုပရိပိတန္တိ၊ စေတသာပိတ္တံသုပရိပိတံဟူသည်ကား၊ စိတ္တဝါရ ပရိယာယေန၊ စိတ်၏အလှည့် တည်းဟူသောအကြိမ်သည်၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ သုပိတော၊ ကောင်းစွာဆည်းဘူးအပ်သည်၊ သုဝဇ္ဇိတော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေဝဿပိတ္တံပရိယာဒိယန္တိတိ၊ နေဝဿပိတ္တံပရိယာဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တာနိအာရမ္မဏာနိ၊ ထိုရူပါရုံတို့သည်၊ တဿဝိဇာသဝသေ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တုပ္ပါဒံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အဓိသိကတန္တိ၊ အဓိသိကတံဟူသည်ကား၊ တာနိအာရမ္မဏာနိ၊ ထိုရူပါရုံတို့ကို၊ အနတ္ထိကတ္တာ၊ မကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဟိ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌၊ အဓိသိကတံ၊ ရောနှောခြင်းမရှိသော၊ အာနေဉ္စပတ္တန္တိ၊ အာနေဉ္စပတ္တံဟူသည်ကား၊ အနိပ္ပဘာဝံ၊ တုနိဏ္ဍင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ နိပ္ပန္နနဘာဝံ၊ တုနိဏ္ဍင်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ သိလယူပေါတိ၊ သိလယူပေါဟူသည်ကား၊ သိလထက္ကော၊ ကျောက်သည်တိုင်သည်၊ သောဠသုတုက္က၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသ-၃-သတ္တဝါသဝဂ်၊ ၂၀၉

ကောတိ၊ သောဠသကုက္ကုကော ဟူသည်ကား၊ ဒီဃတော၊ အလျားမှ၊ သောဠသဟတ္ထော၊ တဆဲ့ခြေခံတောင်ရှိ၏၊ ဟေဠာနေမံဂမာတိ၊ ဟေဠာနေမံဂမာဟူသည်ကား၊ အဝါစုဿ၊ တွင်း၏၊ ဟေဠာ၊ အောက်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်သော၊ အဝါစုဿ၊ တွင်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဂတာ၊ ရောက်သော၊ သုနိခါတတ္တာတိ၊ သုနိခါတတ္တာဟူသည်ကား၊ အလမုသလေဟိ၊ သံကျည်ပွဲတို့ဖြင့်၊ ကောဇေတွာ ကောဇေတွာ၊ နှိပ်၍နှိပ်၍၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ နိခါတတ္တာ၊ စိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဈေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ သိလာယူပေါရိယ၊ ကျော့တိုင်ကဲ့သို့၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၍၊ မဟာဝါတာဝိယ၊ ကြီးစွာသောလေကဲ့သို့၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ပါးသောခွါရုတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဝါတာနံ၊ လေတို့၏၊ သိလာယူပံ၊ ကျောက်သည်တိုင်ကို၊ စာလေတုံ၊ ယှပ်မိန့်သောဌ၊ အသမတ္တဘာဝေါရိယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ပါးသော ခွါရုတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကကိလေသာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့၏၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ စာလေတုံ၊ ယှပ်မိန့်သောဌ၊ အသမတ္တဘာဝေါ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ပိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဝိဏာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၉

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဘယံဝေရံပသဝတိတိ၊ ဘယံဝေရံပသဝတိဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တု၊ ကြာသာတယဉ္ဇ၊ ဝိတ်၏၊ ထိတ်လန့်ခြင်းတည်းဟူသောဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝေရဉ္ဇ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသောရန်သူကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ စေတသိကန္တိ၊ စေတသိကံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တုနိဿိတံ၊ ဝိတ်၌မှီသော၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ကာယဝတ္ထု၊ ကာယပသာဒလျှင်တည်ရာရှိသောဒုက္ခတည်း၊ ဧေါမနဿန္တိ၊ ဧေါမနဿံဟူသည်ကား၊ ပဋိဃသမ္ပယုတ္တဒုက္ခံ၊ ဧေါသန္တံယှဉ်သော ဒုက္ခတည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၈ အဠမံ၊ အဠမသုတ်ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ပန၊ ဤအဠမသုတ်၌ကား၊ သောတာပန္နော

ဝ၊သောတာပန်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အာဇာတဝတ္ထုနီတိ၊ အာဇာတဝတ္ထုနီ
ဟူသည်ကား၊ အာဇာတကာရဏာနိ၊ ရနံ၊ဦးဖွဲခြင်း၏ အကြောင်းတို့
သည်၊ အာဇာတံဗန္ဓတိတိ၊ အာဇာတံဗန္ဓတိဟူသည်ကား၊ ကောပံ၊
အမျက်ကို၊ဗန္ဓတိ ဖွဲ၏၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ အာဇာတပ္ပဋိဝိနယာတိ၊ အာဇာတပ္ပဋိ
ဝိနယာဟူသည်ကား၊ အာဇာတဿ၊ရနံ၊ဦးဖွဲခြင်းကို၊ ပဋိဝိနယကာရ
ဏာနံ၊ပျောက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ တံကုတေတ္ထလက္ခာတိ၊တံကု
တေတ္ထလက္ခာဟူသည်ကား၊ တံအနုဘူရဏံ၊ ထိုသို့အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်
ခြင်းသည်၊မာအဟာတိ၊မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတသ္မိံ၊ဝုပ္ပလေ၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကုတောလက္ခာ၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ ကေနကာရဏေန၊ အ
ဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊လန္တု၊ရေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တံတံကောင်းအံ့နည်း၊
ပရောနာမ၊တံပါးသောသူမည်သည်ကား၊ပရဿ၊သူတပါး၏၊အတ္တနော၊
မိမိ၏၊စိတ္တရူပဿ၊စိတ်အလိုအားဖြင့်၊အနုတ္တံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ကရောတိ၊
ပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိနန္တတွာ၊ကြံ၍၊ အာဇာတံ၊ရနံ၊ဦးဖွဲခြင်းကို၊ ပဋိဝိနတိ၊
ပယ်ပျောက်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဋိကောပံ၊အမျက်
တုံကို၊ သစကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့၊တံပဋိကောပကရဏံ၊ ထို
အမျက်တုံကိုပြုခြင်းကို၊ ဧဝုပ္ပလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကုတောလက္ခာ၊အ
ဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ကေနကာရဏေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ လန္တု၊
ရအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကုတောလက္ခာတိ
ဝိပါဠော၊ကုတောလက္ခာဟူသော ပါဌသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ဧတ္ထ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ကောပံ၊အမျက်ကို၊ သစကရေယျ၊ အကယ်
၍ပြုငြားအံ့၊ တသ္မိံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊မေ၊ငါ၏၊ ကောပကရဏေ၊ အမျက်ကို
ပြုခြင်းသည်၊ ကုတောလက္ခာ၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ကေန၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
၌၊သိပနံ၊ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ဤအနက်၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသောပုဒ်
သည်၊နပါတမတ္တမေဝ၊နိပါတ်မျှသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ကောဒသမသုတ်၌၊ အနုပုဗ္ဗနိရောဓာတိ၊ အနုပုဗ္ဗ
နိရောဓာဟူသည်ကား၊အနုပုဗ္ဗနိပါဒ်နိရောဓာ၊အစဉ်အတိုင်းချုပ်ခြင်းဖြင့်၊

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-သတ္တဝါသဝဂ်၊ ၂၁၁

သေသံ၊ ဣင်း၊ သာစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ
ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သံလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ကောဒသ
မသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တတိယော သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော သတ္တဝါသဝဂ္ဂေါ၊ သတ္တဝါသဝဂ်တည်း။

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-မဟာဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာ
ရာတိ၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရာဟူသည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိပုဗ္ဗိယ၊ အစဉ်အတိုင်း၊
သမာပဇ္ဇိဘဗ္ဗဝိဟာရာ၊ ဝင်စားအပ်သောနေ့ခြင်းတို့သည်။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ယတ္ထကာမာနိရုဏ္ဏန္တိ၊ ယတ္ထကာမာ
နိရုဏ္ဏန္တိဟူသည်ကား၊ ယထိ၊ ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာမာ၊ ကာမရုဏ်
တို့သည်၊ ဝပသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ နိရောဓေတွာတိ၊ နိရောဓေတွာဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပဒိဝတ္ထေ၊ တဖန်မဖြစ်သည်တို့၊ ဘိ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိစ္ဆာတာတိ
နိစ္ဆာတာဟူသည်ကား၊ တဿာဒိဋ္ဌန္တာတာနံ၊ တဿာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
မွတ်သိပ်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိစ္ဆာတာ၊ မွတ်သိပ်ခြင်း
မရှိကုန်၊ နိဗ္ဗုတာတိ၊ နိဗ္ဗုတာဟူသည်ကား၊ အတ္တပရိတာပနကိလေသာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ တိဏ္ဏာတိ၊ တိဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ ကာမ
တော၊ ကာမရုဏ်မှ၊ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်ကုန်၏၊ ပါရိဂတာတိ၊ ပါရိ
ဂတာဟူသည်ကား၊ ကာမေ၊ ကာမရုဏ်၌၊ ပါရိ၊ ကင်းတဖက်သို့၊ ဂတာ၊
ရောက်ကုန်၏၊ တဒင်္ဂနာတိ၊ တဒင်္ဂနဟူသည်ကား၊ တေနဈာနင်္ဂေန၊ ထို
ဈာန်အင်္ဂါဖြင့်၊ ဣတ္ထကာမာနိရုဏ္ဏန္တိ၊ ဣတ္ထကာမာနိရုဏ္ဏန္တိဟူသည်ကား၊
ဣတ္ထပဌမဇ္ဈာနေ၊ ဤပဌမဈာန်၌၊ ကာမာ၊ ကာမရုဏ်တို့သည်၊ နိရုဏ္ဏန္တိ၊
ချုပ်ကုန်၏၊ တေစာတိ၊ တေစဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ကာမေ၊ ကာမရုဏ်တို့ကို၊ နိရောဓေတွာ၊ ချုပ်စေ၍၊ ဝိဟရန္တိနာမ၊
နေသည်မည်ကုန်၏၊ ပဉ္စလိကောတိ၊ ပဉ္စလိကောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိတ
အဉ္စလိ၊ ချီးမြှောက်အပ်သောသက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပယိရူပါသေယျာ

၁၁

တိ၊ပယိရုပါသေယျဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ စစားရာ၏၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ၊

၃ တကိယော၊ တကိယသုတ်၌၊ ဥဒါယိဘိ၊ ဥဒါယိ ဟူသည်ကား၊ ကာလုဒါယိတ္ထေရာ၊ ကာလုဒါယိ မထေရ်တည်း၊ တေဒေဝဇ္ဇေတ္ထာတိ ပဒဿ၊တေဒေဝဇ္ဇေတ္ထဟူသောပုဒ်ကို၊တေဒေဝဇ္ဇေါတ္ထောတိ ပဒန္တေဒေါ၊ တေဒေဝဇ္ဇေါတ္ထဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တေဒေဝ၊ထိုအာရုံ၏အရသာကိုခံစားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ကာမသဟဂတာတိ၊ကာမသဟဂတာဟူသည်ကား၊ကာမနိဿိတာ၊ကာမဂုဏ်၌မှီကုန်သော၊သမုဒါစရန္တိတိ၊သမုဒါစရန္တိဟူသည်ကား၊ မနောဒွါရေ၊မနောဒွါရေ၌၊ အာဗာဓာယ၊ကြင်နာခြင်းငှါ၊ပိဋ္ဌနာယ၊နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ သံစရန္တိ၊ကျက်စားကုန်၏၊ပရိယာယေနာဟိ၊ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ ကာရုဏေန၊အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊သဗ္ဗဝ၊ရေသု၊အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဣမသ္မိံ၊သုတ္တေ၊ဤသုတ်၌၊အဝေဒယိတသုခံနာမ၊ခံစားသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်သောသုခမည်သည်ကို၊ ကဝိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပဗ္ဗတေယျာတိ၊ ပဗ္ဗတေယျဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတစာရိနိ၊ တောင်တက်လေ့ရှိသော၊ နသုပ္ပတိဋ္ဌိတံ ပတိဋ္ဌာပေတွာတိ၊နသုပ္ပတိဋ္ဌိတံပုတိဋ္ဌာပေတွာဟူသည့်ကား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်သည်ရှိသော်၊သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာတည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံတထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊နပတိဋ္ဌာပေတွာ၊မတည်စေမူ၍၊ တံနိမိတ္တန္တိ၊တံနိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနသင်္ခါတံ၊ပဌမဈာနဟုဆိုအပ်သော၊ တံနိမိတ္တံ၊ထိုနိမိတ်ကို၊ နသုမိဋ္ဌိတံ အမိဋ္ဌာတိဘိ၊ နသုမိဋ္ဌိတံ အမိဋ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊အမိဋ္ဌိတေ၊ဆောက်တည်အပ်သည်ရှိသော်၊သုဠ၊ကောင်းစွာ၊ အမိဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဧဝံတထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နအမိဋ္ဌာတိ၊မဆောက်တည်၊ အနုဘိတိံ၊သမာနောတိ၊ အနုဘိတိံသမာနောဟူသည်ကား၊ အပေါ်ထန္တော၊မပုတ်ခတ် မူ၍၊ အဝိဟောဌန္တော၊ မညှဉ်းဆဲ မူ၍၊ မုဒုမိတ္တံ ဟောတိ

ကမ္မညန္တိ၊ မုဒုမိတ္တံဟောတိကမ္မညံဟူသညကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနာမိတ္တံ၊ ဝိပဿနာမိတ်
သည်၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခန္ဓာ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဇာတိ၊ မုဒုနန္တံသည်၊
ကမ္မက္ခမံ၊ အမှုအားခန့်သည်၊ ကမ္မပေသဂ္ဂံ၊ အမှုအားလျောက်ပတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန
မိတ္တံ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော မိတ်သည်၊ မုဒုနန္တံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကမ္မညံ၊ အမှုခန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမာဏောသမာဓိတိ၊
အပ္ပမာဏောသမာဓိဟူသညကား၊ စတုဗြဟ္မဝိဟာရသမာဓိပိ၊ လေးပါး
သောဗြဟ္မဝိဟာရ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိသည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂ
ပလသမာဓိပိ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပ
မာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ သမာဓိနာမ၊ သမာဓိမည်၊ ဣဝပန၊
ဤအရာ၌ကား၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏံ၊ အ
တိုင်းအရှည်မရှိသော အာရုံရှိ၏၊ ဣတိဣမိန၊ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ အပ္ပဂုဏသမာဓိ၊ မလေ့လာအပ်သော သမာဓိသည်၊
အပ္ပမာဏသမာဓိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သမာဓိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဓုတ်အပ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်
မရှိသော၊ သမာဓိနာမ၊ သမာဓိဖြင့်၊ သုဘာဝိတေန၊ ကောင်းစွာ ပွားစေသ
ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိ၊ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ
ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ရောက်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဏ္ဍာ
သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာပရိပါနံ၊ အဘိညာဉ်၏အငြိမ့်ကို၊
ဒဿန္တော၊ ပြုလျက်၊ ယဿ၊ ယဿစာတိအာဒိ၊ ယဿယဿစဉ်သို့
အစရှိသောစကားကို၊ အဘာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အာသဝါနံခယန္တိ၊ အာသဝါနံခယံဟူသည
ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ယဒေဝတတ္ထဟောတိ ရူပဂတန္တံ၊
ယဒေဝတတ္ထဟောတိ ရူပဂတံဟူသညကား၊ တသ္မိံ၊ ပဌမဇ္ဈာနက္ခန္ဓာ၊
ထိုပဌမဈာန်၏ခဏ၌၊ ဝတ္ထုဝသေနဝါ၊ ခြံရာဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မိတ္တသမုဗ္ဗာနကာဒဝသေနဝါ၊ မိတ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောရုပ်
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံရူပံနာမ၊ အကြင်ရုပ်

၂၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတံ၊ ၂၇၈

၀၀၀

မည်သည်၊ ပာတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာဂတောဒိနိ၊ ဝေဒနာဂတအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပယုတ္တဝေဒနာဒိနိ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေဓမ္မေတိ၊ တေဓမ္မေဟူသည်ကား၊ ရူပ၊ ဒဗ္ဗယာ၊ ရုပ်အပရှိကုန်သော၊ တေပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို၊ အနိစ္စတောတိအာဒိသု၊ အနိစ္စတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝါကာရေန၊ မရှိခြင်းဟူသော အခြင်းအရာကြောင့်၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇနာကာရေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းဟူသောအခြင်းအရာကြောင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ ရူဇနဒိကာရေန၊ ကျင်နာခြင်း တည်းဟူသောအခြင်းအရာကြောင့်၊ ဧဝံဂတော၊ အနာအားဖြင့်၊ အန္တော ဒုဿနဋ္ဌေန၊ အတွင်းနှိုက်ပျက်စီးခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာအားဖြင့်၊ အနုပ္ပဝိဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်ခြင်းတည်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုကန္တနဋ္ဌေန၊ အစဉ်အတိုင်းဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သလ္လတော၊ ငြေငွေအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အယာတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အာဗာရနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အာဗာရတော၊ နှိပ်စက်သောအားဖြင့်၊ အသကဋ္ဌေန၊ မိမိဥစ္စာမဟုတ်ဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပရတော၊ တပါးအားဖြင့်၊ ပလုန္တနဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပလောကတော၊ ပျက်စီးသောအားဖြင့်၊ အသာမိကဋ္ဌေန၊ အစိုးရသောသူမရှိဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ သမနုပဿတိတိ၊ သမနုပဿတိဟူသည်ကား၊ ဗလဝဂ်ပဿနာပညာယ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ တေဟိဓမ္မေဟိတိ၊ တေဟိဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ တေဟိပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မဟိ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောတရားတို့မှ၊ ပဋိပါဒေတိ ဟိ၊ ပဋိပါဒေတိဟူသည်ကား၊ နိပ္ပန္နဝသေန၊ ပြီးစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဝဇ္ဈတိ၊ နှစ်စေ၏၊ အမတာယ ဓာတုယာတိ၊ အမတာယဓာတုယာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ဥပသံဟရတိတိ၊ ဥပသံဟရတိဟူသည်ကား၊ မပ္ပဝိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်ကို၊

နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံကို၊ အာရမ္မဏကရဏဝသေနေဝ၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဧတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
သည်၊ ပဏီဘံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမိန၊ အဲဒါက၊ ရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်၌၊ မဂ္ဂမိတ္တံ၊ မဂ်မိတ်ကို၊ ဥပသံဟရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောတတ္ထဌိတောတိ၊ သောတတ္ထဌိတော
ဟူသည်ကား၊ တိလက္ခဏာရမ္မဏာယ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးလျှင်အာရုံရှိ
သော၊ တဿာဝိပဿနာယ၊ ထိုဝိပဿနာ၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊
အာသဝါနံ၊ ခယံပါဝုဏာတိတိ၊ အာသဝါနံ၊ ခယံပါဝုဏာတိဟူသည်ကား၊
အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်တို့
ကို၊ တာဝေဟော၊ ပွား၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်
၏၊ တေနဝဓမ္မရာဂေနာတိ၊ တေနဝဓမ္မရာဂေနဟူသည်ကား၊ သမထ
ဝိပဿနာဓမ္မ၊ သမထဝိပဿနာတရား၌၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ ပြင်းစွာတပ်သော
ရာဂဖြင့်၊ ဓမ္မနန္ဒိယာတိ၊ ဣဒံ၊ ဓမ္မနန္ဒိယဟူသောဤစကားသည်၊ တသေ
ဝံ၊ ထိုဓမ္မရာဂဟူသော ဝုဒ္ဓ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာတို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်း
ခပ်သိမ်း၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂကို၊ ပရိယာဒါတံ၊ ကုန်စေခြင်း
ငှါ၊ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သောဝုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမိဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏပုရိသကေ
ဝါတိ၊ တိဏပုရိသကေဝါဟူသည်ကား၊ ပေါဋ္ဌကံ၊ ချပေါင်းပြုလုပ်အပ်သော
မြက်ချပ်၌လည်းကောင်း၊ နုရေ၊ ဝေ၊ သောအရပ်သို့၊ ကဏ္ဏ၊ မြားတို့ကို၊ ပါ
တေတိ၊ ကျစေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုးကြောင့်၊ အက္ခဏာဇေမိ၊ အက္ခဏာဇေမိ
မည်၏၊ ယဒေဝတတ္ထဟောတိဝေဒနာဝတန္တိ၊ ယဒေဝတတ္ထဟောတိဝေ
ဒနာဝတံဟူသည်ကား၊ ဣသ၊ ဤအာကာသာနုဗ္ဗယတနုဗ္ဗာန်နိဒ္ဒေသ၌၊ ရူပံ၊
ရုပ်ကို၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်
သနည်း၊ သမတိက္ကန္တတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဂဟိ
တံ၊ မယူအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤယောဂီ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်ဖြစ်သောရူပါဝစရေ၊ ချာန်အရာ၌၊ ရူပါဝစက္ခေ၊ ရူပါဝစရေချာန်
ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရူပါဝ
စရံ၊ အရူပါဝစရေချာန်ကို၊ သမာပန္နော၊ ဝင်စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမထဝေသ

နာပိ၊ သမထဏှိအစွမ်းဖြင့်လည်း။ ရှပ်၊ ရုပ်ကို၊ သမတိက္ကန္တံ။ ကောင်းစွာ
လွန်၏၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ရှပ်၊ ရုပ်ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ တံ၊ ထိုရုပ်
ကို၊ အတိက္ကမ္ပ၊ လွန်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရှပ်၊ နာမ်ကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံး
သပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ 'ဝိပဿနာဝသေနပိ၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
အနေန၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရှပ်၊ ရုပ်ကို၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်၏။ ပန၊ အ၊ မြို့
တပါးကိုဆိုပြီးအံ၊ အရှုပ်၊ အရှုပ်တုံ၌၊ သဗ္ဗ၊ သာဝါ၊ အခြင်းခပ်သိမ်းလည်း။
ရှပ်၊ ရုပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရှုပ်တုံကို၊ သန္တာ
ယပိ၊ ရည်၍လည်း၊ ဣဓ၊ ဤအာကာသာနဗ္ဗာယ တနုဗျာန်နိဒ္ဒေသ၌၊ ရှပ်၊ ရုပ်
ကို၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊
နေဝသညာ နာသညာယတနုဗျာန်ကို၊ ကသ္မာ၊ တယ်ကြောင့်၊ နဂဟိတံ၊
မယူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တ၊ အမေးတည်း၊ သုရမတ္တာ၊
သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
ဝိသုဇ္ဈနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ
ယတနုဗျာန်၌၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရှုပ်ကွနွာ၊
နာမကွနွာတို့သည်၊ သမ္ပသနောပဂါ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သရလျှင်၊ ဣတိ၊ ခေါ်ဝံ၊ ကွဝေယာ
ဝတာသညာသမာပတ္တိတာဝတာအညာပဋိဝေဝေတိ၊ ဣတိ၊ ခေါ်ဝံ၊ ကွဝေယာ
ယာဝတာသညာ သမာပတ္တိတာဝတာအညာပဋိဝေဝေဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်၊ ယာဝတာ၊
အကြင်မျှလောက်၊ သညာသမာပတ္တိ၊ သညာရှိသော သမာပတ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ အညာပဋိဝေဝေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံအပံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့
သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝ
တာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သမိတ္တကသမာပတ္တိနာမ၊ စိတ်ရှိသောသမာပတ်
မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဩဇ္ဇာရိကော၊ ရုန့်ရင်း
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ သမ္ပသတော၊ သုံးသပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
အညာပဋိဝေဝေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ
အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအလိုရှိသည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနကို၊
သုရမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညာသမာပတ္တိတိ၊ အညာ

သမာပတ်ဟူ၍၊ နဂုဏ်တိ၊ မဆိုအပ်၊ ချာယိဟောတေတိ၊ ချာယိဟောတေဟူ
သည့်ကား၊ ချာယိဟိ။ ချာနံ ပင်စားလေ့ရှိကုန်သော၊ ချာနာဘိရေတေဟိ၊
ချာနံ ဓမ္မလျော်ကုန်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တောနိ၊ ထိုနေဝသညာနာ
သညာယတန သမာပတ် နိရောဓသမာပတ်တို့ကို၊ ဝုဠဟိတွာတိ၊ ဝုဠ
ဟိတွာဟူသည့်ကား၊ တတောသမာပတ္တိတော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ
ယတနနိရောဓ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သမ္ဗာ အက္ခာ တဗ္ဗာနီတိ၊
သမ္ဗာအက္ခာတဗ္ဗာနီဟူသည့်ကား၊ သန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ပဏိတာနိ၊ မြတ်
ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အာပိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကြားအပ်
ကုန်၏၊ ထောမေတဗ္ဗာနိ၊ ထောမနာအပ်ကုန်၏၊ ဝဏ္ဏတဗ္ဗာနိ၊ ပြီးပွမ်းအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ညီညွတ်ဗုဒ္ဓမသုတ်၏အဖွင့် အခြီးတည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သမ္ဗာဓေတိ၊ သမ္ဗာဓေဟူသည့်ကား၊ ပဉ္စကာ
မဂ္ဂဏသမ္ဗာဓေ၊ ငါးပါးသောကာမဂ္ဂဏတို့ဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းသောအရာ၌။
ဩကာသာမိဂမောတိ၊ ဩကာသာမိဂမောဟူသည့်ကား၊ ဩကာသဿ
အရဟတ္တဒိဗ္ဗာနိ၊ ချမ်း၍အခွင့်ကို၊ အမိဂမော၊ ရေကြောင်းကို၊ သတ္တာနံ
ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည့်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့မှတစ်ဆင့်ရေသန့်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပနတ္ထာယ၊ ရောက်
စေခြင်းအကျိုး၌။ သမတိက္ကမာယာတိ၊ သမတိက္ကမာယဟူသည့်ကား၊
သမတိက္ကမနတ္ထာယ၊ ကောင်းစွာ လွန်ခြင်းအကျိုး၌။ အတ္တင်္ဂမာယာတိ၊
အတ္တင်္ဂမာယဟူသည့်ကား၊ အတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဝမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်း
အကျိုး၌၊ ဥာဟဿအမိဂမာယာတိ၊ ဥာဟဿအမိဂမာယာ ပဉ္စသည့်
ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊
အမိဂမနတ္ထာယ၊ ရေခြင်းအကျိုး၌၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာ
နဿသန္တိကိရိယာယာ ဟူသည့်ကား၊ အပစ္စယနိဗ္ဗာနဿ၊ အကြောင်း
ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဉ္စက္ခကရဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုး၌၊
တဒေဝနာမစက္ခုဘဝိဿတိတိ၊ တဒေဝနာမစက္ခု ဘဝိဿတိဟူသည့်
ကား၊ တညဝပညာစက္ခု၊ ထိုပညာစက္ခုသည်ပင်လျှင်၊ အသန္တိန္နံ၊ မပျက်
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေဇ္ဈပါတိ၊ တေဇ္ဈပါဟူသည့်ကား၊ တဒေ
ဝဇ္ဈပါရမ္မဏံ၊ ထိုဇ္ဈပါရုံသည်ပင်လျှင်၊ အာပါတံ၊ ထင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဉ္စာယတနံနောပဋိသံဝေဒိယတိတိ၊ တဉ္စာယတနံနောပဋိသံ
ဝေဒိယတိဟူသည့်ကား၊ တဉ္စဉ္စပါရမ္မဏံ၊ ထိုဉ္စပါရုံကိုလည်း၊ နဇာနိဿတိ၊

မသိလတ္တံ၊ သေသေသုရိ၊ ကြွင်းသောတဒေဝနာမသောဟံဘဝိဿတိ
အစရှိသောပုဒ်သို့လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥဒါယိ
တိ၊ ဥဒါယိဟူသည်ကား၊ ကာဠုဒါယိက္ခေရာ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊
သညိမဝနုခေါတိ၊ သညိမဝနုခေါဟူသည်ကား၊ သမိတ္တကောယေဝ၊
စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်လျှင်၊ နောပဋိသံဝေဒေတိနုခေါ၊ မခံစားသ
လော၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိမတ္တံ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းမျှသာတည်း၊
ကိံသညိတိ၊ ကိံသညိဟူသည်ကား၊ ကတရသညာယ၊ အဘယ်သညာ
ဖြင့်၊ သညိ၊ သညာရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောရူပသညာနန္တိ၊
သဗ္ဗသော ရူပသညာနံဟူသောဤစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
ဂဏှာဘိ၊ ယူသနည်း၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသမ္ပိနော၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်နှင့်
ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပါဒိပ္ပဋိသံဝေဒိနာမ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကိုခံ
စားခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိကိံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်
လည်း၊ ယေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ကသိဏရူပံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်သည်၊ အာ
ရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ရူပံရုပ်သည်၊
အသမတိက္ကန္တန္တနာမ၊ ကောင်းစွာမလွန်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အသမတိက္ကန္တတ္တာ၊ ကောင်းစွာမလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဌယော၊
အကြောင်းသည်၊ တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ၊ ပန၊
အဒ္ဓိတပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမတိက္ကန္တတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တံ၊ ထိုရူပါရုံသည်၊ နတ္ထိနာမ၊ မရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒမေဝ၊ ဤသဗ္ဗသော ရူပသညာနံဟူ
သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဂဏှိယူတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဒိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဇေဝါယိကာဟိ၊ ဇေဝါယိကာဟူသည်
ကား၊ ဇေဝါယိကာရဝါယိနိ၊ ဇေဝါယိန္တိန္ဒနကုန်သော၊ နတဘိနတောတိအာဒိ
သု နတဘိနတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ နအဘိနတော၊ မညွှတ်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
နအပနတော၊ မဖဲ၊ သသင်္ခါရေန၊ တုံကံတွန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပ္ပယော
ဂေန၊ လုံ့လနှင့်တကွ၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိပ္ပဏ္ဍိတွာ၊ နှိပ်၍၊
ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ နဋ္ဌိတော၊ မတည်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို

ဇ-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၉

ပစ္ဆိန္ဒန္တေ၊ ဖြတ်သည်၏အဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
နသသင်္ခါ၊ ရနိဂ္ဂယျဝ၊ ရိဝါဝဇော၊ နသသင်္ခါ၊ ရနိဂ္ဂယျဝ၊ ရိဝါဝဇောမည်၏၊
ဝိမုတ္တတ္တာဌိတောတိ၊ ဝိမုတ္တတ္တာဌိတော ဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊
ကိလေသာတို့မှ၊ မုတ္တတ္တာယေဝ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
ဌိတော၊ တည်၏၊ ဌိတတ္တာယေဝ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊
သန္တုဋ္ဌောနာမေ၊ ရောင့်ရဲသည်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သန္တုဋ္ဌိ၊ ဣ
နောပရိတဿာတိတိ၊ သန္တုဋ္ဌိတတ္တာနော ပရိတဿတိ ဟူသည်ကား၊
သန္တုဋ္ဌတ္တာယေဝ၊ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရိတဿံ၊
တောင့်တခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ အယံဘန္တေ အာနန္ဒသမာမိကံ
ဖလောတိဣဂ္ဂါနာ၊ အယံဘန္တေ အာနန္ဒသမာမိကံ ဖလောဟူသောဤဝုဒ္ဓိ
ဖြင့်၊ အယံထေရီ၊ ဤအလိတမြို့၌နေလေ့ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဖလညေဝ၊
ထန်းသီးကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအသီးသည်၊ ကိံဖလံ
နာမ၊ အဘယံအသီးအမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆမာနာဝိယ၊ မေး
သကဲ့သို့၊ အရဟတ္တဖလသမာမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အယံဘန္တေ အာနန္ဒသမာမိကံ ဖလောရက္ခောဘဂဝတာတိ၊ အယံ
ဘန္တေ အာနန္ဒ သမာမိကံ ဖလော ရက္ခောဘဂဝတာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေး
လျှောက်၏၊ အညာဖလောရက္ခောတံဧက္ကေ၊ အညာဖလောရက္ခောဟူသော
ဤဝုဒ္ဓိ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အညာတိ၊ အညာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဧသော၊ ဤသမာမိကို၊ အရဟတ္တဖလသမာမိနာမ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သမာမိမည်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရက္ခော၊ ဧဘတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပ္ပော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံသညိဝိတိ၊ ဧဝံ
သညိဝိဟူသည်ကား၊ ဣမာယအရဟတ္တဖလသညာယ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်
သညာဖြင့်၊ သညိဝိ၊ သညာရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ တဒါယတနံ၊ ထုံရပါရုံ
ကို၊ နောပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အရဟတ္တဖလသမာမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သမာမိကို၊ ကဝိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၏
အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ လောကာယတိကာတိ၊ လောကာယတိ
ကာဟူသည်ကား၊ လောကာယတပါဠိကာ၊ လောကာယတကျမ်းကိုရှုတ်
တတ်ကုန်သော၊ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ သဒ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ သမိတန္တိ၊ သမိတံဟူသည်ကား၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ ဘိဠတေတန္တိ

ပဒဿ၊ တိဋ္ဌတေတံဟူသောပုဒ်ကို၊ တိဋ္ဌတုတေန္တိ ပဒေစ္ဆဒေါ၊ တိဋ္ဌတု
 တေဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဇေတံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေပြီး၊ ဇေတံ၊ ထိုစကားကို၊ မာဝဒါပေထ၊ မဆိုစေကုန်
 လင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဇေတေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဓမ္မံဝေါ ပြာဟ္မဏာ ဒေသေဿာသိတိ၊ ဓမ္မံဝေါ ပြာဟ္မ
 ဏာ ဒေသေဿာမိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
 စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာသေးပါး တရားကို၊ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဒဠ
 ဓမ္မောတိ၊ ဒဠဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဒဠဓနံ မြဲမြံသောလေးကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်စွဲ၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဓနုဂ္ဂဟောတိ၊ ဓနုဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊
 ဣဿာသော၊ လေးသမားသည်၊ ဒဠဓနုနာမ၊ ဒဠဓနုမည်သည်ကား၊
 နိဿဟဿတ္ထာမံ၊ ပိုလ်နှစ်ထောင်အားရှိသောလေးကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 နိဿဟဿဏာမံနာမ၊ ပိုလ်နှစ်တောင်အားရှိသော လေးမည်သည်ကား။
 လောဟသိသာဒီနံ၊ ကြေးသလွဲမြည်းအစရှိသည်တို့၏၊ တာရော၊ တဘာ
 ရကို၊ ဒဏ္ဍေ၊ လေးကိုင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ ယာဝကဏ္ဍာဗ္ဗမာဏံ၊ မြွှား
 အတိုင်းအရှည်၊ ဥက္ခိတ္တဿ၊ ချီကြွအပ်သော၊ အာရောပိတဿ၊ တင်
 အပ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်လေး၏၊ ဖိယာဗဒ္ဓေါ၊ လေးညှို့သည်၊ ပထဝီ
 တော၊ မြေမှ၊ ဂုစ္စတိ၊ လွှတ်၏၊ သော၊ ထိုလေးသည်၊ နိဿဟဿတ္ထာမံနာမ၊
 ပိုလ်နှစ်ထောင်အားရှိသောလေးမည်၏၊ သိက္ခိတောတံ၊ သိက္ခိတောဟူသည့်
 ကား၊ ဒသဒ္ဓါဒသဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အာစရိယကု
 လေးဆရာအိပ်၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ၊ သင်အပ်သောအတတ်ရှိသော၊ ကတ
 ဟတ္ထောတိ၊ ကတဟတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဇေတော၊ အချိုသောသူသည်၊
 သိပ္ပမေဝ၊ လေးအတတ်ကိုသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်၏၊ ကတဟတ္ထော၊
 လက်၌ပြုအပ်သောလေးအတတ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စိဏ္ဏဝသိတာ
 ဝေါ၊ လေ့လာအပ်သောဝသိဘော်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကတူပါသ
 နောတိ၊ ကတူပါသနောဟူသည်ကား၊ ရာဇကုလာဒီသု၊ မင်းအိပ်စသည်
 တို့၌၊ ဒသသိတသိပ္ပေါ၊ ပြအပ်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိသော၊ လဟုကေန
 အာသနေနာတိ၊ လဟုကေနအာသနေနဟူသည်ကား၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊
 သုသိရံ၊ အခေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တူလာဒီသု၊ လဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ကတလက္ခ ပရိကမ္ပေန၊ ပြုအပ်သော စက်တိုင်ဟု
 ဆိုအပ်သောပရိကံရှိသော၊ သလ္လဟုကကဏ္ဍေန၊ ပေါ့သောမြွားဖြင့်၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောမြွားသည်၊ ကေဉ္စကကန္တေဥ

သဘာနိဝိ၊ တဥသဘန္တဥသဘအရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အဠုသဘာဝိ၊ ရှစ်ဥသဘအရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ သောဠုသဥသဘာနိဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်ဥသဘအရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အပ္ပကသိရေနာတိ၊ အပ္ပကသိရေနဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုဓက္ခန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ အဘိပါတေယျာတိ၊ အဘိပါတေယျဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကမေယျ၊ လွန်စေရာ၏။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဓနုဂ္ဂဟော၊ ထိုလေးသမားသည်၊ တံ၊ ထိုမြွားကိုးဝိဒတ္တိစတုရုံလံ၊ တထွာလေးသစ်ရှိသော၊ ဆာယံ၊ အရိပ်ကိုးသိဆမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အဘိက္ကမေတိယထာ၊ လွန်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူသကလစက္ကဝါဠံ၊ အလုံးစုံသောစကြာဝဠာကို၊ သိဗံ၊ လျှင်စွာ၊ အဘိက္ကမနသမတ္ထေန၊ လွန်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဧဝေန၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္ဓာဝနိကာယာတိ၊ သန္ဓာဝနိကာယဟူသည်ကား၊ ပဒသ၊ ခြေဖြင့်၊ ဓာဝနေန၊ ပြေးသဖြင့်၊ ဧဝမာဟံသုတိ၊ ဧဝမာဟံသုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သမုပဗျူဠောအဟောသီတိ၊ သမုပဗျူဠောအဟောသီ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ဂါမေယျာမာတိ၊ သင်္ဂါမေယျာမဟူသည်ကား၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ကရေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ယုဇ္ဈေယျာမ၊ စစ်ထိုးကုန်အံ့၊ အပယိသုယေဝါတိ၊ အပယိသုယေဝ ဟူသည်ကား၊ ပလ္လာယိသုယေဝ၊ ပြေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဥတ္တရာဘိမုခါတိ၊ ဥတ္တရာဘိမုခါဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရာမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိယန္တေဝါတိ၊ အဘိယန္တေဝါ ဟူသည်ကား၊ အနုပန္နန္တယေဝ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိရုတ္တာနဝတေနာတိ၊ ဘိရုတ္တာနဝတေနဟူသည်ကား၊ ဘိရုတ္တာနံ၊ ဘေးကိုတာ၊ မြစ်ခြင်းသို့၊ တယနိဝါရဏေ၊ ဘေးကိုတာ၊ မြစ်ခြင်းသို့၊ ပတိဋ္ဌာနဝတေန၊ မိမိတည်ရာသို့ရောက်သော၊ အကရဏီယာတိ၊ အကရဏီယာဟူသည်ကား၊ ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အမှုကို၊ အကတ္တဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုသိကြားအသုရာတို့၏၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ

ရေမီးထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊
 ဗုဒ္ဓ၊ ရှေး၌၊ တာဝတိံသဝါသိနော၊ တာဝတိံသာသံ၌ နေလေ့ရှိကုန်
 သည်းဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအသုရာတို့သည်၊ ဗိတ္တပါဒုလိယာ၊
 ဆန်းကြယ်သော သန္တတိပင်၏။ ဗုဒ္ဓနကာလေ၊ ပွင့်သော ကာလ၌၊ ဒိဗ္ဗ
 ပါရိစ္ဆတ္တကဗုဒ္ဓံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို၊ အနုဿရန္တိ၊
 အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့အဖန်တလဲလဲအောက်
 မေ့ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နကောဓာ၊ ဖြစ်သော အမျက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့ကို၊ ဂဏှထ၊ ပမ်းကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သံမုခသံမုခဋ္ဌာ
 နေနေဝ၊ ရှေးတူရူ ရှေးတူရူဖြစ်သော အရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သိနေရုံးမြင့်
 မြင့်တောင်ကို၊ အဘိရူဟန္တိ၊ တက်ကြကုန်၏။ ဒေဝါဝိ၊ တာဝတိံသာနတ်
 တို့သည်လည်း၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသိကြားအသုရာ
 တို့၏၊ ဂေါပါလကဒါရကာနံ၊ နွားကျောင်းသား သူငယ်တို့၏၊ အညမည်။
 အချင်းချင်း၊ ဓဏ္ဍကေဟိ၊ တံတံတို့ဖြင့်၊ ပဟရဏသဒိသံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းနှင့်
 တူသော၊ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏
 မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဉ္စသု
 ဌာနေသု၊ ငါးပါး သော အရပ်တို့၌၊ အာရေက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပရိနေဝဓုရံ၊ အထက်နတ်ပြည်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊
 ခြံရံ၍၊ အတ္တသဒိသာ၊ မိမိနှင့်တူသော၊ ဝဇီရဟတ္ထာ၊ ဝဇီရ်လက်နက်
 စွဲကုန်သော၊ ပဋိမာ၊ သိကြားရုပ်တို့ကို၊ ဌပေသိ၊ ထားစေ၏။ အသုရာ၊
 အသုရာတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဉ္စဌာနာနိ၊ ငါးပါးသောအရပ်
 တို့ကို၊ ပဋိဗာဟေတွာ၊ တားဖြစ်၍၊ အဘိရုဋ္ဌာဝိ၊ တက်ကုန်သော်လည်း။
 ဣဒ္ဓုပ္ပဋိမာယော၊ သိကြားရုပ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။
 အသုရုရမေဝ၊ အသုရာပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း။ ဒက္ခိဏနမုခါတိ၊ ဒက္ခိဏနမုခါ
 ဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏမုခါ၊ တောင်အရပ်သို့ ရှေးရှုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အပဒံဝမိတွာတိ၊ အပဒံဝမိတွာဟူသည်ကား။ နိပ္ပဒံ၊ တည်ရာမရှိ
 အောင်၊ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိအောင်၊ ဝမိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အဒဿနံ
 ကတောတိ၊ အဒဿနံကတောဟူသည်ကား၊ မာရေပိ၊ မာရ်သည်လည်း။
 ဝဋ္ဋပါဒကံ၊ ဝဋ္ဋ၏အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရူပါဝရေစတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ရူပါဝရ
 စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊
 ဇာနာကိ၊ သိ၏။ တဒေဝ၊ ထိုရူပါဝရစတုတ္ထဈာန်ကဲ့ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနာ

ပါဒကံ၊ ဝိသဿနာဏိအခြေသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ တံ၊ ထိုရူပါ
ဝစရသမာပတ်ကို၊ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
မာရော၊ မာရ်သည် နန္ဒာနာတိ၊ မသိ၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဒဿနံ၊ ဝတော
ပါဝိမတောတိ၊ အဒဿနံ၊ ဝတောပါဝိမတောဟူ၍၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဇ နာမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အာရညကဿာတိ၊ အာရညကဿဟူသည်
ကား၊ အရညဝါသိနော၊ တော၌နေလေ့ရှိသော၊ ဂေါစရပ္ပသုတဿာတိ၊
ဂေါစရပ္ပသုတဿ ဟူသည်ကား၊ ဂေါစရဂဟဏတ္ထာယ၊ အစာရှာအံ့
သောငှါ၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ ဟတ္ထိကလဘာတိ၊ ဟတ္ထိကလဘာ
ဟူသည်ကား၊ မဟန္တာမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ ဟတ္ထိငေါတကာ
ဆင်လတ်ဘို့သည်၊ တရုဏပေါတကာ၊ အလွန်ငယ်သောဆင်တို့သည်၊
ဩဘေဂ္ဂါတဂ္ဂန္တိ၊ ဩဘေဂ္ဂါတဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ နာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊
ဌပိတံ၊ ကားအပ်သော၊ ဩဂါဟံဩတိဏ္ဏဿာတိ၊ ဩဂါဟံဩတိဏ္ဏဿ
ဟူသည်ကား၊ ဩဂါဟိ တဗ္ဗတ္တာ၊ သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဩဂါဟန္တိ၊ ဩဂါဟဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဥဒက
တိတ္ထံ၊ ရေစိပ်သို့၊ ဩတိဏ္ဏဿ၊ သက်သော၊ ဩဂါဟာဥတ္တိဏ္ဏဿာတိ၊
ဩဂါဟာ ဥတ္တိဏ္ဏဿ ဟူသည်ကား၊ ဥဒက တိတ္ထတော၊ ရေစိပ်မှ၊
ဥတ္တိဏ္ဏဿ၊ ထက်သော၊ ဂူပကတ္ထောတိ၊ ဂူပကတ္ထော ဟူသည်ကား၊
ဂူပကတ္ထော၊ ကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်
ပြောင်ဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာသနေပန၊ သာသနာ
တော်၌ကား၊ တံသရိက္ခကံ၊ ထိုဆင်ပြောင်နှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဒဿတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤယသ္မိံ ဘိက္ခဝေ သမယေ အာရညက နာ
ဝဿ အစရှိသောစကားကို၊ အာဂတံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေမေဝ
ခေါတိအာဒိ၊ ဝေမေဝခေါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ မလ္လေသုတိ၊ မလ္လေသုဟူသည်ကား၊ မလ္လ
ရဇ္ဈေ၊ မလ္လတိုင်း၌၊ ဣဇေတဝာဝတံ၊ အာနန္ဒဟောဟိတိဣဒံ၊ ဣဇေတဝာဝ
တံ၊ အာနန္ဒဟောဟိဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တပုဿဂဟပတိနော၊ တပုဿသုကြွယ်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ပွဲတေန၊

တည့်သော၊ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ကထာသလ္လံပေါ၊
 စကားပြောဟောခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတောနိဒါနံ၊ ထို
 စကားပြောဟောခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်အဟံ၊ ငါသည်၊
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဓမ္မပရိယာပံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ဒေသေဿာမိ၊
 ဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ၊ တွာ၊ သိ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္က
 မိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုတရားအမည်ရှိသောသူကြွယ်သည်၊ ဘုတ္တ
 ပါတရာသော၊ ထမင်းနံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းငှါ၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သုံး
 ပိုက်၍၊ နိက္ခန္တောကိရ၊ ထွက်သတတ်၊ ဒုရေတာဝ၊ အဝေးသွားလျှင်၊
 ယေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟေ၊ အကြင်အရဟံ၊
 အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်
 အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ပပါတောဝိယခါယတိယဒိဒ္ဓံ
 နေက္ခမ္ပန္တိ၊ ပပါတောဝိယခါယတိ ယဒိဒ္ဓံနေက္ခမ္ပံ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာ
 သင်္ခါတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံအုဒ္ဓံနေက္ခမ္ပံ၊ အကြင်အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို
 ရဟန်း၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်မှ
 ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ မဟာပပါတောဝိယ၊ ကြီး
 စွာသော ကမ်းပါး ပြတ်ကဲ့သို့၊ ဩဂါယိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊
 ထင်၏၊ နေက္ခမ္ပမိတ္တံပက္ခန္တတိ၊ နေက္ခမ္ပမိတ္တံပက္ခန္တတိ ဟူသည်ကား၊
 ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အာရေဇ္ဈာဝေသေန၊ အာရုံ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပက္ခန္တတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊
 အာရေဇ္ဈာကက္ခာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပာဝိဒတိ၊ ကြည်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရဟန်း၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပစ္စနိကဓမ္မဟိတ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သောအကုသိုလ်တရားတို့မှလည်း၊ ဝိရုဏ္ဏတိ၊ လွတ်၏၊ ဧတံသန္တန္တိ၊ ဧတံ
 သန္တံဟူသည်ကား၊ ဧတံနေက္ခမ္ပံ၊ ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော
 အိမ်ရာထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်
 သက်၏၊ ဝိဂတဒရယပရိဇ္ဇာဟံ၊ ကင်းသောပူလန်ခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်းရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ ရှုကုန်သော၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗဟုနာ
 ဇနေနပိသဘာဝေါတိ၊ ဗဟုနာဇနေနပိသဘာဝေါဟူသည်ကား၊ တယိဒံ၊
 ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်မှ
 ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်း

၉-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၅

နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝိသဘာဝသဒ္ဓိသံ၊ သဘော
မတူသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထာပါဘ
တန္တိ၊ ကထာပါဘတံဟူသည်ကား၊ ကထာမူလံ၊ စကားတည်းဟူသော
အကြောင်းတည်း၊ တဿမယံ အာနန္ဒနေက္ခမ္ပေဝိတ္တံနပက္ခန္တိတိ၊ တဿ
မယံ အာနန္ဒနေက္ခမ္ပေဝိတ္တံနပက္ခန္တိတိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္က
န္တဿာဝိ၊ ကြံသည်လည်းဖြစ်သော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊
ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နဩတရေတိ၊ မသက်ဝင်၊ ဧတံသန္တန္တိ
ပဿတောတိ၊ ဧတံသန္တန္တိပဿတော ဟူသည်ကား၊ နေက္ခမ္ပံ၊ တော
ထွက်ခြင်းသည်၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကဝသေန၊
ကြံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတံနေက္ခမ္ပံ၊ ဤတောထွက်ခြင်းသည်၊ သန္တံ၊
ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တဿာဝိ၊ ရှုသည်လည်းဖြစ်သော၊ အနာသေဝိ
တောတိ၊ အနာသေဝိတော ဟူသည်ကား၊ နအာသေဝိတော၊ မငြိပ်အပ်၊
နဗသိကတော၊ မရောက်အပ်၊ နသန္တိကတော၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်၊
အတိဂမ္ဘာတိ၊ အတိဂမ္ဘဟူသည်ကား၊ အဓိဂစ္ဆာ ပတွာ၊ ချောက်၍၊ သန္တိ
ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တမာသေဝေယျန္တိ၊ တမာသေဝေယျံဟူသည်
ကား၊ တံအာနိသံသံ၊ ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အိမ်ရာထောင်
သောလူတို့၏ဘောင်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးဆက်ကို၊ သေဝေယျံ၊
ငြိပ်အံ့၊ ဘဇေယျံ၊ ဆည်းကပ်အံ့၊ ယံမေတိ၊ ယံမေဟူသည်ကား၊ ယေနကာရ
ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အဓိဂမ္ဘာတိ၊ အဓိဂမ္ဘဟူ
သည်ကား၊ အဓိဂစ္ဆ၊ ချော်၍၊ သွာဿမေဟောတိ၊ အာဗာဓောတိ၊ သွာဿ
မေဟောတိ၊ အာဗာဓောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုကာမနှင့်တကွဖြစ်သော
သညာမနသိကာရစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာဗာဓေနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်
ခြင်းဟူသော အနက် သဘောကြောင့်၊ အာဗာဓော၊ အနာမည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိတက္ကေဝိတ္တံနပက္ခန္တိတိ၊ အဝိတက္ကေဝိတ္တံနပက္ခန္တိတိ
ဟူသည်ကား၊ အဝိတက္ကာဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရေမရှိသော၊ ဒုတိယဇ္ဈာ
နေ၊ ဒုတိယဈာန်၌၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်
သည်၊ နပက္ခန္တိတိ၊ မပြေးဝင်၊ ဝိတက္ကေသုတိ၊ ဝိတက္ကေသု ဟူသည်ကား၊
ဝိတက္ကဝိစာရေသု၊ ဝိတက်ဝိစာရေတို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
သာသျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင် ဒဿမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ၊

စတုတ္ထော၊ လေးခုရှိ၏ ပြည့်ကြောင်ဖြစ်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်
တည်း။

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-သာမညဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဥဒါယိဘိ၊ ဥပါယိ
ဟူသည်ကား၊ ကာဠုဒါယိတ္ထရာ၊ ကာဠုဒါယိခထေရ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊
အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အညာသိ၊ မသိ၊ ဘူရိမေဓသောတိ၊ ဘူရိမေဓသော
ဟူသည်ကား၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယော
ဈာနမဗုဒ္ဓိတိ၊ ယောဈာနမဗုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ အဗုဒ္ဓိ၊ သိပြီး၊ ပဋိလိနနိသဘောတိ၊ ပဋိလိနနိသဘောဟူ
သည်ကား၊ ဧကိဘာဝဝသေန၊ တယောက်တည်း၏အဖြစ်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ပဋိလိနောစဝ၊ ကိန်းလည်းကိန်းအောင်း၏၊ ဥတ္တမတ္ထေန၊ မြတ်သော
အနက်ကြောင့်၊ နိသဘောစ၊ နိသဘလည်းမည်၏၊ မနိဘိ၊ မနိဟူသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ထုရားတည်းဟူသောမုနိသည်၊ ပရိယာယေနာတိ၊ ပရိယာ
ယေနဟူသည်ကား၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊
ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်သည်၊ သမ္မာမိယတိ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဘောဂမတ္ထေနဝ၊ နှလုံးသွင်းကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်
သည်၊ ဩကာသာမိဂမောနာမ၊ ဩကာသာမိဂမမည်၏၊ သဗ္ဗဏသဗ္ဗံ၊
အခြင်း ခပ်သိမ်း၊ ဩကာသာမိ ဂမောနာမ၊ ဩကာသာ မိဂမမည်
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတြာပတ္ထိသမ္မာဓောတိ၊ တတြာပတ္ထိသမ္မာဓောဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထိပိ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ထိုပဌမဈာန်၌လည်း၊ သမ္မာဓော၊
ကျဉ်းမြောင်းသည်၊ ပဋိပိဋ္ဌနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ တတြာ ပိတ္ထိတိပိ၊ တတြာ ပိတ္ထိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
ပါဌအချို့ရှိ၏၊ ကိဉ္စတတ္ထသမ္မာဓောတိ၊ ကိဉ္စတတ္ထ သမ္မာဓောဟူသည်
ကား၊ တတ္ထိပန ဈာနေ၊ ထိုဈာန်၌၊ သမ္မာဓောနာမ၊ နှိပ်စက်ခြင်း မည်
သည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ အယမေတ္ထသမ္မာဓောတိ၊ အယမေတ္ထသမ္မာဓော
ဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ အယံအနိရုဒ္ဓဘာ
ဝေါ၊ ဤမချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ သမ္မာဓော၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊
သံပိဋ္ဌနာ နာမ၊ နှိပ်စက်ခြင်း မည်၏၊ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၅-သာမညဝဂ်။ ၂၂၇

ဝေဒိတဗွေ၊ သိအပ်၏။ နိပ္ပရိယာယေနာတိ၊ နိပ္ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊
ဧကေန၊ တခုသော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ အာသဝက္ခယောနာမ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းမည်သည်၊
သဗ္ဗသန္တာရာနံ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပတ်
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဩကာသာ
မိဂမောနာမ၊ အခွင့်ကိုရသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၂ နှုတ်ယေ၊ နှုတ်ယသုတ်၌၊ ယထာယထာစတဒါယတနန္တိ၊ ယထာ
ယထာစ တဒါယတနံဟူသည်ကား၊ ယေနယေန ကာရဏေန၊ အကြင်
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနသင်္ခါတံ၊ ပဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သော၊
တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်သည်၊ အာယတနံ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ
တထာနံကာယေန ဖုသိတွာပိဟရတိဘိ၊ တထာတထာနံကာယေန ဖုသိ
တွာပိဟရတိဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ တေန
ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ တံသမာပတ္တိံ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သဟဇာ
တနာမကာယေန၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သောနာမကာယဖြင့်၊ ဖုသိတွာ၊ ရောက်
၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ငင်စား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဝတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာယသက္ခိယဓတ္ထော ဘဂဝတာပရိယာယေနာ
တိ၊ ကာယသက္ခိယဓတ္ထောဘဂဝတာပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ တေနနာမကာယေန၊ ထိုနာမကာယဖြင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမ
ဈာန်ကို၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမိနာန
ယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ကာယသက္ခိယကာယသက္ခိယုပ္ပါယ်မည်၏ဟူ၍၊ ဓတ္ထော
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
နိပ္ပရိယာယေနာတိ၊ နိပ္ပရိယာယေန ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှ
လောက်သော၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြု
အပ်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ တဿဓမ္မဿ၊
ထိုတရား၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မျချအားဖြင့်၊ ကာယသက္ခိယနာမ၊ ကာယသက္ခိယုပ္ပါယ်
မည်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပညာယစနံပဇာနာတိတိ၊ ပညာယစနံ
ပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ တံပဌမဇ္ဈာနံ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို၊ ပိပဿနာပညာ
ယ၊ ပိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပရိယာ

ယနိပ္ပရိယာယာ၊ ပရိယာယနိပ္ပရိယာယတို့ကို၊ ဝုရိမနယေနော၊ ရှေးဖြစ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာစ၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤတတိယသုတ်မှ၊ ပရေသုဝိ၊ တပါးသောသုတ်တို့၌လည်း၊ ပရိယာယနိပ္ပရိယာယာ၊ ပရိယာယနိပ္ပရိယာယတို့ကို၊ ဝုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်ကို၊ ဥဘယေန၊ ပရိယာယနိပ္ပရိယာယနှစ်ပါးစုံအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောကိ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏၊ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဥဘတောဘာဂေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအဖို့တို့မှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ပရိယောသာနေပန၊ အဆုံး၌ကား၊ သမာပတ္တိသာ၊ သမာပတ်ဖြင့်၊ ရူပကာယတော၊ ရူပကာယမှ၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ နာမကာယတော၊ နာမကာယမှ၊ ဝိမုတ္တောယေ၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၅ ပဉ္စမာဒိသု၊ ပဉ္စမသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကောတိ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကောဟူသည်ကား၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗကော၊ ရှုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသည်ကား၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းတည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဣဒံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဟူသောဤဝုဒ်သည်၊ တဿော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ တဒင်္ဂနိဗ္ဗာနန္တိ၊ တဒင်္ဂနိဗ္ဗာန်ဟူသည်ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနာ၊ ပဌမဇ္ဈာန်အစရှိသော၊ တေနတေနအင်္ဂေန၊ ထိုထိုအင်္ဂါဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။

၁၀ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-နဝကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-သံမညဝဂ်။ ၂၂၆

✓ ဣတော၊ ဤပဏ္ဏာသကမ္ပ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်သောသုတ်တို့၌၊ ခေမန္တိ၊
 ခေမံဟူသည်ကား၊ နိရုပဒ္ဓဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိ၊ ခေမပတ္တောကိ၊ ခေမပတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ ခေမဘာဝံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊
 သိက္ခာဒုဗ္ဗလျာနိတိ၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျာနိဟူသည်ကား၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၏၊
 ဒုဗ္ဗလတာဝကာရဏာနိ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်လှန်သော၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေ
 ဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး
 တည်း။ ၊

မနောရထပူရေဏိယာ၊ မနောရထပူရေဏိ အမည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရ
 နိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ နဝကနိပါတ
 ဝဏ္ဏနာ၊ နဝကနိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-နဝကနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

ဒသကနိပါတ်။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-အာနိသံသဝဂ်။

၁။ ဒသကနိပါတဿ၊ ဒသကနိပါတ်ဏိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ကုသလသနိသညာနိတိ၊ ကုသလသနိသညာနိ ဟူသည်ကား၊ အနဝဇ္ဇသီလသနိ၊ အပြစ်မရှိသော သီလတို့သည်၊ အမက္ခိတာဝဿ၊ မျက်နှာမသာခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ အဝိပ္ပဋိသာရဿ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ၊ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထမည်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုအပြစ်ကင်းသောသီလတို့၏သောဝ၊ ထိုနှလုံးသာယာခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိပ္ပဋိ သာရာနိ သံသာနိ၊ အဝိပ္ပဋိ သာရာနိသံသမည်ကုန်၏၊ ယထာဘူတဥာဏဒဿနတ္ထောတိ အာဒိသု၊ ယထာဘူတ ဥာဏ ဒဿနတ္ထော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယထာဘူတ ဥာဏဒဿနံနာမ၊ ယထာဘူတ ဥာဏဒဿန မည်သည်ကား၊ တရုဏဝိပဿနာ၊ နှသောဝိပဿနာတည်း၊ နိဗ္ဗိဒါနာမ၊ နိဗ္ဗိဒါမည်သည်ကား၊ ဗလဝိပဿနာ၊ အားကြီးစွာသော ဝိပဿနာတည်း၊ ဝိရာဂေါနာမ၊ ဝိရာဂမည်သည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း၊ ဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိမုတ္တိမည်သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ ဥာဏဒဿနံနာမ၊ ဥာဏဒဿန မည်သည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခန ဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ်သည်၊ အဂ္ဂါယပရေန္တိတိ၊ အဂ္ဂါယပရေန္တိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အလို၊ ငှါ၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၂။ နုတိယေ၊ နုတိယသုတ်၌၊ စေတနာယကရဏီယန္တိ၊ စေတနာယကရဏီယံ ဟူသည်ကား၊ စေတေတွာ၊ စေ့ဆော်၍၊ ကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပကပ္ပေတွာ၊ အပြားအားဖြင့်ကြံ၍၊ ကပတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဓမ္မတာသေသတိ၊ ဓမ္မတာသေသ ဟူသည်ကား၊ သေသ၊ ဤသို့ အပြစ်ကင်းသော သီလနှင့်

ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား နှလုံးသာရွှင်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မသဘာဝေါ၊ တရားသဘောတည်း။ အယံ၊ ဤသို့အပြစ်ကင်းသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နှလုံးသာရွှင်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာဏေနိယမော၊ အကြောင်းကို ဖွတ်ခြင်းသည်။ အဘိသန္ဓေန္တိတိ၊ အဘိသန္ဓေန္တိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေရန်၏၊ ပရိပူရေန္တိတိ၊ ပရိပူရေန္တိဟူသည်ကား၊ ပရိပူရဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အပါရာပါရုံဂမနာယာတိ၊ အပါရာပါရုံဂမနာယ ဟူသည်ကား၊ ဩရိမပါရဘူတာ၊ ဤမှာဘက်ကင်းသဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေဘူမက ဝဇ္ဇာ၊ တေဘူမက ဝဋ်တရားမှ၊ နိဗ္ဗာနပါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောထိုမှာဘက်ကင်းသို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဟတူပနိသောတိ၊ ဟတူပနိသောဟူသည်ကား၊ ဟတကာရဏော၊ ပျက်စီးသောအကြောင်းရှိသည်။ ၊

၄-၅ စတုတ္ထပဉ္စမေသု၊ စတုတ္ထပဉ္စမသုတ်တို့၌၊ ခုတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ထေရေဟိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်တို့သည်၊ ကထိတဘာဝေါဝ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ နေဝပထဝီယန္တိ၊ နေဝပထဝီယံဟူသည်ကား၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဓာတ်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဓာတ်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ သညာယ၊ သညာဖြင့်၊ သညိ၊ သညာရှိသည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အာပါဒိသုဝိ၊ အာပေါဓာတ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣဓေလောကေတိ၊ ဣဓေလောကေဟူသည်ကား၊ ဣဓေလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကစတုတ္ထပဉ္စကဏ္ဍာနသညာယ၊ ဖြစ်သော စတုတ္ထ ပဉ္စကဏ္ဍာနသညာဖြင့်၊ သညိ၊ သညာရှိသည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပရေလောကေတိ၊ ပရေလောကေဟူသည်ကား၊ ပရေလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကစတုတ္ထပဉ္စကဏ္ဍာနသညာယ၊ ဖြစ်သော စတုတ္ထပဉ္စကဏ္ဍာနသညာဖြင့်၊ သညိ၊ သညာရှိသည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ သညိစပနအဿာတိ၊ သညိစပနအဿဟူသည်ကား၊ အထစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာသမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်သည်၊ သဝိတက္ကသမာပတ္တိယေဝ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော သမာပတ်သည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ချိအပ်၏၊ ဧတံသန္တံ ဧတံပဏိတန္တိ၊ ဧတံသန္တံ ဧတံ

၈၀-ဒသကုဒ္ဒိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-အာနိသံသံဝဂ်၊ ၂၃၃

ပဏိတံဟူသည်ကား၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ သန္တန္တိ၊ ငြိမ်သက်၏ဟူ၍၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဝသံဝိ၊ တနေ့ ပတ်လုံးလည်း၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ သန္တံတေဝ၊ ငြိမ်သက်၏ဟူ၍ သာလျှင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏိတံ ပဏိတန္တိ၊ မွန်မြတ်၏မွန်မြတ်၏ဟူ၍၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဝသံဝိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ် ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဏိတံ၊ မြတ်၏၊ ပဏိတံတေဝ၊ မြတ်၏ဟူ၍သာ လျှင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရ သမယော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရ သမယောနိဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသင်္ခါရ သမယော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းရာသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဝသံဝိ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ငြိမ်း၏၊ နိဗ္ဗာနံတေဝ၊ ငြိမ်း၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဧတံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောဧတံသန္တံတေဝပဏိတံအစရှိသော စကားကိုလည်း၊ ဖလသမာပတ္တိသမာပိ၊ ဖလသမာပတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာပိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္တံ၊ ပော့တော်မူအပ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သညိစပနာဟံအာရုဿေတသ္မိံသမယေ အဟောသိန္တိ၊ သညိစပနာဟံအာရုဿေတသ္မိံသမယေအဟောသိံ ဟူသည်ကား၊ အာရုဿေ၊ ငါ့ရှင်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဝနိရောဓော၊ တပဏ္ဍိချုပ်ရာသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဖလသမာပတ္တိ သညာယ၊ ဤဖလသမာပတ်၌ဖြစ်သော သညာဖြင့်၊ သညိ၊ သညာရှိသည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီမေ၊ ငါ့အား၊ သဝိတ္တ ကာ၊ စိတ်ရှိသော၊ သာသမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သမန္တုပါသာဒိကောတိ၊ သမန္တုပါသာဒိ ကောဟူသည်ကား၊ ပသာဒါဝဟာနံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်ကုန် သော၊ ကာယကမ္မာဒိနံယေဝ၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ သတ္တာ ဝံတော၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သမန္တုတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရောတိ၊ သဗ္ဗာကာရ ပရိပူရော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့နှင့်၊ ပရိပူဇေဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏ သန္တာတာယပိ၊ အာရုံ၏ငြိမ်သက်ခြင်း၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါသန္တာတာယပိ၊ အင်္ဂါ၏ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သန္တာ၊ သန္တာမည်၏၊ ဝိမောက္ခောတိ၊ ဝိမောက္ခောဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကဓမ္မဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောစာရားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာစ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ နိဗ္ဗာသင်္ဂဟာဝေန၊ ရှိရာခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တတ္တာစ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ဝိမောက္ခဟုဆိုအပ်သောရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အတိတ္တမ္မရူပေတိ၊ အတိတ္တမ္မရူပဟူသည်ကား၊ ရူပဏ္ဍာနာနံ၊ ရူပါဝစရချာန်တို့ကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အာနိသံသဝဂ္ဂေါ၊ အာနိသံသဝဂ်တည်း၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-နဝထဝဂ်၊

၁ နိဗ္ဗုတိယဿ၊ နုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတောတိ၊ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂုဏင်္ဂေတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အင်္ဂါတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ နာတိဒုရ်နစ္စာသန္တိန္တိတ္ထေ၊ နာတိဒုရ်နစ္စာသန္တိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါးသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံး၊ ယံသေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းသည်၊ အတိဒုရေ၊ အလွန်ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထည့်သည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောရဟန်းအား၊ ကာယဝိတ္တဒရေသော၊ ကိုယ်ပိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုကိုယ်ပိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကိုလည်း၊ ဝိရံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အစွာသန္တံ၊ အလွန်နီးသောကျောင်းသည်၊ ဗဟု၊ ဇနာကိဏ္ဍိ၊ များစွာသောလူတို့နှင့်မြှမ်းသည်၊ ဟောတိ

ဖြစ်၏။ ပန၊အတိဒူရ၊ အစွာသန္တမှတပါး ဂမနာဂမန သမ္ပန္နကို ဆိုပြီးအံ့၊ စက္ကာလီသဉ္ဇသာမတ္တေ၊ဉ္ဇသာလေးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဓေသေ၊အရပ်၌၊ဝသတံ၊နေသော၊ဒူရာသန္တဒေါသဝိရတ္တံ၊အဝေးအနီးတည်းဟူသောအပြစ်နှစ်ပါးမှကင်းလွတ်သောကျောင်းသည်၊ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊အသွားအလာနှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒိဝါအပ္ပါကိဏ္ဍန္တိ၊ဒိဝါအပ္ပါကိဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဘာဝေ၊နေ့အဖို့၌၊ မဟာဇနေန၊များစွာသောလူအပေါင်းနှင့်၊အနာကိဏ္ဍိ၊မပြွမ်း၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အတ္တော၊အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ကောဝလီကိ၊ ကာဝလီဟူသည် ကား၊ကောဝလေယံ၊သဟာယေပပိ၊အသုံးမဲ့သူနဲ့သော၊ပုယေပပိ၊လူလုပ်ပုန့်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ဝုသိတဝါတိ၊ ဝုသိတဝါဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တ ဖြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကိုသုံးခြင်းရှိ၏၊အသေခနာတိ၊အသေခနဟူသည်ကား၊အသေ ခဓမ္မ ပရိယာပနန္န၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရား၌ အကျုံးဝင်သော၊ လောကုတ္တရေန၊ လောကုတ္တရာဟုဆိုအပ်သော၊ သီလက္ခန္ဓေနာတိတ္ထေ၊ သီလက္ခန္ဓေန ဟူသောဤပုဒ်၌၊ သီလာဒယော၊ သီလ အစရှိကုန်သော၊ တယော၊သုံးပါးသောတရားတို့ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊သေသာ၊ကြွင်းကုန် သော၊ဗလဓမ္မာ၊ ဖိုလ်တရားတို့သည်၊ ဝိရတ္တိနာမ၊လွတ်ခြင်းမည်ကုန်၏၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနံ၊မြတ်သောဉာဏ်အမြင်သည်ကား၊ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်၊သောကိယမေဝ၊လောလိတရားသည်သာလျှင် တည်း၊ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ ဩရန္တ ဘဂိယာနိတိ၊ဩရန္တ ဘဂိယာနိ ဟူသည်ကား၊ဟောဋ္ဌာဘာဂိယာနိ၊အောက်ဖြစ်သောကာမဘုံသို့ကပ်ခြင်း အဖို့ရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တ ဘဂိယာနိတိ၊ ဥဒ္ဓန္တ ဘဂိယာနိဟူသည်ကား၊ ဥပရိ ဘာဂိယာနိ၊ အထက်ဖြစ်သော ရူပဘုံအရူပဘုံသို့ ကပ်ခြင်းအဖို့ရှိကုန် သော၊ ဣမတ္ထိံသုတ္တေ၊ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝိလဝိနိဗန္ဓာ၊ စိတ်နှလုံး တံသင်းစိတ် ကိုဖွဲ့ခြင်းတို့ကို၊ ပဉ္စကနိပါတေ၊ပဉ္စကနိပါတ်၌၊ဝိတ္ထာရိတာယေဝ၊ချွဲအပ် ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊အာရောဟပရိတာ၊ဟောနာတိ၊အာရောဟပရိ တာဟောနဟူသည်ကား၊ ဒီဃဝုထုလန္တေန၊အမြင့်လုံးပတ်အစွန်းနှင့်၊ ။

၁ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌၊ ဇေယျဝေတိ၊ ဇေယျဝေတိဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါယံသာ၊ မြတ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ထက်၊ ကာရာပကအပ္ပမာဒေါ၊ အလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြုစေတတ်သောအပ္ပမာဒတရားသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နန္ဒဝစောဒေဝိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဇေယျသော၊ ဤအလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြုစေတတ်သောအပ္ပမာဒတရားသည်၊ လောကီယောဝ၊ လောကီသာလျှင်တည်း၊ ကုသလဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ နဝလောကုတ္တရာဝိ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေယျသော၊ ဤအပ္ပမာဒတရားသည်၊ ဣတံ၊ အသို့လျှင်၊ တေသံ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာတရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ပဋိလါဘကတ္တေန၊ ရခြင်းကိုပြုတတ်သောသဘောကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာတရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဟူသောအပ္ပမာဒတရားကြောင့်၊ တေ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ ပဋိလါဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာတရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေတေအပ္ပမာဒမူလကာတိ၊ သဗ္ဗေတေအပ္ပမာဒမူလကာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဇင်္ဂလာနန္တိ၊ ဇင်္ဂလာနံဟူသည်ကား၊ ပထဝီတလစာရိနံ၊ မြေအပြင်၌သွားလေ့ရှိကုန်သော၊ ပါဏာနန္တိ၊ ပါဏာနံဟူသည်ကား၊ သံပါဒကပါဏာနံ၊ အခြေရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပဒဇာတာနိတိ၊ ပဒဇာတာနိဟူသည်ကား၊ ပဒါနိ၊ ခြေတို့သည်၊ သမောဓာနံဂစ္ဆန္တိတိ၊ သမောဓာနံဂစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဩဓာနံပက္ခဝံ၊ ထည့်သွင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ၊ အဂ္ဂမက္ခာယတိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယဒိဒံ မဟန္တတ္ထေနာတိ၊ ယဒိဒံမဟန္တတ္ထေန ဟူသည်ကား၊ မဟန္တဘာဝေန၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဂုဏဂ္ဂေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝဿိကန္တိ၊ ဝဿိကံဟူသည်ကား၊ သုမနုပုပ္ဖံ၊ မူလေးပန်းတည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ဘာတိယမဟာရာဇော၊

ဘာတိယအမည်ရှိသော မင်းမြတ်သည်။ ဝိမံသိတုကာမတာယ။ စုံစမ်း
ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသ္မိံ၊ တချသော၊ ဂန္ဓေ၊ တိုက်
၌၊ စတုဇ္ဇာတိဂန္ဓေဟိ၊ နံသာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ပရိဘလ္လံ၊ အပြုအပြစ်ကို၊
ကုတုဉ္စ၊ ပြု၍၊ သုရေဝိနိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ဗုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊
အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ ကေသာ၊ တချသော၊ သမုဂ္ဂဿ၊ ပန်း
ကလပ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သုမနုပုပ္ဖု၊ မုဗ္ဗိံ၊ မလေးပန်းဆုပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ပန်းတို့ကို၊
တဿ၊ ထိုမလေးပန်းဆုပ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ မုဗ္ဗိံ၊ အဆုပ်
ကို၊ ကတုဉ္စ၊ ပြု၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဝေယ၊ ပိတ်၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခန္ဓော၊
ထွက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှာ၊ မုဟုပ္ပံ၊ တခဏမျှ၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဝိတိနာ
မေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်
သော၊ အဿ၊ ထိုဘာတိယအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၏၊ စာနံ၊ စာနပသာ
ဒ ဟိ၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောပန်းတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ သုမနုပုပ္ဖဂန္ဓော၊ မလေး
ပန်း၏အနံ့သည်၊ ပဟာရိ၊ ခတ်၏၊ သော၊ ထိုဘာတိယ အမည်ရှိသောမင်း
မြတ်သည်၊ မဟာတလသ္မိံ၊ ယေဝ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏အပြင်၌သာလျှင်၊
မဟာစေတိယာတိ၊ မုခေါ၊ မဟာစေတီသို့ရှေးရှု၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝသယိကံ၊
မလေးပန်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုပန်းအပေါင်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ကထေန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုန္တေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ စေတိယံ၊
စေတီတော်ကို၊ ဝဋ္ဋိကိရ၊ ရှိခိုးသတတ်၊ ကုဋုရန္တေ၊ စာတိ၊ ကုဋုရာဇာဟူသည်
ကား၊ ခုဒ္ဒကရာဇာနော၊ လေသောမင်းတို့သည်၊ ကုဋုရာဇာနောတိပိ၊ ကုဋု
ရာဇာနောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဂေါတြတူတိ၊ ဂေါတြတူဟူသည်ကား၊ သိခါ
ပတ္တဝိပဿနာဘူတေန၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော ဝိပဿနာဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏေန၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဂေါတြတူညာဏေန၊
ဂေါတြတူညာဏ်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သနာထာတိ၊ သနာထာဟူသည်ကား၊
သညာတကော၊ ဆွေမျိုးရှိကုန်သည်၊ ဗဟုညာတိဝဂ္ဂါ၊ များစွာဆွေမျိုးအရရှိ
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယ၊ နေကြကုန်လေ၊ နာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ တသွားထိုကြောင့်၊ နာထကရေဏာ၊ နာထ

ကရုဏမည်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သနာထဘာဝကရာ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိ
သည့်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ပတိဋ္ဌကရာ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကိုပြု
တတ်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကလျာဏ
မိတ္တောတိအာဒိသု၊ ကလျာဏမိတ္တောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဿ၊ ထိုရ
ဟန်းအား၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တမည်၏၊ တေဝ၊ ထို
ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဌာန
နိသန္ဓာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သဟအယနတော၊ တကွ
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သဟာယော၊ တကွဖြစ်ကုန်၏၊ ဣပိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ကလျာဏသဟာယော၊ ကလျာဏသဟာယမည်၏၊ မိတ္တေနုစေဝ၊ မိတ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တေသု
ယေဝ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့၌သာလျှင်၊ သမ္ပဝကောဩဇာ
တော၊ ညွတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊
ကလျာဏသမ္ပဝက်မည်၏၊ သုဝစောဟောတိတိ၊ သုဝစောဟောတိဟူ
သည်ကား၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ အနုသာသိတဗ္ဗော၊ ကံမြစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ခမောတိ၊ ခမောဟူသည်ကား၊ ဝါဠေန၊ ကျပ်သောစကားဖြင့်၊ ဗရသေ
န၊ ကြမ်းသောစကားဖြင့်၊ ကက္ခဋေန၊ ခက်ထန်သောစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ ပဒက္ခိဏဂ္ဂ၊
ပီအနုသာနိန္ဒ၊ ပဒက္ခိဏဂ္ဂ၊ ပီအနုသာသနိဟူသည်ကား၊ ဧကဋ္ဌော၊ အချို့
သောရဟန်းသည်၊ ဩဝဗိယမာနော၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါမတော
ဒ္ဓားသောအားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ပဋိပ္ပရတိဝါ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍မူ
လည်းတည်၏၊ အသုဏန္တောဝ၊ မကြားသကဲ့သို့၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆ
တိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဘန္တော
မြတ်စွာဘုရား၊ ဩဝဒထ၊ ဆုံးမတော် မူပါကုန်လော၊ အနုသာသထ၊
ကံမြစ်တော်မူပါကုန်လော၊ တုဗ္ဗေသု၊ သင်တို့သည်၊ အနောဝဒန္တေသု၊
မဆုံးမကုန်သည်ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
ဩဝဗိယတိ၊ ကောင်းစွာဆုံးမလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊
ကောင်းစွာ၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဥစ္စာဝစာနိတိ၊ ဥစ္စာဝစာနိဟူသည်ကား၊
ဥစ္စနိစာနိ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိ၊ ကရုဏီယာနိတိ၊ ကိ၊ ကရု

၈

ဏီယသနိဟူသည်ကား၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္ဘာနိ၊ ပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာဝစာနိအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥစ္စာကမ္ဘာနိနာမ၊ ကြီးသောအမှုတို့မည်သည်၊ စိဝရဿ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း၊ ခုနံ၊ ဆိုးခြင်း၊ စေတိယေ၊ စေတီ၌၊ သုခကမ္ဘံ၊ အင်တေအမှု၊ ဥပေါသဏာဂါရစေတိယဗ္ဗာဓိဗာရေသု၊ ဥပုသ်အိမ် စေတီအိမ်ဗောဓိအိမ်တို့၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ အမှု၊ ဣတိဇေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့တည်း၊ အဝစကမ္ဘံနာမ၊ ငယ်သောအမှုမည်သည်ကား၊ ပါဒဓေဝနမက္ခနာဒိဗုဒ္ဓကကမ္ဘံ၊ ခြေဆေးခြင်း နယ်သဖြင့် လိပ်ကျခြင်းအစရှိသော ငယ်ငယ် သေးဖွဲသောအမှုတည်း၊ တတြုပါယာယာတိ၊ တတြုပါယာယဟူသည်ကား၊ တတြုပဝမနိယာယ၊ ထိုထိုအမှုကြီးငယ်တို့သို့ပြီးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကပ်သော၊ အလံကာတုန္တိ၊ အလံကာတုံဟူသည်ကား၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အလံသံဝိဓတုန္တိ၊ အလံသံဝိဓာတုံဟူသည်ကား၊ ဝိဓာရေတုံ၊ စီရင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မေ၊ ပရိယတ်တရား၌၊ ကာမော၊ အလိုသည်၊ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မကာမော၊ ဓမ္မကာမမည်၏၊ တေပိဇူကံ၊ ပိဇူကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ပိယာယတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပိယသမုဒါ ဟာရေတိ၊ ပိယသမုဒါဟာရေဟူသည်ကား၊ ပရေတ္ထိ၊ သူတပါးသည်၊ ကထေန္တေ၊ ဟောပြောသည်ရှိသော်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ခုဏှာတိ၊ နာ၏၊ သံယဉ္ဇံ၊ မိမိသည်လည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေတုကာမောစ၊ ဟောပြောခြင်းငှါ အလိုရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိဓမ္မေ အဘိဝိနယေတိဇ္ဈေ၊ အဘိဓမ္မေအဘိဝိနယေဟူသောဤပါဌ၌၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မော၊ အဘိဓမ္မာလည်းကောင်း၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းလည်းကောင်း၊ အဘိဝိနယော၊ အဘိဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုက္ကံ၊ လေးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ သုတ္တပိဇူကံ၊ သုတ္တနိပိဇူကတ်တည်း၊ အဘိဓမ္မောတိ၊ အဘိဓမ္မောဟူသည်ကား၊ သုတ္တပကရဏာနိ၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတို့တည်း၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူသည်ကား၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂေါ၊ ဥဘ

တောဝိဘင်းတည်း၊ အဘိဝိနယောတိ၊ အဘိဝိနယော ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓကပရိဝါရာ၊ မဟာဝါခန္ဓကစူဠဝါခန္ဓက ပရိဝါ တို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုတ္တံပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ် လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောဝေ၊ ဓမ္မသာလျှင်မည် ၏၊ မဂ္ဂပလ္လာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်၊ အဘိဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မာမည်၏၊ သကလ ဝိနယပိဋကံ၊ အလုံးစုံသောဝိနည်းပိဋကတ်သည်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏၊ ကိလေသဝုပသမကရဏံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားစကားသည်၊ အဘိဝိနယော၊ အဘိဝိနယမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထဓမ္မေ၊ ဤသုတ္တန်ပိဋကတ်ဟု ဆိုအပ်သောဓမ္မန္တ လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထအဘိဓမ္မေ၊ ဤအဘိဓမ္မာခုနစ် ကျင်းဟု ဆိုအပ်သော အဘိဓမ္မာလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထဝိနယေ၊ ဤ ဥဘတော ဝိဘင်းဟု ဆိုအပ်သောဝိနယလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထအဘိဝိန ယေ၊ ဤမဟာဝါခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓက ပရိဝါဟုဆိုအပ်သောအဘိဝိနယ လည်းကောင်း၊ ဥဠာရပါမုဇ္ဈော၊ များသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်၊ ဗလဝပါမုဇ္ဈော၊ ထူထဲသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုသလေသု ဓမ္မေသုတိ၊ ကုသလေသု ဓမ္မေသုဟူသော ပုဒ်သည်၊ ကရဏတ္ထေ၊ အကြောင်းဟူ သောအနက်၌၊ ဘုဒ္ဓံသတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း၊ စာတုန္တု၊ မက ကုသလဓမ္မကာရဏာ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ် တရားတည်းဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ် တရားတို့ကို၊ အဓိဂမတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ မချ အပ်သော ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ထေရာ နူကဗ္ဗိတဿာတိ၊ ထေရာနူကဗ္ဗိ တဿဟူသည်ကား၊ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဩဝါဒါနုဿာရေန၊ ဆုံးမခြင်းကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ သရဿာဟိတာယ၊ တိုက်တွန်း တတ်သောဟိတဖရဏာယ၊ အစီးအပွားကိုပြီးစေတတ်သောကရုဏာ ဖြင့်၊ အနူကဗ္ဗိတဿ၊ အစဉ်သနားအပ်သော၊ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အရိယာဝါသာတိ၊ အရိယာဝါသာဟူသည် ကား၊ အရိယာနံ ဝေ၊ အရိယာတို့၏သာလျှင်၊ အာဝါသာ၊ နေရာတို့တည်း၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ တေအာဝါသေ၊ ထိုနေရာတို့ကို၊ အဝံ ဝုဏိံ သု၊

မှီ၍နေကုန်ပြီ၊ အာဝသန္တိ၊ မှီ၍နေကုန်ဆဲ၊ အာဝသိသန္တိ၊ မှီ၍နေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယာဝါသာ၊ အရိယာဝါသမည်ကုန်၏။

၁၀ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကုရုရဋ္ဌဝါသိနော၊ ကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂန္ထိရပညာကာရကာ၊ နက်နဲသောအမေးပုစ္ဆာကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကိုပွားစေခြင်း၌ လွန်စွာအားထုတ်ကုန်၏၊ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဒိဃာနိကာယာဒိသု၊ ဒိဃာနိကာယအစရှိသည်တို့၌၊ မဟာနိဒါနာဒိနိ၊ မဟာနိဒါနနှင့်အစရှိသည့် ဘို့တို့ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂန္ထိရံ၊ နက်နဲစွာသော၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော၊ တိလက္ခဏာဟတံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဆောင်တတ်သော၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ တဇ္ဈေဝ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌သာလျှင်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒသမသုတ်၌၊ ပဉ္စဂ်ဝိပ္ပဟိနောတိ၊ ပဉ္စဂ်ဝိပ္ပဟိနောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ဝိပ္ပယုတ္တော၊ ယေဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဃာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အာဝသိ၊ နေပြီ၊ ဝသတိ၊ နေဆဲ၊ ဝသိသတိ၊ နေလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံပဉ္စဂ်ဝိပ္ပဟိနတော၊ ဤသို့ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော ကာမဇ္ဈန္ဒအစရှိသောတရားတို့ကိုပယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အရိယဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ အရိယာဝါသောတိ၊ အရိယာဝါသဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗပ္ပာ၊ အလုံးစုံသော ဆဇ္ဇင်္ဂ သမန္နာဂတော၊ အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခု၊ ဆဇ္ဇင်္ဂ သမန္နာဂတော၊ ဟောတိတိ၊ ဧဝံခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခု၊ သဗ္ဗင်္ဂ သမန္နာဂတော၊ ဟောတိဟူသည်ကား၊ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာယ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံကို လျစ်လျူ ရှုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာယ၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံကို လျစ်လျူရှုခြင်းတို့မည်သည်၊ ဧက၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဥာဏာဒယော၊ ဥာဏ်အစရှိသည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသာဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဥာဏန္တိ၊ ဥာဏ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိရိယတော၊ မဟာကိရိယာစိတ်ရှစ်ခုမှ၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တပိတ္တာနိ၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့ကို၊

လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ သတတပိဟာရောတိ၊ သတတပိဟာရဟူ၍၊ ဝုတ္တေ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌမဟာဝိတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးသောမဟာကိရိယာမိတ်
တို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ရဇ္ဇနဒုဿနံနတ္ထိတိ၊ ရဇ္ဇနဒုဿနံနတ္ထိဟူ၍၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒသဝိတ္တာနိ၊ မဟာကိရိယာမိတ်ရှစ်ခုဟာသိ
တုပ္ပါဒဝုဋ္ဌောအားဖြင့် ဆယ်ပါးသော မိတ်တို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊
သောမနဿံ၊ သောမနဿကို၊ အာသေဝနဝသေန၊ ဌိဝံသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သတာရက္ခေနစေတသာတိတ္ထေ၊ သတာရက္ခေ
နစေတသာဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊ သုံး
ပါးသောစွါရတို့၌၊ သဗ္ဗကာလေ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊
အာရက္ခာကိစ္စံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေနေဝ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စရတောစ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ တိဋ္ဌတောစ၊
ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တဿစ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇာဂ
ရဿစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ
တံ၊ အမြဲ၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊
ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပုထုသမ
ဏဗြာဟ္မဏာနန္တိ၊ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံဟူသည်ကား၊ ဗဟူနံ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
တ္ထေ၊ ဤပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ ဟူသောပုဒ်၌၊ သမဏာတိ၊ သမဏာ
ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တုပဂတာ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်
သောသူတို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ တောဝါဒိနော၊
တောတောဟု ဆိုလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားတို့တည်း၊ ပုထုပစ္စေကသစ္စာနီတိ၊
ပုထုပစ္စေကသစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဠေက္ကံ
သစ္စာနိ၊ အဘိုးအဘိုးသောသစ္စာတို့သည်၊ ဣဒမေဝဒဿနံ၊ ဤငါ၏မြင်
ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒမေဝဒဿနံ၊ ဤငါ၏မြင်ခြင်းသည်သာ
လျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အဘိုး၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်
ကုန်သော၊ ဗဟူနိသစ္စာနိ၊ များစွာသောသစ္စာတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုဏ္ဏာနီတိ၊ နုဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ နိဟဇ္ဇာနိ၊ ကိုယ်
သဏ္ဌာန်မှထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပနုဏ္ဏာနီတိ၊ ပနုဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ နိဟဇ္ဇာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ စတ္တာနီတိ၊ စတ္တာနိဟူသည်ကား၊
ဝိဿဋ္ဌာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ဝန္တာနီတိ၊ ဝန္တာနိဟူသည်ကား၊ ဝမိတာနိ၊

အံ့အပ်ကုန်၏။ မုတ္တုနီတိ၊ မုတ္တုနီဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒုဗန္ဓနာနိ၊ ဖြတ်အပ်
သောအဖွဲ့ရှိသည်တို့ကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ပဟိနာနီတိ၊ ပဟိနာနီဟူ
သည်ကား၊ ပဇာတိတာနိ၊ ပတ်အပ်ကုန်၏၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာနီတိ၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာနီ
ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိဿဋ္ဌိတေသု၊ စွန့်
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သို့၊ နအာရောဟန္တိ၊ မတက်
ကုန်၊ ဇေတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိနိဿဋ္ဌိတာနိ၊ စွန့်
အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုအနုဏ္ဏာနိ
အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဂဟိတဂ္ဂဟဏဿ၊ ငှေး၌ယူအပ်ပြီးသောမိစ္ဆာ
အယူကိုယူခြင်းကို၊ ဝိဿဋ္ဌဘာဝ ဝေဝစနာနိ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်၏
ဝေဝစစ်တို့တည်း၊ သမဝယသဋ္ဌေသနောတိဇ္ဇေ၊ သမဝယသဋ္ဌေသနော
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဝယဘိ၊ အဝယာဟူသည်ကား၊ အနုနာ၊ မယုတ်ကုန်
သော၊ သဋ္ဌာတိ၊ သဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ အဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝယာ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ သဋ္ဌာ၊ စွန့်
အပ်ကုန်သော၊ သေနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဝယသဋ္ဌေသနော၊ သမဝယသဋ္ဌေသန မည်၏၊
သုဋ္ဌ၊ ဝိဿဋ္ဌသဗ္ဗသေနေ၊ ကောင်းစွာစွန့်အပ်သော အလုံးစုံသောရှာမှီး
ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရာဂါဝိတ္တံ၊ ဝိရတ္တန္တိ
အာဒိတိ၊ ရာဂါဝိတ္တံ၊ ဝိရတ္တံဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ကိစ္စ
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကိစ္စ၏ပြီးခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ရာဂေါမေပဟိ
နောတိအာဒိတိ၊ ရာဂေါမေပဟိနောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခ
နာဖလံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်ကို အရင်းပြုသဖြင့် ရအပ်သော အရိယာဒီလ်
ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမယုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
ဒုတိယေဝ၊ နှစ်ခုမြေ့သော၊ နာထကရဏာဝဂ္ဂေါ၊ နာထကရဏဝဂ်တည်း။

၁ ဘာတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဝိသမဂတေတိ၊
ဝိသမဂတေဟူသည်ကား၊ ဝိသမဋ္ဌာနေသု၊ မညီညွတ်သောကမ်းပါးဖြတ်

အစရှိသောအရပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဂေါစရေသု၊ ကျက်စားရာအရပ်
 တို့သို့၊ ဂတေ၊ ကပ်ကုန်သော၊ သံဃာတံအာပါဒေသိန္တိ၊ သံဃာတံအာပါ
 ဒေသိဟူသည်ကား၊ စာတံဝဓံ၊ သတ်ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။
 ဟိဝိဗ္ဗာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းအား၊ ဥဿန္တတေ
 စတာယ၊ ပြန်ပြောသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒကေသု၊ ငယ်
 ကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အနုကမ္ပာ၊ အစဉ်သနားခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိ
 သတ္တုတာဝေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရန်သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗောတု၊
 တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ
 တို့သည်။ ဗုဗ္ဗလားအားနည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယိတုကာမာ၊ ပြေးခြင်း
 ငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုငယ်သောသတ္တ
 ဝါတို့သည်။ ပလာယိဿန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊
 သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့၏အသံကို၊ နဒိတွာဝ၊ ဟောက်၍သာလျှင်၊ ဂေါစရာယ။
 ကျက်စားခြင်းငှါ၊ ပတ္တမတိ၊ ဖဲ၏။ တထာဂတဿေတံအဓိဝစနန္တိ၊ ဧတ္ထ၊
 တထာဂတဿေတံအဓိဝစနံဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ဟိဝိဗ္ဗာရော၊ အကျယ်
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သဟနတာယစ၊ သည်းခံတတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟနနတာယစ၊ သတ်ညှဉ်းဆဲ
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့မည်သည်၊
 ယဒိသိယာ၊ အကဟ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
 တထာဂတောဟိတထာဂတောဧဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗာ
 နိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာနိစ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့ကိုလည်း၊ သဟ
 တိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ စ၊ သဟနတာယဟူသောဟိတ်ပါဌ်၏အကျယ်မှ
 တပါးဟိ၊ သနတာယဟူသောဟိတ်ပါဌ်၏ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ သဗ္ဗပရပ
 ဝါဒိနော၊ အသုံးစုံတပါးသောမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့ကို၊ ဝါဒါနံ၊ အယူ
 တို့ကို၊ နိဗ္ဗထနေန၊ နှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ဣဒမဿ
 သိဟနာဒသိန္တိ၊ ဣဒမဿ သိဟနာဒသိန္တိ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပရိ
 သတ်၌ တရားဟောခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သိဟနာ
 ဒေါ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံတည်း၊ တထာဂတဗလ္လာနိတိ၊
 တထာဂတဗလ္လာနံဟူသည်ကား၊ အညောဟိ၊ တပါးကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သာဝကတို့နှင့်၊ အသာဝေရဏာနိ၊ မဆက်ဆံကုန်သော၊ တထာဂတဿ။
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗလ္လာနိ၊ အားတော်တို့တည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော

၁၆-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၄၅

မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗလဝနိ၊ အားတို့သည်။ ဂုဉ္ဇသမ္ပတ္တိယော၊ ကောင်းမှု၏
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အာဂတဝနိ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထော၊ ဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂတဗလဝနိ၊ လာသော အားတော်တို့
တည်း၊ ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတထာဂတဗလဝနိဟူသောပုဒ်၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဗလံ၊ အားတော်သည်၊ ကာယဗလံ၊ ကာယဗလလည်းကောင်း၊
ဥာဏဗလံ၊ ဥာဏဗလလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောအားတော်တို့တွင်၊ ကာယ
ဗလံ၊ ကာယဗလသည်၊ ဟတ္ထိကုလသနုသာရေန၊ ဆယ်ပါးသော ဆင်မျိုး
ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပေါရာ
ဏေဟိ၊ ရှေးသူတောင်းတို့သည်၊ ကာလာဝကဉ္စဂင်္ဂေယျံ၊ ပဏ္ဍရံတမ္ပပိင်္ဂ
လံ၊ ဂန္ဓမင်္ဂလဟေမဉ္စ၊ ဥပေါသထံ ဆဒ္ဒန္တိ၊ မေဒသာတိ၊ ကာလာ ဝကဉ္စ
ဂင်္ဂေယျံ၊ ပဏ္ဍရံတမ္ပပိင်္ဂလံ၊ ဂန္ဓမင်္ဂလဟေမဉ္စ၊ ဥပေါသထံ ဆဒ္ဒန္တိ၊ မေဒသာ
ဟူ၍၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာလာဝကဉ္စ၊ ကာလာဝ
ကဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂေယျဉ္စ၊ ဂင်္ဂေယျဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍ
ရဉ္စ၊ ပဏ္ဍရဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ တမ္ပပိင်္ဂလဉ္စ၊ တမ္ပမည်သောဆင်မျိုး
ပိင်္ဂလမည်သောဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမင်္ဂလဟေမဉ္စ၊ ဂန္ဓမည်သော
ဆင်မျိုး၊ မင်္ဂလမည်သောဆင်မျိုး၊ ဟေမမည်သောဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊
ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တဉ္စ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုး
လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤဆင်တို့သည်၊ ဒသဟတ္ထိကုလသနံ၊ ဆယ်ပါးသော
ဆင်မျိုးတို့မည်ကုန်၏၊ ဣမာနိ၊ ဤဆင်တို့သည်၊ ဒသဟတ္ထိကုလသနိ၊ ဆယ်
ပါးသောဆင်မျိုးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသောဆင်မျိုးတို့တွင်၊ ကာ
လာဝကန္တိ၊ ကာလာဝကဟူသည်ကား၊ ပကတိဟတ္ထိကုလံ၊ ပြကတေ၊
သောဆင်မျိုးကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒသန္တံ၊ ဝုရိသာနံ၊ မဇ္ဈိမဝုရိသဖြစ်သော
တကျိပ်သောယောကျ်ားတို့၏၊ ယံကာယဗလံ၊ အကြင်ကိုယ်အားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမဇ္ဈိမဝုရိသဖြစ်သော တကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့၏
ကိုယ်အားသည်၊ ဧကဿ၊ တစ်ဦးသော၊ ကာလာဝကဿ၊ ကာလာဝက
အမျိုးဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ၊ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒသန္တံ၊ ဆယ်ဦးကုန်သော၊ ကာလာဝကသနံ၊ ကာလာဝကဆင်မျိုးတို့၏၊
ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်ဦးသောကာလာ
ဝကဆင်မျိုးတို့၏အားသည်၊ ဧကဿ၊ တကောင်သော၊ ဂင်္ဂေယျဿ၊

ဂဏီယုဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဂဏီယုနံ၊ ဂဏီယုဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသောဂဏီယု ဆင်တို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ပဏ္ဍရဿ၊ ပဏ္ဍရဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ပဏ္ဍရနံ၊ ပဏ္ဍရဆင်မျိုးတို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဆယ်စီးသောပဏ္ဍရဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ တမ္ဗဿ၊ တမ္ဗမည်သောဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ တမ္ဗနံ၊ တမ္ဗဆင်မျိုးတို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသောတမ္ဗဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ပိင်္ဂလဿ၊ ပိင်္ဂလဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ပိင်္ဂလနံ၊ ပိင်္ဂလဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော ပိင်္ဂလဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ဂန္ဓဟတ္ထိနော၊ ဂန္ဓဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဂန္ဓဟတ္ထိနံ၊ ဂန္ဓဆင်မျိုးတို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော ဂန္ဓဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ မင်္ဂလဿ၊ မင်္ဂလဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ မင်္ဂလနံ၊ မင်္ဂလဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော မင်္ဂလဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ဟေမဿ၊ ဟေမဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဟေမနံ၊ ဟေမဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော ဟေမဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ဥပေါသထဿ၊ ဥပေါသထဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဥပေါသထနံ၊ ဥပေါသထဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော ဥပေါသထဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။ ဆဒ္ဓန္တဿ၊ ဆဒ္ဓနဆင်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော။ ဆဒ္ဓန္တနံ၊ ဆဒ္ဓနဆင်တို့၏။ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗလံ၊ ထိုဆယ်စီးသော ဆဒ္ဓနဆင်မျိုးတို့၏အားသည်။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာယဗလံ၊

၁၀

ကာယဗလယဉ်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏အား
တော်ကိုပင်လျှင်၊ နာရာယနသဗ္ဗာဓုကဗလန္တိပိ၊ အရောင်၏ဖြစ်ရာဖြစ်
သောဝရဇိန်တို့နှင့်တူသော မြတ်စွာဘုရားအားတော်ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တဒေတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အားတော်သည်၊ ပကတိဟတ္ထိ
ဂဏနာယ၊ ပြကတေ သော ဆင်အရေ အတွက် အားဖြင့်၊ ကောဋိသ
ဟဿာနံ၊ ကုဋေတထောင်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ ဗလံ၊ အားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရိသဂဏနာယ၊ ယောကျ်ား အရေအတွက်အားဖြင့်၊
ဒသန္တံ ဝုရိသကောဋိသဟဿာနံ၊ ကုဋေတသောင်းသော ယောကျ်ား
တို့၏၊ ဗလံ၊ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယဗလံ၊ ကာယ
ဗလတည်း၊ ဥာဏဗလံပန၊ ဥာဏဗလသည်ကား၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂတမေဝ၊ သာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒသဗလ
ဥာဏံ၊ ဒသဗလဥာဏ်လည်းကောင်း၊ မန္တိမေ၊ မန္တိမနိကမဟံ၌၊ အာဂတံ၊
လာသော၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဥာဏံ၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဥာဏ်လည်းကောင်း၊
အဋ္ဌဿ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိဿဿ၊ ပရိသတ်တို့၌၊ အကမ္ပနဥာဏံ၊ မတုန်
မယှုပ်သော ဥာဏ်လည်းကောင်း၊ စတုယောနိပရိစ္ဆေဒဥာဏံ၊ လေးပါး
သောယောနိကိုပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေ
ဒဥာဏံ၊ ငါးပါးသောဂတိကို ပိုင်းခြားတတ်သော ဥာဏ်လည်းကောင်း၊
သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ္တနိကာဟံ၌၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ တေသတ္ထ
တိဥာဏာနိ၊ ခုနစ်ဆဲ့သုံးပါးသော ဥာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ သတ္ထသတ္ထ
တိဥာဏာနိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသောဥာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
အညာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကာနိ၊ များသော ဥာဏ်တို့
သည်၊ ဥာဏဗလံနာမ၊ ဥာဏဗလမည်၏၊ ဣဝပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဥာဏ
ဗလမေဝ၊ ဥာဏဗလကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ အကမ္ပိယဋ္ဌေနစ၊ မတုန်ယှုပ်တတ်သောသဘော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပတ္တမ္ပနဋ္ဌေနစ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေတတ်သော
သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗလန္တိ၊ ဗလဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာသ
ထံဌာနန္တိ၊ အာသထံဌာနံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို၊
ဥတ္တမဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အာသဘာ၊ အာသဘာမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအာသ
ဘာမည်တော်မူသောခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဣတိ

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဝိစနံပရော၊ တပါးသော၊
နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဂဝသတဇေဋ္ဌကော၊
နွားတရာတို့၏အကြီးအကဲဖြစ်သော နွားသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်
၏၊ ဂဝသဟဿဇေဋ္ဌကော၊ နွားတထောင်တို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော
နွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇေသတဇေဋ္ဌ
ကော၊ ခြံတရာတို့၏အကြီးအကဲဖြစ်သောနွားသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘ
မည်၏၊ ဝဇေသဟဿဇေဋ္ဌကော၊ ခြံတထောင်တို့၏အကြီးအကဲဖြစ်သော
နွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ သဗ္ဗဂဝသေဋ္ဌော၊ ခပ်သိမ်းသော
နွားတို့ထက်မြတ်သော၊ သဗ္ဗပရိဿယသဟော၊ ခပ်သိမ်းသောတေးရန်
ကိုသည်၊ ခံနိုင်သော၊ သေဋ္ဌတာ၊ ဖြူသော၊ ပါသာဒိကော၊ ဩဉ်ညှိကွပ်
ရှိသော၊ မဟာဘာရဝဟော၊ ကြီးစွာသောဝန်ကို ရှက်ဆောင်နိုင်သော၊
အသနိသတသဒ္ဓေဟိဝိ၊ တရာသော မိဗ်းကြိုး အသံတို့သည်လည်း၊
အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောနွားသည်၊ နိသဘော၊ နိသဘ
မည်၏၊ သော၊ ထိုခပ်သိမ်းသော နွားတို့ထက်မြတ်သော နိသဘမည်သော
နွားကိုးဣ၊ ဤအရာ၌၊ ဥသဘောထိ၊ ဥသဘဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤနိသဘသဒ္ဓါသည်လည်း၊ အသံ၊ ထို
ဥသဘသဒ္ဓါ၏၊ ပရိယာယစနံ၊ ပရိယာယဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဥသ
ဘဿ၊ ခပ်သိမ်းသော နွားတို့ထက်မြတ်သော နွားလားဥသဘ၏၊ ဣဒံ၊
ဤဥစ္စာဖြစ်သော ရပ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသတံ၊
အာသဘမည်၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ စတုဟိပါဒေဟိ၊ ခြေလေး
ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇေတွာ၊ ကြိတ်နှိပ်၍၊ အဝဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းကို
ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ သဗ္ဗညု
တဉာဏ်တည်းဟူသောအရာသည်လည်း၊ အာသတံပိယ၊ ခပ်သိမ်း
သောနွားတို့ထက်မြတ်သော ဥသဘမည်သော နွားလား၏ဥစ္စာဖြစ်သော
ရပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသတံ၊ အာသ
ဘမည်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓရမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ နိသဘသဒ္ဓါ
တော၊ နိသဘဟုဆိုအပ်သော၊ ဥသဘော၊ ဥသဘနွားလားသည်၊ ဥသဘ
ဗလေန၊ ဥသဘနွားလား၏အား၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
စတုဟိပါဒေဟိ၊ ခြေလေးဘက်တို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇေတွာ၊ ကြိတ်
နှိပ်၍၊ အဝဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းဖြင့်၊ မတုန်လှုပ်သောရပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဟိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်
ရပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်

လည်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ တထာဂတဗလေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား
အားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟိဝေသာရဇ္ဇ
ပါဒေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တည်းဟူသော ခြေတော်လေးဘက်တို့ဖြင့်၊
အဠုပရိသာပထဝီ၊ ပရိသတ်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောမြေကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊
ကြိတ်နှိပ်၍၊ သဒေဝကေနတ်နှင့်တကွသော၊ သောကေန၊ လောကဋ္ဌိ၊ ကေနပိ
တရံတယောကံသော၊ ပစ္စတ္ထိကေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုအလိုရှိသော၊ ပစ္စာ
မိတ္တေန၊ ရန်သူသည်၊ အကဗ္ဗိယော၊ မတုန်လှုပ်စေအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အစလဠာနေန၊ မတုန်လှုပ်သောရပ်ခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဋ္ဌမာနေစ၊ ရပ်တော်မူသည်ရှိသော်လည်း၊ အာသတံ၊ မြတ်
သော၊ တံဌာနံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသောအရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊
ဝန်ခံတော်မူ၏၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကျောက်တော်မူ၏၊ နပစ္စက္ခာတိ၊ စွန့်တော်မူ၊
အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အာရောပေတိ၊ တင်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာသတံ
ဌာနံပဋိဇာနာတိတိ၊ အာသတံဌာနံပဋိဇာနာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ပရိသာသုတိ၊ ပရိသာသုဟူသည်ကား၊ အဠုသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော
ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ သိဟနာဒံနဒတိတိ၊ သိဟနာဒံနဒတိဟူသည်
ကား၊ သေဠာနာဒံ၊ မြတ်သော အသံကို၊ နဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဩ၊
ထိုသိဟနာဒံဟူသော ဝုဒ်၌၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊
သိဟဗလေန၊ ခြင်္သေ့အားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ
ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ရွံ့ရှားခြင်း ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသောကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့၏အသံကို၊ နဒတိယထာ၊ ဟောကံသကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတသိဟောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူ
သောခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း၊ တထာဂတဗလေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဠုသုပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသော
ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောရွံ့ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတ
လောမဟံသော၊ ကင်းသောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ
သက္ကာယောတိအာဒိနာ၊ ဣတိသက္ကာယော ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ နာနာဝိဓဒေသနာဝိလာသသမ္ပန္နံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောဒေ
သနာ၌ တင့်တယ်စွယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံ
ကို၊ နဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိသာသုသိဟနာဒံနဒတိတိ၊
ပရိသာသုသိဟနာဒံနဒတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မစက္ကံ

၁၀

ပဝတ္ထေတိတိတ္ထေ၊ ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္ထေတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဗြဟ္မန္တိ၊ ဗြဟ္မံ
ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဥတ္တံ၊ ဖြတ်သော၊ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော၊ စက္ကန္တိ၊ စက္ကံ
ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တံတေဝံဓမ္မစက္ကံ၊
ထိုဓမ္မစက်သည်၊ ပဋိဝေဓဉာဏဉ္စေတံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ် လည်းကောင်း၊
ဒေသနာဉာဏဉ္စေတံ၊ ဒေသနာဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပညာပဘာဝိတံ၊
ပညာတော်ဖြင့် ထုံအပ်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အရိယဗလာ
ဝဟံ၊ အရိယဖိုလ်ကို ဆောင်တတ်သော ဉာဏ်သည်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊
ပဋိဝေဓဉာဏ်မည်၏၊ ကရုဏာပဘာဝိတံ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့် ထုံအပ်
သော၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏၊ အရိယဗလာဝဟံ၊ အရိယ ဖိုလ်ကို
ဆောင်တတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်မည်၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊
ဖြစ်ဆဲသောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသောဉာဏ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တံ၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်သည်၊ အဘိနိက္ခမနုတော၊ တောထွက်တော်မူ
သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်
ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်
၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တုသိတာဘဝနုတော၊ တုသိတာဘဝနတ်ပြည်မှ၊ မဟာ
ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်၌၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်
တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊
ဖြစ်ပြီးမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒီပင်္ကရတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ် တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
မာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏၊ ဒေသ
နာဉာဏံဝိ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်လည်း၊ ပဝတ္ထမာနံ၊ တည်ဆဲဖြစ်သော
ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထံ၊ တည်ပြီးဖြစ်သော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တံ၊ ထိုဒေသနာဉာဏ်သည်၊ အညာကောဏှညဿ၊ အညာကောဏှည
၏၊ ယာဝသောတာပတ္တိမဂ္ဂါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တိုင်အောင်၊ ပဝတ္ထမာနံ၊
တည်ဆဲမည်၏၊ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ပဝတ္ထံနာမ၊ တည်ပြီးမည်၏၊
တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်၊ လောကုတ္တ
ရံ၊ လောကုတ္တရာတည်း၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်၊ လောကိ

ယံ၊ လောကီတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဥဘယံဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊
ဧတံ၊ ထိုညာဏ်သည်၊ အညေဟိ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့်၊ အသာဓာ
ရဏံ၊ မဆက်ဆံသော၊ ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏သာလျှင်၊ ဩရေသ
ညာဏံ၊ ရင်တော်၌ဖြစ်သောညာဏ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဟိဒသ
ဗလေဟိ၊ အကြင်ဆယ်ပါးသောအားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသတံ၊ မြတ်သော၊ ဌာနံ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသောအရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊
တာနိဒသဗလာနိ၊ ထိုဆယ်ပါးသော အားတော်တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေတော၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ကတမာနိဒသဣဓာတိက္ခ
ဝေတထာဂတောဌာနုဉ္ဇဌာနတောတိအာဒိ၊ ကတမာနိဒသဣဓာတိက္ခဝေ
တထာဂတောဌာနုဉ္ဇဌာနတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကတမာနိဒသအစရှိသောဝုဒ်တို့၌၊ ဌာနုဉ္ဇဌာနတော
တိ၊ ဌာနုဉ္ဇဌာနတောဟူသည်ကား၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ကာ
ရဏတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်း၌၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်ဆဲလည်းမည်၏၊ ပဝတ္တတိစ၊
တည်ဆဲလည်းမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေယေဓမ္မာ၊
အကြင်အကြင်အကြောင်းတရားတို့သည်၊ ယေသံယေသံဓမ္မာနံ၊ အကြင်
အကြင်အကျိုးတရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟေတု၊ ဇနကဖြစ်သော
အကြောင်းတို့သည်၊ ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော အကြောင်း
သည်၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုအကျိုးတရား၏၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊
ယေယေဓမ္မာ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းတရားတို့သည်၊ ယေသံယေသံ
ဓမ္မာနံ၊ အကြင်အကြင် အကျိုး တရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
ဟေတု၊ ဇနကဖြစ်သောအကြောင်းတို့သည်၊ ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့
ဖြစ်သောအကြောင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့
သဘောရှိသောအကြောင်းသည်၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုအကျိုးတရား၏
အဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနန္တော၊ သိတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ဌာနုဉ္ဇ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာ

နဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဋ္ဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ယံထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဇေတံ၊ ထိုဌာနာဋ္ဌာနဉ္စာဏ်ကို၊ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ ဌာနဉ္စ ဌာနတော အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတော ယထာဘူတံ ဉာဏန္တိ အာဒိနာ၊ တတ္ထ ကတမံ တထာဂတဿ ဌာနဉ္စ ဌာနတော အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတော ယထာဘူတံ ဉာဏံ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယဒ္ဓိတိ၊ ယဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ယေနဉ္စာဏေန၊ အကြင်ဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿာတိ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ ဌာနာဋ္ဌာနဉ္စာဏံ၊ ဤဌာနာဋ္ဌာနဉ္စာဏ်သည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထာဂတဗလံနာမ၊ တထာဂတဗလမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောယဒ္ဓိ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန်အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မသမာဒါနာနန္တိ၊ ကမ္မသမာဒါနာနံဟူသည်ကား၊ သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလာကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်ပင်လျှင်၊ ကမ္မသမာဒါနံ၊ ကမ္မသမာဒါနမည်၏၊ ဌာနသော ဟေတုသောတိ၊ ဌာနသော ဟေတုသောဟူသည်ကား၊ ပစ္စယတောစေဝ၊ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟေတုတောစ၊ ဇနကဖြစ်သောအကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုဌာနဟေတုတို့တွင်၊ ဂတိ ဥပမိ ကာလပ္ပယောဂါ၊ နိရယစသော ဂတိ ခန္ဓာကိုယ် အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော ကာလ အကျိုးဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အမူအရာ လုံ့လတို့သည်၊ ဝိပါကဿ၊ ဝိပါက်၏၊ ဌာနံ၊ ဌာနဖြစ်သော အကြောင်းမည်၏၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟေတု၊ ဟေတုဖြစ်သော အကြောင်းမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမဿဉ္စာဏဿ၊ ဤကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးထူးကိုသိသောဉ္စာဏ်၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားသည်၊ အတ္ထေ ကစ္စာနိ ပါပကာနိ ကမ္မသမာဒါနာနိ ဂတိသမ္ပတ္တိပ္ပုပ္ဖိဗျာဉ္ဇာနိ နဝိပစ္စန္တိတိအာဒိနာ၊ အတ္ထေ ကစ္စာနိ ပါပကာနိ ကမ္မသမာဒါနာနိ ဂတိသမ္ပတ္တိပ္ပုပ္ဖိဗျာဉ္ဇာနိ နဝိပစ္စန္တိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊

နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်
တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိန္ဒိ၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဂတိဂါမိနိဉ္စ၊
ခပ်သိမ်းသောဂတိသို့ လားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဂတိဂါမိ
နိဉ္စ၊ ဂတိ၏ ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ လားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဋိ
ပဒန္တိ၊ ပဋိပဒ်ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ အကု
သိုလ်ကံကို၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိတိ၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိဟူသည်
ကား၊ ဗဟူသုပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊
ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇောတန္တေ
သု၊ သတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊
နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲသို့လားစေတတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣမဿ၊
ဤသူ၏၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ တိရုစ္ဆာနယောနိဂါမိနိ၊ တိရုစ္ဆာန်တို့
၏အမျိုးသို့လားစေတတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမိနာနယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဧကဝတ္ထုသို့ ဝိ၊ တခုသောဝတ္ထု၌လည်း၊ ကုသလာ
ကုသလစေတနာသင်္ခါတာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊ ပဋိပတ္တိနံ၊ အကျင့်တို့၏၊ သဘာဝံ၊ သဘောကို၊ အဝိပရိတတော၊
မဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣမဿဝိဝညာဏဿ၊ ဤ
သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒါဉာဏ်၏လည်း၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော
စကားသည်၊ တတ္ထ ကတမံ တထာ ဂတဿ သဗ္ဗတ္ထ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ
ယထာဘူတံ ဉာဏံ၊ ဣတေထာဂတော အယံ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ နိရယ
ဂါမိနိ ပဇာနာတိတိ အာဒိနာ၊ တတ္ထ ကတမံ တထာ ဂတဿ သဗ္ဗတ္ထ
ဂါမိနိပဋိပဒါ ယထာဘူတံ ဉာဏံ၊ ဣတေထာဂတော အယံမဂ္ဂေါ အယံ
ပဋိပဒါနိရယဂါမိနိပဇာနာတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဘိ
ဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ အနေက
ဓာတုတိ၊ အနေကဓာတု ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဓာတု အာဒိတိ၊ စက္ခု
ဓာတ်အစရှိသော ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမဓာတုအာဒိတိ၊
ကာမဓာတ်အစရှိကုန်သော၊ ဓာတုတိ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ ဗဟုဓာတု၊ များစွာ
သောဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ နာနာဓာတုတိ၊ နာနာဓာတုဟူသည်ကား၊
တာသံယေဝဓာတုနံ၊ ထိုစက္ခုအစရှိသောဓာတ် ကာမအစရှိသောဓာတ်
တို့၏သာလျှင်၊ ဝိယက္ခဏာတာယ၊ မတူသော လက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နာနာပကာရဓာတု၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဓာတ်ဟုဆို
အပ်သော၊ လောကန္တိ၊ လောကံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာယတနဓာတုလောကံ၊

ခန္ဓာအာယတနသတ်ဟုဆိုအပ်သော လောကကို၊ ယထာဘူတံပဇာနာ
 တီတိ၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ တာသံဃာတူနံ၊ ထိုစက္ခု
 အစရှိသောသတ် ကံမအစရှိသောသတ်တို့၏၊ သဘာဝံ၊ သဘောကို၊
 အဝိပရိတတော၊ မဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၏၊
 ဣဒံပိဉာဏံ၊ ဤအနေကဓာတုနာနာဓာတုဉာဏ်ကိုလည်း၊ တတ္ထကတမံ
 တထာဂတဿ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံ ယထာဘူတံဉာဏံ၊
 ဣတထာဂတောခန္ဓနာနတ္ထံပဇာနာတီတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမံတထာ
 ဂတဿအနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံယထာဘူတံဉာဏံ၊ ဣတထာ
 ဂတောခန္ဓနာနတ္ထံပဇာနာတီတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ
 အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ နာနာမိမုတ္တိ
 ကတန္တိ၊ နာနာမိမုတ္တိကတံဟူသည်ကား၊ ဟိနာဒီဟိ၊ အယုတ်အစရှိကုန်
 သော၊ အမိမုတ္တိဟိ၊ နှလုံးသွင်းတို့ဖြင့်၊ နာနာမိမုတ္တိကဘာဝံ၊ အထူးထူး
 သောနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣဒံဉာဏံ၊ ဤနာနာမိမုတ္တိက
 တာဉာဏ်ကိုလည်း၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿ သတ္တာနံနာနာမိမုတ္တိ
 ကတံယထာဘူတံ ဉာဏံဣတထာဂတော၊ သန္တိသတ္တာဟိနာမိ မုတ္တိ
 ကာတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿသတ္တာနံနာနာမိမုတ္တိကတံ
 ယထာဘူတံဉာဏံဣတထာဂတောသန္တိ သတ္တာဟိနာမိမုတ္တိကာဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊
 ချဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပရသတ္တာနန္တိ၊ ပရသတ္တာနံဟူသည်ကား၊
 ပဓာနသတ္တာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂလာနန္တိ၊ ပရပုဂ္ဂလာနံ
 ဟူသည်ကား၊ တထော၊ ထိုမြတ်သောသတ္တဝါမှ၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သော၊ ဟိနသတ္တာနံ၊ ယုတ်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဧတံပဗ္ဗယံ၊ ထိုပရ
 သတ္တာနံပရပုဂ္ဂလာနံဟူသော ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းကိုလည်း၊ ဝေနေယျဝ
 သေန၊ ဝေနေယျအစွမ်းဖြင့်၊ ဗြူခာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တန္တိ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိနံ၊
 သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ပရဘာဝဉ္စ၊ ရင့်သည်၏
 အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အပရဘာဝဉ္စ၊ မရင့်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝုတ္တိဉ္စ၊ ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟာနိဉ္စ၊ ယုတ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမဿပိဉာဏဿ၊
 ဤဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၏လည်း၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော
 စကားသည်၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံဣန္ဒြိ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၅၅

၂၅၅

ယပရောပရိယတ္တံ ယထာဘူတံဉာဏံ၊ ဣတေထာဂတော သတ္တာနံအာ
သယံပဇာနာတိတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿပရသတ္တာနံပရ
ပုဂ္ဂလာနံ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ ယထာဘူတံဉာဏံ၊ ဣတေထာဂတော
သတ္တာနံအာသယံပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ အဘိ
ဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတာယေဝ၊ လာသည် သာလျှင်တည်း၊ ဈာနပိ
မောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိနန္တိ၊ ဈာနပိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိနံဟူ
သည်ကား၊ ပဌမာဒိနံ၊ ပဌမဈာန အစရှိကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဈာနာနုဉ္စ၊ ဈာနတို့၏လည်းကောင်း၊ ခုပိစ္ဆပါနိပဿတိတိ အာဒိနံ၊
ခုပိစ္ဆပါနိပဿတိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌနံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပိမောက္ခာ
နုဉ္စ၊ ပိမောက္ခတို့၏လည်းကောင်း၊ သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိနံ၊ သဝိတက္ကသ
ဝိစာရအစရှိကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာဓိနုဉ္စ၊ သမာဓိတို့၏
လည်းကောင်း၊ ပဌမဇ္ဈာနသမာပတ္တိအာဒိနံ၊ ပဌမဈာနသမာပတ်အစရှိကုန်
သော၊ နဝနံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗသမာပတ္တိနုဉ္စ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်
စားအပ်သောသမာပတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သံကိလေသန္တိ၊ သံကိလေ
သံဟူသည်ကား၊ ဟာနဘာဂိယဓမ္မံ၊ ယုတ်ခြင်းအစရှိသောသဘောကို၊
ဝုဠာနန္တိ၊ ဝုဠာနံဟူသည်ကား၊ ဝေါဒါနံဝိ၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်တည်းဟူ
သောဖြူစင်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်၏၊ တမ္ဘာတမ္ဘာသမာဓိမ္ဘာ၊
ထိုထိုသမာဓိမ္ဘာ၊ ဝုဠာနံဝိ၊ ထခြင်းသည်လည်း၊ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပဂုဏဇ္ဈာနဉ္စေဝ၊ လေ့လာအပ်
သောဈာနသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝင်္ဂဖလသမာပတ္တိယောစ၊ ဘဝင်္ဂဖလ
သမာပတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊
ဟေဋ္ဌိမံဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက်အောက်၌ဖြစ်သော၊ ပဂုဏဇ္ဈာနံ၊ လေ့လာအပ်
သောဈာနသည်၊ ဥပရိမဿ၊ ဥပရိမဿ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်သောဈာန
၏၊ ပဒဠာနံ၊ နည်းစွာသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝေါဒါနမ္ပိဝုဠာနန္တိ၊ ဝေါဒါနမ္ပိဝုဠာနံဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ တဝင်္ဂနံ၊ တဝင်္ဂဖြင့်၊ သဗ္ဗဇ္ဈာနေဟိ၊
အလုံးစုံသောဈာနတို့မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖလသမာ
ပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်၊ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်
မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဘဝင်ဖြင့်အလုံးစုံသော
ဈာနတို့မှထခြင်း ဖလသမာပတ်မှထခြင်း နိရောဓသမာပတ်မှထခြင်းကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တမ္ဘာတမ္ဘာသမာဓိမ္ဘာဝုဠာနန္တိ၊ တမ္ဘာတမ္ဘာသမာဓိမ္ဘာ

ဝုဠာနံဟူ၍၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒ္ဓိဉာဏံ၊ ဤသုခဝိမောက္ခ
 သမာပတ်တို့၏ညစ်ညူးခြင်းဖြင့်ဖြူစင်ခြင်းထိုရာသုခဝိမောက္ခသမာပိသမာ
 ပတ်တို့မှထခြင်းကိုသိသောဉာဏ်ကိုလည်း၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿ
 (ပ)သမာနံ ဝိပတ္တိတိ ပဓွေတိတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ
 (ပ)သမာနံ ဝိပတ္တိတိပဓွေတိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ အဘိ
 ဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတမော၊ ချွေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗညု
 ဏာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဉာဏ်တို့၏၊ ဝိတ္ထာရကထာဝိနိစ္ဆယော၊ အကျယ်ဖြစ်
 သောစကား၏အဆုံးအဖြတ်ကို၊ သဗ္ဗောဟဝိနောဒနိယာ၊ သဗ္ဗောဟဝိနော
 ဒနိအမည်ရှိသော၊ ဝိဘင်္ဂုတ္တကထာယ၊ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 ထောင့်မူအပ်ပြီး၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာ
 နုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊
 ချွေအပ်ပြီး၊ အာသဝက္ခယဉာဏကထာ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ ကထာကို၊
 ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒဿဗလဉာဏကထာ၌၊ ပရဝါဒိ
 ကထာ၊ ပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်၏စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဿဗလဉာဏံနာ
 မ၊ ဒဿဗလဉာဏ်မည်သည်ကား၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးဖြစ်သော၊ ဉာဏံ၊
 ဉာဏ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယံပဘောဒေါ၊ ဤဆယ်ပါးသော ဉာဏ်အပြား
 သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏသေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏သာလျှင်၊ ပဘောဒေါ၊
 အပြားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရဝါဒိကထာ၊ ပရဝါဒိကထာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝံ၊ ထိုပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်၏စကားကို၊ တထာ၊ ထိုပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ဆို
 သောအတိုင်း၊ နဒဠိဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒဿဗလဉာဏံ၊ ဒဿဗလ
 ဉာဏ်သည်၊ အညမေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ အညံ၊ တပါးတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒဿဗလဉာဏံ၊
 ဒဿဗလ ဉာဏ်သည်၊ သကသက ကိစ္စမေဝ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည်
 အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုသိခြင်းအစရှိသောမိမိတို့၏ကိစ္စကိုသာလျှင်၊
 ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ တံပိ၊ ထို
 အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို သိခြင်း အစရှိသော
 ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုအကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်း
 မဟုတ်သည်ကိုသိခြင်းအစရှိသောကိစ္စမှူးအဝသေသံပိ၊ ကြွင်းသောကိစ္စ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒဿဗလဉာဏံ၊ သု၊ ဒဿ
 ဗလဉာဏ်တို့တွင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောဌာနာဌာနဉာဏ်သည်၊ ကာရဏာ

ကာရဏမေဝ၊ ပြုအပ်သောအကြောင်း မပြုအပ်သော အကြောင်းကိုသာ
လျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောကုသိုလ်
ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုးထူးကိုသိသောဉာဏ်သည်၊ ကမ္မန္တရမေဝ၊
ကံအထူးအကျိုးထူးကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ တတိ
ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သဒ္ဓတ္ထ ဂါမိနိပဋိပဒါ ဉာဏ်သည်၊ ကမ္မပရိစ္ဆေဒ
မေဝ၊ ကံအပိုင်းအခြားကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏၊
စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အနေကတတုနာနာတတုဉာဏ်သည်၊ တတု
နာနတ္ထကာရဏမေဝ၊ တစ်၏အထူးအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောနာနာမိမုတ္တိကထာသည်၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏အဇ္ဈာသယာမိမုတ္တိမေဝ၊ အလိုနှလုံးသွင်းခြင်းကို
သာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော
ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏ တိက္ခမရုတာ
မေဝ၊ ထက်သည်နုသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
ဖြင့်သိ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဈာန် ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်
တို့၏ ညစ်ညူးခြင်း ဖြူစင်ခြင်း ထိုဈာန် ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်
တို့မှထခြင်းကိုသိသောဉာဏ်သည်၊ ဈာနာဒိဟိ၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ တေသံ၊ ထိုဈာန်အစရှိသည်တို့၏၊ သံကိလေသာမိမေဝ၊
ညစ်ညူးခြင်းအစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊
အဋ္ဌမံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏ်သည်၊ ဝုဗ္ဗ
နိဝုတ္တက္ခန္ဓ သန္တတိ မေဝ၊ ရှေး၌ နေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သာလျှင်၊
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောဗိဇ္ဇေစက္ခဉာဏ်
သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝုတိပဋိသန္တိမေဝ၊ ဝုတိပဋိသန္တေကိုသာ
လျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောအာ
သဝက္ခယာဉာဏ်သည်၊ သစ္စပရိစ္ဆေဒမေဝ၊ သစ္စအပိုင်းအခြားကိုသာ
လျှင်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သမ္ပညတဉာဏံပန၊ သမ္ပည
တဉာဏ်သည်ကား၊ ဇေတယံ၊ ထိုဌာနာဌာနအစရှိသောဆယ်ပါးသော
ဉာဏ်တို့သည်၊ ဇာနိတဗ္ဗညု၊ သိအပ်သောကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊
ထိုဌာနာဌာနအစရှိသော ဆယ်ပါးသော ဉာဏ်တို့သည် သိအပ်သော
ကိစ္စထက်၊ ဥတ္တရိဉ္စ၊ လွန်သောကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
အားဖြင့်သိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့သိသော်လည်း၊ ဇေတသံ၊ ထိုဌာနာဌာနအစရှိ
သောဆယ်ပါးသော ဉာဏ်တို့၏၊ သမ္ပံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊

နကရောတိ၊ မဋ္ဌိန္ဒ၊ ဟိသစ္စံ၊ မုနိဇ္ဈိ၊ တံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ ဈာနံ၊
ဈာနသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပေတံ၊ စိစစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊
ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဉာဏ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိကုဗ္ဗိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြား
တန်ခိုးမန်ဆင်းခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသသတို့ကို၊ ခေပေတံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
တိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော
နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပရဝါဒိ၊ ပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဧတံဒသဗလဉာဏ်နာမ၊ ဤဒသ
ဗလဉာဏ်မည်သည်ကား၊ သဝိတက္က သဝိစာရာ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရ
လော၊ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တံ၊ အဝိတက္ကဝိစာရမျှလော၊ အဝိတက္ကအဝိစာ
ရံ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရလော၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရလော၊ ရူပါဝစရံ၊
ရူပါဝစရလော၊ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါဝစရလော၊ လောကီယံ၊ လောကီ
လော၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေး
အပ်၏၊ ဇာနန္တော၊ သိသောပရဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်
အားဖြင့်၊ သတ္တဉာဏာနိ၊ ခုနစ်ပါးသောဉာဏ်တို့သည်၊ သဝိတက္ကသဝိစာ
ရာနိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊
တတော၊ ထိုခုနစ်ပါးသောဉာဏ်မှ၊ ပရာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဓန္တံ
ပါးသောဉာဏ်တို့သည်၊ အဝိတက္ကအဝိစာရာနိ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရတို့
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ အာသဝက္ခ
ယဉာဏ်သည်၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ သဝိတက္ကသဝိစာရံ၊ သဝိတက္ကသဝိ
စာရတည်း၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တံ၊ အဝိတက္ကဝိစာရမျှ
တည်း၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ အဝိတက္ကအဝိစာရံ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်
အားဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးသောဉာဏ်တို့သည်၊ ကာမာဝစရာနိ၊ ကာမာဝစ
ရတို့တည်း၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဓန္တံ
ပါးတို့သည်၊ ရူပါဝစရာနိ၊ ရူပါဝစရတို့တည်း၊ အဝဿာနေ၊ အဆုံး၌၊
ဧကံ၊ တခုသောအာသဝက္ခယဉာဏ်သည်၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ပန၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်သည်ကား၊ သဝိတက္ကသဝိစာရမေဝ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသာလျှင်
တည်း၊ ကာမာဝစရမေဝ၊ ကာမာဝစရသာလျှင်တည်း၊ လောကီယမေဝ၊
လောကီသာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့

ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒသဗလဉာဏကထာ၌၊ အနုပဒဝဏ္ဏနံ၊ အစဉ်
အတိုင်းဖြစ်သောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံယေဝ၊
ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဌာနာဌာနဉာဏေန၊ ဌာနာဌာနဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝေနေယျ
သတ္တဝနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊ အာသဝက္ခယာမိဂမဿဝေဝ၊ အာ
သဝက္ခယဉာဏ်ကို ရေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အနမိဂမဿဝ၊ မရေခြင်း၏
လည်းကောင်း၊ ဌာနာဌာနတူတံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ ကိလေသာဝရဏာဘာဝံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကိလေသာတည်းဟူ
သောချာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုတားမြစ်တတ်သော တရား၏မရှိခြင်းကို၊ ပဿတိ၊
မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လောကီယသမ္မာ
ဒိဋ္ဌိဌာနာဒိဒဿနတော၊ လောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်း
ကိုမြင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဌာနာဘာဝဒဿန
တော၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်း၏ မရှိခြင်းကိုမြင်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ ထိုဝေနေယျသတ္တ
ဝါတို့၏၊ ကမ္မဝိပါကဉာဏေန၊ ကံ၏အကျိုးကိုသိသောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိပါကာ
ဝရဏာဘာဝံ၊ ဒွိဟိတ်အဟိတ် ဝိပါက်တည်းဟူသော ချာန်မဂ်ဖိုလ်ကို
တားမြစ်တတ်သောတရား၏မရှိခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တိဟေတုကပ္ပဋိသန္တိဒဿနတော၊ တိ
ဟိတ်ပဋိသန္ဓေကိုမြင်သောကြောင့်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထဝါမိနိပဋိပဒါဉာဏေန၊
သဗ္ဗတ္ထဝါမိနိ ပဋိပဒါဉာဏ်ဖြင့်၊ ကမ္မာဝရဏာဘာဝံ၊ အနန္တရိယကံ
တည်းဟူသောချာန်မဂ်ဖိုလ်ကို တားမြစ်တတ်သောတရား၏မရှိခြင်းကို၊
ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနန္တရိ
ယကမ္မဘာဝဒဿနတော၊ အနန္တရိယကံ၏မရှိခြင်းကိုမြင်သောကြောင့်
တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဝရဏာနံ၊ ချာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုပိတ်ပင်ဆီးတားတတ်
သောတရားမရှိတုန်သောဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား၊ အနေကဓာတုနာနာ
ဓာတု ဉာဏေန၊ များသောခတ် အထူးထူးသော ခတ်ကို သိသော
ဉာဏ်ဖြင့်၊ အနုကုလဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ လျှော့ပတ်သောတရားကိုဟောခြင်းငှါ
စရိယဝိသေသံ၊ စရိုက်အထူးကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဓာတုဝေမတ္တဒဿနတော၊ ဓာတ်တို့၏ထူးသည်
၏အဖြစ်ကိုမြင်သောကြောင့်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ ထိုဝေနေယျ
သတ္တဝါတို့၏၊ နာနာမိမုတ္တိကတဉာဏေန၊ အထူးထူးသောနှလုံးသွင်းကို

သိသောဥာဏ်ဖြင့်၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ အနာဒိယိတွာဝိ၊ မယူမူ၍လည်း၊
အဓိမုတ္တိဝသေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရား
ဟောခြင်းငှါ၊ အဓိမုတ္တံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အထ၊
ထိုနောင်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာဓိမုတ္တိနံ၊ မြင်အပ်ပြီးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
သောဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ၊ ယထာ
ဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊
ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဥာဏေန၊ ဣန္ဒြေရင့်ခြင်းမရင့်ခြင်းကိုသိသောဥာဏ်
ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏ရင့်သည်နုသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ သဒ္ဓါဒီနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏၊ တိက္ခမုဒုဘာဝဒဿနတော၊
ထက်သည်၏အဖြစ် နုသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်သောကြောင့်တည်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ပရိညာတိန္ဒြိယပရောပရိယတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသောဣန္ဒြိယ
ပရောပရိယတ္တိဥာဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဝေနေယျသတ္တဝါ
တို့သည်၊ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊
အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဈာနာဒိဥာဏေန၊ ဈာန်အစရှိသည်ကို
သိသောဥာဏ်ဖြင့်၊ ဈာနာဒိသု၊ ဈာန်စသည်တို့၌၊ ဝသိဘူတတ္တာ၊ လေ့လာ
စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိဝိသေသေန၊ တန်ခိုးအထူးဖြင့်၊
တေ၊ ထိုဝေနေယျသတ္တဝါတို့သို့၊ ဝိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊
ဥပဂစ္ဆံစ၊ ကပ်၍လည်း၊ နေသံ၊ ထိုဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာ
နုဿတိဥာဏေန၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိဥာဏ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဇာတိဘဝံ၊ ရှေး၌
ဖြစ်သောဘဝကို၊ ဒိဗ္ဗစက္ခာနုဘာဝတော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်၏အာနုဘော်
ကြောင့်၊ ပတ္တဗ္ဗေန၊ ရောအပ်သော၊ စေတောပရိယဥာဏေန၊ စေတောပရိ
ယဥာဏ်ဖြင့်၊ သမ္ပတ္တိပတ္တိဝိသေသံ၊ ပြည့်စုံခြင်းပျက်စီးခြင်းအထူးကို၊
ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝက္ခယဥာဏာနုဘာဝေန၊ အာ
သဝက္ခယဥာဏ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ အာသဝက္ခယဂါမိနိယာ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ပရိပဒါယ၊ အကျင့်ဖြင့်၊
ဝိဂတသမ္ဘောဟတ္တာ၊ ကင်းသော တွေဝေခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အာသဝက္ခယာယ၊ အာသဝေါတရား ကုန်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေ
သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမိနာနုတ္တမေန၊ ဤနည်းကို
အစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဣမာနိဒသဗလာနိ၊ ဤဒသဗလဥာဏ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ၊ ၎င်းတို့လေး၊ ဒုက္ခိယသုတ်၌၊ ယေတေဓမ္မာတိ၊ ယေတေဓမ္မာဟူသည်
ကား၊ ယေတေဒသဗလဉာဏသဗ္ဗညုတညာဏဓမ္မာ၊ အကြင်ဒသဗလ
ဉာဏသဗ္ဗညုတညာဏ် တည်းဟူသောတရားတို့သည်၊ အဓိမုတ္တိပဒါ
နန္တိ၊ အဓိမုတ္တိပဒါနံဟူသည်ကား၊ အဓိဝစနပဒါနံ၊ သဒ္ဓါမျှကိုအကြီးအမှူး
ပြု၍ဖြစ်သော သဒ္ဓပညတ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊
ခန္ဓာယတနဓာတုဓမ္မာနံ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တည်းဟူသောတရားတို့
ကို၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဓိဝစနာ
နိ၊ သဒ္ဓါမျှကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောသဒ္ဓပညတ်တို့ကို၊ အဓိမုတ္တိယော
တိ၊ အဓိမုတ္တိတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယေခန္ဓာဒယော၊ အကြင်ခန္ဓာ
စသည်တို့သည်၊ တေသံအဓိဝစနာနံ၊ ထိုသဒ္ဓါမျှကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်
သောသဒ္ဓပညတ်တို့၏၊ ပဒတူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒေသ
နာယ၊ ဒေသနာ၏၊ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ နည်းစွာသော အကြောင်း၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတိတာ၊ လွန်တော် မူကုန်ပြီးသော၊
ဗုဒ္ဓါဝိ၊ ဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဇေတဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်
တည်းဟူသောတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထယိံသု၊ ဟောကုန်ပြီ၊ အနာ
ဂတာ၊ အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓါဝိ၊ ဘုရားတို့ သည်လည်း၊
ဇေတဝ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနဓာတ်တည်းဟူသော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊
ကထယိံသန္တိ၊ ဟောကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေခန္ဓာဒယော၊
ထိုခန္ဓာစသည်တို့သည်၊ အဓိမုတ္တိပဒါနိနာမ၊ အဓိမုတ္တိပဒါနိတို့မည်ကုန်
၏၊ တေသံ အဓိမုတ္တိပဒါနံ၊ ထိုခန္ဓာအစရှိသော တရားတို့ကို၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ အတ္ထံ၊ သဘောကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊
လွှမ်းမိုး၍၊ ယထာသဘာဝတော၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ အဂဟေတွာ၊
မယူမူ၍၊ ဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ အဓိ
မုတ္တိယောတိ၊ အဓိမုတ္တိယောဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အဓိမုတ္တိနံ၊
ဟုတ်မှန်သောအနက်သဘောကိုလွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏၊
ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့တည်း၊ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ ဟုတ်မှန်သော အနက်သဘောကို
လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ပုဒ်တို့၊ ဒိဋ္ဌိဒိပကာနိ၊ ဒိဋ္ဌိကိုပြ
တတ်ကုန်သော၊ ဝစနာနိ၊ သဒ္ဓါတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ တေသံအဓိမုတ္တိပဒါနံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုပြတတ်သောပုဒ်
တို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိဝေါဟာရာနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုပြတတ်သောသဒ္ဓါတို့ကို၊ အဘိညာ
သန္တိ ကိရိယာယာတိ၊ အဘိညာသန္တိ ကိရိယာယဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ

သိ၍၊ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိဿာရဒေါတိ၊ ဝိဿာရဒေါ ဟူသည်ကား၊ ဥာဏသောမနဿ ပက္ခော၊ ဥာဏနှင့် ယှဉ်သော သောမနဿသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တေသုဓမ္မသု၊ ထိုဓန္ဒာအစရှိသောတရားတို့၌၊ တေသံတေသံတထာတထာ ဓမ္မံဒေသေတုန္တိ၊ တေသံတေသံ တထာတထာ ဓမ္မံဒေသေတုံ ဟူသည်ကား၊ တေသံတေသံဒိဋ္ဌိဂတိကနံဝါ၊ ထိုထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဣတရေသံဝါ၊ ဤမိစ္ဆာအယူရှိသော သူမှတပါးသော သမ္မာအယူရှိသောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ သယံ၊ အလိုကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ဟိနံဝါဟိနန္တိဥဿတိတိ၊ ဟိနံဝါဟိနန္တိ ဥဿတိဟူသည်ကား၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုလည်း၊ ဟိနော၊ ယုတ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဥာတေယုန္တိ၊ ဥာတေယုံဟူသည်ကား၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌေယုန္တိ၊ ဒိဋ္ဌေယုံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ သန္တိကရေယုန္တိ၊ သန္တိကရေယုံဟူသည်ကား၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထယထာဘူတဥာဏန္တိ၊ တတ္ထတတ္ထယထာဘူတဥာဏံဟူသည်ကား၊ တေသုတေသုဓမ္မသု၊ ထိုထိုတရားတို့၌၊ ယထာသဘာဝဥာဏံ၊ သဘောအားလျော်စွာဖြစ်သော ဥာဏံတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤတတ္ထတတ္ထယထာဘူတဥာဏံဟူသောပါ၌ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ပုနးတပနံ၊ ဒသဗလဥာဏံ၊ ဒသဗလဥာဏံကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒသဣမာနိတိအာဒိ၊ ဒသဣမာနိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒသဗလဥာဏံဝိ၊ ဒသဗလဥာဏံသည်လည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုတရားတို့၌၊ ယထာဘူတဥာဏမေဝ၊ သဘောအားလျော်စွာဖြစ်သော ဥာဏံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အာပန္နောဟောတိကိပ္ပိဒေသန္တိ၊ အာပန္နောဟောတိကိပ္ပိဒေသံဟူသည်ကား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ အာပတ္တိကောဋ္ဌာသံ၊ အာပတ်တည်းဟူသော အရသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပိစ္စာသိ၊ အနုပိစ္စဟူသည်ကား၊ အနုပိစ္စသိတွာ၊ ဝင်၍

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၃

ပရိယောဂါ ဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ကာယဒုက္ခရိတန္တိ၊ ကာယဒုက္ခရိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဘိဝိဓကာယဒုက္ခရိတံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကာယဒုက္ခရိတံ
ကို၊ ဝစီဒုက္ခရိတန္တိ၊ ဝစီဒုက္ခရိတံဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဝစီဒုက္ခရိတံ၊ လေး
ပါးအပြားရှိသော ဝစီဒုက္ခရိတံကို၊ ပါပိကာ ဣဿာတိ၊ ပါပိကာ ဣဿာ
ဟူသည်ကား၊ လာမိကာ၊ ယုတ်သော၊ ဥဿယာ၊ ငြူစူခြင်းကို၊ ပညာယ
ဒိသွာတိ၊ ပညာယဒိသွာဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပသိတွာ၊ မြင်၍၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊
ပယ်အပ်၏၊ ဣဇ္ဈတိတိ၊ ဣဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဥပါဝါ
သဿာတိ၊ ဥပါဝါသဿဟူသည်ကား၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်၍၊ ဝသန္တဿ၊ နေသောသူအား၊ အဘိဘုယျာတိ၊ အဘိဘုယျဟူ
သည်ကား၊ အတ္ထောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဣရိယတိတိ၊
ဣရိယတိဟူသည်ကား၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေတိ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိပဿ
နာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဇာနာမိမံဓမ္မန္တိ ဣမိနာ၊ ဇာနာမိမံဓမ္မံဟူ
သောဤဝုဒ်ဖြင့်၊ ဥာဏဝါဒဿ၊ ဥာဏံနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ဝဒနာကာ
ရော၊ ဆိုသောအခြင်းအရာကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာဝိတကာယောဋ္ဌိတိ
အာဒိဟိ၊ ဘာဝိတကာယောဋ္ဌိအစရှိသော ဝုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဘာဝနာဝါဒဿ၊
ဘာဝနာနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ဝဒနာကာရော၊ ဆိုသောအခြင်းအရာကို၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတိယဝါဒေ၊ တတိယဝါဒ၌၊ ဒွေဝိဝါဒါ၊
နှစ်ပါးသော ဥာဏဝါဒဘာဝနာဝါဒတို့ကိုလည်း၊ ဧကထော၊ တပေါင်း
တည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တယောပိ၊ သုံဦးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုဝုတ္တုလ်တို့သည်၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုသာလျှင်၊ ပဋိဝိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ အနုဝါဒံဝဒေယျာတိ၊ အနုဝါဒံဝဒေ
ယျဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနော၊ ကြွယ်ဝသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါဒံ၊ စကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဥပနိဟာတုန္တိ၊ ဥပနိဟာတု
ဟူသည်ကား၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သကလဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံဟူသော အနက်
သဘောကြောင့်၊ ကသိဏာနိ၊ ကသိုဏ်းမည်ကုန်၏၊ တဒါရုဋ္ဌဏာနံ၊ ထို
ကသိုဏ်းပညတ်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ဈာန်တရားတို့၏၊ ဓေတ္တဋ္ဌေ
နဝါ၊ ဖြစ်သော အနက် သဘောကြောင့်၎င်း၊ အမိဋ္ဌာနဋ္ဌေနဝါ၊ တည်ရာ

ဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကသိဏာယတနာနိ၊ ကံသိဏာယတနတို့မည်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဥပရိဂဂဏတလသိမုခံ၊ အထက်ကောင်းကင် အပြင်သို့ရှေးရှု၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အခေါက်၊ အခေါဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာဘူမိတလသိမုခံ၊ အောက်မြေ အပြင်သို့ရှေးရှု၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တိရိယန္တိ၊ တိရိယံဟူသည်ကား၊ ရေတ္တ မဏ္ဍလံ ဝိယ၊ လယ် အဝန်းကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အထက်သို့သာလျှင်၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၍၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အခေါဝေ၊ အခံသို့သာလျှင်၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၍၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနတေနကာရဏေန၊ ထိုထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရူပဒဿနကါမေါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ပဿာရေတိဣဝ၊ ပြန်စေသကဲ့သို့၊ ပဿာရေတိ၊ ပြန်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပထဝိကသိဏမေကောသညာနာတိဥဒ္ဓံအခေါက်တိရိယန္တိ၊ ပထဝိကသိဏ မေကောသညာနာတိဥဒ္ဓံ အခေါက်တိရိယံဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဒ္ဓယန္တိ ဣဒံပန၊ အဒ္ဓယံဟူသော ဤစကားကိုကား၊ ဧကဿ၊ တခုတည်းသောပထဝိကသိုဏ်းအစရှိသည်၏၊ အညဘာဝါနုပဝမနတ္ထံ၊ တပါးသော အာပေါကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြပြီးအံ့၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပရိဋ္ဌဿ၊ ဆင်းဝင်သောသူအား၊ သဗ္ဗဒိသာသုခဝ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ ဥဒကမေဝ၊ ရေသည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အညံ၊ ရေမှတပါးသောဝတ္ထုသည်၊ နုဟောဘိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပထဝိကသိဏန္တိ ဧတ္ထံ၊ ပထဝိကသိဏံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကသိဏမေဝ၊ ကသိုဏ်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပထဝိကသိုဏ်း၏၊ အညကသိဏသမ္ဘေဒေါ၊ တပါးသောအာပေါကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့နှင့် ရောရှက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောအာပေါကသိဏမေကောသညာနာတိအစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အပ္ပမာဏန္တိ ဣဒံ၊ အပ္ပမာ

ဏံဟူသောဤပုဒ်ကို၊ တဿတံဿ၊ ထိုထိုပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသည်
၏၊ ဗရဏအပ္ပမာဏဝသေန၊ နှံ့ခြင်း၏အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းကို၊ စေတ
သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗရုန္တော၊ နှံ့စေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံ
သောပထဝီကသိုဏ်းကိုသာလျှင်၊ ဗရုတိ၊ နှံ့စေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဝန်း၏၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
အဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဝန်း၏၊ မန္တု၊ အလယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာ
ဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကသိ
ဏကထာ၌၊ ဝိညာဏကသိဏန္တိ၊ ဝိညာဏကသိဏံဟူသည်ကား၊ ကသိ
ဏုပ္ပာဒိုမာကာသေ၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင်တပါးပါးကိုခွါသဖြင့်ရအပ်
သော ကောင်းကင်ပညတ်၌၊ ပဝတ္ထဝိညာဏံ၊ ဖြစ်သောဝိညာဉ်တည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏကသိဏံဟူသောပုဒ်၌၊ ကသိဏဝသေန၊ ခွါအပ်သော
ကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကသိဏုပ္ပာဒိုမာကာသေ၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့
တွင်တပါးပါးကိုခွါသဖြင့်ရအပ်သောကောင်းကင်ပညတ်၌၊ ကသိဏုပ္ပာ
ဒိုမာကာသဝသေန၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တါးပါးကိုခွါသဖြင့် ရအပ်
သောကောင်းကင်ပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကသိုဏ်းကိုးပါး
တို့တွင် တပါးပါးကိုခွါသဖြင့်ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်၌၊ ပဝတ္ထ
ဝိညာဏဿ၊ ဖြစ်သောဝိညာဉ်၏၊ ဥန္တု၊ အစောတိရိယတာ၊ အထက်အောက်
ဖီလာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤမနောရထပူရဏီအမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌၊
သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနတာဝနာနယေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေ
သောနည်းဖြင့်၊ တောနိပထဝီကသိဏာဒိနိ၊ ဤပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသည်
တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေတာ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

☞ ၆။ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗသုတ်၌၊ ကုမာရိပဉ္ဇေသုတိ၊ ကုမာရိပဉ္ဇေသုဟူသည်
ကား၊ ကုမာရိနံ၊ သတို့သမီးဖြစ်ကုန်သော၊ မာရုဓိတာနံ၊ မာရ်မင်း၏သမီး
တို့၏၊ ဝုန္တာသု၊ ပုန္တာသုတို့၌၊ အတ္တဿပတ္တိံ၊ ဟဒယဿသန္တိန္တိ၊ အတ္တဿ
ပတ္တိံ၊ ဟဒယဿသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇွိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ
ဟောတေသံ၊ အပ်၏၊ သေနန္တိ၊ သေနဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိကိလေသသေ
နံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ ပိယသာတ

ရူပန္တိ၊ ဝိယသာတရူပံဟူသည်ကား။ ဝိယဇာတိကေသုစ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာတဇာတိကေသုစ၊ သာယာအပ်သောသဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုဿ၊ ဝတ္ထုတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေဝံလန္ဒနာမံ၊ ဤသို့ဝိယသာတရူပဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ကောဟံဈာယံသုခမနုဗေမိန္တိ၊ ကောဟံဈာယံသုခမနုဗေမိဟူသည်ကား။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသံသေနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ ဖိနိတွာ၊ အောင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေကောလ၊ တယောံ အထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဈာယန္တော၊ ဝင်စားလျက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဗုဏ္ဏိ၊ သိပြီ၊ သန္တိ၊ အကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ၊ သက္ခိန္တိ၊ သက္ခိဟူသည်ကား။ သက္ခိဘာဝမတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်မျှဖြစ်သော၊ မဗ္ဗသက္ခိ၊ တရားသဖြင့်အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို၊ နသမ္ပန္နတိကေနစိမေတိ၊ နသမ္ပန္နတိကေနစိမေဟူသည်ကား။ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ မိတ္တမဓမ္မာနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းသဘောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပထဝိကသိဏသမာပတ္တိပရမာဓေါ ဘဂိနိဇကေသမဏာဗြာဟ္မဏာအတ္ထောတိအဘိနိဗ္ဗတ္တေသုန္တိ၊ ပထဝိကသိဏသမာပတ္တိ ပရမာဓေါ ဘဂိနိဇကေသမဏာဗြာဟ္မဏာအတ္ထောတိအဘိနိဗ္ဗတ္တေသုံဟူသည်ကား။ ပထဝိကသိဏသမာပတ္တိ၊ ပထဝိကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော သမာပတ်သည်၊ ပရမောဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ယာဝတာခေါဘဂိနိပထဝိကသိဏသမာပတ္တိပရမတာတိ၊ ယာဝတာခေါဘဂိနိပထဝိကသိဏသမာပတ္တိပရမတာဟူသည်ကား။ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ပထဝိကသိဏသမာပတ္တိယာ၊ ပထဝိကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသောသမာပတ်၏၊ ဥတ္တမကောဋီ၊ မြတ်သောအပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒဘိညာသိဘဂဝါတိ၊ တဒဘိညာသိဘဂဝါဟူသည်ကား။ တံ၊ ထိုပထဝိကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်၏မြတ်သော အပိုင်းအခြားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိညာပညာယ၊ ထူးသော ပညာဖြင့်၊ အဘိညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊ အသာဒမဒ္ဒသာတိ၊ အသာဒမဒ္ဒသဟူသည်ကား။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အာဒီနဝမဒ္ဒသာတိ၊ အာဒီနဝမဒ္ဒသဟူသည်ကား။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ နိဿရဏမဒ္ဒသာတိ၊ နိဿရဏမဒ္ဒသဟူသည်ကား။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ မဂ္ဂိမဂ္ဂဉာဏဒဿနမဒ္ဒ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၇

သာတိ၊မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနမဒ္ဒသဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊မဂ္ဂသစ္စာကို၊ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူ၏။ အတ္တဿပတ္တိတိ၊ အတ္တဿပတ္တိဟူသည်ကား၊ စတုန္တံ၊လေးပါးကုန်သော၊ တေတသ္မိသစ္စာနံ၊ထိုသစ္စာတို့၏၊ ဝိဇ္ဇတ္တာ၊မြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တသင်္ခါတဿ၊အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊အတ္တဿ၊အကျိုးသို့၊ ပတ္တိ၊ရောက်ခြင်းသည်၊ သေဝနံ၊မှီဝဲခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခပရိဇ္ဇာဟဝပသန္တတာယ၊ အလုံးစုံသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟဒယဿ၊စိတ်နှလုံး၏၊ သန္တိ၊ငြိမ်းခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အဘိဇာနာတိတိ၊ အဘိဇာနာတိဟူသည်ကား၊အဘိဇာနိတွာ၊ကြီးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ပစ္စက္ခံ၊မျက်မှောက်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝိဟရေ၊နေကုန်လော၊ အဘိညာယာတိ၊အဘိညာယဟူသည်ကား၊အဘိဇာနိတွာ၊သိ၍၊ဣဇာတိ၊ဣဇဟူသည်ကား၊ ဣမာယဓမ္မဒေသနာယ၊ ဤတရားဟောခြင်း၌၊ ဓမ္မဒေသနာယဝါဓမ္မဒေသနန္တိ၊ဓမ္မဒေသနာယဝါဓမ္မဒေသနံဟူသည်ကား၊သမဏသဂေါတမဿ၊ရဟန်းဂေါတမ၏လည်း၊ဓမ္မဒေသနာယ၊တရားဟောခြင်း၌၊သန္တိ၊တကွ၊အရှာကံ၊ငါတို့၏၊ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဟောခြင်းကို၊ အရှာကံဝါ၊ငါတို့၏လည်း၊ဓမ္မဒေသနာယ၊တရားဟောခြင်း၌၊သန္တိ၊တကွ၊သမဏသဂေါတမဿ၊ရဟန်းဂေါတမ၏၊ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဟောခြင်းကို၊ အာရက္ခ၊အကြောင်းပြု၍၊ ယဒိဒံယံဣဒံနာနာကရေ၊အကြင်အထူးကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊တံတံနာနာကရေ၊ ထိုအထူးသည်၊ ကိံနာမ၊အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဒုတိယပဒေဝိ၊ နှစ်ခုပြောက်သောအနုသာသနိဟူသောဝါကျ၌လည်း၊ဧသေဝနယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေ၊ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ သိန္နသုဝဏ္ဏိဝိယ၊ ကျိုးအပ်သောရွှေကဲ့သို့၊အာသနေန၊နေချေ၌၊ သန္တိ၊တကွ၊အတ္တဒနာ၊မိမိ၏၊ လဒ္ဓိဝစနမတ္တေန၊အယူဖြစ်သောစကားမျှဖြင့်၊ သမရရံ၊တူမျှသောအဦးကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဌပယိံ၊သု၊ ထားကုန်၏၊ နေဝအဘိနန္တိံ၊သူတိ၊ နေဝအဘိနန္တိံ၊သု ဟူသည်ကား၊ တေ၊ထိုသင်တို့ဆိုသောစကားသည်၊ဧဝံ၊ ဤသို့သင်တို့ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နသမ္ပပုဋ္ဌိံ၊သု၊ဝန်မခံကုန်၊နပ္ပဋိ၊ဣသိံ၊သူတိ၊နပ္ပဋိ၊ဣသိံ၊သုဟူသည်ကား၊အားဤသင်တို့ဆိုသောစကားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့သင်တို့ဆိုတိုင်းမှန်သည်၊ န၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နပ္ပဋိ၊သေခေသုံ၊ မမြစ်ကုန်၊ ကုသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေတိတ္ထိယာနာမ၊ ထိုတိတ္ထိဟို

၉

မည်သည်၊ အန္တသဒိသ၊ ကန်းသောသုန္ဒ တူကုန်၏၊ ဇာနိဟွာဝါ၊ သိ၍
လည်းကောင်း၊ အဇာနိဟွာဝါ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း၊ ကထေယျံ၊ ဆို
ကုန်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဘိနန္ဒိ၊ သု၊ မနှစ်သက်ကုန်၊ နိသမ္ဗာ
ယိဿန္တိတိ၊ နသမ္ဗာယိဿန္တိဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဥတ္တရိဗ္ဗဝိဃာ
တန္တိ၊ ဥတ္တရိဗ္ဗဝိဃာတံဟူသည်ကား၊ အသမ္ဗာယနတော၊ မပြည့်စုံစေ
နိုင်သောကြောင့်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ
ဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္ဗာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေ
တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တာနံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာတံဘိက္ခဝေ အဝိသယသိန္တိဇ္ဇေ၊
ယထာတံဘိက္ခဝေအဝိသယသိန္တိဟူသောဤပါဌ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသောပုဒ်
သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ယထာတိ၊ ယထာဟူသောပုဒ်
သည်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဟောသော ပုဒ်တည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဝိသယေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ
တာ၊ မေးအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နသမ္ဗာယိဿန္တိ၊ ပြည့်စုံ
စေ၍ဖြေဆိုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဣတောဝါပနသုတွာတိ၊ ဣတောဝါပနသုတွာ ဟူသည်
ကား၊ ဣတောဝါပနမမသာသနတောဝါ၊ ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်
မှမူလည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အတထာ
ဂတောပိ၊ ငါဘုရားမှတပါးသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အတထာဂတ
သာဝကောပိ၊ ငါဘုရား၏ တပည့်သားမှ တပါးသော သူသည်လည်း
ကောင်း၊ အာရာဓေယျပရိတောသေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏၊ အညထာ၊
တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာရာဓနာနာမ၊ နှစ်သက်စေခြင်း မည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဧကမဓ္မေတံ၊
ဧကမဓ္မဟူသည်ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဣမိနာ၊ ဤ
ဧကမဓ္မဟူသောပါဌဖြင့်၊ ဥဒ္ဓေသော၊ အကျဉ်းပြအပ်သောပါဌကို၊ ဒသိ
တော၊ ပြအပ်၏၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဧကသ္မိံ၊ ဧကမဓ္မေတိဣမိနာ၊ ဧကသ္မိံ
ဧကမဓ္မဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊
သဗ္ဗေသတ္တာ၊ အဟာရဗြတိကာတံ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ အဟာရ ဗြတိကာ
ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဇ္ဇေ၊ ဤကုသေသဧကပဉ္စာ၌၊ ဝေယျာကရုဏံ၊ ထင်
စွာပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ သေသေသုပ္ပံ၊ ကြွင်းသောဥဒ္ဓေသာဓ္မေ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၆

ပညာအစရှိသောဝါကျတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။
 သမ္မာနိဗ္ဗိန္ဒမာနောတိအာဒိသု၊ သမ္မာနိဗ္ဗိန္ဒမာနောဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့
 ၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟောတုနာနယေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိန္ဒာနုပဿနာယ၊ နိဗ္ဗိန္ဒာနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တောဥက္ကဋ္ဌန္တော၊ ပြီး
 ငွေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂါနုပဿနာယ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာဖြင့်၊ ဝိရုဇ္ဈန္တော၊
 တပ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိသင်္ခါနုပဿနာယ၊ ပဗ္ဗိသင်္ခါနုပဿနာ
 ဖြင့်၊ မုစ္စနဿ၊ လွတ်ခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိမုစ္စမာ
 နော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အမိမောက္ခဝသေန၊ ဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝိမုစ္စမာနော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကုရုမာ
 နော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒ
 ယဗ္ဗယေဟိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပုဗ္ဗန္တော
 ပရန္တဒဿနေ၊ ရှေ့အစွန်းနောက်အစွန်းကိုမြင်သဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ
 ပရိယန္တဒဿာမိ၊ အပိုင်းအခြားကို ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဒတ္ထံ
 အဘိသမေတ္တာတိ၊ သမ္မဒတ္ထံအဘိသမေတ္တဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ သဘာဝတ္ထံ၊ သဘောဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဘိ
 သမာဂက္ခိန္ဒာ၊ ရှေးရှုကောင်းစွာရောက်၍၊ ဒုက္ခဿန္တကရောဟောတိတိ၊
 ဒုက္ခဿန္တကရောဟောတိဟူသည်ကား၊ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံ
 သောဝဋ္ဌိဆင်းရဲ၏၊ ပရိယန္တံ ပရိဝေဒုမံ၊ အဆုံးကို၊ ကရော၊ ပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေသတ္တာတိ၊ သဗ္ဗေသတ္တာဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝါ
 ဒိသုစ၊ ကာမဘဝစသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သညာဘဝါဒိသုစ၊ သညာ
 ဘဝစသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဧကဝေါကာရဘဝါဒိသုစ၊ ဧကဝေါကာ
 ရဘဝစသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဘဝေသု၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊
 သဗ္ဗေခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ
 တိ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အာ
 ဟာရတော၊ အာဟာရကြောင့်၊ ဋ္ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိက မည်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဋ္ဌိတိဟေတု၊ တည်
 ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ အာဟာရောနာမ၊ အာဟာရမည်သော၊ ဧကော၊
 တခုသော၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ တတ္ထိ၊ ဧကဓမ္မေ၊ ထိုအာဟာရတည်းဟူ
 သောတခုသောတရား၌၊ နန္တစစောဒေဝိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ခပ်
 သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား အာဟာရကြောင့်တည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်သည်

ရှိသော်၊ အသညသတ္တဝါဒေဝါအဟေတုကာအနာဟာရာအဖဿကာတိ
အာဒိ၊ အသညသတ္တဝါဒေဝါအဟေတုကာအနာဟာရာအဖဿကာဤသို့
အစရှိသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒစစောဒေဝိ၊ အကယ်၍
စောဒနာအံ၊ နဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအသည
သတ်တံ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါအား၊ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်၊ အာဟာရော၊ အာဟာ
ရသည်၊ လောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့အသညသတ်တံ၌ဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ ဈာနံသည် အာဟာရရှိသည် ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊
စတ္တာရောမေတိက္ခဝေတိဇ္ဇနံ၊ စတ္တာရောမေတိက္ခဝေဤသို့သော စကား
သည်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒစစောဒေဝိ၊ အကယ်၍စောဒ
နာအံ၊ ဣဒဓိ၊ ဤစတ္တာရောမေတိက္ခဝေ အာဟာရာအစရှိသောစကားသည်
လည်း၊ နဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤစတ္တာ
ရောမေတိက္ခဝေအာဟာရာအစရှိသောသုတ်၌၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ ပရိယာယံ
မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ အာဟာရလက္ခဏာ၊ နိမိအကျိုးကို ဆောင်ခြင်း
လက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ကဗ္ဗိကာရ၊ အာဟာရ၊ အစရှိသော တရား
တို့ ဘိုးအာဟာရာတိ၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣပန၊ ဤ
သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရဋ္ဌိတိကာဟူသော ဒေသနာ၌ကား၊ ပရိယာယေန၊
ပရိယာယံအားဖြင့်၊ အာဟာရာတိ၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တရားတို့၏၊ ပစ္စယော၊
အကြောင်းကို၊ လတ္တံ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ သောစ၊ ထိုအကြောင်း
သည်လည်း၊ ယံယံဗလံ၊ အကြင်အကြင်အကျိုးကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
တံတံ၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊ အာဟာရတိနာမ၊ ဆောင်သည်မည်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အာဟာရောတိ၊ အာဟာရဟူ၍၊ ဝတ္ထတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေနော၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာဘိက္ခဝေသာဟာရံဝဒါမိ၊ နောအနာဟာရံ၊
ကောစတိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာယအာဟာရော၊ ပဉ္စနိဝရဏာတိဿဝစနိယန္တိ၊
အဝိဇ္ဇာဘိက္ခဝေ သာဟာရံဝဒါမိ၊ နောအနာဟာရံ၊ ကောစတိက္ခဝေ အ
ဝိဇ္ဇာယအာဟာရော၊ ပဉ္စနိဝရဏာတိဿဝစနိယံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဟာရံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ အဝိဇ္ဇာပိ၊
အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ နာဟာရံ၊ အကြောင်းမရှိသော၊ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာကို၊ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာယ၊
အဝိဇ္ဇာ၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ပဉ္စနိဝရ

၁၁

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၇၁

ကော၊ ငါးပါးသောဒီရဏတို့တည်း။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အာဟာရော၊ အာဟာရတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမ၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တအာဟာရမ္ပိတိကာဟူသော အရာ၌။ အယံ၊ ဤပရိယာယဖြစ်သော အာဟာရကို။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ပစ္စယာဟာရော၊ အကြောင်းဖြစ်သော အာဟာရကို။ ဂဟိတောယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိယာယာဟာရောပိ၊ ပရိယာယဖြစ်သော အာဟာရလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗရိယာယာဟာရောပိ၊ ပရိယာယမဟုတ်သော အာဟာရလည်းကောင်း။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော အာဟာရသည်။ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အသညိတဝေ၊ အသညိတံ၌။ ပစ္စယာဟာရော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော အာဟာရကို။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နံ၊ မပွင့်မှီး တိတ္ထာယတနေ၊ တိတ္ထိတို့၏အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဝါယောကသိဇဏ၊ ဝါယောကသိုဏ်း၌။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို။ ကတွ၊ ပြု၍။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ ဖြစ်စေ၍။ တတော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်၌။ ဂဠာယံ၊ ထ၍။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိ၊ စက်ဆုပ်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဧတံဝိတ္တံ၊ ထိုဝိတ်သည်။ မိဝတ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိစွတကား။ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏။ အဘာဝေါယေဝ နာမ၊ မရှိခြင်းသဘောမည်သည်သာလျှင်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ နိဿာယ၊ မြီ၍။ ဝဗေန္တနာဒိပစ္စယာဒုက္ခံ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်လျှင်။ အကြောင်းရှိသော ခင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော ခင်းရဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခန္တိံ၊ အလိုကို။ ရုစိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနာ၊ မယုတ်သော ဈာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အသညာတဝေ၊ အသညသတ်တံ၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယောဇ္ဈရိယာပထော၊ အကြင်ဇ္ဈရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ပဏိဟိတော၊ ထားအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေနုဇ္ဈရိယာပထေန၊ ထိုဇ္ဈရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္ဆကပ္ပသတာနိ၊ မဟာကပ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ သယိတောပိယ၊ အိပ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝဉ္စပါနံပိ၊ ဤသဘော

ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပစ္စယာဟာရော၊
ပစ္စယာဟာရကို၊ လက္ခဏာ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအသညသတ်
ဘုံ၌ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယံဈာန်၊ အကြင်ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွား
စေ၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုဈာန်သည်ပင်လျှင်၊ နေသံ၊ ထို
အသညသတ်ဘုံ၌ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖိယာဝေဝေန၊ ညှိ၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဝိတ္တသရော၊ ပစ်အပ်
သောမြားသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဖိယာဝေဝေဂါ၊ ညှိ၏အဟုန်
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊
ဝေ၊ ဤအထူး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဈာနပစ္စယော၊ ဈာန်တည်းဟူ
သောအကြောင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုဈာန်တည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးပြီးသည်
ရှိသော်၊ ဝိဏဝေဝေဂါ၊ ကုန်သောညှိ၏အဟုန်ရှိသော၊ သရောဝိယ၊ မြား
ကဲ့သို့၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ဝုဠာနုပလူပဇိဝိ၊ ထကြွခြင်းလုံ့လ၏အကျိုးကိုဖြစ်သော
အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝုဠာနုပလူပဇိဝိ၊
ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုဖြစ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သောသတ္တ
ဝါတို့အား၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ ကော၊ အတယ်နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နေသံ၊ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့
အား၊ ကမ္မမေဝ၊ အကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ ပဉ္စ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ အာဟာရ၊ အာဟာရတို့သည်၊ အတ္တိကိံ၊ ရှိကုန်သလော
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာဟာ
ရ၊ အာဟာရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာ
ဟာရ၊ အာဟာရတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့
သောစကားကို၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ပစ္စယော၊ အာဟာရတို့၊ ပစ္စယော၊ အာ
ဟာရဟူသော၊ ဧတံ၊ ထိုစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံနု၊ ဆိုအပ်
သည်မဟုတ်လော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေနကမ္မေန၊ အကြင်အကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ
သည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဝိတိပစ္စယတော၊

တည်ခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟာရော၊အာဟာရသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယံ၊အကြင်ငရဲ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား အကုသိုလ်
ကံသာလျှင်အာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊နစတာဝကာ
လံကရောတိယာဝနတံပါပကမ္မံဗျန္တိဟောတိတိ၊ နစတာဝကာလံကရော
တိယာဝနတံပါပကမ္မံဗျန္တိဟောတိဟူသော၊ ဣဒံဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆို
အပ်၏၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ တံပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊
ဗျန္တိ၊ကင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ကာလံ၊သေခြင်း
ကို၊နကရောတိ၊မပြု၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ဤငရဲ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါ
တို့၌၊ကဗဒ္ဓိကာရာဟာရံ၊ကဗဒ္ဓိကာရအာဟာရကို၊အာရန္တ၊စွဲ၍၊ဝိဝါဒေါ၊
ငြင်းခုံခြင်းကို၊နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊တိသစ္စံ၊မှန်၏၊မုခေ၊ခံတွင်း၌၊ဥပ္ပဇ္ဇ
နခေဇ္ဇောဝိ၊ဖြစ်သော တံထွေးသည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့အား၊အာဟာရကိစ္စံ၊အာဟာရကိစ္စကို၊သာဓေတိ၊ပြီးစေ၏၊ဟိ
သစ္စံ၊မှန်၏၊ခေဇ္ဇော၊တံထွေးသည်၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ဒုက္ခဝေဒနိယော၊ဒုက္ခ
ဝေဒနာ၏အကြောင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ခေဇ္ဇော၊ တံထွေးသည်၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ သုခဝေဒနိ
ယော၊သုခဝေဒနာ၏အကြောင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ပစ္စယော၊အကြောင်း
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကာမာဝေ၊ကာမဘုံ၌၊ နိပ္ပရိယာယေ
န၊မုချအားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရော၊အာဟာရတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရူပါရူပ ဘဝေသု၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌၊
အသညသတ်၊အသညသတ်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ သေသာနံ၊
အသညသတ် သတ္တဝါတို့မှ ကြွင်းသော ရူပ အရူပ သတ္တဝါ တို့အား၊
တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အသညာနဉ္စေဝ၊ အသညသတ် သတ္တဝါတို့အား လည်း
ကောင်း၊အဝသေသာနန္တ၊ကြွင်းသော ကာမရူပ အရူပသတ္တဝါတို့အား
လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဟာရော၊ ပစ္စယာ ဟာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိဣဓိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အာဟာရုပ္ပိတိကာ၊အာဟာရ
ကြောင့်တည်ခြင်းရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုစတုက္ကပိဿဇ္ဇနာ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရော၊အာ
ဟာရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောကောဝိ၊အလုံးစုံသော၊ ပစ္စယာဟာ
ရောဝိ၊ပစ္စယာဟာရသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊

၉

အာဟာရသမုဋ္ဌာပိကာ၊ အာဟာရကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုရိမတဏှာ၊
ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောတဏှာသည်၊ သမုဒယသစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏၊
ဥတိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာတို့၏၊ အပုဝတ္တိ၊ မဖြစ်
ခြင်းသည်၊ နိရောဓသစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏၊ နိရောဓပဇာနနာ၊ နိရောဓ
သစ္စာကိုအပြားအားဖြင့်သိတတ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ မဂ္ဂသစ္စ၊ မဂ္ဂ
သစ္စာမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကဇင်္ဂီလာယန္တိ၊ ကဇင်္ဂီလာယံဟူသည်
ကား၊ ဇေနာမကေ၊ ဤသို့ကဇင်္ဂီလာဟူသော အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
ကဇင်္ဂီလကာတိ၊ ကဇင်္ဂီလကာဟူသည်ကား၊ ကဇင်္ဂီလဝါသိနော၊ ကဇင်္ဂီ
လမြို့၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ မဟာပညေသုတိ၊ ပဟာပညေသုဟူသည်ကား၊
မဟန္တအတ္ထ ပရိဂ္ဂါ၊ ဟကေသု၊ ကြီးမြတ်သောအနက်ကို သိမ်းယူတတ်
ကုန်သော၊ ပဉ္စေသု၊ ပဉ္စာတို့၌၊ ယထာမေတ္တခါယတိတိ၊ ယထာမေတ္တခါ
ယတိဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ သမ္မာသုဘာဝိတစိတ္တောတိ၊ သမ္မာ
သုဘာဝိတစိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာနယေန၊ သင့်သောအကြောင်း
ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာဝိတစိတ္တော၊ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊
ဧသောစေတသမ္ပာအတ္တောတိဧတ္ထ၊ ဧသောစေတသမ္ပာအတ္တောဟူသော
ဤပါဌ၌၊ စတ္တာရောဓမ္မာတိအာဒယော၊ စတ္တာရောဓမ္မာ ဤသို့အစရှိကုန်
သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ စတ္တာရောအာဟာရာတိအာဒိနာ၊ စတ္တာရော
အာဟာရာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဝိဿန္တိတာ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်၏ရှင်၊
ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြေအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရေသု၊ အာဟာရတို့ကို၊ ပရိညာတေ
သု၊ ပိုင်းခြား၍သိကုန်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိ
ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသုစ၊ ထိုလေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတေ
ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရာ၊ အာ
ဟာရတို့သည်၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသနာပိလာသေန၊ ဓမ္မသနာ၌ တင့်တယ် စမ္ပယ်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၅

ခြင်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဝိသန္ဓေနာဠိ၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ ဧကောယေဝ၊ တူသည်သာလျှင် တည်း၊ ဣန္ဒြိယသုဝိ၊ ဣန္ဒြိယတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်း ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသောစေဝ တဿ အတ္ထောတိ၊ ဧသောစေဝ တဿအတ္ထောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံဝိဉာဏယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောစက္ကာရော အာဟာရော စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာ ဟူသော ဒေသ နာသည်လည်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိန္န သုဝဏ္ဏမိဝ၊ ချိုးအပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ယေဝတောတိ၊ ယေဝတောဟူသည့်ကား၊ ယတ္ထ ကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ကာသိကောသလသတိ၊ ကာသိကောသ လာဟူသည်ကား၊ ကာသိကောသလဇနပဒါ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလ တိုင်း၌ဖြစ်သောဇနပုဒ်တို့သည်၊ အတ္ထေဝအညထတ္တန္တိ၊ အတ္ထေဝအည ထတ္တံဟူသည်ကား၊ အညထတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့် တပါးသော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိပရိ တာမောတိ၊ ဝိပရိတာမောဟူသည်ကား၊ မရဏဗ္ဗိ၊ သေခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိံ ဝိနိဗ္ဗိန္နတိတိ၊ တသ္မိံ ဝိနိဗ္ဗိန္နဟိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိဇာတေ၊ ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းရှိသော၊ တသ္မိံ ပိ၊ ထို ပသေနဒိကောသလမင်း၏အဖြစ်၌လည်း၊ ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ အဂ္ဂေ ဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ အဂ္ဂေဝိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိကာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂေ၊ မြင်သော၊ ကောသလရာဇဘေဝ၊ ကောသလမင်းအဖြစ်၌၊ ဝိရုဇ္ဈ တိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ပဂေဝဟိနသ္မိန္တိ၊ ပဂေဝဟိနသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ဟိ နေ၊ ယုတ်သော၊ ဣတ္တရုမနုဿာနံ၊ ဘုန်းနည်းသောလူတို့၏၊ ပဉ္စကာမဂုဏ ဇာတေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌၊ ပဋ္ဌမတရံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ မနောမယာတိ၊ မနောမယာဟူသည်ကား၊ ဈာနမနေန၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာရာဏသေယျကန္တိ၊ ဗာရာဏသေယျကံ ဟူသည်ကား၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်၌၊ ကပ္ပါယောဝိ၊ ဝါသည် လည်းကောင်း၊ မုနုကိရုနုညံသတတိ၊ သုတ္တကန္တိကာယောဝိ၊ ချည်ကို ဝင်တတ်သော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ တန္တိကာရာပိ၊ ရက် ကန်းသည် မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆေကောကိရ၊ လိမ္မာကုန်သ

၂၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၅၅

၂၂၆

တတ်၊ ဥဒကံပိ၊ ရေသည်လည်း၊ သုစိကိရ၊ စင်ကြယ်သတတ်၊ သိနိန္ဒ
ကိရ၊ ပြေပြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ပါး
သောအဖို့တို့၌ပြေပြစ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိသုဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ပဿေသု၊ နံပါးတို့၌၊ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်၊ ရ၊ နူးညံ့သည်၊ သိနိန္ဒ၊
ပြေပြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရေမိဿကာ၊
လောကီ လောကုတ္တရာနှင့် နှောသည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
သညာသု၊ သညာတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော သညာသည်၊ ကာမာ
ဝစရသညာ၊ ကာမာဝစရသညာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခု
မြောက်သောသညာသည်၊ ရူပါဝစရသညာ၊ ရူပါဝစရသညာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သောသညာသည်၊ လောကုတ္တ
ရသညာ၊ လောကုတ္တရာသညာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထာ၊ လေးခု
မြောက်သော သညာသည်၊ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၊ အာကိဉ္ဇညာ
ယတနသညာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊
သာသညာ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနသညာသည်၊ အဂ္ဂါတိ၊ အဂ္ဂါဟူ၍၊ အာ
ဂတာ၊ လာ၏၊ တတော၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနသညာမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
သညာပညတ္တိနာမ၊ သညာကို ပညတ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂံဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗာဟိရကာနန္တိ၊ ဗာဟိ
ရကာနံဟူသည်ကား၊ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌံ၊
ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နောစသံ၊ နောစမေထိယာတိ၊ နောစသံ၊ နောစ
မေထိယာဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိ၊ တ၊ အတိတ်ဖြစ်သော
ဘဝ၌၊ သစေနဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်လတ္တံ့ သည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊
ကိဉ္ဇိ၊ တရံတရသော၊ ပလိပောဓဇာတံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ နဘဝိဿ
တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂ္ဂေဝိရဇ္ဇတိတိ၊ အဂ္ဂေဝိရဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆေဒ
ဒိဋ္ဌိယံ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၌၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊
ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ သန္တိကတ္တာ၊ အနီး၌
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂံဟူ၍၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမတ္ထ
ဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ပရမတ္ထဝိသုဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမတ္ထဝိသုဒ္ဓိ၊ မြတ်သောအနက်
ဟုဆိုအပ်သောစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဧတံ၊ ဤပရမတ္ထဝိသုဒ္ဓိ ဟူသောအမည်
သည်၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနသမာပတ်၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာကိဉ္ဇညာ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၇

ယတနံ။ အာကိဉ္ဇညာယတနသညံ။ ဝိပဿနာပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ ဝိပဿနာ၏
နီးစွာသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂံနာမ၊ အဂ္ဂမည်သည်၊ ဇာတံ၊
ဖြစ်၏။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသညံ၊
ဒီဃာယုကတ္တာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂံနာမ၊
အဂ္ဂမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်န္တိ၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်
ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိညေဝအတ္တတာဝေ၊ ဤမျက်မှောက်သောကံ့ဝံ၏
အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပရမနိဗ္ဗာန်၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုပါဒါဝိမောက္ခော
ကိ၊ အနုပါဒါဝိမောက္ခောဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါ
ဒါနေဟိ၊ ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ဝိမော
က္ခော၊ လွတ်ခြင်းတည်း။ ဇေတံ၊ ဤအနုပါဒါဝိမောက္ခောဟူသော အမည်
သည်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ပရိညန္တိ၊
ပရိညံဟူသည်ကား။ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော
ပရိညာတို့တွင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမဏ္ဍာနေန၊ ပဌမချာန်ဖြင့်၊
ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ ပညာပေတိ၊
ပညာပေတံမူ၏၊ အဇ္ဈပါဝစရေဟိ၊ အဇ္ဈပါဝစရတို့ဖြင့်၊ ချပါနံ၊ ရင်တို့ကို၊
ပရိညံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညာပေတံမူ၏၊ အနုပါဒါနိဗ္ဗာ
နေန၊ အနုပါဒါနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
ကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညာပေတံမူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သဗ္ဗ
ဝေဒယိတပ္ပဟာနတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို ပယ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညာနာမ၊ ပိုင်းခြား၍သိသည်မည်၏။
အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန် ဟူသည်ကား။ အပ္ပဗ္ဗယပရိ
နိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
နဝမသုတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အနုဘိရုတိပိဋိတာနိ၊ မဗ္ဗေ၊ မလျော်ခြင်းနှိုက်စက်အပ်ကုန်သော၊ ပစ္စ
ဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
တို့အား၊ အနုဘိရုတိဝိနောဒနတ္ထံ၊ မဗ္ဗေ၊ မလျော်ခြင်းကို ပျောက်ခြင်းငှါ၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေဝိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း။
အနုဘိရုတိ၊ မဗ္ဗေ၊ မလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဒေသနာ
နုသာရေန၊ ဒေသနာကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊
စေလွှတ်၍၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရ
တာဝေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ အရဟတ္တံ

၂၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၁၆

အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ်သု၊ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ဥပယျာမိကာနိဝတ္တောဟောတိတိ၊ဥပယျာမိကာနိဝတ္တောဟောတိဟူသည်ကား၊ ယုဒ္ဓတော၊စစ်ထိုးရာမှ၊နိဝတ္တော၊ပြန်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။လဒ္ဓါမိပ္ပါယောတိ၊လဒ္ဓါမိပ္ပါယောဟူသည်ကား၊ဗိဗ္ဗိသာရဿ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းအား၊ ဝိတရံ၊သွီးကို၊ ဒေန္တေန၊ပေးဆက်သော၊မဟာကောသလရညာ၊ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဦန္တရဇ္ဇာနံ၊နှစ်ခုမြောက်သောပြည်တို့၏၊အန္တရေ၊အကြား၌၊ သတသဟဿုဋ္ဌာနော၊အခွန်တသိန်းထွက်သော၊ကသိဂါမောနာမ၊ ကသိမည်သောရွာကို၊မိတုနော၊သမီးအား၊ဒိန္နောကိရံ၊ပေးအပ်သတတ်၊အဇာတသတ္တုနော၊အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ဝိတရိ၊အဖကို၊ မာရိတေ၊သတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ထိုအဇာတသတ်မင်း၏၊မာတာပိ၊မယ်တော်သည်လည်း၊ရညာ၊ဗိဗ္ဗိသာရ မင်းကြီး၌၊ ဝိယောဂသောဂကန၊ ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ မတာ၊သေ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ပသေနဒိကောသလော၊ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အဇာတသတ္တုနာ၊အဇာတသတ်မင်းသည်၊ မာတာပိတရော၊အမိအဖတို့ကို၊ မာရိတာ၊သတ်အပ်ကုန်၏၊ဂါမော၊ရွာသည်၊မမ၊ငါ၏၊ ဝိတုသန္တကော၊အဖ၏ဥစ္စာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊တဿ၊ထိုကသိကအမည်ရှိသောရွာ၏၊ အတ္ထာယ၊အလိုငှါ၊ အနံ၊တရားကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ အဇာတသတ္တုပိ၊အဇာတသတ်သည်လည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ မာတုသန္တကော၊အမိ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊တဿဂါမဿ၊ ထိုကသိကအမည်ရှိသောရွာ၏၊ အတ္ထာယ၊အလိုငှါ၊ အနံ၊တရားကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တဿဂါမဿ၊ထိုကသိကရွာ၏၊ အတ္ထာယ၊အလိုငှါ၊ ဧဝံ၊နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာတုလဘာဂိနယျာ၊ဦးရီးတူတို့သည်၊စတုရဂီနိ၊အင်္ဂါလေးပါး၌ပြည့်စုံသောသေနံ၊စစ်သည်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ ဖွဲ့ရုံးစု၍၊ ယုတ္တိံသု၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသို့စစ်ထိုးရာ၌၊ပသေနဒိကောသလော၊ပသေနဒိကောသလမင်းသည်၊ ဧဝါရေ၊နှစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ အဇာတသတ္တုနာ၊အဇာတသတ်မင်းသည်၊ပရာဇိတော၊ရှုံးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂရေမေဝ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့သာလျှင်၊ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏၊ တတိယဝါရေ၊တတိယအကြိမ်၌၊ ကထံနုခေါ၊အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်း

သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသုတိဝသေန၊ စနည်း
တပေါင်ကိုနာစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယုတ္တိတဗ္ဗကာရံ၊ စစ်ထိုးအပ်
သောအခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဗျဟံ၊ သကဋဗျဟာကို၊ ရစယိတွာ၊
စီရင်၍၊ ဥဘောဟိပဿေဟိ၊ နံပါးနှစ်ဖက်တို့မှ၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊
အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းကို၊ ဂဏှိ၊ ဘမ်းယူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
ခဏ၌သာလျှင်၊ ဇယာမိပ္ပါယဿ၊ အောင်ခြင်း၌ဖြစ်သောအလို၏၊ လန္တတ္တာ၊
ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လန္တမိပ္ပါယောနာမ၊ ရအပ်သောအလိုရှိသည်
မည်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ယေနာရာမောတေနပါယာသိ
တိ၊ ယေနာရာမောတေနပါယာသိဟူသည်ကား၊ ဗဟိနဂဇေးမြို့၏အပဉ္စ၊
ဇယခန္ဓဝါရံ၊ အောင်တပ်ကို၊ နိဝေသေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်
မျှလောက်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အလင်္ကရေတိ၊ တန်ဆာဆင်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
လောက်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပရိဋ္ဌကာလတော၊ ဝင်သောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ သမ္ဗာဓော၊
ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အမစ္စ
ဂဏာပရိရတော၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ အာရာမော၊ အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရံရှိရာသို့၊ ပါယာ
သိ၊ သွားလေ၏၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ကသ္မိံ၊ ကာလေ၊ တယ်
အခါ၌၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊
ပိဏ္ဍပါတပ္ပဒိုက္ခန္ဓာနံ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဂန္ဓကုဋံ၊ ဂန္ဓကုဋံသို့၊ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃောစ၊
ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြိတွာ၊ ဝန်ခံ
၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်
နေသန့်ရာအရပ်တို့သို့၊ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ စက်မန္တိ
တိတ္ထေ၊ စက်မန္တိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကသ္မိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ သမယေ
ထိုအခါ၌၊ စက်မန္တိ၊ စကြိုသွားကုန်သနည်း၊ ပဏိတဘောဇနပစ္စယာ၊
မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ထိနမိဒ္ဓဿ၊
ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပိနောဒနတ္ထံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ စက်မန္တိ၊ စကြိုသွား
ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒိဝါပဓာနိကာ၊ နေအဖို့
၌ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ကုန်သောရဟန်းတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပစ္စာ
ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်အဖို့၌၊ စက်မိတွာ၊ စကြိုသွား၍၊ နှုတွာ၊

ရေချိုး၍၊ သရီရံ၊ ကိယံ၊ ကိယံ၊ ဥဝံ၊ အဋ္ဌေ၊ ကိ၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယုစေ၍၊ နိသန္ဓေ၊
ထိုင်နေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ တံ၊ ဒိ
သာနံ၊ ထိုသို့နေအဖို့၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်း၊ သဘောရှိကုန်သော
ရဟန်းတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကေဝံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန တေဘိက္ခုတိ၊ ယေနတေဘိက္ခု ဟူသည်ကား၊
သော၊ ထိုပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးသည်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္တိ၊ ရှိသနည်း၊ ကိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝေဏံတခုမှ၊ ပရိဝေ
ဏံ၊ ပရိဝေဏံ တခုသို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဝုတ္တိတွာဝ၊ မေး၍သာလျှင်၊
ပဝိဿာမိ၊ ဝင်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝိလောကေန္တော၊ ထိုမှဤမှကြည့်
သည်ရှိသော်၊ အညေဟတ္ထိဝိယ၊ တောဆင်တို့ကဲ့သို့၊ စက်မမာနေ၊ စကြံ
သွားကုန်သော၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ကံ၊ အထံ
သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တံ၊ ထိုသို့သွားသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ
ဤယေနတေဘိက္ခု၊ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအင်၏၊ ဒဿနကာမာ
တိ၊ ဒဿနကာမာဟူသည်ကား၊ ပဿိတုကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရောဘိ၊ ဝိဟာရောဟူသောစကားကို၊ ဂန္ဓကုဋံ၊
ဂန္ဓကုဋံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အတရမာနောတိ၊
အတရမာနော ဟူသည်ကား၊ အတုရိတော၊ မဆောမလျှင်သည်ဖြစ်၍၊
သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သရိယမာဏေန၊ ကိယံ၊ ပမာဏဖြင့်၊ ပဒံ၊ ခြေရာ
ကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ကျစေလျက်၊ ဝုတ္တံ၊ ခရီးသွားသောသူတို့၏ပြုရသောဝတ်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုသဗ္ဗဋ္ဌံ၊ အလွန်ပြေပြစ်သော၊ မုတ္တဇာလသိန္န၊ ဝါ၊ ရသဒိ
သံ၊ ဝုလဲသွယ်နေအုတ်နှင့် ပွင့်နှင့်တူသော၊ ဝါ၊ လက်ထဲသို့၊ အဝိနာသေန္တော
မဗျက်သီးမူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အာဠိန္ဒန္တိ၊ အာ
ဠိန္ဒဟူသည်ကား၊ ပရမံ၊ ကျောင်းဦးသို့၊ အဂ္ဂဠိန္ဒ၊ အဂ္ဂဠိဟူသည်ကား၊
ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို၊ ဥက္ကာသိတွာတိ၊ ဥက္ကာသိတွာ ဟူသည်ကား၊
ဥက္ကာသိတသန္ဓံ၊ ချောင်းဩသံသို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာကောဇေဟိတိ၊ အာ
ကောဇေဟိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂနုခေန၊ လက်သည်းဖျားဖြင့်၊ ဤသကဲ့စဉ်း
လယ်၊ ကုပ္ပိကဆိဗ္ဗသမိပေ၊ သံ၊ ကောက်ပေါက်၏အနီး၌၊ ကောဇေဟိ၊ ခေါက်
လော၊ ဣတိ၊ အယ်အမိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအမိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊

၂၀၁

ဆိုလိုသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ နွှါရုံးတံခါးကို၊ အတိဥပရိ၊ အလွန်မြင့်သော
အရပ်၌၊ အမနုဿာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ကောဇေန္တိကိရ၊ ခေါက်ကုန်သ
တတ်၊ အလိဟောဋ္ဌာ၊ အလွန်နိမ့်သောအရပ်၌၊ ဒိဃဇာတိကာ၊ ကျောက်
ရှည်မျိုးတို့သည်၊ ကောဇေန္တိကိရ၊ ခေါက်ကုန်သတတ်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ အကောဇေတွာ၊ မခေါက်မူ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိဒ္ဒသမိ
ပေ၊ သံကောက်ပေါက်၏အနီး၌၊ ကောဇေတဗ္ဗံ၊ ခေါက်အပ်၏၊ ဣတိဣဒံ၊
ဤသို့၊ ခေါက်ခြင်းသည်၊ နွှါရကောဓုနဝတ္ထံ၊ တံခါးကိုခေါက်ရာ၌ ဝတ်
တည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဝိဝရိဘဂဝါနွါရန္တိ၊ ဝိဝရိဘဂဝါ
နွါရံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ နွှါရုံးတံခါး
ကို၊ ဝိဝရိတိ၊ ဖွင့်တော်မူ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဝရေတု၊ ပွင့်စေ
သတည်း၊ ဣတိဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေတိ၊ ဆန့်တော်
မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကကံပွ
ကောဋီသု၊ များစွာသောကမ္ဘာအကုဋေတို့၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒမာနေဟိ၊
ပေးလှူတော်မူကုန်သော၊ တုဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိ
လက်ဖြင့်၊ နွှါရဝိဝရဏကမ္ဘံ၊ တံခါးကိုဖွင့်လှစ်ကြောင်းဖြစ်သောအမှုကို၊
နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိဤသို့၊ ဝဒန္တောဝိယံ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့၊ သယမေဝ၊
အလိုလိုသာလျှင်၊ နွှါရုံးတံခါးသည်၊ ဝိဝရံ၊ ပွင့်၏၊ တံပန၊ ထိုတံခါးသည်
ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မနေန၊ စိတ်
တော်ကြောင့်၊ ဝိဝရံ၊ ပွင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝရိဘဂဝါနွါရန္တိ၊ ဝိဝရိ
ဘဂဝါနွါရံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ မေတ္တု၊ ပဟာ၊ ခန္တိ၊
မေတ္တု၊ ပဟာရံဟူသည်ကား၊ မေတ္တာသန္တယုတ္တံ၊ မေတ္တုနှင့်ယှဉ်သော၊
ကာယိကဝါစသိကဥပဟာရံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော နှုတ်၌ဖြစ်သော ပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကတညုတန္တိဇ္ဈေ၊ ကတညုတံ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊
အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဏတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အပံရာဇာ၊ ဤပသေနဒိ
ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓေ၊ အခါ၌၊ လူလသရိရော၊ ဆူပြီးသော
ကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါဏပါကံ၊ တစိတ်သောဆန်တို့၏ချက်
အပ်သောထမင်းကို၊ တုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပသေနဒိ
ကောသလမင်းအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ
တိုင်းနေတိုင်း၊ ထောက်ထောက်၊ အတန်ငယ်အတန်ငယ်၊ ဟာပနတ္ထာယ၊
ယုတ်စေခြင်းငှါ၊ မနုဿသဒါသတိမတော၊ မတ္တံဇာနတောသဒ္ဓတော
ဇနံ၊ တနုကဿဘဝန္တိဝဒနာ၊ သဏိကံဇီရတိအာယုပါလယန္တိ၊ မနု

ဧဿသဒါသတိမတော၊မတ္တံဇာနတောလဋ္ဌဘောဇနံတနုကဿဘဝန္တိ
ဝေဒနာသဏိကံဇီရံတိအာယုပါလယံဟူသော၊ ဣမံဩဝါဒံ၊ဤဩဝါဒ
ကို၊အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သတိမတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသော၊လဋ္ဌဘောဇနံ၊ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊မတ္တံ၊အတိုင်းအရှည်
ကို၊ဇာနတော၊ သိသော၊ အဿမနုဇဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့သည်၊ တနုကား၊ပါးကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ထို
ရအပ်သော ဘောဇဉ်၏အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောသူသည်၊ သဏိတံ၊
ဖြည်းဖြည်း၊အာယု၊အသက်ကို၊ ပါလယံ၊စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ဇီရ
တိ၊အိုမင်းရ၏၊သော၊ထိုပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဣမသ္မိံဩ
ဝါဒေ၊ဤအဆုံးအမ၌၊ဌတွာ၊တည်၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊
ထောက်ထောက်၊အတန်ငယ်အတန်ငယ်၊ဟာပေတွာ၊ယုတ်စေ၍၊အနုက္က
မေန၊အစဉ်သဖြင့်၊နာဠိကောဒနပရမတာယ၊တကွမ်းစားသောသန်တို့၏
ချက်အပ်သောထမင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊သဏ္ဌာသိ၊တည်၏၊အဿ၊ထို
ပသေနဒီကောသလမင်းအား၊ဂတ္တာနိပ၊ကိုယ်တို့သည်လည်း၊တနုနိ၊ပါး
ကုန်သည်၊ဝိရာနိ၊မြဲမြဲကုန်သည်၊ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ကထံ၊အဘယ်သို့သော၊တံဥပကာရံ၊ထိုကျေးဇူးကို၊သန္ဓာ
ယ၊ရည်၍၊ကတညုတံခေါအဟံဘန္တေ၊ကတဝေဒိတံသမ္ပဿမာနောတိ၊
ကတညုတံခေါအဟံဘန္တေ၊ကတဝေဒိတံသမ္ပဿမာနောဟူ၍၊ အာဟ၊
သျှောက်ဆို၏၊ အရိယေညာယေတိ၊အရိယေညာယေဟူသည်ကား၊သဟ
ဝိပဿနေန၊ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊မဂ္ဂေန၊မဂ်ဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓသီလောတိ၊ဝုဒ္ဓ
သီလောဟူသည်ကား၊ ဝဇိတသီလော၊ပွားစေအပ်သောသီလရှိတော်မူ
၏၊အရိယသီလောတိ၊ အရိယသီလောဟူသည်ကား၊ အပေါထုဇ္ဇနိကေ
ဟိ၊ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊အရိယသီလ
တို့နှင့်၊သမန္ဓာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ကုသလသီလောတိ၊ ကုသလသီလော
ဟူသည်ကား၊အနဝဇ္ဇေဟိ၊အပြစ်မရှိကုန်သော၊ သီလေဟိ၊သီလတို့နှင့်၊
သမန္ဓာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊အာရုညကောတိ၊အာရုညကောဟူသည်ကား၊
ဇာယမာနောပိ၊ဖွားတော်မူသော်လည်း၊အရုည၊တော၌၊ ဇာတော၊ဖွား
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊အဘိသမ္ပုဏ္ဏမာနောပိ၊သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍
သိတော်မူသော်လည်း၊ အရုည၊တော၌၊ အဘိသမ္ပုဏ္ဏ၊ထိုးထွင်း၍သိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဝိမာနကပ္ပါသု၊နတ်ဗိမာန်နှင့်တူကုန်သော၊ ဂန္ဓကုဋိသု၊
ဂန္ဓကုဋိတိုက်တို့၌၊ သယမန္တာပိ၊ ကျိန်းစက်တော်မူသော်လည်း၊ အရ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-မဟာဝဂ်၊ ၂၈၃

ညောယေဝ၊ တော၌သာလျှင်၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိဣဇံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာရညကော အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တေတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်တည်း၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဥပါလိဝဂ်၊

၁ . စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သံဃသုဠုတာယာတိအာဒိသု၊ သံဃသုဠုတာယဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သံဃသုဠုတာနာမသံဃသုဠုတာမည်သည်ကား၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ သုဠုဘာဝေါ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သုဠု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတဋ္ဌာနေဝိယ၊ လာသောအရာ၌ကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုဠု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသမ္ပုနန္တနဘာဝေါ၊ စကားတော်ကို ဝန်ခံသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သမ္ပုနန္တတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကိုဝန်ခံခြင်းသည်၊ ဒိဃာရက္ခံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ည၌ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ သုဠု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသမ္ပုနန္တနတ္ထံ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်းငှါ၊ အသမ္ပုနန္တေန၊ ဝန်မခံခြင်း၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပုနန္တေန၊ ဝန်ခံခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ ဗလက္ခာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နိုင်စက်၍၊ နပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မမူ၊ ဣတိတေမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ အာဝိကရာန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သံဃသုဠုတာယာတိ၊ သံဃသုဠုတာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သံဃဗာသုတာယာတိ၊ သံဃဗာသုတာယဟူသည်ကား၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ ဗာသုဘာဝါယ၊ ချမ်းသာစွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သဟဇိဝိတာယ၊ တကွအသက်မွေးခြင်းငှါ၊ သုခဝိဟာရက္ခယ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-သဗ္ဗတွဲ၊ ၃၄ နာ

4. 2

တည်း။ ခုမ္မကုန်နံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယာတိ ဧတ္ထ။ ခုမ္မကုန်နံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယ
ဟူသော ဤသုခန္တံ၊ ခုမ္မကုန်နာမ၊ ခုမ္မကုန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည် ကား၊ ဒုသိလံ ပုဂ္ဂ
လာ၊ သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် မကုတ်၊ အရှိန်အစင်မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပါဒိယမာနာပိ၊
ရေခံစေအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရေခံကုန်
၏၊ ဝိသိက္ခမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရောန္တာဝါ၊ ပြုကုန်ဆဲလည်းကောင်း၊
ကတွာဝါ၊ ပြုကုန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ နလဇ္ဇန္တိ၊ မရှက်ကုန်၊ တေသံ၊ ထို
သိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တေ၊ ထိုသိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်သည်၊
အသတိမရှိသော်၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်
သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သနည်း၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊
ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကတမသ္မိံ၊ အဘယ်အမည်
ရှိသော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုကြောင့်၊ ကတမံ၊ အဘယ်သို့သော၊ အာပတ္တိံ၊
အာပတ်ကို၊ နေပေတွာ၊ တင်၍၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်ကုန်သိ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းပန်းကုန်၏
ပန၊ ဗျတိရိက်မှတပါး အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်သည်၊
သတိ၊ ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုသိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သံဃော၊
သံဃာတော်သည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ သဟ
ဓမ္မေန၊ သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟေသတိ၊ နှိပ်လတ္တံ့၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ခုမ္မကုန်နံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယာတိ၊ ခုမ္မကုန်နံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပေသလ္လာနံ သိက္ခန္တံ၊ ဖာသုဝိဟာရာယာ
တိ၊ ပေသလ္လာနံ သိက္ခန္တံ ဖာသုဝိဟာရာယာ ဟူသည်ကား၊ ပေသလ္လာနံ
ဝိယသိလ္လာနံ၊ ချစ်အပ်သောသိလရှိကုန်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
ဖာသုဝိဟာရာယာ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိယ
သိလ၊ ချစ်အပ်သော သိလရှိကုန်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကာ
တဗ္ဗာကာတဗ္ဗန္တံ၊ ပြုသင့်သောအမှု မပြုသင့်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊
သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇန္တံ၊ အပြစ်ရှိသည်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေလံမရိယာ
ဒန္တံ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော ကမ်း အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊
ဥတွာ၊ သိ၍၊ သိက္ခတ္တယပါရိပူရိယာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ခြင်းငှါ၊ စာဓူ
မာနာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်၊ ပန၊ ဗျတိ
ရိက်မှတပါး အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုချစ်အပ်သောသိလရှိသော ရဟန်း

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဥပါလိဝဂ်၊ ၂၀၅

တို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ။ အပြစ်ရှိသည်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတဝံ
မရိယာဒဉ္စ။ သိက္ခာပုန်တော်တည်းဟူသောကမ်းအပိုင်းအခြားကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥတု၊ သိ၍၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ။ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ခြင်းငှါ၊
စာစုမာနာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုချစ်အပ်သောသီလရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊
သိက္ခာပဒပညာပနံ၊ သိက္ခာပုန်ကိုပညာပြခြင်းသည်၊ ဗာသုရိဟာရာယ၊ ချမ်း
သာစွာနေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုမ္မကံ၊ နံ၊
သီလမရှိကုန်သော၊ ဂုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဓာယေဝ၊ နှိုင်းခြင်း
သည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုချစ်အပ်သောသီလရှိသောရဟန်းတို့၏၊ ဗာသု
ရိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုသသိသဂုဂ္ဂလေ၊
ဒုသသိသပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဥပါသထပဝါရဏာနိ၊ ဥပုသ်ပဝါ
ရဏာတို့သည်၊ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ သံဃကမ္မာနိ၊ သံဃာကံတို့သည်၊
နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနေကဂ္ဂါ၊ မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓေသာဒိသု၊ ပါဠိသင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အနုယုဉ္ဇိတု၊ အား
ထုတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတွင်းနှိုင်းကုန်၊ ဒုသသိလေသု၊ ဒုသသိသပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟိ တေသု၊ နှိုင်းအပ် ကုန်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
သော၊ အယံဥပဒ္ဓဝေါ၊ ဤဘေးရန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတော၊ ထိုသို့
ဘေးရန်မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟေန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ ပေသလာနံဘိက္ခုနံ၊ ဗာသုရိဟာရာယာတိဇ္ဈေ၊ ပေသလာနံဘိက္ခုနံ
ဗာသုရိဟာရာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ဇိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဗိဠုမ္မိကာနံအာသဝါနံ၊ သံဝရာယာတိ
ဇ္ဈေ၊ ဗိဠုမ္မိကာနံအာသဝါနံ သံဝရာယဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဗိဠုမ္မိကာ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ ဘေးရန်
တို့မည်သည်ကား၊ အသံဝရေ၊ မစောင့်စည်းခြင်း၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊
ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ပါဏိပ္ပဟာရ၊ ဒဏ္ဍုပ္ပဟာရ၊ သတ္တပ္ပဟာရ၊
ဟတ္ထန္တေ၊ ပါဒန္တေ၊ အင်္ဂုတ္တိ၊ အယသ၊ ဝိပုဋ္ဌိ၊ သာရာဒယော၊ လက်
ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ဟံတံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ လက်နက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၊
လက်ကို ဖြတ်ခြင်း၊ ခြောက်ဖြတ်ခြင်း၊ အကျော် အစော မဲခြင်း၊ အခြံအရံ

မဲ့ခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ အစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခဝိသေသာ၊ ဆင်းရဲ
 အထူးတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အာသဝါနာမ၊ ဘေးရန်တို့မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော ဘေးရန်တို့ကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်း
 ခြင်းငှါ၊ ဝိဒဟနာယ၊ ပိတ်ခြင်းငှါ၊ အာဂမနမဂ္ဂတ္ထကနာယ၊ လာလတ္တံ့သော
 အကြောင်းကိုပိတ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သမ္ပရာယိကာနန္တိတ္ထေ၊ သမ္ပရာယိကာနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ သမ္ပရာယိကာ၊
 တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ ဘေးရန်တို့မည်သည်ကား၊
 အသံဝရေ၊ မစောင့်စည်းခြင်း၌၊ ဌိတေန၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတ
 ပါပကမ္မမူလကာ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံလျှင် အရင်းရှိကုန်သော၊
 သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နရကာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊
 ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခဝိသေသာ၊ ဆင်းရဲအထူးတို့သည်၊ သမ္ပရာယိ
 ကာ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ ဘေးရန်တို့မည်ကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုတမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲတို့ကို၊ ပဋိဗ္ဗာတတ္ထာယ၊ ပယ်
 ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အပ္ပသန္နာနန္တိတ္ထေ၊ အပ္ပ
 သန္နာနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိဗ္ဗာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
 တေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုပညတ်ခြင်းသည်၊
 သတိ၊ ရှိသော်၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိ၊ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းကို၊ ဥတွာဝါ၊
 သိ၍လည်းကောင်း၊ ယထာပညတ္တိ၊ ပညတ်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပဇ္ဇမာနံ၊
 ကျင့်သော၊ ခဏ်ကျွံ၊ ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ အပ္ပသန္နာ၊
 မကြည်ညိုကုန်သေးသော၊ ယေဝိပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ အကြင် ပညာရှိတို့
 သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ယာနရဇ္ဇနဒုဿနရယ
 နဋ္ဌာနာနိ၊ အကြင်တပ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ တွေဝေခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောအာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုတပ်ခြင်း၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းတွေဝေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံတို့မှ၊ ဣမေသမတာ၊
 ဤရဟန်းတို့သည်၊ အာရုက္ခာ၊ ဝေးစွာ၊ ဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ ကေသုဝိယ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဝိနယ
 ဝိရူကပေါတ္တကံ၊ ဝိနည်းဝိရူကတ်ပေကံ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကတဝေဒိ

၂၀၆

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဥပါလိဝဂ်၊ ၂၀၇

ဗြာဟ္မဏာဝိယ၊ မိစ္ဆာအယျရှိသောသူ၊ ကျေးဇူးကိုထင်စွာရှုလေ့ရှိသော
ပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပသန္နာနံပသာဒါယာတိ၊
အပ္ပသန္နာနံပသာဒါယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပသန္နာနန္တိ၊ ပသန္နာ
နံဟူသည်ကား၊ ယေဝိကုလပုတ္တ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့ သည်လည်း၊
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေဝိကုလပုတ္တ၊
ထိုအမျိုးသားတို့ သည်လည်း၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိံ ဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်ပညပ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယထာပညတ္တိံ၊ ပညပ်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပဇ္ဇမာနေ၊
ကျင့်ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အပော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွာ၊ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့
သောအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်အရှင်ကောင်းတို့သည်၊
ပာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဧကဘတ္တံ၊ တထပ်တည်းစားခဲ့ခြင်းရှိသော
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝိနယသံဝရံ၊ ဝိနည်းစောင့်စည်းခြင်းကို
ပါလေန္တိ၊ စောင့်ပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သိယျော၊ သိယျော၊ လွန်
စွာလွန်စွာ၊ ပဝီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပသန္နာနံ သိယျော
ဘာဝါယာတိ၊ ပသန္နာနံ သိယျော ဘာဝါယဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ သန္ဓေဗ္ဗိတိယာတိ၊ သန္ဓေဗ္ဗိတိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ သန္ဓေဗ္ဗော၊
သူတော်ကောင်းတို့၏တရားသည်၊ ပရိယတ္တိသန္ဓေဗ္ဗော၊ ပရိယတ်တည်း
ဟူသောသူတော်ကောင်းတို့၏ တရားလည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိသန္ဓေဗ္ဗော၊
ပဋိပတ်တည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားလည်းကောင်း၊ အဓိ
ဂမသန္ဓေဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော လောကုတ္တရာတရား တည်းဟူ-
သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိပိဓော၊
သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောသန္ဓေတို့
တွင်းသကလဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာတရားစကား
တော်သည်၊ ပရိယတ္တိသန္ဓေဗ္ဗောနာမ၊ ပရိယတ္တိသန္ဓေမည်၏၊ တေရသ၊
တဆဲ့သုံးပါး ကုန်သော၊ ရတဂုဏာ၊ ရတင် ကျေးဇူးတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ စာရိတ္တဝါရိတ္တသီလသမာဓိဝိပဿနာ၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီ
လသမာဓိဝိပဿနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပဋိပတ္တိသန္ဓေဗ္ဗောနာမ၊ ပဋိပတ္တိသန္ဓေမည်၏၊ နဝလောကုတ္တ
ရသန္ဓေ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားသည်၊ အဓိဂမသန္ဓေဗ္ဗောနာမ၊
အဓိဂမသန္ဓေမည်၏၊ သောသဗ္ဗေဝံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသန္ဓေသည်လည်း
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်ပညပ်ခြင်းသည်၊

သတိ၊ ရှိသော်၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သိက္ခာပဒည၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏၊ ဝိဘင်္ဂိ၊ ဝိဘင်းကို လည်းကောင်း၊
 တဒတ္ထဇောတနုတ္တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏အနက်ကိုထွန်းပြခြင်းငှါ၊ အညံ၊ တပါး
 သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနုတ္တံ၊ ဘုရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယာသုဏန္တိ၊ သင်
 ကုန်၏၊ ယထာပညတ္တု၊ ပညတ်တော်အားလျော်စွာလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊
 ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပဋိပတ္တိ
 ယာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ အဓိဂန္တုဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တ
 ရာတရားကို၊ အဓိဂန္တုဗ္ဗံ၊ သိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိ
 ယာ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူ
 ကောင်းတရားသည်၊ ဗိရေဋ္ဌိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာတိ၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိနယာ နုတ္တဟာယာတိဇေတ္ထ၊ ဝိနယာနုတ္တဟာယာ ဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျပ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုပြီး
 အုံး၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ သံဝရဝိနယောစ၊ သံဝရဝိနည်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဟာနဝိ
 နယောစ၊ ပဟာနဝိနည်းသည်လည်းကောင်း၊ သမထဝိနယောစ၊ သမထ
 ဝိနည်းသည်လည်းကောင်း၊ ပညတ္တိဝိနယောစ၊ ပညတ္တိဝိနည်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိရော၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း
 သည်၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပတ္တိ
 တော၊ ကောင်းစွာ ထောက်ပံ့ အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝိနယာနုတ္တဟာယာတိ၊ ဝိနယာနုတ္တဟာယာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။

၂ နုတိယေ၊ နုတိယသုတ်၌၊ ပါရာဇိကောတိ၊ ပါရာဇိကောဟူသည်
 ကား၊ ပါရာဇိကအာပတ္တိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊
 ပါရာဇိကကထာဝိပုကတာဟောတိတိ၊ ပါရာဇိကကထာဝိပုကတာဟော
 တိဟူသည်ကား၊ အသုကပုဂ္ဂလော၊ ဤအမည်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါရာ
 ဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့၊ အာပန္နောနုခေါ၊ ရှေ့သလော၊ နောအာပန္နော
 နုခေါ၊ ခရောက်သလော၊ ဣတိဇေကထာ၊ ဤသို့သောစကားသည်၊ အာရ
 ဘိတွာ၊ အားတုတ်၍၊ အနိဇ္ဇာပိတာ၊ မပြီးစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအနုပသဗ္ဗန္တ ကထာဝိပုကတာဟောတိအစရှိသော
 ဝါကျတို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဥပါလိဝဂ်၊ ၂၀၉

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယာတိ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ
ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တအဓိကရဏံ၊ ရောက်သော အဓိကရဏ်းကို၊ ဝုပ
သမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သံစာတော၊ သံစာမှ၊ ဥဗ္ဗာဟိတွာဥဒ္ဓရိတွာ၊
ထုတ်၍၊ ကာဏတ္တာယ၊ ယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိနယေခေါပနဋ္ဌိတောဟောတိ
တိ၊ ဝိနယေခေါပနဋ္ဌိတောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိနယလက္ခဏေ၊ ဝိနည်း
လက္ခဏာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသံဟိရောတိ၊
အသံဟိရောဟူသည်ကား၊ အညဿ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစနမတ္ထေ
နေဝ၊ စကားမျှဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လန္တိ၊ အယူကို၊ နဝိဿာဇ္ဇေ
တိ၊ မစွန့်၊ ပဗ္ဗိဗလောတိ၊ ပဗ္ဗိဗလောဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေနဝိ၊ ကိုယ်
အားနှင့် လည်းကောင်း၊ ဉာဏဗလေနဝိ၊ ဉာဏ်အားနှင့် လည်းကောင်း၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သညာပေတုန္တိ၊ သညာပေတုံဟူသည်
ကား၊ စာနာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ပညာပေတုန္တိ၊ ပညာပေတုံဟူသည်
ကား၊ သမ္ပစာနာပေတုံ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ၊ နိဇ္ဈာ
ပေတုန္တိ၊ နိဇ္ဈာပေတုံဟူသည်ကား၊ ဩလောကာပေတုံ၊ ဩညံစေခြင်း
ငှါ၊ ပေက္ခေတုန္တိ၊ ပေက္ခေတုံဟူသည်ကား၊ ပဿာဒေတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ၊
သဇ္ဇာတပ္ပဿဒံ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဓိကရ
ဏန္တိ၊ အဓိကရဏံဟူသည်ကား၊ ဝိဝါဒါမိကဇုဏာဒိ၊ ဝိဝါဒါမိကရုဏ်း
အစရှိသော၊ စတုဗ္ဗိဇံ၊ လေးပါးအပြားရှိသောအဓိကရဏ်းကို၊ အဓိကရ
ဏသမုဒယန္တိ၊ အဓိကရဏသမုဒယံဟူသည်ကား၊ ဝိဝါဒမူလသဒိကံ၊
ငြင်းခုံခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းအစရှိသော၊ အဓိကရဏကာရေကံ၊
အဓိကရဏ်းကိုပြုတတ်သောတရားကို၊ အဓိကရဏနိရောဓန္တိ၊ အဓိကရ
ဏနိရောဓံဟူသည်ကား၊ အဓိကရဏာနံ၊ အဓိကရဏ်းတို့၏၊ ဝုပသမံ၊
ငြိမ်းခြင်းကို၊ အဓိကရဏနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒန္တိ၊ အဓိကရဏနိရောဓဂါမိ
နိပ္ပဋိပဒံဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိဇံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အဓိကရဏသမ
ယံ၊ အဓိကရဏသမယကို၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အနဘိမုတိန္တိ၊ အနဘိမုတိဟူသည်
ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတဘာဝံ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုပကာသေတုန္တိ၊ ဝု
ပကာသေတုံဟူသည်ကား၊ ဝိနေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အမိသီလေတိ၊
အမိသီလေဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမသီလေ၊ ဖြတ်သောသီလ၌၊ ဝိတ္တပညာသု
ဝိ၊ ဝိတ္တပညာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ဝတ္ထုဟိတိ၊ ဝတ္ထုဟိဟူသည်ကား၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဝကဿန္တိတိ၊ အဝကဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ အာကုန္တိ၊ ငင်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇေန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥဿာရေန္တိ၊ ရွှေ၊ စေကုန်၏၊ အပကဿန္တိတိ၊ အပကဿန္တိဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အာကုန္တိ၊ ငင်ကုန်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိသု၊ အသီး၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အာဝေနိကဗ္ဗာနိကရောန္တိတိ၊ အာဝေနိကဗ္ဗာနိကရောန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိသု၊ အသီး၊ သံဃကဗ္ဗာနိ၊ သံဃကံတို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ။

၈ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကပ္ပဋ္ဌိယန္တိ၊ ကပ္ပဋ္ဌိယံဟူသည်ကား၊ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌၊ ဌိတိကာရေ၊ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကိဗ္ဗိသံပသဝတိတိ၊ ကိဗ္ဗိသံပသဝတိ ဟူသည်ကား၊ ပေါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ အာပါယိကောတိ၊ အာပါယိကောဟူသည်ကား၊ အပါယဂမနိယော၊ အပါယ်သို့လားစေတတ်သည်၊ နေရယိကောတိ၊ နေရယိကောဟူသည်ကား၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနကော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဝုရတောတိ၊ ဝုရတောဟူသည်ကား၊ ဘောဒရတော၊ ကွဲပြားခြင်း၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ ပဓံသတိတိ၊ ယောဂက္ခေမာပဓံသတိ ဟူသည်ကား၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသော၊ အရဟတ္တတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ဓံသတိ၊ ပျက်၏၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ လျော့၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အနုဂ္ဂဟောတိ၊ အနုဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်အား၊ သင်္ဂဟာနုဂ္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းထောက်ပံ့ခြင်းသည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဥပါလိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါလိဝဂ်တည်း။ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-အက္ခောသဝဂ်၊ ၂၈၁

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-အက္ခောသဝဂ်၊

၄ ပဌမဝဂ္ဂဿ၊ ပဌမဝဂ်၏။ စတုက္ကေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကုသိနာရာယန္တိ၊ ကုသိနာရာယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ကုသိနာရာဟူသော အမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤတောအုပ်၌၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ ဗလိ၊ ဗာလိနပ်စာကို၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ တဿ၊ ထိုသို့ဆောင်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဗလိဟရဏော၊ ဗလိ ဟရဏမည်၏။ တသ္မိံ၊ ဗလိဟရဏော၊ ထိုနတ်တို့၏အလို၊ ဌ၊ ဗာလိနပ်စာ ကိုဆောင်ရာဖြစ်သောတောအုပ်၌၊ အန္တိန္ဒေန၊ အပ္ပဗိုဓံသောနာတိအာဒိသု၊ အန္တိန္ဒေန အပ္ပဗိုဓံသေန ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ယေနကေနစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်သာလျှင်၊ ပဟေဇောဝါ၊ ပုတ်ခတ်အပ်သည် မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇကဗ္ဗာဒီနိဝါ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုအစရှိသည် တို့ကိုမူလည်း၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အကျင့်သည်၊ ဥပစိကာဒိတိ၊ ခြံ အစရှိသည်တို့သည်၊ ခါယိတတာလပဏ္ဏိဝိယ၊ ကိုက်အပ်သောထန်း ချက်ကဲ့သို့၊ ဘိဒ္ဓေါစ၊ အပေါက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိမတိတံ၊ ဆွဲခြင်း ဌ၊ ယတ္ထကတ္တစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ ဂဟေက္ခာ၊ ကိုင်၍၊ အာကမ္မံ တံ၊ ဆွဲငင်ခြင်းဌ၊ သက္ကုနေယျတာယ၊ ကတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ပဗ္ဗိမံသောစ၊ ဆွဲခြင်းဌ၊ တတ်ကောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပရိတော၊ ထိုမှပြန်သော ကိုယ်အကျင့်သည်၊ အန္တိန္ဒေါ နာမ၊ အပေါက်မရှိသည်မည်၏။ အပ္ပဗိုဓံသောနာမ၊ ဆွဲခြင်းဌ၊ မကတ် ကောင်းသည် မည်၏။ ဝစိ သမာ စာရောပန၊ နှုတ် အကျင့် သည်ကား၊ မုသာဝါဒ ဩမသဝါဒ ပေသုည အမူလကာ နန္ဒသနာဒိတိ၊ မဟုတ်မမှန် သောစကားကိုဆိုခြင်း နားနှစ်ဘက်ကို ထိုးကျင့်သောစကားကိုဆိုခြင်း ချောပစ် ဂုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်း မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံရှာခြင်း လျှင် အရင်းမရှိသောအားဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓေါစ၊ အပေါက်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗိမံသောစ၊ ဆွဲခြင်းဌ၊ တတ် ကောင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပရိတော၊ ထိုမှပြန်သော နှုတ် အကျင့်သည်၊ အန္တိန္ဒေါ၊ မပေါက်သည်မည်၏။ အပ္ပဗိုဓံသော၊ ဆွဲခြင်းဌ၊ မကတ်ကောင်းသည်မည်၏။ မေတ္တံနုခေါမေစိတ္တန္တိ၊ မေတ္တံနုခေါမေစိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ပလိဗောဓံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန

ဘာဝနာ နှုယောဂေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ အားထုတ် ခြင်းဖြင့်၊
မေ၊ ငါသည်၊ ဇေတံမေတ္တာမိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာ မိတ်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်
၏၊ အနာစာတန္တံ၊ အနာစာတံဟူသည်ကား၊ အာစာတရိယတံ၊ ရန်
ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံဖြင့်၊ ဝိဟတာစာ
တံ၊ ဖျောက်အပ်သော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကတ္ထဝုတ္တန္တိ၊ ကတ္ထဝုတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣဒံသိက္ခာ
ပဒံ၊ ဤသိက္ခာဝုဒ်ကို၊ ကတ္တိံ နဂရေ၊ အဘယံမြို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သနည်း၊ ကာလေနဝက္ခာမိတိအာဒိသု၊ ကာလေနဝက္ခာမိဤသို့အစရှိသည်
တို့၌၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော
ရဟန်းကို၊ ဩကသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ စောဒေန္တော၊
စောဒနာသည်ရှိသော်၊ ကာလေန သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊
ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ သံဃမဇ္ဈေဝါ၊ သံဃအလယ်၌လည်းကောင်း၊
ဂဏမဇ္ဈေဝါ၊ ဂိုဏ်းအလယ်၌လည်းကောင်း၊ သလ္လာကဂ္ဂယာဂဂ္ဂဝိတက္က
မာလက တိက္ခာစာရ မဂ္ဂ အာသန သာလာသု၊ စားရေတံ ဆွမ်းလှူရာ
တင်းကုပ် ယာဂုလ္လရာတင်းကုပ် ယနေ့အဘယ်မည်သော အရပ်၌ဆွမ်း
ခံရအံ့နည်း အစရှိသည်ဖြင့်ကျရာဖြစ်သော တန်ဆောင်း ဆွမ်းခံသွားရာ
ခရီး ဆွမ်းစား စရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေဟိ၊ အလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သောဒါယကာတို့သည်၊ ဝါရိတက္ခဏေဝါ၊ ခြံရံသော ခဏ၌ လည်း
ကောင်း၊ စောဒေန္တော၊ စောဒနာသောရဟန်းသည်၊ အကာလေန၊ မသင့်
တင့်မလျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ တန္တေ၊
မှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်
သောစကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ အန္တောမဟလ္လက၊ အို
မထေရ်ကြီး၊ အန္တော ပရိသာဝစရ၊ အို ပရိသတ်၏ ကျင်လည်ရာ ဖြစ်
သောသူ၊ အန္တော ပံသု ကူလိက၊ အို ပံသုကူကို ဆောင်တတ်သော
ရဟန်း၊ အန္တောဓမ္မကထိက၊ အို တရားဟောတတ်သော ရဟန်း၊ ဣဒံ၊
ဤအမူအရာသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပတိဈပံ၊ လျောက်ပတ်မည်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်းသည်၊ ဗရုဿေန၊ ကြမ်း
ကြုတ်သော စကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
ကာရုဏာနိဿိတံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအကြောင်းကိုမှီသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ မဟလ္လကာ၊ ကြီး
ရင့်ကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ ပရိသာဝစရ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-အက္ခောသဝဂ်၊ ၂၆၃

ပရိသတ်၏ကျင်လည်ရာတို့သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုမှေးသင်တို့သည်၊
ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တုမှေးသင်တို့သည်၊ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကတို့သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တုမှေးသင်တို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပတိ
ရူပံ၊ လျောက်ပတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊
သဗ္ဗေန၊ သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ ကာလော
နိဿိတံ၊ သင့်တင့်သောအကြောင်းကိုပြသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒန္တော၊
ဆိုသောရဟန်းသည်၊ အတ္တသဟိတေန၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကား
ဖြင့်၊ ဝဒတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ မေတ္တာမိတ္တောဝက္ခာမိနောဒေါသန္တရော
တိ၊ မေတ္တာမိတ္တောဝက္ခာမိနောဒေါသန္တရောဟူသည်ကား၊ မေတ္တာမိတ္တံ၊
မေတ္တာမိတ်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊ ဒုဋ္ဌ
မိတ္တော၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော မိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
နဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကတံဝါကရိဿန္တိဝါတိ၊ ကတံဝါကရိဿန္တိ
ဝါဟူသည်ကား၊ မေထုနဝိတိတ္ထမံ၊ မေထုနကိုလွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရိသု
ဝါ၊ ပြုမူလည်းပြုကုန်ပြီ၊ ကရိဿန္တိဝါ၊ ပြုမူလည်းပြုကုန်လတ္တံ့၊ ရတနန္တိ၊
ရတနံဟူသည်ကား၊ မဏိရတနာဒိသု၊ ပတ္တမြားအစရှိသော ရတနာတို့
တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသောရတနာသည်၊ ပဝတ္တေတိတိ၊ ပဝတ္တေတိ
ဟူသည်ကား၊ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ ဟတ္ထိသမ္ဗု
ဇန္တိ၊ ဟတ္ထိသမ္ဗုဓံဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိဟိ၊ ဆင်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဗုဓံ၊ ကျင့်
မြောင်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိသမ္ဗုဇန္တိ၊ ဟတ္ထိသမ္ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ပါဠော၊ ပါဠ
အချိုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနန်းတော်တွင်း၌၊
ဟတ္ထိဟိ၊ ဆင်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟတ္ထိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဟတ္ထိသမ္ဗုဒ္ဓမည်၏၊ သေသေသု၊ ကြွင်း
သောအဿသမ္ဗုဓံဟူသောပုဒ်တို့၌၊ ဇေသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
ရှိ၏၊ ရဇနိယာနိရူပသဒ္ဓဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗာနိတိ၊ ရဇနိယာနိရူပသဒ္ဓဂန္ဓရ
သယောဋ္ဌဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ ရာဂဇနကာနိ၊ တပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်
သော၊ ဇေတာနိရူပါဒိနိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်
တွင်း၌၊ ပရိပူရာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ။ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သောကဿဘယေတိ။ သောကဿဘယေ
 ဟူသည်ကား။ သောကေန။ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ သဘယေ။ ဘေးရှိသော။
 သောကဿဘယေတိပိ။ သောကဿဘယေဟူ၍လည်း။ ပါဠော။ ပါ၌
 အချို့သည်။ အတ္တိရှိ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကား။ အယမေဝ။ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သည်သာလျှင်တည်း။ နုတိယပဒေပိ။ နှစ်ခုမြောက်သောမရုဏသဘယေ
 ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဧသဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ယေနကေမိ
 ကမ္မဋ္ဌာနေနာတိ။ ယေနကေနမိကမ္မဋ္ဌာနေနဟူသည်ကား။ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိ
 ကဗ္ဗေသု။ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသောအမှုတို့တွင်။ ယေန
 ကေနမိကဗ္ဗေန။ အမှတ်မရှိသောအမှုဖြင့်။ အနာပဇ္ဇအကုသလန္တိ။ အနာ
 ပဇ္ဇအကုသလံဟူသည်ကား။ ကိစ္ဆိ။ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အကုသလံ။ အကု
 သိုလ်သို့။ အနာပဇ္ဇိတွာ။ မရောက်မူ၍။ နိဗ္ဗိသေယျာတိ။ နိဗ္ဗိသေယျဟူ
 သည်ကား။ ဥပ္ပါဒေယျ။ ဖြစ်စေရာ၏။ အာစိနေယျ။ ဆည်းဖူးရာ၏။ ဒက္ခောတိ
 ဒက္ခောဟူသည်ကား။ ဆေကော။ လိမ္မာ၏။ ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နောတိ။ ဥဋ္ဌာနသမ္ပ
 န္နောဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌာနီရိယေန။ ထကြွကြောင်းဖြစ်သော လုံ့လနှင့်။
 သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံ၏။ အလံဝစနာယာတိ။ အလံဝစနာယဟူသည်
 ကား။ ဝစနာယ။ ဆိုခြင်းငှါ။ ယုတ္တော။ သင့်သည်။ ဧကန္တသုခပ္ပဒိုသံဝေဒီဝိ
 ဟရေယျာတိ။ ဧကန္တသုခပ္ပဒိုသံဝေဒီဝိဟရေယျဟူသည်ကား။ ဧကန္တမေ
 ဝ။ စင်စစ်သာလျှင်။ ကာယိကစေတသိကသုခံ။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ
 စိတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ဥာဏေန။ ဥာဏ်ဖြင့်။ ပဒိုသံဝေဒေန္တော။ ခံစား
 လျက်။ ဝိဟရေယျ။ နေရအံ့လော။ အနိစ္စာတိ။ အနိစ္စဟူသည်ကား။ ဟုတွာ။
 ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝိနေ။ မရှိကုန်။ တုန္တောတိ။ တုန္တောဟူသည်ကား။ သာဓု
 ရဟိတာ။ အချင်းခပ်သိမ်းရှိသောအားဖြင့် မြဲသည်၏အဖြစ် တည်းဟူ
 သောအနှစ်ပောက်ပြန်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့် မြဲသည်၏အဖြစ်တည်းဟူ
 သောအနှစ် အတ္တတည်းဟူသော အနှစ်မှ ကင်းကုန်သည်။ မုဿာတိ။
 မုဿာဟူသည်ကား။ နိစ္စသုဘသုခါဝိယ။ မြဲကုန် တင့်တယ်ကုန် ချမ်းသာ
 ကုန်သကဲ့သို့။ ခါယမာနာပိ။ ထင်ကုန်သော်လည်း။ တထာ။ ထိုထင်သော
 အတိုင်း။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မုဿာ။ မုဿာ
 မည်ကုန်၏။ မောသဓမ္မာတိ။ မောသဓမ္မာဟူသည်ကား။ နဿနသဘာဝါ။
 ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေ။ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ
 တို့ကို။ ပဒိုစ္စ။ စွဲ၍။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတံဣမံအတ္ထံ။
 ဤအနက်ကို။ သန္ဓသေတိ။ ကောင်းစွာပြု၏။ ဣပနဝေါတိဇ္ဈေ။ ဣပနဝေါ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-အက္ခရာသဝဂ်၊ ၂၆၅

ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အပဏ္ဏကံဝါသောတာပန္နောတိ၊ အပဏ္ဏကံဝါသောတာပန္နောဟူသည်ကား၊ အဝိရာမိတံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သောတာပန္နောဝါ၊ သောတာပန်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗြဟ္မလောကံဝါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဆသုဝါကာမသပ္ပေသု၊ ခြောက်ထပ်သောကာမာဝစရ၊ နတ်တုံတို့သို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဧကန္တသုခပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌဂံပေါသထဿ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပုသ်၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကလေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတန္တိ၊ မိစ္ဆာပဏိဟိတံဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဌာဝိတံ၊ မှားသောအားဖြင့်ထားအပ်သော၊ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာတိ၊ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟူသည်ကား၊ အကုသလကမ္မပထဝသေန၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓမ္မစရိယ သင်္ခါတာ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝိသမစရိယာ၊ မညီညွတ်သော အကျင့်တို့တည်း၊ ကုသလကမ္မပထဝသေန၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးသော ဓမ္မစရိယ သမစရိယတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဇဏမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဓမ္မစရိယ သမစရိယကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဘိဏ္ဍာပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာတိ၊ အဘိဏ္ဍာပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ ဩလောကေတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဝေဝဏ္ဏိယန္တိ၊ ဝေဝဏ္ဏိယံဟူသည်ကား၊ ဝိဝဏ္ဏသာဝံ၊ ဟောပြန်သောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တံဇေတံ ဝေဝဏ္ဏိယံ၊ ထိုအဆင်းမဟုသည်၏အဖြစ်သည်၊ သရိ၊ ဝေဝဏ္ဏိယံ၊ ကိုယ်အဆင်းမဟုသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရဝေဝဏ္ဏိယံ၊ ပရိက္ခရာအသုံးအဆောင်၏အဆင်းမဟုသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဝံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ဝေဝဏ္ဏိယတို့တွင်းကောသမသု၊ ဆံသုတ်ခတ်ကို၊ ဩရောပနေန၊ ချသဖြင့်၊

သရီရဝေဝဏ္ဏိယံ၊ ကိုယိန္တိအဆင်းမဟုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ပန၊ သရီရဝေဝဏ္ဏိယမှတပါး ပရိက္ခာရဝေဝဏ္ဏိယကို ဆိုဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေးလူဖြစ်သော အခါ၌၊ နာနာဝိရာဂါနိ၊ အထူးထူးသော တက်စွန်းခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ သုရမဝတ္ထာနိ၊ သိမ်မွေ့သောအဝတ်တို့ကို၊ နိဝါသေတွာပိ၊
 ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏရုဇတဘာဇနေသု၊ ရွှေခွက် ငွေခွက်တို့၌၊
 နာနဂ္ဂရသဘောဇနေ၊ အထူးထူးသောဖြစ်သော အရသာရှိသော တော
 ဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာပိ၊ စား၍လည်းကောင်း၊ သိရိဂဗ္ဘေ၊ ကြောက်သရေရှိသော
 တိုက်ခန်း၌၊ ဝရသယနာသနေသု၊ ဖြတ်သောအိပ်ရာနေရာတို့၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ
 ပိ၊ အိပ်၍လည်းကောင်း၊ နိသီဒိတွာပိ၊ ထိုင်၍လည်းကောင်း၊ သပ္ပိနဝနိတာ
 ဒိဟိ၊ ထောပတ်ဆီဦး အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကတွာပိ၊
 ပြု၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ
 စ၍၊ ဆိန္နသံဃာဒိုတာကသာဝရသပီတာနိ၊ ဖြတ်အပ် စပ်အပ် ဖန်ရည်ကို
 သောက်တတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ နိဝါသေတဗ္ဗာနိ၊ ဝတ်
 အပ်ကုန်၏၊ အယပတ္တေဝါ၊ သံသဝိတ်၌လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပတ္တေဝါ၊
 မြေသဝိတ်၌လည်းကောင်း၊ မိဿကောဒနေ၊ အရောရောသောဆွမ်းကို၊
 ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ စားအပ်၏၊ ဂုက္ခမူလာဒိသေနာသနေ၊ သစ်ပင်ရင်းအစရှိ
 သောကျောင်း၌၊ မုဉ္ဇတိဏသန္တရဏာဒိသု၊ ဖြူဆံ့မြက်အဆင်း အစရှိသည်
 တို့၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏၊ ဓမ္မက္ခဏတဋ္ဌိကာဒိသု၊ သားရေပိုင်းဖြာအစရှိ
 သည်တို့၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်အပ်၏၊ ပူတိမုတ္တာဒိဟိ၊ နွားကျင်ငယ်ပုပ်အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဝေဝဏ္ဏိယဟူသော ဝုဒ္ဓိ၌၊
 ပရိက္ခာရဝေဝဏ္ဏိယံ၊ ပရိက္ခာရဝေဝဏ္ဏိယကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊
 အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအား၊
 ကောပေါစ၊ အမျက်ဒေါသကို လည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာန်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ပရပ္ပုဋ္ဌိဗဒ္ဓါမေဇိဝိကာတိ၊ ပရပ္ပုဋ္ဌိဗဒ္ဓါမေ
 ဇိဝိကာဟူသည်ကား၊ မပဉ္စံ၊ ငါ၏၊ စတုပ္ပက္ခယဇိဝိကံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်
 အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌၊ ပုဋိဗဒ္ဓါ၊ စပ်၏၊ ပရာယတ္တာ၊
 သူတပါးနှင့်စပ်၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊
 ဆင်ခြင်သောရဟန်း၏၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပရိသုဇ္ဈတိ၊
 စင်ကြယ်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတောစ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ အာဝဇ္ဇိတော၊ ဆင်ခြင်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်း

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-အက္ခရာသဝဂ်၊ ၂၆၇

တို့ကိုအပစ္စင်္ကတပရိဘောဂေါနာမ၊မဆင်ခြင်ဘဲသုံးဆောင်ခြင်းမည်
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အညောမေအာကပ္ပေါကရဏီယောတိ၊အညောမေ
အာကပ္ပေါကရဏီယောဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊လူတို့၏၊ဥရံ၊ရင်ကို၊အဘိ
နိဟရိက္ခာ၊ထုတ်ဖော်၍၊ဂိဝံ၊လည်ကို၊ပဂ္ဂဟေတွာ၊မြှောက်၍၊လဇ္ဈိတေန၊
ရှက်ဖွယ်သော၊အာကာရေန၊အခြင်းအရာဖြင့်၊အနိယတပဒဝိတိဟာရော
မမြဲသော ဖဝါးလှမ်းခြင်းရှိသော၊ ယောဂမနာကပ္ပေါ၊ အကြင်သွားခြင်း
အမူအရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုလူတို့၏သွားခြင်းအမူအရာ
မှ၊အညောဝ၊တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊အာကပ္ပေါ၊အမူအရာကို၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ကရဏီယော၊ပြုအပ်၏၊ သန္တိန္ဒြေယေန၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေ
သည်၊သန္တမာနသေန၊ ငြိမ်သက်သောမိတ်ရှိသည်၊ ယုဂမပ္ပဒသိနာ၊
ရထားထမ်းမိုးတပြန် အတိုင်းအရှည် ရှုလေ့ရှိသည်၊ ဝိသမဋ္ဌာနေ၊ မညီ
ညွတ်သောအရပ်၌၊ဥဒကသကဇ္ဇေနော ဥဒကသကဇ္ဇေနဣဝ၊ ရေတင်
လှည်းကဲ့သို့၊မန္တမိတပဒဝိတိဟာရေန၊ နွေးနွေးအတိုင်းအရှည်ဆင်ခြင်သ
ဖြင့်ဖဝါးလှမ်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွံ၊ဖြစ်၍၊ဂန္တဗ္ဗံ၊သွားအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ပစ္စင်္ကတဗ္ဗံ၊ဆင်ခြင်အပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ပစ္စင်္ကတတော၊
ဆင်ခြင်သောရဟန်း၏၊ ဣရိယာပထော၊ဣရိယာပုတ်သည်၊ သာရုပ္ပေါ၊
လျှောက်ပတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တိသော၊သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊
သိက္ခာတို့သည်၊ပရိပူရေန္တိ၊ပြည့်ကုန်၏၊ အတ္တာတိ၊အတ္တာဟူသည်ကား၊
စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ သီလဝတော နဥပဝဒတိတိ၊ သီလဝတောနဥပဝဒတိ
ဟူသည်ကား၊တော၊ သင်ရဟန်း၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အပရိ သုန္ဓံ၊
မစင်ကြယ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊သီလပစ္စယာ၊ သီလတည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊နဥပဝဒတိ၊မစွပ်စွဲ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပစ္စင်္ကတတော၊ဆင်
ခြင်သောရဟန်းအား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊အတွင်းသန္တာန်၌၊ဟိရိ၊ရှက်ခြင်းသည်၊
သမုဋ္ဌာတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊သုံးပါးသောဒွါရ
တို့၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊
သုံးပါးသောဒွါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊
စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၌၊ ဥတော၊ တည်သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတွာ၊ပွားစေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဝဏ္ဏတိ၊ယူ၏၊ ဝိညူသ
ဗြဟ္မစာရိတိ၊ ဝိညူသဗြာဟ္မစာရိဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်
သော၊သဗြဟ္မစာရိနော၊သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ပစ္စင်္ကတ

၁၀

တော၊ ဆင်ခြင်သောရူပာနိအာ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပယန္တနိဋ္ဌ၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ကြောက်
လန့်ခြင်းသည်၊ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ တံ၊ ထိုဩတ္တပ္ပသည်၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊
သုံးပါးသောဒွါရတို့၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။
ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အနန္တရနယေန၊ အခြားမဲ့၌ဆိုအပ်
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ နာနာဘာဝေါ၊ ဝိနာဘာဝေါတိ၊ နာ
နာဘာဝေါ၊ ဝိနာဘာဝေါ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ နာ
နာဘာဝေါ၊ အထူးထူးဖြစ်ခြင်းသည်၊ မရဏေန၊ သေသဖြင့်၊ ဝိနာဘာဝေါ၊
ကွေ့ကွင်းခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်
သောရူပာနိအာ၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊ သုံးပါးသောဒွါရတို့၌၊ ပမတ္တာကာရော
နာမ၊ ဓမ္မေလျာသောအခြင်းအရာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မရဏဿ
တိ၊ သေခြင်း၌ဖြစ်သောသတိသည်၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဿကတံ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည် အဖြစ်ကို၊
ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၊ ပါပကရဏံနာမ၊ မကောင်းမှုကို
ပြုခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကထံဘူတဿ မေရတ္တိဒိဝါဝိတိ၊
ဝတ္တန္တိတိ၊ ကထံဘူတဿမေရတ္တိဒိဝါဝိတိဝတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ဝတ္တ
ပဋိပတ္တိံ၊ ဝဋ်တရားတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊ လွန်ကုန်
သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ဝဋ်အကျင့်ကို၊
အကရောန္တဿ၊ မပြုသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ ဝိတိ
ဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊ လွန်ကုန်သလော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်
ကို၊ သဏ္ဌာယန္တဿ၊ သရဏ္ဍာယ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့
သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊ လွန်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓ
ဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို၊ အသဏ္ဌာယန္တဿ၊ မသရဏ္ဍာယ်
သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊
လွန်ကုန်သလော၊ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံး
သွင်းခြင်း၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိ
ဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊ လွန်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်၊ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အကရောန္တဿ၊ မပြုသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့
တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ ကိံနုခေါ၊ လွန်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ ကထံဘူတဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရတ္တိ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၇-အက္ခောသဝဂ်၊ ၂၆၉

ဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တန္တိ၊ လွန်ကုန်သနည်း၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအား၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့
မလျော့ခြင်းသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ သုညာဂါရေ၊ အဘိရမာမိတိ၊ သုညာ
ဂါရေအဘိရမာမိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိက္ခောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊
သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ဧကောဝ၊ တယောက်
ထည်းသာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကမ္ပိနုခေါ၊ အသို့နည်း၊ အဘိရမာမိနုခေါ၊
မွေ့လျော်၏လော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအား၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာ
ယဝိဝေကသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပဉ္စိမေကာလေတိ၊ ပဉ္စိမေကာလေ
ဟူသည်ကား၊ မရဏမဓဇ္ဈေ၊ သေရာ ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်း
လျက်၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခန္တံ၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်း
အား၊ မောဓကာလကိရိယာနာမ၊ အချည်းနှီးသော ကာလကို ပြုခြင်း
မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပေါနော၊ ဗွင်ကောတိ၊ ပေါနော၊ ဗွင်ကောဟူ
သည်ကား၊ ပုနုဗ္ဗဝနိဗ္ဗတ္တကော၊ တဖန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
ဘဝသင်္ခါရေတိ၊ ဘဝသင်္ခါရော ဟူသည်ကား၊ ဘဝသင်္ခါရဏ၊ ကမ္မံ၊
ဘဝကို ပြုပြင်တတ်သောကံတည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇ
မေဝ၊ ဝဋ်တရားဝင်ကင်းရာတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သီလဗာဟုသာဓုဝီရိယသတိပညာ၊ ဝီ
ရိယ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ် ဝီရိယ သတိ ပညာတို့ကို၊
လောကီယလောကုတ္တရမိသကော၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားနှင့်ရော
သည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ဩင်းသောကကား
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း၊ ။

ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အက္ခောသဝဂ္ဂေါ၊ အက္ခောသဝဂ်တည်း၊
ပဉ္စမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၁၆

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမိတ္တပင်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝင်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သမိတ္တပရိယာယ ကုသလောတိ၊ သမိတ္တပရိယာယကုသလောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တဝါရကုသလော၊ ဗိတ်အလှည့်၌လိမ္မာသည်၊ ခုန့်၊ ခုန့်ဟူသည် ကား၊ အာဂန္တု၊ ကဥပက္ကိလိဿနံ၊ အာဂန္တု၊ ကဖြစ်သော မြူအစရှိသော အညစ်အကြေးကို၊ အင်္ဂုတ္တိ၊ အင်္ဂုတံဟူသည်ကား၊ အတ္တဇာတံ၊ ကိုယ် ၌ဖြစ်သော၊ အင်္ဂါဝါလတိလကာဒိ၊ တွန့်ခြင်းကောက်ခြင်းမှတင်းထိပ်အစ ရှိသည်တို့တည်း၊ အာသဝါနံ၊ ယယာတိ၊ အာသဝါနံ၊ ယယဟူသည် ကား၊ အရဟတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုး၌၊ ။

၂ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပဋိဘာနေနာတိ၊ ပဋိဘာနေနဟူသည် ကား၊ ဝစနသဗ္ဗာနေန၊ စကား၏ပြေပြစ်ခြင်းနှင့်၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အင်္ဂပညာဓမ္မဝိပဿနာယာတိ၊ အင်္ဂ ပညာဓမ္မဝိပဿနာယ ဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟက ဝိပဿနာယ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သောဝိပဿနာညာဏ်ကို၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အမတောဂဓာတိတ္ထေ၊ အမတောဂဓာဟူ သောဤပုဒ်၌၊ သဥပါဒိသေသာ၊ ကိလေသာတို့မှကြွင်းသောခန္ဓာငါးပါး ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနပရိ ယောသာနာတိတ္ထေ၊ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနာဟူသောဤပုဒ်၌၊ အနုပါဒိသေ သာ၊ ကိလေသာတို့မှကြွင်းသောခန္ဓာငါးပါးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနုပါဒိသေသာ၊ ကိ လေသာတို့မှကြွင်းသော ခန္ဓာငါးပါးမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ သည်၊ ပရိယောသာနပတ္တာနာမ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေသပဒါနိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း၊ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပရိမိဏ္ဏဗိတ္တဿ၊ မလေ့ကျက်အပ်သော

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမိတ္တဝဂ်၊ ၃၀၁

စိတ်ရှိသောဝုတ္တိလ်အား၊ သာမညတ္ထော၊ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊နုသမ္ပန္တတိ၊မပြည့်စုံ၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊ ယထာပဗ္ဗန္ဓာပရိ ဗိတန္တိ၊ယထာပဗ္ဗန္ဓာပရိဗိတံဟူသည်ကား၊ပဗ္ဗန္ဓာနုဉ္စပေန၊ရဟန်းအဖြစ် အားလျော်သဖြင့်၊ပရိဗိတံ၊လေ့ကျက်အပ်သည်၊ဟေဝါတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန် ၏၊ယေကေမိ၊အမှတ်မရှိသောသူတို့သည်၊ပဗ္ဗန္တိ၊ရဟန်းပြုကုန်၏၊သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထေတွာ၊တောင့်တ၍၊ပဗ္ဗန္တိ၊နာမ၊ရဟန်းပြုသည်မည်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ပာမိတ္တံ၊အကြင်စိတ်ကို၊ အရဟတ္တာမိဂမတ္ထာယ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှါ၊ပရိဗိတံ၊လေ့ကျက်အပ်၏၊ ဝဇိတံ၊ပွားစေအပ်၏၊ တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ ယထာပဗ္ဗန္ဓာပရိဗိတံနာမ၊ရဟန်းအဖြစ်အားလျော်စွာ လေ့ကျက်အပ်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊မိတ္တံ၊စိတ်သည်၊နောဘာဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏၊လောကဿသမဗ္ဗဝိသမဗ္ဗာတိ၊ လောကဿသမဗ္ဗဝိသမဗ္ဗဟူသည်ကား၊သတ္တလောကဿ၊သတ္တလော က၏၊ သုစရိတဒုတ္တရိတာနံ၊သုစရိုက်ဒုစရိုက်တို့ကို၊ လောကဿဘဝဉ္စဝိ ဘဝဉ္စာတိ၊ လောကဿဘဝဉ္စဝိဘဝဉ္စဟူသည်ကား၊ တဿ၊ထိုသတ္တ လောက၏၊ဝုဗ္ဗိန္ဒု၊ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝိနာသဉ္စ၊ပျက်စီးခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊တထာ၊ထိုမှတပါး၊တဿ၊ထိုသတ္တလောက၏၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ပြည့် စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လော ကဿသမုဒယဉ္စအတ္တင်္ဂမဉ္စာတိပန၊ လောကဿသမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ ဟူသောဝုန်ကိုကား၊သင်္ခါရလောကံ၊သင်္ခါရလောကကို၊ သန္ဓာယ၊ရည် ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာတို့၏၊နိဗ္ဗတ္တိံ၊စ၊ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဒဉ္စ၊ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဣတံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက် တည်း။

☰

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ အနုကမ္ပိဉ္စပါဒါယာတိ၊အနုကမ္ပိဉ္စပါဒါယ ဟူသည်ကား၊ ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရေ၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၌၊ အနုကမ္ပိ၊ အစဉ် သနားသည်ကို၊ ပဒိုစ္စ၊စွဲ၍၊ စက္ခုရောဂေါတိအာဒယော၊ စက္ခုရောဂေါ ဤသို့အစရှိသောအနာတို့ကို၊ဝတ္ထုဝသေန၊တည်ရာဖြစ်သောဝတ္ထုတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတပသာ ဒါနံ၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော ပသာဒရုပ်တို့အား၊ ရောဂါနာမ၊ရောဂါ မည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကဏ္ဏရောဂေါတိ၊ ကဏ္ဏရောဂေါ ဟူသည်ကား၊

၃၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၂၇

ဗဟိကဏ္ဍရောဂေါ၊ နား၏အပဋိဖြစ်သော အနာတည်း၊ ဝိနာသောတိ၊ ဝိနာသောဟူသည်ကား၊ ဗဟိနာသိကာယ၊ နှာခေါင်း၏အပဋိ၊ ရောဂေါ၊ ဖြစ်သောအနာတည်း၊ နာသောတိ၊ နာသောဟူသည်ကား၊ နာဗဟိ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိလေခိတဋ္ဌာနေ၊ ခြစ်မိရာအရပ်၌၊ ရောဂေါ၊ အနာတည်း၊ ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တသမုဋ္ဌိတာသည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော အနာတို့သည်၊ တေ၊ ထိုသည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သောအနာတို့သည်၊ န္ဒတ္တိံသ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ သေဗ္ဗသမုဋ္ဌာနာဒိသုဝိ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောအနာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥတုပရိကာမဇာတိ၊ ဥတုပရိကာမဇာတိဟူသည်ကား၊ ဥတုပရိကာမေန၊ ဥတု၏ပေတံပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနရောဂေါ၊ ဖြစ်သောရောဂါတို့သည်၊ ဝိသမပရိဟာရဇာတိ၊ ဝိသမပရိဟာရဇာတိဟူသည်ကား၊ အဘိဋ္ဌာနနိသဇ္ဇာဒိနာ၊ အလွန်ရပ်ခြင်းအလွန်ထိုင်ခြင်းအစရှိသော၊ ဝိသမပရိဟာရေန၊ မညီမညွတ်ခန္ဓာကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သောအနာတို့သည်၊ ဩပက္ကမိကာတိ၊ ဩပက္ကမိကာဟူသည်ကား၊ ဝဇေဇ္ဇနာဒိ ဥပက္ကမေန၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသောသုတပါးလုံ့လကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သောအနာတို့သည်၊ ကမ္မဝိပါကဇာတိ၊ ကမ္မဝိပါကဇာတိဟူသည်ကား၊ ဗလဝကမ္မဝိပါကသံဘူတာ၊ အားကြီးသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သောအနာတို့တည်း၊ သန္တန္တိ၊ သန္တဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိသန္တတာယ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်၏၊ အတ္တပ္ပကဓ္ဓေန၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုမဖြစ်စေတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့် အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမိတ္တဝေဂ္ဂေါ၊ သမိတ္တဝင်တည်း၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ယမကဝဂ်၊

၁ ဒုတိယသ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သဒဟာရန္တိ၊ သာဟာရ်ဟူသည်ကား၊ သပစ္စယံ၊ အကြောင်းရှိသော၊ ဗလဉာဏ်ဓမ္မဝ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သေသသမ္ပယုတ္တဝေဓ္မေ၊ ဉာဏ်မှ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ယမကဝဂ်၊ ၃၀၃

ကြွင်းသောသမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဘဝတဏှာယာတိ၊ ဘဝတဏှာယဟူ သည်ကား၊ ဘဝပတ္တနာယ၊ ဘဝကိုတောင့်တခြင်းတည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ ဝဇ္ဇိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇိတရား၊ ဝဇ္ဇိကင်းရာ တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသောသုတ်တို့တွင်၊ ပဌမေ၊ ပဌမဖြစ်သော၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိတရားမည်သည်ကို၊ အဝိဇ္ဇာမူလကံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ တဏှာမူလကံ၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ နိဗ္ဗင်္ဂတာတိ၊ နိဗ္ဗင်္ဂတာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေမတိကာ၊ ယုံမှားခြင်းမရှိကုန်၊ ဣဓနိဗ္ဗာတိ၊ ဣဓနိဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံယေဝလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ဣဓပိဟာယာတိ၊ ဣဓပိဟာယဟူသည်ကား၊ ဣမလောကံ၊ ဤလူပြည်ကို၊ ဝိဇေတိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မလောကံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မတံ၌၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသန္နာတိ၊ အဝေစ္စပ္ပသန္နာဟူ သည်ကား၊ အစလပ္ပသာဒေန၊ မတုန်လှုပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ သောတာပန္နာတိ၊ သောတာပန္နာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂသေတံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောအယဉ်သို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဇ္ဇိတရားလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်၏၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သာသနမူလကံ၊ သာသနာလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေး၏၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နဇ္ဇကပါနန္တိ၊ နဇ္ဇကပါနံဟူသည်ကား၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ သုရားလောင်း ဖြစ်သောမြောက်မင်း၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ နဇ္ဇေဟိ၊ ကျူးတို့ဖြင့်၊ ဥဒကဿ၊ ရေကို၊ ဝိတဋ္ဌာနေ၊ သောက်ရာအရပ်၌၊ မာပိတတ္တာ၊ ဘန်

ဆင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေယျနာမော၊ ဤနဋ္ဌကပါနဟုရအပ်
သောအမည်ရှိသော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးတည်း၊ တုဏှိတူတံ တုဏှိတူတန္တိ၊
တုဏှိတူတံ တုဏှိတူတံဟူသည်ကား၊ ယံယံဒိသံ၊ အကြင် အကြင်သို့
သောအရပ်မျက်နှာကို၊ အနုဝိလောကေတိ၊ စောင်းလှည့်၍ကြည့်၏၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မျက်နှာ၌၊ တုဏှိတူတမေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ အနုဝိလောကေတွာတိ၊ အနုဝိလောကေတွာ ဟူသည်
ကား၊ တတော တတော၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ဝိလော
ကေတွာ၊ စောင်းလှည့်၍ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဝိဗ္ဗိမေ အာဂိလာ ယတိတိ
တ္ထေ၊ ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိဟူသော၍ပါရှိ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
အာဂိလာယတိ၊ နာကျင်တော်မူသနည်း၊ တိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ
ဝါသည်၊ ရုက္ခတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မဟာ
ပဓာနံ၊ ကြီးစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဗဟန္တဿ၊ အားထုတ်တော်မူ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယ
ခုက္ကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌၊ မဟလ္လက
ကာလေ၊ အိုမင်းသောအခါ၌၊ ဝိဗ္ဗိဝါတော၊ ကျောက်ကုန်း၌ထိုးကျင်သော
လေအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါဒိန္နကသရိရဿ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော
ကိုယ်၏၊ ဌာနနိပ္ပဇ္ဇာယိ၊ ရပ်ခြင်းလျောင်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊
အပ္ပမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်သော၊ အာဗာဓေန၊ အနာကြောင့်၊ အာဂိလာ
ယတိ၊ ကျင်နာ၏၊ ကေန၊ တရံတယောကံသောသုသည်၊ တဂိတံ၊ ဖြစ်
စေသောဌာ၊ နသတ္တေ၊ မတတ်ကောင်း၊ တံ၊ ထိုအနာကို၊ ဂဟေတွာပိ၊
ယူ၍လည်း၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဩကာသကရ
ဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကို ပြုခြင်းဌာ၊ ဇေ၊ ဤသို့ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိအစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သံဃာရိ၊ ပညာပေတွာတိ၊ သံဃာရိ၊ ပညာပေတွာ
ဟူသည်ကား၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ ပတိဈပဋ္ဌာနေ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ကပ္ပိယမဉ္ဇဿ၊ အပ်သောညောင်စောင်း၏၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ တိရုတ္တနာနကထန္တိ၊ တိရုတ္တနာကထံဟူသည်
ကား၊ အနိယျာနိကတ္တာ၊ နုဂ္ဂတိဘဝသံသရာဝရ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်
ကြောင်းကိုထိုက်သည်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပမောက္ခမဂ္ဂါနံ၊
နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ခရီးတို့၏၊ တိရုတ္တနာဘူတံ၊ ဗီလာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကထံ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-နုပထိပဏ္ဏာသက-၂-ယမကဝဂ်၊ ၃၀၅

စကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရုတ္တ၊ နကထာ၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အာရုတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မဟာသဗ္ဗတော၊ မဟာသဗ္ဗတမင်းသည်၊ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတ်မင်းသည်၊ ဓမ္မာသောကာ၊ ဓမ္မာသောကမင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပဝတ္ထကထာ၊ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ရာဇကထာ၊ ရာဇကထာမည်၏၊ စောရကထာဒိသုဝိ၊ စောရကထာစသည်တို့၌လည်း၊ ဝေသနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသဖြင့်၊ ဂေဟသိတကထာဝ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောအိန္ဒြိယသံစကားသည်သာလျှင်၊ တိရုတ္တ၊ နကထာ၊ နတ်ရှာနိဗ္ဗာန်ခရီးတို့၏ဒီလာဖြစ်သော စကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ သောဝိနာမ၊ ထိုမင်းသည်လည်း၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာပန၊ ဖြစ်သော စကားသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အဖြစ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ စောရေသုဝိ၊ ခိုးသူတို့တွင်လည်း၊ မူလဒေဝေါ၊ မူလဒေဝအမည်ရှိသောခိုးသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏၊ မဃဒေဝေါ၊ မဃဒေဝအမည်ရှိသောခိုးသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဟောသုရာ၊ မြေပြင်ရေနှင့်ပေကုန်စွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟသိတကထာဝ၊ အိန္ဒြိယသံစကားသည်သာလျှင်၊ တိရုတ္တ၊ နကထာ၊ တိရုတ္တ၊ နကထာမည်၏၊ ယုဒ္ဓေသုဝိ၊ စစ်ထိုးခြင်းတို့၌သည်၊ ဘာရတယုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘာရတနောင်ညီမင်းတို့၏စစ်ထိုးခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အသုကေန၊ ဤမည်သောသူသည်၊ အသုကော၊ ဤမည်သောသူကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာရိတော၊ သတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်ခတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဿာဒဝသေနေဝ၊ အမှု၌သာယာခြင်း၏ အခွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ကထာ၊ ဖြစ်သောစကားသည်၊ တိရုတ္တ၊ နကထာ၊ တိရုတ္တ၊ နကထာမည်၏၊ တေဝိနာမံ၊ ထိုသူတို့မည်သည်လည်း၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာပန၊ ဖြစ်သောစကားသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝစ္စတော၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အန္ဓာဒိသု၊ ထမင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊

အဆင်းရှိသော၊ ဂန္ဓဝန္တံ၊ အနံရှိသော၊ ရသဝန္တံ၊ အရသာရှိသော၊ ဖဿ
သမ္ပန္နံ၊ အတွေ့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အနုာဒိ၊ ထမင်းအစရှိသည်ကို၊ ခါဒိမ္မ၊
ခဲကုန်ပြီ၊ ဝိဝိဓ၊ သောဏ်ကုန်ပြီ၊ ဘုဠိမ္မ၊ ဝားကုန်ပြီ၊ ပရိဘုဠိမ္မ၊ သုံးဆောင်
ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမဿာဒဝသေန၊ ကာမဂုဏ်၌ သာယာခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ မအပ်သည်မှ
တပါး အပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအနံအစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ အနံ၊ ထမင်းကို၊ ပါနံ၊ အဖျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊
မာလံ၊ ပန်းကို၊ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို၊ သီလဝန္တာနံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူကုန်ပြီ၊ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
ကရိမ္မ၊ ပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဥာတိ
ကထာဒိသုဝိ၊ ဥာတိကထာ စသည်တို့၌လည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတ
ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သုရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊
ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝိဝိဋ္ဌေဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝိစရိမ္မ၊
ထည့်လည်ဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဿာဒဝသေန၊
သာယာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ မအပ်
သည်မှတပါးအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊ တေဝိဥာတကာ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊
မယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ယာနံ၊
ယာဉ်ကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂါမကထာဒိသု၊ ဂါမကထာစသည်တို့၌၊
သုနိဝိဋ္ဌ နုဗ္ဗိဝိဋ္ဌ သုဘိက္ခ နုတ္တိက္ခာဒိ ဝသေနဝါ၊ ကောင်းစွာ တည်သည်
မကောင်းသဖြင့် တည်သည် ဝပြောသည် ငတ်မွတ်သည် အစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသုကံဂါမဝါသိနော၊ ဤမည်သောရွာ၌နေလေ့ရှိသော
သူတို့သည်၊ သုရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနော၊ သာယာခြင်း၏အစွမ်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊
ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း

၂၁

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ယမကဝဂ်၊ ၃၀၇

ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ နိဝမဇနပဒကထာသုဝိ၊ နိဂုံးမြို့စနုဒ္ဒကထာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣတ္ထိကထာဝိ၊ ဣတ္ထိကထာသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိနိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဿာဒဝသေနေဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဧဝမေဝ၊ ဤသို့သောစကားသည်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ သူရကထာဝိ၊ သူရကထာသည်လည်း၊ နန္ဒိမိတ္တောနာမ၊ နန္ဒိမိတ္တအမည်ရှိသော၊ ယောဓော၊ သူရသည်၊ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနေဝ၊ သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိဧဝမေဝ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ပန၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ သုရာကထန္တိပါဠိယံ၊ သုရာကထဟူသောပါဠိ၌၊ အနေကဝိဝံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ မဇ္ဇကထံ၊ သောအရက်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကို၊ အဿာဒဝသေနေဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ အာဒိနဝဝသေနေဝ၊ အပြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဝိသိခါကထာဝိ၊ ဝိသိခါကထာ၌လည်း၊ အသုကဝိသိခါ၊ ဤမည်သောစရီးဆိုသည်၊ သုနိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ဒုန္နိဝိဋ္ဌာ၊ မကောင်းသဖြင့်တည်၏၊ သုရားရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္တာ၊ ပွင်းနှိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနေဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ကုန္တ ဌာနကထာနာမ၊ ကုန္တ ဌာနကထာမည်သည်ကား၊ ကုဋ္ဌဌာနကထာ၊ အိုးလုပ်ရာအရပ်တည်း၊ ဥဒကတိတ္ထကထာ၊ ရေဆိပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုန္တ ဧဝိကထာ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏ကျွန်မကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်၊ သာဝိ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ နစ္စိတံ၊ ကခြင်းငှါ၊ ဝါပိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဆေကားလိမ္မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနေဝ၊ သာယာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊

ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝနုတိ၊ မအပ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏၊ ပသန္န၊ ကြည်ညို၏၊ ဣတိ
အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနဝ၊ နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
ငှါ၊ ဝနုတိ၊ အပ်၏၊ ပုဗ္ဗပေတကထာနာမ၊ ပုဗ္ဗပေတကထာမည်သည်ကား၊
အတိတဉာတိကထာ၊ လွန်လေပြီးသောဆွေမျိုးတို့ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား
တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗပေတကထာ၌၊ ဝတ္ထမာနဉာတိကထာယသဒိသော၊
တည်ဆဲသောဆွေမျိုးတို့ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားနှင့်တူသော၊ ပိနိစ္ဆယော၊
အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နာနာတ္ထကထာနာမ၊ နာနာတ္ထ
ကထာမည်သည်ကား၊ ပုရိမပန္နိမကထာဟိ၊ ရှေးစကားနောက်စကားတို့
မှ၊ ပိမုတ္တာ၊ လွတ်သော၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော၊ နာနာသဘာဝါ၊ အထူး
ထူးသော သဘောရှိသော၊ တိရုန္တနကထာ၊ တိရုန္တနကထာတည်း၊
လောကက္ခာယိကနာမ၊ လောကက္ခာယိကမည်သည်ကား၊ အယံလော
လော၊ ဤလောကကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်
သနည်း၊ အသုကောနာမ၊ ဤမည်သောသူသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်
၏၊ ကာကော၊ ကျိုးသည်၊ သေတော၊ ပြု၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊ သေတတ္တာ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
ဗလောကာ၊ ဗျင်းအောင်တို့သည်၊ ရတ္တာ၊ နိကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ လောဟိတဿ၊ သွေး၏၊ ရတ္တတ္တာ၊ နိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ ဣတိဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ လောကာယတ ပိတဏှာ
သလ္လာပကထာ၊ လောကာယတကျမ်းပိတဏှာကျမ်း၌လာသောစကားကို
ဆိုသောစကားတည်း၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိကနာမ၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိကမည်သည်
ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာမည်၊ သာဂရော၊ သာ
ဂရမည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဂရ
ဒေဝေန၊ သာဂရမင်းသည်၊ ခတတ္တာ၊ တူးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သာဂရော၊ သာဂရမည်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခတော၊ တူးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဟတ္ထမုဒ္ဓါယ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ နိဝေဒိတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာမည်၏၊ ဣတိဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
နိရတ္ထကသမုဒ္ဓက္ခာယနကထာ၊ အကျိုးမရှိသောသမုဒ္ဓရာကိုကြားသော
စကားတည်း၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊ ဝုဇံ၊ ကြိုးပွားခြင်းတည်း၊
အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ ဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဝေါ၊ ကြိုးပွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘဝေါ၊ မကြိုးပွား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝါ
တံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ နိရတ္ထကကာရုဏံ၊ အကျိုးမရှိသော

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ယမကဝဂ်၊ ၃၀၉

အကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ပဝတ္ထိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ကထာ၊ စကား
သည်၊ ဣတိဘဝါဘဝကထာ၊ ဣတိဘဝါဘဝကထာမည်၏။ တေဇသာ
တေဇန္တိ၊ တေဇသာတေဇံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တေဇသာ၊
တန်ခိုးဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသောလနေတို့၏။ တေဇံ၊
တန်ခိုးကို၊ ပရိယာဒိယေယျာသာတိ၊ ပရိယာဒိယေယျာထဟူသည်ကား၊
ခေပေတွာ၊ ကုန်သော၍၊ ဂဟေတွာ၊ ပဉ္စ၍၊ အဘိဘဝဝေပံသျာထ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်
ကုန်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုမိမိ၏တန်ခိုးဖြင့်တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသောလနေတို့
၏တန်ခိုးကို ကုန်စေနိုင်ရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊
တည်း။ ကော၊ ဝေယျောက်သော၊ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကို
ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်၊ မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
လျှောက်၏။ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးလျှော့်သနည်း။ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊
တေဇသာ၊ မိမိ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ တေဇံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော လ နေ
တို့၏တန်ခိုးကို၊ ပရိယာဒိယမာနာ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိစ္ဆိဒေဝ၊
တရံတရသောဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ဌာနော၊ အရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆာယာ၊ အရိပ်
သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ နဩတရတိ၊ မသက်၊ ဥဒ္ဓံယေဝ၊ အထက်သို့
သာလျှင်၊ ဝတ္ထုတိ၊ တက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပါသံသာနိဌာနာနိတိ၊ ပါသံသာနိဌာနာနိ
ဟူသည်ကား၊ ပသံသာဝဟာနိ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊
ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယော၊
နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယမကဝဂ္ဂေ၊ ယမကဝဂ်တည်း။ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာကုဋ်ဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သဗ္ဗန္ဓသီလာ
တိ၊ သဗ္ဗန္ဓသီလာဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏသီလာ၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိကုန်

၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ သီလသမာဓိနော။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုက္ခာ။ ဖြစ်
၍။ ဣတိ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုသမ္ပန္နသီလာ
ဟူသောပုဒ်၌။ သီလဝိပတ္တိယာ။ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၌။ အာဒိနဝဒဿနေန
စ။ အပြစ်ကိုရှုသဖြင့်လည်းကောင်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ။ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း
၌။ အာနိသံသဒဿနေနစ။ အကျိုးကိုရှုသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဒွိဟိ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရဏဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နသီလတာ။
ပြည့်စုံသော သီလရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တနာယံဝိ။
ထိုနှစ်ပါးသော ပျက်စီးသောသီလရှိသည်၏အဖြစ် ပြည့်စုံသောသီလရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ မယာ။ ငါသည်။
ဝိတ္ထာရိတံ။ ချဲ့အပ်ပြီ။ တတ္ထ။ ထိုသမ္ပန္န သီလာ ဝိဟရထံ အစရှိသော
ပါဌ်၌။ သမ္ပန္န သီလာတိ။ သမ္ပန္န သီလာဟူသော။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤမျှအ
တိုင်းအရှည်ရှိသောပုဒ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလံ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ။ အကျဉ်း အားဖြင့်ပြ၍။ ပါတိ
မောက္ခ သံဝရ သံဝတတတိ ဣဒိနာ။ ပါတိမောက္ခ သံဝရ သံဝတတဟူ
သောဤပုဒ်ဖြင့်။ တတ္ထ။ ထိုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ ဧဋ္ဌကသီလံ။ အကြီး
အကဲဖြစ်သောသီလကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ။ ချဲ့၍။ ဒဿတိ။ ပြ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဒိပပိဟာရဝါသိ။ ဒိပပိဟာရကျောင်း၌နေသော။ သုမတ္ထေရော။ သုမမထေရ်
သည်။ အာဟာကိရ။ ဆိုသတတ်။ အဿ။ ထိုသုမမထေရ်၏။ အန္တေဝါ
သိကာယ။ အတွင်းနေတပည့်ဖြစ်သော။ တေပိရုကဗုဠနာဂတ္ထေရော။ ပိရု
ကတ်သုံးပုံကို ဆောင်သော ဗုဠနာဂမထေရ်သည်။ ဥဘဟတ္ထပိ။ သမ္ပန္န
သီလာဟူသောပုဒ် ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝတတအစရှိသော ပုဒ်ဟုဆို
အပ်သောနှစ်ပါးသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ပါတိမောက္ခသံဝရော။ ပါတိမောက္ခ
သံဝရကို။ ဘဂဝတာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာဆို၏။ ဟိဝိတ္ထာရေဝိ။ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ ပါတိမောက္ခ
သံဝရောယေဝ။ ပါတိမောက္ခသံဝရသည်သာလျှင်။ သီလံ။ သီလမည်၏။
ဣတရာနိ။ ဤပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလမှ တပါးကုန်သော။ တိဏိပိသုံး
ပါးသော ဣန္ဒြိယ သံဝရ သံဝတတ စသည်တို့သည်ကား။ သီလံ။ သီလ
မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တဋ္ဌာနံနာမ။ ဟောအပ်သောအရာမည်သည်။ အတ္ထိ
ကိ။ ရှိအံ့လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တံဝစနံ။ ထိုသုမမထေရ်၏စကား
ကို။ နအနုဘနန္တော။ ခွင့်မပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝတွာ။ ဆို၍။ အာဟာ။ မိန့်တော်
မူ၏။ ဣန္ဒြိယသံဝရောနာမ။ ဣန္ဒြိယသံဝရ မည်သည်ကား။ ဆဒ္ဓါရာရက္ခာ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၀၁

မတ္တကမေဝ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရ၌ စောင့်ရှောက်ခြင်းမျှသာလျှင်တည်း။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ မည်သည်ကား၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ ပစ္စယုပ္ပတ္တိမတ္တကံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုဖြစ်စေကာမျှသာ တည်း၊ ပစ္စယသန္နိသိတန္တိ၊ ပစ္စယသန္နိသိတံဟူသည်ကား၊ ပဋိလဒ္ဓပစ္စယေ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤအချင်းကိုပျောက်ခြင်းအပူကို ပျောက်ခြင်းအစရှိသောအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတွားဆင်ခြင်၍ ပရိတုဉ္ဇနမတ္တကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းမျှတည်း၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မချအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသည်သာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလ မည်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်၊ ဘိန္ဒော၊ ပျက်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သီသန္တိန္ဒော၊ ပြတ်သောဦးခေါင်း ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောင်ျားသည်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက် ခြေ တို့ကို၊ ရက္ခိဿန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထဗ္ဗေဗ္ဗာဝယ၊ မဆို အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော ဣန္ဒြိယသံဝရ စသည်တို့ကို၊ မုက္ခိဿန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန် လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န ဝတ္ထဗ္ဗေဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ သီလသည်၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အန္တိန္ဒသိသော၊ မပြတ်သောဦးခေါင်းရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောင်ျားသည်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက် ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတေ့ရှိအောင်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကော တိဝိယ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောဣန္ဒြိယ သံဝရစသည်တို့ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတေ့ရှိအောင်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပန္နသီလာတိ ဣမိနာ၊ သမ္ပန္နသီလာဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ တံပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ ထိုပါတိ မောက္ခသံဝရကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွားရည်၍၊ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခောတိ၊ သမ္ပန္နပါတိ မောက္ခောဟူသောပါဌဖြင့်၊ တဿေဝ၊ ထိုသမ္ပန္နသီလာဟူသောပုန်ဖြင့် ပြအပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၏သဒလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစင်ဖြစ် သော သဒ္ဓါကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိတ္တာ ရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝတာတိ အာဒိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝတာအစရှိသောပါဌ၌၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတာတိအာဒိနိ၊ ပါတိ မောက္ခသံဝရသံဝတာဤသို့အစရှိသည်တို့သည်၊ ဂတ္တတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်

ပြီးသော အနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အာကင်္ခယျ စေတိန္ဒြေ၊
 အာကင်္ခယျစေတနာသောဤပုဒ်ကိုကလေးအသတ်ကြောင့်၊ အာရန္တ၊ အာရန္တ၊
 ထုတ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ သီလသ
 နိသံသဒဿနတ္ထံ၊ သီလ၏အကျိုးဆက်ကိုပြခြင်းငှါ၊ အာရန္တ၊ အာရန္တ၊ ထုတ်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။ အဓိပုဗ္ဗဇိတာနံ
 ဝါ၊ မကြာမြင့်သော ရဟန်းဖြစ်ခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊
 ဒုပ္ပညာနံ၊ ပညာနည်းသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သစေ
 ဝိအဿ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သီလံ၊ သီလကို၊ ပူရေထ၊ ဖြည့်ကြကုန်လော့၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပူရေထ၊ ဖြည့်
 ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သီလပူရေထ၊ သီလကို
 ဖြည့်ခြင်း၌၊ အာနိသံသော၊ အာနိသင်သည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဝိသေသော၊ အကျိုးထူးသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝုဇ္ဈိ၊ ကြီးပွားခြင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ သစေ
 ဝိအဿ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုမကြာမြင့်သောရဟန်း
 ဖြစ်ခြင်းရှိသောရဟန်း ပညာနည်းသော ရဟန်းတို့အား၊ အာနိသံသော၊
 အကျိုးတို့ကို၊ ဒေသေဝံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာကင်္ခယျစေတနာ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံး
 တော်တို့၏၊ ဝိယမနာပတာဒိအာသဝက္ခယပရိယောသသနံ၊ ချစ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ် နှလုံးကို ပွားစေ တတ်သည်၏ အဖြစ် အာသဝေါ တရားတို့၏
 ကုန်ခြင်းအဆုံးရှိသော၊ ဧတံအာနိသံသံ၊ ထိုအာနိသင်ကို၊ သုတ္တံ၊ ပြောကြား၍
 လည်း၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အပ္ပေဝနာမပရိပူရေယျ၊ ဖြည့်ငြားအံ့လည်းမသိ၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်တည်း။
 တတ္ထံ၊ ထိုအာကင်္ခယျစေတနာရှိသောပုဒ်၌၊ အာကင်္ခယျစေတိ၊ အာကင်္ခ
 ယျစေတနာသည်ကား၊ ယဒိန္ဒြေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝိယော
 စဿန္တိ၊ ဝိယောစသံဟူသည်ကား၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်မြတ်နိုးသောမျက်
 မိတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿိတဗ္ဗော၊ ကောင်းစွာရှုအပ်၏၊ သိနေဟုပ္ပတ္တိယာ၊ ချစ်ခြင်း
 ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတော၊ နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဘဝေ
 ပသျံ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ မနာပေါတိ၊ မနာပေါဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသီတင်း
 သုံးတော်တို့၏၊ မနဝဇ္ဇနကော၊ စိတ်ကိုပွားစေတတ်သည်၊ ဝါ၊ ဝါနည်းကား၊
 တေသံ၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်တို့၏၊ မနေနစိတ်ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်
 သည်၊ မေတ္တာမိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတဗ္ဗော၊ နှံ့အပ်သည်၊ ဣတိ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-မုလတိပဏ္ဍိတသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၀၃

ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂရုတိ၊ ဂရုဟူသည်ကား၊ တေသံ၊
ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဂရုဋ္ဌာနိကော၊ အလေးပြုအပ်သော အရာ၌
တည်လည်၊ ပါသာဏန္တုတ္တသမိသော၊ ကျောက်ထီးနှင့်တူသည်၊ ဘာဝ
နိယောတိ၊ ဘာဝနိယောဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ အယံအာယသ္မာ၊
ဤအရှင်သည်၊ ဇာနိဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သောတရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
ပဿံပဿိတဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
သမ္ဘာဝနိယော၊ ခြီးပွမ်းအပ်သည်၊ သီလေသွဝဿ ပရိပူရကာရီတိ၊
သီလေသွဝဿပရိပူရကာရီဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသုယေဝ
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌သာလျှင်၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊
အံ၊ ခံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အနန္တေန၊ မယျုတ်သော၊ အပကာရေန၊ အမြင်းမရောနှင့်၊
သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
ဤအနက်သည်၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံစေ
တောသမယ မနုဿိတ္တောတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ စေတော သမထ မနုယုတ္တောဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တသမထ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်း၌၊ ယုတ္တော၊
ယှဉ်သည်၊ အနိဇ္ဇာကတဇ္ဈာနောတိ၊ အနိဇ္ဇာကတဇ္ဈာနောဟူသည်ကား၊
ဗဟိ၊ အပဋ္ဌိ၊ အနိဇ္ဇာတုတ္တောနော၊ မထုတ်အပ်သောချာန်ရှိသည်၊ အဝိနာသိတ
ဇ္ဈာနော၊ မပျက်စီးအပ်သောချာန်ရှိသည်၊ ဝိပဿနာယာတိ၊ ဝိပဿနာ
ယဟူသည်ကား၊ သံတ္တဝိဝေယ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အနုပဿနာယ၊
အနုပဿနာသမိ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါပေနန္တိ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံ
ဟူသည်ကား၊ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းဟူ၍၊ ပဇေတော၊
ပွားစေတော်သည်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထ
မနုယုတ္တောအစရှိသောပါဌ်၌၊ သမထဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿ
နာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့
ပတိယုး၊ သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသီဒ
မာနော၊ နေသော၊ သိက္ခ၊ ပေါနံ၊ သည်၊ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော
ကျောင်းတို့ကို၊ ဗြူဟေတာ၊ ပွားစေအပ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ မနောရဋ္ဌပူရုဏီ
အမည်ရှိသောအင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊
ဝိတ္ထာရိပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဣတ္ထန္တေန၊ အလိုရှိသောအမျိုးသားသည်၊
မဇ္ဈိမနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ မဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ အာကင်္ဂေယျသုတ္တ
ဝဏ္ဏနာယ၊ အာကင်္ဂေယျသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဩလောကေတဗ္ဗော၊ ဩညံ၊

အပ်၏။ လာဘီတိတ္ထေ။ လာဘီဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လာဘနိမိတ္တံ၊ လာဘ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ သီလာဒိပရိပူရဏံ၊ သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းကို၊ နကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာသေသနံ၊ ဆိန္ဒကထောနဝါစံပယုတ္တံ၊ ဘဏေတိ၊ စာသေသနံ၊ ဆိန္ဒကထောနဝါစံပယုတ္တံ၊ ဘဏေဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတို့ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဆိန္ဒကထောပိယ၊ ပြတ်သောစကားရှိသောသူကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စာသေသနံ၊ အစါကိုရှာဖွေသော၊ ပယုတ္တံ၊ ဩဘာသပရိကထာနိမိတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သောဝါစံ၊ စကားကို၊ နဘဏေယျ၊ မဆိုရာ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ လာဘနိမိတ္တံ၊ လာဘ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ သီလာဒိပရိပူရဏံ၊ သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းကို၊ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝုပ္ပလဇ္ဈာသယဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤလာဘီအစရှိသောစကားကို၊ ဝုပ္ပန္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အပြေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ မယာ၊ ငါတို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သစေနကိလမေယျာမ၊ အကယ်၍မပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ ပရိပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ ဏေယျာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လာဘီအစရှိသောစကားကို၊ အာဟံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အပိစ္ဆိအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယဒိဒံ၊ ယံဣဒံယေ ဣမေစတ္တာနော ပစ္စယာနာမ၊ အကြင် ပစ္စည်း လေးပါးတို့ မည်သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသဧသော၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ သီလဿ၊ သီလ၏၊ ဒဿ နိသံသော၊ ဆယ်ပါးသော အကျိုးတည်း၊ . တထာဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဏှိတမနုဿာ၊ ပညာရှိသောလူတို့သည်၊ ကောဋ္ဌာဒိသု၊ ကျီ အစရှိသည်တို့၌၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော စပါးအစရှိသည်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ အပရိတုဉ္စိတွာ၊ မသုံးဆောင်မူ၍၊ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလဿ၊ သီလ၏၊ သီလာနိသံသဒဿနတ္ထံ၊ သီလ၏ အကျိုးကို ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤလာဘီအစရှိသော စကားကို၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၁၅

၈၄၅။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဤတိယ ဝါရေ၊ တတိယ ဝါရ၌၊ ယေသာ
 ဟန္တိပဒဿ၊ ယေသာဟံဟူသော ပုဒ်ကို၊ ယေသံ အဟန္တိ ပဒေစ္ဆေဒေါ
 ယေသံအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယေသံ၊ အကြင်ပစ္စည်း၏အရှင်ဖြစ်ကုန်သော နတ်လူတို့၏၊ တေသံတေ
 ကာရာတိ၊ တေသံ၊ တေကာရာဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ ငါ၊ နတ်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ မနုဿာနံ ငါ၊ လူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ မယိ၊ ငါ
 ၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ တေပစ္စယဒါနကာရာ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကို
 လှူသောအားဖြင့်ဖြစ်သောကောင်းမှုတို့တည်း၊ မဟပ္ပဿမဟာနိသံသာ
 တိ၊ မဟပ္ပဿမဟာနိသံသာဟူသည်ကား၊ ဖလဘူဟေန၊ အကျိုးဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ လောကီယသုခေန၊ လောကီချမ်းသာဖြင့်၊ မဟပ္ပဿ၊ များသော
 အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဖလဘူဟေန၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရေန၊
 လောကုတ္တရာ ချမ်းသာဖြင့်၊ မဟာနိသံသာ၊ မြတ်သော အကျိုးရှိကုန်
 သည်၊ ငါ၊ တနည်းကား၊ တေဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောမဟပ္ပဿမဟာနိသံ
 သာဟူသောနှစ်ပုဒ်သည်၊ ကေတ္ထမေဝ၊ တူသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဟိလောဒိဂုဏယုတ္တဿ၊
 ဟိလအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုစ္ဆ၊ ဘိက္ခုဝိ၊
 တဟင်းမျိုးသောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စေတနမတ္တယ၊ ငါးတောင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပဏ္ဏသပလောဝိ၊ သစ်ရွက်မိုးသော
 ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောကောင်းမှု
 သည်၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကပ္ပသဟယာသနိ၊ ကမ္ဘာတလေယောင်
 တို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတေတေ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ကျခြင်းမှ၊ ကုက္ကတိ၊ စောင့်
 ရှောက်နိုင်၏၊ ပရိယေသသာနစ၊ အဆုံး၌လည်း၊ အမတာယဓာတုယာ၊
 အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ခတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ စာကံ၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ဟိလောဒိဂုဏယုတ္တဿ၊
 ဟိအစရှိသောပုဒ်၌၊ ဝိရောဓနံအဟေဒေါသိန္တိ၊ အာဒိနိ၊ ဝိရောဓနံအဟမဒေါ
 သိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့သည်၊ ဝတ္ထုနိ၊ သက်သေဖြစ်သောဝတ္ထုတို့
 တည်း၊ ငါ၊ တနည်းကား၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပေတ
 ဝတ္ထုစ၊ ပေတဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမာနဝတ္ထုစ၊ ဝိမာနဝတ္ထုသည်
 လည်းကောင်း၊ သာဓကံ၊ ပြီးစေတတ်သောသက်သေတည်း၊ ဗတုတ္ထဝါရေ၊
 စတုတ္ထဝါရ၌၊ ပေတဝတိ၊ ပေတာဟူသည်ကား၊ ပစ္စဘဝံ၊ တမလွန်ဘဝဟု
 ဆိုအပ်သောပြိတ္တာဘုံသို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သော၊ ဥာတိတိ၊ ဥာတိဟူသည်

ကား။ သဿုသဿုနုပက္ခိကား။ ယောက္ခမဗိန်းမသူ ယောက္ခမယောက္ခိား
 သူတို့၏အပင်းအသင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ သာဓောဟိတာတိ။ သာဓောဟိ
 တာဟူသည်ကား။ ဧကဓောဟိတဗဒ္ဓါ။ တူသောသွေးနှင့် စပ်ကုန်သော။
 ပီတိပိတာမဟာဒယော။ အဘအဘိုးအစရှိသောသူတို့တည်း။ ကါလင်္ဂတိ
 တိ။ ကာလင်္ဂတာဟူသည်ကား။ မတော။ သေကုန်သော။ တေသန္တိ။ တေသံ
 ဟူသည်ကား။ မယိ။ ငါ၌။ ပသန္တမိတ္တာနံ။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သော။
 တေသံ။ ထိုမိမ္မိးဖြစ်သောသူတို့၏။ ပသန္တေန။ ကြည်ညိုသော။ စိတ္တေန။
 စိတ်ဖြင့်။ တံအနုဿရဏံ။ ထိုအဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဟံ
 သန္တံ။ မှန်၏။ ယဿဘိက္ခုနော။ အကြင်ရဟန်း၏။ ကာလင်္ဂတော။ သေ
 သော။ ပီတာပိ။ အဘသည်လည်းကောင်း။ မာတာပိ။ အမိသည်လည်း
 ကောင်း။ အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့၏။ ဥာတကတ္ထရော။ ဆွေမျိုးဖြစ်သောမထေရ်
 သည်။ သီလဝါ။ သီလရှိ၏။ ကဿာဏဓမ္မော။ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ပသန္တမိတ္တာ။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍။ တံ
 ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ အနုဿရတံ။ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ တဿ။
 ထိုအဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သောဆွေမျိုး၏။ သောပိတ္တပ္ပဿဒေါပိ။ ထို
 စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တံအနုဿရဏမတ္တံပိ။ ထိုအဖန်
 တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းမျှသည်လည်းကောင်း။ မဟပ္ပလမေဝ။ ကြီးသော
 အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ မဟာနိသံသမေဝ။ ကြီးသောအာနိသင်ရှိသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အရတိရတိသဟောတိ။ အရတိရတိသဟော
 ဟူသည်ကား။ နေက္ခမ္မပဋိပတ္တိယာ။ သံအံရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၌။ အရတိယာစ။ မစွေ့လျော်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ ကာမဂုဏောသု။ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ရတိယာစ။ စွေ့လျော်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ သဟော။ သည်းခံနိုင်သည်။ အဘိဘဝိတာ။ နှိပ်စက်နိုင်
 သည်။ အဇ္ဈောတ္တရိတာ။ လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ ဘယဘောရဝသဟောတိဇ္ဇေ။
 ဘယဘောရဝ သဟော ဟူသောဤပါဌ်၌။ ဘယံ။ ဘယ ဟူသည်ကား။
 စိတ္တုကြာသောပိ။ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏံ
 ပိ။ ကြောက်ရာဖြစ်သောအာရုံသည်လည်းကောင်းတည်း။ တေရဝံ။ တေရ
 ဝမည်သည်ကား။ အာရမ္မဏမေဝ။ ကြောက်ရာဖြစ်သောအာရုံသည်သာ
 လျှင်ပင်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ အဘိညာတေဟိတိ။ အဘိညာတေဟိဟူ
 သည်ကား။ ဂဂနမဇ္ဈေ။ ကောင်းကင်အလယ်၌။ ပုဏ္ဏုစန္ဒောပိယစ။ လပြည့်

၁၀-ဒံသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၁၂၊

ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစ၊ နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဥာတေဟိ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ ပါကဇေဟိ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ ပရေပုရာ
 ယာတိတ္ထေ၊ ပရေပုရာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ပစ္ဆိမဘာဂေါ၊ နေခံအဖို့ကို၊ ပရံ၊
 ပရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပုရိမဘာဂေါ၊ ရှေ့အဖို့ကို၊ ပုရာ၊ ပရဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရတော၊ ရှေ့အဖို့၌၊ ဓာဝန္တေနစ၊ ပြေးသွားသောအခြံအရံ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်အဖို့မှ၊ အနုဗန္ဓေနစ၊ အစဉ်လိုက်
 သောအခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာပရိဝါရော၊ များသောအခြံအရံရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကဏ္ဍကောတိ၊
 ကဏ္ဍကောဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ စူးဝင်တတ်သောအနက်သဘော
 ကြောင့်၊ ကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကမည်၏၊ ဝိသုကဒနဿန္တိ၊ ဝိသုကဒဿနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိသုကဘူတံ၊ သာသနာတော်၏၊ ငြောင်းတံကျင်သဖွယ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိလောမဒဿနံ၊ သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်သောအား
 ဖြင့်ဖြစ်သောရှုကြည့်ခြင်းသည်၊ မာတုဂါမုပဝိစာရေတိ၊ မာတုဂါမုပဝိ
 စာရေဟူသည်ကား၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ သမိပစရိတာ၊ အနီး
 ၌ကျက်စားသည်၏အဖြစ်သည်။

၃၂ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇောတိ၊ ဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊
 သရိရဝဇ္ဇော၊ ကိုယ်၏အဆင်းသည်၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ နဝ
 လောကုတ္တရဓမ္မာကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားတို့သည်။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အရိယာယာတိ၊ အရိယာယဟူသည်
 ကား၊ အပေါထုန္တနိကာယ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော၊ သိလာ
 ဒိဟိ၊ သိလ အစရှိသည်တို့နှင့်၊ မိဿကတ္တာ၊ ရောနှောသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အရိယာယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာရာဒါ
 ယိတိ၊ သာရာဒါယိဟူသည်ကား၊ သာဓုဿစ၊ မြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝရဿစ၊ တောင့်တ အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 လည်းကောင်း၊ အာဒါယကော၊ ယူတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊
 ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယောဿာရေစ၊ အကြင်မြတ်သော ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးသည် လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံဝရံစ၊ အ
 ကြင်တောင့်တ အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး တောင့်တအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို၊ ဝဏ္ဏတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဉ္စမဿ၊

ပဉ္စမသုတ်၏။ အာဒိမ္ပိ၊ အစဉ်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဆက္ကနိပါတေ၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည့် သာယျင်တည်း၊ ဒုဿီလော ဟောတိ၊ အာဒိသု၊ ဒုဿီလောဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒုဿီလောတိ၊ ဒုဿီလောဟူသည်ကား၊ နိဿီလော၊ သီလမရှိသည်၊ စေတော ဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေတော ဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဗလသမာဓိ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ ပညာဝိမုတ္တိန္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဗသညာဏံ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ဉာဏ်ကို၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ နပ္ပဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဟပရိပုစ္ဆာဝသေန၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နဇာနာတိ၊ မိမိ၊ ဒုဿီလျံအပရိသေသံနိရုဇ္ဈတိ၊ ဒုဿီလျံအပရိသေသံနိရုဇ္ဈတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဇ္ဇ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒုဿီလျာနိ၊ သီလ မရှိသော သူ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဒုဿီလျာနိ၊ သီလမရှိသော သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဗလက္ခဏာ၊ ဖိုလ်ဓာတ်၌၊ တာနိ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ပဟိနာနိနာမ၊ ပယ်အပ်သည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗလက္ခဏံ၊ ဖိုလ်ဓာတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ နိရုဇ္ဈတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ပါရာဇိကာဗုဒ္ဓနေနစ၊ ပါရာဇိကာအာပတ်သို့ရောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေနစ၊ သိက္ခာကိုစွန့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိယပက္ခန္ဓနေနစ၊ ဝိတ္တိတို့၏ဘောင်သို့ ပြေးဝင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တနေစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မရဏေနစ၊ သေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇာ၊ ယျက်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုငါးပါးသောယျက်ခြင်းတို့တွင်၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးသောယျက်ခြင်းတို့သည်၊ တာဝနာပရိဘာနာယ၊ ပွားခြင်း၏ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုက္ခော၊ စတုတ္ထသည်၊ ဝဗ္ဗိယာ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမော၊ ပဉ္စမသည်၊ ဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊ နေဝသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဗ္ဗိယာ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကထံ၊ အသို့သျှင်၊ ဧတံသီလံ၊ ဤသီလသည်၊ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ရတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၁၉

ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုဒ္ဓိ၊ အမေးတည်း၊ ဟိဝိဇ္ဇာ
ရေမိ၊ အံကျယ်၍ဆိုပြီးအံ၊ ပုဏ္ဏနဿ၊ ပုဏ္ဏဇဉ်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊
အစ္စန္ဒကုသလမေဓ၊ စင်စစ်ကုသိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေါစ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်လည်း၊ ကုသလာကုသလ ကမ္မက္ခ
ယာယ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကုန်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေန၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏဇဉ်
ပုဂ္ဂိုလ်၏သီလသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ သဝနေနိအကတံဟောတိတိ၊
သဝနေနိအကတံဟောတိဟူသည်ကား၊ သောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကြားနာ
အပ် ကြားနာသင့်သော တရားသည်၊ အသုတံ၊ မကြားနာအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဟုဿဂ္ဓေနိအကတံဟောတိတိဇ္ဈေး၊ ဗာဟုဿဂ္ဓေနိ
အကတံဟောတိဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဗာဟုဿဂ္ဓန္တိ၊ ဗာဟုဿဂ္ဓံဟူသည်
ကား၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယတည်း၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်
ပြုသင့်သောအမှုအရာသည်၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တဿ၊ ထိုပြုအပ် ပြုသင့်သောအမှု၏၊ အကတတ္ထာ၊ မပြုအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂတေဝရိ၊ နတ်ရွာမှလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂတေဝရိ၊ မဂ်ဖိုလ်
မှလည်းကောင်း၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ဒိဗ္ဗိယံ၊ ပိအပ္ပနိဝိဒ္ဓံဟောတိတိ၊
ဒိဗ္ဗိယာပိအပ္ပနိဝိဒ္ဓံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ ပနိဝိန္နိတဗ္ဗံ၊
ထိုးထွင်းအပ်သောတရားသည်၊ အပ္ပနိဝိဒ္ဓံ၊ မထိုးထွင်းအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပစ္စက္ခကတံ၊ မျှော်မှောက်မပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သာမယိကမ္ဘိဝိမုတ္တိံ နလဘတိတိ၊ သာမယိကမ္ဘိဝိမုတ္တိံ နလဘတိဟူသည်
ကား၊ တသုလသန္တကာလံ၊ အခါခတ်သိမ်းခြေသဝ္ဋံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ နိဿာ
ယ၊ ငြိ၍၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၊ နလဘတိ၊ မေ၊
ဟာနာယပရေတိ၊ ဟာနာယပရေ ဟူသည်ကား၊ ဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်း
ငှါ၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိတိ၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိ
ဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွားရောက်၍
ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဒုသိလျံ၊ သီလမရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း
ဟူသော အကုသိုလ်တရားသည်၊ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈတိ၊
ချုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝသေန၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာ
သင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တဿသဝနေနိကတံဟော
တိတိ၊ တဿသဝနေနိကတံဟောတိဟူသည်ကား၊ သောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊
ကြားနာအပ် ကြားနာသင့်သော တရားသည်၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်သည်

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဿန္တေနပိကတံဟောတိတိ၊ ဗဟုဿန္တေနပိကတံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်
ပြုသင့်သော အမှုအရာသည်၊ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗလ
ဝိပဿနာမတ္တကမ္ဘိ၊ အားနည်းသောဝိပဿနာမျှသည်လည်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗိယာဝိသုပ္ပဋိဝိဒ္ဓိဟောတိတိ၊ ဒိဗ္ဗိယာဝိသုပ္ပဋိဝိဒ္ဓိ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
လောကီယပညာယာဝိ၊ လောကီဖြစ်သော ပညာဖြင့်လည်း၊ ပစ္စယပဋိဝေ
ခေ၊ အကြောင်းကိုထိုးထွင်းခြင်းသည်၊ ကတော၊ ပြုသင့်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤကြားနာအပ် ကြားနာသင့်
သောတရားကို ကြားနာခြင်း အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
ပညာ၊ ပညာသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိစ္ဆေဒတိ၊ သုတ်သင်၏။ သော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာပရိစ္ဆေဒတေန၊ ပညာဖြင့်သုတ်သင်အင်သော၊ သီလေ
န၊ သီလဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ပမာဏိ
ကာတိ၊ ပမာဏိကာဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ပမာဏဂ္ဂါဟ
ကာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို ယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပမိနန္တိတိ၊ ပမိ
နန္တိဟူသည်ကား၊ လမတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ တုလေတုံ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်းငှါ၊
အပဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဧကောဟိနောတိ၊ ဧကောဟိနောဟူသည်ကား၊
ဧကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂုဏ္ဏဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊
ဟိနော၊ ယုတ်၏။ ပဏိတောတိ၊ ပဏိတော ဟူသည်ကား၊ ဧကော၊
တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂုဏ္ဏဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥတ္တမော၊
မြတ်၏။ တံဟိတိ၊ တံဟိဟူသည်ကား၊ တံပမာဏကရဏံ၊ ထိုနှိုင်းယှဉ်
ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တတရောတိ၊ အဘိက္ကန္တတရောဟူသည်
ကား၊ သုန္ဒရတရားအထူးသဖြင့်ကောင်း၏။ ပဏိတတရောတိ၊ ပဏိတ
တရောဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမတရော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ ဓမ္မသောတော
နိဗ္ဗဟတိတိ၊ ဓမ္မသောတော၊ နိဗ္ဗဟတိဟူသည်ကား၊ သူရံ၊ ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်သည်၊
နိဗ္ဗဟတိ၊ သုတ်ဆောင်၏။ အရိယဟူမိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာသို့၊
ပါပတိ၊ ရောက်စေ၏။ တဒန္တရုံကောဇာနယုာတိ၊ တဒန္တရုံကောဇာန
ယုာဟူသည်ကား၊ ဇင်၊ ဤသို့၊ ဘံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကော၊ အဘယ်
သုသည်၊ အနုသု၊ သိနိုင်ရာအနည်း၊ သီလဝါဟောတိတိ၊ သီလဝါဟော
တိဟူသည်ကား၊ လောကီယသီလေန၊ လောကီသီလဖြင့်၊ သီလဝါ၊ သီလ

၁၁-ဒသကနိပါတ်-ဗုဒ္ဓဗျာဓိ-ဣန္ဒာသက-၃-အာကင်္ဂဝဂ်၊ ၃၂၁။

ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထဿတံသီလန္တိ၊ ယတ္ထဿတံသီလံဟူသည် ကား၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အပရိသေသံပိ၊ အကြွင်းမဲ့လည်း၊ နိရုဇ္ဈတိ နာမ၊ ချုပ်သည်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ သီလ၏ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ၌ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိကို၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋေသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ သု အင်္ဂေသု၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့၌၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သည်၊ ဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏၊ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမဖြစ်သောအင်္ဂါ၌၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ပင်လျှင်၊ ဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံတို့၌၊ ဝုတ္တနယာ-နုသာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဇံသီတိ၊ ဇံသီဟူသည်ကား၊ ဂုဏ်ဓိသ ကော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏၊ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဟတ္ထေနပိ၊ လက် ဖြင့်လည်း၊ ဂဟိတော၊ ဗင်းယူအပ်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သီသေပိ၊ ဦးခေါင်း၌လည်း၊ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပဂစ္ဆောတိ၊ ပဂစ္ဆာ ဟူသည်ကား၊ ပါဂန္တိယေန၊ ခိုင်မာသော အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ နိလ္လဇ္ဇောတိတ္ထေ၊ နိလ္လဇ္ဇာဟူသောဤပုဒ်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ နိလ္လဇ္ဇံ၊ နိလ္လဇ္ဇဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုနိလ္လဇ္ဇဟူသော တဏှာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာသကံဗ၊ ကု လော၊ များသောရှံ၊ ရှားခြင်းရှိ၏၊ လုဒ္ဓေါတိ၊ လုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏော ကြမ်းတမ်း၏၊ အကာရုဏိကောတိ၊ အကာရုဏိကော ဟူသည်ကား၊ နိက္ကာရုဏော၊ သနားခြင်းမရှိ၊ ဒုဗ္ဗလောတိ၊ ဒုဗ္ဗလော ဟူသည်ကား၊ အဗလော၊ အားမရှိ၊ အပ္ပတ္တာမော၊ အစွမ်းမရှိ၊ ဩရေတာတိ၊ ဩရေတာ ဟူသည်ကား၊ ဩရေဝယုတ္တော၊ အယုတ်အားဖြင့်မြည်တမ်းခြင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ ဩရေဝန္တော၊ အယုတ်အားဖြင့်မြည်တမ်းလျက်၊ စရတိ၊ လှည့်၏၊ နေစယိ ကောတိ၊ နေစယိကောဟူသည်ကား၊ နိစယကရော၊ အစီးအပွားမရှိသည် ကိုပြုတတ်၏။ ။

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊အဋ္ဌာနေတိ၊အဋ္ဌာနေဟူသည်ကား၊အကာရ
 ကော၊ အကြောင်း မဟုတ်သည်၌၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သမိတ္တကပဝတ္တိယံ၊
 စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားဖြစ်ခြင်း၌၊အနတ္တံမေအစရှိတိအာဒိ၊ အနတ္တံမေ
 အစရှိ၍သို့အစရှိသော၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊
 ခါဏုပ္ပဟဇ္ဇာဒိသု၊သစ်သုတ်ဖြင့်ခတ်မိခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ခါဏုပါသာ
 ကာဒိသု၊ သစ်သုတ် ကျောက်အစရှိသည်တို့၌၊ တံ၊ထိုအကြောင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊မရှိ၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုသစ်သုတ်ဖြင့် ခတ်မိခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၌၊ အာဃာတောနာမ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမည်သည်၊ အကာရကော၊
 အကြောင်း မဟုတ်သည်၌၊ အာဃာတောနာမ၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်းမည်၏၊
 သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေ
 ဝ၊ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တတိယော၊သုံးခုမြောက်
 သော၊အာကင်္ခဝဂ္ဂေါ၊အာကင်္ခဝဂ်တည်း။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ ဝိမရိယာဒိကတေ
 နာတိ၊ဝိမရိယာဒိကတေနဟူသည်ကား၊ ကိလေသမရိယာဒံ၊ကိလေသာ
 ကိုပိုင်းခြားခြင်းကို၊တိန္ဒြိတွာ၊ဖျက်၍၊ ဝိမရိယာဒံ၊ ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ပြု၍၊ဌိတေန၊တည်သော။

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ နောစပယိရူပါသိတာတိ၊နောစပယိ
 ရူပါသိတာဟူသည်ကား၊နဥပဋ္ဌာတိ၊မလုပ်ကျွေး။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဈာယိသမာပတ္တိကုသလောတိ၊ ဈာယိ
 သမာပတ္တိ ကုသလော ဟူသည်ကား၊ ဈာနေဟိစ၊ ဈာန်တို့နှင့်လည်း၊
 သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံ၏၊ သမာပတ္တိယဉ္ဇ၊သမာပတ်၌လည်း၊ ဆေကော၊လိမ္မာ
 ၏၊ဣရိဏန္တိ၊ဣရိဏံဟူသည်ကား၊ တုစ္ဆဘာဝံ၊အချည်းနှီး၏အဖြစ်သို့၊
 ဝိဝိနန္တိ၊ဝိဝိနံဟူသည်ကား၊ နဂုဏဝိစိတ္တကံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် အထူးမသိ
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ နိဂ္ဂုဏဘာဝံ၊ ဂုဏ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ဣရိဏသင်္ခါတအရည်၌၊ ဣရိဏဟုဆိုအပ်သောတောသို့

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၂၃

လည်းကောင်း၊ ဝိဝိနသင်္ခါတ မဟာဂဟနန္ဒ၊ ဝိဝိနဟု ဆိုအပ်သော ကြီး
စွာသော တောအုပ်သို့ လည်းကောင်း၊ အာပန္နာဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနယန္တိ၊ အနယံဟူသည်ကား၊ အဝဇိ၊ မကြီးပွားခြင်း
သို့၊ ဗျသနန္တိ၊ ဗျသနံဟူသည်ကား၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အနယဗျသ
နန္တိ၊ အနယဗျသနံဟူသည်ကား၊ အဝဇိဝိနာသံ၊ မကြီးပွားခြင်း ပျက်စီး
ခြင်းသို့၊ ကိန္နုခေါတိ၊ ကိန္နုခေါဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကက္ကိဟောတိ ဝိကတ္တိတိ၊ ကတ္တိဟောတိဝိ
ကတ္တိဟူသည်ကား၊ ကတ္တိနုသိလော၊ မိမိကိုယ်ကိုမြီးပွမ်းခြင်း ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝဉ္စ၊ ထင်စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊ ဆိုတတ်၏။ နသန္တ
တကာရိတိ၊ နသန္တတကာရိဟူသည်ကား၊ သတတကာရိ၊ အမြဲပြုလေ့
ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ၊

၆ ဆဂဋ္ဌ၊ ဆဂ္ဌသုတ်၌၊ အဓိမာနိကောတိ၊ အဓိမာနိကောဟူသည်
ကား၊ အနဓိဂတော၊ မရအပ်သည်၌၊ အဓိဂတမာနေန၊ ရအပ်၏ဟု ဖြစ်သော
မှတ်ထင်ခြင်း၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဓိမာနသဇ္ဈောတိ၊ အဓိမာန
သဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ အဓိဂတမာနမေဝ၊ ရအပ်၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်းကို
သာလျှင်၊ သစ္စတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ၊

၇ သဉ္ဌမေ၊ သဉ္ဌမသုတ်၌၊ အဓိကရဏိကောဟောတိတိ၊ အဓိကရ
ဏိကောဟောတိဟူသည်ကား၊ အဓိကရဏကောရကော၊ အဓိကရဏ်းကို
ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝိယတာယာတိ၊ နဝိယတာယဟူသည်
ကား၊ ဝိယဘာဝါယ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နဂရု
တာယာတိ၊ နဂရုတာယဟူသည်ကား၊ ဂရုဘာဝါယ၊ အလေးပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်၌၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နသာမညာယာတိ၊ နသာမညာယ
ဟူသည်ကား၊ သမဏဓမ္မဘာဝါယ၊ ရဟန်းတရား၏အဖြစ်၌၊ နသံဝတ္တ
တိ၊ မဖြစ်၊ နဧကိဘာဝါယာတိ၊ နဧကိဘာဝါယဟူသည်ကား၊ နိရုတ္တရ
ဘာဝါယ၊ အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဓမ္မာနံနနိသာ
မကဇာတိယောတိ၊ ဓမ္မာနံနနိသာမကဇာတိယော ဟူသည်ကား၊ နဝဇ္ဇ၊
ကိုးပါးကုန်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မာနံ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုး နိသာ
မနဘာဝေါ၊ စိတ်နှလုံး၌သိမြီးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပဓာ
ရဏသဘာဝေါ၊ မှတ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊

၃၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတို့ ၃၂၆

မဖြစ်၊နပဋိသလ္လံသနောတိ၊နပဋိသလ္လံသနောဟူသည်ကား၊ ပဋိသလ္လံသနော၊ တသေကံသထည်းထည်းကိန်းအောင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကူး၊ခူယျာ နိဘိ၊ ကူး၊ခူယျာနိ ဟူသည်ကား၊ ကူး၊ခူဘာဝေါ၊ ကေကံကုဉ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ဇိမ္မယျာနိဘိ၊ဇိမ္မယျာနိဟူသည်ကား၊နဥဇ္ဇဘာဝေါ၊မမြှောင် မတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဝကေယျာနိဘိ၊ဝကေယျာနိဟူသည်ကား၊ ဝကံ ဘာဝေါ၊ကောကံကုဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ။

၈၂ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊အရိယုပဝါဒီသဗြဟ္မစာရိနန္တိပဒံ၊ အရိယု ပဝါဒီသဗြဟ္မစာရိနံဟူသောပုဒ်ကို၊ အက္ခောသကပရိဘာသကပဒေဟိ၊ အက္ခောသက ဟူသောပုဒ် ပရိဘာသက ဟူသော ပုဒ်တို့နှင့်၊ အက္ခော သကောသဗြဟ္မစာရိနံပရိဘာသကောသဗြဟ္မစာရိနန္တိ၊အက္ခောသကော သဗြဟ္မစာရိနံပရိဘာသကောသဗြဟ္မစာရိနံဟူ၍၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယောဇ နာအပ်၏၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ အက္ခောသကော၊မေ ချေးတတ်၏၊သဗြဟ္မစာရိနံ၊သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ပရိဘာသကော၊ရေး ရွတ်တတ်၏၊ ပနတံပါဠကံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ အရိ ယာနံ၊အရိယာတို့၏၊ဂုဏ၊ကျေးဇူးတို့ကို၊ဆိန္ဒိဿာမိ၊ဖြတ်အံ့၊ ဣတိ၊ဤ သို့၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ၊အန္တိမဝတ္ထုဖြင့်၊ ဥပဝဒန္တော၊ စွင်စွဲသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အရိယုပဝါဒီနာမ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စွင်စွဲခြင်း ရှိသည်မည် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဒ္ဓမ္မဿနဝေါဒါယန္တိတိ၊သဒ္ဓမ္မဿနဝေါဒါယန္တိ ဟူသည်ကား၊သိက္ခတ္တယသင်္ခါတာ၊သိက္ခာသုံးပါးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သာသနသဒ္ဓမ္မာ၊ သာသနာတည်းဟူသော သူတော်ကောင်း တရားတို့ သည်၊ အဿ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုကဲ့ရဲ့စွင်စွဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝေါဒါနံ၊ မဖြူစင်ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ရောဂါတက်န္တိက္ခေ၊ ရောဂါတက် ဟူသောဤပါဌ၌၊ရောဂေါ၊အနာသည်ပင်သွင်းကိစ္ဆ၊ဇီဝိတဘာဝကရဏေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေ ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်၊အာတကော၊အာတက်မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သံအပ်၏၊ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကောကာလိကော ဘိက္ခု ယေန ဘဂဝါ တေနူပ သင်္ကမိဘိက္ခေ၊ ကောကာလိကော ဘိက္ခု ယေန ဘဂဝါ တေနူပသင်္ကမိ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ အယံကောကာလိကော၊ ဤကောကာလိ ကအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ ကော၊ အတပိယေဟနံနည်း၊ ကသ္မာစ၊

၁၀-ဒဿကနီပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၂၅

အဘယံ၊ ကြောင့်လည်း၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်သနည်း၊ ကိရိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို
စကားကို ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤကောကာလိက အမည်ရှိသော ရဟန်း
သည်၊ ကောကာလိက ရေဋ္ဌ၊ ကောကာလိက တိုင်း၌၊ ကောကာလိက
သေဋ္ဌိဿ၊ ကောကာလိက သူဌေး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ ဝိတရာ၊ အတသည်း၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်
သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဗုဇ္ဇ
ကောကာလိကော၊ ဗုဇ္ဇကောကာလိကအမည်ရှိ၏၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်
၏၊ သိသော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်၊
န၊ မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်၏၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်၏တပည့်ဖြစ်သောကောကာ
လိကသည်၊ ဗြာဟ္မဏဝုတ္တော၊ ဝုတ္တော၏သားတည်း၊ မဟာကောကာလိ
ကောနာမ၊ မဟာကောကာလိကအမည်ရှိ၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊
ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ
ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
ဇနုပဒစာရိကံ၊ ဇနုပဒသို့ဇနုသစာရိသွားခြင်းကို၊ စရေမာနာ၊ သွားကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သောအခါသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊
နီးလတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝေကဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေခြင်းကို၊ ဝသိတု
ကာမာ၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုနောက်ပါငါးရာ
သောရဟန်းတို့ကို၊ ဥပေယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တ
ဝိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တသ္မိံ၊ ဇနုပဒေ၊ ထိုဇနုပဒ်၌၊ တံ
နဂရံ၊ ထိုမြို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကောကာလိက ရဟန်း၏
ကျောင်းသို့၊ အဂမိံ သု၊ ရောက်လာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ရောက်လာရာ၌၊
နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသောအဂ္ဂသာဝကတို့အား၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာ
လိကသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေဝိ၊ ထိုနှစ်ဦးသောအဂ္ဂသာ
ဝကတို့သည်လည်း၊ တေန၊ ထိုကောကာလိကရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
သဗ္ဗောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြ၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ တေဘေသံ၊ ငါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး၊
ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့နော၊ ငါတို့၏၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို၊
ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူအား၊ မာအာရောစေသိ၊ ကြွေးပါလင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝသိံ သု၊ နေကုန်၏၊
ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍၊ ပဝါရဏာဒိဝသော၊ ပဝါရဏာနေ၌၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါ

ရဏာပြုပြီး၍အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂန္ထာမသွားကြကုန်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကရဟန်းကို၊ အာပုစ္ဆိံ သု၊ ပန်
 ကုန်၏၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 အဇ္ဈယနေ၊ ကေဒိဝသံ၊ တရုက်မျှ၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သွေဝ၊ နက်ဖြန်မှသာ
 လျှင်၊ ဂမိဿထ၊ ကြွပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ဒုတိ
 ယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့၊
 တုမှေသင်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဝသမာနေ၊ နေ
 ကုန်သော၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့
 ကိုလည်း၊ နုဇာနာထ၊ မသိကြကုန်၊ နေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောအဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊
 ကောစိ၊ တံ၊ တယောက်သောသူသည်၊ ပစ္စယေနပိ၊ ပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊
 နနိမန္တေသိ၊ မတိတ်ကြား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆို၏၊ နဂရဝါ
 သိနော၊ မြို့၌နေသောသူတို့သည်၊ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
 သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ နအာရောစယိတ္ထ၊ မကြားကုန်ဘိသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အာဝုသော၊ အရှင်တို့၊ အာရောစိတေ
 န၊ ကြားသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထေရာသနေ၊ မထေရ်ကြီး
 နေရာ၌၊ နိသိဒန္တေ၊ နေကုန်သော၊ နွေဘိက္ခု၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို၊
 ကိံ၊ နုပဿထ၊ မမြင်ကြကုန်သလော၊ ဇေတေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးနေရာ၌နေ
 ကုန်သောနှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုကောကာလိကမြို့၌နေသောဒါ
 ယကာအပေါင်းတို့သည်၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ သမ္ဘိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊
 သပ္ပိ ဗာဏိတာဒိန္နစေတ၊ ထောပတ် တင်လဲ အစရှိသည်တို့ကို လည်း
 ကောင်းစီဝရသုသာနိစ၊ သင်္ကန်းလျှောပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခရိ
 သု၊ ပြုပြင်စီရင်ကုန်၏၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ အဂ္ဂသာ
 ဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ပရမပိစ္ဆော၊ အလွန်လျှင် ယုတ်မာသော
 အသိုမရှိကုန်၊ ပယုတ္တဝါစာယ၊ ဩဘာသပရိကထာနိမိတ်နှင့်စပ်သော
 စကားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နလာဘံ၊ ဖြစ်သောလာဘ်ကို၊ နုသာဒိယန္တိ၊ မသာယာ
 ကုန်၊ အာဝါသိကဿ၊ ကျောင်းနေရဟန်းအား၊ ဇေထ၊ လှူကြကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တံဘဏ္ဍံ၊
 ထိုဒါယကာတို့ဆောင်ယူခဲ့သောဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေရာနံ၊

၂၂၆

၁၁-ဒသကနိပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၂၇

မထေရ်ကြီးဘို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ထေရော၊
မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ဣမေပစ္စယာ၊ ဤပစ္စည်းတို့
သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ နေဝကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ကောကာလိကဿ၊
ကောကာလိကအား၊ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍
ပဏ္ဏမိ'သု၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်၊
ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ သာယံ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၊ အဂဏ္ဌန္တာ
ပိ၊ မယူကုန်ဘောင်လည်း၊ မယံပိ၊ ငါ့အားမူလည်း၊ အဒါပေတွာ၊ မလှူစေ
ကုန်မူ၍၊ ပဏ္ဏမိသန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဃာတံ၊ ရန်
ငြိုးကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တေပိ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်
တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုနးတဖန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊
အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုန်သွားခြင်းကို၊ စရန္တော၊ သွားကုန်
သည်ရှိသော်၊ အနုပဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ ရေဋ္ဌေ၊ ထိုတိုင်း၌၊ တမေဝ
နဂရံ၊ ထိုကောကာလိက မြို့သို့ပင်လျှင်၊ ပစ္စာဂမိ'သု၊ တဖန်ရောက်လာ
ကုန်၏၊ နာဂရာ၊ ကောကာလိကမြို့၌နေသောသူတို့သည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်
တို့ကို၊ သဇ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ပရိက္ခာရေဟိ၊ ပရိက္ခရာတို့၌လည်း၊ တက္ခ၊ ဒါ
နံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ နဂရေမေတ္ထု၊ မြို့လယ်၌၊ မဏ္ဍပ်၊
မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံသု၊ လှူကြကုန်၏။ ထေရာနဉ္စ၊
မထေရ်ကြီးတို့အားလည်း၊ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ ဥပနာမေသံ၊ ကပ်
လှူကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘိက္ခုသံစနံ၊ သူတို့၏အား၊
နိယျာဉံဒပိ'သု၊ ဆောင်ရှင်းကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဆောင်ရှင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်၊ ပိန္နေတိ၊ ကြံ၏၊ ကံ၊ ပိန္နေ
တိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣမေ၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အပ္ပိန္နာ၊ ယုတ်မာသော အလိုမရှိကုန်သည်၊ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပါပိန္နာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်
သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း၊ အပ္ပိန္နာ၊ ယုတ်မာသော
အလိုမရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဗေဒိပိတ္တသဒိသာဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောသျှင် တူကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေမညာမိ၊ ငှက်ထင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်တို့သို့၊
ဥပသုကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၂၇

ပုဗ္ဗေ၊ ဧကံ၊ အပ္ပိန္နာ၊ ဝိယ၊ ယုတ်မာသော အလိုမရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်း
 တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ မူလဋ္ဌာနေယောဂ၊
 အကြောင်းရင်းဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌သာလျှင်၊ နေသံ၊
 ထိုမထေရ်တို့၏၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ ဘိဒ္ဓိ၊ သာမိ၊ ဗျက်ဆီးအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ တရမာနဈာပါ၊ အလျှင်တဆောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခ
 မိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ
 ၏၊ အယံသေသောကောကာလိကော၊ ဤကောကာလိကသည်၊ ဣဒိနာ
 ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။- ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုရိတတုရိတံ၊
 ဆောဆောလျှင်လျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော၊ တံ၊ ထိုကောကာလိက
 ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာဝံ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်
 ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤကောကာလိက ရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂ
 သာဝကတို့ကို၊ အက္ကာသိတု ကာမော၊ ဆဲရေးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အာဝတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိ၏။ ပဒိုသေဓေတုံ၊
 တားမြစ်အံ့သောငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 လည်း၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပဒိုသေဓေတုံ၊ တားမြစ်
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာမေတတ်ကောင်း၊ ထေရေသု၊ မထေရ်တို့၌၊ အပရုတ္တိတွာ၊
 ပြစ်မှား၍၊ ကာလင်္ကဏော၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
 ပဒုမနိရုယေ၊ ပဒုမင်္ဂေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေဝိ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာနံတို့ကဲ့သို့
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှိုင်းညှိချက်လည်း၊ ဂရဟန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့သည်ကို၊
 သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ နနိသေဓေတိ၊ မြစ်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစာ
 မောစနတ္တန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော စကားမှ လွတ်ပေခြင်း အကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း၊ အရိယူပဝါဒဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုစွပ်စွဲခြင်း၏၊ မဟာသာ
 ဝဇ္ဇဘာဝဒဿနဗ္ဗဗ္ဗ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုး
 ငှါလည်းကောင်း၊ မာဟေဝန္တိ၊ မာဟေဝံဟူ၍၊ ဘိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒို
 သေဓေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမာဟေဝံအစရှိသော ပုဒ်၌၊ မာဟေ
 ဝန္တိ၊ မာဟေဝံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာဟ၊ မဆိုလင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မာဘဏိ၊ မဆိုလင့်၊ သဒ္ဓါယိကောတိ၊ သဒ္ဓါယိကောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၂၉

ယ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏၊ အာဂမ္မကရော၊ ဖြစ်ရာကို ပြုခြင်းသည်၊ ပဿာဒါ
ဝဟော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓါ
တဗ္ဗဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၊ ပစ္စယိကောတိ၊ ပစ္စယိ
ကောဟူသည်ကား၊ ပစ္စယိယာယိတဗ္ဗဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကား
ရှိသည်၊ ပက္ကမိတိ၊ ပက္ကမိဟူသည်ကား၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ မိမိကံ၏အာနု
ဘော်သည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမိ၊
ဗဲ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဩကာသကတံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါပြုအပ်သော
အခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မံကံကို၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ အစိရပက္ကန္တဿာတိ၊ အစိရပက္ကန္တဿဟူသည်ကား၊ ပက္ကန္တဿ
ဗဲသွားသည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော ကောကာလိကအား၊ နမိရေနဝ၊
မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ သဗ္ဗေကာယောယုဇ္ဇောအဟောသိတိ၊ သဗ္ဗေကာ
ယောယုဇ္ဇော အဟောသိ ဟူသည်ကား၊ ကေသဂ္ဂမတ္တပိ၊ တဆံဗျားမျှ
အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩကာသံ၊ ကိုယ်အရပ်ကို၊ အ
ဝဇ္ဇေတွာ၊ မကြဉ်မူ၍၊ သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံး၌၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို၊
ဘိန္ဒိတွာ၊ ပေါက်ခွဲ၍၊ ဥဂ္ဂတာဟိ၊ ပေါ်ထွက်ကုန်သော၊ ပိဋ္ဌကာဟိ၊ နှုတ်
နာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈာဗ္ဗန္တံ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အာနု
ဘော်ကြောင့်၊ တဿာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မံကံသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေန၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
ကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဒဿနူပစာရေး၊ မြင်လေ
သောဥပစာဖြစ်သောအရပ်ကို၊ ဝိဇယိတမဇ္ဈေယသဝေ၊ စွန့်ကာမျှဖြစ်သော
သာလျှင်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အစိရ
ပက္ကန္တဿ၊ မကြာမြင့်သော ဗဲခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုကောကာလိက
အား၊ ပိဋ္ဌကာ၊ နှုတ်နာတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ သု၊ ပေါ်ထွက်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌာယ
မတ္တိယောတိ၊ ကဋ္ဌာယမတ္တိယောဟူသည်ကား၊ မိနကမတ္တိယော၊ တော
တောင်၌ အလိုလိုပေါက်ရောက်သော ဗဲနောက်စေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သည်၊ ဗေလုဝသလာတုကမတ္တိယောတိ၊ ဗေလုဝသလာတုကမတ္တိယော
ဟူသည်ကား၊ တရုအာဗေလုဝမတ္တိယော၊ နှုသောဥသျှစ်သီးအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သည်၊ ပဘိဇ္ဇိ၊ သူတိ၊ ပဘိဇ္ဇိ၊ သူဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒိ၊ သု၊ ပေါက်ပြဲကုန်
၏၊ တသု၊ ထိုနှုတ်နာတို့သည်၊ ဘိန္ဒာသု၊ ပေါက်ပြဲကုန်သည်ရှိသော်၊
သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ ပနသပက္ကံပိယ၊ ပိန်းနဲ့သီးမှည့်ကဲ့သို့၊

အပောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။ ပက္ခေန၊ မှည့်သော၊
ဂက္ခေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဇေတဝနန္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန ကျောင်းတော်
၏တံခါးမုတ်၌။ ဝိသဂိလိတမန္တောဝိယ၊ အဆိပ်ကိုမျှမိသောငါးကဲ့သို့၊
ကဒလိပက္ခေသု၊ ဌာန်ပျော့ရွက်တို့၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မ
သဝနတ္ထံ၊ တရားနာအံ့သောဌာ၊ အာဂတာ ဂတာ၊ လာတိုင်း လာတိုင်း
ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ မိ၊ စက်
ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွာတကား၊ ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ မိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွ
တကား၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို၊ အကောသိ၊ ပြုဘိ၏၊ အတ္တနောယေဝ၊
မိမိ၏သာလျှင်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့
ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
ဆိုကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတရားနာခြင်းဌာ၊ လာကုန်သောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည်၊
မိကာရံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအခြင်းအရာကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ အာ
ရက္ခဒေဝတာနံ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ဘူမဋ္ဌဒေဝတာ၊ ဘူမဝိုးနတ်တို့သည်၊ မိကာရံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအခြင်း
အရာကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊
ယာဝအကနိဋ္ဌဘဝနာ၊ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်၊ ဧကမိကာရော၊ တပြိုင်
နက်စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူသော အခြင်းအရာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
တုရိတိ၊ တုရိဟူသည်ကား၊ ကောကာလိကဿ၊ ကောကာလိက၏၊ ဥပဇ္ဈာ
ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော၊ တုရိတ္ထေရောနာမ၊ တုရိမထေရ်မည်သောသူ
သည်၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊
သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုတုရိအမည်ရှိသောဗြဟ္မာ
သည်၊ ဘူမဋ္ဌဒေဝတာ၊ ဘူမဝိုးနတ်တို့ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ကော
ကာလိကေန၊ ကောကာလိကသည်၊ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊
အန္တိမဝတ္ထုနာ၊ အန္တိမဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္တာပိက္ခန္တေန၊ စွပ်စွဲသဖြင့်၊ အယုတ္တံ၊
မသင့်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရံပရာယ၊ အဆက်ဆက်
အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်လာသော၊ တံသဒ္ဓံ၊
ထိုအံသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပဿန္တံ၊ စ၊ မြင်စင်လည်း၊ သက္ခော
သတ္တဝါသည်၊ မာနသိ၊ မပျက်စီးစေလင့်၊ နံ၊ ထိုကောကာလိကကို၊ ထေ
ရေသု၊ မထေရ်တို့၌၊ စိတ္တပ္ပသာဒတ္ထာယ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ
ခြင်းဌာ၊ ဩဝဒိသာသမိ၊ ဆုံးမအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊

၁၀-မယကနီပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၃၁

တဿ၊ ထိုကောကာလိကဏ္ဍိ၊ ဂုရုတော၊ ရှေ့၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တံ၊
ထိုသို့တည်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုရိပစ္စေကဗြဟ္မာဂ်၊ ဂုရိပစ္စေက
ဗြဟ္မာ၊ ဘူ၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပေသလာတိ၊ ပေသလာ
ဟူသည်ကား၊ ပိယသိယာ၊ ချစ်အပ်သောသိလမှီကုန်၏၊ ကောသိတွံအာဂု
သောတိ၊ ကောသိတွံအာဂုသောဟူသည်ကား၊ နိလိန္ဒကောဝ၊ ထိုင်လျက်
ပင်လျှင်၊ ကဗရက္ခိနိ၊ ပြောက်ကျားသော မျက်စိတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိလေတွာ၊ ဖွင့်၍၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ သရ၊ အောက်မေ့
လော၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာမန္တန္တ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်
ဤလူ့ ဘုံသို့လာခြင်းတည်းကုသောအဖြစ်ကို၊ ဟယာ၊ သင်သည်၊ အပ
ရန္တံ၊ ပြစ်မှားအပ်၏၊ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာမန္တန္တ ဗျာပါဒ၏
အစွမ်းဖြင့် ဤလူ့ ဘုံသို့လာခြင်းတည်းဟူသောအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နလာရော၊ နှစ်ဖူးပြင်၌၊ မဟာဂဏ္ဌံ၊ ကြီးစွာသော အိုင်း
အမာကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲလျက်၊ သာသပမတ္တာယ၊ ရန်ညှင်းသီး
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝိဇ္ဇကာယ၊ ထွတ်မြင်းနာဖြင့်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဧဝံ၊ ဧတဗ္ဗံ၊
စောဒနာအပ်၏ဟူ၍၊ မညေသိ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
အယ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကောကာလိကကို၊ အယံကောကာလိကော၊ ဤ
ကောကာလိကသည်၊ နိဗ္ဗပတ္တော၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်၏၊ ဂိလိတဝိသော
ဝိယ၊ မျှီအပ်သောအဆိပ်ရှိသောသူကဲ့သို့၊ ကဿာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရိဿတိ၊ မလိုက်နာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊
သိ၍၊ ဂုရိသဿဟိတိအာဒိ၊ ဂုရိသဿဟိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂုရိသဿဟိအစရှိသောပါဌ၌၊ ကုဓာရိတိ၊ ကုဓာရိ
ဟူသည်ကား၊ ကုဓာရိသဒိသဗရသဝါစာ၊ ထားမနှင့်တူသောကြမ်းကြုတ်
သောစကားတည်း၊ ခနိန္ဒတိတိ၊ ခနိန္ဒတိဟူသည်ကား၊ ကုသလမူလသင်္ခါ
တေ၊ ကုသိုလ်အမြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂူလေယေဝ၊ အမြစ်တို့ကိုသာလျှင်၊
နိကန္တဟိ၊ ဖြတ်၏၊ နိန္ဒယန္တံ၊ နိန္ဒယံဟူသည်ကား၊ နိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော
ဒုသိလပုဂ္ဂလံ၊ ဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသတိတိ၊ ပသံသတိ ဟူသည်
ကား၊ ဥတ္တမတ္တေ၊ မြတ်သော အနက်ဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊
သမ္ဘာဝေတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တံဝါနိန္ဒတိယောပသံသိယောတိ၊ တံဝါနိန္ဒတိ
ယောပသံသိယောဟူသည်ကား၊ ယောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
ပသံသိတဗ္ဗော၊ ခြီးမွမ်းထိုက်သော၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

၃၃၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ

၂၂၉

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ၊ အန္တိမဝတ္ထု
 ဖြင့်၊ စောဒေန္တော၊ စောဒနာသည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဒုဿီလော၊
 ဒုဿီလတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခို၏၊ ဝိစိနာတိ၊ မုခေနေသောကလိန္တိ၊
 ၁။ ဝိစိနာတိ၊ မုခေနေသောကလိ ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နံအပ
 ရာခံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ မုခေနေ၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဝိစိနာတိနာမ၊ ဆည်းဖူးသည်မည်
 ၏၊ ကလိနာတောနာတိ၊ ကလိနာတောနဟူသည်ကား၊ ကောနအပရာခေနေ၊ ထို
 အပြစ်ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နဝိန္ဒဟိ၊ မရှေ့နိန္ဒိယပသံသာယာ၊ ကွဲရဲ့
 ထိုက်သောသူကို ခြီးမွမ်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပသံသိယနိန္ဒာယစ၊ ခြီး
 မွမ်းထိုက်သောသူကိုကွဲရဲ့ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သမကောဝ၊ တူမျှသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဿာပိ
 သဟာပိအတ္တနာတိ၊ သဗ္ဗဿာပိသဟာပိအတ္တနာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ
 န၊ ခပ်သိမ်းသော၊ သကောန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခနေနပိ၊ ဥစ္စာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိကိုယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓံ၊ တကွ၊ အက္ခေသု၊
 ကြွေအန်ကစားခြင်းတို့၌၊ ယောခနပရာဇယောနာမ၊ အကြင်မိမိကိုယ်နှင့်
 တကွဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤကြွေအန်ကစား
 ခြင်းတို့၌ မိမိကိုယ်နှင့် တကွ ဥစ္စာ၏ ဆုံးရှုံးခြင်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကော၊
 အနည်းငယ်သော၊ အပရာခေ၊ အပြစ်မည်၏၊ ယောသုဂတေသုတိ၊ ယော
 သုဂတေသုဟူသည်ကား၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ သမဂ္ဂတေသု၊
 ကောင်းစွာဖြစ်တုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကဟုဆို
 အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဓိတ်ကို၊ နုဿယျ၊ ပျက်စေရာ၏၊ အယံဝိတ္တပ္ပ
 ဧေါသော၊ ဤဓိတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်သောဧေါသသည်၊ တတောကလိ
 တော၊ ထိုကြွေအန် ကစားခြင်းတို့၌ မိမိကိုယ်နှင့်တကွ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်း
 တည်းဟူသော အပြစ်ထက်၊ မဟန္တတရော၊ အထူးသဖြင့် ကြီးသော၊
 ကလိ၊ အပြစ်မည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာ
 ဝကတို့၌ဖြစ်မှားသောအပြစ်၏၊ မဟန္တတရတာဝံ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတံသဟဿာနန္တိ အာဒိ၊ သတံ
 သဟဿာနံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ခို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊
 သတံသဟဿာနန္တိ၊ သတံသဟဿာနံဟူသည်ကား၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓဇနဏနာ
 ယ၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓရဲ့၏အရေအတွက်အားဖြင့်၊ သတံသဟဿာ၊ တံသိနိ၊ သည်၊
 ဆတ္တိံသတိတိ၊ ဆတ္တိံသတိ ဟူသည်ကား၊ ပရာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်တုန်
 သော၊ ဆတ္တိံသနိရုဗ္ဗုဒါနိ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသော နိရုဗ္ဗုဒ္ဓရဲ့တို့သည်၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၃၃၃

ပဉ္စာတိ၊ ပဉ္စဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဇရဲ၏အရေအတွက်
အားဖြင့်၊ ပဉ္စအဗ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ငါးပါးသောအဗ္ဗုဒ္ဓဇရဲတို့သည်၊ ယမရိယဂရုတိ
တိ၊ ယမရိယဂရုတိဟူသည်ကား၊ အရိယေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဂရ
ဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်၊ ယံနိရယံ၊ အကြင်ပရမဇရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရမဇရဲ၌၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာယုပ္ပမာ
ဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလမကာသီတိ၊ ကာလမကာသီ ဟူသည်
ကား၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံဖြစ်သောတုရိအမည်ရှိသော မဟာဗြဟ္မာ
သည်၊ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွားသည်ရှိသော်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု
၏၊ ပရမနိရယန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ပရမနိရယံဟူသောဤပါဌ၌၊ ပါမ္ဘိယေက္ခော၊ အသီး
ဖြစ်သော၊ ပရမနိရယောနာမ၊ ပရမဇရဲမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ အဝီစိမဟာနိရယသ္မိယေဝ၊ အဝီစိဇရဲကြီး၌ပင်လျှင်၊ ပရမဂဏ
နာယ၊ ပရမအရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပစ္စိတဗ္ဗေ၊ ကျက်ရာဖြစ်သော၊ ဧက
သ္မိ၊ တခုသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသတိခါရိကောတိ၊ ဝိသတိ
ခါရိကောဟူသည်ကား၊ မာဂဓကေန၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ပတ္ထေန၊
ကွင်းစားဖြင့်၊ စတ္တာရောပတ္တာ၊ လေးကွင်းစားတို့သည်၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊
ကောသလတိုင်း၌၊ ဧကောပတ္ထော၊ တကွင်းစားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တေနပတ္ထေန၊ ထိုမဂဓရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သောကွင်းစားဖြင့်၊ စတ္တာရောပတ္တာ
လေးကွင်းစားတို့သည်၊ အာဠကံ၊ တပြည်မည်၏၊ စတ္တာရောအာဠကာ၊
လေးပြည်တို့သည်၊ ဒေါဏံ၊ တစိတ်မည်၏၊ စတုဒေါဏာ၊ လေးစိတ်တို့
သည်၊ မာဏိကာ၊ တတင်းမည်၏၊ စတုမာဏိကာ၊ လေးတင်းတို့သည်၊
ခါရိ၊ တတို့မည်၏၊ တာယခါရိယာ၊ ထိုတို့ဖြင့်၊ ဝိသတိခါရိကော၊ တို့နှစ်
ဆယ်ရှိသော၊ တိလဝါဟောတိ၊ တိလဝါဟောဟူသည်ကား၊ မာဂဓကာနံ၊
မဂဓရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုခုမတိလာနံ၊ သိမ်မွေ့သောနှင်းတို့၏၊
တိလသကဇုံ၊ နှင်းလှည်းသည်၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယောတိဧတ္ထ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရ
ယောဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါနာမ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဇရဲမည်သည်၊ ပါမ္ဘိယေက္ခော၊
အသီးဖြစ်သော၊ နိရယော၊ ဇရဲသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဧတံ၊ ဤအဗ္ဗုဒ္ဓဟူသောအမည်သည်၊ အဝီစိဌိယေဝ၊ အဝီစိဇရဲ၌ပင်လျှင်၊
အဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဇရဲအရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပစ္စိတဗ္ဗဌာနဿ၊
ကျက်ရာဖြစ်သောအရပ်၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓါဒိသုပ္ပါနိရဗ္ဗုဒ္ဓ
စသည်တို့၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍

ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဗ္ဗုဒ္ဓနိရုဗ္ဗုဒ္ဓငရဲစသည်တို့၌၊ ဝဿဂဏနာဗ်၊ နှစ်အရေ
 အတွက်ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သတံသတသဟဿာနိ၊
 တသိန်းတရာတို့သည်၊ ကောဋိ၊ ကောဋိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတံသတသဟဿကောဋိယော၊ ကုဋေ
 တသိန်းတရာတို့သည်၊ ပကောဋိနာမ၊ ပကောဋိမည်၏၊ သတံသတသ
 ဟဿပကောဋိယော၊ ပကောဋိတသိန်းတရာတို့သည်၊ ကောဋိပကောဋိ
 နာမ၊ ကောဋိပကောဋိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတံသတသဟဿ
 ကောဋိပကောဋိယော၊ ကောဋိပကောဋိ တသိန်းတရာတို့သည်၊ နဟုတံ၊
 နဟုတသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတံသတသဟဿနဟုတာနိ၊ နဟုတ
 တသိန်းတရာတို့သည်၊ နိန္ဒဟုတံ၊ နိန္ဒဟုတသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတံ
 သတသဟဿနိန္ဒဟုတာနိ၊ နိန္ဒဟုတတသိန်းတရာတို့သည်၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအဗ္ဗုဒ္ဓငရဲမှ၊
 ဝိသတိဂုဏံ၊ နှစ်ဆယ်တက်သည်၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအပပအဝပဒုမအဆုံးရှိသောငရဲတို့၌၊ ဧသနယော၊
 ဤနည်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏ အဖွင့်
 အပြီးတည်း။ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယေ နေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်း
 သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်
 အပြီးတည်း။ ။ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ထေရု
 ဝဂ္ဂေါ၊ ထေရဝဂ်တည်း။ ။

၁၀-အသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊

- ၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ သာဟ သေနာတိ၊
 သာဟသေန ဟူသည်ကား၊ သာဟသိယ ကမ္မေန၊ နိုင်ထက် မူသော
 အမှုဖြင့်၊ ။
- ၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဘယာနိတိ၊ ဘယာနိ ဟူသည်ကား၊
 စိတ္တုဗြာသဘယာနိ၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့် ခြင်းတည်းဟူသော ဘေးတို့

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုလ္လဘပဏ္ဍိတသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ၃၃၅

တည်း။ ဝေရာနိတိ။ ဝေရာနိဟူသည်ကား။ အကုသလဝေရာပုဂ္ဂလဝေရာနိ။ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန် ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသောရန်သူတို့သည်။ အရိယောစသညာယောတိ။ အရိယောစသညာယောဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ မဂ္ဂေါမဂ်တည်း။ ဣတိဣမသ္မိံသတိဣဒ္ဓဟောတိတိ။ ဣတိဣမသ္မိံသတိဣဒ္ဓဟောတိဟူသည်ကား။ ဧဝံဤသို့။ အဝိဇ္ဇာဒိကေ။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ဣမသ္မိံကာရဏေဤအကြောင်းသည်သတိရှိသော်။ သန္တိရာဒိကံသင်္ခါရအစရှိသော။ ဣဒဗလံဤအကျိုးသည်ဟောတိဖြစ်၏။ ဣမဿုပ္ပါဒါဣဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။ ဣမဿုပ္ပါဒါဣဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ ယော။ အကြင်တရားသည်။ ယဿ။ အကြင်သူအား။ သဟဇာတပစ္စယော။ သဟဇာတပစ္စည်းသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ကဿ။ ထိုအကြောင်းတရား၏ဥပ္ပါဒါဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဣတရံဤမှတပါးသောအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနာမဖြစ်သည်မည်၏။ ဣမသ္မိံအသတိတိ။ ဣမသ္မိံအသတိဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာဒိကေ။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ကာရဏေ။ အကြောင်းသည်။ အသတိမရှိသော်။ သင်္ခါရဒိကံသင်္ခါရအစရှိသော။ ဗလံအကျိုးသည်။ နဟောတိမဖြစ်။ ဣမဿနိရောဓတိ။ ဣမဿနိရောဓဟူသည်ကား။ ကာရဏဿ။ အကြောင်း၏။ အပ္ပဝတ္တိယာမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဗလဿ။ အကျိုး၏။ အပ္ပဝတ္တိမဖြစ်ခြင်းသည်ဟောတိဖြစ်၏။ ၊

၃ တတိယေတတိယသုတ်၌၊ သန္တပေသန္တိ၊ သန္တပေသုံဟူသည်ကား။ ဣရိယာပထံပိ။ ဣရိယာပုထံကိုလည်းကောင်း၊ ဝစနပထံပိ။ စကားတည်းဟူသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သန္တပေသုံ၊ ကောင်းစွာတည်စေကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဓိဝိနိတာတိ။ အပ္ပသဒ္ဓိဝိနိတာဟူသည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဓေ၊ နည်းသောအသံ၌၊ မတ္တဘာဏိနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုဟောတော်မူလေ့ရှိသော။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ပရေတောဗောဓသ ပစ္စယာဝါတိ။ ပရေတောဗောဓသ ပစ္စယာဝါဟူသည်ကား။ ပရေသဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း။ ဝစနကာရဏော၊ စကားတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ စေတယိတာတိ။ စေတယိတာဟူသည်ကား။ ပကပ္ပိတာ၊ စေတော်အပ်၏။ မက္ခိဘူတာတိ။ မက္ခိဘူတာ ဟူသည်ကား။ ဒေါမနဿပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တေဇတာ၊ အရှိန်အစော်မဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓာတိ။ ပတ္တက္ခန္ဓာဟူသည်ကား။ ပတ္တိတက္ခန္ဓာ၊ ကျစေအပ်သော လည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဓမ္မေ

နာတိ။ သဟဓမ္မေနဟူသည်ကား။ သဟေတုကေန သကောရဏေန။ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝစနေန။ စကားဖြင့်။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဝဇ္ဇိယမာဟိတောတိ။ ဝဇ္ဇိယမာဟိတောဟူသည်ကား။ ဇေနာမကေ။ ဤသို့ဝဇ္ဇိယမာဟိတအမည်ရှိသော။ သဗ္ဗတပဏ္ဍိ။ သဗ္ဗတပံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗမေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုက္ကရကာရိကံ။ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကိုပြုသော။ တပံ။ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သောအကျင့်ကို။ သဗ္ဗတပဿိန္တိ။ သဗ္ဗတပဿိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ။ အလုံးစုံသော။ တပနိဿိတကံ။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သောအကျင့်ကိုမှီသောသူကို။ လူခါဇိဝိန္တိ။ လူခါဇိဝိဟူသည်ကား။ ဒုက္ကရကာရိကဇိဝိတာနုယောဂံ။ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သောအသက်မွေးခြင်းကိုအဖန်တလဲလဲအားထုတ်သောသူကို။ အနုယုတ္တံ။ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သောသူကို။ ဂါရယုန္တိ။ ဂါရယှံဟူသည်ကား။ ဂရဟိတဗ္ဗယုတ္တကံ။ ကဲ့ရဲ့အပ် ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော။ ဘာသိတဗ္ဗယုတ္တကံ။ ဆိုအပ်ဆိုထိုက်သော။ ဝေနယိကောတိ။ ဝေနယိကောဟူသည်ကား။ သယံ။ မိမိအလိုလို။ အဝိနိတော။ မဆုံးမနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အညေဟိ။ တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိနေတဗ္ဗော။ ဆုံးမအပ်၏။ အပညတ္တိကောတိ။ အပညတ္တိကောဟူသည်ကား။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသောအမှုကို။ ပညာပေတုံ။ ပညပ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ အထဝါ။ တနည်းကား။ ဝေနယိကောတိ။ ဝေနယိကောဟူသည်ကား။ သတ္တဝိနာသကော။ သတ္တဝါတို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အပညတ္တိကောတိ။ အပညတ္တိကောဟူသည်ကား။ အပ္ပစ္စက္ခံ။ မျက်မှောက်မပြုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပညာပေတိ။ ပညပ်၏။ သယံကတာဒိသု။ မိမိကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သောအမှုအစရှိသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသောအမှုကို။ ပညာပေတုံ။ ပညပ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ နသောဘဂဝါဝေနယိကောတိ။ နသောဘဂဝါဝေနယိကော ဟူသည်ကား။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ယာထာဝတော။ မဘောက်မပြန်သောအားဖြင့်။ ဥတွာ။ သိ၍။ ကုသလာကုသလံ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ပညာပေန္တော။ ပညပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အညေန။ တပါးသောသူသည်။ နိမိနတဗ္ဗော။ မဆုံးမအပ်။ အတ္တဘိက္ခတော။ မကြားအပ်။ ယေစဓမ္မေ။ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ။ အစပြု၍။ သက္ကော။ သတ္တဟူ၍။ ပညာပိယတိ။ ပညပ်အပ်၏။ တေသံ။ ထိုနန္ဒာအစရှိသောတရားတို့ကိုပညာပနတော။ ပညပ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ နသတ္တဝိနာသကော။ သတ္တဝါ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ၃၃၁

၂၃

တို့ကိုမပျက်ဆီးကတ်၊ သုဝိနိတော၊ ကောင်းစွာဆုံးမတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သတ္တဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ပညတ္တိယော၊ ပညတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သ
ပညတ္တိကောယေဝ၊ ပညတ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊ ဝိမုတ္တိံ ဝိမုန့်တောအကုသ
လာဓမ္မာတိ၊ ဝိမုတ္တိ ဝိမုန့်တောအကုသလာဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဝိန္တုဒိဋ္ဌိ
သင်္ခါတံ၊ ဝိန္တုဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ အဝိမုတ္တိံ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းကို၊ အဝိမုန့်တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလာ
ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဝဇနန္တိနာမ၊ ပွားသည်မည်ကုန်၏၊ တံ၊
ယိုဝိန္တုဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သောစိတ်ကို နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား အကု
သိုလ်တရားတို့၏ ပွားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤဝိမုတ္တိံ ဝိမုန့်တော
အကုသလာဓမ္မာဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာသ
နေပန၊ အဆုံးအမတော်၌ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝိမုတ္တိသင်္ခါတော၊
ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ အကု
သလာဓမ္မာယေဝ၊ အကုသိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဘုဏ္ဏိအဟောသိတိ၊ ဘုဏ္ဏိအဟောလိ
ဟူသည်ကား၊ သတ္တုပသဒ္ဓိသံ၊ သတ္တဝါဟူ၍ယူခြင်း၌၊ ငွေတွားတည်၍၊
အဝုန္တံ၊ မေးအပ်သည်ကို၊ ဝုန္တတိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊
ဘုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသမုက္ကံသိကံဝတေတိ၊
သဗ္ဗသမုက္ကံသိကံဝတေမဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဝုန္တုဒိဋ္ဌိ၊
အလုံးစုံသောဝုန္တုဒိဋ္ဌိတို့ထက်၊ ဥတ္တမဝုန္တံ၊ မြတ်သောဝုန္တုဒိဋ္ဌိကို၊ ဝုန္တိဟော၊
မေးအပ်သော၊ သမဏော၊ ဂါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သံသာ၊ ရေတိ
ချုတ်ချယ်ဘိ၏၊ နာဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မဖြေ၊ နဝိဿဟတိတိ၊ နဝိဿဟတိ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နနုနသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သ
လော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပ၊ ပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို၊ မာပနိလဘတိ
မရစေလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ တဒဿတိ၊
တဒဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ တံဒိဋ္ဌိငတံ၊ ထိုဝိန္တုဒိဋ္ဌိ
အယူသည်၊ တဒဝယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပစ္စန္တိမန္တိက္ခေ၊ ပစ္စန္တိမံဟူသောဤပာဌ၌
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဇ္ဈိမဒေသေ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌၊ နဂရဿ မြို့၏၊ ဥဒ္ဓါ
ပပါကာရာဒိနိ၊ တံတိုင်းခြေ တံတိုင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ ထိရာနိ၊ မြမြ

ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ဝါ၊ ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်စေကုန်၊ ဒုဗ္ဗလသနိ၊ အားနည်းကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ ဝါ၊ ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်စေကုန်၊ သဗ္ဗသောဝါပန၊ ခပ်သိမ်း
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်မူလည်း၊ မဟောန္တိ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေကုန်၊
စောရာသံကာ၊ ခိုးသွံ၍ ရှားခြင်းကင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍိမဒေသအရပ်၌ တည်သောမြို့ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊
မယူမူ၍၊ ပစ္စန္တိ မံနဂရန္တိ၊ ပစ္စန္တိ မံနဂရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဒဠုဒ္ဓါပန္တိ၊ ဒဠုဒ္ဓါပံဟူသည်ကား၊ ထိရပါကာရေပါဒံ၊ မြဲပြီသော တံတိုင်း
ခြေရှိသော၊ ဒဠုပါကာရတေရဏန္တိ၊ ဒဠုပါကာရတေရဏံ ဟူသည်
ကား၊ ထိရပါကာရေဝေ၊ မြဲပြီသောတံတိုင်းလည်းရှိသော၊ ထိရိဗ္ဗိသဃံ၊
ခုနစ်မြဲပြီသောတံခါးပေါင်လည်းရှိသော၊ ဧကန္တိရန္တိ၊ ဧကန္တိရံဟူသော
စကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဗဟုန္တိရသ္မိ၊ များသောတံခါးရှိသော၊ နဂရေ၊
မြို့၌၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတဒေါဝါရိကေဟိ၊ ပညာရှိသော
တံခါးစောင့်တို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကန္တိရေ၊ တခုသောတံခါး
ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဧကောဝ၊ တယောက်ထည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊
ပဏ္ဍိတဒေါဝါရိကော၊ ပညာရှိသော တံခါးစောင့်သည်၊ ဝရုတိ၊ သင့်
၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာအား
ဖြင့်၊ သဒိသော၊ တူသော၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဠုပဏ္ဍိတသာဝဿ၊ ကောင်းသောပညာရှိသည်၏
အဖြစ်၏၊ ဩပဗ္ဗတ္တံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာ အလိုငှါ၊ ဧကံယေဝ၊
တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို၊ ဒေသေတုံ၊
ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဧကန္တိရန္တိ၊ ဧကန္တိရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်
နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝေယျတ္တိ
ကေန၊ ထိုထိုအရာတို့၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ မေခာဝိတိ၊ မေခာဝိဟူသည်ကား၊ ဌာနုပ္ပတ္တိယပညာသင်္ခါတာယ၊
တဏှာခြင်းဖြစ်သောပညာဟုဆိုအပ်သော၊ မေခာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္တာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အနုပရိယာယပထန္တိ၊ အနုပရိယာယပထံဟူသည်
ကား၊ အနုပရိယာယနာမကံ၊ တံတိုင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှည့်လည်
ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အနုပရိယာယ အမည်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊
ပါကာရသန္တိန္တိ၊ ပါကာရသန္တိဟူသည်ကား၊ စိန္တိဇ္ဈာနံ၊ အုတ်နှစ်ချပ်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏား-မဂ-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ၃၃၉

တို့၏အပဝတဋ္ဌာနံ၊ ကင်းကွာရာအရပ်တည်း၊ ပါကာရဝိဝေန္တိ၊ ပါကာရ
ဝိဝေရ်ဟူသည်ကား၊ ပါကာရဿ၊ တံတိုင်း၏၊ ဆိန္ဒုဋ္ဌာနံ၊ ပေါ်ပြတ်ရာအရပ်
သည်၊ တဒေဝတံပဉ္စန္ဒိ၊ တဒေဝတံပဉ္စဟူသည်ကား၊ သဿတောလော
ကောတိအာဒိနာ၊ သဿတော လောကော ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ ပုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော၊ တံယဝ ဌပနိယပဉ္စံ၊ ထိုထားအပ်သော
ပြဿနာကိုပင်လျှင်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ လောကော၊
လောကကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သတ္တုပလဒ္ဓိယံယဝ၊ သတ္တဝါဟု ယူခြင်း၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
အညေန၊ တပါးသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှော်
၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြောတံမူ၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗာပယမာနောတိ၊ ပုဗ္ဗာပယမာနောဟူသည်
ကား၊ ပုဗ္ဗသဒိသာ၊ ရှေးနှင့်တူကုန်သော၊ ဂတ္တာနိ၊ ဂန့်ဟ်တို့ကို၊ ကုရမာနော
ပြုလျက်၊ ဂုတ္တာဝုသောတိပဒဿ၊ ဂုတ္တာဝုသောဟူသောပုဒ်ကို၊ ကော
ဧတ္ထအာဝုသောတိပဒေန္တဒေါ၊ ကောဧတ္ထအာဝုသောဟူသော ပုဒ်ဖြတ်
ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အာဝုသသာ၊ ငါ့ရှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ကော၊
အတယ်သူနည်း၊ ယာဝတာအာဝုသောဗိဇ္ဇိတိ၊ ယာဝတာအာဝုသောဗိဇ္ဇိ
ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဧဝံသမ္ဘိဝိဓာပိ၊ ခြောက်
ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗိဇ္ဇိနာမ၊ ဗိဇ္ဇိမည်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ယာဝတာဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနန္တိ၊ ယာဝတာဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာပိ၊
ခန္ဓာတို့သည်လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏ တည်ကြောင်းတည်း၊ အဝိဇ္ဇာပိ၊
အဝိဇ္ဇာသည်လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ ပဓဿာပိ၊ ပဿ
သည်လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ သညာပိ၊ သညာသည်
လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ ဝိတက္ကောပိ၊ ဝိတက်သည်
လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ အယောနံသော၊ နာဘိကာရော
ပိ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်
ကြောင်းတည်း၊ ပါပဒိက္ကောပိ၊ ပုတ်မာသောအဆွခင်ပွန်းသည်လည်း၊
ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ ပရေတာ၊ သူတပါးမှ၊ ဗောသောပိ၊
အသံသည်လည်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊ ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အဋ္ဌဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနံ၊
ဗိဇ္ဇိ၏တည်ကြောင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇိကာရဏံနာမ၊ ဗိဇ္ဇိ၏အကြောင်းမည်သည်၊

အတ္တိ၊ ရိန္တိ၊ ဖိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနန္တိ၊ ဖိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနံဟူသညကား၊ ဖိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနံ၊ မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိ
 ကိုဆောက်တည်ခြင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤ၊ ဖိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနံဟူသောအမည်သည်၊
 အမိဘိဋ္ဌိတွာအမိဘဝိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ဖိဋ္ဌိ
 ယာ၊ ဖိဋ္ဌိ၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနန္တိ၊ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံဟူသည
 ကား၊ ကတမာနိ အဋ္ဌာရသ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနံ (ပ) ဣမာနိ အဋ္ဌာရသ
 ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနိဘိ၊ ကတမာနိ အဋ္ဌာရသ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနံ (ပ) ဣမာနိ
 အဋ္ဌာရသ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
 ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထို ကျင့်နှိပ်စက်တတ်သော မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်း၊ အဋ္ဌာရသ၊
 တဆဲ ရှပ်ပါး ကုန်သော၊ ဖိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနိ၊ ထုံးကျင့်နှိပ်စက်တတ်သော
 မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်း၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ယာ၊ ဖိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိသည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိဂတံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိအယူသည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိဂဟနံ၊
 အကြင် မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်း ဟူသော တောအုပ်သည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိ ကန္တာရံ၊
 အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသောခရီးသည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိဝိသုကံ၊ အကြင်မိစ္ဆာ
 ဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဆန့်ကျင်သော သဘောတရားသည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိဝိပ္ပန္နနံ၊
 အကြင် မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ထုန်လှုပ်တတ်သော သဘောတရား
 သည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိသံယောဇနံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော သံယောဇဉ်
 သည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိသလ္လံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်သည်၊ ယော
 ဖိဋ္ဌိသမ္ပာဝေ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော နှိပ်စက်တတ်သောတရား
 သည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌိပလိဗောဓေ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော တားမြစ်
 တတ်သောတရားသည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌိဗန္ဓနံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော
 နှောင်ဖွဲ့တတ်သောတရားသည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌိပပါတော၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိ
 တည်းဟူသော ကမ်းပါးပြတ်သည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌာနုသယော၊ အကြင်မိစ္ဆာ
 ဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော အနုသယသည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌိသန္တာပေါ၊ အကြင်မိစ္ဆာ
 ဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပူပန်စေတတ်သောတရားသည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌိ၊ ရိဋ္ဌာဟော၊
 အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပူးလောင်တတ်သောတရားသည်၊ ယော
 ဖိဋ္ဌိဂန္ဓော၊ ' အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ထုံးဖွဲ့တတ်သော တရား
 သည်၊ ယံ၊ ဖိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြင်းစွာစွဲလမ်းတတ်
 သောတရားသည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌာ တိနိဝေသော၊ အကြင် မိစ္ဆာ ဖိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသော မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းတတ်သောတရားသည်၊ ယော၊ ဖိဋ္ဌိ
 ပရာမာသော၊ အကြင်မိစ္ဆာဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော မှားသောအားဖြင့် သုံး
 သပ်တတ်သောတရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရိန္တိ၊ ဣမာနိအဋ္ဌာရသ၊ ဤတဆဲ

၁၀-ဒဿကနီပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ခုငှဝ

ရှပ်ပါးတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနိ၊ ထိုးကျင့်၍နှိပ်စက်တတ်သောတရားတို့မည်ကုန်၏၊ သမုဋ္ဌာနန္တိ၊ သမုဋ္ဌာနံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနသေဝ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနဟူသောသုခ၏သာယျင်၊ ဝေဝနံ၊ ဝေဝရ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ခန္ဓာဟေတု(ပ)သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေနာတိ၊ ခန္ဓာဟေတု(ပ) သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေနဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို၊ ဝိဗ္ဗာဓေတဗ္ဗံ၊ ခွဲအပ်၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဟေတု၊ ဇနကဖြစ်သောအကြောင်းမည်၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းမည်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါပန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်ကား၊ သမုဋ္ဌာတောနာမ၊ ဒိဋ္ဌိကိုအကြွင်းမဲ့ သတ်သောတရားမည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိယော၊ အလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာတကတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ သတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တမဟန္တိ၊ တမဟံဟူသည်ကား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနအစရှိသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ကျာဟံဝက္ခာမိတံ၊ ကျာဟံဝက္ခာမိဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ ကာရဏံ၊ တယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုရအံ့နည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောဟူသည်ကား၊ ယာတာဝဒိဋ္ဌိကော၊ မပေောက်မပြန်သောအယူရှိသည်။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒဂူပသမကုသလောတိ၊ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒဂူပသမကုသလောဟူသည်ကား၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဓိကရဏာနံ၊ အဓိကရုဏ်းတို့၏၊ မူလာမူလံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂူပသမေန၊ ငြိမ်းစေသဖြင့်၊ သမုပ္ပါဒဂူပသမကုသလော၊ ဖြစ်ခြင်းကိုငြိမ်းစေခြင်း၌ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဒုရဘိသမ္ဘ ဝါနီတိ၊ ဒုရဘိသမ္ဘ ဝါနီဟူသည်ကား၊ သမ္ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာနိ၊ ခဲယဉ်းကုန်၏၊ ဒုဿဟာနိ၊ သည်းခံနိုင်ခဲကုန်၏၊ အပ္ပေသက္ခေဟိ၊ တုန်းတန်ခိုးနည်းသောသူတို့သည်၊ အဇ္ဈောဂါလံတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းကုန်၊ ဣတိ

အတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အရညဝနပတ္တာနိတိ၊ အရညဝနပတ္တာနိဟူသည်ကား၊ အရညာနိဝ၊ တော
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝနပတ္တာနိဝ၊ တောအုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အရည ကင်္ဂုပ္ပါဒနေန၊ အရညကင်္ဂုတင်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အရညာနိ၊ အရညမည်ကုန်၏၊ ဝါမန္တ၊ ရွာ၏အနီးကို၊ အတိတ္ထ
 မိတ္တာ၊ လွန်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အနုပစာရဋ္ဌာနဘာဝေန၊ အနီးဖြစ်သော
 ကျက်စားရာအရပ်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနပတ္တာနိ၊ ဝနပတ္တတို့
 မည်ကုန်၏၊ ပန္နာနိတိ၊ ပန္နာနိဟူသည်ကား၊ ပရိယန္တာနိ၊ အစွန့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အတိဒ္ဓရာနိ၊ အလွန်ဝေးကုန်သော၊ ဒုက္ကရံပဝိဝေကန္တိ၊ ဒုက္ကရံပဝိ
 ဝေကံဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကိုယ်၏ဘိတ်ငြိမ်ခြင်းသည်၊ ဒုက္က
 ရော၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဒုရတိရမန္တိ၊ ဒုရတိရမံဟူသည်ကား၊ အဘိရမိတုံ၊ အလွန်
 ဓမ္မလျော်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ ဧကတ္တေတိ၊ ဧကတ္တေဟူသည်ကား၊
 ဧကိဘာဝေ၊ တယောကံထည်း၏အဖြစ်၌၊ ဣမိနာ၊ ဤဧကတ္တေဟူသော
 ဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြသနည်း၊ ကာယဝိ
 ဝေကော၊ ကိုယ်၏ဘိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သော်လည်း၊ တတ္ထ၊
 ထို၊ တာအရပ်၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိရမပတုံ၊ အလွန်ဓမ္မလျော်စေခြင်း
 ငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံလောကော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊
 နှာသံဇ္ဈယာရာမော၊ အပေါင်းအပေ၌ဓမ္မလျော်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဟရန္တိ၊ မညေတိ၊ ဟရန္တိ၊ မညေဟူသည်ကား၊
 သံဟရန္တိ၊ ဝိယ၊ သောဝတိတိသောဘိလူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ စာသန္တိ၊ ဝိယ၊
 ကိုက်စားတတ်သော ဘိလူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ မနောဘိ၊ မနောဟူသည်
 ကား၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သမာမိံ၊ အလောဘနုဿာတိ၊ သမာမိံ၊ အလောဘ
 နုဿဟူသည်ကား၊ ဥပစာရသမာမိံ၊ ဝါ၊ ဥပစာရသမာမိကိုလည်းကောင်း၊
 အပ္ပနာသမာမိံ၊ ဝါ၊ အပ္ပနာသမာမိကိုလည်းကောင်း၊ အလောဘန္တိ၊ သာ၊ မရ
 သော၊ ဣမိနာ၊ ဤသမာမိံ၊ အလောဘနုဿာဟူသောဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြသနည်း၊ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ တိဏပဏ္ဍမိ၊ ဝါဒိသန္ဓေဟိစ၊ မြက်သစ်ရွက်သားအစရှိသည်
 တို့၏အသံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်
 သော၊ ဘိသနကေဟိစ၊ ကြော့မက်ဖွယ်သောအာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝနာနိ၊ ဘောတို့သည်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဝိက္ခိပန္တိ၊ မညေ၊ ပျံလွင့်စေကုန်သော
 တကား၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သံသိဒိသတိတိ၊

၂၃

၁၀-ဒသကနိပါတ်-ဒုယထိပဏ္ဏာသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ၃၄၃

သံသီဒိဿဟိဟူသည့်ကား၊ ကာမဝိတက္ကေန၊ ကာမဝိတက်ဖြင့်၊ သံသီ
ဒိဿတိ၊ နစ်လတ္တံ့၊ ဥပ္ပုဗ္ဗိဿတိတိ၊ ဥပ္ပုဗ္ဗိဿတိဟူသည့်ကား၊ ဗျာပါဒ
ဝိဟိံသဝိတက္ကဟိ၊ ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံသဝိတက်တို့ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်
သို့၊ ပ္ပုဗ္ဗိဿတိ၊ ပေါ်လတ္တံ့၊ ကဏ္ဍသန္ဓေဝိကန္တိ၊ ကဏ္ဍသန္ဓေဝိကံဟူ
သည့်ကား၊ ကဏ္ဍ၊ နားရှက်တို့ကို၊ ဓေဝဝန္တေန၊ ဆေးသဖြင့်၊ ကိဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊
ကစားအပ်သော၊ ပိဋ္ဌိသန္ဓေဝိကန္တိ၊ ပိဋ္ဌိသန္ဓေဝိကံဟူသည့်ကား၊ ပိဋ္ဌိ၊
ကျောက်ကုန်းတို့၊ ဓေဝဝန္တေန၊ ဆေးသဖြင့်၊ ကိဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ ကစားအပ်သော၊
တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောကစားခြင်းတို့တွင်း၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သောဏ္ဍာယ၊
နှာမောင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇိသုကဏ္ဍေသု၊ နားရှက်နှစ်ဘက်တို့၌၊
အာသိဉ္စနံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းသည်၊ ကဏ္ဍသန္ဓေဝိကာနာမ၊ နားရှက်နှစ်
ဘက်ကိုဆေးသဖြင့်ကစားခြင်းမည်၏၊ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ အာသိဉ္စ
နံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းသည်၊ ပိဋ္ဌိသန္ဓေဝိကာနာမ၊ ကျောက်ကုန်းကိုဆေး
သဖြင့်ကစားခြင်းမည်၏၊ ဂါမိဗိဒ္ဓတိတိ၊ ဂါမိဗိဒ္ဓတိဟူသည့်ကား၊ ပတိဋ္ဌံ၊
တည်ရာကို၊ လတတိ၊ ရေ၏၊ ကောစာဟံကောစဟတ္ထိနာဂေါဟိ၊ ကောစာ
ဟံကောစဟတ္ထိနာဂေါဟူသည့်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကော၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသောသတ္တဝါနည်း၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ကော၊
အဘယ်နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန
တည်း၊ အဟံ၊ ဤဆင်ပြောင်သည်လည်း၊ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန
တည်း၊ ဣမဿပိ၊ ဤဆင်ပြောင်အားလည်း၊ စတ္တာရောပါဒါ၊ အခြေလေး
ဘက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ မယံပိ၊ ငါအားလည်း၊ စတ္တာရောပါဒါ၊
ခြေလေးချောင်း တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်
သော၊ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ သမသမာနနု၊ တူမျှကြကုန်သည်မဟုတ်
တုံယော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ ယုန်ကြောင်တို့၏အလိုတည်း၊
ဝင်္ကကန္တိ၊ ဝင်္ကကံဟူသည့်ကား၊ ကုမာရကုဏ္ဍံ၊ သတို့သားငယ်တို့၏၊
ကိဋ္ဌနကံ၊ ကစားဖွယ်ဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကနဂ်လံ၊ ထွန်ငယ်သည်၊ စာဒိကန္တိ၊
စာဒိကံဟူသည့်ကား၊ ဒိစာဒဏ္ဍကေန၊ ရှည်သောလှံတံဖြင့်၊ ရေသဇဏ္ဍကံ၊
တိုသော လှံတံကို၊ ပဟရေဏကိဋ္ဌံ၊ ပုတ်ခတ် သဖြင့် ကစားခြင်းတည်း၊
မောက္ခမိကန္တိ၊ မောက္ခမိကံဟူသည့်ကား၊ သမ္ပရိတ္တက ကိဋ္ဌံ၊ ပြန်လှန်၍
ကစား ခြင်းတည်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဒဏ္ဍကံ၊ လှံတံကို၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘူမိယံပိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ သန္တိ ပေတဿ၊ ခင်း၍၊
ဟေဠုပရိယဘာဝေန၊ အောက် အထက် ပြန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိ

ဝုတ္တနုကီဠိ၊ ပြန်လှန်သော အားဖြင့် ကစားခြင်းတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိရိလကန္တိ၊ စိရိလကံ ဟူသည်ကား၊ တာလပဏ္ဏာဒီဟိ၊ ထန်းရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝါတဗ္ဗဟာရေန၊ လေခပ်သဖြင့်၊ ပရိတ္တမနစက္ကံ၊ ထွဉ့်လည်သောစကြာငယ်တည်း။ ပဏ္ဏနာဠိ၊ သစ်ရွက်ကျည်ငယ်ကို၊ ပတ္တာဠကံ၊ ပတ္တာဠကဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာယ၊ ထိုသစ်ရွက် ကျည်ငယ်ဖြင့်၊ ဝါလုကာဒီနိ၊ သဲအစရှိသည်တို့ကို၊ ဖိနန္တံ၊ ခြင်္သေ့ကုန်လျက်၊ ကိဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ ရထကန္တိ၊ ရထကံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကရေထံ၊ ရထားငယ်တည်း။ ခနုကန္တိ၊ လေးသည်လည်း၊ ခုဒ္ဒကခနုမေဝ၊ လေးငယ်သည်ပင်လျှင်တည်း။ ဣခခေါပန ဝေါတိတ္ထေ၊ ဣခခေါပနဝေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသောဝုန်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဣခခေါပန၊ ဤလောက၌ကား၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အပ္ပော၊ အနက်တည်း။ ဣဗံတွံဥပါလိသံ၊ သံဃာရဟတိတိတ္ထေ၊ ဣဗံတွံဥပါလိသံ၊ သံဃာရဟတိဟူသော ဤဝုန်၌၊ ဣဗံသတိ ဒေသသဒ္ဓေါ၊ ဣဗံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ စောဒနတ္ထေ၊ တိုက်တွန်းခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း။ တေန၊ ထိုဣဗံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ထေရံ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်ကို၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ ဝိဟာရေတ္ထောယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ စောဒေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဥပါလိမထေရ်အား။ အရည ဝါသံ၊ တော၌နေခြင်းကို၊ နအနူဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နအနူဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသနည်း။ အရညသေနာသာန၊ တောကျောင်း၌၊ ဝသတော၊ နေသော၊ အဿ၊ ထိုဥပါလိမထေရ်အား၊ ဝါသရရမေဝ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝန်ကိုသာလျှင်၊ ပုရိဿတိကိရ၊ ပြည့်လတ္တံ့သတတ်၊ ဂန္တရရံ၊ စာပေကျမ်းဝန်ကို အားထုတ်ခြင်းတည်း ဟူသော ဝန်ကို၊ နပုရိဿတိကိရ၊ မပြည့်စုံလတ္တံ့သတတ်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ ဝသန္တောပန၊ နေသည်ရှိသော်ကား၊ နန္ဒရုရာနိ၊ နှစ်ပါးသော ဝန်တို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဝိနယဝိဇ္ဇာကစ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်၌လည်း၊ ပါမောက္ခော၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဥပါလိမထေရ်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ် အလယ်၌၊ ပုဗ္ဗပတ္တနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပုဗ္ဗဘိနိ၊ ဘာဝရစ္ဆ၊ ရှေး၌ဖြစ်

၁၁-ဒသကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဥပါလိဝဂ်၊ ၃၄၅

သောအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ဣဝံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေဿာမိ၊ ထားအံ့၊ ဣတိဣ္ဇမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ပဿမာနေ၊ ရှုမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်အား၊ အရညဝါသံ၊ တော၌နေခြင်းကို၊ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ ၊

၁၀ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပါလိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါလိဝဂ်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ၊

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမဏသညာဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောပဏ္ဏာသက၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ သမဏသညာတိ၊ သမဏသညာဟူသည်ကား၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသညာ၊ ဖြစ်သောသညာသည်၊ သတတကာရီတိ၊ သတတကာရီဟူသည်ကား၊ နိရုဇ္ဈရကာရီ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိသည်၊ အဗျာပဇ္ဈောတိ၊ အဗျာပဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၊ ဣဒမတ္ထံတိဿဟောတိတံ၊ ဣဒမတ္ထံတိဿဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတပရိက္ခာရေသု၊ အသက်၏အရံအတား အဆောက်အဦဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ ဣဒမပစ္စယ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်၊ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤအချင်းကိုဖျောက်ခြင်း အပူာသို့ဖျက်ဆီးခြင်းအငြိသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဇိဝိတ ပရိက္ခာရေသု၊ အသက်၏အရံအတား အဆောက်အဦဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊

၃၄၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿိ-ဆဋ္ဌတွဲ။

၃၃၄

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိရာဇနာယောတိတိ၊ ဝိရာ
နာယောတိ ဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ သဂ္ဂတောစ၊ နတ်ရွာမှ
လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂတောစ၊ မဂ်မှလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇန္တိနံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နောအာရာဇနာတိ၊ နောအာရာဇနာဟူသည်ကား၊
သမ္ဘာဒနာ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရိပူရကာရိတာ၊ ပြည့်
ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဟောတိတိ၊
ပဟောတိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၄ စတုက္ကေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယထာဒိဋ္ဌိသမတ္တံသမာ
ဒိန္နန္တိ၊ ယထာဒိဋ္ဌိသမတ္တံသမာဒိန္နံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌာနုရူပေန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အားလျော်သဖြင့်၊ ပရိပူရန္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သမာဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာဆောက်
တည်သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ စေတနာတိဣမိနာ၊
စေတနာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ တိသုဒ္ဓါရေသု၊ သုံးပါးသောဒွါရတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ
စေတနာဝ၊ ဖြစ်သောစေတနာကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ပတ္ထနာ
တိ၊ ပတ္ထနာဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရ
လျှင်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်းတည်း၊ ပဏိမိတိ၊ ပဏိမိ
ဟူသည်ကား၊ ဧဒေါဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သည်မူလည်း၊ ဘဝိဿာမိ၊
ဖြစ်ရအံ့၊ ဧဝညတရောဝါ၊ မထင်ရှားသောနတ်သည်မူလည်း၊ ဘဝိဿာ
မိ၊ ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တပတ္ထနာ၊ စိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်းတည်း၊ သင်္ခါ
ရာတိ၊ သင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ သမ္ပယုတ္တကံသင်္ခါရာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္ပ
ယုတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပုရေစာရိကဓဉ္စန၊ ရှေ့သွားဖြစ်
သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်၏၊ အနုဒေဝါတိ၊
အနုဒေဝါဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသို့၊ အနုဗန္ဓမာနမေဝ၊ အစဉ်လိုက်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိဇ္ဇရေဝတ္ထု၊ နိတိ၊ နိဇ္ဇရေဝတ္ထု။
နိဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဇရကာရဏာနိ၊ ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဇိဏ္ဏာဟောတိတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဇ္ဇိဏ္ဏာဟောတိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဝိပဿနာယဝိ၊ ဝိပဿနာဖြင့်လည်း၊
နိဇ္ဇိဏ္ဏာဝေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဟိနာဝေ၊ ပယ်အပ်ပြီး
သည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂဟိတာ၊ ယူ
အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အသ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တတိယပဉ္စသက-၁-သမဏသညာဝဂ်၊ ၃၄၇

မုနိန္ဒတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ မဖြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂဟိ
တာ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသ၊ ဇွနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ နိဇ္ဈိန္တာ၊ ပယ်
အပ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟေတု၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့
ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ သမုနိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
မဂ္ဂေါပန၊ မဂ်သည်ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌာကို၊ သမုနိန္ဒ
တိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝုဠာတံ၊ ထခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗ
ပဒေသုဝိ၊ အလုံးစုံသောပုန်ဘို့၌လည်း၊ နယော၊ နည်းကို၊ ယောဇေတဓမ္မာ၊
ယှဉ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊
ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
ကတဓမ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ စတုသဋ္ဌိဓမ္မာ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးသော
တရားတို့သည်၊ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်သနည်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဇာတိ၌၊
အဝိဓမ္မာက္ခဋ္ဌေန၊ အာရုံ၌သက်ဝင်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်ဖြင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိ
ယံ၊ သဒ္ဓိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ ပဝ္ဂဟဋ္ဌေန၊ သဗ္ဗယုတ်တရားတို့ကို
ထောက်ခံခြင်း တည်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိ
ယိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်း
တည်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူ
ရတိ၊ ပြည့်၏၊ အဝိက္ခပနဋ္ဌေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း တည်းဟူသော အနက်
သဘောဖြင့်၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ ဒဿနဋ္ဌ
ေန၊ မြင်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိဇ္ဈိသည်၊
ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ ဆီခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘော
ဖြင့်၊ မနိန္ဒြိယံ၊ မနိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ အဘိနန္ဒနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်
ခြင်းတည်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ သောမန သမိန္ဒြိယံ၊ သောမန
သမိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ ပဝတ္ထသန္တတိအာမိပတေယျဋ္ဌေန၊ ဖြစ်
ဆဲဖြစ်သော ဝိပါက်ခန္ဓာအစဉ်၌ အစိုးရခြင်း တည်းဟူသော အနက်
သဘောဖြင့်၊ ဇိဝိဘိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိဘိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ အရဟတ္တ
ဖလက္ခဏာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဇာတိ၌၊ အဝိဓမ္မာက္ခဋ္ဌေန၊ အာရုံ၌သက်ဝင်ခြင်း
တည်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိဇ္ဈိသည်၊ ပရိပူရတိ၊
ပြည့်၏၊ (ပ)၊ ပဝတ္ထသန္တတိအာမိပတေယျဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဝိပါက်

ခန္ဓာအစဉ်၌အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောအနက်သဘောဖြင့်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ အတိဇံ၊ ဤသို့၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေသုစ၊ မဂ်တို့၌လည်းကောင်း၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ ဗလေသုစ၊ ဖိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးရှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုသဋ္ဌိဓမ္မာ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးသောတရားတို့သည်၊ ပရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဓောဝနန္တိ၊ ဓောဝနံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိဓောဝနံ၊ အစိုးကိုဆေးခြင်းသည်၊ ဟိသတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိ၊ ဇနပဒေ၊ သို့ဒက္ခိဏတိုင်းဇနပုန်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မတေးသေကုန်သော၊ ဥာတကေ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ နုဗျာပေန္တိ၊ မီးမတိုက်ကုန်၊ အာဝါရံ၊ တွင်းကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ သူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိဒဟန္တိ၊ မြှုပ်ထားကုန်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပုတိဘူတာနံ၊ ပုပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုသေသောဆွေမျိုးတို့၏၊ အဋ္ဌိနံ၊ အစိုးတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဖော်၍၊ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ပဗ္ဗုပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥဿာပေတွာ၊ မိုက်ထောင်၍၊ ဝဗ္ဗမာလေဟိ၊ နံ၊ သာပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်သည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တာနိအဋ္ဌိနိ၊ ထိုအစိုးတို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရောဒန္တာ၊ ငိုကုန်လျက်၊ ပရိဒေဝန္တာ၊ မြည်တမ်းကုန်လျက်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကစားကုန်၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိရေစနန္တိ၊ ဝိရေစနံဟူသည်ကား၊ ဒေါသနိဟရဏဘောသန္တံ၊ သလိပ်သည်းခြေအစရှိသောအပြစ်ကို ထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သောဆေးကို၊ ဝိရိတ္တာဟောတိတိ၊ ဝိ ရိတ္တာဟောတိဟူသည်ကား၊ နိဟဇ္ဇာ၊ ထုတ်အပ်သည်၊ ပနုဒိတာ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝမနန္တိ၊ ဝမနံဟူသည်ကား၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိဇ္ဈမနိယာတိ၊ နိဇ္ဈမနိယာဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈမိတဗ္ဗာ၊ မှုတ်လွှင့်အပ်သောတရားတို့သည်။

၁၁ ဧကာဒသမေ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အင်္ဂပရိပူရဏတ္ထံ၊ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါ၏ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကိုပင်လျှင်၊ သမ္မာဉာဏန္တိ၊ သမ္မာဉာဏ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမဏသညာဝဂ်၊ ၃၄၉

သဇ္ဇေဝိ၊ ခပ်သိမ်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ၊ ထိုသမ္ဗုဒ္ဓိဗ္ဗိအစရှိသော
တရားတို့သည်၊ အရဟတ္တဖလဓမ္မာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တရားတို့တည်း၊
ကသ္မဒ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အသေခံသော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏမ္ပိ၊
ပစ္စဝေက္ခနာ ဉာဏ်ကိုလည်း၊ အသေခန္တိ၊ အသေခံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ၊

၁၂ န္ဒါဒသမေ၊ တဆဲ့ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အသေခံယာတိ၊
အသေခံယာ ဟူသည်ကား၊ အသေခါယေဝ၊ အသေခံတရားတို့သည်
ပင်လျှင်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသေခံသန္တကာ၊ အသေခံဝုဂ္ဂိုလ်
၏ဥစ္စာဖြစ်သော တရားတို့တည်း၊ ဣမိနာသုတ္တေန၊ ဤသုတ်ဖြင့်၊ ခိဏာ
သဝေါဝ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် န္ဒါဒသမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေး
ဦးစွာသော၊ သမဏသညာဝဂ္ဂေါ၊ သမဏသညာဝဂ်တည်း။ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပဗ္ဗောရောဟဏိဝဂ်၊

၁ ဒုတိယသ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီး၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဿန္ဓနုဉ္စ၊
အဖြေကိုလည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဧကတောဝ၊ တပေါင်းတည်း
သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဿန္ဓနုဉ္စ၊ အဖြေကိုလည်း
ကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဒ္ဓေသံဥဒ္ဓိသိတွာတိ၊ ဥဒ္ဓေ
သံဥဒ္ဓိသိတွာဟူသည်ကား၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၌၊
သတ္တုစေတသံဝဏ္ဏိတောတိ၊ သတ္တုစေတသံဝဏ္ဏိတောဟူသည်ကား၊
ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒဂ်အရာ၌၊
ဌာပေန္တေန၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝဏ္ဏိ
တော၊ ပြီးပွန်းအပ်၏၊ သမ္ဘာဝိတောတိ၊ သမ္ဘာဝိတောဟူသည်ကား၊ ဂုဏ
သမ္ဘာဝနာယ၊ ဂုဏ်ကိုထင်ရှားပြသဖြင့်၊ သမ္ဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်၏၊
ပဟောတိတိ၊ ပဟောတိဟူသည်ကား၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အတိ

၃၅၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ။

၃၃၈

ယိတွာဝိ၊ အတိယိတွာယှံသညကား၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဇာန်ဇာနာ
 တိဘိ၊ ဇာန်ဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ ဇာန်တဗ္ဗကံ၊ သိအပ်သောတရား
 အပေါင်းကို၊ ဇာနံတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ပဿံပဿတိတိ၊ ပံသံပဿတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဿတိတဗ္ဗကံ၊ မြင်အပ်သောတရားအပေါင်းကို၊ ပဿတိ၊
 မြင်တော်မူ၏၊ စက္ခုဘူတောတိ၊ စက္ခုဘူတောဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိယ၊
 မျက်စိကဲ့သို့၊ ဘူတောဇာတောနိဗ္ဗတ္တော၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဥာဏဘူတောတိ၊
 ဥာဏဘူတော ဟူသည်ကား၊ ဥာဏသဘာဝေါ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 သဘော ရှိတော်မူ၏၊ ဓမ္မဘူတောတိ၊ ဓမ္မဘူတော ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
 သဘာဝေါ၊ ပရိယတ္တိတရားသဘောရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဘူတောတိ၊ ဗြဟ္မ
 ဘူတော ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌသဘာဝေါ၊ မြတ်သောသဘော ရှိတော်
 မူ၏၊ ဝတ္ထာတိ၊ ဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်း
 နှိုင်းတော်မူ၏၊ ပဝတ္ထာတိ၊ ပဝတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထဝံ၊ အပြား
 အားဖြင့်ဟောခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနှိုင်းတော်မူ၏၊ အတ္ထဿနိန္ဒေတာတိ
 အတ္ထဿနိန္ဒေတာ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ သစ္စာလေးပါးတည်းဟူသော
 အနက်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒေသတား၊ ပြတော်မူတတ်၏၊ ယထာနော
 ဘဂဝတိ၊ ယထာနောဘဂဝတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကဓေယျ၊
 ကြားတော်မူရာ၏ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဓိတောတိ၊ အဓိတော
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့အဓိတဟူသောအမည်ရှိသော၊ စိတ္တဋ္ဌာ
 နသတာနိတိ၊ စိတ္တဋ္ဌာန သတာနိ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တုပ္ပါဒ သတာနိ၊
 စိတ္တုပ္ပါဒအရာတို့ကို၊ ယေဟိတိ၊ ယေဟိဟူသည်ကား၊ ယေဟိစိတ္တဋ္ဌာန
 သတေဟိ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒအရာတို့ဖြင့်၊ အနုယုဒ္ဓိယမာနာ၊ မေးစိစစ်
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပါရုဒ္ဓါဝဇာနန္တိဥပါရုဒ္ဓသ္မာတိ၊ ဥပါရုဒ္ဓါဝဇာနန္တိ
 ဥပါရုဒ္ဓသ္မာဟူသည်ကား၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂဟိတာ၊
 နှိပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်း
 ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိဂ္ဂဟိတာ၊ နှိပ်အပ်ကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ခေါ
 သော၊ အပြစ်ကို၊ အာရောပိတော၊ တင်အပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊
 သိကုန်၏၊ ပဏှိတဝတ္ထုနိတိ၊ ပဏှိတဝတ္ထုနိဟူသည်ကား၊ ပဏှိတ ဘာ
 ဝတ္ထာယ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှါ၊ ကာရုဏာနိ၊
 အကြောင်းတို့သည် ။

၁၀-ဒသကနိပါတ် တယထိပဏ္ဏာသက ၂ ပစ္စေကရာဟဏိဝဂ်၊ ၃၅၁

၅ ပစ္စေကမင်းချမြောက်သောသုတ်၌၊ ဩရိမံတိရန္တိ၊ ဩရိမံတိရံဟု
သည်ကား၊ လောကီယံ၊ လောကီတရားသည်၊ ဩရိမံတိရံ၊ ဤဌာဘက်
ကမ်းမည်၏၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည်၊ ပါရိမံတိရံ၊
ထိုဌာဘက်ကမ်းမည်၏၊ ပါရဂါမိနောတိ၊ ပါရဂါမိနော ဟူသည်ကား၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရကုန်၏၊ တိရမေဝါ နူစာဝတိတိ၊ တိရ
မေဝါနူစာဝတိ ဟူသည်ကား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတိရံယေဝ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသော ကမ်းသို့သာလျှင်၊ အနူစာဝတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ဓမ္မေဓမ္မာ
နုဝတ္တိနောတိ၊ ဓမ္မေဓမ္မာ နုဝတ္တိနော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ အက္ခာတေ၊
ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်သော၊ တိရိစ္ဆေ သုံးပါး အပြားရှိသော၊
လောကုတ္တရ ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာ တရား၌၊ လောကုတ္တရ ဓမ္မဝတ္တိနော၊
လောကုတ္တရာတရားအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုလော
ကုတ္တရာ တရားအား၊ အနုတ္တရိကာယ၊ လျောက်ပတ်သော၊ သဟသီ
လာယ၊ သီလနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဘာဂပ္ပဋိ ပတ္တိယာ၊ ရှေ့အဖို့၌
ဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ ပဝတ္တမ္ပနာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္စုဇေယျံသုဒုတ္တရန္တိ၊
မစ္စုဇေယျံသုဒုတ္တရံ ဟူသည်ကား၊ မစ္စုနော၊ ကိလေသာမာန်ဟုဆိုအပ်
သော သေမင်း၏၊ ဌာနဘူတံ၊ အရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်
ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ တေဘူမကဝဋ်၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဋ်တရား
ကိုးတရိတွာ၊ လွန်မြောက်၍၊ ပါရမေဿန္တိတိ၊ ပါရမေဿန္တိ ဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဩကာအနော
ကမာဂဗ္ဗာတိ၊ ဩကာ အနောကမာဂဗ္ဗ ဟူသည်ကား၊ ဝဋ်တော၊ ဝဋ်
တရားမှ၊ ဝိဝဋ်၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂဗ္ဗ၊ ရောက်၍၊
ဝိဝေကေယက္ခဒုရမန္တိ၊ ဝိဝေကေယက္ခဒုရမံဟူသည်ကား၊ ယထိံ ကာယ
စိတ္တ ဥပမိ ဝိဝေကေ၊ အကြင်ကာယ ဝိဝေက စိတ္တ ဝိဝေက ဥပမိ ဝိဝေ
ကဦးဒုရတိရမံ၊ အလွန်ပွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏၊ တတြာဘိရတိမိန္ဒေယုဟိတွာ
ကာမေတိ၊ တတြာဘိရတိမိန္ဒေယုဟိတွာကာမေဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဇေယံ၊
နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကာမေ၊ ဓမ္မုကာမ ကိလေသာ
ကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အကိဉ္စနောတိ၊ အကိဉ္စနောဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဒါနပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ
တိ၊ အာဒါနပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဟူသည်ကား၊ ဂဟနပ္ပဋိနိဿဂ္ဂသင်္ခါတေ၊ ခွဲလမ်း
ခြင်းကိုစွန့်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာန၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အနုပါဒါယယေရတာတိ၊
အနုပါဒါယယေရတာဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါ

၃၅၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ

နေဟိ၊ ဥပါဒါနိတိ၊ ဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိတံ၊ တရံ၊ တရံ၊ သောအာရုံ၊ ကိ၊ အနုပါဒိယိတွာ၊ မစွေလင်းမူ၍၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ ဟူသည်ကား၊ တေးထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပ္ပတ္တယပရိနိဗ္ဗာနေန၊ အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်စံခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတာနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပစ္စောရောဟဏီတိ၊ ပစ္စောရောဟဏီဟူသည်ကား၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပစ္စောရောဟဏံ၊ သက်ခြင်းသည်၊ ပရိတ္တာရေတွာတိ၊ ပရိတ္တာရေတွာဟူသည်ကား၊ ပတ္ထရိတွာ၊ ရှံ၍၊ အန္တရာစဝေလံ၊ အန္တရာစအဂျာဂါရန္တိ၊ အန္တရာစဝေလံ၊ အန္တရာစအဂျာဂါရိဟူသည်ကား၊ ဝါလုကရာသိလ္လစ၊ သဲအရ၏လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိအဂါရုဿစ၊ မီးတင်းကုပ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥက္ကာနံ၊ ပေါ်လွင်၏၊ ဥပစိတာနန္တိ၊ ဥပစိတာနံဟူသည်ကား၊ စိတာနံ၊ ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊ ငနိတာနံ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋ္ဌိသံဝေဒိတွာတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိသံဝေဒိတွာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ကမ္ဘာနံ၊ ထိုဆည်းဘူးအပ်သောကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အဝေဒိယိတွာဝ၊ မခံစားမူ၍သာလျှင်၊ ဗျန္တိဘာဝန္တိ၊ ဗျန္တိဘာဝံဟူသည်ကား၊ သန္တိဘာဝံ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ တေသံ၊ ကမ္ဘာနံ၊ ထိုဆည်းဘူးအပ်သောကံတို့၏၊ ပရိန္ဒန္တဒဝဋ္ဌ၊ မတာကာရဏံ၊ အပိုင်းအခြား၏အဖြစ်အဆုံး၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းကို၊ တဉ္စခေါဒိဋ္ဌဝဓမ္မာတိ၊ တဉ္စခေါဒိဋ္ဌဝ ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ တဉ္စခေါဝိပါကံ၊ ထိုအကျိုးသည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝဓနိယံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံသည်၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိယံ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇာတိ၊ ဥပပဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ဥပပဇ္ဇဝဓနိယံ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်၊ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ အက္ကဘာဝေ၊ အတ္တဘော၏အဖြစ်၌၊ အပရေဝါပရိယာယေတိ၊ အပရေဝါပရိယာယေဟူသည်ကား၊ အပရာပရိယဝေဒနိယံ၊ အပရာပရိယာဝေဒနိယကံဟူသည်ကား၊ သံသာဓုပ္ပဝတ္တေ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တယတိပဏ္ဏာသက-၂-ပစ္စေကောဟဏိဝဂ်၊ ၃၅၃

သံသရာစက်သည်။ သတိ၊ ဣသော်၊ သဟသပိမေဝိ၊ တထောင်လည်း
ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောဉ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤတဉ္စခေါဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်
ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ သံသာရပ္ပဝတ္ထေ၊ သံသရာစက်၌၊ ပဒိုလဒ္ဓဝိပါကဝါရ
ကမ္ပေန၊ ရအပ်သော အကျိုးပေးခြင်းအလှည့်ရှိသောကံဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အ
ကြင်အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်၊ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ၊
မုစ္စယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ သောဇဂတိပ္ပဒေသော၊ ထိုမကောင်းမှုမှလွတ်ရာဖြစ်
သောမြေအရပ်သည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တိဝိဓတိ၊ တိဝိဓဟူသည်ကား၊ တိပ္ပကာရာ၊ သုံးပါးအ
ပြားရှိသော၊ ကာယကမ္မန္တသန္ဓေသဗျာပတ္တိတိ၊ ကာယကမ္မန္တသန္ဓေ
သဗျာပတ္တိဟူသည်ကား၊ ကာယကမ္မန္တသင်္ခါတာ၊ အပြစ်ရှိသောကာယ
ကံဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပတ္တိပျက်စီးခြင်းတည်း၊ ဣတိဣမိနာနယေန၊ ဤသို့
သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်
ကုန်၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အပဏ္ဏကောမဏိတိ၊ အပဏ္ဏ
ကောမဏိဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရသေသာ၊
လေးထောင့်ရှိသော၊ ပါသာတော၊ ကျောက်တည်း။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်
ကား၊ ဝိပါကဒုက္ခဿ၊ ဝိပါကနှင့်ယှဉ်သောဒုက္ခ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇ္ဇ
ဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ၏သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ မဏိ၊ သြ
ပဉ္စ၊ ကျောက်ဥပမာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံဝိဂတာဘိဇ္ဈောတိဇ္ဈော၊ ဧဝံဝိဂတာ
ဘိဇ္ဈောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောဝုန်သည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊
နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကိုးဘာဝေန္တော၊ ပွား
စေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသော အဘိဇ္ဈာရှိကုန်
သည်၊ တဝန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဂတာ
ဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈတာဒိဟိ၊ ကင်းသော အဘိဇ္ဈာရှိ
သည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နိဝရဏဝိက္ခမ္ဘနံ၊ နိဝရဏကိုခွါခြင်း
ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ အကုသလနိဿရဏာနိ၊ အကု
သိုလ်မှထွက်မြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်
၍၊ မေတ္တာ သဟဂတေနာတိ အာဒိ၊ မေတ္တာသဟ ဂတေနဤသို့ အစရှိ

၉

သောစကားကို၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ အပ္ပမာဏန္တိ၊ အပ္ပမာဏံဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပမာဏသတ္တာရမ္ပဏတာယဝါ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော
သတ္တဝါပညတ်သျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တံဝသီတာ
ယဝါ၊ လေ့လာအပ်သောဝသီဘောင်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပ
မာဏံ၊ အပ္ပမာဏမည်၏၊ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ
နာမ၊ ကံမည်သည်ကား၊ ကာမာဝစရကမ္မံ၊ ကာမာဝစမကံတည်း၊ နတံ
တတြာဝတိဋ္ဌတိတိ၊ နတံတတြာဝတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ထံ၊ ထိုအတိုင်း
အရှည် ပြုအပ်သောကံသည်၊ မဟောဗော၊ ကြီးစွာသော ခေအယဉ်၌၊
ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိဝိယ၊ မတတ်နိုင်
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ အကျိုးပေးရာ
အခွင့်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊
အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဩဗော၊ ဩဗာ၌၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ဥဒကံ၊
ရေသည်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ နနိဗ္ဗတ္တေတိဝိယ၊ မဖြစ်နိုင်သကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒမေဝ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ပြုအပ်သော ကာမာဝ
စရကံသည်သာလျှင်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ကမ္မံ၊ မဟာဂ္ဂုတ်
ကံကို၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊
နနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ မဖြစ်စေနိုင်၊ ဗဟရတဂ္ဂေတိ၊ ဗဟရတဂ္ဂေဟူသည်ကား၊ ဗဟ
ရကာလတော၊ ငယ်ရွယ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နာယံကာယောတိ၊ နာ
ယံကာယောဟူသည်ကား၊ ဣဒံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရ
လောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂန္တု၊ နာမ၊ သွားခြင်းငှါမည်သည်၊ နသက္ကော၊
မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဗိတ္တန္တရော
တိ၊ ဗိတ္တန္တရောဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တကာရဏော၊ စိတ်လျှင်အကြောင်းရှိ၏၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိတ္တေနော၊ စိတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ အနန္တရိကော၊
အခြားမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကသေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊
ရတိဗိတ္တဿ၊ ရတိစိတ်၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဒုတိယေ၊ ဒွိတိယမြောက်
သော၊ ပဒိုသန္တိဗိတ္တေ၊ ပဒိုသန္တေစိတ်၌၊ ဒေဝါနာမ၊ နတ်မည်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ နေရယိကောနာမ၊ ငရဲသတ္တဝါမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိ
ရုက္ခာနဂတောနာမ၊ တိရုက္ခာန်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိမနယေဝိ၊
ရှေ့နည်း၌လည်း၊ ကာရုဏာဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တေန၊
စိတ်ဖြင့်၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေရယိကောဝါ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက- ၂-ပဇ္ဇောရောဟဏီဝဂ်၊ ၃၅၅

နေသားသည်မူလည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဣတိဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗန္တံ ဣဝေဒနိယန္တိတေ။ သဗ္ဗန္တံဣဝ ဝေဒနိယံဟူသောကျိရုဒ်ကို၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကောဋ္ဌာသဝသေန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံအရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝံအနုဂတံဘဝိဿတိတိ၊ နဝံအနုဂတံဘဝိဿတိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာချာန်ဖြင့်၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဘာဝဿ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၏အဖြစ်၏၊ ဥပပိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဝသေန၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဒံဤနဝံအနုဂတံ ဘဝိဿတိဟူသော စကားကို၊ သောဟာပန္နသကဒါဂါမိ အရိယပုဂ္ဂလာနံ၊ သောတာပနံ သကဒါဂါမိဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏၊ ပစ္စဝေက္ခနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အနာဂါမိတာယာတိ၊ အနာဂါမိတာယဟူသည်ကား၊ ချာနာနာဂါမိတာယ၊ ချာနံဖြင့်ဤကာမဘုံသို့မလာသည်၏အဖြစ်၌၊ ဣပညဿာတိ၊ ဣပညဿဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဣပညာနာမ၊ ဣပညာမည်၏၊ သာသနစရိတာယ၊ သာသနာတော်၌ ကျက်စားသော၊ အရိယ ပညာယ၊ အရိယာတို့၏ ပညာဖြင့်၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်ကောတပည့်၏။ ဥတ္တရိ ဝိမုတ္တန္တိ၊ ဥတ္တရိ ဝိမုတ္တံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဃာယံချမြှောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ကရုဇကောယဝပေါ၊ ကရုဇကောယဝဂ်တည်း။ ။

• ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ကို၊ အာဒိကက္ခာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ပေယျာသတန္တိ၊ ပေယျာသအစဉ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။ မနောရထ ပူရုဏိယာ။ မနောရထပူရုဏိအမည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌ ကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဒသကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဒသကနိပါတ် အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။
အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ကောဒသကနိပါတ်။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

၁၁-ကောဒသကနိပါတ်-၁-နိဿရဝဂ်၊

၁-၅ ကောဒသကနိပါတဿ၊ ကောဒသကနိပါတ်ဏိ၊ ပဌမာဒိနိ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောဒသနိပါတ်ဏိအဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောဒသကနိပါတ်၌၊ ကေလံ၊ သက်သက်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးသောသုတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂံ၊ ဝန့်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တက်ခြင်းမှ ကင်းခြင်းကို၊ ဗ္ဗိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိန္ဒိတော၊ ရွဲဝေ၍၊ ကောဒသင်္ဂါနိ၊ တဆွဲတပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌမေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သိက္ခာနံ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ ပစ္စက္ခာနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သုနစ်သုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္ထေန အတ္ထောတိ၊ အတ္ထေန အတ္ထောဟူသည်ကား၊ အတ္ထေန၊ အနက်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဗျဉ္ဇနေန ဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဗျဉ္ဇနေန ဗျဉ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ဗျဉ္ဇနေန၊ သဒ္ဓါ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံသဒ္ဓိဿတိတိ၊ သံသဒ္ဓိဿတိဟူသည်ကား၊ သံပဝတ္တိဿတိ၊ တကွဖြစ်လတ္တံ့၊ သမေဿတိတိ၊ သမေဿတိဟူသည်ကား၊ သမာနံ၊ တူမျှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နဝိဂ္ဂဟိဿတိတိ၊ နဝိဂ္ဂဟိဿတိဟူသည်ကား၊ နဝိရုဏ္ဏိဿတိ၊ မဆန့်ကျင်လတ္တံ့၊ အဂ္ဂပဒသိန္တိ၊ အဂ္ဂပဒသိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်သုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးသုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒေါဏိယာဗဒ္ဓေါတိ၊ ဒေါဏိယာဗဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ ဒေါဏိယာ၊ အကြင်စားကျင်း၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊ အန္တရံ၊ ကရိတွာတိ၊ အန္တရံကရိတွာ

ဟူသည်ကား။ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဈာယတိတိ၊ ဈာယတိ၊
ဟူသည်ကား။ ဝိနောတိ၊ ရှု၏၊ ပဏ္ဍာယတိတိ၊ ပဏ္ဍာယတိဟူသည်ကား။
ဣတောဗိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ နာနပ္ပကာရဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊
ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဈာယတိ၊ ရှု၏၊ နိဇ္ဈာယတိတိ၊ နိဇ္ဈာယတိ ဟူသည်ကား။
နိရုတ္တရဝသေန၊ အခြားမရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်၊ ဈာယတိ၊ ရှု၏၊
ပထဝီ၊ မိနိဿာယဈာယတိတိဇေတံ၊ ပထဝီ၊ မိနိဿာယဈာယတိဟူသော
ဤစကားကို၊ သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၌၊ သနိကန္တိက ဝသေန၊ တပ်
ခြင်းရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၌၊ သနိကန္တိကတ္တာ၊ တပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဧသဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခဠုကော်လံနာမ၊ ခဠုဘ်မည်သည်ကို၊
ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အာပါဒိသုပိ၊ အာပေါဓာတ် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းသျှင် နည်းရှိ၏၊ ကထဉ္စ သဒ္ဓ အာဇာနိယဇ္ဈာ
ယိတံဟောတိတိ၊ ကထဉ္စသဒ္ဓ အာဇာနိယဇ္ဈာယိဟံ ဟောတိဟူသည်
ကား။ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ ကာရဏာကာရဏံ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည်
အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသော၊ သိန္တဝဿ၊ ဝိန္တော
ခြင်း၏၊ ဈာယိတံ၊ ရှုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယထေဗ္ဗဏန္တိ အာ
ဒိသု၊ ယထာဣဏံဤတို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဣဏသဒိသဉ္စ၊ သူကြွေးသူပြီ
နှင့်တူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓသဒိသဉ္စ၊ နှောင်ဖွဲခြင်းနှင့်တူသည်ကို
လည်းကောင်း၊ ဓနဇာနိသဒိသဉ္စ၊ ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်တူသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကဓိသင်္ခါတံ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းဟုဆိုအပ်ကော၊ မဟာပရာဓသဒိ
ဇာဉ္စ၊ ကြီးစွာသောအပြစ်နှင့် တူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဗ္ဗိန္ဒ၊ ပြု၍၊
အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဘိမုခဿ၊ ရှေးရှုဖြစ်သော၊ ပတောဒဿ၊ နှင်တံ
ကို၊ အဇ္ဈောဟရဏသင်္ခါတံ၊ ထုတ်ကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဓာနံ၊ အား
ထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနောက်တည်း၊
နေဝပထဝီ၊ နိဿာယဈာယတိတိ၊ နေဝပထဝီ၊ နိဿာယ ဈာယတိဟူ
သည်ကား။ သမာပတ္တိသုခနိကန္တိ ယာ၊ သမာပတ်ချမ်းသာ၌တပ်ခြင်း၏၊
ဘာဝေန၊ ရှိခြင်းကြောင့်၊ ပထဝီအာရမ္မဏာယ၊ ပထဝီဓာတ်လျှင် အာရုံရှိ
သော၊ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနသညာယ၊ စတုက္ကဈာန် ပဉ္စကဈာန်၌ဖြစ်သော
သညာဖြင့်၊ ဈာယတိ၊ ရှု၏၊ နိကန္တိယာ၊ တပ်ခြင်း၏၊ ဘာဝေနေဝ၊ ရှိခြင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ အာဇာနိယောနာမ၊ အာဇာနည်မည်သည်ကို၊ ကတော၊
ပြုအပ်၏၊ ဈာယတိစပနာတိ၊ ဈာယတိစပန ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနာရမ္မ

၂၄၄

ဏာယ။ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊
ဈာယတိ၊ ရှု၏၊ ပထဝီယံ ပထဝီသညာဝိဘူတာဟောတိတိ၊ ပထဝီယံ ပထဝီ
သညာဝိဘူတာဟောတိဟူသည်ကား၊ ပထဝီရမ္မဏေ၊ ပထဝီခေတ်တည်း
ဟူသောအာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ စတုက္ကပဉ္စကဏ္ဍာနသညာ၊ စတုက္က
ဈာန် ပဉ္စကဈာန်၌ဖြစ်သော သညာသည်၊ ဝိဘူတာပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိဘူတာဘန္တေ၊ ရူပသညာအဝိဘူ
တာအဋ္ဌိက သညာတိ၊ ဝိဘူတာ ဘန္တေ၊ ရူပသညာ အဝိဘူတာအဋ္ဌိက
သညာဟူသော၊ ဣမသ္မိံ သုက္ကဏ္ဍဤသုတ်၌၊ သမတိက္ကမဿ၊ လွန်မြောက်
ခြင်း၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဘူတာတာ၊ ထင်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤနဝမသုတ်၌ကား၊ ဝိပဿ
နာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနိစ္စဒုက္ခာနတ္တတော၊ အနိစ္စဒုက္ခ
အနတ္တအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဘူတာနာမ၊
ထင်သည်မည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ အာပေါသညာဒီသုဝိ၊ အာပေါသညာ
အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဧတ္ထေ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ ဟေဠာဝိယ၊ အော်ဖြစ်သောသုတ်တို့၌ကဲ့သို့၊ သမာ
ပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ အ
ဝတ္တာ၊ မဟောမူ၍၊ ဝိပဿနာစာရဝသေန၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောအ
ကျင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမတိက္ကမော၊ လွန်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဧဝံဇာယတိတိ၊ ဧဝံဇာယတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာ
ပဋိပါဒ်ယာ၊ ဝိပဿနာအစဉ်အားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ ဥပ္ပါဒိတာယ၊ ဖြစ်
စေအပ်သော၊ ဗလသမာပတ္တိယာစ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်လည်း၊ ဈာယန္တော
ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌောတိ၊ အစ္စန္တ
နိဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ အန္တံ၊ ဥပါဒ်ဋ္ဌိဘင်ဟု ဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြား
ကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်သည်တည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အစ္စန္တ
သင်္ခါဝံ၊ ဥပါဒ် ဋ္ဌိဘင်ဟု ဆိုအပ်သော အပိုင်း အခြားကို လွန်သည်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ အဝိနာသဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်း သုဘော မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဋ္ဌံ၊ ငြိမ်းဆုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊
ထိုကြောင့်၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌော၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌမည်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ သေသပဒါနိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ ဇနေတသ္မိန္နိ၊ ဇနေတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ဇနိတသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့

ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေဂေါတ္တပုဋိပဿာရိနောတိ၊ ယေဂေါတ္တပုဋိပဿာရိနောဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဇနေတထိ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတ္ထေ၊ အနွယ်တို့ကို၊ ပဋိသရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ တေသုဂေါတ္တပုဋိပဿာရိသု၊ ထိုအနွယ်ကိုအောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ အနုမတာမယာတိ၊ အနုမတာမယာ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓေတွားနှိုးနှော၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးရံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နိဿယဝဂ္ဂေါ၊ နိဿယဝဂ်တည်း၊ ၊

၁၁-ကောဒသကနိပါတ်-၂-အနုဿတိဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ နာနာ ဝိဟာရေနဝိဟရတန္တိ၊ နာနာဝိဟာရေနဝိဟရတံ ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြို့သော၊ ကော၊ တခုသော၊ ဝိဟာရောနာမ၊ နေခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဗ္ဗဒ္ဓဝိဟာရေန၊ မမြို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရန္တသနံ၊ နေကုန်သော၊ အဓ္မာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကေနဝိဟာရေန၊ အဘယ်သို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ကတရေန၊ အဘယ်သို့သော၊ နိဗ္ဗဒ္ဓဝိဟာရေန၊ မြို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာရာဂကောတိ၊ အာရာဂကော ဟူသည်ကား၊ သမ္မာဒကော၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ပရိပူရကော၊ ပြည့်စုံတတ်၏၊ ဓမ္မသောတသမာပန္နော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘာဝေတိတိ၊ ဓမ္မသောတသမာပန္နော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘာဝေတိ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသောတသမာပန္နော၊ တရားတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ၊

၂ ဒုတိယေသံသုဗြောက်သောသုတ်၌၊ ဂိလာနာရဗြူတေတဝိ၊ ဂိလာနာရဗြူတေဟူသည်ကား၊ ဂိလာနာရဗြူတေဟူသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ရဗြူတေ၊ ထမြောက်သည်ရှိသော်၊ ။

၃ တတိယေသံသုဗြောက်သောသုတ်၌၊ ကလျာဏမိတ္တတိ၊ ကလျာဏမိတ္တဟူသည်ကား၊ သုမိတ္တ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ကလျာဏမိတ္တဝသေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဃာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဗဠိကာရာဟာရ၊ ဘက္ခာနန္တိ၊ ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခာနံ ဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရဒေဝါနံ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့၏၊ အသမယ ဝိမုတ္တောတိ၊ အသမယ ဝိမုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ အသမယဝိမုတ္တိယာ၊ အချိန်အခါမရွေး ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော မဂ္ဂ ဝိမုတ္တိဖြင့်၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သော၊ ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ဝုပ္ပါလသည်၊ ။

၄ စတုတ္ထေလေသံသုဗြောက်သောသုတ်၌၊ ကောနာမောအယံသုဘူတိ၊ တိက္ခတိ၊ ကောနာမောအယံသုဘူတိတိက္ခဟူ၍၊ ဇာနန္တောပိ၊ သိတော်မူလျက်လည်း၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သဒ္ဓဿဥပါသကဿပုတ္တောတိ၊ သဒ္ဓဿဥပါသကဿပုတ္တောဟူသောစကားကို၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ အနာထဝိဇ္ဈိကသုဋ္ဌေးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဈိကသုဋ္ဌေး၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုဋ္ဌုပိတု၊ ဘာထွေး၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရှင်ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဘဒ္ဒမည်သောရဟန်းကို၊ သုဘူတိတ္ထေရော၊ သုဘူတိမထေရ်သည်၊ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သဒ္ဓါပဒါနေသုတိ၊ သဒ္ဓါပဒါနေသုဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အပဒါနေသု၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ လက္ခဏေသု၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာတို့၌၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးသုဗြောက်သောသုတ်၌၊ သုခံသုပတိတိ၊ သုခံသုပတိဟူသည်ကား၊ သေသဇနာ၊ မေတ္တာကို ပွားစေသော သူမှ ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဝတ္တမာနာ၊ လူးလည်းကုန်လျက်၊ ကာကစ္ဆမာနာ၊ ကျိုးကဲ့သို့သောအသံကို ပြုကုန်လျက်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပန္နိယထာ၊

အိပ်ရာကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အသုပိတွာ၊ မအိပ်မူ၍၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန္တောပိ၊
 ရောက်သော်လည်း၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပန္နောပိယ၊ ဝင်စား
 သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခံပဋိဗ္ဗုတိတိ၊ သုခံပဋိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊
 အညော၊ မေတ္တာကိုပွားစေသောသူမှတစ်ပါးသော သူတို့သည်၊ နိတ္တုနန္တော၊
 ညီးတွား ကုန်လျက်၊ ဝိဇ္ဇမ္မာနာ၊ ကိုယ်ကို တဆန်ဆန် ပြုကုန်လျက်၊
 သမ္ပရိဝတ္တန္တော၊ လူးလည်းကုန်လျက်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ပဋိဗ္ဗုန္တိယထာ၊
 နိုးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အပ္ပဋိဗ္ဗုတိတွာ၊ မနိုးမူ၍၊ ဝိကမ္မမာနံ၊
 ပွင့်သော၊ ပဒုမံပိယ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ နိဗ္ဗိကာရော၊
 ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဗ္ဗုတိ၊ နိုးရ၏၊ နုပါပကံသုပိနံပဿ
 တိတိ၊ နုပါပကံသုပိနံပဿတိဟူသည်ကား၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော
 ပိ၊ မြင်သော်လည်း၊ ဘဒ္ဒကမေဝ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုပိနံ၊
 အိပ်မက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဧတိယံ၊ ဧတိကို၊ ဝန္တန္တောပိယစ၊ ရှိခိုး
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တောပိယစ၊ ပြုသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယမှတစ်ပါး ဗျုတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
 အညော၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့
 သည်၊ သမ္ပရိဝါရိတံပိယစ၊ ခြံရံအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါဠေဟိ၊ သား
 ရဲတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတံပိယစ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပပါတေ၊
 ကမ်းပါးပြတ်၌၊ စရန္တံပိယစ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ
 ယထာ၊ မြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊
 သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်မက်၊ မနုဿာနံပိယောဟောတိတိ၊
 မနုဿာနံပိယောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ အာမုက္ကာမုက္ကာဟာ
 ရောပိယစ၊ စွပ်အပ်သောပုလဲသွပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သီသေ၊ ခြီးခေါင်း
 ၌၊ ပိဋန္တနုမာလိပိယစ၊ ပန်အပ်သောပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူ
 တို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနုပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနုဿာနံပိယောဟောတိတိ၊ အမနုဿာနံပိယောဟောတိ
 ဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိယ၊
 ထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အမနုဿာနုမ္မိ၊ တိလုံးတို့သည်
 လည်း၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောပိယ၊ အဘယ်ပါဠိရပ်
 ၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိသာစက္ခရောပိယ၊ ဝိသာခါမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊
 ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ မေတ္တာကံမ္မဋ္ဌာနံ နိဒ္ဒေသေ၊

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၏နိဒ္ဒေသန္တံ၊ မယောငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ငြီး
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒေဝတာ၊ ကေန္တိတိ၊ ဒေဝတာ၊ ကေန္တိ ဟူသည်
ကား၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်၊ ဗုတ္တံ၊ သားကို၊ ကေန္တိ၊ ဣဝံ၊ စေတံ
ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ကေန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊
နာဿအဂ္ဂိဝါဝိသံဝါသတ္ထံဝါကမတိတိ၊ နာဿအဂ္ဂိဝါဝိသံဝါသတ္ထံဝါက
မတိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာပိဟံ၊ ရိသ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူ၏၊
ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဥတ္တရာယ၊ မြတ်သော၊ ဥပါယိကာယ၊ ဒါယိကာမဇ္ဈိ၊ ကာ
ယေ၊ ကိုယ်၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နကမတိဝိယ၊ မဝင်သကဲ့သို့၊ အဂ္ဂိဝါ၊ မီးသည်
လည်း၊ နကမတိ၊ မဝင်၊ သံဗုတ္တဘာဏကဗူဠသီဝတ္ထေရုသေဝ၊ သံဗုတ္တ
နိကသလ်ကို ဆောင်တတ်သော ဗူဠသီဝ မထေရ်၏သာလျှင်၊ ကာယေ၊
ကိုယ်၌၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ နကမတိဝိယ၊ မဝင်သကဲ့သို့၊ ဝိသံဝါ၊ အဆိပ်
သည်မူလည်း၊ နကမတိ၊ မဝင်၊ သံကိစ္စသာမဏေရုသေဝ၊ သံကိစ္စသာမ
ဏေ၏သာလျှင်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ သတ္တံ၊ လက်နက်သည်၊ နကမတိဝိယ၊
မဝင်သကဲ့သို့၊ သတ္တံဝါ၊ လက်နက်သည်မူလည်း၊ နကမတိ၊ မဝင်၊ နပဝိ
သတိ၊ မဝင်၊ အသံ၊ ထိုမေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသောသူ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊
နဝိကောပေတိ၊ မဗျက်ဆီးစေနိုင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊
ဗုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသောသူ၏ ကိုယ်၏ လက်နက်၏ မစူးဝင်ရာ၌၊ ဓေန
ဝတ္ထုဝိ၊ နွားမ၏ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ကထယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကော၊ တကောင်
သော၊ ဓေန၊ နွားမသည်၊ ဝတ္ထုကဿ၊ နွားငယ်အား၊ ဝိရုဓာရုံ၊ နို့၊ မည်၏
အယဉ်ကို၊ မုဗ္ဗမာနာ၊ လွှတ်လျက်၊ အဋ္ဌာသိကိရ၊ တည်သတတ်၊ ကော၊
တယောက်သော၊ လုဒ္ဓကော၊ မုဆိုးသည်၊ တံ၊ ထိုနွားမကို၊ ဝိန္တိဿာမိ၊
ထိုးသတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ သမ္ပရိဝတ္ထေ
တွာ၊ ပြန်ထွန်၍၊ ဒိဃဒဏ္ဍံ၊ ရှည်သောအရိုးရှိသော၊ သတ္တိံ၊ ထုံမကို၊ မုဗ္ဗိ၊
လွှတ်လိုက်၏၊ သာ၊ ထိုထုံမသည်၊ တာသာ၊ ထိုနွားမ၏၊ သရိရုံ၊ ကိုယ်ကို၊
အာဟတ္ထ၊ ထိခိုက်၍၊ တာလပဏ္ဍိဝိယ၊ ထန်းရွက်ကဲ့သို့၊ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်
လျက်၊ ဂတာ၊ သွား၏၊ ဥပစာရဗလေန၊ ဥပစာရဗလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ န
ကမတိ၊ မဝင်သည်ကား၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပနာဗလေန၊ အပ္ပနာ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ နကမတိ၊ မဝင်သည်ကား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ ဝတ္ထကော၊ နွားငယ်၌၊ ဗလဝယိတမိတ္တတာယ၊ အားကြီးစွာ
သောအစီးအပွားနှင့် ပျဉ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နကမတိ၊

၃၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-သုတ္တံ၊ ၃၄၆

မဝင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးစွာသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုဝနံ၊ မိတ္တံ၊ သမာဓိယတိတိ၊ တုဝနံ၊ မိတ္တံ၊ သမာဓိယတိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဝိဟာရိနော၊ မေတ္တာနှင့်နေသောသူ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်နေလေ့ရှိသောသူ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဒန္ဓာယိတတ္ထံ၊ နှုန့်နှေးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မုခဝဇ္ဈောဝိပ္ပသီဒတိတိ၊ မုခဝဇ္ဈောဝိပ္ပသီဒတိဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနာ၊ အဥာဌာ၊ ပရတ္တတာလပက္ကံဝိယ၊ ကြွေသစ်စသောထန်းသီးအမှည့်ကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ ဝိပ္ပသန္တဝဏ္ဏံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော အဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံ၊ မုဇ္ဈောကာလံကရောတိတိ၊ အသံ၊ မုဇ္ဈောကာလံကရောတိ ဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဝိဟာရိနော၊ မေတ္တာနှင့်နေလေ့ရှိသောသူအား၊ သဗ္ဗောဟမရဏံနာမ၊ တွေဝေသဖြင့်သေခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သောကား၊ အသံ၊ မုဇ္ဈော၊ တွေဝေခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမေန္တောဝိယ၊ သက်သကဲ့သို့၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဥတ္တရိ၊ အပ္ပုရိတ္တိန္ဒြေတိ၊ ဥတ္တရိ၊ အပ္ပုရိတ္တိန္ဒြေဟူသည်ကား၊ မေတ္တာသမာပတ္တိတော၊ မေတ္တာသမာပတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတွင်းနိုင်သော၊ ဣတော၊ ဤလူ့ ဘုံမှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ အိပ်ပျော်သောသူ၏နိုးခြင်းကဲ့သို့၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၆ ခာဠေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒေသမောတိ၊ ဒေသမောဟူသည်ကား၊ ဇာတိဂေါတ္တဝသောနဓေဝ၊ အမျိုးအနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာရပတ္တကုလဂဏနာယစ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သောအမျိုးအရေအတွက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ဂဏိယတိ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား၊ ဒေသမေတွဝနာမံ၊ ဒေသမဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌကနာဂရောတိ၊ အဋ္ဌကနာဂရော ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကနဂရဝါသိ၊ အဋ္ဌကအမည်ရှိသောမြို့၌နေလေ့ရှိသော၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမေတိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမေဟူသည်ကား၊ ကုက္ကုဋ္ဌသေဋ္ဌိနာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေးသည်၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ အာရာမေ၊ ကျောင်း၌၊ တေနာဂဂတာ၊ အက္ခာတောတိဇ္ဈေ၊ တေနာဂဂတာအက္ခာတော

ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယောသေဝာတဂေါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သမတ္တိံ ခာပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ဘဉ္စိတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ တေသံ၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အာသယာနုသယံ၊ အလိုအနုသယကို၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူတတ်သော၊ ဟတ္ထတလေးလက်ဝါးအပြင်၌၊ ဣတံ၊ ထားအပ်သော၊ အာမလကံဝိယ၊ သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဥယျာဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓိတရားငါးပါးတို့ကို၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူတတ်သော၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာဒီဟိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူတတ်သော၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာဟိ၊ အဘိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ အပ္ပဒိဟတေန၊ အဝိတ်အပင်အဘီးအတားမရှိသော၊ သမန္တစက္ခုနာ၊ သမန္တစက္ခုဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗဓမ္မဇာနနသမတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌ သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခုဝိသယာ၊ တိတာနိ၊ မျက်စိ၏အရာကိုလွန်ကုန်သော၊ တိရောကုဋာဒိ ဂတာနိ၊ နံရံ၊ ၏တဘက်အစရှိသည်တို့၌တည်ကုန်သော၊ ရူပါနိဝိ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း၊ အတိဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ ဖိသစက္ခုနာ၊ ဖိသစက္ခုဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဟိတသာမိကာယးမိန္ဒ၊ အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော၊ သမာမိပဒဋ္ဌာနာယ၊ သမာမိလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊ ပဒိုဝေဓပညာယ၊ ပဒိုဝေဓပညာဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ ပရဟိတသာမိကာယ၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော၊ ကရုဏာ ပဒဋ္ဌာနာယ၊ ကရုဏာလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊ ဒေသနာပညာယ၊ ဒေသနာပညာဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တရာယိကဓမ္မေ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏အန္တ

၃၆၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတိ၊ ၃၄၇

ရာယံကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ နိ
ယျာနိကဓမ္မေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့ကို၊
ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ အရိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့
ကို၊ ဟတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ရန်သူ
တို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော၊ သာမံ၊ အလိုလို၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံ
သောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ
သဗ္ဗုဒ္ဓေန၊ မိမိအလိုလိုခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊
ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ စတုဝေသာရန္တဝသေန၊ စတုဝေသာရန္တ ဥာဏ်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ထောမိတေန၊ ခြီးပွမ်းတော်မူအပ်သော၊ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧကော၊ တပါးသော၊
ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အတ္ထိခေါ၊ ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေ
ပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အဘိသင်္ခတန္တိ၊ အဘိသင်္ခတံ
ဟူသည်ကား၊ ကတံ၊ ပြုပြင်အပ်၏၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အဘိသံစေတ
ယိတန္တိ၊ အဘိသံစေတယိတံဟူသည်ကား၊ စေတယိတံ၊ စေတောင်အပ်
၏၊ ကပ္ပယိတံ၊ ပြုပြင်အပ်၏၊ သောတတ္ထဌိတောတိ၊ သောတတ္ထဌိတော
ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိ၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေ၊ ထို
သမထဝိပဿနာတရား၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မရာဂေနဓမ္မနန္တိ
ယာတိ၊ ဓမ္မရာဂေနဓမ္မနန္တိယာဟူသော၊ ပဒန္တယေနပိ၊ ပုန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်
လည်း၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာ
တပ်သောရာဂကို၊ ဝုက္ခော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိဝိဇ္ဈာဓေမိ၊ ထိုစကားကို၌ဦးအုံး၊
သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာတို့၌၊ သဗ္ဗေနသမ္ဘိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း
ဆန္ဒရာဂံ၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းကို၊ ပရိယာဒိတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကော
န္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထ
ဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာ
ဂ၏၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန
စေတနာယ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန၌ယှဉ်သောစေတနာဖြင့်၊ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါ
သသံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားရပ်သည်၊ အာစ
ရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏၊ သမာနုတ္တကထာ၊ အညီအညွတ်အလိုရှိအပ်သော

စကားတည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတဏှဝါဒိ၊ ဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ တေနဝဓမ္မရာဂေနာတိ၊ တေနဝဓမ္မရာဂေနဟူ၍၊ ဝစနတော၊
ဆိုသောကြောင့်၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသ
သံန္တံ၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို၊ အာဟာရာဟိ၊ ဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊
ဆိုအပ်၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ အညံ၊ တပါးသောပါဠိကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒမေဝ၊ ဤနောစေအာသဝါနံ ခယံပါပုဏ္ဏာတိအစရှိ
သောပါဠိကိုပင်လျှင်၊ အာဟာရိဿတိ၊ ဆောင်လေတ္တံ၊ တတော၊ ထိုနောင်
မှ၊ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်
သည်၊ နိတတ္ထံ၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်သောအနက်ရှိသောပါဠိလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်၊ နေယျတ္တံ၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသောပါဠိလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ နိတတ္ထံ၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်
သောအနက်ရှိသောပါဠိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ၊ တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ
သန္တော၊ ဤသို့နိတတ္ထပါဠိဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိပလတ္တိကေန၊ အနာ
ဂါမိဖိုလ်ဖြင့်အလိုရှိအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထ
ဝိပဿနာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂကို၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုသင့်
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဆန္ဒ
ရာဂေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊
အနာဂါမိပလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သည်၊ ပဋိလန္တံ၊ ရှေ့အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ လန္တံ၊ ရှေ့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝါတံ
ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားမူလည်း၊ မာဒိပေတိ၊ မပြစေလင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ပဉ္စ၊ အဆိုရှိအပ်သောပြဿနာကို၊ ကထေန္တေန၊ ဆိုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ အတ္တ
သံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအနက်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ကထေ
တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်
ဖြင့်၊ သစ္စေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ကုသလေနစ၊ ကုသိုလ်ဖြင့်လည်း၊ အပါယေ၊
အပါယ်၌၊ ပဋိသန္တိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘိက္ခဝေလောဘာဇေနကဗ္ဗေန ဒေါသ
ဇေနကဗ္ဗေန (ပ) ပေတ္တိဝိသယောပညာယတိယာဝါပနညာပိကာမိ ဒုဂ္ဂတိ
ယောတိ၊ နဘိက္ခဝေလောဘာဇေနကဗ္ဗေန ဒေါသဇေနကဗ္ဗေန (ပ) ပေတ္တိ

၃၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၄၈

ဝိသယော ပညာယတိ ယာဝါပနညာဝိကာမိနုဂ္ဂတိယောပူ၍၊ ဧဝံ၊ ထို
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောဘဇန၊
 လောဘကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ ဒေါသဇန၊ ဒေါသကြောင့်
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ မောဟဇန၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန
 အမှုဖြင့်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဝါပနံ၊ ထိုမှတပါး၊ အညာပိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမိ၊ တစုံတခု ကုန်သော၊ ယာ သုဂတိယော၊
 အကြင်သုဂတိဘဝတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာသုဂတိယော၊ ထိုသုဂ
 တိတို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ စင်
 စစ်သော်ကား၊ လောဘဇန၊ လောဘကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊
 ဒေါသဇန၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ မောဟဇန၊
 မောဟကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ နိရယော၊ ငရဲသည်၊ ပညာယတိ
 ထင်၏၊ တိရုစ္ဆာနယောနိ၊ တိရုစ္ဆာနိတို့၏အမျိုးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊
 ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာတို့၏ထံသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဝါပနံ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ အညာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမိ၊ တစုံတခုကုန်သော၊
 ယာနုဂ္ဂတိယော၊ အကြင်နုဂ္ဂတိဘဝတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနုဂ္ဂတိ
 ယော၊ ထိုနုဂ္ဂတိတို့သည်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညာပေ
 တဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏၊ သစေသဉ္ဇာနာတိ၊ အကုယ်၌သိသည်ဖြစ်အံ့၊ သဉ္ဇာ
 နာတု၊ သိသည်ဖြစ်စေ၊ နောစေဇာနာတိ၊ အကုယ်၌ မသိသည်ဖြစ်အံ့၊
 ဂစ္ဆသွားလော၊ ပါကောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
 ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပိဝေ၊ သောက်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍၊ ဥပယျာဇေတဗ္ဗော၊ လွှတ်လိုက်အပ်၏၊ အယံခေါဂဟပတိဇောဓမ္မော
 အက္ခာတောတိ၊ အယံခေါဂဟပတိဇောဓမ္မောအက္ခာတောဟူသည်ကား၊
 ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပုစ္ဆိတေန၊ မေးလျှောက်အပ်သောအရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ အယံပိဇောဓမ္မောအယံပိဇောဓမ္မောတိ၊ အယံပိဇောဓမ္မော
 အယံပိဇောဓမ္မောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ မေးသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ကထိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကောဒသ၊
 တဆဲ့တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာပိ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ ဇောဓမ္မောနာမ၊ ဇောဓမ္မ
 မည်၏ဟူ၍၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အမတုပ္ပတ္တိအတ္ထေန၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံတဆဲ့တပါးသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဧကောဓမ္မာတိ၊

၁၁

ကောဓဗ္ဗဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ နိမိမုခံ ဝဇ္ဇေသန္တောတိ၊
နိမိမုခံ ဝဇ္ဇေသန္တော ဟူသည်ကား၊ နိမိ၊ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးကို၊ ပရိယေ
သန္တော၊ ရှာဖွေသောသူသည်၊ သကိဒေဝါတိ၊ သကိဒေဝဟူသည်ကား၊
ကောပ္ပယောဂေနော၊ တကြိမ်တည်းသောလုံ့ လဖြင့်သာလျှင်၊ ကထံပန၊
အဘပင်သို့လျှင်၊ ကောပ္ပယောဂေနော၊ တကြိမ်တည်းသောလုံ့ လဖြင့်သာ
လျှင်၊ ကောဒသန္တံ၊ တဆဲ့တလုံးကုန်သော၊ နိမိနံ၊ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးတို့ကို၊ အမိ
ဂမော၊ ရေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ကောစွော၊ အချိုသောသူသည်၊ အရညေ၊
တော၌၊ ဇိဝိတပုတ္တိံ၊ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော ဥစ္စာကို၊ ဝဇ္ဇေသ
မာနော၊ ရှာလျက်၊ ဗမုဟိ၊ တွည့်လည်၏၊ ပမမနံ၊ သို့အသက်မွေးကြောင်း
ဖြစ်သောဥစ္စာကို ရှာလျက်တွည့်လည်သောသူကို၊ အညတရော၊ အမှတ်
မရှိသော၊ အတ္ထစရကော၊ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သောသူသည်၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဘော၊ အချင်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ စရသိ၊ တွည့်လည်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုအသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သောဥစ္စာ
ကိုရှာလျက်တွည့်လည်သောသူသည်၊ ဇိဝိတပုတ္တိံ၊ အသက်မွေးကြောင်း
ဖြစ်သောဥစ္စာကို၊ ပရိယေသာမိ၊ ရှာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣက
ရော၊ ဤမှတပါးသောအကျိုးစီးပွားကိုကျင့်သောသူသည်၊ သမ္မ၊ အဆွေ၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ အာဝစ္ဆ၊ လာသော၊ ဇတံပါသာဏံ၊ ဤ
ကျောက်ကို၊ ပဝဇ္ဇဟိ၊ လှိမ့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ တံ၊ ထိုကျောက်ကို၊ ပပဇ္ဇေပဉ္စာ၊ လှိမ့်စေ၍၊ ဥပရူပဓိ၊ အသင့်ဆင့်၊
ဌဝိတာဝါ၊ လေးအပ်သည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုန္တိယာ၊ အိုးတလုံး၏
ဝင်းဖြင့်၊ ကုန္တိံ၊ အိုးတလုံး၏ဝင်းကို၊ အာဟ၊ ထိခိုက်၍၊ ဌိတာဝါ၊
တည်သည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကောဒသ၊ တဆဲ့တလုံးကုန်သော၊
ကုန္တိယော၊ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးတို့ကို၊ ပသေယုယထာ၊ မြင်ရာသင်္ကသို့၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ ကောပ္ပယောဂေနော၊ တကြိမ်တည်းသောလုံ့ လဖြင့်၊ ကောဒသန္တံ၊
တဆဲ့တပါးသောတရားတို့ကို၊ အမိဂမော၊ ရေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အာစရိယဓနံ၊ ပရိယေသိသာန္တိ၊ အညတိတ္ထိယာတိ၊ အာစရိယဓနံ၊ ပရိယေ
သိသာန္တိ၊ အညတိတ္ထိယာဟူသည်ကား၊ ယလ၊ အကြင်ဆရာ၏၊ သန္တိ
ကော၊ အသံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥပ္ပဏန္တိ၊ သင်ယူကုန်၏၊ အဿ၊
ထိုဆရာအား၊ သိပ္ပုပ္ပာဏတော၊ အတတ်ကို သင်ယူသည်မှ၊ ပုရေ
ဝါ၊ ရှေး၌ လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဝါ၊ နောက်၌ လည်းကောင်း၊ အန္တရန္တ

ရာဝါ၊ အကြား အကြား၌ လည်းကောင်း၊ ဂေဟတော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ နိဟ
ရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ခန့်ဥစ္စာကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်
သူတို့အား၊ ဂေဟေ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ခန့်ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့၊ တေ၊ ထိုသူတို့
သည်၊ ဥာတိ သဘာဂတော၊ သဘောတူသော အဆွေ အမျိုးမှ၊ ပရိ
ယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ တံပိ၊ ထိုသဘော
တူသော အဆွေအမျိုးသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
သဘာဂတော၊ သဘော တူရာ အရပ်မှ၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေ ကုန်၏၊
တထံ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်၊
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာဝိ၊ လွည့်လည်၍လည်း၊ ဒေန္တိ ယေဝ၊ ပေး
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ပေးခြင်းကို၊ သန္ဓာယံ၊ ရှောင်၍၊ တေ၊
ဤအာစရိယခန့် ပရိယေသိသန္တိ၊ အညတိတ္ထိယာ ဟူသော စကားကို၊
ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိံ ပနာဟန္တိ၊ ကိံ ပနာဟံဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဗာဟိရကာ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ အနိယျာ
နိကေ၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော၊ သာသနော၊ သာ
သနာတော်၌လည်း၊ သိပ္ပဿ၊ အတတ်ကို၊ ဒါယကဿ၊ ပေးတတ်သော
သူအား၊ ခန့်ဥစ္စာကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊
ဝေဝိဓေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နိယျာနိကဿ၊ သာသနော၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှထွက်
မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောသာသနာတော်၌၊ ကောဒေသဝိဓံ၊ တဆွေတပါး
အပြားရှိသော၊ အမတုပ္ပတ္တိပ္ပနိပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဒေသန္တဿ၊ ဟောတတ်သော၊ အာစရိယဿ၊
ဆရာအား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့
နည်း၊ ကရိဿာမိယေဝ၊ ပြုအံ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ပစ္စေကံဒုဿယုဂေနအန္တောဒေသိတိ၊ ပစ္စေကံဒုဿယုဂေနအန္တော
ဒေသိဟူသည်ကား၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ဝဟန်းအား၊ ဧကေကဒုဿယုဂံ၊ တစုံတစုံသောပုဆိုးအစုံကို၊ အဒါ
သိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ ဝတ္ထု၊ ဤပစ္စေကံဒုဿယုဂေနအန္တောဒေသိဟူသောပုဒ်၌၊ ဧဝရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမုဒါစာရဝစနံ၊ လောကဝါဟာရ ဖြစ်သော
စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တောဒေသိတိ၊ အန္တော
ဒေသိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဉ္စသတံဝိဟာရန္တိ၊ ပဉ္စသတံဝိဟာရံဟူ
သည်ကား၊ ပဉ္စသတံ၊ ဌာနိကံ၊ အသပြာငါးရာထိုက်သော၊ ပဉ္ဇာသတံ၊

သစ်ရွက်မီးသောကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဧကနာဠိကာ၊ တခုသောပုဒ်လျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသောပုဒ်၏ အဖွင့်လည်းကောင်း၊ စတုရသသာ၊ လေးပါးသောမှတ်ကြောင်းအဖို့ရှိသော သုတ်၏ အဖွင့်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နဝတ္ထိကာ၊ ထုတ်အပ်သော အနက်၏နစ်ခြင်းရှိသောသုတ်၏ အဖွင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောသုတ်၏အဖွင့်တို့တွင်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ စတွာ၊ ဆို၍၊ ဧကေကဿ၊ တခုတခုသော၊ ပဒသာ၊ ပုဒ်၏၊ အတ္ထကထာနံ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဧကနာဠိကာနာမ၊ ဧကနာဠိကာမည်ရှိသောသုတ်၏အဖွင့်မည်၏၊ အပဏ္ဍိတဂေါပါလကံ၊ ပညာမရှိသောနွားကျောင်းသားကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ အပဏ္ဍိတ ဘိက္ခု၊ ပညာမရှိသောရဟန်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပဏ္ဍိတ ဂေါပါလကံ၊ ပညာရှိသောနွားကျောင်းသားကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ပညာရှိသောရဟန်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုပုဒ်၏ အပေါင်းကို၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကထာနံ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ စတုရသသာနာမ၊ စတုရသမည်၏၊ အပဏ္ဍိတဂေါပါလကံ၊ ပညာမရှိသောနွားကျောင်းသားကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပရိယောသာနဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေခြင်း လည်းကောင်း၊ အပဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ပညာမရှိသောရဟန်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပရိယောသာနဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတဂေါပါလကံ၊ ပညာရှိသောနွားကျောင်းသားကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ ပရိယောသာနဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိသိန္နဝတ္ထိကာနာမ၊ နိသိန္နဝတ္ထိကာမည်၏၊ အယံ၊ ဤနိသိန္နဝတ္ထိကာမည်သော သူ၏ အဖွင့်သည်၊ ဣမေ၊ ဤဂေါပါလကသုတ်၌၊ သဗ္ဗာစရိယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကျမ်း ပြုဆရာတို့၏၊ အာရိယဉ္ဇော၊ လေ့ကျက်အပ်သော အလေ့အကျက်တည်း၊ ကောဒသဟိတိက္ခဝေအဂ္ဂေဟိတိ၊ ကောဒသဟိတိက္ခဝေအဂ္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဏေဟိကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ဖြစ်သော အရတို့နှင့်၊ ဂေါဂဏန္တိ၊ ဂေါဂဏံ ဟူသည်ကား၊ ဂေါမဏ္ဍလံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ ပရိဟရိတုန္တိ၊ ပရိဟရိတုံ ဟူသည်ကား၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊

၃၇၂   အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ   ၃၄၉

သိမ်းဆည်း၍၊ ဝိစရိတံ၊ ဟုညှိလည်ခြင်းငှါ၊ ဖာတိံ ကာတုန္တိ၊ ဖာတိံ ကာ
တံ ဟူသည်ကား၊ ဝဇီ၊ နွားတို့၏ပွားများခြင်းငါးပါးသောနွားအရေသာတို့
၏ပွားများခြင်းသို့အာပါဒေတံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်
ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ သောကေ၊ ဤသောကဦး၊ နရူပညူတိ၊ နရူပညူ ဟူသည်
ကား၊ ဂဏနုတောဝါ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏတော
ဝါ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ထင်ရှားပြတ်သော
နွား၏အရေအတွက်အပိုင်းအခြားနွား၏သဏ္ဌာန်ကို၊ နဇာတိ၊ မသိ၊ ဂဏ
နတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ နဇာနာတိနာမ၊ မသိသူမည်သည်ကား၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ သတံ ဝါတိ၊ တရာဟူ၍လည်းကောင်း၊
သဟသံ ဝါတိ၊ တသောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အရေအတွက်ကို၊
နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊ ထိုနွားတို့အရေအတွက် အပိုင်းအခြားကိုမသိ
သောနွားကျောင်းသားမိက်သည်၊ ဂါဝီသု၊ နွားမတို့သည်၊ ဟတာသုဝါ၊
ပျောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပလ္လာတာသုဝါ၊ ပြေးကုန်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဂေါဏံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
တ္တေနာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောနွားတို့သည်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဇေတိဏိဝါ၊ မန္တရာန်ဝါ၊ နှစ်ခုသုံးခုသောရွာအထူး
သို့လည်းကောင်း၊ အဓူဝိံ ဝါ၊ တောအုပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝိစရန္တော၊ ဟုညှိ
လည်လျက်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာ၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ ဂါဝီသု၊
နွားမတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းသို့၊ ပဝိဇ္ဇာသုဝိ၊
ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ ဂဏေတွာ၊ ရေ
တွက်၍၊ တေနာ၊ ဤမျှကုန်သော၊ ဣမာဂါဝေါ၊ ဤနွားတို့သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊
ငါတို့၏၊ နဂါဝေါ၊ နွားမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ယဗ္ဗိယာ၊ လှံတံ
ဖြင့်၊ ပေါထေတွာ၊ ဂုတ်ခတ်၍၊ နနိဟရေတိ၊ မနှင်ထုတ်၊ တဿ၊ ထိုနွား
ကျောင်းသားမိက်၏၊ နဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကုန်သော၊ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့သည်၊
နဋ္ဌာဝ၊ ပျောက်တိုင်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရဂါဝိယော၊
သူတပါးတို့၏နွားမတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စရတိ၊ ဟုညှိလည်၍၊ ဂေါဏ
သမိကာ၊ နွားရှင်တို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ တေကံ၊ ဤမျှ
လောက်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဓေနံ၊ နွားမကို၊
ဒုဟိ၊ နို့ညှစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ဖြမ်းချောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဂါဝိယော၊ နွားမတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၍၊ တဿ၊ ထို
သူ၏၊ ဂေါဂဏေဝိ၊ နွားအပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်ခဲ့၏၊

ပဉ္စဂေါရသပရိဘောဂတောပိ၊ ငါးပါးသောနွားနို့ အရသာကိုသုံးဆောင်
ရခြင်းမှလည်း၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဏ္ဏတော၊
အဆင်းအားဖြင့်၊ နုစာနာတိနာမ၊ မသိသည်လည်သည်ကား၊ ဧတ္တကာ၊ ဤ
မျှကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ယတ္ထာ၊ နိကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်
သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ သေတာ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ကာဠော၊ မည်းနက်ကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ဩဒါတာ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊ ဂါ
ဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ကဗရာ၊ ပြောက်ကျားကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နိလံ၊ ညိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုစာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊
ထိုနွားတို့၏အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို မသိသော နွားကျောင်းသားမိက်သည်၊
ဂါဝိသု၊ နွားမတို့သည်၊ ဟတာသုဝါ၊ ပျောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပလာ
တာသုဝါ၊ ပြေးကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂေါရသပရိဘောဂတောပိ၊
ငါးပါးသောနွားနို့ အရသာကိုသုံးဆောင်ရခြင်းမှလည်း၊ ပရိဗာဟိရော၊
အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နလက္ခဏာကုသလောတိ၊ နလက္ခဏာကုသလော
ဟူသည်ကား၊ ဂါဝိနံ၊ နွားမတို့၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊
ဓနုသတ္တိသုလ္လာဒိဘေဒံ၊ လေးဖြင့်ပြုအပ်သောအမှတ် လှံဖြင့်ပြုအပ်သော
အမှတ် တံကျင်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှတ် အစရှိသည် အပြားရှိသော၊
လက္ခဏံ၊ အမှတ်ကို၊ နုစာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊ ထိုနွားတို့၏ကိုယ်၌ပြုအပ်
သောအမှတ်ကိုမသိသောနွားကျောင်းသားမိက်သည်၊ ဂါဝိသု၊ နွားမတို့
သည်၊ ဟတာသုဝါ၊ ပျောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပလာတာသုဝါ၊ ပြေးကုန်
သော်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အသုကလံက္ခဏာစ၊ ဤသို့သော လက္ခ
ဏာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသုကလက္ခဏာစ၊ ဤသို့သောလက္ခ
ဏာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂေါရသပရိဘောဂတောပိ၊ ငါးပါးသောနွားနို့ အရ
သာကိုသုံးဆောင်ရခြင်းမှလည်း၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ နအာသဒ္ဓိကံဟာရေတာတိ၊ နအာသဒ္ဓိကံဟာရေတာ ဟူသည်ကား၊
ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိပ္ပဟတဋ္ဌာနေသု၊ သစ်ဝပ်ဆူးအစရှိသည်
တို့သည်ခတ်အပ်သောအရာတို့၌၊ ဝဏော၊ အနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုအနာ၌၊ နိလမက္ခိကာ၊ ရင်မမဲရိုင်းတို့သည်၊ အဏ္ဏာနိ၊ အဥတို့ကို၊
ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရင်မမဲရိုင်းတို့၏အဥတို့သည်၊ အာသဒ္ဓိ
ကာနာမ၊ အာသဒ္ဓိကဟူသော အမည်ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရင်မမဲရိုင်း

၂၁

ဥတိုက်၊ ဒဏ္ဍကေန၊ နှင်တံငယ်ဖြင့်၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊
 ဧတဗ္ဗံ၊ ပေးသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဇေ၊ မိုက်သော၊ ဂေါပါလ
 ကော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 နကရောတိ၊ မကုသ၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ နအာသမ္ဘိကံ၊ ဟာရေတာဟောတိ
 တိ၊ နအာသမ္ဘိကံ၊ ဟာရေတာဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
 သူ၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ဝဏာ၊ အနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဂန္တိရာ၊ နက်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါဏကာ၊ ဝိုးလောက်တို့သည်၊ ကုန္တိ၊
 ဝမ်းသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ဂေလညာတိဘူတာ၊
 ကျင်နာခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊
 တိဏံ၊ မြက်ကို၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ပါနီ
 ယံ၊ ရေကို၊ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ တတ္ထံ၊ ထို
 သို့ကျင်နာခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်းမြက်ရေ
 ကိုမစားသောက်နှိုင်းသည်ရှိသော်၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ဝီရံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဆိဇ္ဇ
 တိ၊ ပြက်၏၊ ဂေါဏာနံ၊ နွားတို့၏၊ ဇဝေါ၊ သျှင်မြန်ခြင်းသည်၊ ဟာယကိ၊
 ယုတ်၏၊ ဥဘယေသံဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောနွားနွားရှင်တို့အားလည်း၊ ဇိဝိတန္တ
 ရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
 ထိုနွားရှင်၏၊ ဂေါဝဏောပိ၊ နွားအပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဟာယတိ၊
 ယုတ်၏၊ ပဉ္စဂေါရသတောပိ၊ ငါးပါးသောနွားနို့အရသာမှလည်း၊ ပရိ
 ဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝဏံပဋိစ္ဆာဒေတာဟောတိတိ၊
 နဝဏံပဋိစ္ဆာဒေတာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့အား၊ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဘာတော၊ ဖြစ်သော၊ ဝဏာ၊
 အနာသည်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဝါကေနဝါ၊ လျှော်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝီရကေနဝါ၊ ဝုဆိုးခွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
 ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗာ၊ ဖုံးလွှမ်းသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာလဂေါပါလ
 ကော၊ နွားကျောင်းသားမိုက်သည်၊ တံ၊ ထိုနွားတို့အားဖြစ်သောအနာနှင့်
 ဆေးကိုပေး၍ လျှော်ဝုဆိုးခွမ်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနွားရှင်၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့အား၊ ဝဏာပိ၊ အနာတို့
 မှ၊ ယူသံ၊ ပြည်စေးသည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုစီး၏၊ တာ၊ ထိုနွားမတို့သည်၊ အည
 မညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဗ္ဗံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပွတ်တိုက်
 ခြင်းကြောင့်၊ အညေသံဝိ၊ တပါးသောနွားတို့အားလည်း၊ ဝဏာ၊ အနာတို့
 သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့

သည်၊ ဂေယညာဘိတူတာ၊ ကျင်နာခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ နေဝ
သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နုဓမ္မကတ္တာ၊ ဟောတိတိ၊ နုဓမ္မကတ္တာ ဟောတိ ဟူသည်ကား၊
အန္တရာဝဿ၊ မိဗ်းလေးလ၏အတွင်း၌၊ ခုံသမကာသာဒီနံ၊ ဖွက်ခြင်အစ
ရှိသည်တို့၏၊ ဥဿန္နကာလေ၊ ပေါများသော ကာလ၌၊ ဂေါဂဏေးန္ဒာ၊
အပေါင်းသည်၊ ဝဇံ၊ ခြံသို့၊ ပဝိဋ္ဌေ၊ ..ဝင်လတ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထတံတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌၊ ဓူမေ၊ အစိုးသည်၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုသင့်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အပဏ္ဍိတဂေါပါလကော၊ ပညာမရှိသောနွားကျောင်းသားသည်၊
တံ၊ ထိုအစိုးကို၊ နကာရေတိ၊ မပြု၊ ဂေါဂဏေးန္ဒာ၊ အပေါင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗ
ရတ္ထိ၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ခုံသာဒီဟိ၊ ဖွက်ခြင်အစရှိသည်တို့
သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို၊
အလဘိတွာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိဗ်းသောက်သော
နေ့၌၊ အရုညေ၊ တော၌၊ တတ္ထတံတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ရုက္ခမူလာဒိသု၊ သစ်ပင်
ပင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍၊ နိဒ္ဒါယန္တိ
အိပ်ကြကုန်၏၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒိတုံ၊
စားခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုတိဗ္ဗံဇာနာတိတိ၊ နုတိဗ္ဗံဇာနာတိဟူသည်ကား၊
တိဗ္ဗံပိ၊ ဆိပ်ကိုလည်း၊ သမန္တိဝါ၊ ညီညွတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိသ
မန္တိဝါ၊ မညီမညွတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သဂါဟန္တိ ဝါ၊ ဖမ်းယူတတ်
သောမိကျောင်းအစရှိသော ဘေးရန်ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဂါဟန္တိ
ဝါ၊ ဖမ်းယူတတ်သော မိကျောင်း၊ အစရှိသော ဘေးရန်မရှိဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားမိက်သည်၊ အတိတ္ထ
ဆိပ်မဟုတ်သောအရပ်၌၊ ဂါဝိယေ၊ နွားမတို့ကို၊ ဩတာရေတိ၊ သက်စေ
၏၊ ဝိသမတိတ္ထေ၊ မညီမညွတ်သောဆိပ်၌၊ ပါသာဏာဒီနိ၊ ကျောက်အစရှိ
သည်တို့ကို၊ အက္ကမန္တိနံ၊ နင်းမိကုန်သော၊ တာသံ၊ ထိုနွားမတို့၏၊ ပါဒါ၊
ခြေတို့သည်၊ သိဇ္ဇန္တိ၊ ကျိုးပဲ့ကုန်၏၊ သဂါဟံ၊ ဖမ်းယူတတ်သောမိကျောင်း
အစရှိသောဘေးရန်ရှိသော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်သော၊ တိဗ္ဗံ၊ ဆိပ်သို့၊ ဩတိတ္ထေ၊
သက်ဆင်းကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ကုန္တိလာဒယေ၊ မိကျောင်း
အစရှိသည်တို့သည်၊ ဂဏန္တိ၊ ဖမ်းယူကုန်၏၊ အဇ္ဇေယနေ၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ
ကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ အဇ္ဇေယနေ၊ ဧတ္တကာ၊

၃၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၅၁

ဤမျှကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဿ၊ ထိုနွားရှင်၏၊ ဂေါဂဏောပိ၊ နွားအပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဟာ
ယတိ၊ ယုတ်၏၊ ပဉ္စင်္ဂါရသတောပိ၊ ငါးပါးသော နွားနို့၊ အရသာမှ
လည်း၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နပိတံဇာနာတိတိ၊
နပိတံဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ပိတံပိ၊ သောက်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊
အပိတံပိ၊ မသောက်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣမာယ
ဂါဝိယာ၊ ဤနွားမသည်၊ ပိတံ၊ သောက်အပ်၏၊ ဣမာယဂါဝိယာ၊ ဤနွားမ
သည်၊ နပိတံ၊ မသောက်အပ်၊ ဣမာယဂါဝိယာ၊ ဤနွားမသည်၊ ပါနိယ
တိတ္ထေ၊ ရေသောက်ဆိပ်၌၊ ဩကာသော၊ ရေသောက်ခြင်း အခွင့်ကိုး
လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ ဣမာယဂါဝိယာ၊ ဤနွားမသည်၊ ပါနိယတိတ္ထေ၊ ရေ
သောက်ဆိပ်၌၊ ဩကာသော၊ ရေသောက်ခြင်းအခွင့်ကိုးလဒ္ဓေါ၊ မရအပ်၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပိတာပိတံ၊ သောက်အပ်သည် မသောက်အပ်သည်ကိုး
ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိသင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပန၊ ဤနွားတျောင်းသား
မိက်သည်ကား၊ ဗိဝသဘာဝေ၊ နေ့အမျိုး၌၊ အရေညှေတော၌၊ ဂေါဂဏံ၊
နွားအပေါင်းကိုး၊ ကိန္တိတွာ၊ စောင့်ရှောက်၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရကိုး၊
ပါယိဿာမိ၊ သောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဒိ၊ ဝါ၊ မြစ်သို့လည်းကောင်း၊
တဇ္ဇာကံဝါ၊ တဖက်ဘက်ကန်သို့လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ
သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေဆိပ်၌၊ မဟာဥသဘာဝံ၊ ကြီးသောနွားလားဥသဘာ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလဝဂါဝိယာစ၊ အားကြီးသောနွားပင်ရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလသနိ၊ အားနည်းကုန်သော၊ ဂေါရူ ပါနိစေဝ၊ နွား
အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟလ္လကာနိ၊ ကြီးရင့်ကုန်သော၊ ဂေါရူ
ပါနိစ၊ နွားအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သိင်္ဂေဟိဝါ၊ ဦးချိုတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဗေသုကာဟိဝါ၊ နံပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိတွာ၊ တိုးဝှေ့၍
အတ္တနော၊ သိမိအား၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကိုး၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဒပ္ပမာဏံ၊ ဝင်း
ပိုက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ယထာကာမံ
အလိုရှိတိုင်း၊ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏၊ အဝသေသော၊ ကြွင်းသောအားနည်း
သောနွားကြီးရင့်သောနွားတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကိုး၊ အလဘမာနာ၊
မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဇရ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကလလံမိဿကံ၊
ညွှန်ပြောင်းနှင့် ရောသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကိုး၊ ပိဝန္တိ ဝါ၊ သောက်မူလည်း
သောက်ရကုန်၏၊ အပိတာဝေ ဝါ၊ မသောက်ရကုန်သည်သာလျှင်မူလည်း၊

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထူးထိုအခါ၌၊ သောဝေါပါလကော၊ ထိုခွားကျောင်း
သားသည်၊ နေ၊ ထိုအားနည်းသောခွား၊ ကြီးရင့်သောခွားတို့ကို၊ ပိဋ္ဌိယံ၊
ကျောက်ကုန်း၌၊ ပဟရိတွား၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ပုန်းတဖန်၊ အရည်၊ တောသို့၊
ပဝေသေတိ၊ သွင်း၏၊ တံတ္ထံ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အပီတာ၊ ရေမသောက်ရကုန်
သော၊ ဂါဝိယော၊ ခွားမတို့သည်၊ ပိပါသမာနာ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊
နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း မြက်တို့ကို စား
ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၌၊ ဂုန္တံ၊ ခွားတို့အား၊ ခိရံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊
ပြတ်၏၊ ဂေါဏာနံ၊ ခွားတို့အား၊ ဇေဝေါ၊ လျှင်မြန်ခြင်းသည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊
(ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝိယိ၊ ဇာနာတိယိ၊
နဝိယိ၊ ဇာနာတိဟုသည်ကား၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသည်၊ သမော၊ ညီညွတ်
၏၊ ခေမော၊ ဘေးမရှိ၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသည်၊ ပိသမော၊ မညီမညွတ်၊
သာသကော၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျား အစရှိသော ရွှံ့ရှာတွယ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗဒ္ဓိ
ဘယော၊ ဘေးဘျင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊ ထိုခွား
ကျောင်းသားမိက်သည်၊ သမံ၊ ညီညွတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ
သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဝဇ္ဇေတွားကြံ့၍၊ ဂေါဂဏံ၊ ခွားအပေါင်းကို၊ ဣတရာ
မဂ္ဂံ၊ မညီညွတ်သောခရီးဘေးဘျင်းရှိသောခရီးကို၊ ပဋိပါဒေတိ၊ သွားစေ၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုခရီး၌၊ ဂါဝေါ၊ ခွားတို့သည်၊ ယိဟဗျုပ္ပာဒိနံ၊ ခြင်္သေ့ ကျားအစရှိ
သည်တို့၏၊ ဝဇ္ဇေနစ၊ အနံသည်လည်းကောင်း၊ စောရေပရိဿယေနစ၊
ခိုးသူတို့၏ဘေးသည် လည်းကောင်း၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက် အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဘန္တမိဂသဗ္ဗဒ္ဓိဘာဂါ၊ တုန်လှုပ်သောသားနှင့်တူသော အဖိုရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝံ၊ လည်ကို၊ ဥက္ကံပိတွားမြှောက်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ နေဝခါဒန္တိ၊ မစားကုန်း
ပါနိယံ၊ ရေကို၊ နပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း မြက်
ရေတို့ကို မစားနိုင်ကုန်ရာ၌၊ ဂုန္တံ၊ ခွားတို့အား၊ ခိရံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊
ပြတ်၏၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂေါစရေကုသ
လောဟောတိဘိဇ္ဈေ၊ နဂေါစရေကုသလော ဟောတိဟူသော ဤပါဌ၌၊
တိဝိညာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဂေါပါလ
ကေန၊ ခွားကျောင်းသားသည်၊ ဂေါစရေကုသလေန၊ ကျက်စားရာအရပ်၌
လိမ္မာသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဉ္စာဟိကစာရောဝါ၊ ငါးရက်ရှိသောအ
စုည့်အကြိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တာဟိကစာရောဝါ၊ ခုနစ်ရက်ရှိသော

၃၇၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၅၁

အလှည့်အကြိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဇောဒိသာယ၊
တခုခုသောအရပ်၌၊ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ စာရေတွာ၊ ကျက်စား
စေ၍၊ ဝုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိလင်းသောက်သောနေ့၌၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေးကျက်စား
ဘူးသောအရပ်၌၊ နစာရေတဗျော၊ မကျက်စားစေအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဂေါဂဏေန၊ နွားအပေါင်းသည်၊ စိဏ္ဏ၊ ဋ္ဌာနံ၊ ကျက်
စားရာအရပ်သည်၊ ဘေရိတလံဝိယ၊ စည်၏အပြင်ကဲ့သို့စင်ကြယ်သည်၊
နိတ္တိဏံ၊ မြက်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒကံဝိ၊ ရေကိုလည်း၊ အာလုလီ
ယတိ၊ ချောက်ချားစေအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်
သော၊ ဒိဝံသေဝါ၊ နေ့လည်းကောင်း၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိ
ဝသေဝါ၊ ငံ့နေ့လည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျက်စားဘူးသော
အရပ်၌၊ စာရေတုံ၊ ကျက်စားစေခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောငါးခုကံမြောက်ခုနစ်ခုကံမြောက်
ဖြင့်၊ တိဏဗ္ဗိ၊ မြက်သည်လည်း၊ ပဋိဝိဇ္ဇဟတိ၊ တဖန်ပေါက်ရောက်ပြန်၏၊
ဥဒကံဝိ၊ ရေသည်လည်း၊ ပထိဒတိ၊ ကြည့်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်ကား၊ ဣမံပဉ္စာဟိကဝါရံဝါ၊ ဤငါးခုကံရှိသောအလှည့်အကြိမ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဣမံသတ္တာဟိကဝါရံဝါ၊ ဤခုနစ်ခုကံရှိသော အလှည့်
အကြိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နစာနာတိ၊ မသိ၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့
တိုင်း၊ ရက္ခိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ စောင့်ရှောက်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ရက္ခကိ၊
စောင့်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂေါဂဏော၊ နွားအရေ
အတွက်သည်၊ ဟရိတံ၊ မိင်းသော၊ တိဏံ၊ မြက်ကို၊ နလတတိ၊ မရ၊ သုက္ခ
တိဏံ၊ မြောက်သောမြက်ကို၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ ကလလမိဿကံ၊ ညွှန်
ပြောင်းနှင်ရောသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝတိ၊ သောက်ရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြောက်
သောမြက် ညွှန်ပြောင်းနှင်ရောသောရေကို စားသောက်တုန်ရာ၌၊ ဝုန္နံ၊ နွား
တို့အား၊ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဝသေသဒေါဟိစဟောတိတ်ဧတ္ထ၊ အနဝသေသဒေါ
ဟိစဟောတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိဋ္ဌာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ပဏှိတဂေါပါလကေန၊ ပညာရှိသောနွားကျောင်းသား
သည်၊ ယေဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဝစ္ဆဿ၊ နွားငယ်အား၊ မံသလောဟိ
တံ၊ အသားအသွေးသည်၊ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊
ဧကထနံ၊ နို့တဟံကို လည်းကောင်း၊ ဧစ္စထနေ၊ နို့နှစ်တံတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသဒေါဟိနာ၊ အကြွင်းရှိသည်ဖြစ်၍

၁၁

ညွှတ်လေ့ရှိသည်။ တစ်ဘဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊ ဤနွားကျောင်းသားမိက်သည်
ဝစ္ဆကဿ။ နွားငယ်အား၊ အနုဝသောသတ္တု၊ မကြွင်းကျန်စေမူ၍၊ ခုဟ
တိ၊ ညွှတ်၏။ ခီရုပကော၊ နို့၊ ဖြစ်သော၊ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်။ ခီရုပပါသာ
ယ၊ နို့သိပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဿတိ၊ ခြောက်တတ်၏။ သဏ္ဌာတုံ၊
တည်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကာန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မမာနော၊ ဝန်
လှုပ်လျက်၊ မတု။ အမိ၏၊ ဝုရုတော၊ ရှေ့၌၊ ပတိတွာ၊ လည်း၍၊ ကာလံ၊ သေ
ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သောနွားမသည်။ ဝုတ္တကံ၊ သား
ကို၊ ခိသွားမြင်၍၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တကော၊ သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မာ
တု၊ အမိ၏။ ခီရံ၊ နို့၊ ရည်ကို၊ ပါတုံ၊ သောက်ဖို့ခြင်းငှါ၊ နလဘာတိ၊ မရလေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တသောကော၊ သား၌ဖြစ်သောမိုးရိပ်ခြင်းကြောင့်၊ ယာဝ
ဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ကာ
တိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်း
နိုင်။ ထနေသု၊ နို့၊ တို့၌၊ ခီရံ၊ နို့၊ ရည်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
ထိုနွားရှင်၏၊ ဂေါဂဏောပိ၊ နွားအပေါင်း သည်လည်း၊ ပရိဟာယတိ၊
ယုတ်၏။ ပဉ္စဂေါရသတောပိ၊ ငါးပါးသောနွားနို့၊ အရသာမှလည်း၊ ပရိဟာ
ယိ၊ ရှေးအပသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္ဓံ၊ နွားတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါပိတရော၊ ဂေါပိတရ
မည်၏။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ပရိဏာယန္တိ၊ ဆောင်၍ သွားတတ်ကုန်၏။
ယထာရဟိ၊ နွားတို့၏ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊
ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါပရိဏာယကာ၊ ဂေါပရိ
ဏာယကမည်ကုန်၏။ နအတိရေကပူဇာယာတိ၊ နအတိရေကပူဇာယဟူ
သည်ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသား
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဘောရှိကုန်သော၊ ဥသတော၊ နွားလားဥသဘာတို့
ကို၊ အတိရေကပူဇာယ၊ အလွန်အကဲပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။
ပဏိတံ၊ ပြတ်သော၊ ဘဏ္ဍိ၊ ဝါစေ့ စသည်နှင့်ရောသော နွားတို့အားပေး
အပ်သောထမင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဂန္ဓပဉ္စဂိုလိကေဟိ၊ လက်ငါးချောင်း
တို့ဖြင့် ယူအပ်သော နို့ သာတို့ဖြင့်၊ မဏ္ဍေတိ၊ တန်ဆာဆင်၏။ မာလံ၊
ပန်းကို၊ ပိဋ္ဌန္ဓေတိ၊ ပန်ဆင်၏။ ဘိဝေသု၊ ဦးချိုတို့၌၊ သုဝဏ္ဏရုဇတကောသ
ကော၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သောဦးချိုအိမ် ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော ဦးချိုအိမ်တို့ကို
လည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ရတ္တံ၊ ဉာဉ်၌၊ ဒိဝံ၊ ဘီဝီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိ
လွန်း၍၊ ဝေလဝိတာနုဿ၊ ဝုဆိုးပိတန်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သယာ

ပေတိ၊ အိပ်စေ၏။ အယံပန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တတော၊ ထိုနွား
ထမင်းကိုပေးခြင်းအစရှိသောပူဇော်ခြင်းမှ။ ဧကသက္ကာရံပိ၊ တခုသော
ပူဇော်သကာကိုလည်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဥသဘာ၊ နွားလားဥသဘာတို့
သည်။ အတိရေဟပူဇံ၊ လွန်ကဲသောပူဇော်ခြင်းကို။ အလဟမာနာ၊ မရေကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို။ နရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်၊
ပရိဿယံ၊ တေးရန်ကို။ နဝါရေန္တိ၊ မတားမြစ်ကုန် ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို
နွားရှင်၏။ ဂေါဂဏော၊ နွားအပေါင်းသည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ပစ္ဆဂေါ
ရသတောပိ၊ ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာမှလည်း။ ပရိဗာဟိရော၊ အပ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဝေတိ၊ ဣဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ဤ
သာသနာတော်၌။ နရူပသညှဟောတိတိ၊ နရူပသညှဟောတိ ဟူသည်
ကား။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘုတ်တို့လည်း
ကောင်း။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါ
ဒါယရူပဉ္စ၊ စွဲမှီ၍ဖြစ်သောရုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ဂဏံနတောဝါ၊ အရေအတွက်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမုဋ္ဌာနတောဝါ၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။
နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်။ နဇာနာတိနာမ၊ မသိ
သည်မည်သည်ကား။ စက္ကာယတနံ၊ စက္ကာယတနလည်းကောင်း။ သော
တာယတနံ၊ သောတာယတနလည်းကောင်း။ စာသနာယတနံ၊ စာသနာယတ
နလည်းကောင်း။ ဖိတ္တိကာယရူပသဒ္ဓဝဉ္စရသဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ၊ ဖိတ္တိယတ
နကာယာယတနသဒ္ဓါယတန ဝဉ္စာယတနရသယတနဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန
လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယလည်းကောင်း။ ပုရိသိန္ဒြိယံ၊ ပုရိသိန္ဒြိ
လည်းကောင်း။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြိလည်းကောင်း။ ကာယဝိညတ္တိ၊ ကာ
ယဝိညတ်လည်းကောင်း။ ဝစိဝိညတ္တိ၊ ဝစိဝိညတ်လည်းကောင်း။ အာကာ
သဇာဝရ၊ အာကာသဇာတ်လည်းကောင်း။ ရူပဿ၊ စက္ခုအစရှိသောနိဗ္ဗန္တ
ရုပ်၏။ လဟုတာ၊ ပေါသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ မရတာ၊ နူးညံ့သည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကမ္မညတာ၊ အမှည့်ကောင်းသည်၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဥပစယော၊ ဖြစ်စလည်းကောင်း။ သန္တတိ၊ ဖြစ်စဉ် လည်း
ကောင်း။ ဇရတာ၊ ရင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ရူပဿ၊ စက္ခုအစရှိ
သောနိဗ္ဗန္တရုပ်၏။ အနိစ္စတာ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကဗ
ဠိကာရော၊ အလုပ်အငလွ့ကိုမပြုအပ်သောလည်း ပြုအပ်သကဲ့သို့သော။

အာဟာရော၊ အာဟာရလည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပါဠိယံ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏ်
 ပါဠိတော်၌၊ အာဂတာ၊ သာကုန်သော၊ ပဉ္စဇိသတိ၊ နှစ်ဆွဲငါးပါးကုန်
 သော၊ ရူပကောဋ္ဌာသတိ၊ ရုပ်အရတို့ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သောဂေါ
 ပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အား
 ဖြင့်၊ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏၊ ရူပံ၊ ထင်ရှားဖြစ်တတ်သော နွား၏ အရေအတွက်
 အပိုင်းအခြားကို၊ နဇာနာတိသေယျထာပိ၊ မသိသကဲ့သို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤ
 ရဟန်းသည်၊ တထူပမော၊ ထိုနွားကျောင်းသားမိုက်ဥပမာရှိသည်ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသား မိုက်နှင့်တူသော ရဟန်းသည်၊
 ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ရူပံ၊ စက္ခုအစရှိသောနိဗ္ဗန္ဓရုပ်ကို၊
 အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊
 အရူပံ၊ နာမ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ ရူပီရူပံ၊ ရုပ်နာမ်
 ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ပစ္စယံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းကို၊
 သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ လက္ခဏံ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာသို့၊ အာ
 ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊
 ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသား မိုက်နှင့်တူသော ရဟန်းသည်၊ တသ ဂေါပါလကဿ၊
 ထိုနွားကျောင်းသား၏၊ ဂေါဂဏော၊ နွားအပေါင်းသည်၊ နဝဇုတိယထာ၊
 မပွားသကဲ့သို့၊ ဇံ၊ ဤအတူ၊ ဣမသ္မိံ သာသနေး၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 သီလသမာဓိ ဝိပဿနာ ဓဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနေဟိ၊ သီလသမာဓိ ဝိပဿနာမဂ်
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်၊ နဝဇုတိ၊ မပွား၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်း
 သားသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂေါရသေဟိ၊ နွားနို့ အရသာတို့မှ၊
 ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇံ၊
 ဤအတူ၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလ
 ကျေးဇူးမှ လည်းကောင်း၊ အသေခေး၊ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဥပဇာ ဒဿနက္ခန္ဓေနစ၊ သမာဓိကျေးဇူး
 ပညာတည်းဟူသောကျေးဇူး အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ကျေးဇူး
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥပဇာတည်းဟူ
 သောကျေးဇူးမှ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မက္ခန္ဓေဟိ၊ တရားတည်းဟူသောအရတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမုဋ္ဌာနတော၊ သမုဋ္ဌာန်အားဖြင့်၊ နဇာနာတိနာမ၊ မသိ
 သည်မည်သည်ကား၊ ဣတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊

၂၁

ကေသမုဋ္ဌာနံ၊ တပါးသော တရားလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဒွိသမုဋ္ဌာနံ၊ နှစ်ပါးသောတရား
လျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊
တိသမုဋ္ဌာနံ၊ သုံးပါးသောတရားလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ စတုသမုဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသောတရားလျှင်
အကြောင်းရှိ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊
ကုတေတိ၊ တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့်၊ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊
ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရူပံ၊ ထင်ရှားဖြစ်တတ်သော နွားအဆင်း
သဏ္ဌာန်ကို၊ နဇာနာတိသေယျထာပိ၊ မသိသကဲ့သို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်၊ တထူပမော၊ ထိုနွားကျောင်းသားဥပမာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမုဋ္ဌာနတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊
အဇာနုဇ္ဈာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊
(ပ) ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နလက္ခဏကုသလော
ဟောတိတိ၊ နလက္ခဏကုသလော ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဗာလော၊
သူမိုက်သည်၊ ကမ္မလက္ခဏော၊ မိမိပြုအပ်သော ခုစရိုက်ဖြစ်သောကံလျှင်
မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ကမ္မလက္ခဏော၊
မိမိပြုအပ်သောသူစရိုက်ကံလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံသည်၊ ပဏ္ဍိတဗာလလက္ခဏံ၊ ပညာရှိ သူမိုက်၏မှတ်
ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သော၊ ထိုပညာရှိ
သူမိုက်တို့၏မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာကိုမသိသောရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဇာနုဇ္ဈာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာလော၊ သူမိုက်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ကို၊ နသေဝတိ၊ မမြင်၊ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ကြဉ်၍၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ကို၊ အသေဝဇ္ဇော၊ မမြင်သောရဟန်းသည်၊
ကပ္ပိယကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်မအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုသလကုသ
လံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇာနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်
၏အပြစ် အပြစ်မရှိသည်၏အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝရုကလဟုကံ၊ ဝရု
ကအာပတ် လဟုကအာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သတေကိန္တုတေကိန္တု၊
ကုစားကောင်းသော အာပတ် မကုစားကောင်းသော အာပတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကာရုဏာကာရုဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို

၁၁-ကောဒသကနိပါတ်-၂-အနုသထိဝဂ်။ - ၃၀၃

လည်းကောင်း၊ နုစာနာတိ၊ မသိ၊ တံ၊ ထိုအပ်သည်မအပ်သည်အစရှိသော
သဘောကို၊ အစာနုန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သော၊
ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမပွားစေနိုင်သောရဟန်းသည်၊ တဿဂေါပါလကဿ၊
ထိုနွားကျောင်းသားအား၊ ဂေါဂဏော၊ နွားအပေါင်းသည်၊ နဝဗုတိ
ယထာ၊ မပွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ယထာရတ္တဟိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော၊ သီလာ
ဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့သည်၊ နဝဗုတိ၊ မပွား၊ သောဂေါပါလကော၊
ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂေါရသေဟိ၊ နွားနို့
အရသာတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓေဟိ၊ ဓမ္မဓန္ဓာတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ နအာသာဒိကံဟာရေတာဟောတိတိ၊ နအာသာ
ဒိကံဟာရေတာဟောတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရတ္တပောတော်မူအပ်ကုန်
သော၊ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက်စသည်တို့ကို၊ နဝိနောဒေတိ၊
မပယ်ဖျောက်နိုင်၊ သော၊ ထိုကာမဝိတက်အစရှိသည်ကို မပယ်ဖျောက်
နိုင်သောရဟန်းသည်၊ အကုသလဝိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်ဖြစ်သော၊
ဣဓံအာသာဒိကံ၊ ဤကျင်နာကြောင်းနှိုင်းစက်ကြောင်းဖြစ်သောအကုသိုလ်
ကို၊ အသာဓဇေတွာ၊ မပယ်ဖျောက်မူ၍၊ ဝိတက္က ဝသိကော၊ ဝိတက်၏
နောက်သို့လိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဝရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
တိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းငှါ မစွမ်း နိုင်သော
ရဟန်းသည်၊ တဿဂေါပါလကဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသားအား၊ (ပ)၊
ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပရိဗာဟိရော၊
အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ နဝဏံပဋိစ္ဆာဒေတာဟောတိတိ၊ နဝဏံ
ပဋိစ္ဆာဒေတာဟောတိ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုနာ ချပ် ဒိသ္မာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ
ဟောတိတိအာဒိနာ၊ စက္ခုနာချပ်ဒိသ္မာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိဟောတိ ဤသို့အစရှိ
သော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာရမ္မဏေသု၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နိမိတ္တံ၊
ဣတ္ထိနိမိတ် ဝုရိသနိမိတ် အစရှိသည်ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသော ရဟန်း
သည်၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဝဏံ၊ အနာကို၊
ပဋိစ္ဆာဒေတိယတာ၊ ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နပဋိစ္ဆာဒေတိ၊
မဖုံးလွှမ်း၊ သော၊ ထိုစက္ခုစသည်ကို မစောင့်စည်းသော ရဟန်းသည်၊

၃၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ၊ ၃၅၄

ဝိဝေဒနာရော၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရေန္တော၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဇေတံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ နဿက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နရူမံကတ္တာဟောတိတိ၊ နရူမံကတ္တာဟောတိဟူသည်ကား၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိန္ဒာရေးသားသည်၊ ရူမံ၊ အခိုးကို၊ နကရောတိဝိယ၊ မပြုသကဲ့သို့၊ ဓမ္မဒေသနာရူမံ၊ ဓမ္မဒေသနာတည်းဟူသောအခိုးကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဓမ္မကထံဝါ၊ တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ သရတညံဝါ၊ အသံဖြင့်ရှုတ်အပ်သောပါဠိကို လည်းကောင်း၊ ဥပနိသိန္နကကထံဝါ၊ အနီး၌နေသောသူအားပြောဟောအပ်သောတရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံဝါ၊ ဆွမ်းသက်န်းအစရှိသည်တို့အားလျောက်ပတ်သောအနုမောဒနာကိုလည်းကောင်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တတော၊ ထိုသို့ဓမ္မဒေသနာအစရှိသောအခိုးကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဂုဏာဂုဏံ၊ ဂုဏ်ရှိသည် ဂုဏ်မရှိသည်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယယဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပစ္စယယဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ကိလမမာနော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝတ္တပုဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပူဇေတု၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဇေတံ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ နဿက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နတိတ္ထံဇာနာတိတိ၊ နတိတ္ထံဇာနာတိဟူသည်ကား၊ တိတ္ထဘူတေ၊ ရေစိပ်သာဓုယံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းတို့သို့၊ နဥပသင်္ဂဟိ၊ မဆည်းကပ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံဗုဒ္ဓံ၊ ဤသဒ္ဓါကို၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌၊ ရူပေတဗ္ဗံ၊ ပြီအပ်သနည်း၊ ဣမဿဘာသိတဿ၊ ဤပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဝဒတိ၊ ဟောသနည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ နပရိပုန္နတိ၊ အဖန်တလဲလဲမမေး၊ နပရိပုဉ္ဇတိ၊ အဖန်တလဲလဲ ထင်ရှားမပြုစေ၊

၂၀

နဇာနာပေကံ၊ မသိစေ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ တဿ
ထိုရေဆိပ် သဘွဟံ ဖြစ်သော ဗဟုသုတ ရဟန်းတို့သို့ မဆည်းကပ်
သောရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပရိပုစ္ဆိတား၊ အဖန်တလဲလဲမမေးအပ်ကုန်
သော၊ လော၊ ထိုဗဟုသုတရဟန်းတို့သည်၊ အဝိဝုဇ္ဈေ၊ မဖွင့်အပ်သည်
ကိုလည်း၊ နဝိဝရန္တိ၊ မဖွင့်ကုန်၊ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ နဒေသေန္တိ၊
မဟောကြားကုန်၊ အနုတ္တာနိကတဉ္စ၊ ထင်စွာ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း၊
ဥတ္တာနိ၊ ထင်စွာ၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ အပါကုဉ္စ၊ မထင်ရှားသည်ကို
လည်း၊ ပါကဉ္စ၊ ထင်ရှားစွာ၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ အနေကဝိဟိတေသုစ
ကင်္ခါဌာနိယေသုဓမ္မေသုဘိ၊ အနေကဝိဟိတေသုစကင်္ခါဌာနိယေသုဓမ္မေ
သုဟူသည်ကား၊ အနေကဝိဓာသု၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကင်္ခါသု၊
ယုံမှားခြင်းတို့တွင်း၊ ဧကကင်္ခါပိ၊ တခုသော ယုံမှားခြင်းကိုလည်း၊ နပ္ပဒ္ဓိ
ဝိနောဒေန္တိ၊ မပယ်ပျောက်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကင်္ခါယေဝ၊ ယုံမှားခြင်း
တို့သည်သာလျှင်၊ ကင်္ခါဌာနိယာ၊ နောက်နောက် ယုံမှား ခြင်း၏အ
ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနာမတရားတို့မည်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုယုံမှား
ခြင်းတို့တွင်း၊ ဧကကင်္ခါပိ၊ တခုသောယုံမှားခြင်းကိုလည်း၊ နနိဟရန္တိ၊
မပယ်ပျောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ သော၊
ထိုဗဟုသုတရဟန်းတို့သို့ မဆည်းကပ်သော ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဗဟုသုတတိတ္ထံ ဗဟုသုတရဟန်းတည်းဟူသောဆိပ်ကို၊ အနုပသကံ
မိတွာ၊ မဆည်းကပ်မှု၍၊ သကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနာယူ၍၊ ဝေဇုဝသုံ၊ ပြီးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်း
နိုင်၊ ဝေါ၊ တနည်းကား၊ သောဝေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊
တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို၊ နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အယံပိ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဓမ္မတိတ္ထံ၊ တရားတည်းဟူသော ဆိပ်ကို၊
နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အဇာနန္တေ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ အဝိသယေ၊ အရာမဟုတ်
သည်၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာဘိဓမ္မိကံ၊ အဘိဓမ္မာကို
ဆောင်သောရဟန်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယံ၊ အပ်
သည်မအပ်သည်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဝိနယဓရံ၊ ဝိနည်းမရှိသို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဂ္ဂပါဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒံ၊ ချပ်နပ်အပိုင်းအခြားကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
အဝိသယေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ပုဗ္ဗာ၊ မေးလျှောက်အပ်ကုန်သော၊ လော၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကထေဝရံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊
သော၊ ထိုတရားတည်းဟူသောဆိပ်ကိုမသိသောရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ၊

३७५

မိမိသည် သကင်္ဂါယနာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊
ဂဟေတွာယူ၍၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ (ပ)၊ ပရိ
ဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝိဝံဇာနာတိတိ၊ နဝိဝံဇာနာတိ
ဟူသည်ကား၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိန္ဒာ၊ ကျောင်းသားသည်၊ ဝိတာ
ဝိတံ၊ သောက်အပ်သည် မသောက်အပ်သည်ကို၊ နဇာနာတိယထာ၊ မသိ
သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအထူး၊ ဓမ္မပသဗ္ဗိတံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်း
ခြောက်ခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ နလတတိ၊ မရ၊ သဝနမယံ၊ ကြားနာရခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယာဝတ္ထုကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊
အာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိသင်ကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ဓမ္မသဝနဂ္ဂံ၊ တရားနာရာ
တင်းကုပ်သို့၊ ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ နသုဏာတိ၊ မနာ၊
နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ပိုက်မည်း၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေသိ၊
ပြောဆို၏၊ အညဝိဟိတကော၊ တပါးကိုနှုလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အသုဏန္တော၊ မနာသော၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ (ပ)၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နဝိဝံဇာနာတိတိ၊ နဝိဝံဇာနာတိဟူသည်ကား၊ သောဂေါပါလ
ကော၊ ထိန္ဒာ၊ ကျောင်းသားသည်၊ မဂ္ဂ၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးဟုတ်သည်ခရီးမဟုတ်သည်
ကို၊ နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်၊ လောကီယော၊
လောကီတည်း၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရိယံ၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါ
ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ နပ္ပဇာနာ
တိ၊ မသိ၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ လောကီယမဂ္ဂေ၊ လောကီဖြစ်
သောမဂ်၌၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ
ဖြစ်သောမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ (ပ)၊
ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂေါစရေ၊ ကုသလောဟောတိ
တိ၊ နဂေါစရေ ကုသလောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သောဂေါပါလကော၊
ထိန္ဒာ၊ ကျောင်းသားသည်၊ ပဉ္စာပိကစာရေ၊ သက္ကာပိကစာရံ၊ ငါးရက်
အလှည့်အကြိမ် ခုနစ်ရက်ရှိသော အလှည့်အကြိမ်ကို၊ နဇာနာတိယထာ၊
မသိသကဲ့သို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနန၊ သတိပဋ္ဌာန
တို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတရားတို့သည်၊ လောကီယော၊ လောကီတို့
တည်း၊ ဣမေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတရားတို့သည်၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာ

တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ နပဇာ
နာတိ၊ မသိ၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ သုရမဋ္ဌာနေသု၊ သိမ်မွေ့သော
အရာတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ အစရာပေတွာ၊ မကျက်စား
စေမှု၍၊ လောကီယသတိပဋ္ဌာနေ၊ လောကီဖြစ်သောသတိပဋ္ဌာန်၌၊ အဘိ
နိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ သတိပဋ္ဌာန်ကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ (၁)၊ ပရိဗာဟိရော၊
အပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဝသေသဒေါဟိဟောတိတိ၊ အနဝသေသ
ဒေါဟိဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏော၊ ခံယူခြင်း၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်း
အရှည်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသောသူသည်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊
ဒုဟတိ၊ ညှစ်ယူသည်မည်၏၊ အဿ၊ ထိုအနဝသေသ ဒေါဟိ ဟောတိ
ဟူသောပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသဝါရေ၊ နိဒ္ဒေသဝါရ၌၊ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ပဝါရေန္တိတိ၊
အဘိဟဋ္ဌံ၊ ပဝါရေန္တိဟူသည်ကား၊ အဘိဟရိတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ ပဝါ
ရေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဟဋ္ဌံ၊ ပဝါရေန္တိဟူသောပုဒ်၌၊ အဘိဟာ
ရာ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းတို့သည်၊ ဝါစာဘိဟာရောစ၊ နှုတ်ဖြင့်ရှေးရှုဆောင်
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဘိဟာရောစ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒေန္တံ၊ ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါစာ
ဘိဟာရောနာမ၊ နှုတ်ဖြင့်ရှေးရှုဆောင်ခြင်းမည်သည်ကား၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝဇေ
ယျာထ၊ ဆိုပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏၊ ပစ္စယာဘိဟာ
ရောနာမ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်း မည်သည်ကား၊ ဝတ္ထာဒိနိဝါ၊ အ
ဝတ်သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပိနဝနိတဗ္ဗာဏိတာဒိနိ
ဝါ၊ ထောပတ်ဆီဦးတင်လဲအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အ
ရှင်ဘုရား၊ ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှလောက်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊
အလိုရှိ၏၊ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်သောပစ္စည်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံယူပါကုန်
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတြာဘိက္ခုမတ္တံ၊ နဇာနာတိတိ၊
တတြာဘိက္ခုမတ္တံ၊ နဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တေသုပစ္စ
ယေသု၊ ထိုသို့ရှေးရှုဆောင်၍ဖိတ်အပ်သောပစ္စည်းတို့၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း
အရှည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဒေါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏၊ ဝသော၊
အစွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေယျဓမ္မဿ၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထု၊

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတွဲ ၃၅၅

၏။ဝသော၊အစွမ်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ထာမော၊
အားအစွမ်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဣဒိနာနယေန၊ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ပမာဏ ယုတ္တကံ၊ အတိုင်း အရှည်နှင့် ယှဉ်သော ပစ္စည်းကို၊အဂ္ဂ
ဟေတွာ၊မခံယူမှု၍၊ယံ၊အကြင်ပစ္စည်းကို၊အာဟာရန္တိ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊
တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ဂဏှတိ၊ခံယူ၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဝိပ္ပဋိသဘရိနော၊နှလုံးမသာယာကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ပုန၊တဖန်၊အဘိဟရိတွာ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊နပဝါရေန္တိ၊
မဖိတ်ကုန်၊သော၊ထိုအတိုင်းအရှည်ကိုမသိသောရဟန်းသည်၊ပစ္စယေဟိ၊
ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ကိလမန္တော၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဝဇေတုံ၊ဦးခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်၊(ပ)၊ပရိ
ဗာဟိရော၊အပသည်၊ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊တေနအဘိရေကပူဇာယပူဇေတာ
ဟောတိတိ၊တေနအဘိရေက ပူဇာယပူဇေတာဟောတိ ဟူသည်ကား၊
သောဂေါပါလကော၊သိန္နားကျောင်းသားသည်၊မဟာဥသတော၊ကြီးစွာ
သောန္တားလားဥသတတို့ကို၊အဘိရေကပူဇာယ၊အလွန်အကဲပူဇော်ခြင်း
ဖြင့်၊ပူဇေတိဝိယ၊ပူဇော်သကဲ့သို့၊ထေရေ၊မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ
ဘိက္ခု၊ထိုဗဟုသုတ ရဟန်းတို့ကို၊အဘိစေတ၊မျက်မှောက်၌လည်း
ကောင်း၊ရဟောစ၊မျက်ကွယ်၌ လည်းကောင်း၊မေတ္တာယ၊မေတ္တာနှင့်
ယှဉ်သော၊ကာယကမ္မာဒိကာယ၊ကာယကံအစရှိသော၊ဣမာယအဘိ
ရေကပူဇာယ၊ဤအလွန်အကဲပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊နပူဇေတိ၊မပူဇော်၊တတော၊
ထိုသို့မပူဇော်သောကြောင့်၊ထေရာ၊မထေရ်တို့သည်၊ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့
သည်၊အဓေသု၊ငါတို့၌၊ဂရုစိတ္တိကာရံ၊အလေးပြုသော အခြင်းအရာ
ရှိသောသောအခြင်းအရာကို၊နကရေန္တိ၊မပြုကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
နဝကော၊သိတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ဒွိဟိ၊နှစ်ပါး
ကုန်သော၊သင်္ဂဟေဟိ၊ခြီးမြှောက်ထေဝံ၊ခြင်းတို့ဖြင့်၊နသင်္ဂဏန္တိ၊မခြီး
ဖြင့် မထောက်ပံ့ကုန်၊ ဓမ္မသင်္ဂဟေန၊တရားဟည်းဟူသော ခြီးဖြင့်
ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်၊နေဝသင်္ဂဏန္တိ၊မခြီးဖြင့်မထောက်ပံ့ကုန်၊အာမိသ
သင်္ဂဟေန၊အာမိသတည်းဟူသောခြီးဖြင့် ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်၊နသင်္ဂ
ဏန္တိ၊မခြီးဖြင့်မထောက်ပံ့ကုန်၊စိဝရေနဝါ၊သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပတ္တနဝါ၊သပိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ပတ္တပရိယာပန္နေနဝါ၊သပိတ်၏
အတွင်း၌ဝင်သောဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝသနုဋ္ဌာနေနဝါ၊နေရာအရပ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ကိလမန္တော၊ပင်ပန်းကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊နပ္ပဋိဇ္ဇန္တိ၊

မသုတ်သင် မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ ပါဠိဝါ၊ ပါဠိကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာဝါ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထာဗန္ဓဝါ၊ အစဉ်အားဖြင့် လာသော တရားကို လည်းကောင်း၊ ဂုဠဂန္ဓဝါ၊ ဣ၊ ၄၇ အပ်သော ကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နာဂိက္ခာပေန္တိ၊ မသင်စေကုန်၊ နာကာ၊ သီတင်း ငယ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ထေရုန်း၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမေဓွသင် ဟော၊ ဤနှစ်ပါးသော ခြီးခြောက်ခြင်းတို့ကို၊ အလောမာနာ၊ မရေတုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဣမယျိံသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တဿဂေါပါလကဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား အား၊ ဂေါဂဏော၊ နွားအပေါင်းသည်၊ နဝဗုတိယထာ၊ မတိုးပွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သီလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နဝဗုန္တိ၊ မပွားကုန်၊ သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂေါရသေဟိ၊ နွားနို့ အရသာတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓေဟိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုက္ကပက္ခန္ဓ၊ သုက္ကပက္ခန္ဓ၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ကဏ္ဍပက္ခန္ဓ၊ ကဏ္ဍပက္ခန္ဓ၊ ဂုတ္တဝိပလ္လာ သဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်မှပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယေဇေ တဗ္ဗာ၊ သွဉ်အပ်ကုန်၏၊ မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည် ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဇောဒသကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဇောဒသကနိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

✓ ၈။ အကျဉ်းချုပ်၍ နိဂုံးအုပ်ဦးအုံး၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော တတ္ထဇေဝန္တိ နိပါတပဒံမေတိအာဒိနိနာမပဒါနိအစရှိသော စကား အစဉ်ဖြင့်၊ ဂုဠေ၊ ရှေး၌၊ ကိဉ္စိပုရောဒိသု၊ ကိဉ္စိပုရေ၍ အစရှိသည်တို့၌၊ မယာ၊ ငါးနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝသန္တေန၊ နေသော၊ သုမတိနာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော၊ ဘဒန္တဇောတိပါလေန၊ အရှင်ဇောတိပါလဟူသောအမည် ရှိသော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အာယာစိတော၊ ရှေးရှုရည်မှတ်တောင်း ပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝရတမ္ဗပါဏိဒိပေ၊ ကျွန်းငယ် တကာတို့ထက် မြတ် သောသိန်းဗိုဋ်ကျွန်း၌၊ မဟာဝိဟာရဌိ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌၊ ဝသနကာ လေဝိ၊ သီတင်းသုံးနေသော ကာလ၌လည်း၊ ဒုမေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ဝါတာ

ဟတော၊ လေခပ်အပ်သည် ဂှိသေသ်၊ ပလုန္တမာနံဝိယ၊ လဲလျပြတ် ကျိုးအံ့ သကဲ့သို့၊ သန္တဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော ဝိဇ္ဇကုတ်သုံးသံ သည်၊ ပလုန္တမာနံ၊ ပျက်စီးလုလတ်သည်ရှိသေသ်၊ ဝိဇ္ဇကုတ္တယသမာဂ ရသေ၊ ဝိဇ္ဇကုတ်သုံးသံတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှသာကံ ကမ်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကူးမြောက်၍၊ ဌိတေန၊ တည်ထသော၊ သုမတိနာ၊ ကောင်း မြတ်သော၊ ပညာလည်းရှိထသော၊ ပရိသုဒ္ဓါဇိဝေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သန့် ရှင်းစင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းလည်းရှိထသော၊ ဇိဝကေနာပိ၊ ဇိဝ ကအမည်ရှိသောမထေရ်သည်လည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဘိယာမိတော၊ ရှေးရှု တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ နိပုဏ္ဏဟိ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အပရိမာဏဟိ၊ အတိုင်း အရှည်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကေဟိ၊ တရားစကားကို ပြောဟောတတ် ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိကိစ္ဆိတပဇ္ဇိတဿ၊ အဖန်တလဲလဲဉာဏ် ဖြင့်ကွန်မြူးအပ် အဖန်တလဲလဲဉာဏ်ဖြင့် သုံးသပ်အပ်ထသော၊ ပမာဏ ကာကေဿ၊ ပမာဏပြုအပ်ထသော၊ အင်္ဂုတ္တရ နာမကဿ၊ အင်္ဂုတ္တရ အမည်ရှိသော၊ မဟာနိကာယဿ၊ နိကာယ်ကြီး၏၊ ယံအဋ္ဌကထံ၊ အကြင် အဋ္ဌကထာကို၊ သာသနဝရဿ၊ မြတ်သောသာသနာတော်၏၊ ဗိရုကာလဋ္ဌိ တိ၊ မြင့်ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံးတည်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်ပြီး ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာဇေသော အဋ္ဌကထာ၊ ထိုငါပြုအပ်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာသစ်သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် အဋ္ဌကထာဟောင်း၏၊ သာရံ၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သောမြတ်သော အနက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘာဏဝါရေဟိ၊ ဘာဏဝါရအရေအတွက်တို့ ဖြင့်၊ စတုနဝုတိပရိမာဏာယ၊ ကိုးဆဲ့လေးဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီးစ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇေတဝ ယ၊ ထိုငါပြုအပ်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာသစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဓမ္မ သံဝဏ္ဏနမနောရထော၊ အလုံးစုံသော နိကာယ်ငါးပါး၏အဖွင့်အဋ္ဌကထာ ကိုပြုအံ့ဟုဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားသောနှလုံးအလိုသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုရိတော၊ ပြည့်၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသောနိကာယ် ငါးပါး၏အဖွင့်အဋ္ဌကထာကိုပြုအံ့ဟုဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားသော နှလုံးအလို၏ ပြည့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပြုအပ်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ သစ်၏၊ မနောရထ ပူရဏီတိနာမံ၊ မနော

ထေပူရဏီဟူသော အမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂမာနံ၊ နိကာယ်
ငါးပါးတို့၏၊ အတ္တပကာသနတ္ထာယ၊ အနက်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ဘာဏဝါရေ
ဟိ၊ ဘာဏဝါရတို့ဖြင့်၊ ဧကူန သဗ္ဗိမတ္တော၊ တရုယုတ် ခြောက်ဆယ်
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါပိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း၊ မယော၊
ငါသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်းကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တေန၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အယံအဋ္ဌကထာ၊ ဤငါပြု
အပ်သောအတ္ထရုံနိကာယ် အဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ ဂါထာဂဏနာနယေန၊
ဂါထာအရေအတွက် နည်းအားဖြင့်၊ ဘာဏဝါရာနံ၊ ဘာဏဝါရတို့၏၊
တိဟာမိကဒိယဗုဒ္ဓသတံ၊ သုံးဘာဏဝါရ အလွန်ရှိသော အခွဲနှင့် တကွ
ဘာဏဝါရ နှစ်ရာရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိညယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ တိဟာ
မိက ဒိယဗု သတ ပရိမာဏံ၊ သုံးဘာဏဝါရ အလွန်ရှိသော အခွဲနှင့်
တကွဘာဏဝါရနှစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရာမဝါသီနံ၊
မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ စိုးအုပ်၍ နေလေ့ရှိကုန်သော တိပိဋကစူဠနာဂ
အစရှိသောမထေရ်မြတ်တို့၏၊ သမယံ၊ အယူကို၊ ပကာသယန္တိ၊ ထင်ရှား
ပြတတ်သော၊ ဣမံအဋ္ဌကထံ၊ ဤငါပြုအပ်သော အရံတ္တရုံနိကာယ်အဋ္ဌ
ကထာသစ်ကို၊ မူလအဋ္ဌကထာယံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အရံတ္တရုံ
နိကာယ်အဋ္ဌကထာဟောင်း၌၊ သာရံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောအနက်အဆုံး
အဖြတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကရောန္တေန၊ ပြုသော၊ မယော၊ ငါသည်၊ ယံပုညံ၊
အကြင်တိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သောကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းဖူးအပ်ပြီး
တေန၊ ထိုတိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သောကုသိုလ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊
လောကော၊ ကာမလောကရူပလောကအရူပလောကသည်၊ သုခိ၊ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ပါး၏ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အဘိယာစကပုဂ္ဂိုလ်ကရဏပွဲကာရဘာဏဝါရအရေအတွက်
ပတ္တနာအာသိသကိုဆိုရာဖြစ်သောစကားရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

ပရမဝိသုဒ္ဓ သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိရိယ ပဋိမဏ္ဍိတေန၊ မြတ်သော အထူးသဖြင့်စင်
ကြည်သောသဒ္ဓါပညာဝိရိယတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထားသော၊ ဘိလ္လာ
စာရဇ္ဇဝ မဒ္ဓဝါဒီဂုဏ သမုဒယသမုဒိတေန၊ ဘိလ္လာအကျင့် ပြောင့်မတ်
သည်၏အဖြစ်နူးညံ့သည်၏အဖြစ်အစရှိသောဂုဏ်အပေါင်း၏လည်းဖြစ်
ခြင်းရှိထသော၊ သကသမယသမယန္တရဂဟဏဇ္ဈောဂါဟဏသမတ္ထ
န၊ မဟာဝိဟာရဝါသီ အရှင်မြတ်တို့၏အသိဉာဏ် ထိုဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်

သောမဗောက်ပြန်သော အနက်အဆုံးအဖြတ်ဟုဆိုအပ်သောတောအုပ်၊
မဟာဝိဟာရဝါသီအရှင်မြတ်တို့မှတပါးသောစေတဝနဝါသီအဘယဂိ
ရိဝါသီ ရိုဏ်းသားရဟန်းများတို့၏ မိစ္ဆာဥာဏ် ထိဥာဏ်၏ အာရုံဖြစ်
သောမဗောက်ပြန်သော အနက်အဆုံးအဖြတ်ဟုဆိုအပ်သော တောအုပ်
သို့ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်ခြင်းငှါလည်းစွမ်းနိုင်ထသော၊ ပညာဝေယျတ္တိယ
သမန္တာဂတောန၊ ပညာ၏ထင်ခြင်းနှင့်လည်းပြည့်စုံစွာထသော၊ တိဝိဇ္ဇက
ပရိယတ္တိပဘောဒေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော ပရိယတ်အပြားရှိထ
သော၊ သာဠကထေ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သတ္တုသဿနေး၊
မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ အပ္ပဒိုဟတညာဏဗ္ဗဘာဝေန၊ အဝိတ်
အပင်အဆည်းအတားမရှိသော ဥာဏ်၏အစွမ်းလည်းရှိထသော၊ မဟာ
ဝေယျာကရဏေန၊ မဟာဗျာကရဏ်းကျင်းကိုလည်းတတ်ထသော၊ ကရ
ဏသမ္ပတ္တိ ဇနိတ သုခဝိနိဂ္ဂတ မရုရာဓာတ ဝစနလာဝဏ္ဏ ယုတ္တေန၊
ကရိုဏ်းပြည့်စုံခြင်းသည်ဖြစ်စေအပ်လော ချမ်းသာစွာ ထွက်သောမျှ
မြှန်ဖြူစင်သောစကား၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော၊ ယုတ္တ
ယုတ္တဝါဒိနာ၊ ဆိုသင့်ပြောသင့်သော အရာဌာနတို့၌ လွတ်လွတ်ပြောဆို
လေ့ရှိထသော၊ ဝါဒိဝရေန၊ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်လည်းမြတ်ထ
သော၊ မဟာကဝိနာ၊ မြတ်သောကဝိလည်းဖြစ်ထသော၊ ပတိန္ဒပဒိုသန္တိဒါ
ပရိဝါရေ၊ အပြားအားဖြင့် ပြားသောပဒိုသန္တိဒါဥာဏ် အခြံအရံရှိသော၊
ဆဋ္ဌာဘိညာဒိဗ္ဗ ဘောဇဂုဏပဒိုမဏ္ဍိတေ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်
အပြားရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မေ၊
လူတို့၏ကုသိုလ်လယ်ပါးတရားတို့ထက် မြတ်သောဗျာနိမဂ်ဖိုလ်တရား
၌၊ သုပတိဗ္ဗတဗုဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာတည်သောပညာရှိကုန်သော၊ ထေရာဝံသ
ပဒိပါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိသောမထေရ်တို့၏အနွယ်ကိုပြတတ်
ကုန်ထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဗောဓိပင်ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
သော မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာနံ၊
တိဝိဇ္ဇကရူဠနာဂအစရှိသောမထေရ်မြတ်တို့၏၊ ဝံသာလင်္ကာရဘူတောနံ၊
အနွယ်တန်ဆာသဗ္ဗယ်ဖြစ်၍ လည်းဖြစ်ထသော၊ သုဝိပုလဝိသုဗ္ဗဗုဒ္ဓိနာ၊
ကောင်းစွာပြန်ပြောစင်ကြယ်သောပညာလည်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓဇောသော
တိ၊ ဗုဒ္ဓဇောသဟူ၍၊ ဂရူဟိ၊ ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဂဟိတနာမဓေယျေန၊
မှည့်ဆိုအပ်သောအမည်သညာ၏တည်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ထေရေန၊
မထေရ်သည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ မေနာရုထပူဗျဏှိနာမ၊ မနောရုထ

ပူဇော်အမည်ရှိသော၊ အယံအင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာ၊ ဤအင်္ဂုတ္တရနိ
ကာယအဋ္ဌကထာသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊
သုဒ္ဓမိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တာမိနော၊ လာဘ
အလာဘစသည် အသွင်လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ
သောတာမိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လူသုံးပါး
တို့ထက်ကြီးမြတ်တော်မူထသော၊ မဟာသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓေါ
တိနာမမ္ပိ၊ ဘုရားဟူသောအမည်သည်လည်း၊ လောကမ္ပိ၊ လောကသုံးပါး၌၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ လောကနိတ္ထ
ရဏောသိနံ၊ လောကသုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာလေ့ ရှိကုန်သော
ဟုလဝုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်
ခြင်းငှါ၊ နယံ၊ သံမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာနည်းကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြု
လျက်လောကသို့၊ လောကသုံးပါး၌၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အလုံးစုံသောစကားရပ် အပြီးသတ်သတည်း၊ အင်္ဂုတ္တရ
နိကာယ အဋ္ဌကထာ၊ အင်္ဂုတ္တိရ်နိကာယ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆဋ္ဌတုံ့ပြီး၏။

